

09.708

rw

Mag

THORVALDSENS MUSEUM.

TREDIE AFDELING.

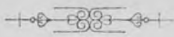
OLDSAGER.

BESKREVNE

AF

LIC. L. MÜLLER.

FÖRSTE OG ANDET AFSNIT.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1847.

FORTEGNELSE

OVER

OLDSAGERNE

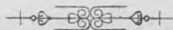
I

THORVALDSENS MUSEUM.

FÖRSTE OG ANDET AFSNIT.

AF

LIC. L. MÜLLER.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1847.

09.708

Th 82

mi

Bd. III, 1-3

3533

FORTALE.

Den store Kunstner, hvis Interesse for den classiske Oldtids Monumenter efterfølgende Samling skyldes sin Tilbliven, havde i sit Testamente, ved hvilket han skænkede sine Værker og sine Kunstsamlinger til det Museum, der skulde bære hans Navn, ladet den Bestemmelse indføre, at et nøiagtigt Katalog skulde forfattes og ved Trykken bekendtgjøres over alle de til Museet hørende Kunstsager. Det Katalog, der skulde udgives over Museets Antiquitetssamling, kunde altsaa ikke indskrænke sig til de vigtigere Stykker, som enten i videnskabelig eller kunstnerisk Henseende vare af Interesse, men maatte udstrække sig til alt, hvad der ikke, enten fordi det var slet conserveret eller at ansee for modern Efterligning eller for overflødig Gientagelse, blev holdt udenfor den egentlige Samling, og angive enhver ogsaa mindre betydelig Gienstand, vel med Korthed, men dog paa en bestemt betegnende Maade. Men den samme Fortegnelse burde formeentligen tillige gjøre Samlingen tilgængelig for Videnskaben og igiennem Oversættelse kunne henlede udenlandske Archæologers Opmærksomhed paa de Oldtids-Monumenter, deri indeholdtes. Den maatte saaledes i Henseende til Anlæg og vedtagne Benævnelser slutte sig til de videnskabelige Værker og, hvor det skiønnes at være af Betydning, inde-

holde saadanne Henviisninger til andre Samlinger, til Oldtidens Skrifter og til nyere archæologiske Undersøgelser, der kunde tiene til yderligere at oplyse Gienstandenes Beskaffenhed, idet de tillige for Forfatteren afgave et Vidnesbyrd om Rigtigheden af den valgte Benævnelse eller Forklaring. Endelig maatte denne Fortegnelse, da Samlingen skulde opstilles i et Museum, til hvilket Adgangen skulde være offentlig, ogsaa kunne egne sig til Afbenyttelse af de Besøgende, og turde derfor ikke ganske mangle saadanne Bemærkninger og Oplysninger, som for Videnskabsmænd af Faget ere overflüdige, men for de fleste Andre maae antages for velkomne eller fornödne.

Et saadant tredobbelt Formaal: at udarbeide en ifölge Testamentets Fordring i det enkelte gaaende Fortegnelse, der tillige kunde være brugelig for Videnskabsmænd og ved Besög i Museet, troede Forfatteren at burde sætte sig med Hensyn til det Katalog, hvis Affattelse Museumsbestyrelsen havde overdraget ham. Men det kunde da ikke være andet, efterdi de antydede Öiemed vare saa afvigende fra hverandre, end at snart det ene, snart det andet af dem nærmest maatte tages i Betragtning, saaledes at det, hvis Anförelse fra eet Standpunkt maa ansees for hensigtssvarende, oftere fra et andet vil vise sig som overflüdigt. Ligesaa indlysende er det, at hvis Fortegnelsen skulde have været giennemfört i enhver af de nævnte Retninger, vilde den have vöaxet til et Omfang, som maatte være til Hindrer for dens Afbenyttelse og staae i Misforhold til de Hefter, som indeholdt Beskrivelsen af Museets övrige Afdelinger. Idet Forfatteren altsaa har meent at burde göre sig Korthed til Pligt, haaber han heri at finde en Undskyldning for meget af det, der maatte savnes. Et Register vil blive föiet til Slutningen med Forklaring over de af fremmede Sprog laante Benævnelser, som oftere forekomme.

Samlingen er med Hensyn til den overveiende störste Deel bragt tilveie af Kunstneren selv under hans mangeaarige Ophold i Rom, deels ved Erhvervelse af Gienstande, der ere fundne i Roms Omegn og af Finderne blevne tilbudte, deels ved Indkiöb i Kunsthandelen og paa romerske Auctioner. Men Fundstederne ere, paa

enkelte Undtagelser nær, forblevne ubekjendte. En Tilvæxt erholdt Samlingen ved et betydeligt Antal græske og romerske Mynter, samt nogle enkelte Terracotter og Marmor-Fragmenter, som vare erhvervede af vor berømte Archæolog Brøndsted paa hans Reiser; de vare ved dennes Död i Thorvaldsens Besiddelse og bleve senere, efter Overenskomst med Bestyrerne af det efterladte Bo, optagne i den til Museet bestemte Samling.

Kjöbenhavn. Nov. 1846.

Forklaring af de vigtigste Forkortelser i første og andet Afsnit.

- s.* — *samme*.
- h. v.* — *höire, venstre*. Om Legemsdele; ogsaa ved Betegnelse af Pladsen, idet der gaaes ud fra Beskuerens Standpunkt.
- F.* — *Form*, med tilføiet Tal, der henviser til de kobberstukne Tavler med Vaseformer.
- Em.* — *Emaille*.
- em. L.* — *emaillet Leer*.
- Hgl.* — *Hieroglyph*.
- gjs. uigjs.* — *giennemsigtigt, uigiennemsigtigt*, om Glas.
- fr.* — *fragmentert*, manglende et eller andet Stykke.
- Fragm.* — *Fragment*.
- Öv. angr.* — *Överfladen angrebet*, ved Forvittring eller Oxydering.
- Udg.* — *Udgivet*. I Noterne, til at betegne, at det Exemplar, som findes i Samlingen, er afbildet i det Værk, af hvilket Citatet følger.
- h. l. D.* — *höi, lang, Diameter*, ved Angivelse af Maal (i danske Tommer). Ved Vaser er Hanken ikke regnet med i det anførte Maal.
- R.* — *Revers*.
-

Indhold af første og andet Afsnit.

Side

FÖRSTE AFSNIT. ÆGYPTISKE OLDSAGER.

1. Gudebilleder	1.
2. Hellige Dyr, Symboler	12.
3. Redskaber, Kar, Smykker m. m.	22.
4. Grav - Gienstande	29.

ANDET AFSNIT. GRÆSKE, ETRURISKE OG ROMERSKE OLDSAGER.

1. Brændt Leer	43.
A. Vaser:	
1. Græske Vaser malede med Figurer	44.
a. Med brune og violette Figurer paa blegguul Grund	44.
b. Med sorte Figurer paa lys Grund	46.
c. Med lyse Figurer paa sort Grund, fra Vasemaleriets bedste Periode	68.
d. Med lyse Figurer paa sort Grund fra Vasemaleriets Forfalds-Periode	83.
2. Vaser malede med Zirater	89.
3. Umalede Vaser	92.
B.	
1. Figurer og Buster	98.
2. Masker, Vandtude, Tagzirater	104.
3. Arkitektoniske Reliefer	106.
4. Teglsteens - Fragmenter med Stempler	114.

	Side
5. Lamper	115.
Forskielligt	124.
II. Marmor og andre Steenarter	126.
1. Statuer og Buster	126.
2. Reliefer	132.
Forskielligt	137.
III. Guld	141.
IV. Sölv	148.
V. Bronze	150.
1. Smaae Figurer og Delc af Figurer	150.
a. Af etrusisk Kunst	151.
b. Af græsk-romersk Kunst	154.
2. Speile	162.
3. Gienstande til Legemets Prydelse	171.
4. Kar	175.
5. Huusgeraads-Gienstande, Redskaber, Vaaben, Tegn m. m.	180.
VI. Bly	188.
VII. Glas	194.
1. Kar	194.
2. Architectoniske Ornamenter	199.
3. Smykker	202.
VIII. Elfenbeen og Been	206.

ÆGYPTISKE OLDSAGER.
FÖRSTE AFSNIT.

ÆGYPTISKE OLDSAGER.

ÆGYPTISKE OLDSAGER.

1. GUDEBILLEDER.

Disse saavel som de paafølgende Gienstande hidrøre overhovedet fra Gravsteder, ifølge den hos de gamle Ægyptere som hos de fleste andre af Oldtidens Folkeslag herskende Skik, at udstyre Gravene liig Boliger for Levende. Hvad deres Bestemmelse angaaer, maae de i Almindelighed ansees for at være de samme Billeder, der tiende de Levende ved deres private Cultus og derpaa som beskyttende Guder maatte følge dem i Graven, uagtet en Deel af dem ogsaa kan have været forfærdiget alene til Gravbrug. De indbefatte baade de større Figurer, der hvilende paa Fodstykker eller med Tapper under Foden have været til at opstilles, og de mindre med Ösken eller Hul til at ophænges eller bæres som Amuletter, samt de smaae Relief-Plader, der vel især vare til at anbringe paa Mumier. Af de større Figurer ere enkelte tillige forsynede med en Ösken eller Giennem boring (Nr. 65 og 71); af de smaae Figurer, som alle tillige have en rectangulær Basis, fattes Giennem boringen ikkun paa nogle af Steen, der ere plumpt udførte eller ufuldendte (Nr. 51 og 52); af Relief-Pladerne ere to (Nr. 73 og 78) giennem borede. Hvad Formen angaaer, ere de fleste Figurer rundt arbeidede,

sieldnere fladt (som Nr. 29, 31, 35, 71, 72); de af emaille-ret Leer og Steen have bagpaa en smal flad Støtte (Undtagelser ere Nr. 6-8, 16, 71, 74-75), hvilken ved Grupperne er udvidet til en bred Stele; nogle af de emailleerede ere Relief-Figurer. Pladerne med ophævet Arbeide ere meest langagtige og uformelige. Bronze-Figurerne ere deels massive, deels, hvilket gielder om de større (af de mindre Nr. 34), huult støbte, enten med Leerkiernen endnu siddende indvendigt (Nr. 3) eller fyldte med Bly (Nr. 28 og 38). Figurerne af brændt Leer ere (med Undtagelse af Nr. 81 og 87, der synes forfærdigede i Italien) overtrukne med Emaillé, som paa nogle danner et tykt Glaslag, (f. Ex. Nr. 6, 19, 76-78); dens Hovedfarver ere blaat og grønt med mangfoldige forskellige Nuancer indtil det graabrune og det gule (undt. Nr. 75); undertiden have enkelte Dele af Figuren en mørk Farve (Nr. 1, 71).

1. Amon-Ra (Gudernes Konge). Skiægget, med en rund Kasse paa Hovedet, der er prydet med to høie opstaaende Fier eller Palmegrene, og med et kort Skiørt (Schenti) om Lænderne; siddende paa en Thronstol. Bagpaa det høie Ryglæn findes Indskriften *Amon-Ra, hvem Livet tilhører, Herren*, med fordybede Hieroglypher. Emailleeret Leer. $1\frac{1}{2}$ T. h.

2. Samme, gaaende. Bronze.

Det øverste af Hovedet er afbrudt¹. $3\frac{1}{2}$ T. h.

3. Neith-Thermuthis (den store Moder, den første Emanation af Amon-Ra), siddende, med tætsluttende Klædning og Underdelen af Pschent paa Hovedet². Bronze.

Af Hovedprydelsen er kun et Stykke tilbage; ogsaa det nederste af Benene samt den runde Gienstand, paa hvilken Gudinden har siddet, ere afbrudte. $6\frac{1}{2}$ T. h.

¹ Jvfr Leemans *Aegyptische Monumenten van het nederlandsche Museum te Leyden*. Pl. 1, 9.

² Jvfr Leemans a. St. Pl. 2, 28. Pschent hviler paa et tykt nedhængende Hovedklæde, hvilket ogsaa de følgende Gudinder bære, saavel som alle Guddomme med Dyrhoveder.

4. Chnuphis eller Chneph, *Nub*, *Nu* (Grækernes og Romernes Jupiter Ammon) med Vædderhoved. Gaaende, iført Schenti. Em. L. $1\frac{1}{3}$ T. h.

5. Phtah (Søn af Chnuphis), skiægget, staaende, med det guddommelige Scepter i begge Hænder foran sig. Heelt iført en snæver Klædning. Bronze. 3 T. h.

6-7. Samme som vanskabt Dverg (svarende til Hephæstos og Vulcan). Staaende og ubeklædt. Em. L. $1\frac{1}{2}$ T. h.

8. Samme, næsten uformelig. Em. L. $\frac{5}{12}$ T. h.

9. Chons (Søn af Neith, een af Thebens 3 store Guddomme), skiægget, med Maanens Symbol (en paa den tiltagende Maane hvilende Skive) og en Uræusslange over Hovedet, staaende med Cucuphasceptret i begge Hænder. Han er mumieagtigt indhyllet i en tætsluttende Dragt og bærer en Hue, der former sig efter Hovedet, og af hvilken en snoet Haarpidsk hænger ud til höire Side. Em. L. $1\frac{1}{2}$ T. h.

10. Samme med Högehoved, paa hvilket Maanesymbolet hviler. Thronende, iført Schenti. Em. L. $1\frac{1}{2}$ T. h.

11. Hobs (Fostersøn af Gudinden Merepthah-Pascht, Bubastis) med Lövehoved. Gaaende, med Schenti om Lænderne; paa Hovedet Overdelen af Pschent, prydet med en Strudsfier paa hver Side. Bronze.

Armene, der have været særskilt paasatte, fattes. $4\frac{1}{2}$ T. h.

12. Hathor eller Athor (den ægyptiske Venus) med Køören. Doppelthoved med en paa Siderne nedhængende Haarpynt, som er omsnoet ved Enden, og med et Brystsmykke, fra hvilket paa hver Side en Uræusslange hæver sig. Em. L.

Fr. foroven og ned. $1\frac{1}{2}$ T. h.

13. Phre eller *Re*, *Ra* (Solen, Søn af Phtah) med Högehoved, der bærer den med en Uræus prydede Solskive. Gaaende, med Schenti om Lænderne. Em. L. $\frac{5}{6}$ T. h.

14. Brystbillede af Samme, med afbrudt Hovedsmykke. Bronze. — Det ender foran i 2 Tapper til at befæstes med og

har været anbragt paa en Figur af Træ, af hvilken Substans et Stykke er levnet inden i Hovedet. $1\frac{1}{2}$ T. h.

15. Mu, Mui (Søn af Phre), knælende, med Solskiven paa Hovedet og Hænderne oprakte for at bære Himlen. Skiægget, med nedhængende Hovedklæde og iført Schenti. Em. L. $1\frac{1}{2}$ T. h.

16. Samme Figur, udarbejdet med megen Ziirlighed, ogsaa paa Bagsiden. Em. L. Den ene Arm fr. $1\frac{1}{3}$ T. h.

17-18. Samme, af plumpt Arbejde. Em. L. $\frac{3}{4}$ T. h.

19. Samme, uden Solskive. Em. L. 1 T. h.

20-21. Den anden Thot (Videnskabers og Kunsters Opfinder, Osiris's Medhielper ved Dommen i Underverdenen; tildeels svarende til Grækernes Hermes) med Ibishoved. Gaaende, iført Schenti. Em. L. $1\frac{1}{3}$ og 1 T. h.

22-25. Samme, af plump Udførelse. Em. L. $1\frac{3}{4}$ - $\frac{5}{6}$ T. h.

26. Samme. Lapislazuli. $\frac{5}{6}$ T. h.

27. Samme, med Hovedsmykket Otf, bestaaende af Bukkehorn, som bære to Uræusslanger og sammenföiede Blomsterstille med en Skive over.¹ Relief-Plade af grønt uigjs. Glas. $1\frac{2}{3}$ T. h.

28. Osiris (Incarnation af Amon-Ra paa Jorden og Sielenes Dommer i Underverdenen). Som *Fent-hem-pamenti*, *Underverdenens Hersker*, bærer han paa Hovedet Overdelen af Pschent, der er prydet med 2 Strudsfier paa Siderne og en Uræus foran, og er indhyllet i en mumieligende Dragt, af hvilken Hænderne stikke ud paa Brystet. Han er afbildet staaende, med en Svøbe i h. og et i Enden kroget Scepter i v. Haand, hvilken han holder under den anden. Bronze. 9 T. h.

29. Samme i lign. Dragt og Stilling. Bronze. 3 T. h.

30. Samme. Træ med Rest af Forgyldning. $3\frac{1}{4}$ T. h.

31. Samme, med Sceptret i den h. og Svøben i den v. Haand, som han holder ved Siden af den høire. Bronze. Strudsfierene afbr. $3\frac{1}{4}$ T. h.

¹ Jvfr Wilkinson Manners and customs of the ancient Egyptians 2 ser. vol. III pl 45.

32-34. Samme, med Armene krydslagte paa Brystet; den h. Haand holder Sceptret, den v. Svöben. Bronze. Nr. 33 og 34 have Spor af Forgyltning. Nr. 34 fr. 6% , 4% og 3% T. h.

35. Samme, med Solskiven föiet til det överste af Pschent. Bronze. 3 T. h.

36. Osiris-*Socari*, med 2 Bukkehorn under det nederste af Hovedbedækningen, staaende med Svöben i den h. og Sceptret i den lavere holdte v. Haand. Bronze med Rest af Forgyltning. 4% T. h.

37. Samme, med en overkastet Kappe. Relief-Plade af grönt uigjs. Glas. 1% T. h.

38. Isis (Incarnation af Neith, Osiris's Söster og Ægtefælle). Siddende, med Sönnen Horus paa Skiödet, hvem hun holder med v. Haand, idet hun med den anden Haand berörer sit Bryst. Gudinden bærer, som himmelsk Dronning, et rundt Diadem af reiste Uræusslanger, paa hvilket Maaneskiven mellem Kohorn hviler, samt en större Uræus over Panden, og er ifört en snæver Klædning. Horus er nögen, med en Uræus foran paa Hovedet og en til Siden hængende Haarfletning. Bronze.

Det nederste af Isis mangler. 6 T. h.

39. Samme Gruppe. Röd Glimmerskifer.

Det överste af Hovedsmykket og noget af Figurerne er ved Forvitring gaaet tabt. 6 T. h.

40. Underdelen af en lignende, af en haard graa Leersteen. Med indridsede Zirater paa Gudindens Klædning og paa Thronstolen. 4% T. h.

41. Samme Gruppe. Horus bærer den med en Uræus prydede Pschent paa Hovedet. Bronze. Forvitret. 3% T. h.

42. Samme Gruppe. Horus er fremstilt diende af Brystet og uden Pschent. Em. L. $2\frac{1}{3}$ T. h.

43-44. Den jordiske Isis, Underverdenens Dronning, med Hovedprydelse i Form af et Thronsæde samt en Uræus over Panden, siddende med Horus paa Skiödet; denne er uden

Hovedbedækning og ikke fremstilt diende. Thronstolen er udziret paa Siderne. Em. L. Fr. 3 T. h.

45. Samme Gruppe, af ziirligt Arbeide. Em. L. $\frac{2}{3}$ T. h.

46. Overdelen af Samme, af fortrinlig Udførelse. Em. L. $2\frac{1}{2}$ T. h.

47. Samme, uden Horus, gaaende. Em. L. $1\frac{1}{6}$ T. h.

48. En Guddom med en Skive paa Hovedet og en overkastet Kappe, staaende med Mumiebind, som det synes, i Hænderne. (Isis eller Athor.) Relief-Plade af rødt uigjs. Glas. $1\frac{1}{2}$ T. h.

49-50. Nephtys (Søster til Osiris og Isis) med Hovedprydelse, dannet af en Opsats med Kurv paa, og en Uræus over Panden. Gaaende, iført en lang snæver Klædning. Em. L. $1\frac{1}{3}$ og $1\frac{1}{6}$ T. h.

51-53. Samme. Lapislaz. De to lidet udarbeidede. Nr. 52 og 53 fr. 1 T. h.

54-55. Samme Gudinde (?) med manglende Hovedprydelse; den ene gaaende, den anden staaende. Træ, som har været overdraget med Asphalt. 3 og $1\frac{1}{2}$ T. h.

56. Haroeris, den ældre Horus (Broder til Osiris, svarende til Apollo) med Högehoved, prydet med Pschent (som Hersker over Ægyptens øvre og nedre Regioner). Gaaende, med Schenti om Lænderne. Bronze. $2\frac{3}{4}$ T. h.

57-58. Samme. Em. L. $1\frac{1}{3}$ og 1 T. h.

59. Samme, uden Pschent. Lapislaz. 1 T. h.

60. Horus, den yngre (Søn af Osiris og Isis), som Barn, i siddende Stilling. Han er nøgen og har Hovedet raget, med Spor af den snoede Haarpidsk paa h. Side. Bronze med Öine indlagte af Sölv. — Denne Figur med negeragtigt Ansigt og fyldige Former synes at tilhøre den sildigere (romerske) Periode. Omtr. 5 T. h.

61-63. Den jordiske Isis og Nephtys, staaende med Horus som Barn imellem sig. Gudinderne, med Hovedprydelse

og Dragt som ovenfor, holde Horus hver i sin Haand; denne, der næsten er af samme Høide som hine, bærer en tætsluttende Hue paa Hovedet med en Uræus og udhængende Haarfletning, iøvrigt ubeklædt. Gruppen er med Ryggen støttet til en fiirsidet Plade, der paa Nr. 62 oventil er afrundet som en Gravsteen. Em. L. af ziirligt Arbeide. $1\frac{5}{6}$, $1\frac{1}{3}$, $\frac{5}{6}$ T. h.

64. Horus som Seierherre over Typhon, paa Forsiden af en Relief-Plade, der har Form af en Stele med et stort Typhon-Hoved over. Horus, med en Kasker paa Hovedet og Schenti om Lænderne, holder en Antilop (Oryx) og en Skorpion, som det synes, i hver af de opløftede Hænder og træder paa to Krokodiler; paa begge Sider er et langt Scepter opreist¹. Paa Bagsiden er en Høg fremstilt, hvis Overdeel har Amon-Ra's Skikkelse med dennes sædvanlige Hovedprydelse og en Svøbe i den opløftede Haand; omkring den ere Symbolerne paa Liv og Vedvarende, samt en Alabastros indgraverede. Talk. $2\frac{1}{3}$ T. h.

65. Den yngste Horus (Harpocrates, Taushedens Gud for Grækerne), med den h. Pegefinger paa Munden. Han sidder paa Jorden med sammensluttede Been, iført en lang Klædning og med den til Siden hængende Haarpidsk. Serpentin. 3 T. h.

66. Samme, ubeklædt, siddende med Benene hver til sin Side, den v. Haand paa Knæet. (En sildigere Fremstilling, jvfr Nr. 82 og 87.) Em. L. $\frac{2}{3}$ T. h.

67. Phtah (-Toré) med den himmelske Isis og Neph-tys. Phtah, større end de ved Siden staaende Gudinder, støtter Fødderne paa Hovederne af to Krokodiler og holder en Slange i hver Haand; paa hver af hans Skuldre sidder en Høg, paa Hovedet en Skarabæ (Symbol paa Skabelsen og den materielle Verden). Figurene ere anbragte med Ryggen til en Plade, paa hvis Bagside Athor er afbildet i Relief, staaende med

¹ Jvfr Leemans a St. Pl. 12-13, Nr. 1045-55.

udbredte Vinger og Arme, i hver Haand en Strudsfiær og paa Hovedet en Skive¹. Em. L. $1\frac{1}{3}$ T. h.

68. Anubis, *Anepo* (Søn af Osiris og Nephtys, som forestod Indbalsameringen og Veiningen i Underverdenen, svarende til Hermes Psychopompos) med Schakalhoved. Gaaende, iført Schenti. Em. L. $1\frac{5}{6}$ T. h.

69. Samme siddende. Em. L. $\frac{3}{4}$ T. h.

70. En skiægget Gud, med en Hovedbedækning i Form af en ($\frac{1}{2}$ T.) høi Cylinder, paa hvis flade Ende 2 Streger krydsvis ere indgraverede; iført en lang Klædning. Han er fremstilt gaaende med hævede Arme; den v. Haand er knyttet foran Brystet; Haanden af den høire som til Slag løftede Arm er afbrudt. Bronzefigur af omhyggelig Udførelse. $2\frac{1}{3}$ T. h.

71. Typhon (det onde Princip, Osiris's Fiende), af dvergagtig Skikkelse, opreist, med udrakt Tunge. Han bærer paa Ryggen en Lövehud, der er trukken op over Hovedet, og har paa dette endnu en Rad af opstaaende Fier eller Palmegrene². Em. L. $3\frac{1}{2}$ T. h.

72. Samme, uden Hovedsmykke. Guld, af presset Arbeide. $1\frac{1}{2}$ T. h.

73. Sammes Hoved med Fiersmykket. Relief-Skive med det symbolske Öie paa Bagsiden. Em. L. $\frac{2}{3}$ T. D.

74. Thueris, *Taoer* (Typhons Ledsagerinde) med Hoved og Underdeel af en Nilhest (Hippopotamos), qvindelige Bryster og Arme. Ubeklædt, med Undtagelse af en fierlignende Prydelse bagpaa, som hænger fra Hovedet ned til Födderne³. Em. L. 2 T. h.

¹ Jvfr Leemans a. St. Pl. 3. Nr. 186.

² Henføres af Nogle til Phtah, jvfr Minutolis Reise i Ægypten p. 416 (Taf. 31, 6).

³ Denne Guddom benævnes Typho hos Wilkinson (a. St. 2 ser. vol. 1 p. 428 f. vol. III pl. 40—41), af hvem den almindeligen kaldte Typhon ansees for en Dödens Dæmon, hvis ægyptiske Navn er ubekjendt.

75. Samme. Br. Leer med svag Fernis, af violetbrun Farve. $1\frac{1}{4}$ T. h.

76-77. Samme. Relief-Figurer af em. L. 1 T. h.

78. Siumutf (den tredje af de fire Gravgenier, Osiris's Sønner) af Mumie-Skikkelse med Schakalhoved. Relief-Plade af em. L. Fr. $2\frac{1}{4}$ T. h.

79. Hovedsmykke af et Gudebillede: to opreiste Uraeus-slanger (muligt hørende til Amon-Ra). Bronze. $4\frac{1}{4}$ T. h.

80. — Solskiven med 2 Strudsfier paa (Særkiende for Phtah-Sokari). Malet Træ. $6\frac{1}{2}$ T. h.

Ægyptiske Guddomme i græsk-romersk Fremstilling.

81. Isis staaende med Horus Harpocrates. Gudinden holder den paa hendes v. Skulder siddende Horus med Haanden og har tillige en Kurv hængende paa Armen; hendes Klædning er en Stola med et fryndset Overgevandt, der er omsnoet ved Beltestedet. Horus, med Fingeren paa Munden, er ubeklædt og bærer Pschent paa Hovedet. Romersk Motivfigur af rødtligt br. Leer, bagtil fladt arbeidet og med et Hul.

Fædderne afbr. 7 T. h.

82. Horus Harpocrates siddende med et Overflödighedshorn i Armen. Ubeklædt, med Baand om Haaret. Amethyst.

Fr. $\frac{3}{4}$ T. h.

83-84. Samme staaende, med den v. Arm, i hvilken han holder Overflödighedshornet, støttet til en Træstamme, op ad hvilken en Slange synes at snøe sig. Hovedet er prydet med en liden Pschent og har den til h. Side hængende Haarfletning. Bronze. $1\frac{1}{4}$ T. h.

85. En lignende, uden Haarfletningen og med Löveskind om Skulderen. Ved den h. Side sees et Stykke af af en siddende Hund. Sölv. $1\frac{1}{3}$ T. h.

86. Samme staaende indhyllet i en folderiig Kappe. Den v. Arm med Overflödighedshornet er lænet til en Støtte af ubestemt Form; Hovedet er uden Særkiende. Grønt em. L. $1\frac{1}{4}$ T. h.

87. Horus som Phallusfigur. Siddende, ubeklædt og med Haarfletningen paa Siden af Hovedet, holder han sin colossale Phallus i h. Arm; med den v. Arm, som han læner til en aflang Urne, støtter han Hovedet. Relief-Figur af rødt br. Leer med Spor af Malning. 4 T. h.

88. En Herme med Barnehoved og en Phallus paa Midten. (Horus.) Grønt em. L. 1½ T. h.

89. Anubis (-Mercurius) med Hundehoved¹, iført en romersk Tunica og en over Skuldrene fastheftet Kappe, der hænger ned i en Spids for og bag. Han staaer med den h. Arm sænket, den v., af hvilken Haanden fattes, hævet². Bronze.

Det nederste af Benene afbr. 2½ T.

2. HELLIGE DYR, SYMBOLER.

De i det følgende afbildede Dyr vare forstørstedelen helligede til eller Symboler paa bestemte Guddomme, og deres Billeder kunne i Almindelighed henregnes til Kredsen af Gienstandene for den religiøse Dyrkelse; ogsaa af de andre symbolske Fremstillinger ere de fleste af religiøs Betydning. De smaa gienborede Figurer og Symboler blive saaledes meest at betragte som Amuletter; men paa den anden Side maae endeel af dem tillige ansees som Smykker, idet de ofte forefindes sammenskiedede i større Antal til Halsbaand (især de mindre Skarabæer og Öinene) eller anbragte i Fingerringe (jvfr Nr. 328-31); de med graverede Plader have for en Deel tillige tient som Signeter. Adskilligt har vel ikkun været til Gravbrug. Dyrene,

¹ *Latrator, caniformis* hos romerske Forf.

² De have formodentlig holdt Caduceus og en Palmegreen. Jvfr Skildringen af Anubis som Mysteriegud hos Apuleius Metam. XI: *adtollens canis cervices arduas, læva caduceum gerens, dextra palmam virentem quatiens*. 3die Afsnit (Gemmerne) Nr. 56 og a. St.

der meest ere rundt arbeidede Figurer, have i Almindelighed en Basis eller Plade at hvile paa, de mindre tillige et Hul eller en Ösken. Uden Giennemboring eller Ösken ere af de smaae Gienstande deels saadanne, der ere meget plumpt udarbeidede (Nr. 205-6, 230-31, 233), deels de, der alene ere at betragte som Gravsymboler (Nr. 139-41) og til dette Öiemed ere dannede efter de i Livet brugte Redskaber (Nr. 235-37). Under Figurerens Basis findes ofte indgraverede Forestillinger og Hieroglypher, som paa nogle ere indskaarne dybt og med temmelig Omhu (Nr. 119, 128, 147-48, 157, 161, 171, 174, 238), men paa andre næsten kun bestaae af Omridslinier med ringe Fordybning og af skiödeslös Udförelse (især Nr. 152, 166, 191-93); paa Nr. 172 ere de udarbeidede som de til større Monumenter brugte Koilanaglypher. De emailleerede Gienstande bestaae deels af Leer, deels af forskellige Steenarter (meest Kisel), hvilke ved Emaileringen ere undergaaede en Forbrænding, der ofte gör det vanskeligt at erkiende Stenens oprindelige Beskaffenhed. Blaåt og grönt ere Emailens Hovedfarver; men de emailleerede Stene ere af Udseende meest graae, brunlige eller guulagtige. Emailen danner undertiden et tykt Glaslag, saa at det ved flere af de smaae Gienstande bliver uvist, om de ere heelt af Glas (som Nr. 92, 96, 119), og udfylder oftere næsten aldeles de fordybede Figurer og Tegn (saaledes især paa Nr. 133, 178, 198, 242). Bronzefigurerne ere med Undtagelse af Nr. 97 massivt stöbte.

Hellige og symbolske Dyr.

90-92. *Kynokephalos* (Thots Symbol), en Abe, siddende med Hænderne paa Knæerne. Em. L. Fr. $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$ T. h.

93. Samme, med den paa Halvmaanen hvilende Maaneskive paa Hovedet (Emblem paa Ooh-Thot, Lunus). Med Overdelen indhyllet i en Kappe. Bronze. $\frac{2}{6}$ T. h.

94. Samme, med Brystplade. Em. L. $\frac{1}{3}$ T. h.

95. Samme (i romersk Fremstilling) med Vinger paa Ryggen, siddende paa en høi firkantet Basis eller et Altar. Maanesymbolet har ikke Halvmaanen tilføiet; Kappen er bedækket med skiællignende Zirater. Bronze. 3 T. h.

96. En Hund, siddende. Em. L. $3\frac{1}{2}$ T. h.

97-99. Katte (Symb. paa Pascht, Bubastis), siddende. Nr. 98 med Halsbaand. Bronze. $4\frac{1}{2}$, $2\frac{1}{4}$, 2 T. h.

100. Samme. Af bruun bituminøs Kalksteen og plump Udførelse. $3\frac{1}{4}$ T. h.

101. Samme. Em. Alabast. $1\frac{2}{3}$ T. h.

102. Samme. Em. L. $\frac{1}{2}$ T. h.

103. Samme liggende; med et bredt indgraveret Halssmykke. Bronze. $1\frac{1}{2}$ T. h.

104-105. Löver (Symb. paa Horus), liggende. Em. L. $\frac{2}{3}$ og $\frac{5}{6}$ T. h.

106. Sphinx, symbolsk Dyr med Lövekrop og Menneskehoved. Liggende, med Skiæg og nedhængende Hovedbedækning, ovenpaa hvilken en Skarabæ hviler. Paa Dyrets h. Side er en liden Osiris-Socari, staaende, anbragt i Relief. Hvidt Marmor. Hovedet fr. 8 T. l. $4\frac{1}{2}$ T. h.

107. Tyren Apis, *Hapi* (helliget til Maanen), med en mellem Hornene hvilende Skive, som foran er prydet med en Uræus. Gaaende; paa Ryggen er Spor af en indgraveret Hög med udbredte Vinger¹. Bronze. 2 T. h.

108. Samme. Em. L. Hovedprydelsen afbr. $\frac{5}{6}$ T. h.

109. Athors hellige Ko, med 2 Strudsfjer paa den mellem Hornene anbragte Skive; liggende. Relief-Plade af turkisgrönt Glas. $1\frac{1}{2}$ T. h.

110. En Kalv, liggende som Offerdyr med Benene sammenbundne under Bugen. Uden Fodstykke. Röd Kalksteen. $\frac{2}{3}$ T. h.

¹ Jvfr Lecmans a. St. Pl. 21 Nr. 216, 221.

111. En Vædder (Symbol paa Amon-Chnuphis og Neith), liggende. Em. L. $1\frac{1}{2}$ T. l.

112. Et Vædderhoved med Halsen endende i en Plade, i hvilken et Palmetræ med en Löve paa hver Side er indgraveret. Lyseblaat Leer. $\frac{1}{2}$ T. l.

113. En So (Symbol paa de Typhonske Guddomme), gaaende. Em. L. $\frac{2}{3}$ T. h.

114-15. Krokodiler (Symb. paa Sevek, Sev, den ægyptiske Saturn). Serpentin. Nr. 114 fr. $3\frac{1}{2}$ T. l.

116. Samme. Em. L. Fr. 2 T. l.

117. En Frö (Symbol paa den oprindelige Materie og paa Gudinden Hak) i Relief paa en meget større Plade af Steleform. Paa dennes Bagside ere ubestemte Figurer af geometrisk Form og paa dens nederste Kant to smaae Fröer anbragte i ophævet Arbeide. Serpentin. $2\frac{1}{2}$ T. l. $1\frac{1}{3}$ T. br.

118. Samme, med en oval Basis. Em. L. $\frac{1}{2}$ T. l.

119. En lignende, paa hvis Underside en Hög med Hgl.-Tegnet *Velsignelse* over er indgraveret. Em. L. $\frac{2}{3}$ T. h.

120. En Halefrö eller et Vandfirbeen. Relief-Figur af em. L. $1\frac{1}{2}$ T. l.

121. Slangen Uræus, *Uro*, med Menneskehoved, som bærer en (hornet) Skive. Relief Figur af em. L. 1 T. h.

122. En Hög (Symbol paa Guddomsvæsen i Almindelighed, paa Horus og Phre i Særdeleshed). Serpentin. Fr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

123. Samme¹. Em. L. $\frac{2}{3}$ T. h.

124-25. Samme med en liden Pschent paa Hovedet (Symbol paa Horus). Bronze. Nr. 124 fr. $2\frac{1}{2}$ og 1 T. h.

126-27. Höge med Menneskehoved (Symb. paa den fra Legemet skilte Siel), skiæggede og med nedhængende Hovedbedækning. Træ malt med brogede Farver. 4 og $3\frac{1}{2}$ T.

¹ Denne saavel som den foregaaende, der begge ere noget beskadigede oven paa Hovedet, have muligen havt samme Prydelse som de følgende.

128. To lignende med Skiver over Hovederne (Symb. paa guddommelige Siele), sammenföiede paa een Basis. Em. L. $1\frac{2}{3}$ T. h.

129. To lignende med *Amon-Ra's* Navn i Hieroglypher paa Undersiden. Em. L. 1 T. h.

130. En Grib (Symbol paa Moderlighed), bredende sine Vinger ud over en mindre, som staaer foran den; anbragte paa Overdelen af en Naos. Fragm. af ziirligt Arbeide. Em. grönt Leer. 3 T. h.

131. En Ibis (helliget til Thot). Bronze med Spor af Forgyldning. Fr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

132. Fuglen Benno (Osiris's Symbol). Liggende med tilbageböiet Hoved, paa en oval Plade. Turkisgrönt Glas. $\frac{1}{3}$ T. h.

133. En Skorpion (Symbol paa Gudinden Selk) i Relief paa en rectangular Plade med 4 indgraverede Tegn paa Undersiden. Em. $\frac{2}{3}$ T. l.

134-36. Skarabæer (Symb. paa Solen, Phtah m. m.) med en Ösken midt under Bugen. Em. L. $1\frac{1}{2}$ - $\frac{2}{3}$ T. l.

137. Samme, giennemboret paatvers. Grön Porphyr. $\frac{2}{3}$ T. l.

138. Samme, liggende paa en oval Plade, hvis överste Deel er giennemboret af 3 Huller. Em. L. $1\frac{1}{2}$ T. l.

139-41. Lignende uden Giennemboring. Grönsteen og grönspettet Qvarts. $1\frac{2}{3}$ -1 T. l.

142-44. Lignende, giennemborede paalangs. Jaspis og Lapislaz. $\frac{7}{12}$ - $\frac{5}{12}$ T. l.

145. Skarabæ med Högehoved (Symbol paa Phre). Af plumpt Arbeide og uden Giennemboring. Lapislaz. $\frac{2}{3}$ T. l.

Skarabæer med indskaarne Figurer og Hieroglypher paa Underfladen. Af emaillet Leer, Qvarts og andre Steenarter, med Giennemboring paalangs, af $1-1\frac{1}{2}$ T. Længde (umdt. Nr. 161, 170 og 171)¹.

¹ De större egentlige Gravskarabæer med længere Indskrifter findes under 4de Afd. Nr. 401-12.

146. Med Forestilling af Amon-Ra, thronende med Svöben og Krogsceptret; foran Gudens Hieroglyph-Legende forkortet.

147. — Hgl.Indskrift, som udtrykker Navnet *Amon-Ra*.

148. — Samme Navn, anderledes betegnet, med 3 Papyrus-Stengler over.

149. — Neith med Underdelen af Pschent paa Hovedet, tilbedende foran Amons Obelisk, med Tilføielse af Hgl.Tegnene: *den Gode og Herren*.

150. — Phre med Högehoved og Solskive, staaende med Cucuphasceptret i Haanden. Foran Pharaoen Rameses III's (den store Sesostris) Fornavn *Amon-mai*, og Hgl.Tegnet *Herren*.

151. — Samme med en foran stillet Mumie (?) og nogle utydelige Hgl.Tegn.

152. — Merepthah - Pascht (Bubastis, den ægyptiske Diana) med Lövehoved, staaende med en Lotusstengel i Haanden; foran en Uræusslange.

153. — Phre eller Horus med Högehoved og udbredte Vinger, knælende mellem 2 Uræusslanger.

154. — Samme uden Vinger, to Gange gientaget, knælende, med den ene Arm oprakt imod en i Midten gaaende Person.

155. — Ombte (eller Obte, Ambo¹, en Guddom for Nedre-Ægypten, som tilligemed Horus for Övre-Ægypten gav Kongerne Liv og Magt) med phantastisk Dyrehoved, og Horus med Högehoved, gaaende efter hinanden.

156. — Ombte med et langt i Enden krummet Scepter (Aarenes Symbol) i Haanden, tilbedt af en foran staaende Phrao. Imellem dem er en höi Plante, ovenover dem Vedvarenheds-Symbolet, den hellige Hög og Staven med Schakalhoved, anbragte paa een Linie.

157. — En Gud med det krummede Skiæg og en Strudsfiel

¹ Jvfr Wilkison a. St. 2 Ser. Vol. III pl. 38, 39, 78. Af Leemans kaldt *Nubti* a. St. Pl. 6 Nr. 423.

paa Hovedet, siddende mumieagtigt indhyllet paa Jorden¹; foran et stort Symbol, der har Liighed med Livets Tegn.

158. — En knælende Guddom med Lövehoved (Pascht) eller Fröhoved og Cucuphasceptret i Haanden. Paa hver Side en Uræus, nedenunder en Krokodil.

159. — Sphinx med Hovedprydelsen Otf, bestaaende af to Bukkehorn, over hvilke to opstaaende Fier imellem to Uræusslanger med Skiver paa Hovederne. Bagved en Hög med udbredte Vinger; foran Rameses III's Fornavn (jvfr Nr. 150).

160. — En løbende Hest. Ovenover Hgl. Legenden *Præst* (eller *velgiørende Guddom*).

161. — Et Lotusblad, en Löve og en Vædder, under hinanden, omgivne af en oval Indfatning. Graa Basalt. 1½ T. 1.

162. — En Hög med Pschent paa Hovedet, en Nilhest og et Fiirbeen.

163. — En Uræusslange (Emblem paa qvindelig Guddom), hvis Hale er forlænget nedad i en i Zikzak løbende Linie.

164. — En Uræus og en Strudsfier.

165-67. — To Uræusslanger, mellem hvilke en Vase, Livets Symbol, Solens Skarabæ m. m.

168. — En Fisk (Latus) mellem to Livets Tegn.

169. — Korset med Hank (det hellige Tau, Livets Symbol) mellem to Strudsfier.

170. — En Strudsfier (Symbol paa Sandhed og Retfærdighed eller paa Guden Amon) og Godhedens Tegn. — Gientaget paa to med hinanden forbundne Skarabæer. ¾ T. 1.

171. — En Pharaos staaende med en Öxe i den ene, Krog-Sceptret samt Svöben i den anden Haand, paa Hovedet den med en Uræus prydede Kaske. Paa hver Side er et ukiendeligt Navneskiold, ovenover den pharaonske Titel *Verdens Herre*

¹ Denne Figur med Livets Symbol paa Knæet er ifölge Champollions Précis du système hiéroglyph., Planches Nr. 71, den hiéroglyphiske Betegnelse af *Sou* (Herkules).

og *Konge*. Bagved ham staaer Gudinden Pascht med Lövehoved, prydet med to opstaaende Fier eller Palmegrene og en Uræus, holdende to Lotusstengler i den ene og Livets Symbol i den anden Haand. Overfladen fr. $\frac{1}{6}$ T. I.

172. — Pharaoen Thutmes IV's (Moeris af det 18de Dynasti) Fornavn *Re-men-to* i en Oval.

173. — S. Navneskiold, to Gange gientaget.

174. — S. Navneskiold med Tilføielse af Titlen *den af Amon elskede* og to symbolske Tegn paa Kongemagten¹.

175-79. — S. Navneskiold med Tilføielse af tre forenede Papyrus-Stengler, vingede Solskiver med Uræusslanger, Uræusslanger med Skive over Hovedet, Strudsfier, en vinget Skarabæ, Phre's Hög m. m.

180-96. — Forskiellige Hgl.Legender, enkelte Hgl.Tegn og Symboler.

197. — Et Ornament.

198. — En Guddom med Dyrehoved og Scepter i Haanden; ved Siden ubestemte Skriftegn. — Af plumpt fra de foregaaende afvigende Arbeide og, som det synes, tilhørende en sildigere Tids Efterligning.

Forskiellige andre Symboler og Amuletter.

199-201. Det symbolske Öie (Osiris's). Udarbeidet paa begge Sider. Karneol, em. Quarts og Leer.

202-4. Samme (det höire), udarbeidet paa den ene Side. Lapislaz. og em. L.

205-6. Samme af plumpt Arbeide. Bruun Jaspis og rödt uigjs. Glas.

207. Samme i Midten af en rund Plade, med giennembrudt Arbeide. Em. L.

¹ See Leemans a. St. Pl. 28, Nr. 1283.

208. Samme omgivet af en oval Ring, over hvilken en ubestemt Guddom staaende med Cucuphasceptret i Haanden; ligeledes af giennembrudt Arbeide. Em. L.

209. Samme i Relief paa en rectangular Plade, med Indgraving paa Undersiden af Thutmes IV's Fornavn (jvfr Nr. 172) i en oval Indfatning og en Mand, som med Pidsk og Tømme driver et Dyr (Æsel) foran sig. Em.

210. Samme (det venstre) paa en oval Plade, med s. Navneskiold og flere Hgl.Tegn. Em.

211. 4 forbundne symbolske Öine. Em. L.

212-13. Phallus. Em. L.

214-16. Vasen Heri (Symbol paa Hiertet). Serpentin og Grönsteen.

217. En Vase af lign. Form, men uden Sidehanke og riflet. Em. L.

218. — Smalere og glat. Amethyst.

219. En langagtig, oventil bred, nedentil spids Vase, i Relief paa en Plade af tilsvarende Form. Haard guulagtig Leersteen.

220-21. Amuletter i Form af en Colonne med Papyrus-Capitel, forneden spids med en Lotus-Zirat. Em. L.

222-24. Lignende uden Zirat. Em. L.

225. Et Altar eller en lav Söile med 4 til begge Sider frem-springende Karnisser foroven (Symbol paa Vedvarenhed og Guden Phtah). Saakaldet Nilometer eller Sielevandringsstige. Em. L. $\frac{4}{8}$ T. h.

226-29. Lignende smaae. Em. L.

230. En lignende af plump Udförelse. Rödt uigjs. Glas.

231. Et Symbol, forestillende Mumiebind ophængte paa en Stötte. Af plumpt Arbeide. Br. Leer af guulbruun Farve.

232. S. Symbol med det guddommelige Hovedsmykke Öt over (dannet som ovenfor paa Nr. 159 med Tilsætning af Sol-skiven over Hornene). Ophævet paa en aflang Plade af blaåt Glas.

233. Symbol i Form af to forbundne Strudsfier. Serpentin, plumpt arbeidet.

234. — Et lavt Altar eller Sæde. Em. L.

235-36. — En buet Støtte for Hovedet (*ἔποκεῖ ἀλαίον*). Bruun Jaspis. Nr. 235 ziirligt udarbeidet.

237. — Et Vinkelmaal. Bruunpletlet haard Leersteen.

238. Amulet eller Signet med indgraverede Figurer og Hieroglypher, af Rectangelform. Paa den ene Side Phtah staaende med Cucuphascepter i Haanden, foran Tegnene *Godhed* og *Retfærdighed*. Paa den anden Side Legenden *den Gode, Amons Søn* (ogsaa kongelig Titel, som gaaer foran Pharaonerne Egennavne). Em.

239. — Af s. Form, med samme kongelige Titel paa den ene, og et Ornament paa den anden Side. Em.

240. — Af s. Form. Paa den ene Side Pharaoen Thutmes IV's Fornavn (jvfr Nr. 172) i oval Indfatning mellem to Strudsfier; paa den anden Side samme Fornavn mellem ubestemte Tegn. Em.

241. — Af s. Form. Paa den ene Side en Guddom (med Høge eller Frø-Hoved), knælende med Cucuphascepter i Haanden, imellem to Uræusslanger. Paa den anden Side to Mænd, en større og en mindre, med pharaonske Kasker, som det synes, holdende en Stang med en ubestemt Gienstand paa Spidsen imellem sig. Giennemboret af to Huller paatvers. Em.

242. — Af lign. Form med et Indhak foroven og nedentil afrundet. Paa begge Sider Tme (Sandhedens og Retfærdighedens Gudinde) med Strudsfier paa Hovedet, siddende, samt Hgl. Tegnene *Offring* og *Solen*. (Ogsaa Fornavn *Re-ka-antme* for Dronning Amense, Thutmes d. 2dens Søster af det 18de Dynasti.) Em.

243. — Af oval Form. Paa den ene flade Side en paa Jorden siddende Gud med Cucuphascepter ved Knæet (Phtah) og Godhedens Tegn foran. Den anden Side er hvælvet og udziret. Em.

244. — Af lign. Form med forskellige Symboler og Hgl.-Tegn; paa den hvælvede Overdeel et Ornament. Em.

245. Amulet, rund og flad, med indridsede Ornamenter af Spiraler og Fier paa Underfladen. Em.

246. — Af lign. Form, med ophævede Skrifte tegn (hieratiske, som det synes). Em. L.

247. — Rectangulær, ovenpaa hvælvet og udziret. Paa Undersiden Hgl. Legendens *Re-ka-nto* (Fornavn for Pharaonerne Osortasen I. af det 16de og Nectanebo af det 29de eller 30te Dynasti) samt plumpe Ornamenter. Em. L.

248. — En elliptisk Plade med en vertikal Stribe Hieroglypher paa hver Side. Em. L.

Fr. foroven, hvor en Øsken synes at have været anbragt.

249. — En firkantet Plade med et ubestemt Dyr i Relief paa hver Side. Giennemboret af 2 Huller. Serpentin.

250. Gnostisk Amulet. Fragm. af en Plade, paa hvis Forside Underdelen sees af en gnostisk Dæmon i Relief. Den er af menneskelig Skikkelse med Vinger, Fuglehale og besynderligt formede Knæer og Födder¹. Omkring den ere Bogstaver, hieratiske som det synes, indgraverede, hvilke ogsaa bedække Bagsiden i horizontale Linier. Serpentin. $1\frac{1}{2}$ T. br.

3. REDSKABER, KAR, SMYKKER m. m.

Cultus-Redskaber.

251. Bronze-Skaft til en Sistrum, dannet af en Typhon-Figur, hvis Födder ere afbrudte², med et Athorhoved over. Fra dette hæver en Uræusslange sig op paa hver Side af Instrumentet, i hvis Aabning en siddende Kat er anbragt.

¹ Lign. Figurer i Matters Histoire du Gnosticisme Pl. I. E.

² De have hvilet paa 2 Löver. Jvfr lignende hos Caylus Antiquités T. V pl. 25. Minutolis Reise i Ægypten. Taf. 21, 6.

252. — Cylinderformet med et Athorhoved foroven¹. Huult støbt med en Leerkierne. Enden fr.

253. Bronze-Kar, i Form af en langagtig Spand, forneden bredere og med en rundagtig Spids; med indridsede Figurer, der paa nogle Steder ved Metallets Oxydering ere utydelige. Överst: den hellige Nilbarke (*Bari*) med en tilbedende Kynokephalos foran, to Gange gientaget; paa den ene Side bærer Barken Horus Harpokrates siddende med en Svöbe i Haanden, paa den anden Side en ubestemt Gienstand. Om Midten: en Mand (Karrets Eier), med en höi Lotusstengel bagved sig, staaende foran et med en Gaas og Frugter belagt Altarbord i Begreb med at ofre til 5 Guddomme. Disse ere: Amon-Ra med en Svöbe i den oplöftede Haand; Isis, prydet med den hornede Maaneskive, og Nephtys, begge med Livets Symbol og et Lotuscepter i Hænderne; Horus-Harpokrates med Pschent paa Hovedet; endelig Phre med Högehoved, paa hvilket Solskiven med to opstaaende Fier hviler, holdende i Hænderne en Svöbe og Livets Symbol. De ere alle opreiste, og over enhver af dem synes Guddommens Hgl.Tegn at have staaet. Nedenfor er en Bord af Lotusblomster og om Spidsen endnu en Zirat.

Tverhanken afbr. $4\frac{1}{2}$ T. h.

254. Et lignende uden Indgravning. $3\frac{1}{2}$ T. h.

255. En Træ-Skee i Form af en Haand, der holder en Muslingskal. Paa dennes Bagside 3 Hgl.Tegn.

Enden af Skaftet er nyere tilsat.

Toilet-Redskaber.

256. Sminke-Etuis af Træ, bestaaende af to sammenföiede Cylindre ($2\frac{1}{2}$ T. h.) med et om en Nagle bevægeligt Laag og en Træ-Stylus til at anbringe Sminken med, som, indsat i en mellem Cylindrene anbragt Rende, tillige tiener til at holde Laaget lukket. I det ene af Rummene er en sort pulveriseret

¹ S. Wilkinson a. St. Vol. II pag. 325.

Masse (Blyglands) levnet, af den Salve (*Kohl*, *κολλύριον*), som brugtes til at male Öienrandene¹.

257. Bronze-Speil af elliptisk Form, med en Spids til at indsætte i et Skaft. I den oxyderede Overflade sidde Rester af Töi, hvori Speilet har været indviklet. $4\frac{1}{2}$ T. br. $3\frac{3}{4}$ T. h.

Kar, hvilke ifølge deres Form maae betragtes som hørende til Huusgeraad. Adskillige af dem (Nr. 263-65, 269, 276, 280, 296), der kun ere lidet udborede, eller ikke tilstrækkeligt til huuslig Brug, og tildeels heller ikke udvendigen ere fuldennte, have rimeligen været bestemte til Gravpydelse.

— Af Alabast.²

258. Krukke uden Hanke eller Ören, af Form Fig. 1. $6\frac{1}{2}$ T. h.

259. — F. 2, med fladt Laag. Fr. 8 T. h.

260. — Af lign. Form med kegledannet Laag. 6 T. h.

261-62. — Af lign. Form uden Laag. $4\frac{1}{2}$ og $3\frac{1}{4}$ T. h.

263. — Med svag Antydning af Ören. F. 3. $5\frac{1}{2}$ T. h.

264. — F. 4. Under den fremspringende Knop paa den ene Side, der synes at skulle forestille en Tud, er en Indskrift af fordybede Hieroglypher. (Symbolisk Offerkande ligesom den følgende.) $5\frac{1}{2}$ T. h.

265. — Af lign. Form, med en raat angiven Tud paa den ene Side, uden Laag. $2\frac{1}{4}$ T. h.

266. — Med Ören. F. 5. $5\frac{1}{4}$ T. h.

267-69. — Uden Ören. F. 6. $3\frac{1}{4}$, 2, $2\frac{3}{4}$ T. h.

270-71. Vaser med Ören. F. 7.

Af Nr. 271 fattes Foden. 5 og 7 T. h.

272-73. Vaser uden Ören. F. 8 og 9. 4 og 3 T. h.

274. Skjænkekande. F. 10. 7 T. h.

275-76. — F. 11. 5 og $2\frac{1}{4}$ T. h.

¹ Jvfr Rosellini Mon. civ. Tav. 81, 33.

² Ifølge de Gamles og den almindeligt brugte Benævnelse; egentl. traadig Kalksinter.

277. — F. 12. $4\frac{1}{2}$ T. h.

278. — I Form af en siddende menneskelig Figur uden Arme; med en Hank bagpaa og hvælvet Laag.

Benene fr. Omtr. $4\frac{1}{2}$ T. h.

279-80. Bægere, F. 13. $4\frac{1}{2}$ og 3 T. h.

281. — Imellem F. 13 og F. 6. 3 T. h.

282-83. Salvevaser af Kugelform. F. 14 og 15. $2\frac{1}{2}$ og $1\frac{1}{2}$ T. h.

284. — Afrang og nedentil spids. Afbrudt ved Halsen. Omtr. 4 T. h.

285. — Alabastros med Ören, F. 16. $7\frac{1}{2}$ T.

286-95. — Alabastre af lign. Form med en Knop paa hver Side istedetfor Ören.

Af forskiellig Störrelse, fra $6\frac{1}{2}$ —3 T. Flere af dem fr. og forvitrede paa Overfladen.¹

296. Salve- eller Sminke-Vase, F. 17. Paa Siden Pharaoen Amenotph II (den 6te af det 18de Dynasti)'s Fornavn *Re-na-nito* i en oval Indfatning, med de tilföiede Titler: *God Gud, Livets Giver*.

— Af mørke Steenarter.

297. Sminkevase, F. 17, med en Hgl.Indskrift paa Siden. Grönsteens-Porphyr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

298-99. — Af lign. Form. I den ene af dem er noget af samme Substans, som i Nr. 256, bevaret. Serpentin. $1\frac{1}{2}$ T. h.

— Af brændt Leer med grönlig Glasur.

300. Salvevase af Kugelform. F. 18. Med sorte Pletter og Striber foroven, og Rifler paa Siden. $2\frac{1}{2}$ T. h.

301. Salvevase (eller Feltflaske, ampulla), af F. 19, noget fladtrykt. Foroven ere fem Rader indpressede Zirater i to halve Kredse, adskilte ved en ophævet Rand med to Hgl.-

¹ De af disse, der ere meest angrebne og tillige af tyndest Alabast, hidröre formodentlig fra etrusiske Fundsteder. Jvfr Bulletin del inst. archæol. di Roma 1839 p. 73. Mus. Etr. Gregor. P. II, Tav. 106.

Legender, i hvilke paa den ene Side Phtahs, paa den anden Side Neiths Navn indeholdes.¹ Mundingen afbr. 6 T. h.

302. En Doppeltvase, F. 20.² 3¼ T. h.

303. Fragm. af en fladbundet rund Vase, med et gaaende Dyr og en Blomsterzirat i Relief.

Perler. Af disse have endeel været anbragte til Net, Halsbaand og anden Prydelse paa Mumier, hvilket især gielder om de langagtige cylindriske.

304. Runde brune Perler af en indvendigen rød harpixagtig Masse. 2 Rader.

305. Glasperler, runde, af turkisgrøn Farve. 2 mindre Rader.

306. — — Af gul Farve. 2 større Rader.

307. — — Med noget flade Sider og af lysere gul Farve. 2 mindre Rader.

308-9. — Meer eller mindre runde og cylindriske, af gul, grøn, blaa og violet Farve. 2 Rader af forskiellig Størrelse.

310. — Aflange og spidsere i den ene Ende, af grøn, gul og blaa Farve. 1 Rad.

311. — Meget smaae og flade, af forskiellige Farver. 1 Rad.

312-13. — Cylindriske, af forskiellig Længde, Tykkelse og Farve. 2 Rader.

314. — — Af $\frac{1}{2}$ - $\frac{2}{3}$ T. Længde, tynde og lysegrønne. 6 Rader.

315. Perler af brogede sammensmeltede Glastraade.

316. — Af sort Glas med indsmeltede hvide Zirater.

317. — Af Glas, Emaile m. m., af forskiellig Form og Farve.

318. — Af forskiellige Steenarter.

¹ Muligen af etrusk Fund, jvfr Bullet. del inst. 1839 p. 73. Micali Monum. ined. (Fir. 1844) Tav. 7, 4 C. p. 57-58 (samrne Indskrift undtagen Amons Navn istedetfor Phtahs).

² Hos Rosellini Monum. civ. Tav. 56, 98 er en lignende afbildet, som er forsynet med en Aabning imellem begge Vaserne til Giennemløb for Vædsken, hvilket ikke er Tilfældet med nærværende.

Fingerringe.

319-20. Glatte Ringe af blaat Glas og Emaillé.

321. En Fingerring af lysegrønt Glas, med en Knop paa en rund Flade.

322. — Af Emaillé, med en ophævet Skarabæ.

323. — — Med det symbolske Öie.

324. — — Med Maane-Symbolet, af giennembrudt Arbeide.

325. — — Med Thueris og to symbolske Tegn, paa en oval Plade.

326. — Af Calcedon, glat. Fr.

327. — Af Bronze, med en oval Plade, i hvilken Hgl-Legenden *Amon-Ra, Herren, den Gode* er indgraveret.

328. — — Med en bevægelig Amulet (eller Signet) af em. Leer og rectangular Form, som paa den ene Side har det symbolske Öie og Hgl.Tegnet Godhed, paa den modsatte Side det sidste Tegn to Gange gientaget med Livets Symbol i Midten.

329. — Af Sölv, med en Skarabæ af em. Qvarts, i hvilken en utydelig Hgl.Legende er indgraveret.

330. En af en Fingerring afbrudt Skarabæ af em. Qvarts med Sölv-Indfatning. Paa Underfladen Hgl.Tegnene: *Konge, Styrrer*.

331. — — Med Guld-Indfatning og et Person-Navn¹.

332. Fragm. Lövehoved af Basalt med en rund Aabning i Gabet, der formodentlig har tient til Vandtud; bagtil fladt afskaaret. — Med Bly fastgiort til Underdelen af en romersk Alabast-Söile med snoede Rifler. Omtr. 5 T. h.

333. Fragm. af en liden Tempelbygning af blaafarvet Leer. med Hieroglypher paa Forsiden, indlagte med en guul Masse, 2¼ T. h. 1¼ T. br.

¹ Det samme s. Leemans a. St. Pl. 28, 1396

334. En liden Bygning, som danner to Vandbassiner, et høiere og et lavere, forbundne ved et Giennemløb, over hvilket en Kynokephalos sidder. Rimeligviis forestillende et Vanduhr (Klepsydra).¹ Em. L. Fr. $1\frac{1}{6}$ T. l. $\frac{5}{6}$ T. br.

335. En Dukke i Form af en ubeklædt qvindelig Figur, uden Födder, idet Benene løbe ned i Spidse, med uforholdsmæssig lange Arme og Hænder, der slutte tæt til Siderne, og med Haarfletninger, som hænge langt ned paa Brystet og Ryggen. Umalet Træ.² $8\frac{3}{4}$ T.

336. En nøgen qvindelig Figur, med fyldigt Underliv, Benene spredte og Hænderne oprakte hver til sin Side. Rimeligt Motivbillede af en Barselqvinde³. Em. L.

Med fr. Øsken. 1 T. h.

337. En nøgen mandlig Figur, hørende til en obscoen Gruppe. Em. L. Omtr. 1 T. l.

338. Fragm. af en blaa Glasvase med hvide ophævede Figurer, af hvilke en Deel af en ubeklædt Qvinde med Halsmykke er levnet.

339. Fragm. af en Plade af sammensmeltet Glasmosaik. Med en Fugl (en Hög) af forskiellige Farver, paa en rød Stribe, indlagt i en lyseblaa Masse. Hovedet fattes.

340. — Med et Ornament af rød og sort Farve i gul Grund.⁴

341. — Med en broget Blomster-Arabesk i blaa Grund.

342. To Fragmenter af en lignende Glasplade, der synes at have dannet et halvcirkelformet Brystsmykke (*Osh*). De indeholde rundtløbende Striber, hvide afvejlende med blaae,

¹ Jvfr Leemans a. St. Pl. 19 Nr. 47. Horapollon Hierogl. I., 16.

² Lign. Legetøi-Stykker hos Wilkinson a. St. Vol. II. p. 426.

³ Ifølge Dr. C. Leemans's Forklaring, meddeelt ved Mr. Raoul Rochette.

⁴ Lignende s. Wilkinson a. St. Vol. III. Pl. 17, 5. Minutolis Reise i Ægypten Taf. 21, 6.

grønne og røde, i hvilke gule og grønne Blomsterzirater af ualmindelig Fiinhed ere indsmeltede.¹

343-44. (Fra den romerske Periode.) To smaae Medailloner med et Hoved, lignende Amors med en tyk Krands om Halsen, i Krumningen af en Frugtgirlande. Grønt og blaåt em. L.

Med fr. Øskener.

4. GRAV-GIENSTANDE.²

Gravstene. Paa disse Steler, der vare indsatte i Gravenes Vægge eller støttede til dem, ere de Afdøde fremstillede offrende til forskellige Guddomme eller selv modtagende Hyldest af deres Slægtninge, med tilføiede Hgl.Indskrifter, der indeholde deres Navne, Titler eller Nedstammelse, Indvielse og Bønner til Guderne. De 4 første have Figurerne indhuggede som Koilana-glypher, hvilke paa Nr. 347 endnu ere malte. Nr. 350 hører til de Trætavler, der i Thebens Grave træde istedetfor Stelerne, som især findes i Memphis og Abydos.

345. Stele af Kalksteen, flad, hvælvet oventil, med indhuggede Figurer i to Afdelinger. I den første Afdeling er den Afdøde, en Mand med raget Hoved og iført en Calasiris med lange fryndsede Bind, fremstilt i Begreb med at ofre til Osiris. Han liberer med h. Haand af en oventil spidsformet Vase og holder i v. Haand en Skee, som paa Enden bærer en Skaal med brændende Røgelse og paa Midten har en liden Kop som

¹ Jvfr de til de græsk-romerske Antiquiteter henførte Glassager, af hvilke formodentlig en Deel hidrører fra det i Oldtiden for sin Glasfabrikation berømte Ægypten.

² Saadanne, som alene høre til Grave, idet de foreg. Gienstande vel for en Deel kunne have været bestemte til Brug for Gravenes, i hvilke de findes, men dog nærmest ere at betragte som hørende til Livet.

Rögelsebeholder; foran ham er et Altarbord, paa hvilket en Gaas samt Frugter befinde sig, og under det to Planter (Jvfr Nr. 350). Osiris(-Socari), thronende, har paa Hovedet den med Strudsfier smykkede Overdeel af Pschent med to Bukkehorn forneden, og holder Svöben og Krogsceptret i Hænderne; bag ham staae Isis med det thronformede Hovedsmykke og Nephtys med sin sædvanlige Attribut paa Hovedet. Ovenover dem ere deres Hgl.Legender anbragte. I nederste Afdeling sees en Række af Tilbedende nærme sig, nemlig: 4 Qvinder, som ere iförte lange vide Klædninger og paa Hovedet bære en Kegle med en Lotusstengel igiennem (Symbol paa Död og Sorg) samt nedhængende Slör, og to ubeklædte Drengene, af hvilke den mindste holder en Lotusstengel i v. Haand. I begge Afdelinger findes Hgl.Indskrift i vertikale Striber. Paa Stenens fr. överste Deel sees et Stykke af den paa en Naos liggende Schakal med Svöben ved Siden (Anubis's Symbol).

26 T. h. 16 T. br.

346. En lign. Gravsteen. Den Afdöde, med raget Hoved og ifört Schenti, tilbedende Osiris og Isis. Osiris (*Fent-hempamenti*), med samme Attributer som paa foregaaende med Undtagelse af Hornene, er her öpreist; den bag ham staaende Isis har Hovedet smykket med Maaneskiven mellem Kohorn og holder et Lotuscepter i v., Livets Symbol i h. Haand. Överst er den med nedhængende Uræusslanger og store Vinger forsynede Solskive, nederst en treliniet Hgl.Indskrift. 11 T. h. 9½ T. br.

347. En lignende med to Afdelinger. I den överste liberer en Mand, som bærer Paryk og Schenti og i v. Haand holder en (Rögelse-)Skaal med höi Fod, over et som et Lotusbæger formet Altar for Osiris, der throner med Svöbe og Cucuphascepter i Hænderne og med Hovedbedækning som paa foregaaende. I nederste Afdeling sees en Mand og hans Hustru paa Stole ved Siden af hinanden; den förste holder en flad Skaal og en Lotusstengel, den anden, der sidder noget tilbage, lægger Hænderne

paa Mandens Skuldre. De modtage Hyldest af to Qvinder, af hvilke den forreste liberer af en aflang Vase, den anden holder en Lotusstengel. I begge Afdelinger ere Hgl.Indskrifter.

10½ T. h. 9¾ T. br.

348. En lignende. I to Afdelinger over hinanden sees en Afdöd siddende med et Offerbord foran sig, ved hvilket en mandlig Slægtning med bedækt Hoved og Calasiris bringer Libation og Røgelseoffer. Begge de Afdöde ere iförte lange Klædninger, holde en Lotusstengel i Haanden og have den symbolske Gravkegle paa Hovedet. Hgl.Indskrift i vertikale Striber findes i överste Afdeling bag Figurerne, i nederste over Altret. Överst paa Stenen er Vedvarenheds-Symbolet med Solskiven over, imellem to Öine (Betegnelse af Amenti). 8¾ T. h. 6¾ T. br.

349. Kalksteens-Stele i Form af Porten til en Naos, i hvilken den Afdödes Figur er anbragt i Relief. Han er fremstilt forfra, staaende med Armene til Legemet, med tyk Paryk og ifört en fremspringende Calasiris. Paa Fordelen af Klædningen og om Randen af Monumentet er en Hgl.Indskrift.

20½ T. h. 9 T. br.

350. Trætavle, hvælvet oventil og overtrukket med Stuk, hvorpaa Figurerne ere malte med brogede Farver. Den Afdöde, en Qvinde med det kegleformede Symbol paa Hovedet, er i Begreb med at ofre til fire bag hinanden staaende Gudomme: Phre med Högehoved, paa hvilket Solskiven med Uræusslangen hviler, holdende et Cucuphascepter med begge Hænder, Osiris med Hovedbedækning som paa Nr. 346-47 og med samme Scepter i Hænderne, Isis og Nephtys med Hovedprydelser som paa Nr. 345, begge med Mumiebind i v. Haand og den h. opløftet. Alle med deres Hgl.Navne over. Offret bestaaer af en Gaas og Frugter, som ere lagte paa et Altarbord med Söilefod, under hvilket en omvendt spids Amphora og et Bundt grønne Grene ere opstille. Scenen begrændses

hver Side af en Söile med en Strudsfiær ovenpaa. En Hgl.Indskrift er anbragt foroven i vertikale, forneden i horizontale Linier. Överst sees den med Vinger og reiste Uræusslanger forsynede Solskive. 13½ T. h. 11 T. br.

351. Fragm. af et hvælvet Sarkophaglaag af sort Basalt med to Rader indhuggede Figurer og Hieroglypher, adskilte ved Stierneboder. I överste Række sees den hellige Nilbarke (Bari) nærmende sig en Naos; paa Barken staae Horus med Högehoved, holdende Livets Symbol i Haanden, og en anden Gud, af hvilken kun Underdelen er levnet. I den anden Række forekommer Phre med Solskiven over Hovedet.

Gravfigurer. Disse ere Billeder af de Afdöde, deels i den Dragt, de bare i Livet, deels indhyllede som Mumier. Mumiefigurerne (Nr. 361-81), der nedlagdes i Graven af den Afdödes Venner og Slægtninge, forekomme ofte i stort Antal i en enkelt Grav, undertiden indesluttede i Trækister. De Hgl.Indskrifter, hvormed de ere forsynede, indeholde Bönner for den Afdöde, ofte med Tilföielse af dennes Navn og Titler.

352. Af Kalksteen, malet. En Mand og hans Hustru, siddende med Ryggene støttede mod en Gravstele. Med den ene Arm holde de hinanden omslyngede; den anden Haand hviler paa Benet. Manden har et sribet sortebruunt Klæde over Haaret og en tætsluttende hvid Calasiris om Underdelen; Qvinden er heelt ifört en snæver hvid Klædning og bærer en tyk nedhængende Haarfrisur; de blottede Dele ere paa hiin malede med rödbruun, paa denne med blegguul Farve. Foran paa Klæderne og paa begge Sider af Sædet ere Hgl.Indskrifter anbragte. Ansigterne fr. m. m. 11 T. h.

353. Fragm. af en lign. Gruppe, med Overdelen af den qvindelige Figur.

354. Af malet Kalksteen. En knælende mandlig Figur, som

med begge Hænder holder en hvælvet Gravsteen foran sig. Han bærer en hvid Calasiris om Underdelen og et sort sribet Klæde over Haaret. Paa Gravstenen er en otteliniet Hgl. Indskrift indhugget med Solskiven mellem de to symbolske Öine foroven; paa den aflange Steen, der støtter Bagsiden af Figuren, ere 2 vertikale Striber Hieroglypher. $10\frac{1}{2}$ T. h.

355. Et lign. Monument. Hieroglypherne, som paa dette ere af mindre omhyggelig Udførelse, ere ogsaa anbragte paa Figurens Knæ, men fattes paa Bagsiden.

Den h. Arm og noget af Overfladen med Hieroglypherne ere afbr. 11 T. h.

356. Af Basalt. En knælende mandlig Figur med Schenti om Lænderne, holdende med begge Hænder en liden Naos foran sig, i hvilken er et Billede af Osiris, staaende som Underverdenens Hersker. Omkring Basis og langs ned ad Stenen, der støtter Bagsiden, ere Hieroglypher indhuggede. Af omhyggelig Udførelse. Overdelen af Figuren samt det forreste af Fodstykket fattes. 10 T. h.

357. Af mørkegraa Granit. En lign. Figur, ubeklædt, som holder et stort Athorhoved foran sig. Paa Bagsiden er en Række Hieroglypher.

Overdelen af Figuren og det nederste af Athorhovedet ere afbr. 12 T. h.

358-59. Hoveder af lign. Figurer med tyk glat Hovedbedækning. Af mørk Granit og Basalt.

360. Af guult Leer, med Farver. En staaende mandlig Figur med Calasiris og Paryk. Paa Brystet har han en Hög med udbredte Vinger (Siemens Symbol), som han med de korslagte flade Hænder trykker til sig. Paa Underklædningen ere Hieroglypher indgraverede, i en Stribe langs ned ad den fremspringende Fordeel og 4 Linier omkring Bagsiden. 7 T. h.

361. En Mumiefigur, med de over Brystet lagte Arme skiulte under Dækket. Af Træ, malet med forskellige Farver; langs ned ad Forsiden er en Stribe sorte Hieroglypher. 8 T. h.

362. — Med Armene udenpaa Dækket korslagte over

Brystet. Af poleret Træ, med indskaarne Hieroglypher i 12 horizontale Linier paa Forsiden. $8\frac{1}{2}$ T. h.

363-64. — — Med Hgl.Indskrift, som er indskaaren i horizontale halvt bagom løbende Linier, 6 paa den ene, 5 paa den anden Figur, omtrent eens paa begge, og indeholdende Menephta I (af det 18de Dynasti)'s Fornavn *Re-men-tme* og Egennavn, med tilføiet Betegnelse som afdöd (Osirisk) Konge.¹ Træ, overtrukket med Asphalt, hvoraf dog kun lidet er tilbage. $7\frac{1}{3}$ og 7 T. h.

365. — Med en Hakke (jvfr Nr. 369-70) i hver af de korslagte Hænder, mellem hvilke en Brystplade med en Skarabæ hænger. Med Hgl.Indskrift langs ned ad Fordelen i en vertikal Stribe, der skiæres af 7 horizontale bagom Figuren løbende Linier. Umalet Træ. $10\frac{1}{2}$ T. h.

366. — — Paa Mumiedækket er paa hver Side af Brystpladen et symbolsk Öie indgraveret, og under den Athor knælende med udbredte Arme og Vinger. Nederst er en vertikal Stribe Hieroglypher; en lignende paa Bagsiden er borthugget. Talk $5\frac{1}{2}$ T. h.

367-68. — — Uden Prydelser. Af em. Leer, plumpt udförte; den ene blaa med fire horizontale, den anden rödlig med een vertikal Stribe Hieroglypher paa Forsiden, hvilke ere af forskielligt Indhold og saavel som Hoveddækket, Hakkerne m. m. sort maledede. $4\frac{1}{2}$ T.

369-70. Mandlige Mumiefigurer, som i den höire af de paa Brystet korslagte Hænder holde en Snor med en paa Ryggen hængende Vidiekurv til Sædekorn samt en Hakke til at bearbeide Jorden, og i den venstre et Redskab til lignende Brug (som Antydning af de Agerdyrknings-Arbeider, de Afdöde troedes

¹ Disse Figurer, som forestille Menephta I's Mumie, höre til det overordentlig store Antal, der forefandtes i denne Pharaos af Belzoni aabnede Grav. Jvfr Rosellini *Mon. stor. T. I* p. 249. Leemans *Lettre à Salvolini* p. 81.

at skulle foretage i de Saliges Boliger). Bagsiden er støttet ved en høi smal Stele. Med fordybde Hieroglypher af eens Indhold, anbragte i to Striber paa Forsiden, en horizontal foroven og under denne en vertikal. Grønt em. Leer. Begge af meget ziirligt Arbeide og fin Emaille. 5 T. h.

371-72. — — Med en anden Hgl.Indskrift, eens paa begge. Af plumpere Udførelse og grovere Emaille. 5 og $4\frac{1}{4}$ T. h.

373-74. — — Med forskiellige Indskrifter. $4\frac{1}{2}$ T.

375-76. — Med een vertikal Stribe Hieroglypher ned ad Forsiden, af samme Indhold paa begge. 6 og $5\frac{2}{3}$ T. h.

377-79. — — Med andre indbyrdes eens Indskrifter. $6-5\frac{1}{2}$ T. h.

380. — — Med en anden Indskrift. 4 T. h.

381. — Med Indskriften paa den flade Støtte, der danner Figurens Bagside. $5\frac{1}{2}$ T. h.

382. Af malet Træ. En Mumiefigur, forestillende Osiris¹ opreist, paa en rektangulær Basis, med Figuren af en balsameret Hög (Emblem paa Horus som Medhielper for Anubis) liggende foran sig. Osiris, hvis Hovedsmykke er afbrudt, har Arme og Hænder tæt indhyllede i det sorte Mumiedække, der er prydet med det halvcirkelformede Brystsmykke (Osh), endende i to med Overdelen af Pschent bedækkede Høgehoveder, og har en Indskrift af gule Hieroglypher, hvilken strækker sig i to Striber langs ned ad Forsiden og synes ogsaa at have været anbragt paa Bagsiden. Høgefiguren hviler paa Laaget til et Gjemme med Hö, i hvilket et balsameret Legeme, muligens den Afdödes Phallus², har været bevaret. Fodstykket er malt med brogede Farver og har om Siderne en Stribe halvt udslettede Hieroglypher.

Figuren 18 T. h. Fodstykket 15 T. l. $4\frac{1}{4}$ T. br. 2 T. h.

¹ Jvfr Leemans Descript. du musée à Leide Sect. U p. 256—63.

² Jvfr Rosellini Mon. civ. T. III p. 349, not 2.

383. En Figur, bestaaende af et mandligt Hoved med Paryk paa en ægformet noget fladtrykt Underdeel, der foran er prydet med en vinget Skarabæ og et Brystsmykke, ophævede. Bruun Glimmerskifer. Bagpaa en afbr. Ösken. $2\frac{1}{2}$ T. h.

Gravurner. Disse (urigtigen kaldte kanopiske Vaser) indeholdt de indvendige Dele af den Afdödes Legeme, særskilt balsamerede, og vare, fire i Tallet, nedsatte i en egen Kiste ved Siden af Mumien. Laagene fremstille i Almindelighed Hovederne af Amenti's fire Genier, som tilligemed Anubis forestode Indbalsameringen: Amset med Menneskehoved, Hapi (eller Api) med Kynokephaloshoved, Siumutf (eller Sitmauf) med Schakalhoved, og Kebhnisnauf (eller Kobhsnauf) med Högehoved. Ofte have de ogsaa alle fire Menneskehoved. Hgl.-Indskrifterne indeholde Bønner til de fire nævnte Genier og flere Guddomme. Materialet er orientalsk eller sribet Alabast (traadig Kalksinter).

384-87. Fire Vaser med Hoveder af de fire Gravgenier. De to sidste med Schakal- og Höge-Hoved have paa Siden en Indskrift af fem vertikale Linier Hieroglypher, indhuggede og blaat malte. $15\frac{1}{2}$ -14 T. h.

388. Den fjerde af Gravvaserne med Högehoved. Paa den ene Side er en lang vertikal Stribe Hieroglypher indgraveret, paa den anden Side Kebhnisnaufs Hgl.Legende med et Högehoved over. Vasen indeholder endnu de balsamerede Dele i urørt Tilstand. $13\frac{1}{2}$ T. h.

389. Vase med Menneskehoved. Paa Siden en fordybet Hgl.Indskrift i fire vertikale Linier. Med Rester af de indbalsamerede Dele. 14 T. h.

390. En lignende med en sort paamalet Hgl.Indskrift i vertikale Striber, næsten udslettet. Ligeledes med en Levning af det oprindelige Indhold. $11\frac{1}{2}$ T. h.

391. En lignende. Paa den ene Side er Osiris's Billede, paa den anden Side en utydelig Hgl.Indskrift, begge slet udførte, og ovenom Vasen en Zirat, paasatte med sort Farve og en grøn voxagtig Masse¹. 17 T. h.

392. Gravurne med et hvælvet Laag med rund Knop. 10½ T. h.

393. Laaget til en Gravvase, paa hvilket Figuren af en Hög, siddende med udbredte Vinger, er udhugget. Kalksteen med Spor af Malning.

Mumie-Prydelser.

Brystsmykker af Töi (Byssus), overtrukket med en Stukmasse og malt med brogede Farver.

394. — Halvcirkelformet (*Osh*) med rundtløbende Rader Zirater, som överst paa hver Side ende i et Högehoved. Med Forgyldning. 6 T. h. 8½ T. br.

395. — Af lign. Form, med Solskiver paa de to Högehoveder. Over Midten er en Tablette, paa hvilken den hellige Hög med Solskive paa Hovedet er affildet siddende paa en flad Skaal foran Vedvarehedens Symbol; paa den ene Side af Högen staaer Horus med Underdelen af Pschent paa Hovedet og Cucuphascepter i Haanden, paa den anden Side Phre med Solskive paa Hovedet og den ene Arm oprakt, begge holdende i den anden Haand et Bind. Ovenover Tavlen er en vinget Skarabæ udskaaet, med en Kugle mellem Forbenene og en anden mellem Bagbenene.

9½ T. h. 15½ T. br. foroven.

396. — Den udskaarne Figur af Athor², knælende med udbredte Vinger og Arme, i hver Haand en Strudsfier. Hovedet, der er bedækket af et blaåt nedhængende Klæde med et hvidt Baand om, bærer en stor Solskive; om Underdelen er et tæt-sluttende Skiört, der ligesom Vingerne er malt med brogede

¹ Muligt fra en nyere Tid.

² See ovenfor Nr. 67. Ifølge Wilkinson a. St. 2d. Ser. Vol. III Pl. 66, i en særegen Form af Isis.

Farver. Paa Armene hvile to fiirkantede Tabletter, paa hvilke Underverdenens fire Genier ere afbildede, to paa hver, staaende med Ansigterne vendte mod Solskiven paa Athors Hoved; de bære hvide Skiørter om Underdelen og holde Mumiebind i Hænderne; imellem dem er en pyramidalsk Støtte med Livets Tegn paa Spidsen anbragt. Athors Vinger understøttes af to lign. Tabletter, paa hver af hvilke Vedvarehedens Symbol sees mellem to Opsatser med Mumiebind. Den Basis, paa hvilken Gudinden knæler, er prydet med en Bord, sammensat af Hanke-Kors og Cucupha-Sceptre. $12\frac{3}{4}$ T. br. $9\frac{1}{4}$ T. h.

397. — To nedadvendte riigt udmalede Fier med en smal Hgl.Stribe imellem, til hvilke foroven en fiirkantet Tavle slutter sig. Paa denne sees den Afdödes Mumie hvile paa en lövedannet Seng under Varetægt af den ved Siden staaende Anubis. Under Sengen staae de fire Gravgenier med Mumiebind i Hænderne; paa hver Side af den er Symbolet paa Vedvarehed, ovenover den Solskiven med to lange Vinger og Urausslanger.

17 T. l. 6 T. br. foroven.

Brystplader (pectoralia).

398. — I Form af en Naos af grønt em. Leer med sortmalede Figurer og Zirater. Schakalen, Anubis's Symbol, sees liggende paa Overdelen af Portalen med en Svöbe ved Siden og Sceptret Pat (Emblem paa Indvielse) mellem Forbenene; bagved er en mandlig Mumiefigur og nogle Hgl.Tegn. Pladen er paa Bagsiden giennemboret af 8 Huller foroven. $2\frac{3}{4}$ T. h. 3 T. br.

399. — Af s. Form, af Træ, broget malt. Paa Forsiden sees tre paa Jorden siddende Guddomme i tætsluttende Klædninger: i Midten Osiris med Cucuphascepter i Haanden, ligefor ham Isis med det thronformede Hovedsmykke og bag ham Nephtys, begge med Livets Symbol. Paa Bagsiden er en rød Hgl.Indskrift i tre vertikale Striber. Med to Huller foroven. 3 T. h. $3\frac{3}{4}$ T. br.

400. — Fiirkantet, af grøn Talk, med Solens Skarabæ i Relief. Skarabæen hviler paa en Nilbarke, i hvis Forstavn en

Hund og en Uræusslange befinde sig; Isis og Nephtys staae, een paa hver Side, tilbedende Solskiven over dens Hoved. Paa Bagsiden er en Hgl.Indskrift i 6 Linier, over hvilken Schakalen ligger med Livets Tegn mellem Forbenene, Vedvarenhedens Symbol og Stötten med Mumiebind paa Siderne. Ogsaa paa de tre Sider af Pladens Rand ere horizontalt løbende Hieroglypher anbragte; överst er en Ösken. Figurerne og Hieroglypherne ere indgraverede og fyldte med en hvidguul Jordart, der paa nogle Steder er udfaldet. $2\frac{1}{2}$ T. br. 3 T. h.

Skarabæer, hörende til dem, som i Almindelighed anbragtes paa den Afdödes Bryst, med Indskrifter, der have Hensyn til Hiertet, Sielens Vandring til Underverdenen og dens Dom. De ere af en Længde fra $3-1\frac{2}{3}$ T., have alle en flad Underside med en længere Hgl.Indskrift i horizontale Rader og ere, med Undtagelse af de to förste, uden Giennemboring. Nr. 403, 406 og 407 ere af ziirligt Arbeide. Hgl.Tegnene ere paa nogle (Nr. 401, 408-9) indhuggede med en jevn Fordybning; paa andre (Nr. 402, 404-7) ere de Linear-Hieroglypher¹.

401. — Af graat Leer. Med Hgl.Indskrift i 8 Linier paa den flade Side og een Linie paa Brystskioldet. Foroven en Ösken. $2\frac{3}{4}$ T. l.

402. — Af grøn vakkeagtig Steen. Indskrift i 12 Linier, der paa flere Steder er afslidt. Giennemboret paatvers. $2\frac{3}{4}$ T. l.

403-4. — Af Grönsteen. Forskiellig Indskrift i 10 og 11 Linier. $2\frac{3}{4}$ og $1\frac{2}{3}$ T. l.

405-6. — Af grøn Serpentin. Forskiellig Indskrift i 10 Linier. Nr. 406 har paa Ryggen Rest af Forgyltning. $2\frac{1}{12}$ og $2\frac{1}{12}$ T. l.

407. — Af grönsort Serpentin. 8 Linier Hieroglypher, udfyldte med en hvidagtig Jordart. 2 T. l.

408-9. — Af grönsort Talk. Forskiellig Indskrift i 5 og 6 Linier. $2\frac{1}{6}$ og $1\frac{5}{6}$ T. l.

¹ Til Grav-Skarabæer ere muligt endnu adskillige af de foregaaende at henføre, saaledes de större med glat Underflade Nr. 138-41; der oftere forefindes paa eller i Underlivet af Mumier.

410. — Af graa Kalksteen. Indskriften er paamalt med sort Farve og næsten udslettet. Ovenpaa Spor af Forgyltning.

$1\frac{3}{4}$ T. l.

411. — Af mørkegrøn Talk. Med mandligt Hoved, bedækt med et nedhængende Klæde. Indskrift af 8 Linier Hieroglypher, udfyldte med Asphalt. 2 T. l.

412. To Skarabæ-Vinger af blaåt em. Leer, hver med tre Huller til at befæstes.

413. En rectangularer Tavle af Alabast med indgraverede Hieroglypher i 9 horizontale Striber paa den ene, 2 paa den anden Side. $2\frac{3}{4}$ T. h. $1\frac{2}{3}$ T. br.

414. Fragmenter af præstelige Bind, bestaaende af smale rødgule Læderstrimler med indpressede Figurer paa de bredere Ender. Paa to af disse skielnes Amon-Ra's Billede med en Tilbedende foran, paa en tredie Phre med Solskiven paa det høgedannede Hoved og endnu en Gud. Paa dem alle ere foroven Hieroglypher med Navneskiolde, der ere endnu mindre tydelige end Figurerne.

ANDET AFSNIT.

**GRÆSKE, ETRURISKE OG
ROMERSKE OLDSAGER.**

I.

BRÆNDT LEER.

A. VASER.

De forefindes sædvanligt i Grave, som en Følge af den i det gamle Grækenland og Italien, som overhovedet i Oldtiden almindelige Skik, at forsyne Gravene med alleslags til Livet hørende Gienstande, som om Opholdet der skulde være en Fortsættelse af det jordiske Liv, det være ifølge den Overtro, at Sielene i Underverdenen kunde betiene sig af saadanne Ting, eller fordi man derved vilde skabe sig en trøstende Illusion og sandseliggiøre sig Ideen om Livets Vedvaren. Hvad den egentlige Brug og Bestemmelse af disse Vaser angaaer, da kunne vel nogle af dem have været forfærdigede i den Hensigt alene at tiene til Gravpyrdelse; men i Almindelighed maae de dog ansees for at være de Kar, som i det daglige Liv benyttedes til alleslags Spiser og Drikkevarer, Olier m. m., baade til de legemlige Fornødenheder og ved hellige Handlinger, medgivne de Døde som Gienstande, de selv havde betient sig af eller havt kiære i Livet. I adskillige af de smaae Olivevaser, der brugtes til Legemets Salvning, findes Levninger af det oprindelige Indhold, styrknet til en fast Masse af graabruun Farve, saaledes Nr. 2, 34, 163.

1. GRÆSKE VASER, MALEDE MED FIGURER.

Disse hidrøre fra Gravsteder i Lande, der havde græsk Befolkning eller stode i nær Forbindelse med Grækerne, og slutte sig i Henseende til Form og Maleri aldeles til den græske Kunst, ligesom de paa dem forekommende Indskrifter ere græske. De ere Frembringelser af en med Rette beundret Kunstindustri, hvis Begyndelse kan henføres til det 6te Aarhundrede før vor Tidsregning, som i Særdeleshed blomstrede i den 2den Halvdeel af det 5te Aarh., paa samme Tid som den græske Kunst var paa sit Høidepunkt, og som efterhaanden, formodentlig allerede i Løbet af det 3die Aarh. f. Chr., saa aldeles tabte sig, at denne Slags Vaser paa Cæsars Tid vare Romerne ligesaa fremmede, som længst af Brug i Grækenland selv¹. I Henseende til Maaden, paa hvilken de ere malte, og den i dem fremtrædende Kunststiil, lade de sig dele i flere Grupper med bestemt udpræget Charakter, ihvorvel ikke uden adskillige Overgangsled, en Classificering, ved hvilken der tillige tages Hensyn til Tidsfølgen og Fabrikationsstedet, da de Forskielligheder, der ligge til Grund for den, maae antages gradeviis at have udviklet sig igiennem en længere Tidsperiode og tildeels i forskiellige Egne.

a. MED BRUNE OG VIOLETTE FIGURER PAA BLEGGUUL GRUND.

Vaserne af denne Classe, som ere kaldte *ægyptiserende, thyr-rheno-phoeniciske*, med meest Föie *doriske*, ere af noget svære og brede Former og have ingen eller mat Fernis. Forestillingerne ere meest holdte paa det ornamentale Standpunkt, tyde paa asiatisk Oprindelse og bære i Henseende til Stilen Præg af oltidsagtig Raahed. De ere at henføre til den ældste Vasefabrikation, som hvis Hovedsæde Corinth maa ansees; de

¹ Strabo VIII, 6, 23.

nærværende hidrøre formodentlig fra etruske Fundsteder. Nr. 9 er af rustisk Fabrik eller en sildigere Efterligning¹.

1. Skyphos af Form 57. Med en rundt om Siden løbende Arabesk, sammensat af en Fugl med Lövehoved mellem to vingede Sphinxer og en vinget Löve mellem to Pantherer. Grunden omkring dem er fyldt med Blomster - Ornament. Ovenover og nedenunder forskellige Border. $5\frac{1}{4}$ T. h.

2. Lekythos F. 92. To Pantherer med en stor Rosette imellem og forskellige andre Zirater omkring. $3\frac{1}{4}$ T. h.

3. — Af samme Form. En Sphinx, en Panther, en græssende Steengied. I det tiloversblevne Rum ere to ubestemte Figurer tilføiede, der formodentlig skulle forestille firföddede Dyr og tilligemed Vasens övrige Zirater synes at være malte af en raare Haand, end de tre temmelig vel tegnede Dyr, der udgiöre den egentlige Forestilling. S sammensat. $2\frac{1}{4}$ T. h.

4. Lekythos F. 91. En Svane, omgivet af Rosetter. $3\frac{1}{2}$ T. h.

5. — Af s. F. To Svaner, vendte mod hinanden. I Grunden Rosetter. $3\frac{1}{2}$ T. h.

6. — Af s. F. To Svaner, mellem hvilke en mindre Fugl (?). Med lign. Zirater omkring. $3\frac{1}{2}$ T. h.

7. — Af s. F. En Sirene med et höit Hovedsmykke og store udbredte Vinger, der næsten række rundt om Vasen. Grunden er fyldt med större og mindre Rosetter. $8\frac{1}{2}$ T. h.

8. — Af s. F. Paa den ene Side en bevinget Gudinde (Eris²), ifört en kort bræmmed Chiton, i ilsom Bevægelse. Paa den anden Side en siddende Panther. Med lign. Zirater. 3 T. h.

9. Skiænkekande F. 45. Med fem Rader Dyr - Arabesker, sammensatte af Pantherer, Löver, Vildsviin, græssende Steen-

¹ De til denne Periode hörende Vaser uden Figurer ere anförte nedenfor Nr. 152 og 156—63.

² Jvfr Gerhard Auserl. griech. Vasenb. II S. 4 Note 7.

gieder og Svaner, blandede mellem hverandre. Af meget plump og skiødesløs Udførelse. Restaurert. 15 T. h.

b. MED SORTE FIGURER PAA LYS GRUND.

Disse Vaser ere af slanke og skiønne Former, og udmærke sig forstørstedelen ved en glindsende Fernis. Grunden er rød-guul, paa nogle ifølge Farven af den Fernis, der er benyttet, blegere, næsten hvid (Nr. 30, 35-37, 43, 53); paa de sorte Figurer er enkelte Steder tillige anvendt hvid og violet Dækfarve. Figurerne ere alle udførte efter en conventional Typus i ældre (archaisk) Stiil, hvorefter denne Slags Vaser almindeligt benævnes *archaiske*; men de ere meget forskellige i Henseende til Tegning. Paa nogle Vaser characterisere Figurerne sig ved Styrighed i Former, ved Ziirlighed og Omhu for Enkeltheder (saaledes paa Nr. 10, 39, 41, 44, 54, 56, 65, 76); disse ere vel at ansee for de ældste. Paa de fleste derimod findes Egenhederne ved den archaiske Stiil: den skarpe Fremhæven af Legemets Former, Stivheden i Ro, Voldsomheden i Bevægelser, meget overdrevne, og Figurerne henmalte med overordentlig Flygtighed, oftest paa Vasens Bagside; af disse ere adskillige vistnok at ansee som Efterligninger af den ældre Maneer fra en Tid, da allerede en friere Stiil havde gjort sig giældende. De ovennævnte Vaser med hvidagtig Grund og nogle andre, som Nr. 12, 69 og 79, bære mere Præg af rustisk Plumshed end af skiødesløs Behandling. Den Udvikling af Vasefabrikationen, som viser sig i denne Classe, maa fornemmelig henføres til Athen. De her beskrevne ere meest af etrusiske Fund.

Forestillinger af Gudekredsen, meest henhørende til Dionysos og den bacchiske Thiasos¹, alene eller i Forbindelse med Scener af det borgerlige Liv.

¹ Bacchiske Scener findes nedenfor endnu paa følgende Vaser: Nr. 38, 43, 55, 56 og 72.

10. Skiænkekande (Oenochoe, Prochus) F. 48. Dionysos. Staaende holder han i h. Haand Viinranker, der udbrede sig til begge Sider, og udgyder med v. Haand Viin af en Kantharos. Som sædvanligt paa de archaiske Vasebilleder har Guden spidst Skiæg, Haaret nedhængende i lange Lokker og bekrandset med Epheu, og er iført en lang Chiton med Himation over, prydede med Bræmmer og Brodering. Paa Bagsiden under Hanken ere sammenslyngede Epheu-Ranker. Sammensat. $8\frac{1}{2}$ T. h.

11. Af Amphora-Form (F. 22). Dionysos og Korariadne. Guden, staaende, holder et Drikkehorn (Keras) til Munden af Ariadne, der staaer foran ham iført en lang Chiton og overkastet Himation, hvilke hun med begge Hænder løfter op. Paa hver Side staaer en langhalet Silen, der med levende Gebærder vender sig om til Gudeparret. Bagsiden. Krigeres Afsked. En Kvinde, indhyllet i en folderiig Himation, der er trukken op over Baghovedet, staaer i sørgmodig Stilling mellem to langsomt bortgaaende Krigere, der bære Landser og store runde Skiolde, det ene med to Delphiner, det andet med fire hvide Skiver til Mærke. Om Halsen og Hankene Palmetter og andre Blomsterzirater. $9\frac{1}{2}$ T. h.

12. Af s. F. Den til Olympen tilbagevendte Korapersephone. Foran den i Midten siddende Kora fierner hendes Ledsager Hermes sig, idet han med Haanden gjør en hilsende Bevægelse. Bagved hende sees hendes Gemal Dionysos-Hades, tæt indhyllet i en viid Kappe og med et stort Keras i Armen; han vender sig sky om mod den bag ham staaende Raa, Apollos Dyr og Symbol paa Lysets Region¹. Bags. Orakelspørgende eller tærningspillende Krigere.

¹ Om dette Dyr's symbolske Betydning see Gerhard Auserl. gr. Vasenb. I Th. p. 180 Note 38. Prodrusus p. 147 Note 16. Og a. St. Jvfr de hyppigt forekommende Vasebilleder, som gaae ud paa Koras Tilbagekomst til Olympen, i Gerh. Auserl. gr. Vasenb. I Taf. 34-35, 53, 71, 73, 76, og a. St. Nedenfor Nr. 43 Bagsiden.

Tvende i store Kapper indhyllede Krigere med corinthiske Hielme knæle ved Siden af en fiirkantet Steen, paa hvilken Tærninger eller Lodder maae tænkes at befinde sig. Paa hver Side nærmer en i Overgevandt indhyllet Qvinde sig med levende Bevægelse¹. Grunden paa begge Sider af Vasen er fyldt med Ranker med Drueklaser; om Halsen er en Palmettebord, nedenfor en Bladezirat. 10 T. h.

13. Skiænkekande F. 48. Den i Olympen modtagne Kora-Persephone. Kora, klædt som forhen, staaer med lange Frugtgrene i h. Haand og gjør med v. Haand en glad hilsende Bevægelse; ved Siden af hende er Raadyret anbragt til Betegnelse af Lysets Egne. Bagved staaer den med hende ankomne Hermes samt Athene, hvis Haandbevægelse ogsaa udtrykker Glæde. Hermes bærer en hvid Hat, en kort snæver Chiton med Chlamys over, Stav i Haanden og Vinger paa Anklerne; Athene er iført en lang riigtbroderet Chiton med Ægide over Brystet, og har en rund (attisk) Hielm med høi Fierbusk paa Hovedet, en Landse i Haanden. Paa Siderne en Bord. 8½ T. h.

14. Lekythos F. 94. Dionysos mellem Silener og Mænader. Guden staaer med Viinranker i h. Haand og en Kantharos hævet i den venstre; paa hver Side af ham dandser en Silen og en Mænade. Mænaderne bære et Slags Schavl (Ampechone) om Skuldrene og lange Chitoner, som de med den h. Haand løfte op; i v. Haand bevæge de et Klapre-Instru-

¹ De knælende Personer ere vel paa Grund af deres Dragt og Omgivelse ikke at antage for Heroer (jvfr Nr. 100, Ann.), men for Krigere, som enten, før de drage i Kampen, under Tilstædeværelse af deres Nærmeste, ved Tærningkast eller Lodtrækning søge at udforske den dem forestaaende Skiebne (jvfr Welcker Rhein. Mus. Th. III S. 602), eller som underholde sig med Tærning- eller Bret-Spil, muligens i Skiros i Athen, et Sted, hvor Spillere og letfærdige Qvinder samledes; de to Qvinder forestilles paa andre Vasebilleder dandsende (jvfr Panofka Bullet. 1832 p. 70-73).

ment (Krembalon eller Krotalon). Nedenfor Halsen er Vasen omgivet med en Bladebord. Munden afbr. 7 T. h.

15. Lekythos F. 94. En lign. Forestilling. Dionysos sidder paa en Klapstol (*δίφρος ὀκλαδίας*) med Viinranker i den ene, et Keras i den anden Haand. Foran ham dandser en Mænade og en Silen, og bagved ham endnu en Mænade. Paa den anden Side af denne staaer en i Kappe hyllet Yngling med en Stok i Haanden, som synes, uden Sammenhæng med de øvrige, at være tilsat af palæstriske Hensyn¹. Nedenfor Halsen samme Bord som paa foreg. 7½ T. h.

16. Skiænkekande F. 48. En lign. Forestilling. Paa hver Side af den siddende Dionysos nærmer sig en Silen med en Mænade. Fr. 8½ T. h.

17. Hydria F. 25. En lign. Forestilling. Dionysos hviler paa en Bordseng med udzirede Been og holder Viinranker med Druerklater, der slynge sig over hele Grunden. Omkring ham dandse to Silener og en Mænade til Tonerne af en Doppelflöite, som en hosstaaende Mænade blæser. Paa begge Sider en Epheubord. Under Halsen. Dandsende Silener og Mænader, tre Par, omgivne af Viinranker.

Vasen er meget restaurert, saaledes at en stor Deel af Figurerne er overmalet, dog, som det synes, overensstemmende med den oprindelige Tegning. 15 T. h.

18. Af Amphora-Form (F. 23). Dionysos, ridende, imellem Mænader. Guden, iført en kort Kappe, med Viinranker og Drikkehorn i Hænderne, bæres af et brunstigt Muulæsel; paa hver Side dandser en Mænade med lidenskabelige Bevægelser. Bags. Kriegeres Afsked fra en Qvinde, fremstilt paa samme Maade som paa Nr. 11. De to Kriegeres Skioldmærker ere: tre Skiver og Bagdelen af en Hest.

Restaurert; den hvide Farve er bortsvunden, og et Stykke af Dionysos's Figur fattes. 9½ T. h.

19. Kotyle F. 63. Dionysos, ridende, imellem Sile-

¹ Jvfr Nr. 40, Note 3 og 4.

ner. Ligesom paa foreg. Vase rider Guden paa et brunstigt Muuldyr; Viinranker, som udgaae fra ham, fylde Grunden; en Silen løber foran. Paa hver Side er et stort Öie og endnu en Silen, som i dandsende Bevægelse er vendt imod ham. Hanken som paa Nr. 32.

Overdelen af to af Silenerne fattes, foruden flere Stykker af Vasen. $2\frac{3}{4}$ T. h.

20. Fragmenter af en lign. Kotyle, med den ridende Dionysos (?) i Midten, imellem to store Öine. Paa hver Side af Hanken er en vinget Hest.

21. Fragmenter af et lign. Bæger med to vingede Heste og to Öine, men i Midten en Silen, løbende med en Viinsæk paa Ryggen.

22-23. Fragmenter af lignende Bægere, paa hvilke: Dionysos siddende paa en Stol med et Keras i Handen; en Silen dandsende med en Mænade; en løbende Mænade med Epheukrands om Hovedet.

24. Kylix F. 68. Udvendigt. Dionysos med Silener. Guden er paa den ene Side afbildet staaende, med Drikkehorn og Viinranker i Hænderne, og en dandsende Silen foran, paa den anden Side gaaende, med Viinranker i Hænderne, og seende sig tilbage. Under Hankene er en dandsende og en løbende Silen; paa begge Sider to store Öine. Restaurert. $8\frac{1}{2}$ T. Diam.

25. — Af s. F. Udv. Hermes med Silener. Hermes, der bærer samme Dragt som ovenfor (Nr. 13), Snörestövler med en foran udhængende Læderlap og Heroldstav i Haanden, iler hurtigt afsted, idet han vender sig om mod en Silen med Viinranker i Hænderne, der gör Mine til at ville følge ham. Paa den anden Side ere to Silener, der synes at høre til den foregaaende. Den forreste, der vil løbe afsted, vender sig med en levende Gebærde om til den bageste, der rider paa et brunstigt Muuldyr; begge holde lange Viinranker og have et hvidt Baand eller en Krands hængende om h. Arm. Scenen er paa begge Sider begrændset af to store Öine. Under hver

Hank er en springende Panther. Indvendigt er en skiægget gorgonelignende Maske, med aabent Gab, Huggetænder og udrakt Tunge¹. S sammensat. $7\frac{1}{2}$ T. D.

26. Skiænkekande F. 46. En Silen, ithyphallisk, gaaende med en Skiænkekande i den høire, og Viinranker i den venstre Haand, med hvilken han tillige holder en paa Ryggen hængende Viinsæk. Ansigtet sees forfra. Paa Siderne en Epheubord, ovenover en Mæander og Palmetter. $8\frac{1}{2}$ T. h.

27. Kotyle F. 63. En Silen, forsigtigt løbende med en stor fyldt Viin-Amphora, som han holder paa Ryggen med v. Haand, og et Drikkehorn i h. Haand. Paa begge Sider et stort Øie og en Sirene. Grunden er fyldt med Viinranker.

Hanken tilsat. 3 T. h.

28. Skiænkekande F. 48. En zitharspillende Silen imellem to dandsende bekrandsede Mænader. Grunden er fyldt med Viinranker. Om Halsen en Epheukrands.

Restaurert. 7 T. h.

29. — Af s. F. En Mænade eller Nymphé, der søger at undflye to ithyphalliske Silener, hvilke hver fra sin Side nærme sig med lystne Gebærder. 8 T. h.

30. Af Amphora-Form (F. 22). En lign. Forestilling. Den ene Silen knæler foran, den anden dandser bagved den undvigende Nymphé. Bags. Landsekamp mellem to fuldtrusede Krigere, af hvilke den ene har vendt sig til Flugt. Omkring Halsen Palmetter. $7\frac{1}{2}$ T. h.

31. Skiænkekande F. 48. To ithyphalliske Silener, løbende hver med en paa Skuldren siddende Mænade, der holder en Krotalon i den ene Haand. Viinranker med Drueklaser omgive dem. Ovenover en Mæander. S sammensat. $8\frac{1}{2}$ T. h.

32. Kotyle F. 63. Et Tog af fire paa brunstige Muuldyr ridende Mænader, iførte korte Kapper, og fem Silener, der med lystne Bevægelser dandse om dem; to af disse holde

¹ Jvfr Gerh. Archæol. Zeitung Nr. 21 S. 351-52.

et Drikkehorn i Haanden, to andre en Blomst (?), som de række imod een af Qvinderne. Viinranker slynge sig rundt omkring. Hanken er prydet med en ophævet Palmette og en Spids foroven. Sammensat. $3\frac{1}{2}$ T. h.

33. Af Amphora-Form (F. 22). Tre Mænader, staaende med Krotaler i Hænderne; den midterste, der vender sig om, holder i h. Haand et hvidt Baand eller en Krands. Rummet er fyldt med Viinranker. Bags. En afskedtagende Kriger. Fuldtrustet, med en Landse i Haanden og et rundt Skiold, der har tre hvide Skiver til Mærke, synes han at modtage Raad af en Mand, der staaer indhyllet i en Kappe; paa den anden Side sees en Qvinde staaende, halvt bortvendt, med hans anden Landse i Haanden. Om Halsen og Hankene Palmetter. $5\frac{1}{2}$ T. h.

34. Lekythos F. 94. En paa et brunstigt Muuldyr ridende Yngling med lange Grene i Haanden, imellem to dansende Silener. Under Halsen: en Panther, springende hen imod en græssende Hind. Halsen afbr. $5\frac{1}{2}$ T. h.

35. Af Amphora-Form (F. 22). Bacchisk Drikkelag. En paa en Bordseng hvilende Yngling, med Hovedbaand, blottet Overdeel og en langt nedhængende Krands om Halsen, hæver et Drikkehorn i v. Haand, idet han vender sig om mod en Silen, der knæler bagved med et lign. Horn i Haanden. Til Siden dandser en bekrandsset Mænade med Krotaler i Hænderne. Viinranker fylde Grunden. Bags. Tvekamp. To Sværtbevæbnede føre Landsen mod hinanden; den Enes Skiold er af argolisk, den Andens af bæotisk Form. Omkring Halsen Palmetter. Noget af Halsen samt den ene Hank fattes. 6 T. h.

36. Af Amphora-Form (F. 22). Athene i Gigantkamp. Gudinden, hævende med v. Arm sin Ægide som et Skiold, fører med h. Haand Landsen mod den til Jorden styrtede Gigant Enkelados¹, der, ifølge den paa Vasebillederne vedtagne

¹ Dennes Navn findes tilsat paa flere lign. Vasebilleder, see Gerh. Auserl.

Typus, er fremstilt som en rustet Heros, og bærer Landse samt et med Kugler mærket Skiold. Bags. Landsekamp mellem to sværtbevæbnede Krigere¹, af hvilke den ene allerede har vendt sig til Flugt; begges Skiolde have Kugler til Mærke. Paa begge Sider af Vasen ere Viinranker omkring Figureerne; om Hankene og Halsen Palmetter; nederst en Bladezirat. 9 T. h.

37. Krukke F. 29. Nereus paa en Havhest. Den skiæggede Havgud har Overdelen indhyllet i en Kappe; paa hver Side af ham sees en Kvinde i dansende Bevægelse med flagrende Gevandt, formodentlig Nereider. Ovenover med flygtige Træk ΚΑΛΟΣ Η Ο ΠΑΙΣ (*den brave Yngling*)². Forestilling og Indskrift er gientaget paa begge Sider af Vasen. Under Hankene er en Söplante. 34 T. h.

Herakles-Billeder, alene, og i Forbindelse med bacchiske Forestillinger eller med Scener af det borgerlige Liv.

38. Amphora F. 21. Ikkun Halsen er malet med Figurer. Herakles med det erymanthiske Vildsvin. Herakles, i broderet Chiton, med Sværd ved Siden, kommer ilende med Vildsvinet paa Skuldren til Eurystheus, der af Skræk er kröbet ned i et i Jorden nedsat Kar (*πίθος*)³, af hvilket han kun stikker Hoved og Arme op. Bag Herakles kommer hans Følgesvend Jolaos, ligeledes ifört en Chiton og med Sværd ved Siden, bærende hans Kölle og Bue; paa den modsatte Side staaer en tilhyllet qvindelig Figur, der ved de udstrakte Arme viser sin Deeltagelse i hvad der foregaaer, rimeligviis det erymanthiske Biergs eller Mycenes Nymphé. Bags. Dionysos imellem Silener. Dionysos staaer med lange af Drueklaser betyngede

gr. Vasenb. I Th. S. 28 Not. 38 Taf. 6. Lenormant et De Witte Elite de mon. ceramogr. Pl. 8.

¹ Muligt, med Hensyn til Forsiden, Mars, som bekæmper en Gigant.

² Jvfr S. 69, Indledn.

³ Jvfr Apollod. II, 5, 1.

Viinranker i h. Haand og fører med den venstre et Drikkehorn til Munden. Foran ham kommer en Silen løbende med en Viinranke i Haanden; bagved danser en anden Silen, der ligesom Guden er bekrandsset med Epheu. Vasens Hals er foroven og neden omgivet med en Bord; ligeledes Foden. Laaget, af hvilket Knappen er afbrudt, er prydet med en Epheukrands.¹ 15 T. h.

39. Skiankekande F. 48. Herakles, fangende den cretensiske Tyr. Tyren er paa Forbenene styrtet til Jorden, og Herakles, med Knæet stemmet mod dens Hals, er i Begreb med at slynge et Reb om den. Han er ubeklædt, idet hans Kappe med Kogger og Bue ere anbragte ovenover. Om Halsen en Mæander, paa Siderne en anden Bord.

Hanken restaurert. 7 T. h.

40. Af Amphora-Form (F. 22). Herakles's Kamp med den nemeiske Løve². Herakles, ubeklædt, i opreist Stilling, knuger med v. Arm Løvens Hals og holder med h. Haand dens ene Forbeen. Som Tilskuere staae paa Siderne: en tilhyllet Qvinde (Local-Nymphen) og en Yngling med Kappe og Stav (Demos personificeret³). Bags. En til Kampen ilende Amazone. Hun er iført en kort snæver Chiton med Brystharnisk over, og er rustet med et rundt Skiold, der har tre Halvmaaner med indesluttede Kugler til Mærke, en rund Hielm, Sværd ved Siden og Landse i Haanden. Paa hver Side staaer en i Kappe indhyllet Rabduch⁴. Omkring Halsen og Hankene ere Palmetter og andre Blomsterzirater. 10 T. h.

¹ Udg. af Campanari i *Memorie Rom. di antichità e belle arti* II (1825), hvoraf erfares, at Vasen er funden i Nærheden af Viterbo. Jvfr Inghirami *Vasi fittili Tav. CCXXXI*.

² Samme Kamp findes som Biforestilling endnu paa Vaserne Nr. 54 og 74.

³ Eller en palæstrisk Figur, som de tvende paa den modsatte Side af Vasen.

⁴ Disse to Figurer maae vel betragtes som Hovedpersonen uvedkommende (jvfr Nr. 15) og ere muligen at forklare af Vasens Bestemmelse, at

41. — Af s. Form. Herakles's Kamp med Triton¹. Herakles staaer over Tritonens fiskedannede Krop og holder hans Bryst knuget mellem sine Arme, hvilke den anden forgiæves søger at vriste fra hinanden. Herakles er bedækt med Lövehuden; den langskæggede Havgud har et Baand om Haaret, der hænger vaadt ned. Bags. Hermes hos Nereus, hvem han synes at opfordre til at yde Herakles Bistand. Hermes bærer en kort Chiton, hvidmalet og bræmmet, med et Skind over, en broget broderet Chlamys, som foran Halsen er sammenheftet med en Hage eller Spænde (*περονή*), en hvid Hat, Snörestøvler og en lang Heroldstav. Nereus, som en hvidhaaret Olding², staaer foran ham, tæt indhyllet i en broderet Kappe, med en Stav eller et Scepter i Haanden. Under Hankene Palmetter og Blomster-Zirater, om Halsen en Bladebord. ⁹/₂ T. h.

42. Skiænkekande F. 48. Herakles's Kamp med Amazonerne. Herakles, der er iført en broderet Chiton med Lövehuden over og har Koggeret hængende paa Ryggen, trænger med Sværdet ind paa en nedkastet Amazone, hvem bagved ham en anden kommer tilhielp. Disse ere rustede paa sæd-

tiene til Brug for Palæstriter. Den bevæbnede Figur kan paa Grund af de blottede Dele, der ere hvidmalede, og Öinenes Dannelselse ikkun ansees for en Amazone, ifølge den paa archaiske Vasebilleder brugelige Fremstillingsmaade (jvfr Nr. 42).

¹ Navnet *Triton* findes oftere tilskrevet ved denne Kamp paa Vasebilleder. See Bröndsted Campanari's Vases Nr. 7; Gerhard Etr. u. Kampan. Vasenb. des Berl. Mus. Taf. 16; S. Auserl. gr. Vasenb. II, p. 95, Not. 12, p. 96-97; De Witte Cabinet etr. Nr. 84. Paa Herakles's Tog til Vesten for at hente Hesperidernes Æbler maatte ikke blot Nereus være ham behielpelig, men man synes ogsaa at have tænkt sig, at han maatte bestaae en Kamp med Havdæmonerne i Dybet, for at tiltvinge sig en rolig Overfart; jvfr Eurip. Herc. furens (ed. Bothe 1826) v. 379-80.

² Nereus, der i Almindelighed paa Vasebilleder er saaledes fremstilt, findes oftere afbildet nærværende ved denne Herakles's Kamp, ogsaa betegnet ved Navn. De Witte Cabinet etr. Nr. 84. Jvfr Gerhard Auserl. gr. Vasenb. Taf. 179.

vanlig græsk Viis (som paa Nr. 40)¹; den enes Skiold, hvis Udside er synlig, har Overdelen af en Vogn til Mærke. Grunden er fyldt med Viinranker. 8 T. h.

43. — Af Amphora-Form (F. 22). Herakles's Kamp med Kyknos. Ares's Søn ligger nedsunken paa det ene Knæ; han er fuldtrøstet og dækker sig med sit store runde Skiold, der har en Slange til Mærke. Herakles, i samme Dragt som paa foregaaende Vase, fører Sværdet imod ham.² Bags. Den til Olympen tilbagevendende Kora-Persephone. Hun bestiger en Quadriga, bag hvilken Dionysos-Hades sees³; foran Hestene knæler en Silen. Figurerne ere paa begge Sider omgivne af Ranker. Om Halsen er en Palmettebord.

Sammensat; flere Stykker mangle. 7 T. h.

44. — Af s. F. Ranet af den delphiske Trefod. Herakles, ilende bort med Trefoden, der hænger i Reb over hans Ryg, løfter Köllen mod den forfølgende Apollo, der med begge Hænder har grebet fat i Byttet. Hiin er ubeklædt; denne er iført en snæver med Stierner broderet Chiton, har det skind-dækte Kogger samt Buen hængende ved Siden og et Baand om det i lange Lokker nedfaldende Haar. Efter Apollo følger en Qvinde (Leto eller Artemis⁴) med levende Gebærder, iført en lang paa lignende Maade prydet Chiton med Himation over. Bags. Bortdragende Hopliter. Tvende svært Bevæbnede sees langsomt gaaende med sænkede Landser og store runde Skiolde, af hvilke det ene har to Delphiner og det andet har

¹ Ved den hvide Hudfarve og Öinenes Dannelse ere de tilstrækkeligt betegnede som Qvinder. Jvfr Gerhard Etr. u. Kamp. Vasenb. Taf. 17, hvor ved en af dem det paa Vasebilleder oftere forekommende Amazone-Navn *Andromache* er tilskrevet.

² Jvfr Millingen Painted gr. Vases Pl. 38, hvor Navnet *Kyknos* er tilføiet.

³ Af Dionysos, der er halvt skiult af Hestene, er ikkun Overdelen angivet, Benene fattes; hvorimod Underdelen af en til den modsatte Side gaaende Figur sees ved Siden af.

⁴ Jvfr Panofka i *Annali dell' inst.* II, p. 207.

havt et Dyrehoved til Mærke. Paa hver Side staaer en til Gymnasium eller Kamplegene hørende Rabduch, uskiægget og indhyllet i en Kappe. Omkring Halsen og Hankene Palmette-Zirater. Sammensat. 6½ T. h.

45. Skiænkekande F. 48. Herakles's Apotheose. Athene, i sin sædvanlige Vaabendragt med en Landse i Haanden, bestiger en Quadriga, foran hvilken Hermes med Heroldstav sætter sig i Bevægelse. Paa den anden Side af Vognen sees Herakles, der er klædt som ovenfor (Nr. 41) og bærer Köllen paa Skuldren. Hans Hoved er vendt om til Athene, medens hans Födder føre ham henimod en skiægget Person, som, klædt i Dionysos's sædvanlige Dragt og med en hvid Modius-lignende Gienstand paa Hovedet, vel ikke kan forklares om Andre end Hades. Herakles er i Begreb med at vandre til Underverdenen, men vender om paa Opfordring af Athene, der holder en Quadriga beredt for at føre sin Yndling til Olympen.¹ Paa Siderne og ovenover en Epheubord. 8½ T. h.

46. Lekythos F. 94. Herakles's hieratiske Formæling med Athene.² Herakles, i Dragt som forhen, med Sværd ved Siden og Köllen i v. Haand, holder med h. Haand en Blomst i Veiret, hvilken han synes som Kiærligheds-Symbol at have modtaget af Athene, der staaer foran ham med en Landse i h. Haand og med v. Haand gjør en gratiös Bevægelse, idet hun undseelig sænker Hovedet. Bag Herakles staaer Jolaus med en Landse og en kort Stav, bag Athene Hermes med en lang Stav. Nedenfor Halsen ere to mod hinanden vendte Löver i angribende Stilling.³ Munden afbr. 5 T. h.

¹ Jvfr Inghirami *Pitture di Vasi fittili Tav. XCV og CCXXV.*

² See Gerhard *Auserl. gr. Vasenb. I S. 140 f. (især S. 144 Anm. 217).* O. Jahn *Archæol. Aufsätze (1845) S. 83 f. O. a. St.*

³ Udg. i Gerh. *Gr. u. Etr. Trinkschalen Taf. C, fig. 9.*

Heroiske Scener, alene, eller i Forbindelse med Fremstillinger, hørende til de foregaaende eller efterfølgende.

47. Amphora F. 22. Theseus's Kamp med Minotaurus. Theseus, iført en snæver Chiton med en Tyrehud over, har med v. Haand grebet Uhyret om den ene Arm og fører med h. Haand Sværdet imod det. Minotaurus, i Menneskeskikkelse med Tyrehoved, har et hvidt Klæde om Halsen og er væbnet med en Steen i hver Haand. Bags. To veddeløbende Ynglinge. Om Hankene og Halsen Palmettezirater. Bags. restaurert. 12½ T. h.

48. Kylix F. 68. Udv. Samme Forestilling, gientaget paa begge Sider mellem to store Öine. Theseus giennemborer Minotaurus, der er nedsunken paa det ene Knæ og med en Steen i h. Haand forgiæves søger at væрге sig.

Restaurert. 8¼ T. Diam.

49. Amphora F. 23. Paris's Dom. Paris, skiægget¹, indhyllet i en Kappe, med et langt Scepter i Haanden og en Hyrdehund foran sig, modtager staaende Hermes, der med Heroldstav i Haanden fører de tre Gudinder til ham. Af disse er ikkun den i Midten gaaende Athene kiendelig ved Ægide, Hielm og Landse; begge de andre bære den sædvanlige Dragt, bestaaende af en lang bræmmet Chiton med Himation over, uden noget Særkiende. Alle tre hæve betydningsfuldt den h. Haand op. Bags. Bevæbnede i Begreb med at drage bort. En svært Bevæbnet synes at modtage Raad af en foran staaende hvidhaaret Olding, der er indhyllet i en Kappe og holder en lang scepterlignende Stav i Haanden; tilhøre staaer en Anden, ogsaa svært rustet. Imellem dem sees en Yngling tilhest allerede at begive sig paa Veien; han bærer en kort Chiton med Chlamys over og to Landser i Haanden. Ovenover og paa begge Sider en Bladezirat.

Meget restaurert; de paa Figurerne manglende Dele tilmalte. 15 T. h.

¹ Jvfr Annali del inst. 1831 p. 44 og p. 147, Nr. 314.

50. Krukke F. 29. En Bueskytte, dragende i Kampen. Han bærer en spids phrygisk Hue, en snæver Chiton med Skind over, og er væbnet med to Landser foruden Bue og Kogger. Paa hver Side af ham staaer en Qvinde med Landser i begge Hænder. Bags. Samme, flygtende for en fuldtrøstet Krieger. Bueskytten tager en Piil ud af Koggeret, idet han frygtsom vender sig bort fra den svært Bevæbnede, der med løftet Landse trænger ind paa ham; paa den anden Side kommer en svært Bevæbnet tilhielp.¹ Under begge Hankene er en Svane. Sammensat. 4 T. h.

51. — Af s. F. En Krigers Fald. En til Jorden kastet Krieger, væbnet med Landse og en corinthisk Hælm med høi Fierbusk, iøvrigt ubedækt, søger med Skioldet at afvende Dødsstødet, som en Anden, der er fuldtrøstet, med Landsen bibringer ham i Halsen. Fra den anden Side kommer En, som er svært bevæbnet, og hvis SkioId har Disker til Mærke ligesom den faldende Krigers, denne tilhielp. Bags. En Olding, modtagende Sørgebudskabet herom. Siddende paa en Klapstol, iført en Chiton med en riigt broderet Kappe over, ytrer han ved det böiede Hoved og Armenes Bevægelse sin Smerte og Forbauselse over det Budskab, som en foran staaende ubeklædt Yngling bringer ham. Bag Stolen staaer en Yngling med en Kappe hængende over den ene Skulder, ogsaa udtrykkende sin Deeltagelse i hvad der berettes.² Under den ene Hank er en

¹ Muligt er Paris her fremstilt, paa den ene Side dragende ud fra sin qvindelige Omgivelse, paa den anden Side flygtende for Menelaos, saaledes som han beskrives i Iliaden III, 16-19, 29-37. Svanen under Hankene er da anbragt som Kiærligheds-Symbol med Hentydning til Aphrodite og Helene.

² Ogsaa paa denne Vase synes Scenerne at høre til den heroiske Kreds og fremstille Hectors Død samt Budskabet derom, som bringes Priamos, hvorved disse to Vaser, ligesom de i Henseende til Form, Teknik og Figurernes Behandling ere eens, saaledes ogsaa ved Indholdet af Forestillingerne komme til at svare til hinanden. Hectors og Achils Kamp er vel ikke fremstilt her overeensstemmende med Iliadens 22de Bog;

Ugle anbragt som Dödssymbol med Hensyn til den første Scene, under den anden en Gaas, formodentlig som Huusfugl, hørende til den sidste Fremstilling. *Sammensat. 4 T. h.*

52. Amphora F. 22. Tvekamp i Gudinders Overværelse. Begge Krigere ere rustede med Brystharnisk over Chitonen, Beenskiner, corinthiske Hielme, Sværd ved Siden, og føre Landsen i Haanden. Den Ene bærer en høi Hielmbusk og et argolisk Skiold med et hvidt Menneskebeen til Mærke, den Anden har en lav Hielmbusk og et Skiold af bæotisk Form, hvis indvendige Side sees. To Qvinder, iførte en lang broderet Diplois, den ene tillige prydet med et Hovedbaand, staae med udstrakte Hænder, een paa hver Side; enten Dødsgudinder (Kerer), eller, hvis Achils Kamp med Memnon her er fremstilt, disses Mödre Thetis og Eos¹. Bags. Bevæbnede, som drage ud. I Midten holder en Yngling tilhest, fremstilt forfra, med to Landser i Haanden; paa hver Side sees en Sværtbevæbnet med rundt Skiold og to Landser, langsomt bortgaaende. Den Enes Skiold har en hvid af et Vildsvinegab dannet Zirat til Mærke, den Andens tre violette Skiver. Om Halsen og Hankene Palmettezirater. *15½ T. h.*

53. Lekythos F. 94. En Krigsvogn, beredt til at drage ud. Vognstyrreren (*ἡνίοχος*), hvis Dragt bestaaer i en lang Kiortel og Hat, med et peltaformet Skiold hængende over Ryggen, Sværd ved Siden, samt en Stav som Pidsk i Haanden, holder de 4 Heste tilbage for at optage den sværtbevæbnede Vognkæmper (*παραβάτης, ἀποβάτης*), der bagved nærmer sig. Ved Siden sees en Hund og en dorisk Söile, rimeligt for at

men det samme er oftere Tilfældet (f. Ex paa den Vase, som er udg. af Inghirami Vasi fittili Tav. CCLVII og Millingen Anc. Mon. Ser. I pl. 4 med tilføiede Navne), som overhovedet Uoverensstemmelserne mellem Vasebillederne og den homeriske Digtning ikke ere siældne.

¹ Jvfr Gerh. Auserl. gr. Vasenb. Taf. 204 og 205, hvor Navnene ere tilskrevne.

antyde Huset, hvilket Vognen er i Begreb med at forlade. Nedenfor Halsen ere Palmetter. 11 T. h.

54. Hydria F. 25. Midt paa Siden. En lignende Forestilling¹. Quadrigaen med den hvidklædte Vognstyrer, der her er ubevæbnet, sees forfra. To fuldtrusede Krigere nærme sig, een fra hver Side, med Landser og store bæotiske Skiolde, af hvilke det, hvis Udside er synlig, er prydet med en Rosette og Bølgezirater og har to hvide Slinger til Mærke. Paa hver Side er en Epheurand. Under Halsen. Herakles's Kamp med den nemeiske Løve. Herakles, blottet, bøier sig næsten udstrakt over den til Jorden nedtvungne Løve, hvis Hals han knuger mellem sine Arme; ovenover sees hans Kappe samt Bue og Kogger. Tilvenstre staae Athene og Hermes med opmuntrende Gebærder, tilhøire Jolaos med Herakles's Kølle i Haanden, og bag denne endnu en qvindelig og mandlig Person som Tilskuere (Nemea eller Alkmene, og Demos, jvfr Nr. 40). Nederst. En Jagtscene. Fire ubeklædte Ynglinge tilhest komme, to fra hver Side, farende ind paa en nedsynkende Hind.

Hanken har været afbrudt. 18 T. h.

55. Amphora F. 23. En Krigsvogn, omgivet af Bevæbnede. Paa en langsomt kiørende Quadriga staaer den fuldtrusede Vognkæmper med to Landser i Haanden tilligemed Hestenes Styrer, der er iført en lang hvid Kjortel, med et bæotisk Skiold hængende paa Ryggen, og ligeledes fører to Landser. Ved Siden af Vognen sees en svært Bevæbnet og en anden Person, der paa Grund af Vasens Restauration ikke lader sig bestemme. Foran Hestene nærmer en Bueskytte sig. Bags. Dionysos, ridende, ledsaget af Silener. Guden med

¹ Muligt ere Forestillingerne paa denne og den foregaaende Vase ikke at opfatte om Krigsvogne fra den heroiske Tid, der skulle drage i Kampen, men om Vogne bestemte til Veddekiørsel, da i Grækernes offentlige Lege ogsaa Krigsvognen (*ἄρμα πολεμικήριον*) benyttedes, og undertiden, skiøndt sieldent, enkelte Afdelinger udførtes af Sværtbevæbnede, tilhest og tilfods.

lange Viinranker i Hænderne bæres af et brunstigt Muuldyr; en ithyphallisk Silen gaaer foran, en anden bagefter med en Amphora paa Ryggen. Ovenover paa hver Side er en Bladebord. Meget restaurert og overmalet. 15 T. h.

56. Hydria F. 25. En til Kamp kiørende Quadriga. Hestenes Styrer bærer Dragt og Vaaben som ovenfor; af Vognkæmperen, der staaer paa den anden Side af ham, er kun Hielmen og to Landser synlige. To sværtbevæbnede Krigere løbe, den ene ved Siden af Vognen, den anden foran Hestene, med løftede Landser; deres Skiolde have ligesom Vognstyrens hvide Skiver til Mærke. Paa Siderne er en Epheurand, nedeunder en Palmettebord. Under Halsen. Dionysos imellem Silener og Mænader. Viinguden sidder paa en Klapstol med en Kantharus i den ene, og Viinranker i den anden Haand; omkring ham dandse tre Mænader og tre Silener, af hvilke de to ere ithyphalliske. 16½ T. h.

57. Skiænkekande F. 47. Samme Forestilling. Paa Vognen sees alene den hvidkiortlede Styrer med to Landser i Haanden, idet den Sværtbevæbnede (Apobaten) har svunget sig baged af Vognen. Foran Hestene løber endnu en fuldtrøstet Krieger, der seer sig om efter hiin. Paa Siderne en Epheurand, foran paa Halsen en Blade- og Epheu-Bord.

Et Stykke af Hestene fattes. 7½ T. h.

Scener af det borgerlige Liv.¹

58. Kylix F. 68. Udv. Kamp mellem en Rytter og en Sværtbevæbnet (Hoplit), gientaget paa begge Sider imellem 2 store Öine med Viinranker over. De føre Landser imod

¹ I Forbindelse med en bacchisk Fremstilling paa Nr. 72, med Herakles's Kamp med Löven paa Nr. 74. Paa Bagsiden af de foregaaende Vaser findes endnu følgende herhid hørende Scener: Krigere i fredelig Beskiæftigelse paa Nr. 12; som tage Afsked, paa Nr. 11, 18, 33; som drage bort, paa Nr. 44, 49, 52; Tvekamp, paa Nr. 30 og 36; Veddeløb, paa Nr. 47; Jagt paa Nr. 51.

hinanden; den Ridende bærer en Chlamys og en Petasos; den svært Bevæbnede, hvis Skiold er rundt med Skiver til Mærke, er paa den ene Side fremstilt opreist, paa den anden knælende. Indv. En Gorgone-lignende Maske som paa Nr. 25.

Sammensat. 8 T. D.

59. — Af s. F. Udv. En svært Bevæbnet i Baghold (*ἐπι λοχφ*), knælende med Landse i Haanden, under Bedækning af et med hvide Disker mærket Skiold. Gientaget paa hver Side imellem to store Öine. Begge Hankene m. m. maugle. 7 T. D.

60. Lekythos. F. 94. En let Bevæbnet (Peltast), der hvilende paa det ene Knæ dækker sig med sit Skiold (*πέλτη*). Paa hver Side et stort Öie. 4 T. h.

61. Kylix F. 68. En Rytter, i hvid snæver Chiton, ikkun væbnet med en Landse. Gientaget paa begge Sider mellem to store Öine. Indvendigt en Gorgone-Maske som paa Nr. 25.

8½ T. D.

62. Skiænkekande F. 48. Krigeres fredelige Møde. En Kriger, rimelig asiatick, som er klædt i Skind, med en spids Hovedbedækning, Kogger ved Siden, Stridsöxe og Landse i Haanden, synes at række Haanden til en Kriger i græsk Vaabendragt, der kommer ham imøde fulgt af en Anden, rustet paa samme Maade, og af en Bueskytte. De to Hopliter holde deres Landser paa Skuldren og bære store runde Skiolde, det ene med en Slange, det andet med en Delphin til Mærke. Ovenover en Mæander. Restaurert; flere Dele af Figurerne mangle. 7½ T. h.

63. Skiænkekande F. 46. En Krigers Afsked. Kri-geren, med en corinthisk Hielm, der er skudt op paa Hovedet, et stort bæotisk Skiold, der har to hvide Slanger med en Skive imellem til Mærke, og 2 Landser i Haanden, staaer med sænket Hoved foran en hvidhaaret Olding med Stav, der synes at meddele ham Raad. Ovenover en Mæander og en Palmettebord.

Sammensat. 8½ T. h.

64. Kylix F. 68. En Krigers Afsked. Iført en snæver Chiton, med corinthisk Hielm, Landse og et med en Trefod

mærket Skiold staaer han i kamplysten Stilling foran en Qvinde i lang Chiton, der med levende Gebærder tiltaler ham. Bags. En Krigers Hiemkomst som Seirherre. En Qvinde, klædt som den foregaende, rækker en Krands til Krigeren, der har et Brystharnisk over sin Chiton og 3 Skiver til Skioldmærke. Paa begge Sider af Vasen ere to store Öine. Indv. En Gorgonemaske som paa Nr. 25. $8\frac{1}{2}$ T. D.

65. Skiænkekande F. 48. En Bortreisende. En skiægget Mand med en hvid Reisehat bundet paa Hovedet, Chlamys om Skuldrene og 2 Landser i Haanden, bereder sig til at drage bort med sin Hest ved Töilen. En Olding med hvide Haar staaer paa den ene Side med Kappe om og Stav i Haanden; paa den anden Side synes en Qvinde, der holder en Landse i v. Haand, at önske den Bortdragende, hvad den foran flyvende Fugl bebuder: Lykke paa hans Tog. Foran paa Halsen en Epheubord. Sammensat; flere Stykker af Figurerne fattes. 7 T. h.

66. Kylix F. 68. Udv. To ubeklædte Palæstriter, staaende i Samtale, den ene med en lang Stok (Kastespyd) i Haanden. Gientaget paa hver Side imellem to store Öine. Indv. En Gorgonemaske som paa Nr. 25. Paa fl. Steder fr. 8 T. D.

67. Kylix F. 67. Udv. Veddelöbs-Övelser. Fire Mænd, som staae indhyllede i Kapper, betragte tre löbende Ynglinge; disse löbe hver for sig imellem to af de Staaende og have en Chlamys hængende over Skulderen. Samme Scene gientaget paa hver Side. Om Hankene Palmetter. Restaurert. $7\frac{3}{4}$ T. D.

68. Kylix F. 67. Udv. To veddelöbende Ynglinge. Gientaget paa begge Sider. Om Hankene Rester af Palmetter. Restaurert; flere Dele af Figurerne tilmalte. $8\frac{1}{2}$ T. D.

69. Lekythos F. 94. En Ridende og to Löbende, ubeklædte; til Antydning af Vedderiden og Veddelöben. Under Halsen: en Paafugl imellem to store Epheublade. $4\frac{1}{4}$ T. h.

70. Amphora F. 22. To vedderidende Ynglinge. Farven er næsten bortvegen, saa at ikke meget mere end de ind-

ridside Conturer ere tilbage. Bags. To Löver med tilbagevendt Hoved og opspærret Gab. Paa begge Sider Rosetter i Grunden og en Mæander ovenover. 11 T. h.

71. Fragmenter af en Kotyle (F. 63), med Forestilling af langsomt ridende Ynglinge eller Dreng i korte Kapper; af de to, hvis Hoveder ere bevarede, bærer den ene en flad Hat (Petasos), den anden en Krands om Haaret. Formodentlig Hiemdragende efter tilendebragt Vedderidt.

72. Amphora F. 22. En Quadriga i festligt Optog. Paa den langsomt kiørende Vogn staaer ved Siden af dens langkiortlede Styrer og næsten skiult af denne en skiægget Mand i en riigtbroderet Kappe, rimelig en Seierherre i de offentlige Lege. Han modtager Lykönskning af en ved Siden af Vognen staaende Kvinde, der ogsaa er pynteligt klædt og har Krands om Hovedet. Med Vognen følger en hvidhaaret Rabduch (een af Kampdommerne eller Opsynsmændene ved Legene), ligeledes bekrandsset og indhyllet i en lang Kappe. En ubeklædt Dreng med en Stav i Haanden gaar foran Hestene. Bags. Dionysos mellem musicerende Silener. Guden sidder med en Kantharos i h. Haand og en af Dru eklaser betynget Viinranke, hvis Grene opfylde hele Grunden, i v. Haand; foran og bagved ham knæler en Silen, den første blæsende paa Dobbeltflöite, den anden spillende paa Lyre. Omkring Vasens Hals og Hanke ere Palmettezirater, nederst en Mæander og en Bladebord.

Restaurert, noget af Hestene m. m. fattes, og Dækfarverne saavel som den sorte Fernis ere paa flere Steder næsten borte. 15 T. h.

73. Hydria F. 25. En festlig Quadriga, med to Personer, lignende dem paa foregaaende Vase. Under Halsen: et Vildsviin mellem to angribende Löver.

Restaurert; Halsen og Hankene tilsatte. 14½ T. h.

74. Hydria F. 25. Et Bryllupstog, ledsaget af beskyttende Guder. Den tilslørede Brud føres paa en langsomt kiørende Quadriga af en Yngling, Brudeföreren (*νυμφαγωγός*) eller Brudgommen selv, der er iført en Chiton med

Himation over. Hermes, Heroldernes Överste, i sin sædvanlige Dragt, skrider foran de Kiörende, mod hvem han vender sig om. Ved Siden af Vognen sees Formælingsguderne, Apollo og Artemis; hiin med Laurbærkrands om Hovedet rører med v. Haand Strængene af en stor Phorminx og strækker den höire med Plektret ud mod den ham imödekommende Söster, der bærer en Chiton prydet med Stierner, et bredt Baand om Hovedet og holder Buen, som det synes, i Haanden. Nedenfor Halsen. Herakles's Kamp med den nemeiske Löve. Begges Stilling er omtrent som paa Nr. 54. Til venstre sidder Athene paa et fiirkantet Steensæde og en mandlig Figur, af hvilken en Deel fattes (Jolaos eller Hermes), begge med opmuntrende Gebærder, tilhöire en i Kappe indhyllet mandlig Person (Demos) paa en Klapstol¹. Ovenover Herakles sees hans Kappe tilligemed hans Bue, Kogger og Kölle: Vaaben, som ikke kunde bruges mod det usaarlige Dyr². Paa Siderne en Epheubord.

Restaurert; enkelte Dele af Figurerne m angle, og kun faae Spor ere tilbage af den hvide Farve paa de qvindelige Figurer og övr. St. 15½ T. h.

75. Fragm. af en Kotyle (F. 63) med et Tog af lystige Personer, som begive sig til eller vende hjem fra et Drikkelag (jvfr. Nr. 117). En blottet Yngling med Kappen kastet over Armen bærer paa Ryggen en stor Amphora eller Kurv, hvoraf kun et Stykke er bevaret; en anden svinger i v. Haand en Krogstav, idet han med en lidenskabelig Bevægelse hæver den höire mod en forangaaende Flöitespillerske; foran disse sees det överste af en dandsende Yngling med Kappe om og Födterne af endnu en Qvinde.

76. Kylix F. 67. Lasciv Dands (Kordax). Paa den ene Side sees 8 skiæggede Mænd og en Qvinde, alle nögne, som dandse imellem hverandre i vild Glæde og med lystne Bevægelser,

¹ Jvfr ovenfor Nr. 40.

² Apollod. Myth. B. II, 5, 1.

og yderst tilhøre en Mand, som blæser paa Doppelflöite for dem. Paa den anden Side opføres en lignende Dands af 9 nøgne Mænd. Om Hankene Palmetter. S sammensat. 8 T. D.

77. Af Amphora-Form (F. 22). Paa Overdelen paa hver Side sees tre nøgne dandsende Ynglinge mellem to store Öine. Underdelen er malet med horizontale Striber. Omkring Halsen Palmetter. $9\frac{1}{2}$ T. h.

78. Fragm. af Laaget til en Skaal (af omtr. 13 T. Diam.). To rundtløbende Rækker af dandsende Ynglinge, hvis Bevægelser efterligne Kæmpendes, idet de ere parviis grupperede saaledes, at den ene synes angribende med sin Chlamys viklet om v. Arm, den anden undvigende eller forsvarende sig.

79. Lekythos F. 94. Citharspillersker. Fire Qvinder, indhyllede i vide Kapper, der tillige danne besynderlige Hovedbedækninger, sidde paa Stole, de tre med Cithare i Hænderne. I Grunden Frugtgrene. $4\frac{1}{2}$ T. h.

Dyrefigurer m. m.

80. Af Kylixform (omtr. F. 68). Paa den ene Side en siddende Hund, paa den anden et ungdommeligt Hoved med en spids Hue, som ender i en lang krum Snabel¹; begge imellem to store Öine med Epheugrene ved Siden. Om Hankene Palmetter. Restaurert. $8\frac{1}{2}$ T. D.

81. Kylix F. 68. Paa den ene Side en Löve, paa den anden en Panther, begge imellem to store Öine. Om Hankene Palmetter. Indv. en Gorgone-Maske som paa Nr. 25. S sammensat. $6\frac{1}{2}$ T. D.

82. — Af s. F. Paa hver Side en gaaende Ulv mellem to store Öine. Indv. en Gorgone-Maske som paa foregaaende. S sammensat og fr. $6\frac{1}{2}$ T. D.

83-89. Fragm. af forskellige Bægere af Kotyle-Form med

¹ Muligt til at betegne en Seirvinder i Kamplegene, jvfr Luyne's Vases peints Pl. 45, og nedenfor Bronzerne Nr. 14 Anm.

Forestillinger af en Sphinx, en Sirene, Löver, en Leopard, gaaende Tyre, en Hane. Nogle af dem ere omgivne af Viinranker; ved andre bemærkes Rester af store Öine.

90. Krukke F. 29. Paa hver Side 2 Öine, mellem hvilke Viinranker med Drueklaser. S sammensat og fr. 3 T. h.

91. Kylix F. 67. Paa den ene Side en ulæselig Indskrift med flygtige Træk¹; en lignende har formodentlig befundet sig paa den anden Side, der er afbrudt. Ved Hankene Palmetter.
5/8 T. D.

c. MED LYSE FIGURER PAA SORT GRUND FRA VASEMALERIETS BEDSTE PERIODE.

Figureerne, af rödlig til Leret svarende Farve, ere udsparede paa den sortmalede Grund; Fernisen er overhovedet glandsfuld; flere Vaseformer ere endnu slankere og ziirligere uddannede end forhen, som Skaalene og Hydrierne. Den i Maleriet paa disse Vaser herskende Stil har faaet Navn af den fuldendte eller den skiønne Vasestil; den er frigiort fra det oldtidsagtige og conventionelle; Strenghed og Overdrivelse er den vegen for Mildhed og Harmoni, for Stræben efter Natursandhed. Paa nogle bærer dog endnu Tegningen Spor af det archaiske, som paa Nr. 94, 99, 100, 115; paa andre derimod vise Figureerne tydeligt deres Slægtskab med Værkerne af den fuldendte græske Kunst ved den ædle Simpelhed og Ynde, der udmærke dem, saaledes paa Nr. 103, 105, 113, 118, 119, undertiden forenet med et vist Præg af det Storartede, som paa Nr. 96. Uagtet der i Almindelighed er anvendt Omhu paa Udførelsen, mangler det dog heller ikke paa saadanne, der ere skiödesløst behandlede, som Nr. 96, 106, 107. Ved to Skaale (Nr. 92 og 93) er tillige den archaiske Maneer bragt i Anvendelse, idet de indvendige Figurer ere sort malte; men de ere neppe, ifølge

¹ Jvfr S. 69 Anm. 1.

den yppige og ubestemte Character i Figurerne (især den sorte paa Nr. 92), at henføre til Begyndelsen af Perioden. Der forekomme paa disse Vaser oftere end paa de foregaaende Indskrifter, af hvilke kun enkelte, paa Nr. 97, 101 og 115, have Hensyn til Forestillingerne. De øvrige, der udtale en Roes: *den skionne (gode, brave)* (paa Nr. 100 og 106), oftest med Tilføielse af *Yngling, Pige*, og flere Gange gientaget paa samme Vase (Nr. 92, 94, 107, 112, 114 og 115), undertiden med den tilföiede Bekræftelse i *Sandhed* (Nr. 105, 115), passe ikke paa de Figurer, de staae ved, men maae gielde Personer i en ydre eller historisk Forbindelse med Vasens Fabrikation. Navnene paa dem, der saaledes roses, ere ikke föiede til, med Undtagelse af Nr. 109, paa hvilken *Glaukos* læses¹. Ogsaa denne Classe af Vaser synes fornemmeligen at skyldes den attiske Kunstindustri; i Italien forefindes de i störst Mængde i Nola og andre kampaniske Egne, hvorfra vel ogsaa de fölgende især hidröre.

I Forbindelse med sorte Figurer paa lys Grund.

92. Af Kylix-Form (F. 68). Udv. lyse Figurer. Paa den ene Side en Palæstrit, gaaende med to Stokke i Haanden, paa den anden en Kriger, staaende i böiet Stilling, med argolisk Skiold, der har et Menneskebeen til Mærke; begge imellem to store Öine. Paa begge Sider af Hankene store Palmetter. Indv. med sort Farve: en nögen Yngling, löbende med et Drikkehorn i hver Haand, samt den flygtige Omskrift: ΚΑΛΟΣ ΗΟ ΠΑΙΣ. Restaurert. 12 $\frac{3}{4}$ T. D.

93. Af s. F. Udv. udsparet paa Leergrunden: to store

¹ Formodentlig Den, som lod Vasen udföre eller hvem den var bestemt til Gave. Paa nogle af de andre er maaskee Navnet ikke aufört for at kunne tilföies efter Kiöberens Önske; men de fleste af disse Formler ere vel hensynslöst paasatte for at udfylde et tomt Rum, af ukyndige Haandværkere, der ikke vilde, at deres Arbejder skulde savne en saadan Udstyrelse (jvfr den meningslöse Indskrift paa Nr. 91).

Öine med Öienbryn og Antydning af Næse imellem¹, gien-
taget paa begge Sider, samt en stor Palmette paa hver Side af
Hankene. Indv. malet med sort: en tilbagestyrtende Hind.

Sammensat. 11½ T. D.

Forestillinger af Gudernes og Heroernes Kreds.

94. Skiænkekande F. 48. En fredelig Athene. Gud-
inden staaer med sin aftagne Hielm, der er af rund Form (attisk),
i v. Haand og et langt Scepter i h. Haand. Hendes Dragt er
en lang bræmmet Chiton og en i stive Folder nedhængende
Peplos med Ægiden over Brystet; Haaret er omgivet med et
Baand og en Krands. Under Fødderne en Mæanderbord. Paa
v. Side læses Indskriften ΚΑΛΕ ΗΕ ΠΑΙΣ retrogradt, paa h.
Side ΚΑΛΟΣ; den er saavel som Krandsen paasat med hvid
Farve. Restaurert. 8¾ T. h.

95. Hydria F. 26. Apollo og Artemis. Apollo, laurbær-
krandset og i Citharoededragt, staaer med Lyren i v. Haand
og rækker med den anden en Skaal hen imod Søsteren, der
staaer ligefor ham med en Kaude i Haanden, beredt til at vise
ham sin Hyldest ved at libere. Gudinden er iført en lang
Chiton med Himation over og har Haaret tæt indhyllet i en
Hue (Kekryphalos).² Foran paa Halsen og om den överste
Rand er en Echinusbord anbragt. Sammensat. 10¾ T. h.

96. Fragm. af en Krater (hvis Diameter maa have været
24-25 T.). Overdelen af Poseidon med Krands om Hovedet
og Trefork, samt af en qvindelig Figur, der seer sig om, idet

¹ En Næse mellem de paa Vasebilleder saa hyppigt forekommende Öien-
par findes ogsaa paa en Vase i Micalis Ant. Mon. (1832) Tav. 99, 2.
Paa nærværende Vase har den Liighed med en Phallus.

² Denne Figur maa ifølge andre Vasebilleder ansees for Artemis, skiönt
uden hendes Attributer, jvfr Gerh. Auserl. Vasenb. I Taf. 24 S. 86.
Hun og Apollo ere vel sammenstillede paa denne Maade, enten som
Guddomme for et ungt Par, der skal giftes, eller med Hensyn til en
i musikalsk Veddestrid vunden Seir, jvfr Gerh. Ant. Bildw. p. 151 f.
Auserl. gr. Vasenb. Taf. 20-30.

hun med den h. Haand gjør en Bevægelse af Forbauselse eller Frygt. Hun har Haaret bedækket af en Kekryphalos og bærer ligesom Guden en riigt prydet Klædning¹. Langs Randen er en Bord af dobbelte Palmetter.

97. Fragm. af en Krater (af omtr. 17 T. D.). Dithyrambos. Af en talrig bacchisk Thiasos, som rimeligt har dannet Forestillingen paa denne Vase, er ikkun Overdelen levnet af en epheukrandset lyrespillende Silen, der ifølge det ovenover skrevne Navn ΔΙΘΥΡΑΜΦΟΣ optræder som Repræsentant for den bacchiske Chorsang Dithyramben, samt noget af en Mænade med Thyrsusstav. Om Randen en Palmettebord.²

98. Bunden af en Skaal med lav Fod. Nike og Zeus. Guden, med Diademaand om Haaret, staaende med et langt Scepter i h. Haand og den v. Arm indviklet i den bræmmede Kappe, hører paa hvad den foran staaende Nike meddeler; denne er iført en Ærme-Chiton med Himation over og har Haaret skiult med en Kekryphalos.

99. Af Amphora-Form (F. 22). Actæons Straf. Actæon, bedækket med et om Halsen knyttet Dyreskind, er halvt styrtet til Jorden og sønderrives af tre Hunde, mod hvilke han med en knortet Stav forgiæves søger at væрге sig³. Artemis staaer

¹ Det udmærkede Vasebillede, hvortil disse Figurer have hørt, synes at have forestilt den i Olympen optagne Herakles, omgivet af de forundrede Guder (jvfr Gerh. Auserl. Vasenb. Taf. 146, hvor to lign. Figurer forekomme), i hvilket Tilfælde den her bevarede Gudinde er Artemis, paa hvis anden Side Apollo har staaet; eller muligen Peleus's Kamp med Thetis, over hvis Udfald Havets Guddomme sees forskrækkede (jvfr Gerh. a. St. Taf. 178-182), hvorefter den kvindelige Figur er at ansee for Amphitrite eller en Nereide. Hovedet af denne er paa Grund af den eiendommelige Hue udg. i Gerh. Ant. Bildw. CCCVI, 2.

² Udg. i Annali del. inst. 1829 Tav. d'agg. E, 2 (Weibker p. 398 f.). Jvfr O. Jahn's Vasenbilder (1839) III S. 21, m.

³ Ifølge Eurip. Bacchæ v. 337 Actæons Dødsmaade til Straf, fordi han havde kaldt sig en større Jæger end Artemis. Jvfr nedenfor Bronzerne Nr. 290.

som Tilskuer, med Bue og Piil rede i den ene Haand og et kort Scepter i den anden.¹ Bags. Satyrspøg. En ithyphalisk Silen gaaer afsted med en anden bekrandset Silen, der er sprunget ham op paa Ryggen og holder Hænderne for hans Öine. Foran dem paa Jorden sees en liden spids Kegle og en Kugle, formodentlig et Spil, hvormed de have underholdt sig. Nedenfor og under Hankene Palmettezirater.

Den ene Hank tilsat. 9 T. h.

100. Af Kylix-Form (F. 68). Udv. Diomedes's Kamp med Æneas.² Diomedes, der er fuldstændigt rustet, hæver Landsen mod Æneas, som, væbnet ikkun med et Skiold og en opslaaet Hielm, er sunken ned paa det ene Knæ. Aphrodite, i en lang ombeltet Chiton og med Haaret indhyllet i et over Skuldrene nedhængende Hovedklæde, skrider med opløftede Arme ind imellem de Kæmpende. Ogsaa Apollo nærmer sig iilsomt bag Æneas, idet han advarende udstrækker den h. Haand mod Diomedes; han bærer Buen i v. Haand og har en Chlamys om Skuldrene samt et Baand om Haaret. Som Bipersoner for at udfylde Rummet, staae paa den ene Side af Scenen to Oldinge, bekrandsede og indhyllede i Kapper, af hvilke den ene strækker Haanden ud, den anden holder en lang Stav, og paa den anden Side en lignende Figur med en Stav, af hvilken ikkun Underdelen er levnet. Paa den anden Side. Tærningspillende eller orakelspørgende Heroer. En skiægget og en uskiægget Kriger, rustede omtrent som Diomedes, knæle hver paa sin Side af en firkantet Steen eller et Altar, over hvilket de hæve Hænderne; de bære runde Skiolde, af hvilke det ene har en flyvende Fugl til Mærke. Imellem dem sees bagved Athene, i Stilling som den, der iler til Kampen, med den h. Haand udstrakt mod dem; paa Armen har hun et stort rundt

¹ Udg. i Micalis Ant. Mon. (1832) Tav. 100, 1.

² Iliaden V, 297-351. 432-411.

Skiold, mærket med tre sammenföiede Menneskebeen (Triske-
lis).¹ Yderst paa hver Side sees en Yngling tilhest, gallop-
perende med löftet Landse. Disse, der begge have Krands-
e om Hovedet og bære en broderet Chlamys over en snæver Chi-
ton, ere rimeligt, ligesom Tilskuerne paa den anden Side af Vasen,
uden Sammenhæng med Hovedgruppen, tilföiede af atletiske eller
andre Hensyn². Paa begge Sider ere Bogstaver af Indskriften
HO ΠΑΙΣ. Indv. En Bueskytte³, der i böiet Stilling af-
skyder en Piil. Hans phrygiske Hue er prydet med Broderi;
det med Skind bedækte Kogger hænger ved hans Side.

Sammensat; af Apollo og Athene fattes noget af Overdelen, og paa flere af de
andre Figurer mangle enkelte Stykker. 12½ T. D.

101. Fragm. af en Krater, der har været af omtrent 20 T.

¹ Denne Scene synes paa Grund af Forbindelsen med den foregaaende at maatte henføres til den græske Leir for Troia og ikke til Athene Skiras's Tempel, hvor Tærning- eller Lod-Kasten var i Brug som et Slags Orakelspörgen (Gerhard i *Annali* 1831 p. 133 Nr. 189. Etr. und kamp. Vasenb. S. 29 Anm. 13. Taf. 19 og E, 22, 21.); jvfr ovenfor Nr. 12. De to Heroer ere enten fremstille beskæftigede med Tærning- eller Bræt-Spil som Tidsfordriv, idet Athene træder frem for at kalde dem til Vaabendaad, eller de söge ved Tærning- eller Lod-Kasten, efter at have modtaget hendes Opfordring, at udforske den dem i Kampen forestaaende Skiæbne. Ved to lignende Figurer ere paa en anden Vase Achilles og Ajax meente (Monum. del. inst. Vol. II Tav. 22 med tilskrevne Navne), paa andre muligt Palamedes, Brætspillets Opfinder, sammen med Protesilaos eller Thersites (ifölge Eurip. *Iphig. Aul.* v. 190 f. Paus. X, 31); jvfr Gerhard Etr. und kamp. Vasenb. S. 29-30 Taf. E, 23. Panofka *Bilder ant. Lebens* S. 17-18 Taf. 10, 10-11. Men nærværende Vasemaler har vel, at dömmе af Sammenhængen med de to andre Billeder paa denne Skaal, villet fremstille Diomedes og Menelaos forinden den Kamp med Troerne (*Iliad.* IV og V), som Athene fremkaldte, og hvis Udfald hun raadete for, idet hun tilskyndede Pandaros (den indvendigt afbildede Bueskytte) til at skyde en Piil paa Menelaos, beskyttede saavel denne som Diomedes mod sammes Skud og forlenede Tydiden den Kraft, ved hvilken han dræbte Pandaros og trods Aphrodites og Apollos Indskriden overmandede Æneas.

² To Seirherrer i Kampløgene (i Forbindelse med Bipersonerne paa For-
siden som Kampdømmere, jvfr Nr. 40, Note 4; Gerhard *Auserl. Vasenb.*
Taf. 85 o a. St.) eller muligt Dioskurerne.

³ Ifölge foreg. Anm. Pandaros, skydende paa Menelaos eller Diomedes.

Diam. Det øverste af to Heroer, der bære runde Hielme, af hvilke den ene er besat med Ören og en Haardusk, saa at den ligner Overdelen af et Hestehoved med noget af Halsen og den stive opstaaende Manke, den anden forsynet med en høi Hielmbusk og opslagne Kindklapper (*ὄχῆες*). Ved den første Heros, af hvem den til Angreb fældede Landse og noget af Skioldet er synligt, læses $\Lambda\Lambda\text{O}...$, ved den anden, af hvilken et Stykke af det riigt prydede Brystharnisk sees, **EYNOMI..** og derunder endnu $\Pi\text{N}...$ Laugs Randen en Echinus og Laurbærkrands.

102. Fragm. af Overdelen af en stor Krater. En Qvinde i lang Chiton og Himation med den h. Haand udstrakt sees ved Siden af et Altar under et Palmetræ; bag hende er Benet levet af en bortgaaende Qvinde.

Scener af det borgerlige og huuslige Liv.

103. Skjænkekande F. 52. Qvinder beredte til Ofbring. Den ene holder i v. Haand en med Grene prydet pyramidalsk Offerkage (*πυραμίσ*) paa et fladt Fad, og rækker med h. Haand en Kande frem for at gyde Viin i den Skaal (Phiale), som den anden holder imod hende. Hiin er iført en Diplois uden Ærmer, denne en lang med Ærmer forsynet Chiton med en viid Himation over, som hun holder op med den ene Haand; begge ere bekrandsede. Oven og nedenfor et Stykke af en Echinusbord. $6\frac{1}{2}$ T. h.

104. Lekythos F. 95. En offrende Qvinde. Hun er indhyllet i et viidt Overgevandt og nærmer sig et lavt Altar, med en Offerskaal i Haanden, som det synes. $3\frac{1}{2}$ T. h.

105. Kylix F. 68. Indv. En Fisker. En Yngling med en foldertig Kappe om sig, en rundagtig Hue og Skoe med Sløifer, er i Begreb med at sætte to Kurve, hvilke han paa en Tverstang har baaret paa Skulderen, ned paa Jorden, hvor han allerede har kastet sin Vandringsstav; ved Hanken af den ene Kurv er en Krog befæstet. Ved Siden af ham sees et af Skrabe

og Olieflaske bestaaende Bade-Apparat ($\xi\nu\sigma\rho\omicron\lambda\acute{\eta}\mu\theta\omicron\nu$). Indskrift: $\text{HO PAI}(\Sigma)\text{ KAL}\text{O}\Sigma\text{ NAI}\text{XI}$.¹ Sammensat. $7\frac{3}{4}$ T. D.

106. Af Kylix-Form (F. 68). Indv. Viinösning. En Yngling, ubeklædt, med Krands om Hovedet, knæler ved et stort i Jorden nedsat Viinkar (Pithos), i hvilket begge hans Arme ere sænkede. Indskrift: $\text{KA}(\Lambda\text{O}\Sigma)$. Sammensat. 12 T. D.

107. Af Kylix-Form (F. 68). Udv. Gymnastiske Övelser. Af de nøgne Ynglinge, der anstille disse, sees tre, som svinge Blyvægte (Haltere) i Hænderne; en fjerde bereder sig til at brydes; en femte iler afsted med et Kastespyd i den udstrakte Arm; en siette er i Begreb med at kaste en Diskus. Den anden Side. Ryttere og Sværtbevæbnede i Begreb med at drage ud, formodentlig til Deeltagelse i Kampege². To Heste staae optømmede, ved den forreste af hvilke to nøgne Ynglinge ere beskæftigede. Ved Siden af dem sees to Sværtbevæbnede, af hvilke den ene iler afsted; de bære Landser, corinthiske Hielme og runde Skiolde, det ene mærket med en Halvmaane og tre Kredse, det andet med et Insekt(?) og Indskriften $(\text{H})\text{O PA}(\text{I})\Sigma$. Bagved ere to Palmetræer. Paa begge Sider findes Indskriften $\text{HO PAI}\Sigma\text{ KA}\Lambda\text{O}\Sigma$ med usikre og flygtige Træk. Under den ene Hank er en Blomsterzirat. Indv. En Palæstrit med Haltere i Haanden, beredende sig til Spring. Samme Indskrift. Restaurert. 12 T. D.

108. Krukke F. 30. Springen i Gymnasium. En nøgen Palæstrit bereder sig, med Haltere i Haanden, til at springe over en Terme; han har en Krands om Hovedet, rimelig som Seirherre i en foregaaende Afdeling af Kampövelserne. Ved Siden staaer en Yngling i Kappe, ogsaa bekrandset, som ifølge den lange togrenede Kiep til at straffe med ($\mu\acute{\alpha}\sigma\iota\xi$, $\lambda\acute{\upsilon}\gamma\omicron\varsigma$), han

¹ Udg. i Micalis Mon. ant. (1832) Tav. 97, 3. Panofka Bilder ant. Leb. Taf. 15, 5.

² Ifølge Forbindelsen med de to andre Fremstillinger paa Skaalen, jvfr ovenfor S. 61 Anm. 1.

holder i Haanden, maa antages for een af de ældre Palæstriter, der selv brugtes som et Slags Lærere eller Opsynsmænd. Bags. En Yngling, staaende med begge Arme indhyllede i en viid Kappe og med en hvid Krands om Hovedet som de foregaaende.

$5\frac{1}{2}$ T. h.

109. Skiankekande. F. 50. En Palæstrit som Opsynhavende (ligesom paa den foregaaende Vase) med et langt Spyd. Staaende med den ene Arm indhyllet i sin Kappe og Baand om Haaret synes han med Spidsen af Spydet i Jorden at afridse Maalet for et Kast eller et Spring. Paa høire Side med næsten bortvegne Bogstaver: ΓΛΑΥΚΟΣ ΚΑΛΟΣ (retrogradt). Under Munden og paa Hanken Palmette-Zirater. $8\frac{1}{2}$ T. h.

110. Kylix F. 68. Udv. Pankratiast-Kamp i Gymnasium. Den ene af de to kæmpende Ynglinge staaer med Armene hævede over sin Modstander, der nedsunken paa det ene Knæ med h. Arm søger at møde det truende Slag; de holde Hænderne flade med indadböiede Fingre, som brugeligt var i Pankration. Ved Siden staaer en Lærer (Gymnast), støttet til en Stav og med den togrenede Straffe-Kiep i Haanden; han bærer en bræmmet Kappe, der er trukket op over Baghovedet, og Skoe. Ovenover er paa Væggen et ubestemt Redskab¹ ophængt. Den samme Scene er gientaget paa begge Sider. Ved Hankene ere Epheublade anbragte. Indv. En Gymnast, klædt som den foregaaende, staaende med en Krogstav i Haanden og Krands om Hovedet. Omgivet af en Mæanderbord. Restaurert. $8\frac{1}{2}$ T. D.

111. — Af s. F. Palæstriske Scener. Udv. paa den ene Side. Tilhøire sees en ældre Gymnast med en bræmmet Kappe og Skoe samt en Krogstav i Haanden, som henvender Talen til

¹ Muligt til at straffe med. Det synes at bestaae af tre tynde sammenföiede Kieppe i to Dele af ulige Længde, der ere forbundne med hinanden omtrent som Stykkerne af en Pleil; om Forbindelses-Ledet er et Baand slynget, hvori det hænger.

en nøgen Palæstrit, der staaer med sammenknyttede Reb i v. Haand og hæver den h. Haand med en afvisende Gebærde. Tilvenstre staae endnu en Gymnast og en Palæstrit; den første, der bærer en bræmmed Kappe og har den h. Haand støttet til en knortet Stav, holder i den anden en Stok, formodentlig en Straffekiep, der har endt i to Grene (saavel Enden af denne som Figurens Hoved ere nyere tilmalte); den anden, af hvem hele Overdelen er tilsat, er i fravendt Stilling og har den ene Haand støttet til Hoftens. En Deel af en dorisk Söile tilvenstre viser, at Personerne befinde sig indenfor Omkredsen af et Gymnasiums Bygninger. Bagved ere stumpe Kastespyd eller Stokke, to af dem med en paa Midten befæstet Kaste-Rem (*ἀγκύλη*), samt en Hakke (*σκαπάνη*) opstillede til Væggen, og ovenover et Badeapparat, et Bundt Reb m. m. ophængte. Den anden Side. I Midten sees en Palæstrit, rustet med Beenskiner og Skiold, med en Hielm i Haanden og et Seirsbaand om Hovedet, i Strid med en foran ham staaende Gymnast, der bærer en bræmmed Kappe samt Skoe og holder en lang toforket Straffe-Kiep i Haanden. Tvende andre Palæstriter berede sig til Vaabenövelse, een paa hver Side; de have anlagt Beenskinerne; den tilhøire paasætter sig Hielmen, den tilvenstre, med et rundt Skiold paa Armen og Hielmen endnu i Haanden, fierner sig iilsomt. Stedet for Scenen betegnes som et Gymnasium ved Underdelen af den doriske Söile, der til hver Side begrænder den, saavel som ved en i et Bind ophængt Diskus og en hensat Stok (Kastespyd), der sees bagved. Enkelte Bogstaver, hørende til Indskriften ΚΑΛΟΣ ΗΟ ΠΑΙΣ, som det synes, ere spredte i Rummet. Indv. En Gymnast (eller Pædotribe) med bredt Hovedbaand og en bræmmed Kappe, støttet med v. Haand til en Krogstav og med en lige Stok i h. Haand, underviser en ung Palæstrit, der med begge Hænder haandterer en lang med Kasterem forsynet Stok. Ogsaa paa disse Figurer ere adskillige Dele restaurerte. Omgivet af Mæander. 11¼ T. D.

112. — Af s. F. Udv. Uenighed om Kampprisen i Gymnasium. To Gymnaster, med bræmmede Kapper og Knortestave, den ene ældre, den anden yngre, staae med ivrige Gebærder i Strid om et Bind, hvilket den ene holder i Veiret, rimeligt et Seirsbind, hvilket de ikke kunne blive enige om at tilkiende for et Spring, udført af den Yngling, der staaer bagved med Haltere i Haanden, ventende paa Udfaldet. Ved Siden sees endnu en ældre Gymnast, der har aflagt sin bræmmede Kappe paa en Stol og støttet til sin Knortestok ligeledes har Opmærksomheden henvendt paa de Stridende. Bagved ere to Badeapparater ophængte samt en Diskus i et Bind. Den anden Side. To lignende Gymnaster, den ældre staaende støttet til sin Stav, den yngre siddende paa en med Hynde belagt Stol, ere i ivrig Samtale; imellem dem sees en paa Væggen ophængt Hare, ifølge hvilken¹ Samtalen synes at dreie sig om et Veddøløb, foretaget af de to nøgne Ynglinge, der staae bagved. Af disse holder den ene en Skrabe i h. Haand og udstrækker den venstre for at tage et ophængt Badeapparat, bestaaende af Svamp og Salveflaske, den anden, der vel allerede har rensset sig efter Löbet, er i Begreb med at tage sin Kappe paa; hans Badeapparat sees hængende ved Siden af ham. Bagved Personerne er en Knortestav samt to Par Stokke eller Kastespyd hensatte, og et Bind til en Diskus ophængt. Paa begge Sider af Vasen begrænder en dorisk Söile tilhöire Pladsen og betegner den som hörende til et Gymnasium. Indskriften HO ΠΑΙΣ ΚΑΛΟΣ er fordeelt paa begge Sider. Indv. To Gymnaster som de foregaaende. Den ene sidder paa en Stol med Hynde og fører en Drikkeskaal til Munden; den anden har reist sig fra sin Stol og støtter sig til sin Knortestav. Bagved dem sees to op-

¹ Haren forekommer oftere paa Vasebilleder som Symbol paa hurtigt Löb, her muligt som Veddölöspris.

hængte Baderedskaber. S. Indskrift som udvendigt. Omgivet af en Mæanderbord.

Restaurert; af Figurerne indiv. er en Deel tilmalt. 10% T. D.

113. — Afs. F. Samtaler og Underviisning i Gymnasium. Udv. paa den ene Side staae to unge Palæstriter i Samtale, den ene støttet til en Stav, den anden med Strigilis og Salveflaske i Haanden, og ved Siden en anden Palæstrit, som med Hænderne hvilende paa Knæet af det ene høiere stillede Been hører paa en Ældre, som taler lænet til sin Stav, muligt en Gymnast. Paa den anden Side sees to tilsvarende Par. Den ene Person af hvert er en Yngling; af de to andre, som mangle Overdelen, har den ene formodentlig været en ældre Mand. De bære alle Kapper, med hvilke de paa forskiellig Maade ere draperede, ligesom ogsaa Stillingerne ere skiønt varierede; de fleste af Ynglingene have havt Krands om Hovedet. Omkring Hankene ere Palmette-Zirater. Indv. En paa en Stol siddende skiægget Gymnast, der synes at skulle have havt en Skriftrulle i de foran holdte Hænder, hører paa hvad en Yngling foredrager, der staaer foran ham støttet til en Stav. Begge bære Kapper og have Krands om Hovedet, af hvilke ligesom paa den udvendige Side Dækfarven er bortvegen. Ogsaa paa disse to Figurer mangle enkelte Dele. Omgivet af en Mæanderbord. Restaurert. 9% T.

114. Af Kylix-Form (F. 68) med høi Fod. Ynglinge i Hetærers Selskab. Udv. I Midten paa Skaalens ene Side rækker en Yngling støttet paa sin Stav et Æble, som Kiærlighedstegn, til den foran ham paa en Stol siddende Qvinde, der ligeledes holder Æbler imod ham; over dem er et Bind ophængt. Ved Siden af disse staae to Par, Ynglingene med opfordrende Haandbevægelser og Qvinderne i imødekommende Stillinger, som vise, at Hetærer her ere fremstillede med deres Elskere. Paa den anden Side af Skaalen ere to staaende Par, som svare til de foregaaende og imellem dem en Gruppe af to Qvinder, af hvilke den ene

siddende paa en Stol spiller med tre Æbler som Boldte, den anden staaende foran hende holder et Æble op i Haanden. Ynglingene bære alle Kapper, Hovedbaand og Krumstave; een af dem er smykket med en Ring om Anklen, en anden med en Armring. Qvinderne ere iførte lange Ærme-Chitoner med omkastet Himation, som hos een er trukket op over Hovedet; to af dem have Haaret indhyllet i en Kekryphalos, hos de øvrige er det fastholdt af et Baand; nogle ere prydede med Örenringe, Halsbaand og Armbaand. Saavel i Stillingen som Draperier er megen Variation. Paa hver Side er Indskriften HO ΠΑΙΣ ΚΑΛΟΣ to Gange gientaget. Om Hankene Palmetter, nedenunder en Mæander. Indv. En til en Knortestav støttet Yngling har fremtaget sin Pengepung og gör en foran staaende Hetære et Tilbud, hvilket hun ikke synes at være tilfreds med. Begge ere klædte som de foregaaende. Ovenover dem hænger et Bind; bag Ynglingen er en aflag Salveflaske, prydet med Snore, ophængt, og Fordelen af en Stol eller Seng. Bag den qvindelige Figur læses HO ΠΑΙΣ ΚΑΛΟΣ , imellem dem ΚΑΛΕ . Omgivet af en Mæanderbord. Sammensat. 14 T. D. 6 T. h.

115. Kylix F. 68. Udv. Drikkelag. Sex Ynglinge, der alle have aflagt Klæderne, med Baand eller Krands om Haaret, dandse i vild Lystighed mellem hverandre. De fem svinge i den ene Haand deres Drikkekar, dels store Bægere (Skypher), dels Skaale (Kylixer); een af disse holder i den anden Haand et Drikkehorn (Keras), en anden af dem en Viinsæk; en tredie har grebet en Knortestav og har en stor Kurv¹ hængende over Skulderen. Den siette betiener sig af en Viinkande paa en Maade, som viser hans berusede Tilstand. I Rummet findes Indskriften $\text{ΝΑΙΧΙ (HO Π)ΑΙΣ ΚΑΛΟΣ}$, og endnu ΝΑΙΧΙ og

¹ Rimeligt een af de Kurve, hvori Spisen til Sæmmenskuds-Maaltiderne af hver enkelt medbragtes ($\sigma\upsilon\upsilon\rho\iota\varsigma$), og som ofte paa de Vasebilleder, hvor Symposier ere fremstillede, sees ophængte bag Giæsterne.

KΑΛΟΣ hvert to Gange gientaget. Viinsækken har Paaskriften $\text{V} - \text{D} \text{O} \text{I} \wedge^1$. Indv. Badning. En Qvinde, der har Haaret bedækket af en Kekryphalos og har strøget Ærmerne af sin lange Chiton tilbage, staaer med Armene sænkede i et Badebækken med Söilefod, paa hvis Basis en Kande er sat. S. Indskrift som udvendigt med halvt udslettede Bogstaver.

Sammensat. AfFigureerne udvendigt er een noget beskadiget, paa en anden fattes et Stykke. 8 T. D.

116. — Af s. F. Indv. En tilbords liggende Heltære. Stöttet med venstre Arm til Hyndet af Bordsengen og med en stor Skyphos i Haanden, vender hun i ivrig Bevægelse Hovedet om og hæver den h. Haand i Veiret. Hun har en bræmmet Himation kastet over sin Chiton og Haaret indhyllet i en Kekryphalos. Ved Siden af Leiet er en knortet Stav hensat. Omgivet af en Mæander. Sammensat. $\frac{8}{8}$ T. D.

117. Af Amphora-Form (F. 22). Bortgaaende fra et Drikkelag. En Flöitespillerske, klædt som Hetæren paa den foregaaende Vase og blæsende paa en Doppelflöite, følges af en skiægget Mand, der endnu bærer den festlige Krands om Hovedet og er ubedækt, idet Kappen hænger paa Armen; han gör med v. Haand en lidenskabelig Bevægelse imod hende, i h. Haand förer han en Knortestav. Paa den anden Side af Vasen sees en lignende Flöitespillerske med en foran gaaende Yngling, der vender sig om imod hende. Han bærer i v. Arm en Lyre, i h. Haand en Knortestok, og er ikkun bedækket med en löst bag om Skuldrene kastet Kappe; hans Haar er omgivet af et bredt Baand med langt nedhængende Ender. Nedenunder paa hver Side er en Echinusbord. $\frac{8}{8}$ T. h.

118. Hydria F. 26. Badescene. To Qvinder staae böiede over et Vandkar. Den ene, der har Haaret skiult af en Kekryphalos og er ifört en lang Chiton med en bræmmet Himation

¹ Skulde muligt indeholde en Hentydning til den *opflammende* Viin (af $\alpha\theta\epsilon\omega\nu$), hvis Virkninger ere fremstillede i Personerne.

over, hvori den ene Arm er indhyllet, holder en langagtig Salveflaske i Veiret; den anden med en Opisthosphendone om Haaret, alene beklædt med en Chiton, der er løst over den ene Skulder, saa at Nakken er blottet, rækker hende en rund Gienstand, formodentlig Sæbe (ὄψυμα). Karret, der hviler paa høie Stötter, har to runde Aabninger, af hvilke Vandet flyder ud¹; under den ene af dem er en Vandkrukke af samme Form som Vasen selv hensat. Nedenunder er en Mæander, foran paa Halsen et Stykke af en Echinus; en Echinusbord omgiver ogsaa Mundingen af Vasen. 7 T. h.

119. Lekythos F. 94. En Qvinde med et Smykkeskriin. Staaende holder hun det i begge Hænder, beredt til at overrække det; hun er iført en Diplois og har Haaret ombundet med flere Baand. En Stol ved Siden af hende og en (dorisk) Söile bagved vise, at Stedet er et Værelse. 5½ T. h.

120. Krukke F. 32. En Dreng med Kappe om, staaende med en Stav i Haanden; paa Jorden foran bemærkes en liden firkantet Gienstand. ¾ T. h.

121. Lekythos F. 95. En i Kappe indhyllet Dreng, iilsomt gaaende. Foran er en ophængt Gienstand, muligt en Salveflaske. 3 T. h.

Dyrefigurer.

122. Lekythos F. 94. En Sirene, siddende paa en Blomster-Stengel, der ender i en Palmette. Ovenover en Mæander. 5½ T. h.

123. — Af s. F. En vinget Sphinx, siddende med det ene Forbeen løftet. 3 T. h.

124. En lign. Vase med en Blomster-Snirkel foran Sphinxen.

¹ Jvfr en lign. nolansk Hydria med vandösende Qvinder i Panofkas Bilder ant. Leb. Taf. 18, 8, hvor det udflydende Vand tydeligere sees og Vandbassinet er af samme Form.

125. Lekythos F. 97. En Løve i angribende Stilling, og en forfærdet tilbagespringende Hind. 3 T. D.

126. Skyphos F. 58. En Ugle mellem to Oliegrene. Gientaget paa begge Sider. Restaurert. $3\frac{1}{2}$ T. h.

127. Krukke F. 30. Samme Forestilling, gientaget paa hver Side med en Mæanderbord over. $3\frac{1}{2}$ T. h.

128. Lekythos F. 94. En Ugle, siddende med en Oliegreen foran. $3\frac{1}{2}$ T. h.

129. Lekythos F. 95. En Svane. $2\frac{1}{2}$ T. h.

d. MED LYSE FIGURER PAA SORT GRUND FRA VASEMALERIETS FORFALDS-PERIODE.

Vasernes Former ere mere svulstige og udarte efterhaanden til det plumpe og uskiønne; de have i Almindelighed en glandsløs Fernis; gul, brun og hvid Farve er hyppigt og smagløst anvendt og Zirater ødselt anbragte. Hvad Maleriernes Stil angaaer, er den ædle Simpelhed og Harmoni, der udmærkede de foregaaende, fortrængt af en Stræben efter det yppige og rige, saavel i Legemets Former, som i Draperier og Compositioner; men iøvrigt finder der i Henseende til Udførelsen en betydelig Forskiel Sted mellem de Vaser, der ere sammenfattede under denne Periode. Endeel af dem (Nr. 130-139) slutte sig endnu til den foregaaende Classe, blandt hvilke findes flere, der ere behandlede med temmelig Omhu (Nr. 130, 133, 137); men efter dem følger en Række af stedse ringere Kar (Nr. 140-149), hvilke ende med det aldeles uskiønne og slette. De forefindes i Særdeleshed i Lucanien og Apulien og synes at maatte tilskrives Syd-Italiens egen Kunst-Industri, dog saaledes, at de slettere snarere maae antages at være forfærdigede af Haandværkere fra de barbariske end fra de græske der boende Folkestammer.

Forestillingerne paa de følgende Vaser synes forstørste-

delen at angaae Formæling og den tilhørende bacchiske Indvielse, idet enten de Nygifte selv ere fremstillede eller een af de Gudinder, der forestode Bryllupshøitiden. Nogle ere af almindeligt erotisk og bacchisk Indhold.

130. Amphora, omtr. F. 23. En Brud eller Nygift sees i Midten siddende paa en Stol, hvis Sæde er belagt med et Dyreskind, med en høi Skammel under Fødderne og en Skiærm (*σκιώδειον*) over Hovedet; hun er iført en lang Chiton med Himation over Underdelen, og er prydet med Halsbaand og Sphendone om Haaret. Hun betragter sin foran staaende Elsker eller Mand, der holder den om v. Arm viklede Kappe med den h. Haand bag sig. Bagved hende staaer en i lang Chiton klædt. Qvinde, der ved Benene holder en i Luften svævende Kiærlighedsgud, hvilken med begge Hænder rækker en Due eller Lynx ud over Parret. Bag Stolen staaer et Badekar med en Smykkeæske (Pyxis) paa; ovenover er et bredt Bind samt en Tympanum ophængte. Paa Bagsiden staaer en Qvinde i lang ærmeløs Chiton med en Thyrsus¹ i Haanden mellem to indhyllede Personer i bræmmede Kapper, af hvilke den ene, en Yngling, støtter sig til en Stav, den anden, der synes qvindelig, har begge Armene skjulte i Gevandtet (rimeligt begge de Nygifte). Ovenover dem sees to Krandsede og en firdeelt Offerkage; foran Ynglingen er et viet Bind (Tænia) og en Blomsterstengel. Under Hankene og omkring Halsen ere Palmette-Zirater, forneden en Mæanderbord. Sammensat. 19¼ T. h.

131. Oliekande F. 81. En Brud eller Nyformælet sidder paa en Klippe med en Svane paa den udstrakte Haand, klædt i en Chiton uden Ærmer. Foran staaer en Qvinde i lignende

¹ Thyrsusstaven ligesom den bacchiske Tympanum og det over Stolen lagte Dyreskind paa den anden Side sigte formodentlig til en bacchisk Indvielse, der har været knyttet til Formælingen og, ifølge andre Vasebilleder, i Syditalien muligt staaet i Forbindelse med de der udbredte Mysterier.

Dragt med et Speil og en Krands i Hænderne, bagved Eros eller Hymenæos, der med begge Hænder holder et langt med Fryndser besat Bind. Ved Siden er en Fugl, der har Udseende af en And.¹ Ovenover og under Hankene ere Palmetter, nedenfor en Bølgerand. Restaurert. 10½ T. h.

132. — Af s. F. Brystbillede af en Qvinde med en Due eller lynx, som Kiærligheds-Symbol, paa den oprakte Haand; Haaret er bedækt med en Sphendone og et bagtil nedhængende Slør.² Ovenover og nedenfor er en Bølgerand og andre Border, under Hanken Palmetter og Rosetter. 8½ T. h.

133. Krukke F. 31. En hurtigt gaaende Qvinde bærer i v. Haand en Offerskaal med Frugter og Blomster, i h. Haand en lang Frugtgreen med et Bind (Tænia). Hendes Dragt er en lang Chiton uden Ærmer; over Armen hænger et Overgevandt; hun er prydet med Halsbaand, Arm- og Ören-Ringe og har Haaret omsluttet af en pyntelig Sphendone. Foran hende sees en Frugtgreen, ovenover et ophængt Bind. Bags. Et qvindeligt Hoved med lign. Haarpynt. Bagved er en Frugtgreen anbragt, foran et Speil, et Bind og en firkantet Aabning (til at antyde et Vindue eller et Gieimested). Om Vasens Hals er en Echinusbord, nederst en Bølgerand, under Hankene Palmetter. 11 T. h.

134. Oliekande F. 82. En vinget Gudinde³, siddende paa

¹ Ligesom Svanen paa Brudens Haand er at opfatte som Kiærligheds-Symbol, kan denne anden Fugl, der paa Vasbilleder ofte forkommer ved huuslige og erotiske Scener, enten antages for en And, der som Huusfugl er anbragt til Emblem paa Huuslivet, eller for Fuglen Penelope, der med Allusion til Penelope (som ifølge Mythen havde sit Navn af den) er tilsat for at betegne den ægteskabelige Troskab. Jvfr Panofka Ueber verlegene Mythen (1840) S. 12 f. De Witte Annali del. inst. 1841 pag. 261 f.

² Ligesom det qvindelige Brystbillede paa de følgende Vaser enten Aphrodite selv (jvfr Nr. 145 med Scepter) eller en Brud.

³ Enten Iris, som Udsending fra Ægteskabsgudinden Here, eller Telete,

en Klippe, ved hvis Fod Blomster voxer, holder et stort Skriin i den h. Haand; ved Siden af hende er en Vifte. Hendes Dragt og Prydelser ere som de Foregaaendes. En Echinusrand er anbragt foroven og Palmetter omkring Hanken, hvilken ved Vasens Munding ender i tre ophævede Hoveder. $8\frac{1}{2}$ T. h.

135. Skiænekande F. 50. En Qvinde, siddende med en bacchisk Tamburin (Tympanum) i Haanden. Bagved en Blomstersnirkel, ovenover en Bølgerand. $4\frac{1}{2}$ T. h.

136. Krater F. 28. En Qvinde, klædt og prydet som de foreg., sidder paa en Klippe med en Tamburin i den ene, et Speil i den anden Haand. Paa den anden Side sees en Satyr, ungdommelig og ithyphallisk, med en stor Green og en Kurv i Hænderne nærme sig et med Frugter belagt Altar; bag ham er en Blomstersnirkel. Foroven paa begge Sider af Vasen er en Vindues-Aabning anbragt; i det øvrige Rum ere hist og her Rosetter og Epheublade. Överst og nederst er en Bølgerand, under Hankene Palmette-Zirater. S sammensat, 9 T. h.

137. Skiænekande, omtr. F. 54. Ariadne, kiørende med Paner. En skiægget Pan, der bærer en Kantharos og en Kurv eller Spand i Hænderne, og en ungdommelig Pan, med en kort Kappe kastet over Skuldrene samt Baghovedet, og en brændende Fakkell i Haanden, trække en tohiulet Vogn, paa hvilken Gudinden staaer, riigt klædt, med en Thyrsus i Haanden. Paa Jorden sees blomstrende Væxter. Om Vasens Hals er en Epheukrands, nederst en Bølgerand, omkring Hanken Palmetter.

Vasen er sammensat og heelt overmalet, dog saaledes at de oprindelige Conturer ere bevarede, som det synes; Hanken er tilsat og altfor lav. $8\frac{1}{2}$ T. h.

138. Fragm. af en stor Vase, paa hvilket sees en paa en Hind ridende Eros med en Palmegreen i Haanden og ved Siden noget af en qvindelig Figur.

139. Fragm. af en stor Krater med Fremstilling af et Drikke-

som forestaaende den til Formælingen hørende Indvielse. *Mysterie-Gudinde*, ifølge Gerhard Berl. Ant. Bildw. Vasenb. Nr. 929 o. a. St.

lag. Tre Ynglinge med blottet Overdeel hvile paa en med rige Hynder belagt Bordseng. En ved Siden gaaende Flöitespillerske i pyntelig Dragt blæser paa en Doppeltflöite, hvis Toner en ubeklædt Yngling, der knæler paa Enden af Leiets, ledsager med Klangen af en Tamburin. Foran sees to lave Spiseborde, bagved en dorisk Söile.¹ Nedenunder en Mæander, ovenover en Bladebord, om Hankene en Echinus. Paa Vasens Bagside er kun en Kappe-Figur bevaret.

140. Kylix F. 68. Udv. En ubeklædt Yngling med en Tamburin, staaende ved Siden af en Qvinde, der er iført en paa den v. Skulder alene befæstet Chiton, saa at det h. Bryst er blottet. Gientaget paa begge Sider. Omkring Hankene Palmetter. Indv. En nøgen Yngling med et langt fra Halsen nedhængende Perlebaand nærmer sig med lysten Bevægelse en paa en Klippe siddende Qvinde, der er klædt i en bræmmed Chiton og bærer en lign. Perlesnor. Ved Siden af dem ere blomstrende Planter. Omgivet af en Mæanderbord. $\frac{8}{8}$ T. D.

141. — Af s. F. Indv. En ubeklædt Yngling, som offerer ved et Altar, staaende med den ene Fod paa en Steen. Bagved en Gravstele (?), ovenfor 2 Tamburiner (?). Indfattet af en Mæander. $\frac{7}{8}$ T. D.

142. Bunden af en Skaal med høi afbrudt Fod. Udv. Underdelen af en staaende mandlig og qvindelig Figur, to Gange gientaget. Indv. Eros, staaende med den ene Fod paa en ophøiet Gienstand; bagved en Salveflaske, foran en Boldt(?). Med en Mæander omkring.

143. Bunden af en Skaal med lav Fod. Indv. En langhalet Silen med en fra Halsen nedhængende Perlesnor, staaer med en Skaal med Laag i den ene Haand og en Viinsæk (?) i

¹ Jvfr et lign. Vasebillede i Hamiltons Vases, Tischbeins engrav. II, 55.

den anden. Ved Siden en Blomst og en Rosette (eller Offerkage). Omgivet af en Mæander.

144. Af Kylix-Form (F. 68). En Qvinde med en Tamburin i Haanden, ført af en Havhest¹; hun bærer en lang Chiton, Haarprydelse, samt Halsbaand og Örenringe. 10 T. D.

145. Karchesion F. 66. Et qvindeligt Hoved (Aphrodites), med Sphendone om Haaret og riigt smykket; foran et Scepter og en Blomst. Gientaget paa begge Sider. 5¼ T. h.

146. Af Krater-Form (F. 28). Paa hver Side et smykket qvindeligt Hoved; bagved en Offerkage (?). Omkring Hankene Palmetter. S sammensat. 6½ T. h.

147. Skaal F. 72. Et lign. qvindeligt Hoved. Udv. og indiv. en Bladebord. 5¼ T. h.

148. Fladt Bordkar F. 77. Et qvindeligt Hoved med en Bölgezirat omkring. 5¼ T. D.

149. Krater F. 28. En siddende Qvinde, i bræmmed Chiton og med forskellige Prydelse, holder en Dru eklase i Haanden over en fiirkantet Kiste, der hviler paa Overdelen af en jonisk Söile. (Ariadne-Persephone.) Paa den anden Side sees en Qvinde i lign. Dragt, som staaer med den ene Fod paa en Forhöining af Bölgeform, og holder en Skaal og et Klæde i den v. Haand; en Green (eller Krands) i den h. Haand; foran hende en Svane. (Aphrodite.) Paa begge Sider af Vasen sees i Grunden op-hængte Bind, et Speil m. m. Nedenunder løber en Mæander, foroven en Bölgerand; omkring Hankene ere Palmetter.

Sammensat. 16½ T. h.

Med Figurer i sorte Omrids paa hvidmalet Grund.

150. Lekythos F. 94. Offering. En Qvinde udgyder en Offerskaal paa et brændende bekrandset Altar. Ovenover en Mæanderbord. Overfladen angr. 6 T. h.

¹ Aphrodite med et til de bacchiske Formælings-Ceremonier hørende Instrument.

Med røde paamalede Figurer.

151. Hydria F. 26. Satyrspøg. En langhalet skiægget Satyr sparker efter en anden, der undløber med spottende Haandbevægelse; begge ere bekrandsede. Ovenover en Echinus.
11½ T. h.

Former af forskellige Figurer.

152. Salvevase i Form af en Phallus, med to Huller foroven til at hænges i, og malede Zirater. Ifølge den violette og brune Farve, hvormed disse ere paasatte, saavelsom den matte Fernis og det bleggule Leer synes denne Vase at maatte henføres til Vasemaleriets ældste Periode. 3 T. h.

153. Skiænkekande i Form af et qvindeligt Hoved (F. 49). 6 T. h.

154. En lignende med hvidmalet Krands om Haaret. (Libera¹.) 5 T. h.

155. Oliekande i Form af en And. Tuden til Vædskens draabevis Udgyden dannes af Næbet; i Ryggen er en større Aabning med Sihuller indvendigt til at helde ind igiennem, og ved Siden af den en Hank. Fr. 4 T. l.

2. VASER MALEDE MED ZIRATER.

Med brunlige Zirater, uden eller med glandsløs Fernis, hørende til det græske Vasemaleris ældste Periode.

156. Skiænkekande F. 45. Med Zirater, der danne Skiæl og Straaler, Rosetter m. m. 10½ T. h.

157. Lekythos F. 91. Med Straaler om Halsen, Striber og Prikker paa Siden. Det meste af Farven er bortsvunden. 5 T. h.

¹ Jvfr Gerhard Ant. Bildw. Taf. CI, 2 og 3.

158-59. — Af s. Form, med lignende Zirater. I Hanken paa den første sidder et Stykke Jern, formodentlig Levning af den Bøile, som har forbundet Salvevasen med Skraben til at danne et Badeapparat (*ξυσρολήκυσθον*). $3\frac{1}{4}$ og $2\frac{3}{4}$ T. h.

160. En lign. Lekythos, uden Prikker. 4 T. h.

161-62. Lekythos F. 92, Med en Straale-Zirat om Halsen og Striber paa Siden. $2\frac{1}{2}$ T. h.

163. Lekythos F. 93. Malet med Striber. $2\frac{1}{2}$ T. h.

Med sorte Zirater paa lys Grund, svarende til de archaiske Vaser.

164. Lekythos F. 94. Med Palmetter og en Mæander paa Forsiden, samt Palmetter under Halsen. Tuden afbr. $6\frac{1}{2}$ T. h.

165. — Af s. Form. Med en Epheukrands om Siden. $4\frac{1}{2}$ T. h.

166. Kylix F. 68. Med en Palmettebord om den udvendige Side. Restaurert. 6 T. D.

167. Kotyle F. 63. Med en Epheukrands om Randen. Restaurert. $4\frac{1}{2}$ T. h.

168. Af Amphora-Form F. 22. Med Palmetter paa Halsen og Striber om Siden. $7\frac{1}{4}$ T. h.

169. Af s. Form. Med en Bladebord paa begge Sider af Halsen og Striber om Siden. $4\frac{1}{2}$ T. h.

170-71. Lekythos F. 94. Med en Straale-Zirat under Halsen. 5 og $4\frac{1}{2}$ T. h.

172. Krukke F. 42. Med sorte Striber. $3\frac{1}{2}$ T. h.

173. Lampe F. 103. Med lign. Malning. $3\frac{1}{4}$ T. D.

Med Zirater udsparede paa Leergrunden, efter det uddannede Vasemaleris Maneer.

174. Lekythos F. 95. Med en Palmette paa Siden. $3\frac{1}{2}$ T. h.

175. Lekythos F. 98. Omkring Siden et lyst Baand med brune Striber i. 5 T. h.

176. Lekythos F. 99. Malet paa samme Maade. $3\frac{1}{2}$ T. h.

Med gule og hvide paamalede Zirater paa sort Grund, fra Vasemaleriets sildigere Periode.

177. Oliekande F. 84. Paa Forsiden en Straale-Zirat, en Bølgerand og en Bladebord, med gul Farve. 6 T. h.

178. Krukke F. 33. Paa den ene Side en Palmette, paa den anden et Epheublad, guult malte. Halsen restaurert. 7½ T. h.

179. Skiænkekande F. 52. Med en hvid Bladekrands om Halsen. 12 T. h.

180. Tre smaa sammenföiede Krukker med hvide Zirater. Hanken og Laagene mangle. 2 T. h.

181. Skyphos F. 57. Paa Forsiden: en Mæander, Drueklaser, Rosetter m. m. med hvid og gul Farve.

Sammensat. 4 T. h.

Med brunlige og rödlige Zirater, uden eller med mat Fernis, dels af ældre rustisk Teknik, dels fra en sildig Periode.

182. Vandbeholder F. 27. Med brunlige Bladezirater og Streger. 10½ T. h.

183. Skiænkekande F. 56. Om Halsen en Bord, lignende en omvendt Echinus. 8 T. h.

184. Krukke F. 35. Med Palmetter, en Mæander m. m. paa Siderne. 4½ T. h.

185. Krukke F. 34. Med rödlige Striber. 6 T. h.

186-87. Lekythos F. 102. Med brunlige Striber. 4 og 3½ T. h.

188. Fod til at bære et rundt Kar. Med en Mæander foroven, Blade-Border om Midten og en Epheukrands paa Foden, bruunt malte. 5½ T. h.

189. Fladt Bordkar, omtr. F. 77. Med röde Striber og Prikker. 5¼ T. D.

190. Af Amphora-Form F. 22. Med Rosetter og Bladezirater, bruunt og rödt malte. 5½ T. h.

191. Et lidet Bordkar, F. 71, med brune Striber og Pletter, 3 T. D.

3. UMALEDE VASER.

Af sort Leer, uden eller med mat Fernis. Formerne plumpe. Meest fra en ældre Periode og etruske Fundsteder.

192. Bæger F. 60. Med en om den udv. Side rundtløbende Arabesk af ophævede Figurer, pressede med Stempel, nemlig: to staaende Sphinxer med et Ornament (i Form af en Candelaber eller et Granattræ) imellem sig, afvejlende med en græsende Hiort imellem to Löver, hver Gruppe tre Gange gientaget. 4 T. h.

193. — Af lign. Form, uden Figurer. 3½ T. h.

194. — Med høi Fod F. 61. 7½ T. h.

195. — Med een Hank (Kop, Kotyle) F. 62. Hanken er indv. prydet med en ophævet Satyrmaske og Randen udvendigt med en Zikzaklinie. 3 T. h.

196. — — Af F. 63. Paa Hanken er en ophævet Zirat, som ender i en Maske; om den udv. Rand en indridset Zikzakbord. Restaurert. 2½ T. h.

197. — Med to Hanke (Kantharos) F. 64. 2¾ T. h.

198-99. — Med to Hanker og Fod F. 65. 3¾ og 2½ T. h.

200. — Med Ören og Fod F. 59. 4 T. h.

201. — Med Ören uden Fod (Skyphos) F. 57. 3¾ T. h.

202. Skiænkekande med tredeelt Munding F. 52. Om Siden en gaaende Löve i ophævet Arbeide, tre Gange gientaget med en Zirat imellem. Munden restaurert. 10½ T. h.

203-6. — — Af lign. Former (F. 50-52), med forskielligt dannede Hanke. Nr. 203 og 205 fr. 9½, 8¾, 6 og 5¼ T. h.

207-8. — Med rund Munding, af lign. Former. 4½ og 4 T. h.

209. Krukke med to Hanke F. 36. Restaurert. 5 T. h.

210. — Med Ören F. 34. Laaget fattes. 6¼ T. h.

211-13. Spiseskaale F. 73. 11, 9, 7 T. D.

214-18. Smaae Bordkar F. 75. 5¼-3½ T. D. 2¼-1¾ T. h.

219. Et lille Bordkar med høi Fod F. 76. 4 T. D.

220, Salvevase (Lekythos eller Alabastros) F. 100. 7¼ T. h.

Af lyst Leer med sort glindsende Fernis. Formerne zii-
ligere. Meest fra en sildigere Periode og af nolansk Fabrikation.

221. Amphora F. 24. Hankene ende oventil i et Blad,
nedentil i en epheubekrandset Silenmaske. Om Mundingen er
en Echinusrand; Foden er ligeledes udziret. 13½ T. h.

222. Krater F. 28. 8½ T. h.

223. Skiænkekande med tredeelt Munding F. 53. Hanken
er riflet og ender i en bekrandset Silenmaske. 8½ T. h.

224. — — Af F. 52. 9½ T. h.

225. — — Af s. Form. Riflet. 8½ T. h.

226. — — Af F. 54. Mundingen fr. 5½ T. h.

227-28. — Med rund Munding F. 55. Hanken ender i en
Gorgonemaske. 5½ T. h.

229-235. Bægere med Ören (Skypher) F. 57. Paa Nr. 233-
34 nederst og paa Nr. 235 ved Örene er et Stykke af Leergrunden
udsparet. 4½-2½ T. h. og 4¼-2¼ T. D.

236-37. Drikkeskaale med Hanke (*κύλικες, pocula*), F. 69-
6¼ og 5 T. D.

238. — Af s. Form. I Bunden en liden Gorgonemaske,
omgivet af 4 Palmetter, ophævet pressede. 5 T. D.

239-40. — Af s. F. I Bunden en Gorgonemaske med 6
Palmetter omkring. 5¼ og 4½ T. D.

241. — Af s. Form med længere Hanke. I Bunden en op-
staaende Spids med indpressede Palmetter omkring. 5½ T. D.

242. — Af s. Form. I Bunden en indpresset Rosette med
en ophævet Spids i Midten. Restaurert. 5¼ T. D.

243. — Af lign. Form. Med en indpresset Rosette i Bun-
den. 4¼ T. D.

244-45. — Af F. 68 (med lavere Fod).

Den første restaurert. 6¼ og 4¼ T. D.

246-47. — Af F. 70 og 71. 3½ og 3¼ T. D.

248. Offerskaal (*φιάλη ὀμφαλωτός* eller *μεσομφάλος*, *patera*) af F. 104, med en rund Bule i Midten (*ὀμφαλος*, *umbo*), som nedenunder er huul til at gribe ind i med Fingrene. I Bunden en i Kreds løbende Stregezirat, samt indpressede Palmetter og Rosetter afvexlende med hinanden. $6\frac{1}{2}$ T. D.

249. Krukke med Ören og Laag F. 34. $6\frac{1}{2}$ T. h.

250. Eenhanket Krukke F. 38. Det nederste umalet. 3 T. h.

251-52. — Af F. 39. 3 T. h.

253-54. — Af s. Form. Riffede. $3\frac{1}{2}$ og 3 T. h.

255-57. — Af F. 40. $2\frac{1}{2}$ T. h.

258. — Nedenunder rund, af F. 41. $2\frac{1}{2}$ T. h.

259. Skaal med to Hanke og Laag (til Spise, *λεκανίς*) F. 79.
4 T. D.

260. — Med een Hank uden Laag F. 80. 4 T. D.

261-62. Spiseskaale uden Hanke F. 72-73. $7\frac{1}{2}$ og $5\frac{1}{2}$ T. D.

263. — Af s. F. Med Palmetter og andre Zirater indpressede i Bunden. $6\frac{1}{2}$ T. D.

264. — Af s. F. Med en indpresset Gorgonemaske, omgivet af Palmetter og andre Zirater, i Bunden. 7 T. D.

265. Bordkar af F. 74. Med indpressede Palmetter indvendigt. 4 T. D.

266-69. Smaae Bordkar af F. 72-74. $3\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ T. D.

270. Fladt Tallerken (*πίναξ*, *lanx*) F. 78 Med indpressede Zirater i Midten og om Randen. $6\frac{1}{2}$ T. D.

271. En Si F. 106. Om Randen er en Echinus, og under den udzirede Hank et besløret qvindeligt Hoved af ophævet Arbeide.
6 T. D.

272. Oliekande med smal forlænget Munding, F. 85. Hanken er dannet af en hermaphroditisk Figur, som løfter sin Klædning op, og ender i en Silenmaske. $6\frac{1}{2}$ T. h.

273. — Med tredeelt Munding F. 83. Riflet omkring Siden samt paa Hanken, som ender i et Negerhoved. $4\frac{1}{2}$ T. h.

274-275. — Med rund Munding F. 86. $4\frac{1}{4}$ og $4\frac{1}{2}$ T. h.

276. — — Med en lille Tud paa Siden tillige, F. 88.
2½ T. h.

277. — Med en fra Siden høit opstaaende Tud F. 87.
Ovenpaa er en ophævet Silenmaske, omsluttet af en Bølgerand.
3½ T. D.

278. — Med en lille Tud i Form af et Dyrehoved, F. 89.
Ovenpaa er en fordybet Runddeel med fire Huller og imellem
dem en qvindelig Maske med Haarprydelse og Örenringe.
4½ T. D.

279. Salvevase (*λίχνθος*, *ampulla*) F. 96. 3¼ T. h.

280. — Af F. 95. Riflet. Restaurert. 3¼ T. h.

Af graa-agtigt Leer, med indridsede Zirater. Fra en ældre
Periode, formodentlig etrusiske.

281. Skiænkekande F. 51. Med Zirater af Linier, dannede
af smaae paaskraa indridsede Streger. Munden restaurert. 10 T. h.

282. Tohanket Krukke F. 37. Med Spiral-Zirater og bruun-
lig Glasur. 4¼ T. h.

Af rödligt Leer og med röd Glasur, rimeligt etrusiske.

283. Krukke F. 43. Med indridsede Zikzak-Zirater. 2½ T. h.

284. Baadformet Oliekande, F. 90, med en Tud i hver
Ende, den ene til at helde ind i, den anden til at gyde ud af.
4¼ T. l.

Af gulbruunt Leer, uden Fernis. Fra en sildigere Tid.

285. Krukke F. 44. 3½ T. h.

286. Offerskaal (?) med Haandtag F. 105. Fr. 4½ T. l.

287-90. Salvevaser F. 101. 6-3 T. h.

291. — Af F. 102. 2½ T. h.

292. Fragm. af Randen af et stort rundt Kar, med et Stem-
pel, der indeholder Indskriften *ETAT(IS) CAL·FAVOR* i to
Linier med en Zirater imellem.¹

¹ Jvfr Fabretti Inscr. ant. Cap. VII, 77-80: *CALPETANI FAVORIS*.

Fragmenter med ophævede Figurer.

293. Fragm. med en Gorgonemaske, hvis aabne Mund er besat med Dyrætænder. Af brunligt Leer uden Fernis, ligesom det følgende Nr.

294. — En comisk Oldings-Maske.

295. — En Silenmaske med store til Siden udstaaende Ören. Dens Mundgab har dannet Tuden til en Skiænkekande.¹ Af rødt Leer.

296. — En lign., bekrandset med Epheu. Af lysegraat Leer.

297. — Brystbillederne af Jupiter og Ganimedes med phrygisk Hue, kyssende hinanden.² Med rød Glasur ligesom det følgende Fragm.

298. — Et qvindeligt Hoved, bekrandset.

299. — Hoved af en gammel Qvinde, som synes at have udgiort Halsen af en Vase. Af brunligt Leer uden Fernis.

— Af saakaldte Arretinske Kar. Romerske, af rødligt Leer med rød Glasur.

— Fra den romerske Kunsts blomstrende Periode:

300. Fragm. med Masker paa et Bord.

301. — En Panmaske og et Bucranium.

302. — En Silenmaske, bekrandset.

303. — En tragisk Maske. Af Randen af et Fad.

304. — Overdeel af en mandlig og en qvindelig Figur i erotisk Symplegma.

305. — Overdeel af en blottet qvindelig Figur, med Halsbaand, liggende.

306. — Amor paa en Delphin. Af den opstaaende Rand af et Fad.

¹ Overdelen af en saadan Kande findes blandt Terracotterne i det berlinske Museum.

² Jvfr Caylus Antiqu. VI Tab. 75, 3-4.

307-8. — Blade-Arabesker og andre Zirater. Hørende til Siderne af runde Skaaler.

— Fra Kunstens Forfalds-Periode:

309. Fragm. med en blottet mandlig Figur, siddende paa en Klippe med en Zithar i v. Arm, den h. Arm hvilende paa Hovedet. (Apollo eller Achilles.)

310. — Flere ubestemte mandlige Figurer og Zirater. Af Siden af en Skaal, saavel som de to følg. Nr.

311. — En blottet Figur, der i begge Arme bærer en utydelig Gienstand foran sig, gientaget i en Række; ovenover ere Blade, Krands, Rosetter og andre Zirater.

312. — En dansende qvindelig Figur med kort Chiton og en høi Hovedprydelse af Palmegrene, som det synes (en Hierodule eller Præstinde), gientaget til at danne en rundt om Skaalen løbende Række. Imellem dem er et Stempel i Form af en lang Fod med de indpressede Bogstaver **SEX·M·F·** (retrogradt) to Gange anbragt.

313. — Stempel i Form af en indpresset Fod med de op-hævede Bogstaver **...VMB.**

314. — En liggende mandlig Figur, blottet, omgivet af Epheuranker og Arabesker. Af Randen af et fladt Fad ligesom de to følg. Fragmenter.

315. — Fordelen af et løbende vildt Dyr (Vildsviin).

316. — Et Laurbærtræ.

B.

1. FIGURER OG BUSTER.

Statuetter og Buster bagtil fladt arbejdede, især til Gravbrug.

De følgende Figurer, der meest forefindes i Grave, synes fornemmeligen at have været forfærdigede i det Öiemed at henstilles eller ophænges i disse, Gudebillederne (Nr. 1-15) for at betegne den guddommelige Beskyttelse, under hvilken man stillede Graven med hele dens Indhold, Figurerne af Menneskelivet til Antydning af den Hyldest, der bragtes Guderne (f. Ex. den Offrende Nr. 16), de Glæder, der ventede i Elysium (f. Ex. de pynteligt klædte Qvinder Nr. 19-24, der ikke sieldent ere fremstillede dandsende), eller for at symbolisere andre Ideer. De tre første tilhøre den ældre græske Kunstepoke; Nr. 7 og 9-11 ere af plumpt Arbejde og muligt fra en sildig Tid; de fleste synes at maatte henføres til den i det uafhængige Italien blomstrende græske Kunst eller i det mindste at være dannede efter græske Mönstre, hvilket især gielder om de qvindelige Gevandtfigurer, som udmærke sig ved gratiöse Stillinger og skiønne Draperier. De synes trykte i Former, nogle, f. Ex. Nr. 13 og 16, endnu efterarbejdede. Nr. 2, 14, 16-18 ere massive, de övrige indvendigt hule, af hvilke Nr. 5, 6, 9, 12, 15, 19-24 bagpaa have et Hul til Ophængning. Nogle ere mere fladt arbejdede, som Nr. 17 og 18, andre rundere, som Nr. 13 og 16. De fleste have været malte med een eller flere Farver, hvoraf meer og mindre tydelige Spor ere tilbage.

1. En siddende Gudinde, som paa Hovedet bærer et Frugtmaal (Kalathos, Modius) eller en høi Prydelse af tilsvarende

Form (Stephanos) med nedhængende Slør. (Gæa Olympia, Demeter eller Here.) Af hermeagtig Skikkelse, idet kun Hoved og Fødder ere udformede; Ansigtet af archaisk græsk Typus.¹

¹⁰/₄ T. h.

2. En thronende Gudinde med Hænderne hvilende paa Knæene, tæt indhyllet i en snæver Klædning, der ogsaa bedækker Hovedet. Med Örenringe og lange nedhængende Lokker. (Forestillende een af de samme Gudiinder.) Ansigtformen er mindre archaisk end paa Nr. 1. 4 T. h.

3. En thronende Moder - Guddom (Kurotrophos), i lang Chiton, Baghovedet dækket af et Slør, der hænger langt ned paa begge Sider, med et Barn paa Skiödet, som er tilhyllet paa lignende Maade og holder en Frugt i Haanden. (Demeter med Jacchos.) Ansigtets Typus er omtrent som paa den foregaaende Figur.² Det nederste af Benene afbr. ⁷/₄ T. h.

4. Overdelen af en Gudinde med en Due i Haanden. (Aphrodite Epitymbia eller Persephone Pherephatta.) Hun bærer en Chiton med Overgevandt, og har Hovedet prydet med Diadem samt nedhængende Slør. Af lign. Störrelse.

5. Brystbillede af en Gudinde (Kora), ubeklædt, med en Stephanos eller Kalathos paa Hovedet, samt Örenringe og Halsbaand. Det er afbrudt ved Halsen, men har havt et stærkt udspringende Bryststykke, lukket nedenunder.³ 5 T. h.

6. Brystbillede af en Gudinde (Rhea eller Here), rundt omsluttet af en fremspringende Rand (som en Polos). Hun er prydet med Halsbaand og Örenringe, og har paa Forhovedet et fladt liggende Slør. Det har været bruunt malt. ⁷/₂ T. h.

7. Et lign. mindre. 4 T. h.

8. Et lign., paa hvilket den fremstaaende Rand har Udseende

¹ En lign. i Gerhards Ant. Bildwerke Taf. 95, 1, fra Sicilien.

² Udg. i Gerh. Ant. Bildw. Taf. 96, 2. Fra Pæstum.

³ See Gerh. Ant. Bildw. Taf. 94, 5.

af en buet Pandekrone (Stephane) med et paa begge Sider nedhængende Slør, men intet af det fladt lagte Slør er synligt.
Fr. $3\frac{1}{4}$ T. h.

9. Et lign., uden Antydning af Slør eller Pandekrone, af plumpt Arbeide. $8\frac{1}{2}$ T. h.

10-11. Lign. mindre. Fr.

12. Skiægget Hoved, omgivet ligesom de foregaaende af en rundtom udstaaende Rand, formodentlig til at betegne et Slør. (Chronos.) Fr. 11 T. h.

13. Qvindeligt Hoved med en Stephane-lignende Haarprydelse og store flade Örensmykker. (Here eller Aphrodite.) $3\frac{1}{4}$ T. h.

14. En qvindelig Figur (Aphrodite), staaende, i hvilende Stilling, med blottet Overdeel og prydet med Halsbaand.

Hovedet afbr. 4 T. h.

15. En vinget Yngling med Epheukrands om Hovedet (en bacchisk Eros). Staaende med Hænderne støttede til Siderne holder han et om den v. Arm viklet Gevandt bag sig.

Vingerne fr. $5\frac{1}{4}$ T.

16. En offerbringende Mand. Han staaer med en lille Røgelseskaal i v. Haand og er indhyllet i en viid Kappe, der er sunken ned om h. Lænd. Hovedet og den h. Haand afbr. $6\frac{1}{4}$ T. h.

17. En mandlig Figur, draperet som den foregaaende, staaende med h. Haand støttet til Siden; den afbrudte v. Haand synes at have holdt en Stav. Hovedet m. m. fattes. $4\frac{1}{2}$ T. h.

18. En staaende qvindelig Figur med Hoved og Arme tæt indhyllede i et Overgevandt, af hvilket foran den h. Haand stikker frem. Uden Födder. $5\frac{1}{2}$ T. h.

19. En staaende Qvinde, iført en lang folderiig Chiton med Himation over, i hvilken Hoved og Arme ere indhyllede. Klædningen er mørkebrun. $9\frac{3}{4}$ T. h.

20. En paa lign. Maade draperet Qvinde, staaende med en bladformet Vifte i v. Haand. Bagsiden fr. $6\frac{1}{4}$ T. h.

21. En Qvinde i lign. Stilling og Dragt. Den v. i Siden

hvilende Arm er indhyllet i Overgevandtet, som er sunket ned om den h. Hofte, hvor hun med Haanden holder det op.

Hovedet fattes. $5\frac{3}{4}$ T.

22. En lign. Figur. Det om Skuldrene hængende Gevandt (Ampechone) er kastet tilbage under Armene; den h. Haand er støttet til Hoften, den venstre holder en Flig af Gevandtet; Haaret hænger bagtil ned i en Pung. Hendes Klædning har været lyserød, Haaret violetbrunt. $6\frac{1}{4}$ T.

23. En lign. Figur. Hun er iført en Doppelt-Cbiton; den v. Haand hviler paa Siden, den høire holder Gevandtet; Haaret er opbundet og smykket. $6\frac{1}{4}$ T. h.

24. En lign. pynteligere klædt Qvinde, med høire Bryst og Arm blottede. Med h. Haand fatter hun den over v. Skulder kastede rødfarvede Himation, under hvilken hun bærer en hvid Chiton, nedentil prydet med en Bord. Haaret er ziirligt sat og opbundet i en Knude. 8 T. h.

25. En qvindelig Figur, der med begge Hænder foran Brystet holder i sit lange nedhængende Haar. Etrurisk¹, af sort Leer. Benene afbr. $12\frac{2}{3}$ T. h.

Relief-Figurer med huul Bagside, af Votiv-Bestemmelse.

Disse i Form huult udtrykte Figurer, der alle forestille Guddomme eller Offrende, hidrøre formodentlig fra det rige Fndd af cerealske Votivbilleder, der i Aaret 1820 gjordes ved det store Tempel i Pæstum.² De bære Præget af græsk Kunst, om de ogsaa muligen ere forfærdigede i det romerske Herredømmes Periode. Ogsaa af disse Figurer have vel de fleste været broget malte, hvilket Nr. 34 bærer tydeligt Spor af, med Underlag af hvid Farve, hvoraf Rester sees paa Nr. 26, 28, 30, 38. De ere af $7\frac{1}{2}$ -9 T. Höide.

¹ Rimeligt fra en Cæretansk Grav.

² Jvfr. Bullet. del. inst. 1829 p. 189. Gerhards Ant. Bildw. Text S. 338 f.

26-27. En Gudinde, siddende paa en Thronstol med høit Ryglæn og Skammel under Fødderne, i den h. Haand en flad Offerskaal, i den venstre en Skaal med Frugter. (Demeter Melophoros.) Hun er iført en Doppeltchiton og bærer paa Hovedet en Kalathos (Modius) eller en Stephanos med nedhængende Slør.¹ Fr.

28. En lign. Figur. Istedetfor Frugter synes Skaalen i v. Haand at indeholde en Offerkage af pyramidalsk Form.

Underdelen fattes.

29. En lign. Figur, men uden Offerskaal i h. Haand og Skaalen i v. Haand tom.

30. Overdelen af en siddende Gudinde (Demeter) med en Skaal i v. Haand. Hun er klædt i en Chiton og har Hovedet bedækket af et langt nedhængende Slør.

31. En offerbringende Qvinde, staaende med en Skaal i Haanden, iført en Chiton med Overgevandt. Hun bærer den samme modiuslignende Hovedbedækning som Demeter og fremstiller vel en Indviet eller en Præstinde i denne Gudindes Tjeneste. Den v. Arm og Fødderne fattes.

32. Hoved af en Figur som de foregaaende, med modiusformet Prydelse.

33. En Demeters Dyrker eller Præst, staaende med en Griis i h. Haand og en Skaal med Offer i v. Haand. Hans Kappe er sunken ned om den h. Lænd.²

34. En lign. mindre. Fødderne fattes.

35. Hoved af en lignende Figur, som det synes, med en modiusformet Bedækning.

36-38. Offerbringende Qvinder, som holde en Skaal i h. Haand og et rundt Kar paa Skuldren med v. Haand.

Underdelene mangle.

¹ Jvfr Gerhard Ant. Bildw. Taf. 98, 3. Panofka Terracotten des berl. Mus. Taf. 57, 2.

² Jvfr Gerh. a. St. Taf. 99, 4. Panofka a. St. Taf. 58, 1.

39. Hoved af Here med en Stephane over Panden og store Örensmykker. Denne i skiön Stiil arbeidede Maske er af hvidligt Leer, stærkt rundet og har foroven to Huller til Ophængning. Haaret har været violetbruunt; paa Ansigtet er kun den hvide underlagte Farve levnet. $3\frac{1}{2}$ T. h.

Rundt udarbeidede Figurer og Buster.

Herunder ere Figurer og Dele af Figurer indbefattede, som have tient til meget forskielligt Brug og ligeledes staae fiernt fra hverandre med Hensyn til Tiden, i hvilken de ere forfærdigede, og Arbeidets Beskaffenhed. Nogle udmærke sig ved skiön Stiil og en let Modellering, som Nr. 41, 44, 47-50; andre, Nr. 45-46, 51-52, ere af haandværksmæssigt Arbeide og rimeligt fra en sildig Kunstepoke. Nr. 41, 49 og 50 ere massive, de övrige indvendigt hule; paa Nr. 41, 44, 48, 50 findes Spor af Malning, paa Nr. 51 af rød Fernis.

40. Uskiægget mandligt Hoved. Rimeligt af en etrurisk paa en Gravkiste anbragt Figur. $4\frac{3}{4}$ T. h.

41. Bacchantinde-Hoved med Viinlöv i Haaret. Har hört til en Figur ligesom de to fölg. Nr. Fr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

42. En med Cestus omvundet Haand.

43. Hoved og Hals af en Gryph.

44. Uskiægget mandlig Buste (af Liighed med Augustus), i naturlig Störrelse. Baghovedet afbr.

45. En qvindelig Buste med Baghaaret omsnoet.¹ Rimeligt af Votivbestemmelse ligesom den fölgende. Fr. $2\frac{1}{4}$ T. h.

46. En qvindelig Buste med höi Haarsætning. $1\frac{1}{4}$ T. h.

47. Et leende Satyrhoved, med giennembrudt Mund og spidst udgaaende Baghoved. Har formodentlig tient til Legetöi, ligesom det fölg. Stykke.² $1\frac{1}{2}$ T. h.

¹ Ifölge en nedenunder med Blæk anbragt Paaskrift, fra Nicopolis i Epirus.

² Et Hoved af en gammel Qvinde, af lign. Art og til samme Brug, som det synes, see Caylus Antiqu. III, 83, 5-6.

48. Et Sviin, paa hvis Ryg en Dreng ligger, hvilende paa Knæene og støttende Hovedet med begge Hænder.¹ 3½ T. h.

49. En qvindelig Figur, som bærer i den ene Haand en Røgelse-Æske, i den anden en aflang Salvevase. Hun er iført en Doppelchiton og staaer paa Overdelen af en Söile. Denne og de følgende ere vel at betragte som Zirat-Figurer, der have hørt til større Gienstande. 2½ T. h.

50. En Badedreng, ubeklædt, bærende Badeklædet paa Skuldren, og i den anden Haand Strigilis og Salveflaske, som det synes. Fødderne afbr. 2¾ T. h.

51. En lign. Figur af plump Udførelse.

Det nederste af Benene og den ene Arm afbr. 3½ T. h.

52. En Abe med lang Phallus, iført en kort Klædning. Den er i angribende Stilling med et lille Skiold paa v. Arm; i h. Haand er et Hul til Landsen. Fødderne afbr. 3 T. h.

2. MASKER, VANDTUDE, TAGZIRATER.

Maskerne, Nr. 53-55, der ere fragmenterede bagpaa og have en giennembrudt Mundaabning, have enten tient til at lade Vand strømme igiennem, det være ved Udspringet i Bassiner eller ved Udløbet af Tagrender, eller muligt været til Brug i Grave. Nr. 56-57 ere Vandrender, bagtil afbrudte. Nr. 58-61, der paa Bagsiden bære tydelige Spor af Tagcanalen (*imbrex*), have været Fronttegl (*frontati*, *antefixa*); ogsaa Nr. 62-63, der ere

¹ Jvfr. Panofka Terrac. des berl. Mus. Taf. 59, S. 151-52, hvor disse hyppigt forekommende Figurer ansees for religiøse Symhøler. Ifølge den raslende Gienstand, som i Almindelighed indeholdes indeni dem, naar de ere heelt conserverede, ere de vel mere at ansee som Legetøi for Børn.

Relief-Hoveder, synes, at dømme efter Lerets Tykkelse og den hule afbrudte Bagside, at have tient til Tagprydelse. Nr. 64 er Fragment af en Taggesims. De fleste ere af romersk Fabrikation, Nr. 60 og 61 efter ældre græske Forbilleder; Nr. 58 er etruskisk. Nogle, Nr. 53, 55 og 64, bære tydelige Spor af at være frit modellerede, eller dog efterarbejdede efter at have været formede; paa flere findes Rester af brogede Farver (Nr. 60, 62) eller af Hvidtning (Nr. 58, 59, 63).

53. En Satyrmaske med Viinlöv og Baand om Haaret. Uskiægget og med viidt Mundgab ligesom de to følgende. 5 T. h.

54. En comisk Maske. 6 T. h.

55. En tragisk Maske bekrandset med Epheu. 5 T. h.

56. Fordelen af en Hyrdehund med Klokke om Halsen, holdende en Vandtud mellem de som Svømmefinner dannede Födder. 5 T. h.

57. Fragm. af en lign. større.

58. Et qvindeligt Hoved, prydet med en tyk Krands om det frit faldende Haar, Halsbaand og store flade Örensmykker med ophævede Figurer¹. (Kora-Libera.) 7¼ T. h.

59. Et uskiægget Satyrhoved, med Drueklaser i det opadbølgende Haar og et Dyreskind knyttet foran Halsen. 8 T. h.

60. Et Gorgonehoved med udrakt Tunge; Haaret er ziirligt ordnet og bærer et Smykke, over hvilket en stor Palmette hæver sig. Paa Siderne Acanthusblade. 8 T. h.

61. Et lign. mindre Hoved, med en Delphin paa hver Side istedetfor Acanthusbladene. Fr.

62. Et Juno-Hoved med Stephane og Slör. 4½ T. h.

63. Et qvindeligt Hoved med ziirlig Haarsætning. 3 T. h.

¹ Disse Örensmykker ligne aldeles dem af drevne Guldplader, der findes i etruske Grave; jvfr Micali Mon. (1832) Tab. 46, 12, hvor et tilsvarende er afbildet, med to Masker og en Dæmon med to Havheste.

64. Et Lövehoved med giennembrudt Gab, lukket ved en flad Bagside. 8 T. h.

3. ARCHITEKTONISKE RELIEFER.

Disse i Former trykte Reliefer, der for en stor Deel ere Fragmenter af større oftere forekommende Friseplader, have været benyttede til at pryde Væggene i Grave, Templer og private Huse, i hvis Mure Stykker undertiden ere fundne indsatte; Nr. 96-98 og 110 have Huller til Nagler, for paa denne Maade at befæstes. De findes i Almindelighed i Roms Omegn; især have Udgravningerne ved Via latina og i Tusculum bragt mange for Dagen. De fleste, om ogsaa af romersk Fabrikation, ere dannede efter gode græske Forbilleder, af hvilke nogle have tilhørt den ældre Kunsts Periode, saaledes Nr. 65-66, 120-24. Det Relief, hvortil Nr. 108 har hørt, er romersk ifølge Fremstilling og Indskrift; de med ægyptiske Forestillinger, Nr. 109-12, hidrøre vel fra den Tid under Keiserne, især det 2det Aarhundrede, da ægyptisk Cultus var almindeligt udbredt i Italien. Disse Væggedecorationer have for en Deel været malte med brogede Farver, hvoraf endnu Rester ere bevarede paa nogle Stykker: Nr. 67, 73, 75, 79, 83, 100, 108, 112 og 125.

65. En Præstinde eller Hierodule, der behænger en Røgelse-Candelaber med et viet Bind, i Forening med en tilsvarende paa den anden Side, som tilligemed en Deel af Candelabren er afbrudt.¹ Hun bærer et Haarsmykke og er iført en ulden Under-Chiton med en Diplois over, hvilken hun med den ene Haand løfter op, idet hun bevæger sig paa Fodspidsene. Figurens

¹ See Ancient terracottas in the British Museum Nr. 19.

dandsende Gang og Fingrenes ziirlige Holdning, saaledes som det i ældre Tid brugtes ved Tempeltienesten, saavelsom det stivt foldede Gevandt ere i Overeensstemmelse med de ældre græske Kunstværker; men Ansigtets Typus og de blødere Former røbe en senere Efterligning.

66. Overdelen af en Kanephore, der med den ene Haand holder en flad Kurv paa Hovedet, med den anden løfter sin Diplois. Fragment af en Friseplade, paa hvilken to Kanephorer i samme Stilling staae hver paa sin Side af en Røgelse-Candelaber.¹ Figurens Holdning og den ziirligt foldede Klædning ere ligesom paa det foregaaende Relief efter den ældre græske Kunststil.

67. Brystbillede af Minerva. Fragm. af en Friseplade, paa hvilken Junos og Minervas Brystbilleder befinde sig ligefor hinanden ved Siden af Jupiters og Mars's², formodentlig hørende til en Række af de 12 olympiske Guder.

68. Fragm., paa hvilket Hoved og Bryst af Minervas Figur ere levnede.

69-70. Fragmenter af en Friseplade, paa hvilken Victoria med en Palmegreen sees svævende mellem to af Svaner baarne Gudinder (Venus og Latona) med flagrende Gevandter, der hvælve sig over deres Hoveder; yderst paa hver Side staaer en Erot, den tilhøire med en Skaal, den tilvenste med et Drikkehorn i Haanden. Ovenover er en Echinusrand.³

71. Overdeel af en dandsende Satyr. Fragm. af en Friseplade, der forestiller en Satyr og en Bacchantinde, dandsende med den nyfødte Bacchus, som de holde imellem sig i en Kurv (*λίχνον*, vannus)⁴. Med v. Haand svinger han en Thyrsus, idet

¹ Brit. Mus. Nr. 54. Winkelmann Mon. ant. ined. II, 182.

² Antiche opere in plastica da Campana (Roma 1842) Tav. 3.

³ Brit. Mus. Nr. 72. Panofka Terracotten des Berl. Museums (1842) Taf. 15-16.

⁴ Brit. Mus. Nr. 44. Winckelm. Mon. ined. II, 53.

han vender Hovedet om til det i Kurven liggende Barn; over Skuldren hænger et Pantherskind.

72. Fragm. En Bacchant med flagrende Chlamys fører to Panthere spændte for en Vogn (paa hvilken formodentlig Bacchus har siddet med Ariadne).

73. Fragm. Silen med en Thyrsus i Haanden og et Gevandt kuyttet om Lænden er i Begreb med at staae op i en Vogn, af hvilken kun den bageste Deel er levnet.

74. En skiægget Satyr med Dyreskind om Skuldrene, hvilende paa det ene Knæ. Fragm. af en Friseplade, paa hvilken to Satyrer knælende plukke Druer af en Viinstok, som befinder sig imellem dem.¹

75-77. Fragm. af lign. Friseplader², med det överste af Satyrerne og Grene af Viinstokken.

78-82. Fragmenter af en Friseplade, forestillende Satyrer, beskæftigede med Viinpresning.³ I det i Midten staaende Kar trædes Druerne af to ungdommelige med Pantherskind bedækte Satyrer, hvilke, idet de med begge Hænder holde i en Ring, synes at dreie sig i hurtig Dands efter Tonerne af en Doppelflöite, som blæses af en tilvenstre dandsende ung Satyr, der ogsaa har et Dyreskind om Skuldrene. Foran dennes Fod ligger det klaprende Instrument, der som et Slags Skoe brugtes til at angive Takten (*κρονπέζιον*, *scabellum*). Fra höire Side nærmer sig en Silen med omkastet Chlamys, bærende i begge Hænder en med Druer belæstet Kurv. Ovenover er en Palmettebord.

83-85. Fragmenter af en Friseplade, forestillende en bacchisk Leg (et Slags Blindebuk). En Qvinde med Viinlöv om Haaret holder med begge Hænder paa Hovedet af en aldeles tilhyllet

¹ Brit. Mus. Nr. 67. Canina l'antico Tusculo Tav. 52, 6.

² Brit. Mus. Nr. 64.

³ Brit. Mus. Nr. 59. Panofka Terrac. des Berl. Mus. Taf. 43. Canina Tusc. Tav. 52, 1.

Person, der staaer i böiet Stilling. Paa den ene Side slaaer en Qvinde Tamburinen; paa den anden Side løfter en som Silen forklædt Person en Kurv med Frugter og Blomster i Veiret.¹

86. Fragm. Hovedet af en bacchisk Figur med lange til Siderne hængende Lokker og Epheukrands.

87. Amor i Ynglings Skikkelse, som en Seirens Genius svævende med Landse og Skiold i venstre og en Krands i høire Haand; over Skuldren hænger et langt flagrende Gevandt. Ovenover en Echinusrand, nedenunder en Bord af omvendte Palmetter.² Restaurert. 13 T. h.

88. Fragm. af en Friseplade, forestillende Victoria, som knælende offerer en Tyr, foran et Rögelsealtar.³ Hun har et kort Sværd i Haanden; det til Siden faldende Gevandt lader hendes Figur blottet.

89. Fragm. af en lign. Victorias Arm er her prydet med et Armbaand.

90. Fragm. af en lign., med Rest af en ophængt Krands eller Girlande foroven.

91. Fragm. af en Friseplade med samme Forestilling, varieret.⁴

92. Fragm. af et Relief, paa hvilket en vinget Gudinde (Victoria) er fremstilt, med blottet Overdeel og Viinlöv om Haaret, spillende paa en Cithar: omkring hende ere Arabesker.⁵ (Hentydning til en musikalsk Seir ved en bacchisk Fest.)

93. Fragm. af en vinget Gudinde, som svævende holder med begge Hænder i Siderne af sin viidt flagrende Klædning, omgivet af Blomster-Ornamenter.⁶

¹ Canina Tusc. Tav. 52, 2.

² Panofka a. St. Taf. 30.

³ Brit. Mus. Nr. 24 og 70. Canina Tusc. Tav. 53.

⁴ Brit. Mus. Nr. 26.

⁵ Agincourt Recueil de fragm. de sculpture ant. en terre cuite. Pl. 12, 1.

⁶ Agincourt a. St. Pl. 10, 2.

94. Fragm. af et Relief, hvis Fremstilling er en vinget Gudinde, der med Tegn paa Uvillie flyver bort fra en knælende Kvinde, der har tilbudt hende et priapisk Offer i en Kurv og griber Enden af hendes Slør for at holde hende tilbage. Forklaret om den fra de fordærvede Mennesker flygtende Pudicitia.¹ Gudindens Klædning er guul, Grunden har været lysegrøn.

95. Overdelen af en vinget Gudinde med besløret Hoved og klædt i en Chiton uden Ærmer. Meget ophævet og af skiön Udførelse.

96-98. Tre Plader af en 29 T. høi Frise, forestillende Herkules's Gierninger. Nr. 96. Indfangelsen af den cretensiske Tyr, som modstræbende føres afsted ved Hornene. Herkules, skiægget, er ligesom ved den følgende Handling blottet og har Haaret omgivet af et Baand. Nr. 97. Kampen med den nemeiske Löve. Löven er sprunget op paa Herkules, som staaende knuger dens Hals mellem sine Arme; ved hans Födder ligger Köllen. Nr. 98. Kampen med den lernæiske Hydra. Herkules, der her er iført Lövehuden og bærer Pilekoggeret paa Ryggen, har med v. Haand grebet i et af Uhyrets 9 slangedannede Hoveder, og med sit venstre Knæ paa dets Krop fører han i h. Haand Köllen til Slag. Ovenover er en Echinus, nedenunder en Bord af omvendte Palmetter.² Restaurerte.

99. Fragm., paa hvilket Overdelen af Herkules med Lövehuden om Skuldrene og Viinlöv i Haaret. Ovenover en Palmettebord.

100. Underdelen af Herkules, med Köllen i h. Haand og Lövehuden paa v. Arm, som Gudebillede paa en høi Basis imellem to riflede Söiler.

¹ Brit. Mus. Nr. 27. Winckelmann Mon. ant. II Nr. 26. Böttigers Kl. Schr von Sillig II pag. 327.

² Campana a. St. Tav. 22-24.

101. Overdelen af et qvindeligt Gudebillede imellem to jonske Söiler. Ovenover et Stykke af en Bord.

102. Hovedet af en Karyatide.

103. Fragm. af et Relief, forestillende to Grypher, som kæmpe med to Arimasper.¹

104. Overdelen af to samtalende Qvinder, af hvilke den ene holder en bladformet Vifte i Haanden. Fragm. af et Relief, som forestiller den i Sorg siddende Penelope, foran hvem to af hendes Terner (Melantho og Eurynome) staae i Samtale, medens bagved den gamle Amme nærmer sig.²

105. Fragm. med Overdelen af to qvindelige Figurer, af hvilke den bageste, der er indhyllet i et Gevandt, gör en betydningfuld Bevægelse med Haanden. Ovenover er et Stykke af en Palmettebord.

106. Fragm. med et skiægget Hoved og Hovedet af et Dyr (en phantastisk Löve).

107. Fragm. med et qvindeligt Hoved, hvis Haar er omhyllet af et Klæde. Ovenover en Echinusrand.

108. Fragm. af en Friseplade, som forestiller Veddekiørsel i Circus.³ Den Vognen ledsagende Rytter böier omkring de tre forenede Metæ, foran hvilke en til Jorden styrtet Vognstyrer ligger.

109. Overdelen af en ægyptisk Præstinde, der hæver en Sistrum i h. Haand. Hun synes at bære den gribdannede Hovedpynt, der er eiendommelig for de ægyptiske Dronninger (som Symbol paa Moderlighed), og har Haaret frit nedhængende over Skulder og Bryst, som ere blottede.

110. Fragm. af en 7 T. h. Friseplade, med Fremstilling af

¹ Brit. Mus. Nr. 4.

² Sidestykke til et Relief, paa hvilket Ulysses's Gienkiendelse ved Ammen er fremstilt. Canina L'ant. Tusculo tav. 3 & 4. Millin Mon. ant. ined. T. II pl. 40 og 41. Brit. Mus. Nr. 12.

³ Brit. Mus. Nr. 60.

en dværgagtig skiægget Figur med Hovedsmykke (dannet efter den ægyptiske Phtah eller Typhon), staaende i en Blomster-Arabesk, hvis Stængler han holder med begge Hænder; paa hver Side sees Fordelen af en liggende qvindelig Sphinx. Ovenover en Echinus.¹

111. Fragm. af et Ornament med en liggende ægyptisk Sphinx.

112. Fragm. med en Krokodil, en svømmende And og en Lotusplante. Hørende til en Friseplade, paa hvilken der under to paa Piller hvilende Buer er fremstilt en Udsigt til Nilfloden med forskellige Dyr og Planter, en Baad med Roende og Bygninger.² Vandet har været blaåt, Krokodilen grøn, Lotusbægeret rødt.

113. Fragm. En knælende qvindelig Figur, der holder i Stænglen af en Acanthus-Zirat.

114. Fragm. af en Frise, paa hvilken en Række af Frugt-girlander, baarne af Amorer, er fremstilt.³

115. Fragm. En skiægget Bacchus-Maske med Diadembaand om det ziirligt lagte Haar.

116. Maske af den ungdommelige Bacchus, forfra seet, med lange Lokker og et Hovedbaand, af hvilket til begge Sider brede Flige hænge ned. Fragm. af en 7 T. høi Friseplade, paa hvilken denne Maske er fremstilt imellem Maskerne af en gammel og en ung Satyr (jvfr følg. Nr.)⁴

117. En ungdommelig Satyr-Maske, seet fra Siden, med Pedom og Syrinx foran. Fragm. af en lign. Frise.

118. Fragm. En Pans-Maske med Viinlöv.

119. Fragm. En qvindelig Maske mellem to Palmetter.

120. Fragm. En Gorgone-Maske af brede Træk med

¹ Jvfr Brit. Mus. Nr. 42, hvor dog Sphinxerne ere fremstille skiæggede.

² Mus. Capitol T. III p 90. Brit. Mus. Nr. 36.

³ Brit. Mus. Nr. 43. Campana a. St. Tav. 15. Canina Tusc. Tav. 51, 1.

⁴ Brit. Mus. Nr. 62.

Tungen udrakt af den med Huggetænder besatte Mund og to fra Haaret nedhængende Slinger sammenknyttede under Hagen. Over Hovedet sees noget af en Zirat.

121. Fragm. En lign. Gorgone-Maske uden Slinger, med ziirlig Haarsætning.

122. Fragm. En lignende Maske med Diadem over Hovedet, imellem Bladene af et Acanthus-Ornament.

123-24. Fragm. Lign. Masker med diademformede Zirater over Hovedet, imellem Lövværk.

125. Fragm. En gorgonelignende Maske med udadbølgende Haar og viidt aabnet Mund, i en nischeformet Indfatning.¹

126. Fragm. En lign. Maske med lukket Mund.

127. Fragm. med et skiægget Hoved indeni en Laurbærkrands. Overfladen hvælvet.

128. Fragm. af en Arabesk med Hovedet af en Buk.

129. Fragm. af en Friseplade med en Arabesk af Viinranker og en Palmettebord foroven.

130-31. Fragmenter af en Karnis med et Lövehoved imellem to Egeblade.

Architektoniske Ornamenter af Stuk (*opus albarium*).

132. Et Lövehoved med opspærret rødmalet Gab. Bagsiden rundt afskaaren.

133. Relief-Fragment med Overdelen af en Kanephore. Hun er iført en Diplois, har Haaret prydet med et Bind og holder med begge Hænder en flad Offerkurv paa Hovedet. Ved Siden sees det överste af et Raadyr (?).

134. Fragm. af en ophævet Bord, malet med blaa, rød og bruun Farve.

¹ Fragmenter med Gorgonemasker lign. dette og fl. af de foregaaende, see Lewezow Ueber die Entwicklung des Gorgonen-Ideals Taf. 3.

4. TEGLSTEENS-FRAGMENTER MED STEMPLER.

De følgende Fragmenter høre til dem, der hyppigt findes i Roms Omegn, af Teglsteen (*opera doliarum, figlina*), som egentlig have været bestemte til Bygningsværk, især til Tagbedækning (*tegulæ*), men ogsaa i Stykker have været benyttede af de Christne i Katakomberne til at lukke for de lave Grav-aabninger. De ere forsynede med romerske Fabrikstempler, af hvilke flere tilligemed Teglbrænderens Navn indeholde en nøiere Angivelse af Grunden, hvor Fabriken har staaet (som Nr. 138-140), Værkstedet (Nr. 142-43) o. a.

135. Med et rektangulært Stempel, i hvilket med ophævede Bogstaver Indskriften: **STATILIAES PF
LISIDISDEFIGROD**

136. Med den fordybede fr. Indskrift: **...VIANOIIIC _ S
...XPR(I)·CIVV _ _**

137. Med et rundt Stempel med ophævet Indskrift i to Kredse. I den yderste: **ROSCI·ROSCIA...**, i den inderste: **DE·NAR**, hvilke begge begynde fra en rund ophævet Flade i Randen. I Midten en ophævet Prik.

138. Med et lign. rundt Stempel, hvori en Indskrift i tre Kredse. I den yderste: **OPVS DOLLARE EX P.....S**; i den midterste: **AVSNFIPONTICVL**; i den inderste: **ANISFXPO**. I Midten en Delphin (?).

139-40. Med et lign., paa begge eens, Stempel, hvori en Victoria med Krands og Palmegreen, omgivet af en Indskrift i to Kredse. I den yderste: **(OP DOL EX) PR AVG N FIG
TERENTI(A)---** I den inderste: **(L)AELI·FELICIS.**¹ Begge fr.

141. Med et rundt Stempel, hvori tre Grene, omgivne af den rundtløbende ophævede Indskrift: **T CANEDENI ATEMETI.**²

¹ Suppleret efter et lign. hos Boldetti Cimeterj di Roma p. 529 Nr. 6. Jvfr Annali del. inst. 1840 p. 240 Nr. 27.

² Jvfr Fabretti Inscr. ant. Cap. VII, 90: *CANIDENI ATIMETI*.

142-43. Med et rundt Stempel, eens paa begge, i hvilket den i Kreds løbende fordybede Indskrift OFF SRF DOM· I Midten et ophævet Granatæble.¹

5. LAMPER.

Disse Lamper, af hvilke nogle bære Spor af Olien og den antændte Væge, andre aldrig have været benyttede, ere deals at ansee for de samme, som have været i Brug i det huuslige Liv, deals for saadanne, der have havt den Bestemmelse at ned-sættes i Graven, enten for at oplyse denne, eller ikkun for at fuldständiggiøre det Indbo, der medgaves den Døde. Til egentlige Gravlamper kunne ifølge Forestillingerne Nr. 163-65, 172-73 henføres; Nr. 256-62, der ere altfor smaae til at kunne have været benyttede som Lamper, ere muligt Symboler til Gravbrug, med mindre de have været bestemte til Legetøi for Börn. De ere af romersk Fabrikation fra Keisertiden (muligt med nogle Undtagelser, f. Ex. Fragm. Nr. 148, 192, 238) og forefindes i fiernt fra hinanden liggende Lande, saavidt den romerske Cultur var udbredt. Paa Overdelen ere de i Almindelighed prydede med ophævede Figurer eller Zirater. Paa Bagsiden have mange paatrykte Fabrik-Mærker, som bestaae i Tegn, enkelte Bogstaver og Navne², med romersk Skrift (græsk paa Nr. 192); paa Nr. 246 er Fabrikstemplet anbragt ovenpaa. Andre bære Navne indridsede paa fri Haand i det vaade Leer, under Bunden (Nr. 144, 149, 162, 179), under Siden (Nr. 175) eller foran (Nr. 237), ved hvilke muligt oftere Eierne ere betegnede. De have forstørstedelen Glasur eller Fernis, der paa de fleste er

¹ Et lign. hos Boldetti a. St. p. 528 Nr. 13.

² I Almindelighed fordybede; hvor de ere ophævede, er det i det følgende bemærket.

rød, paa nogle bruunlig (Nr. 147, 163, 172-73, 183, 188, 202, 222-23, 230, 233, 245, 250, 254) eller gul (Nr. 165 og 169), paa Nr. 225 og 242 graa og sort; nogle af plump Form og uden Hank (Nr. 158, 204-13, 235, 247-48) synes ganske at have manglet Fernis.

Med ophævede Figurer i en rund Fordybning.

144. Jupiter med Scepter, paa Örnen, som holder Lynilden i Kløerne.¹ Paa Bagsiden: CAE·PRI. Til to Blus. Fr.

145. Samme Forestilling. Fr.

146. Jupiters Örn med Lynilden.

147. Leda kiærtegnet af Svanen, staaende. Paa Bags. en indtrykt Fod.

148. Fragm. Solgudens Hoved med flagrende Haar og Straaler. Af skiön Stil.

149. Brystbillede af Solguden med Straaler paa Hovedet. Paa Bags. C·L. Fr.

150. Diana som Jægerinde. I den v. Haand holder hun Buen frem, idet hun med den höire tager en Piil af Koggeret. Paa Bags. ENAPRLIS.

151. Brystbillede af Luna med Halvmaane paa Hovedet. Fr.

152. Venus, opstegen af Badet, staaende under Hvælvingen af en Grotte i Begreb med at ordne sit vaade Haar. Ved Siden Amor og en Priapsherme (?). Om Randen en Rosenkrands. Paa Bags. L CASAE. Fr. Ov. angr.

153. Venus (?) beskæftiget ved Badet. Hun er prydet med Diadem og holder staaende den ene Haand foran Underlivet; paa den ene Side er et Badekar, paa den anden et Speil. Paa Bags. et Stempel med utydelig Indskrift. Ov. angr.

154. Overdeel. Bacchus staaende med en Thyrsusstav og

¹ Jvfr Mus. Passerii Lucernæ fictiles I, 25. Le antichita di Ercolano (Roma 1807) VI, tav. 1, 2.

en Kantharus, som han udgyder over den imod ham springende Panther. F.

155. Overdeel. En ungdommelig Satyr, dandsende i bacchisk Extase, med en Thyrsus i den ene, en Kantharus i den anden Haand, og et Pantherskind hængende over Armen. Fr.

156. En Satyr med lang Phallus, som siddende paa Jorden spiller paa Cithar. Paa Bags. et ubestemt Tegn.

157. Brystbillede af en Bacchantinde, halvt bagfra seet, med en Thyrsus og Viinlöv i Haaret. Paa Bags. en indtrykt Fod, hvori: H(O)R. Fr.

158. Overdeel. Brystbillede af et Barn (Amor) paa et Ornament.

159. Fragm. Amor, som gaaende blæser paa en Doppeltflöite.

160. Fragm. Samme, som dandsende, med Kappe om Skuldrene, svinger en Fakkell i v. Haand.

161. En Dreng (Amor) staaende med en Drueklase i Haanden. Paa Bags. Q VOLVSI H med to kredsfornede Mærker under. Ov. angr.

162. To siddende Amorer, og to Svaner i angribende Stilling, anbragte i en Kreds om Midten. Paa Bags. PRINCIIPS. Fr.

163. En Nereide fört af en Havtyr. Hun holder et Gevandt, som hvælver sig over hendes Hoved. Fr.

164-65. Et Altar til Havets Guddomme. Paa hver Side en Delphin, ovenover en Havhest. Fr.

166. Scylla, som holder et Menneske omslynget i Bugten af sin fiskedannede Underkrop.

167. Fortuna, siddende paa en Stol, med Overflödigheds-horn og Roer.

168. En Nytaarslampe. Victoria, staaende med en Palme-green i v. Haand; Skioldet med Nytaarsönsket, som den anden Haand har holdt, er afbrudt. Bagved sees en As med Janushovedet og en Frugt, foran en Gienstand af Form som en

doppelt sammensat Kegle (sammenpressede Figener, *caricæ*, med et Baand om Midten) og en Daddel(?).¹ Fr.

169. Fragm. Et rundt Skiold, hørende til en Lampe som den foregaaende, med Önsket om et lykkeligt Nytaar: ANNVM NOVVM FAVSTVM FELICEM MIH HIC.

170. Fragm. Et rundt Votivskiold med Indskriften: OB CIIVIS SER (*for Borgeres Frelse*), hvilket formodentlig en Victoria har holdt i Haanden, med Hentydning til een eller anden af de første romerske Keiseres Fortieneste af Staten.²

171. To offrende Larer, i deres sædvanlige opskiørte Dragt, med Drikkehornet hævet i den ene Haand og med den anden holdende et lidet Kar med Hank; imellem dem er et brændende bekrandsset Altar.

172. Fragm. Et (qvindeligt) Brystbillede hvilende paa en stor Halvmaane. (Muligt Betegnelse af en Afdöds Siel optaget i Maanen³.)

173. Fragm. med en lign. Forestilling. Det er indsat i en Lampe, som ikke hører til samme.

174. Fragm. Et mandligt Brystbillede, med Kappe, flagrende Haar og 2 Horn paa Hovedet. (Actæon⁴.)

175. Perseus, som løbende holder den over ham flyvende Pegasus ved Töilen.⁵ Under Siden er Navnet SAECVLI indridset. Bunden er prydet med en Rosette, omgivet af concentriske Kredse. Fr.

176. Centauren Chiron, undervisende Achilles i Citharspil. Paa Bags. L ophævet.

¹ Jvfr Passerii Luc. I, 6. Böttigers kl. Schr. von Sillig III Taf. 4 S. 316 f. Fl. St.

² Bartoli Luc. III, 4. Jvfr Le antichita di Ercolano T. VI (Roma 1807) Tav. 2, 3.

³ Jvfr Le antichita di Ercol. VI, tav. 18, 1, 5.

⁴ Eller muligt en Fremstilling af Lunus, da Hornene næsten danne en Halvmaane.

⁵ Bartoli Luc. I, 28.

177. Fragm. En Amazone, som løfter en anden falden Amazone op. Paa Jorden sees to Stridsöxer, ved Siden et maanedannet Skiold (*pelta*).¹

178. En Olding, som udgyder en Patera over en flammende Ild. Han er indhyllet i en Kappe og holder i v. Arm to lange Stokke, af hvilke den ene er tregrenet i Enden. Paa Bags. Bogstavet V ophævet og en indtrykt Fod. Fr.

179. En veddekiørende Biga. Paa Bags. LV(I) NICI samt en indtrykt Phallus. Fr.

180. En hurtigt kiørende Biga, med to Personer, den ene bagved den anden². Paa Bags. MALINCAF (?) Ov. angr.

181. En rustet Gladiator i udfordrende Stilling. Paa Bags. et Mærke dannet af et stort T, hvis 3 Spidse ende hver i en lille Kreds.

182. To væbnede Gladiatorer. De see sig tilbage, idet de løfte den h. Arm i Veiret; den ene holder Skioldet ved Foden.³ Overdeel, indsat i en Lampe, som ikke hører til den.

183. En Gladiator, der sætter Foden paa sin nedkastede Modstander og hæver Sværdet over ham; begge ere fuldtrusted. Paa Bags. CLOLPINIT. Fr.

184. Beenskiner, Skiold, Hielm og Sværd. (Gladiatorvaaben.)

185. En overvunden Nævekæmper. Nedsunken paa det ene Knæ, støtter han den v. Haand mod Jorden; Armene ere omvundne med Baandene af Cestus. Om Randen er en Bord. Paa Bags. (III)AEP. OR(IN).

186. Brystbillede af en Athlet med Haaret opbundet i en Dusk over Issen (som det brugtes ved Bryden og Pankration).

¹ Bartoli Luc. III, 8.

² Paa en lign. Lampe i Passerii Luc. III, 32 ere begge afbildede med Köl-ler i Hænderne og forklarede om Herkules og Hebe.

³ Bartoli Luc. I, 21.

Paa Bags. **FLORENT** med et kredsformet Mærke over og under¹. Fr.

187. En Jæger med Spyd og Kappe, løbende med en Hund. Paa Bags. **C·OPPI·RES**². Fr.

188. Fragm. En Fisker med Kurve paa en Stang, gaaende over en Bro eller Havnebygning. Foran ham sees en Triumphbue med en Equesterstatue paa, længere borte et Tempel.

189. En Mand hvilende paa en Seng, med en Qvinde, der sidder hos ham. Erotisk Scene. Fr.

190. En Mand og en Qvinde paa et Leie. Erotisk Symplegma. Paa Bags. **L FABR(ICMAS)**.³ Fr.

191. Samme Fremstilling. Med en halvmaanedannet Hank, der er mærket med tre Kredse, og Zirater paa Siderne.

192. En lign. Fremstilling. Paa Bags. ...ΙΧΙΘΝ ophævet. Fr.

193. En lign. Forestilling. Paa Bags. **MVNTREPT** med et Mærke nedenunder, bestaaende af to krydslagte ophævede Streger.

194. En lign. Forestilling.

195. En obscoen Scene, forestillende Tarquinius hos Lucretia, som det synes. Paa Bags. en indtrykt Fod.

196. En ithyphallisk Figur staaende foran en anden knælende. Om Randen er en Laurbærkrands, paa Bagsiden: **(L)CAECSA(E)**. Ov. angr.

197. En Qvinde, som siddende paa en Stol omfavnes af et Æsel (den forvandlede Lucius). Obscoen Scene. Paa Bags. **VEICRIS**⁴ med et kredsformet Mærke oven og nedenfor.

198-201. Fragmenter af Lamper med forskellige obscoene Forestillinger.

202. En Silenmaske bekrændset med Viinlöv.

¹ S. Navn Janssen Musei Lugd.-Batavi inscriptiones gr. et lat. tab. 29, 80. pag. 138.

² Jvfr Janssen a. St. tab. 29, 60 p. 136.

³ Jvfr ang. Stemplet De Witte Cab. Durand p. 392 og 394.

⁴ S. Stempel i Passerii Luc. III, 35. Cab. Durand p. 393 Nr. 1810.

203. Fragm. af en lign. Lampe.
204. Overdeel. En Pansmaske.
205. Overdeel. En Maske med spidst Skiæg og langt flagrende Haar. Denne og den følgende have været Hængelamper, forsynede med tre Öskener.
206. Overdeel. En comisk uskiægget Maske.
- 207-8. Fragmenter med en lign. Maske.
209. En comisk uskiægget Maske med høi Haarsætning og Lokker, som hænge ned paa Siderne. Paa Bags. **VETILI** ophævet, med en kredsdannet Zirats over og under.
- 210-11. Fragm. med lignende Masker.
212. En uskiægget tragisk Maske med Forhöining (*ὄγκος*) over Panden; paa Siderne og under Hagen en badlignende Zirats. Paa Bags. **FORTIS** ophævet. Fr.
213. En tragisk Oldingsmaske. Paa Bags. samme Stempel som paa foreg. Fr.
214. En giöende Hund.¹ Paa Bags. **Q HORA**.....
215. Overdeel. En giöende Hund paa en Seng. Fr.
216. En löbende Hund. Paa Bags. ...**V P.PACC** (?) med ophævede Bogstaver. Til to Blus. Fr.
217. Hunde, som jage efter en Hare eller et ungt Raadyr, i en Kreds om Midten. Fr.
218. En Hund, jagende et Vildsviin. Paa Bags. **L MVRES**. Fr.
219. En Löve, löbende.²
220. En lignende, som seer sig tilbage. Omkring Randen en Laurbærkrands. Paa Bags. **CPVFSEC**. Fr.
221. En liggende Löve. Med bladformet Hank. Fr.
222. En Örn med en Hare i Klöerne. Fr.
223. En Delphin. Fr.

¹ Passerii Luc. III, 89.

² Antichita di Ercol. VI tav. 13, 2

224. To krydslagte Grene med Drueklaser.¹ Paa Bags.
L MARMI.

Med en rund Fordybning med og uden Zirater.

225. En Epheukrands. Paa Bags. ANT (de to sidste Bogstaver i Monogram). Leer og Glasur af graa Farve.

226. Overdeel med en Bladekrands og Echinusrand. Foran Vægehullet en Muus. Fr.

227. En Rosette. Fr.

228. En rosettelignende Zirats med en Echinus omkring. Paa Bags. SAECVLI ophævet.

229. En liden Rosette og en Echinusbord. Paa Bagsiden: CIVNDRA(C).² Fr.

230. Med en Echinusrand.

231. Med en lign. Bord. (I Midten er et til en Vasehank hørende Satyrhoved indsat.) Paa Bags. L CASAE med en kredsdannet Zirats over og under.

232. Med Kredse i Midten og et Ornament ved Vægehullet. Fr.

233. En lign. Lampe til to Blus. Fr.

234. En lign. til tre Blus. Fr.

235. Uden Zirater. Paa Bags. PROBI ophævet. Fr.

236. Med en Muus foran Vægehullet. Paa Bags. EROTIS.

237. Omkring Randen Indskriften: CLAPHYRININE·VA indridset. Fr.

238. Lampehank af rund Form med et ophævet Gorgonehoved, omgivet af en Bølgerand (eller en Kreds af smaae Slinger).

239. Trekantet Hank med en Palmettezirats.

240. Fragm. af en meget stor trekantet Hank, paa hvilket Mercur's Brystbillede med Caduceus bag Skuldren (?), samt et

¹ Passerii Luc. III, 99.

² S. Navn paa Bags. af 12 Lamper i det Leidenske Museum, Janssen a. St. tab. 29, 50; p. 134.

Stykke af et stort Viinblad og af en halvmaaneformet Tavle med X som Begyndelse af en Indskrift.

241. Hank i Form af Serapis's Brystbillede.¹

Af forskellige andre Former.

242. Aflang Hængelampe med sort Glasur. Paa Midten Ganimedes, som føres giennem Luften af Jupiters Örn; om Vægehullet en Zirat. Paa Bags. M CHRI (H og R i Monogram), derunder 97.

243. Overdeel i Form af et Oxehoved med Pandesmykke.² Fr.

244. Fod eller Underdeel af en Lampe, af conisk Form, paa hvis Forside Minerva, staaende med Landse og Skiold ved Foden, i ophævet Arbeide.³ Fr. føroven.

245. En til tre Sider spidst udgaaende Lampe, til to Blus. Af graat Leer. Fr.

246. Fiirkantet, med en romersk Indskrift-Tavle paa Midten. Foran: AMAIBA(I) ophævet.

247. Aflang, med en Zirat foran Vægehullet. Paa Bags. C-OPPI-RES (jvfr Nr. 187).

248. En lign. uden Stempel paa Bagsiden.

Fra den sildigere (christelige) Periode.

249. Med Brystbillede af en Kriger, omgivet af en af Palmetter og andre Zirater dannet Bord. Paa Bags. to fordybede Kredse. Fr.

250. Tvende Duer over en Blomst, med en af concentriske Kredse dannet Bord omkring. Fr.

251. En Hund (?). Paa Siderne indpressede Zirater; bag-paa et utydeligt Stempel. Fr.

¹ Jvfr Passerii Luc. III, 35.

² Jvfr Agincourt Rec. de fragmens de terre cuite Pl. 27, 7.

³ Jvfr Bartoli Luc. II, 39. Panofka Terracotten des Berl. Mus. Taf. 8. — Altrene Nr. 264-67 ere muligt kun at betragte som Lampestötter og disse Nr. altsaa at henføre til denne Afdeling.

252. En gaaende Figur. Fr.
 253. En Muslingskal, omgivet af en Blomsterbord. Fr.
 254. Med en Udziring af ophævede Smaakugler paa Overfladen. Fr.
 255. Med en lign. Udziring under Siderne tillige. Fr.

Af meget ringe Størrelse.

256. Med en bladformet Hank. Fr. 3 T. l. (uden Hanken).
 257. Med en trekantet Hank, prydet med en Palmette. 2 T. l.
 258. Med en halvmaanedannet Hank og en indridset Bord om Randen. Fr. 1½ T. l.
 259-61. Med forskellige indridsede Zirater. 1½, 1½ og 1 T. l.
 262. Uden Zirater og Hank. 1 T. l.

263. En Basis eller et lille Altar med den ophævede Forestilling paa Forsiden af Victoria, som svævende holder en over Havet svømmende Tyr om Halsen. I hendes h. Haand sees et Stykke af en Palmegreen (?); det flagrende Gevandt lader hendes Figur blottet. (Hentydning til en Söseir.) 6 T. h.

264. Et fiirkantet Altar med en Fordybning oveni og en Lampe til to Blus paa den ene Side. Fr. 4½ T. h.

265. Et lign. Altar med Relief-Figurer paa de tre Sider: Mars staaende med Skiold og Landse, ved Fødderne et ubestemt Dyr; Mercurius staaende med Caduceus og Pung, ved Siden Vædderen; Fortuna staaende med Roer og Overflødighedshorn. Den til den fjerde Side hørende Lampe er afbrudt.¹

266. Et lignende Altar, af hvis Lampe ligeledes kun et Stykke er tilbage. De tre Sider ere prydede med Bladegirlander paa Midten og en Echinusbord forneden.

¹ Jvfr et lign. i Antichita di Ercol. VI, t. 7, 2-6. Antiquités d'Herulanum (Par. 1780) IX pl. 50-53.

267. En Lampe uden Zirater, hørende til et Altar som de foregaaende.

268. En colossal Phallus med tre lignende mindre forneden, som ere halvt afbrudte. 13 T. 1.

269. En Phallus, rødmalet. Votivfigur. 4½ T. 1.

270. Gorgonehoved i Relief, med udrakt Tunge og fremstaaende Huggetænder. — Dette og det følgende Hoved ere i ældre græsk Stil, af graat uferniseret Leer, og høre til de Gienstande, hvilke, rimeligt som Symboler af religiøs Betydning, hyppigen forekomme i nolanske Grave.¹ 2½ T. h.

271. Skiægget Relief-Hoved med Tyrehorn. (Af den tyredannede Dionysos².) 1¼ T. h.

272. En lille rund Reliefskive med en tragisk Maske; paa Bagsiden en udstaaende Tap. — Denne og de tre følgende ere af rødligt og guulagtigt ferniseret Leer og have formodentlig ligesom de foregaaende tient til Gravsymboler.

273. En lignende med en Gorgonemaske, i hvis aabne Mund Dyretænder sees. Denne, saavel som de to følgende, bærer paa Bagsiden Spor af at have havt en Tap som den foreg.

274. En lignende med en qvindelig Maske uden Mundaabning.

275. En lignende med en bacchisk Maske, bekrandset med Epheu og prydet med store Örenringe.

276. En lille Satyrmaske af graat Leer, med en Ösken foroven; formodentlig til at ophænge som Amulet.

¹ Panofka Terracotten des Berl. Mus. Taf. 47, 3-4.

² Jvfr Streber Ueber den Stier mit dem Menschengesichte i Abhandl. der bayr. Academie der Wissensch. II Th. 2 Abth.

II.

MARMOR

og andre Steenarter.

1. STATUER, BUSTER.

Af hvidt Marmor med Undtagelse af Nr. 24-25, 28, 45 og 66.

1. Cybele, thronende mellem to Löver, med Offerskaal i h. Haand, den venstre støttet paa hendes Tromme (Tympanum). Hun bærer en høi Hovedbedækning i Form af en Modius med et buet Pande-Diadem (Stephane) foran, hvorover hendes Overgevandt er draget som et Slør. Bagtil fladt arbeidet, med Rester af rød, gul og sortebrun Farve. Fra Kunstens Forfaldsperiode. $9\frac{1}{2}$ T. h.

2. En thronende Gudinde, med lang Chiton og Overgevandt. Hovedet, det nederste af Armene og Fødderne fattes. $6\frac{1}{2}$ T. h.

3. Jupiter-Serapis's Hoved. Meget fragmentert. $3\frac{1}{2}$ T. h.

4. Statuette af en staaende Minerva, som mangler Hovedet, det nederste af Benene og af Armene. Hun bærer et paa h. Skulder sammenheftet Overgevandt, der skiuler det halve af Ægiden; det paa Ryggen nedfaldende Haar er sammenbundet i en Pung. Begge Armene ere sænkede; i den venstre sees et Stykke af Landsen. 7 T. h.

5. Det høire Been af en Apollo-Statue (noget under naturlig Størrelse) med en opadseende Gryph ved Siden. De ere halvt udhuggede af et Marmor-Stykke, som har tient til Støtte for Figuren og har en med rød Farve malet Grund.

6. Statuette af den ephesiske Artemis eller et lign. asiatisk

Gudebillede, manglende Hovedet, Hænderne og det nederste af Benene. Hun er prydet med to brede Halssmykker og har fire Rader nedhængende Bryster, under hvilke vingede Löver og Grypher i tre Rækker ere anbragte, og nederst paa hver Side en Sphinx. En Victoria og en Löve sidde paa hver Arm. 6 T. h.

7. Hoved af en Mercur-Statue med Baand om Haaret. Af god Stil. Vingerne ere afbrudte og Næsen m. m. beskadiget. 8 T. h.

8. Torso af en mandlig Herme (Mercur?), ved hvis v. Side sees en ved Benene hængende Hane, som Figuren har holdt. Den er afbrudt tæt over Maven og har længere nede en Fure i Midten af Støtten til Antydning af Benene. 13 T. h.

9. Torso af Venus, ubeklædt, med Amør i Armene. 3¼ T. h.

10. Statuette af en staaende Yngling, som fattes Hovedet, det nederste af Armene og af Benene. I den h. Arm sees et Stykke af en Fakkell, ved den v. Arm det överste af Buen, paa Skuldrene Enderne af det nedfaldende Haar. (Amor eller Hy-men, skiöndt uden Vinger.) 6 T. h.

11. Statuette af Bacchus i archaisk Stil, manglende Hovedet, det nederste af Benene, den h. Haand og et Stykke af den v. Arm. Han er ifört en fint foldet Underklædning med sammenknappede Halværmer, over hvilken han om Underdelen bærer et glattere Gevandt og om Overdelen et langt nedhængende Pantherskind, begge fastholdte af et Belte; desuden er en Chlamys bagfra slynget om begge Armene. Over Brystet er det nederste af det spidse Skiæg synligt, paa Ryggen det langt nedhængende Haar, som er sammenbundet ved Enden. Han er fremadskridende og bærer Drueklaser i den sænkede v. Haand; i den hævede höire har han formodentlig holdt Thyrsusstaven, at dömmet af et ved Hoften afbrudt Stykke, som synes at have hört til den. Figuren har været af omtrent 7 T. Höide.¹

¹ Denne saa særegent klædte Bacchus-Figur er i alt væsentligt den samme som den store Statue i Glyptotheket i München, forhen i det braschiske

12. Buste af den skiæggede Bacchus, med Baand om Haaret, der hænger langt ned paa Siderne. Hørende til en Herme; bagtil fladt arbeidet. $5\frac{1}{2}$ T. h.

13. Buste af en ungdommelig leende Satyr med Epheu over Panden og Haaret ombundet med et tykt snoet Bind, hvis Ender hænge ned paa Brystet. Overdeel af en Herme. Næsen fr. 14 T. h.

14. Buste af en ung Satyr med leende Mine.
Næsen m. m. restaurert. 13 T. h.

15. Hoved af en ældre Satyr, smilende, bekrandset med Epheu. Baghovedet afbr. $7\frac{1}{2}$ T. h.

16. Hoved af en Statuette af en ungdommelig Satyr. Det er bekrandset og har, som det sees af to Huller, havt Horn (af Bronze). Det har været benyttet til Restauration (i Oldtiden), idet baade den fladt afskaarne Hals har en indboret Jernpig samt et endnu paasiddende Bindemiddel, og tillige det överste af Haaret er tilsat. Næsen fr. $3\frac{1}{2}$ T. h.

17. Underlivet samt det överste af Benene af en ældre Satyr med omhængt Dyreskind. $3\frac{1}{2}$ T. h.

18. Hoved af Pan.

Brystet, det nederste af Skiægget, Næsen, Hornene m. m. ere tilsatte. Omtrent 11 T. h.

Galleri i Rom, som er restaurert med epheubekrandset Hoved, Patera og Offerkande i Hænderne, og har fört Navn af *etrurisk* eller *bacchisk Præst*. See Sickler u. Reinhart Almanach aus Rom 1811 Taf. 9-10 S. 131 f. Clarac Musée de sculpture pl. 696 Nr. 1641. Beschr. der Glyptothek von Klenze und Schorn (1837) Nr. 51 S. 41. Dog findes ved nærværende Statuette flere Afbildninger: Chlamysen er bagpaa trukket midt over Ryggen og berører Haarpungen, der er betydeligt længere; paa Skuldrene er intet nedfaldende Haar synligt; af Pantherskindet ere Bagbenene knyttede over den v. Skulder, saa at det ene af dem hænger ned paa Brystet, det andet paa Ryggen, og Halen af det naær bagpaa ned til under Knæene; Beltet endelig, der paa Ryggen skiules af Chlamysen, har foran en nedadvendt Spids og en Prydelse af tre Nagelhoveder. Af den i v. Haand bevarede Druckklase sees, at den Münchenske Statue er urigtigt restaurert, og ligeledes, at den ikke, efter den i Sicklers Almanach og af Schorn a. St. yttrede Formening, i v. Haand har holdt en Deel af Gevandtet.

19. Et skiægget Hoved med en Blomsterkrands om Haaret. (Vertumnus.) Baghovedet er fladt afskaaret og har en Jernkrampe til at befæstes med. Næsen m. m. fr. 8 T. h.

20. Statuette af Æskulap støttet til Slangestaven, med en Patera i h. Haand, den v. Arm indhyllet i Kappen.

Uden Hoved og Födder. 5½ T. h.

21. En lign. Hoved og Födder mangle; den h. Arm m. m. fr. 4½ T. h.

22. Æskulap, staaende med en ægformet Gienstand i h. Haand som Föde til Slangen, der snoer sig op ad en Træstamme, til hvilken han læner Armen. I v. Haand holder han en kort Stav(?) og tillige Fligen af sin Kappe, der kastet over v. Skulder hænger ned om h. Lænd; ved hans Fod staaer et rundt Skriin med hvælvet Laag (til Skriftruller¹). Bagtil fladt arbeidet; med Spor af Malning. Fra Kunstens Forfaldsperiode. 10 T. h.

23. Victoria, svævende, iført en Diplois. Vingerne, som ere meget store, ere bagtil fladt arbeidede og forenede i eet.

Hovedet, h. Arm, det halve af v. Arm og det nederste af Benene fattes. 10½ T. h.

24. Hoved, hørende til en Statue af Pudicitia eller en Romerinde, fremstilt som saadan. Haaret er bedækket af et bredt Baand eller Klæde under det omkastede Slør; af Haanden, der drager dette tættere til, er et Stykke levnet. Af Kalksteen.

Næsen fr. 9½ T. h.

25. Et qvindeligt Hoved med Blomsterkrands og Slør. (En Muse eller Flora.) Fragm. Af en bruun basaltisk Steen. 3 T. h.

26. Overkroppen af en qvindelig Figur med Chiton og Overgevandt; begge Armene, af hvilke den venstre har været løftet, ere afbrudte. Figuren har ifølge den fr. Bagside udgiort en Deel af en større Gienstand. 4½ T. h.

27. Underdelen af en staaende qvindelig Figur i Stola med Palla over. 5 T. h.

28. Statuette af en qvindelig Figur, iført en fiintfoldet Underklædning og Overgevandt, siddende med den h. Albue støttet

¹ Jvfr Panofka Asklepios u. die Asklepiaden (1846) p. 56, Taf. 6, 1 a.

til Knæet. Alle de blottede Dele af Figuren: Hovedet, begge Underarmene og Fødderne, mangle; de have oprindeligt været tilsatte, formodentlig af en anden Steenart. Ogsaa Sædet fattes. Af halvgiennemsigtig Kalkspat. 4 T. h.

29. Torso af en ungdommelig mandlig Figur, staaende og bedækt med en kort over Skuldren sammenheftet Kappe. Af den sænkede h. Arm er kun det øverste tilbage; den v. Arm er aldeles afbrudt, men har været høit hævet tilligemed Kappen. Af den runde Fordybning, der findes imellem Skuldrene, sees, at Hovedet har været særskilt udført. 17½ T. h.

30. Torso af en staaende Barnefigur, afbrudt over Midten af Livet og Laarene. Med Spor af Kiødfarve. 7 T. h.

31. Fragm. af en Gruppe af to staaende Personer. Af den ene, mandlig og ubeklædt, ere Overkroppen, den paa Høften støttede h. Haand og en Deel af v. Arm med et over Skuldren hængende Gevandt levnede; af den anden, der synes at have været qvindelig, er kun den h. Arm tilbage, af hvilken Haanden hviler paa den førstes v. Skulder. 11 T. h.

32. En paa en Klippe siddende mandlig Figur med en folderiig Kappe, der bagfra er trukken over v. Skulder og foran sunken ned om Lænderne, samt med Skoe. Hovedet og den ene Fod mangle, saavel som begge Armene, af hvilke den v. har været hævet og særskilt paasat; den h. har holdt en Stav, af hvilken et Stykke sees i Haanden. 10¼ T. h.

33. Torso af en siddende nøgen mandlig Figur, afbrudt midt over Livet og Laarene. Af en lidet større Statuette.

34. Hoved af en ung Heros, hørende til en Statue. Næsen beskadiget. 4 T. h.

35. Forhovedet af en ungdommelig Heros, af en Statue i naturlig Størrelse, af skiøn græsk Stil. Det har, ifølge de paa-siddende Stykker Kalk, været anvendt til Muurværk. Næsen og Panden beskadigede.

36. Buste af Demosthenes. Meget beskadiget. 15 T. h.

37. Brystbillede af Kaiser Hadrian som apotheoseret, med Ægide over den v. Skulder. Det hviler paa en lille Verdenskugle, der bæres af Jupiters Örn, og er bagtil understøttet af et Palmetræ. Af plump Arbeide. Tilligemed Basis 15 T. h.

38. Underdelen af et colossalt mandligt Hoved. (Kaiser Tiber.)

39. Et skiægget Hoved, Portrait af en Romer.

Næsen restaurert. 11 T. h.

40. Uskiægget Buste af en Romer.

Næsen, Örene og Brystet afbr. Hovedet $8\frac{1}{2}$ T. h.

41. Uskiægget Hoved af en Romer. $5\frac{1}{2}$ T. h. (med Halsen).

42. Uskiægget romersk Portraithoved. Næsen beskadiget. 4 T. h.

43. Hoved af en Romerinde med høi Frisure, som den bruges i den Flaviske Kaiserfamilies Periode.

En Deel af Baghovedet fattes; Næsen m. m. restaurert. 9 T. h.

44. Et qvindeligt Portraithoved med samme romerske Frisure. Næsen fr. 6 T. h.

45. Hoved af en Romerinde med samme Frisure. Af emailletet Quarts. Næsen fr. 2 T. h.

46. Hoved af en Romerinde med Frisure fra Antoninernes Periode. Næsen m. m. fr. 5 T. h.

47. Portraithoved af en Person i Drengalderen med Laurbærkrands om Haaret, hvilket, som paa Apollobilleder, bagtil er opbundet i en Knude. Næsen fr. 7 T. h.

48. Portrait-Buste af en Dreng. 9 T. h.

49. Hoved af en Dreng. 5 T. h.

50. Fragm. af et colossalt mandligt Hoved med et bredt Baand om Haaret. Af fortrinligt romersk Arbeide.

51. Et Sviin ved en Træstamme og Foden af en mandlig Figur, paa en Basis.

52. Et Stykke af Underarmen med Haanden, af en colossal qvindelig Figur.

53. En Haand, som holder en Offerskaal, tilligemed et

Stykke af Armen med Ærme. Af en mandlig Figur i naturlig Størrelse. Benyttet til Restaurering.

54. En ungdommelig Haand med en Syrinx. Af en noget mindre Figur (Olympus).

55. En qvindelig Haand, der holder et Stykke af et Gevandt med Druer og andre Frugter. Af en Statuette.

56. En ungdommelig Haand, som holder et Stykke af en Stav eller Landse. 5 T. 1.

57. En mandlig Haand med en Skrift-Rulle. 2½ T. 1.

58. Det venstre Been af en gaaende mandlig Figur, lidet under naturlig Størrelse. Ligesom de følgende paa et Fragm. af Fodstykket.

59. En mandlig Fod af naturlig Størrelse. Fr.

60. En qvindelig Fod. Af græsk Marmor og fortrinlig Udførelse. 5¼ T. 1.

61. En ungdommelig Fod. 4½ T. 1.

62. Fragm. af en colossal mandlig Fod med en riigt prydet Halvsko.

63. Fragm. af en lignende med en Sandal (*solea*), hvis Remmer ere sammenfæstede ved en Ligula imellem den store og den anden Taa. Benyttet til Restaurering (i Oldtiden).

64. Hoved af en Gied. Fr.

65. Lövehoved, som har dannet det överste af Benet til et Bord (Trapezophor), et Sæde eller desl.

66. Lövefod af et Been til samme Brug. Af gult flammet Marmor.

2. RELIEFER.

Af hvidt Marmor med Undtagelse af Nr. 72, 79, 80.

67. Et lille Kapel (ædicula), i hvis Fordybning Cybele sidder med Patera i h. Haand, den v. Haand støttet paa en stor

Tympanum og en lille Löve liggende paa Skiödet. Hendes Dragt er en ærmelös Underklædning med overkastet Gevandt; hun har en Modius paa Hovedet og nedhængende Haarfletninger. Af plumpt Arbeide, med Spor af guul Farve.¹

Fr. 9, T h.

68. Hoved af Amor, med smilende Mine; Haaret er foran opbundet i en Slöife, fastholdt af et bredt Baand over Panden og nedfaldende til Siderne. Bagtil fladt afskaaret og afbrudt ved Halsen. 4½ T. h.

69. Et Barne-Hoved.¹ Fragm., paa den ene Side fladt afskaaret. Næsen beskadiget. 6½ T. h.

70. Hoved af en Yngling, med lokket Haar og af qvindelig Udtryk. Fragm. Overdelen og Næsen beskadigede. 6½ T. h. -

71. En staaende qvindelig Figur i lang ombæltet Chiton, manglende Hoved, Arme og det nederste af Benene. Paa den v. Side fladt afskaaret, paa den höire afbrudt. 1 Alen 17 T. h.

72. Brystet med Skuldrene af en beklædt qvindelig Figur. Af guult Marmor.

73. Siden af en Hest med en foran Bringen sammenfæstet Lövehud.

74. Fragm. af en Reliefplade, med Overdelen af Diana i Jagtdragt, staaende med et Spyd i Haanden og Kogger paa Ryggen. 6 T. h.

75. — Med to Qvinder, en yngre knælende, i lang Chiton, en ældre staaende bagved, som er indhyllt i et Overgevandt og holder en ubestemt Gienstand i den oplöftede h. Haand.

4 T. h.

76. — Med en mandlig Figur, der staaer lænet til en knortet Stav og har en Kappe omkastet, der lader Overkroppen blottet; bagved sees en Deel af en Klippe. Hoved, h. Arm, v. Haand og begge Födder mangle. I Halsen sidder en Jernpig, hvormed Hovedet, frit udstaaende, har været paasat; paa

¹ Jvfr Gerhard Berlins Ant. Bildw. S. 64 Nr. 67 h.

samme Maade har, ifølge et indboret Hul, den manglende Arm været anbragt. 10 T. h.

77. Fragment af en arkitektonisk Reliefplade, med en Abe, som siddende æder paa en Roe. Foran den sees Endebogstaverne af en femliniet romersk Indskrift, nemlig:O,MO,RI,O,N. Langs den øverste horizontale Rand løber en Bladebord. 13½ T. h. 11½ T. br.

78. — Med Blade og Stængler af en stor Arabesk, i hvis Krumning Fordelen af en springende Steengied. Paa den v. Side er et Stykke af Yderkanten med en Bladebord bevaret.

79. — Med Blomster-Ornamenter. Af rødt Marmor.

80. — Med lign. Ornamenter af ziirligt Arbeide. Af gult Marmor.

81. — Med et Stykke af en bacchisk Trefod, som er prydet foroven med et fremspringende Bukkehoved og Forestillingen af et Raadyr angrebet af to Jagthunde, og langs ned ad Benene med Arabesker. I Huulningen mellem de to Been, der ere bevarede, hefinder sig en candelaberformet Opsats, der bærer det bacchiske kurveflettede og med Hank forsynede Offerkar (*λίχνον, vannus*) med en stor Phallus og nedhængende Frugter¹. Ved Siden af Trefoden sees et Stykke af et fortløbende Ornament. Af ziirlig Udførelse.² Paa Bagsiden ere kantede Flader med Spor af indsat Jern. 5½ T. h. 4 T. br.

82. Et arkitektonisk Fragment (af en Dörkarm eller desl.) med ophævet Arbeide paa to flade hinanden modsatte Sider. Paa den ene Side: et Stykke af en Arabesk med Viinblade, i hvis Krumning en nøgen mandlig Figur sidder med den ene Arm fremrakt. Paa den anden Side: Fordelen af en springende Buk i et lign. Ornament. 9½ T. h. 6 T. br. 3-4½ T. tykt.

83. Et lign. Fragn. Paa den ene Side: Hoved eller Maske

¹ Jvfr Monum. d. Inst vol, II tav. 27.

² Udg. af Gerhard Ant. Bildw. Taf. CXI, 1; i Texten S, 359 ere de til Trefoden hørende Dele anderledes forklarede.

af en Cyclop, halvt forfra seet; af det store Öie midt i Panden strækker Brynet sig langt ned til begge Sider og bedækker en Deel af de sædvanlige Öienhuulninger. Paa den anden Side en Pansmaske; denne er meget fladt arbeidet, hvorimod Cyclophovedet er stærkt ophævet. Det har senere været anvendt til Muurværk.
7½ T. h. 5½ T. br. 1-3¼ T. tykt.

84. Et arkitektonisk Fragment (afbrudt oven og nedentil) med fire regelrette Sideflader, der alle ere prydede med ophævet Arbeide. Paa Forsiden to Satyrmasker, en ungdommelig og en skiægget, med Syrinx og Pedum, i en firkantet Indfatning, hvortil foroven og neden en lign. Quadrat har sluttet sig. Paa de tre andre Sider ere fladt arbeidede Blomster- og Blade-Ornamenter. Dette Fragm., der muligt har hørt til een af Støtterne i et Gelænder, har paa den ene af de smalere Sideflader en dyb Indboring, som til Anbringelse af et Hængsel.

8½ T. h. 6½ T. br. 2½ T. t. kt.

85. Fragm. af en Plade med en Silenmaske og Lövværk. Den har, ifølge to runde Indsnit foroven, havt Form af et peltadannet Skiold og tient til arkitektonisk Decoration.¹

10 T. h.

86. Fragm. af en Silenmaske med giennebrudt Mundgab, bagtil huul.

87. Fragm. i Form af en halv Kugle med Palmetter og andre Ornamenter om Siden og en Rosette nedenunder; formodentlig en Consol, der ved den ene afbrudte Side har været befæstet til en Væg. Paa den afskaarne Flade, der saaledes har vendt opad, ere flere lige Linier og en Cirkel indridsede, hvilke synes at have tient til Maal ved Marmorets Tilhugning.

5½ T. D.

88. Fragm. (muligt af Midten af en Candelaber) med Relief-Arbeide bevaret paa to Sider. Paa den ene, der er convex, sees en Slange, som kryber ud igiennem den hule Stamme af et Frugttræ; paa den anden, der er flad, et Stykke af en

¹ Jvfr et lign. i Mus. Borbon. T. IX, tav. B.

Nereide med flagrende Gevandt paa en Delphin. Formodentlig af en Fremstilling, der har gaaet ud paa at betegne Tilværelsen efter Döden, nemlig Legemet's Forvandling til Slangeskikkelse¹ og Farten over Oceanet til de Saliges Öer.

89. Et lidet Fragm. med to Satyrmasker imellem Ornamenter, paa en hvælvet Flade.

90. Fragm. af en græsk Gravstele. En Qvinde, siddende paa en Stol indhyllet i et Overgevandt, giver sin foranstaaende Mand Haanden til Afsked. Af denne er kun noget af Fordelen bevaret. 12½ T. h.

91. Fragm. af et Grav-Relief med Hovedet af en Romer, uskiægget og halvt forfra seet, i en nischeagtig Fordybning.

92. Fiirkantet Gravkiste. Hiörnerne ere forneden prydede med siddende Sphinxer, foroven med skiæggede Satyrhoveder med Vædderhorn. Girlander, opbundne til disse, hænge paa de tre Sider; den paa Forsiden er af Egelöv og slutter sig til en fiirkantet glat Indskrift-Tavle; den paa h. Side er af Olivenblade, den paa venstre af Laurbærblade, begge med lange flagrende Baand ved Enderne; over hiin er en Patera med et Medusahoved indvendigt, over denne en Offerkande (*guttus*). Bagsiden er glat. Laaget fattes. Siderne 12 T. br. 9½ T. h.

93. Een af de smale Sider af en Sarkophag, paa hvilken tvende korsviis sammenbundne Epheugrene, til den ene Side fasthæftede ved Toppen af en opreist Thyrsus, til den anden Side ved det överste af en paa Forhiörnet' anbragt brændende Candelaber. Denne er prydet med en Sphinx, Laurbærgrene og Delphinfödder, og har överst Form af en Vase.

14 T. br. 12 T. h.

¹ Jvfr Gerhards Ant. Bildw. Text S. 258, Not. 57.

Forskiellige andre Gienstande af Marmor.

94. Fragm. af en attisk Indskrift, et offentligt Decret, som det synes, vedkommende den acharnensiske Demos, fra det 4de Aarh. f. Chr. Den er indhugget paa en $2\frac{1}{4}$ T. tyk Plade, afbrudt paa venstre Side og forneden.

...ΑΡΝΕΥΣΙ
 ...ΑΧΑΡ(ΝΕΥ)ΣΕΙ(Γ)
 ...ΘΕΑΣ(Σ)Ω-ΙΔΙ-
ΝΔΙΑ(ΤΕΛ)ΕΙΤ
ΝΕΑΥΤΟΥΕΝΔ
ΟΙΣΔΗΜΟΤΑΙ
ΠΕΡΙΤΩΝΚ-
ΙΤ- - - - ΩΣ-

95. Fragm. af en græsk Indskrift fra det 2det Aarh. efter Chr., hvis Indhold synes at angaae det delphiske Orakel. Paa en Plade af lign. Tykkelse, afbrudt paa alle fire Sider.

.....ΜΑ.....
ΝΗΤΟΥΣΚΑΙ...
ΝΑCΑΤΗCΤΕ...
ΥΚΕΘΕΙΟΝΑ.....
 ...ΔΕΠΑΙΑΝΠΥ.....
ΠΕ(Λ)ΟΓΙΟ.....

96. En romersk Gravtavle (fra et Columbarium) med Indskriften: **ALBANVS EROTIS V· A· VI** (*levede sex Aar*).

$3\frac{1}{4}$ T. h. 7 T. l.

97. Fragm. af et Gulv af romersk Mosaik, hvidt med sorte Figurer. I Midten af en ved en Bord betegnet Kreds sees en Yngling tilhest, som med en Landse strider mod to Bevæbnede, der befinde sig paa en Jordstrimmel nedenfor og hvilende paa det ene Knæ dække sig med Skioldet. Hiin er iført en bræmmed Chiton med en Chlamys over og har en rund Hat

hængende paa Ryggen; disse bære Hielme samt korte Sværde, og den ene af dem en Kappe¹. 23% T. h. 29% T. br.

98. Den ene Side af en Støbeform, i hvilken en Örn og en Phallus ere indhuggede, begge med en Ring over og en Canal til Indgydningen af Metallet. Fr.

99. Fragm. af en lign. Form, med en Hane indeni en Runddeel, 4 Gange gientaget i een Række²).

100-101. To Vægte af sort Basalt, med runde Sider, flade foroven og forneden. Hver 1 Pd. 26 Lod.

Smykker og Amuletter, meest af ædlere Stene.³

102. Et lidet skiægget Hoved, afbrudt ved Halsen. Grøn Jaspis.

103. Hoved af en Hund, afbrudt ved Halsen. Calcedon.

104. En Fingerring af Karneol med et Anker, fladt indskaaret paa en Plade. Fr.

105. En rund Perle med en flad Side, paa hvilken en indgraveret Blomst. Rödlig Agat.

106. Aflange uregelmæssige Perler af Karneol.

107-8. Fiske af Biergkrystal med incrusterede Öine.⁴

1½ og 1¼ T. l.

¹ Muligt Bellerophon, som efter Seiren over Chimæra kæmper mod Solymerne eller det af Jobates mod ham lagte Baghold, ihvorvel Hesten ikke er bevinget.

² Jvfr nedenfor Blytesseræ med Forestilling af Mercur eller en Külle paa den anden Side, Nr. 29-31 og 58.

³ De smaae, især til Fingerringe anvendte, Plader af ædlere Stene med fordybede og ophævede Figurer (*Gemmer*) ere sammenfattede under et eget, det 3die, Afsnit af Thorvaldsens Museums Antiquitets-Samlinger.

⁴ Formodentligt christelige Symboler fra Catacomberne; jvfr dog Raoul Rochette 2me Mém. sur les antiquités chret. des catacombes P. II § 2, i Mém. de l'institut de France T. XIII p. 744-45.

109-12. Cicader af sribet Onyx, giennemborede efter Længden. Fr. $1\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ T. 1.

113. En liden Phallus af Karneol.

114-16. Smaa Phaller, af rødlig og grønlig Talk, med Giennemboring eller Ösken.

Fragmenter af Vaser af ædlere Stene.

At de følgende Fragmenter have hørt til de af ædlere Stene heelt udskaarne Vaser og Skaaler (*vasa gemmea, gemmæ portoriæ*), tildeels af betydelig Størrelse, som udgjorde een af Gienstandene for den baade hos Grækerne og Romerne især i en senere Tid herskende Luxus, er öiensynligt af deres rundede Flade og af deres Størrelse; paa Nr. 120 er tillige et Stykke af Karrets Rand bevaret. Nr. 117-20 ere prydede med ophævede, Nr. 121 med fordybet skaarne Figurer; paa Nr. 122 findes begge tillige.

117. Fragment af ophævet Arbeide, med en blottet qvindelig Figur, nedsunken paa det h. Knæ og med den v. Arm hvilende paa det andet Been, ved hvilket et Stykke Gevandt sees. (Venus eller i Diana i Badet.) Calcedon.

Figurens Hoved, h. Arm og h. Been fattes.

118. — Med en ungdommelig Satyrmaske, forfra seet. Calcedon.

119. — Med Ansigtet og den blottede Skulder af en qvindelig Figur. Granat.

120. — Med et Bucranium og Enderne af to ved det hængende Frugtgirlander. Biergchrystal.

121. Fragn. med indgraverede Fiske, fremstillede svømmende imellem hverandre, saaledes at Skaalens rundede Overflade forestiller Vandet. En mindre Fisk, der er heelt bevaret, undflyer en større, af hvilken Hovedet sees; af 3 andre ere kun Stykker levnede. Calcedon.

122. Fragm. med tre veddeløbende utöilede Heste, ved Siden af en lav Colonne, paa hvilken en Örn sidder med en Palmegreen i Næbet. I Grunden ere de enkeltstaaende Bogstaver **A O P** og i en Linie nedenfor **C · R · V · D ·** (retrogradt). Alt indgraveret. Ovenfor sees det nederste af et meget større Brystbillede i Relief. Bruunflammet Agat.

III.

GULD.

De følgende Smykker, af hvilke adskillige tillige ere Amuletter (Nr. 60-63) eller have tient til at indeslutte saadanne (Nr. 55-60), andre kun ere at betragte som Gravsymboler (Nr. 66, 67, 80 og muligt flere), høre förstörstedelen til dem, der findes i Etruriens Grave: med Zirater af Guldtraads- og kornet Arbeide, udförte med særdeles Fínhed og Elegants (især Nr. 40-43, og 68-74), eller med figurlige Fremstillinger, i hvilke den etrusiske Kunststil er kiendelig (Nr. 1-3, 42-43, 68-69, 75). Af græsk og römersk Arbeide ere Nr. 11, 13, 32, 60.¹

1. En Fingerring med en fremspringende oval Relief-Plade af presset (eller drevet) Arbeide, som forestiller to Löver i angribende Stilling ligefor hinanden, hvilke en mandlig Figur paa hver Side synes at ville styre.

2. — Med en aflang sexsidet, paa Enderne med to Panther-Hoveder prydet Plade. Denne har to Löver indgraverede, af hvilke den ene siddende paa Bagbenene vender sig truende om mod den anden, der bagfra angriber den.

3. — Med en fiirkantet Plade, i hvilken en liggende Gryph er indgraveret; med tilföiede Zirater paa de to Sider.

4. — Med en Smaragd og en usleben Diamant.

¹ De Ringe m. m. af Guld, i hvilke skaarne Stene ere indfattede, ere henföerte til Samlingen af disse.

5. — Spiralformigt to Gange omslynget, med udzirede Dupper.

6. — — Tre Gange omslynget, flad og sammensat af snoede Guldtraade. I den ene Ende en Rosette, den anden Ende afbrudt.

7. — Af tykke Guldtraade, der danne smaae ved Kugler forbundne Kredse, med en rund flad ægte Perle paa en Plade.

8. — Med en kunstigt sammenslynget Knude paa Forsiden.

9. — Flad, med Spiral-Zirater af Guldtraade paa Forsiden. Fr.

10. — Bestaaende af en flad, af tynde Guldtraade kunstigen sammensat Kiede.

11. — I Form af to sammenföiede Ringe med aflange Plader, paa hvilke Navnene **VLPIA FAVSTINA** ere indgraverede.

12. — Med en paa en oval Plade indgraveret Green. — Denne Ring er ligesom den foreg. af mindre Omkreds, til en qvindelig eller en Barne-Finger.

13. — Med en løbende Jagthund paa Pladen. — Denne og de tre følgende, der ganske have Form af Fingerringe, ere for smaae til at have kunne været brugte som saadanne af Andre end Börn, den sidste neppe engang dette.

14. — Med Punktering paa Pladen.

15. — Indvendigt huul med en oval Aabning, i hvilken en Steen har siddet.

16. — Med en ophævet Phallus paa en Plade.

17. En Ring, paa den ene Side tykkere, paa den anden tyndere med en giennemboret Smaragd imellem to Guldperler og to smaae ægte Perler; lukket ved Omsnoening. — Den synes ligesom de følgende Ringe at have hørt til et Örensmykke eller Halsbaand.¹

¹ Jvfr. Mus. Etr. Gregor. P. I tav. 78.

18. — Af sammenslyngede Guldtraade, der danne smaae ved Kugler forbundne Kredse, og prydet med en større rund Perle, fastholdt af to Kroge.

19. — Lille og flad, med Udzinging af snoede Guldtraade, og til at aabne med en Art Laas.

20. — Tynd, med en kugleformet Filigran-Zirat i den ene Ende, der ogsaa synes at have tient til Ringens Aabning og Lukning; den anden spidse Ende er afbrudt.

21-22. — Smaa, tynde og sammensnoede med Enderne.

23. Et Örensmykke med en lang omböiet Naal til at stikke igiennem Öret, prydet med 2 større ægte Perler, en rund og en oval, samt en liden Smaragd, giennemborede.

24. — Med 2 indfattede Saphirer og en lille Perle.

25. — Med en indfattet Smaragd og 3 smaae Perler.

26. — Med en firkantet Plade, som har tient til Indfatning for en Steen og foroven været besat med 3 smaae Perler.

27-31. Dele af 5 forskellige Örensmykker med Smaragder, smaae Perler og udzirede Guldplader.

32. Overdeel af et Örensmykke, dannet af en liden Amor-Figur med en Syrinx i Hænderne, af presset Arbeide.

33. Underdeel af et Örensmykke, bestaaende af en langagtig Ring med en nedhængende flad giennemboret Saphir.

34. — Med en større oval Perle.

35. — Med en giennemboret Smaragd.

36. — Med en Smaragd og en lille Perle, giennemborede, samt et Guldornament hængende nederst.

37. — Med en oval Plade, i hvilken en Steen har været indfattet, og en lille nedhængende Perle.

38. — En lille Ring af snoet Guldtraad, der bærer en større huul Ring, af hvis ene tyndere Side et Stykke er afbrudt.

39. — En Ring til at aabne, dannet af tykke rundt slyn-

gede Guldtraade, i den ene Ende tyk og prydet med et Lövehoved, i den anden spids til at gribe ind i dette.¹

40. — I Form af en Cylinder, aaben oventil, hvor begge Siderne ere forbundne med en Böile, som ved Hielp af et Hængsel og en i en Skede passende Sölvstift kan aabnes og lukkes². Cylindren er udvendigen riigt orneret med kornet og Filigran-Arbeide: rundt om Siden ere Halvkugler, kornede afvexlende med glatte, inden i Casetter; överst paa den Side, der var bestemt til at vende udad, er en Palmette; ligeledes ere begge Enderne udzirede.³ $\frac{1}{2}$ T. 1. $\frac{7}{12}$ T. D.

41. Et lign. Smykke. Ikkun den forreste Ende af Cylindren er lukket med et Palmette - Ornament, den bageste er aaben.

42. Et lignende. Cylindren er aaben for begge Ender og har kun paa den udadvendende Side Ornamenter, som bestaae i Rosetter og Blomster, dannede af Traade, smaae Kugler og Plader af Guld, over hvilke 2 liggende Sphinxer med en Palmette imellem af presset Arbeide. $\frac{2}{3}$ T. 1.

43. Et lignende, med et ophævet Hielmhoved midt paa Siden. $\frac{1}{2}$ T. 1.

44. — Af lign. Form, men mindre og ikkun med en ophævet Rosette paa den ene Side. Ogsaa Laasen er anderledes indrettet.

45. En Halskiede, bestaaende af flade Led, der have Form af to Runddele ved Siden af hinanden og ere forbundne ved omnoet Guldtraad. I Enden er en Krog til at lukke med. $15\frac{1}{2}$ T. 1.

46. 16 Guldperler, større og mindre, glatte, kornede og med forskellige Ornamenter. Indv. hule.

¹ En lign. fra en græsk Grav paa Krim i Annali del. inst. Vol. XII Tav. B Fig. 18. Jvfr Stackelberg Gräber der Griechen Taf. 74.

² Tydeligst paa Nr. 41, hvor Laasen er aldeles uskadt.

³ Et Smykke af s. Slags i Etrusco mus. Chiusino Tav. 178.

47-54. Forskielligtformede Zirater til at anbringe i Halskieder eller Örensmykker.

55. En liden huul Vase med Laag og to Hanke. Ved en Guldtraad og Ösken hænger den sammen med et uformeligt Stykke Guld, der synes at have dannet en Zirat eller Figur af en tynd Plade. Muligen af samme Brug som de følgende.

56. En Amuletkapsel (*bulia*), rund, med Zirater af snoet Guldtraad.

57-58. Lignende med forskellige Filigran-Ornamenter. Fr.

59. En huul spids Kegel, med 15 Huller, anbragte ned ad Siderne i tre Rader. Den er foroven forsynet med en Ösken og har formodentlig tient til at indeslutte en Amulet. $1\frac{1}{2}$ T. h.

60. Brysthillede af en Vanskabning med en enkelt Haardusk bag paa det iövrigt skaldede Hoved. Huult drevet, med giennembrudte Öine og Mund, en Ösken foroven og en rundt udskaaren Klap nedenunder. Rimeligt en Amulet eller Kapsel til en saadan.

61. En Amulet, bestaaende af en Pilespids af rödlig Flint med en riiig Indfatning af Filigran-Arbeide, som er sammensat af to Dele og ikkun lader det yderste af Spidsen see. Foroven en Ösken.¹

62. En paa lign. Maade som Amulet indfattet Hai-Tand.

63. En liden Phallus af röd Koral, ved Guldtraad sammenföiet med en Smaragd.

64. En snoet Spiral-Armring. Den er fire Gange omslynget og har i Enderne to runde Dupper af kornet Arbeide. Af $1\frac{9}{16}$ Lods Vægt.

65. To smaae Sölvkroge med Guld-Dupper og Filigran-Zirater paa den Side, der var bestemt til at vende udad. Den

¹ Jyfr de følgende Sager af Sölv Nr. 4.

Ende, som har været fastgjort, bærer Spor af Lodning til Bronze.

66. Et baadformet Spænde med omsnoet Naal til at gribe ind i en bred Skede; prydet med en Rosette paa hver Side og flere Zirater. — Dette Spænde, der ikke er en Tomme langt og særdeles tyndt, er ligesom det følgende altfor skrøbeligt til at have kunnet være i virkelig Brug og maa henregnes til de Gienstande, der forfærdigedes alene til Gravprydelse eller Votivbrug.¹

67. Et lignende mindre og simplere.

68-69. To runde Plader af $1\frac{1}{4}$ T. Diam., paa den ene Side riigt udzirede med kornet, presset og Filigran-Arbeide. I Midten er en fremstaaende giennembrudt Rosette, om denne en rundtløbende Bord af smaae Rosetter, yderst en Kreds af ophævede Lövehoveder afvæxlende med Bier(?). Disse to aldeles eens Plader have paa Bagsiden en cylindrisk huul Tap med Levning af en harpixagtig Masse.

70-71. To lign. sammenhørende, af $1\frac{1}{2}$ T. D. Orneringen bestaaer i en ophævet giennembrudt Rosette i Midten, omkring hvilken en Krands af glatte spidse Blade, derpaa en Kreds af Filigran-Rosetter og yderst en Laurbærkrands af kornet Arbeide slynge sig. Med lign. Tapper paa Bagsiden.

72. En lign. af 1 T. D. I Midten er en fremstaaende Rosette med Guldperler under de rundt omböiede Blade, omkring den 5 Kredse forskellige Ornamente, bestaaende i paa-lagte Spiraler, Ringe og Fletninger af Guldtraade m. m. Paa Bagsiden er en Tap med en Ösken i Enden.

73. En lign. af 1 T. D. Omkring en Knop i Midten løbe tre Border af kornet Arbeide, af hvilke den mellemste danner en Bölgerand; yderst er en Kreds af Halvkugler. Denne Plade har ligesom den følgende paa Bagsiden ingen Tap, men Levning af en Harpix-Masse, hvormed den har været befæstet.

¹ Jvfr Annali Vol. VI p. 245-46 Note.

74. En lign. af $\frac{2}{3}$ T. D. I Midten er en flad Rosette, omgivet af Spiral-Zirater og flere rundtløbende Border af Filigran-Arbeide.

75. En Naal med en liggende vinget Løve eller Panther paa Enden, af presset Arbeide. Naalen er fyldt med Tin eller Bly. $2\frac{1}{2}$ T. l.

76. Fragment af et ubestemt Smykke, med en firkantet Granat.

77. — En Plade med gennembrudte Zirater, paa hvis Midte en ægte Perle er befæstet.

78. — Forskiellige Ornamenter af ubestemt Brug.

79. — Enden af en lille Thyrsus med et Stykke af Stangen, som er af Elfenbeen.

80. — Et Ornament af Guld-Folio med 4 Huller og Rest af en harpixlignende Masse paa Bagsiden. Af et Grav-Smykke.

IV.

SÖLV.

Fragmenter af rundt arbejdede Figurer.

1. Et romersk Portrait-Hoved, skiægget; af fortrinlig Kunst. Det er af en tynd (dreven) Sölvplade, og afbrudt ved Halsen. Et Stykke af det överste af Hovedet mangler. 2 T. h.

2. Et Forbeen af en Hest, afbrudt af en Statuette. Massivt. Omtr. 2 T l.

Amuletter.

3. En lille Phallus.

4. En Pilespids af Flint, indfattet med en Ösken foroven og en om Siderne krydsviis slynget Sölvtraad.¹

Smykker.

5. En rund Reliefplade, paa hvilken Brystbilledet af Amor med et Scepter ved Siden, omgivet af en Echinusrand. Tyndt drevet og med to Huller til Fastnagling. 1 T. D.

6. En lignende ($\frac{1}{2}$ T. D.) med et Barnehoved, fr. Det er ved Bly befæstet paa Midten af en rund Bronzeplade (af 1 T. D.), der har en Tap ($\frac{1}{3}$ T. l.) paa Bagsiden.²

7. Et Spænde, smalt og buet paa Forsiden. $\frac{1}{4}$ T. l.

8. En Naal med riflet Hoved.

9. En oval paa en Bronze-Fingerring anbragt Plade med den fordybede Forestilling af Amor, der ruster sig. Staaende med

¹ Jvfr Guldagerne Nr. 61.

² Jvfr de lign. Plader blandt Bronzerne Nr. 323-26.

den ene Fod paa en Hielm er han i Begreb med at paasætte en Beenskinne; Sværdet har han hængt ved sin Side; foran staae Skioldet og to Landser.

10. En Fingerring, endende i to Slangehoveder.

11. Fragm. af en lignende.

12. En tynd glat Ring.¹

¹ De Fingerringe af Sölv, i hvilke skaarne Stene ere indfattede, ere optagne i Samlingen af disse.

V.

BRONZE.

1. SMAAE FIGURER OG DELE AF FIGURER.

Denne Afdeling indbefatter figurlige Fremstillinger, som ere meget forskellige, ikke blot med Hensyn til Tid, Herkomst og Kunstværd, men ogsaa i Henseende til Bestemmelse og Form. Nogle ere Gudefigurer, der kunne ansees som Gienstande for den private Cultus, især de rundt arbeidede, der forestille overordnede Guddomme; andre, der ere forsynede med en Ösken eller Hul til at bæres eller ophænges, maae betragtes som Amuletter, nemlig to meget smaae Idoler (Nr. 70-71), Phallus-Fremstillingerne (Nr. 103-18) og muligt nogle af Maskerne (Nr. 101-2). Heller ikke fattes det paa saadanne, der kunne antages at have været Motivbilleder (f. Ex. Nr. 1, 4), eller bestemte alene til Gravbrug (f. Ex. Nr. 27-28). Men det største Antal af de følgende Gienstande har dog rimeligt tient til Prydelse for Kar, Trefödder, Cister, Candelabre og andre til hellig eller huuslig Brug henhørende Redskaber; af Gudefigurerne de, der bagtil ere fladt arbeidede, hule eller afskaarne, overhovedet Amor- og Satyr-Fremstillingerne, fremdeles de af Menneskelivet tagne Figurer, de fleste af Maskerne og Dyrebillederne. Nogle af Figurerne ere anbragte paa en Plade (Nr. 2, 18, 33, 81, 120, 136, 148-49); andre have Indboringer (Nr. 22, 36, 48), Tapper (Nr. 20, 37, 68, 85) eller Spidser (Nr. 3-5, 35, 56) under Födderne; paa tre (Nr. 16, 83-84) ere Födderne forbundne ved et buet fra Stöbekanalene hidrørende Metalstykke (*Ingussen*).

Runde Figurer og massivt støbte ere alle de, om hvilke intet modsat er bemærket.

a. AF ETRURISK KUNST.

Gudefigurer.

1. En mandlig Figur, ubeklædt, staaende eller langsomt fremskridende, med Fødderne sammensluttede og Armene med de fladt udstrakte Hænder holdte tæt til Kroppen, paa en firkantet Basis. Ansigtets Typus er archaisk; Haaret falder i Lokker nedad Nakken. Muligt et Votivbillede, forestillende Apollo.¹

Overfladen oxyderet. $3\frac{1}{4}$ T. h.

2. En qvindelig Guddom med Vinger, hvilke, som sædvanligt paa archaiske Kunstværker, udspringe fra Brystet og ere tilbageböiede mod Spidsen; staaende med sammensluttede Fødder. Hun er iført en lang snæver Klædning med Halværmer, hvilken hun løfter op med v. Haand, idet hun hæver den høire afværgende i Veiret; Hovedet er omgivet af et straaaleformet Smykke.²

$3\frac{3}{4}$ T. h.

3. En Gudinde i lign. Dragt og Stilling som den foreg., med en spids Hue paa Hovedet og Halsbaand. $3\frac{3}{4}$ T. h.

4. En lign. Figur, paa hvis Bagside i en perpendikulær Linie Indskriften ϜϜϜϜϜϜ (*phlexrl*) er indgraveret, hvorved Figuren rimeligt betegnes som Votivbillede.³ Meget fladt arbeidet.

Den h. Forarm, der har været mere sænket end paa de to foregaaende Figurer, er afbrudt. $3\frac{1}{2}$ T. h.

5. Den ungdommelige Jupiter (Anxur), staaende med Lynstraalen i den udstrakte h. Haand; den venstre, der har holdt en Landse, er opløftet. Han har et Diadambaand om Haaret, en kort Kappe hængende over den v. Arm, og Snørestøvler.

Det nederste af v. Been mangler. $4\frac{1}{6}$ T. h.

¹ En lign. hos Micall Ant. Monumenti (1832) Tav. 34, 11. Jvfr Panofka Cab. Pourtales Pl. 13 pag 45 f.

² Udgivet af Micall Mon. (1832) Tav. 35, 11; ifølge T. III p. 50 fra Clusium.

³ Jvfr Inghirami Ser. III Tav. 10, 11, 1-2. 13, 2. Panofka Mus. Barthold. p. 16, Nr. 20. *Giunone Perugia, Speranza, Dea averrunca* m. m.

6. Minerva, staaende, med den h. Haand oprakt, den venstre sænket; Landsen og Skioldet, som de have holdt, fattes. Hendes Dragt er en lang ombæltet Doppelt-Tunica med Gorgonehoved paa Brystet. $3\frac{1}{2}$ T. h.

7. En fuldtrøstet ungdommelig Figur, staaende. (Mars.)¹
Arme og Been fr., Overfl. angr. $2\frac{1}{4}$ T. h.

8. En ithyphallisk Satyr med Örene og Skiægget lange og spidse; om Haaret et Baand. Den lister sig frem med foroverbøiet Hoved og løftede Arme, formodentligt for at overrumple en Nymfhe eller Bacchantinde, med hvilken den har dannet en Gruppe. Af udtryksfuld Bevægelse og ziirlig Udførelse.²

Fødderne samt noget af Hænderne afbr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

9. Hoved af en lign. betydeligt større Satyrfigur.

10. En skiægget Satyr, med Dyreskind over Hovedet, knælende, med tilbagebøiet Krop og Arme. Figuren er bagtil huult og har dannet Foden til en Cista eller et andet Kar. $2\frac{1}{2}$ T. h.

11. Brystbillede af en lign. Satyr med Armene opløftede til begge Sider. S sammensat med Viinger paa Siden og en Palmette forneden til at danne en Zirat. Huult bagtil ligesom det følgende.³

12. Et lign. Brystbillede af fyldigere Former og med Baand om Haaret istedetfor Dyreskindet. Ligeledes med tilføiede Viinger og en Zirat.

13. En ithyphallisk Figur, meget tynd og langstrakt, med Skiæg og Vædderhorn; den holder Armene i Siden og har Overkroppen tilbagebøiet.⁴ En Faunus- eller Priapus-Fremstilling fra en raa Kunstperiode eller barbarisk Egn.

Fødderne afbr. $3\frac{3}{4}$ T. h.

¹ Jvfr Micali Mon. (1832) Tav. 38, 2-3.

² Udg. af Micali Mon. (1832) Tav. 41, 6-7.

³ Et lign. Mus. Greg. I Tav. 57, 1. Jvfr Panofka Antikenkranz zum 5ten Berl. Winckelm. Fest (1845) S. 8 *Borvas* (?) fig. 5. Caylus Antiquités IV pl. 64, 3.

⁴ En lign. i Caylus Antiquités VII pl. 13, 3.

Figurer af Menneskelivet.

14. Overdeel af en nøgen mandlig Figur med en høi spids Hovedbedækning, der synes at have haft en Tilsætning eller at have baaret en anden Gienstand; den h. Arm er løftet, den venstre fattes. Rimeligt en seirende Athlet, der med en triumpherende Gebærde hæver Haanden i Veiret.¹ 2½ T. h.

15. En Palæstrit eller Athlet, fremskridende, med Armene løftede foran Brystet som til Nævekamp eller Pankration. Haaret er omgivet af et Baand. Underarme og Fødder afbr. 2¾ T. h.

16. En Pankratiast, som staaende holder den flade Haand paa sin v. Side, hvor han har faaet et Slag; den h. Arm er sunken ned med Næven knyttet. 3¼ T. h.

17. En lign. Person, gaaende med hævede Arme og seende sig tilbage som En, der frygtsom undviger sin Modstander. En Figur af fyldige Former og livlig Bevægelse, omhyggeligt udført. Noget af Overfladen forvittret. 4 T. h.

18. En lign. Person, staaende med en Discus i h. Haand; bekrandset. Meget forvittret. 3¼ T. h.

19. En lign., staaende med en Strigilis i h. Haand.

Fødderne afbr. 3 T. h.

20. En Yngling, staaende indhyllet i en bræmmed Kappe, af hvilken han ved Brystet stikker den h. Arm frem. 2¾ T. h.

21. En Barnefigur, som fører en galopperende Hest. 1 T. h.

Dyrefigurer.

22. En liggende vinget Sphinx, med det ziirligt ordnede Haar hængende ned i lange Fletninger.² 2¾ T. l.

23. En Sirene, som Fugl med Qvindehoved. Den har en lille rund Basis istedetfor Been.

¹ Jvfr de lign. Micali Mon. (1832) Tav. 35, 13 og Luynes Vases peints Pl. 45, paa hvilke Huen ender i en lang Hals med Svane- og Gryph-Hoved.

² Udg. af Micali Mon. (1832) Tav. 28, 6; ifølge Texten T. III p. 29 fundet i Egnen af Perugia 1812.

24. Fordeel af en liggende Löve med opspærret Gab.

25. Lövehoved med Hals, indvendigt huult og med gien-
nembrudt Gab. Har muligt ligesom det følgende tient til
Vandtud.

26. Et lign. Lövehoved paa en rund Plade.

27-28. To Lövehoveder, drevne af en tynd Plade, med in-
crusterede Öine; Halsen danner en Kreds af $4\frac{1}{4}$ T. D. Rime-
ligt Gravprydelse.¹

29. To Löver, som sønderrive en imellem dem udstrakt
Hind. Denne Gruppe, som er af fortrinlig Kunststil og om-
hyggelig Udførelse, har prydet Randen af en Trefod eller et
Kar. Af Löverne ere to Bagbeen og Halerne fr. 6 T. 1.

30. Et liggende Vildsviin. Af lign. Anvendelse.

31. En And. Med en Spids istedetfor Been.

b. AF GRÆSK-ROMERSK KUNST.

Gudefigurer.

32. Athene, staaende med sammensluttede Fødder i Stilling
som Promachos: med den h. Arm opløftet (til at svinge Land-
sen), den v. Arm holdt foran (til Skioldet). Gudinden bærer
en i stive Folder hængende Peplos over den lange Chiton,
Ægiden over Brystet og en rund Hielm, under hvilken Haaret
bølger langt ned ad Nakken. Denne ziirligt udarbejdede Figur
slutter sig i Henseende til Holdning og Draperi til de ældre
græske Kunstværker, men Ansigtsformen er ikke archaisk.²

Begge Forarmene afbr., Overfl. angr. 3 T. h.

33. Cybele, thronende, med Atys staaende ved Siden. Gud-
inden er iført en lang Stola og et Overgevandt, der er trukket
over den Modius, hvormed hendes Hoved er prydet; i h. Haand

¹ Et ganske lign. fra Corneto, som findes i Micalis Mon. (1832) Tav. 41, 3,
har (ifølge T. III p. 63) udgiort Midten af en stor rund Skive og med
andre af s. Slags tient til at smykke en Grav. Jvfr Mus. Greg. P. 1, t. 38, 3-5.

² Jvfr Panofka Cab. Pourtales Pl. 4.

holder hun en Patera, i venstre sin Tympanum; paa hver Side af Thronstolen sidder en Löve. Atys, hvis Hoved fattes, bærer en kort Kappe, og holder i h. Haand en Syrinx, i v. Haand en Hyrdestav. Med Rest af Forgyltning. $1\frac{3}{4}$ T. h.

34. Jupiter, staaende med Lynilden i den fremrakte h. Haand; den opløftede v. Arm, af hvilken Haanden er afbrudt, har været støttet til en Landse eller et Scepter. Den over h. Skulder sammenhæftede Kappe er viklet om og kastet tilbage over v. Arm. 3 T. h.

35. Samme, som løfter den v. Haand med en befalende Bevægelse. Af sildig og slet Kunst. $3\frac{3}{4}$ T. h.

36. Ceres, staaende med et Overflødighedshorn i v. Arm og et Knippe af forskellige Væxter i h. Haand. Hun er prydet med Diadem og iført en lang Stola med et Overgevandt, som er kastet om den v. Arm og hænger ned paa den h. Side. $3\frac{1}{2}$ T. h.

37. Apollo-Herme med Födder forneden og en Phallus paa Midten. Det nedhængende Baghaar er sammenbundet ved Enden. $3\frac{5}{6}$ T. h.

38. Apollo, staaende med Buen i v. Haand og en Laurbærgreen i den høire, af hvilke Attributer dog ikkun Fragmenter ere tilbage. Han er ubeklædt, har Baghaaret opbundet og Pilekoggeret hængende paa Ryggen. Födderne mangle. $3\frac{1}{4}$ T. h.

39. Et Been af en Dianafigur, med Jagststøvle, prydet med Löveskind. $2\frac{1}{4}$ T. h.

40. Mars, skiægget, staaende med den h. Arm hævet, den venstre sænket. Han bærer Hielm, Beenskiner og en romersk Rustning med to Sphinxer eller Grypher paa Brystpladen; et smalt Gевandtstykkе er bagfra kastet over begge Armene. Med Spor af Forgyltning. Hænder og Födder afbr. $3\frac{1}{4}$ T. h.

41. Venus staaende, blottet, i Begreb med at ordne Haaret. Hun er prydet med et Diadem over Panden. $3\frac{3}{4}$ T. h.

42. Venus's Hoved med Haaret bundet i en Sløife over Issen. Af en Statue. $1\frac{1}{4}$ T. h.

43. Mercur staaende, ubeklædt, med bevinget Hoved.

Arme og Been fr. 3 T. h.

44. Samme, med bevinget Hat og Vinger paa Fødderne; over den v. Arm hænger en kort Kappe.

Hænderne fattes. $2\frac{1}{2}$ T. h.

45. Samme; i den v. Haand er Spor af Caduceus.

Den h. Haand og noget af Benene mangle. $2\frac{1}{4}$ T. h.

46. Samme, med en Pung i h. Haand; Fødderne ere uden Vinger. Fra Kunstens Forfaldsperiode. 3 T. h.

47. Silen med Krands om Hovedet, staaende med korslagte Been; i v. Haand en lille (Offer-)Skaal. Den h. Arm fattes. 2 T. h.

48. En Havegud (Vertumnus eller Priapus) med langt Skiæg og Krands om Hovedet, ubeklædt. Staaende paa en Basis, der har Form af en Træbul eller Klippe, holder han Frugter i den v. Arm, hvilken han læner til en scepterlignende Stav; den høire er støttet til Siden. Ligesom den følg. Figur fra en sildig Kunstperiode. $2\frac{1}{2}$ T. h.

49. Priapus, staaende med Frugter i Skiødet af sin lange Klædning, hvilken han løfter høit op, saaledes at Underlivet viser sig blottet. $2\frac{1}{4}$ T. h.

50. Telesphorus, gaaende, med Armene indhyllede i en kort Kappe, der bedækker Baghovedet og fra dette gaaer op i en høi Spids, desuden med en Beklædning om Lænderne og med Skoe. Han er tillige fremstilt med phallusdannet Overkrop (som priapisk Dæmon, Tychon, eller Fascinus, Mutunus), idet Overdelen af Figuren er huul og aftagelig, og skiuler en Ithyphallus som Fortsættelse af Underdelen.¹ Huult støbt.

3 T. h., foruden Spidsen, der er af 1 T. H.

¹ Udg. af Panofka Asklepios und die Asklepiaden (1846) Taf. 6. 5, pag. 56. Jvfr Samme Über ein Marmorbild des Tychon i Gerhards archäologische Zeitung Nr. 15.

51. Amor, staaende med den h. Arm hævet, den venstre sænket; Koggeret hænger paa Ryggen. Arme og Fødder fr. $1\frac{2}{3}$ T. h.

52. Samme, som knælende gjør sin Bue rede. Underdelen er paa Bagsiden fladt afskaaret. $1\frac{1}{3}$ T. h.

53. En Amor, siddende med korslagte Been; i den udstrakte h. Haand er et Fragm. af en Piil eller Green. Anbragt paa en rund Plade med en Ösken paa Siden (Laag til en Lampe eller Vase). $1\frac{1}{2}$ T. h.

54. Samme, i svævende Stilling, Armene udbredte; med et Bælte om Livet. H. Been og Arm fr. $2\frac{3}{4}$ T. h.

55. Samme, staaende paa en lav Söile med Hoved og Arme opløftede. Figuren har tient til Stötte for en Gienstand, af hvilken dens h. Haand holder et Stykke. $2\frac{1}{2}$ T. h.

56. Samme, ridende paa en Delphin.

Ansigtet beskadiget. $1\frac{1}{6}$ T. h.

57. Samme, legende med en Svane. Med en Ösken foroven. $1\frac{1}{6}$ T. h.

58. Samme, i angribende Stilling med en Kappe viklet om v. Arm til Forsvar. Bagtil fladt arbeidet. $2\frac{3}{4}$ T. h.

59. Samme, bærende en Kurv med Druer. Bagtil fladt afskaaret. Beene fr. $1\frac{3}{4}$ T. h.

60. En vinget qvindelig Figur (Victoria), svævende. Hun er iført en lang Diplois uden Ærmer og holder med begge Hænder et Gevandt bag sig. Hiørne - Zirat med huul Bagside. $5\frac{1}{2}$ T. h.

61. Atlas, knælende, med Armene oprakte til at bære Himmelkuglen eller en anden Gienstand. Hovedet er foroven fladt afskaaret, og langs ned ad Bagsiden er en fordybet Fure. Med Forgyldning, af hvilken det meste har holdt sig.

Den ene Haand og Fod fr. 3 T. h.

62. Den offrende Lar, med Drikkehornet (Rhyton, der ender i Fördelen af en Hane) høit opløftet i h. Haand og -en Patera fremrakt i den venstre; fremskridende paa Fodspidserne.

Han bærer en høit opskiørtet Tunica, Halvstøvler og et Baand om det flagrende Haar. $3\frac{1}{3}$ T. h.

63. En lignende, med Hornet i v. Haand. Ligesom den følg. Figur fladt arbeidet og fra en sunken Kunstperiode.

Den h. Haand og v. Fod afbr. 3 T. h.

64. En lignende, med et Gevandt bagfra slynget om Armene og Offerskaalen i v. Haand. Den h. Arm og Benene fr. $3\frac{1}{2}$ T. h.

65. Samme staaende, med bekrandset Hoved. Den opskiørtede Tunica er her ombæltet med et bredt Töistykke, der er trukket over v. Skulder, foran sammenknyttet og nedhængende. Begge Hænder afbr. 4 T. h.

66-67. To staaende hermaphroditiske Figurer, bevingede, med Diadem over Panden. De holde med begge Hænder et Draperi foran op over Underlivet, iøvrigt blottede.¹

Benene fr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

68. Herkules, ungdommelig, staaende med v. Haand støttet til Köllen, den höire til Lænden. Han er bedækket med Lövehuden, der er trukket op over Hovedet og sammenknyttet foran Brystet. $3\frac{1}{4}$ T. h.

69. Samme skiægget, med bekrandset Hoved, staaende med Köllen, hvoraf kun et Stykke er tilbage, i h. Haand. Over den v. Arm, hvis Haand er afbrudt, hænger Lövehuden. 3 T. h.

70. En nøgen Dreng-Figur, som holder den h. Haand paa Munden, den venstre bagpaa. Rimeligt et til Mysterier hørende Symbol.² Med en Ösken paa Bagsiden for at bæres som Amulet. $1\frac{1}{4}$ T. h.

71. En lignende. $\frac{3}{4}$ T. h.

Figurer af Menneskelivet.

72. En Athlet, i fremskridende Bevægelse, med den h. Arm hævet; Haaret er opbundet i en Top over Panden.

Den v. Arm og Benene fr. $3\frac{1}{4}$ T. h.

¹ En lignende, unöiagtigt afbildet, i Caylus Antiquités IV, Pl. 60, fig. 4.

² Jvfr Gerhard Etrusk Spiegel Taf. 13. Sichel Sur les Divalia et les An-geronalia (i Revue archæol. 1846. 4 et 5 livr.).

73. En lign. Figur. Armene og det ene Been fr. $2\frac{1}{6}$ T. h.
74. Hoved af en ungdommelig mandlig Figur. 1 T. h.
75. En Skuespiller med paasat comisk Maske, staaende med Hænderne sammenlagte foran. Han er iført en Tunica og har en Kappe hængende over den v. Skulder. Beenene fr. 2 T. h.
76. En Mand og en Kvinde i erotisk Symplegma.
Den førstes Been fr. 4 T. l.
77. En lign. Gruppe, paa et Blad, der synes afbrudt af en Candelaber. 2 T. l.
78. En blottet qvindelig Figur, der synes at have hørt til en Gruppe af lign. Slags. $1\frac{1}{2}$ T. h.
79. Obscoen Gruppe. $1\frac{1}{2}$ T. h.
80. En siddende qvindelig Figur i Stola og overkastet Gevandt. Anbragt paa et Blystykke af ubestemt Form. Figuren $1\frac{1}{2}$ T. h.
81. En gaaende mandlig Figur, med Tunica. Den h. Haand holder han paa Hovedet, den venstre er afbrudt.
Meget forvittret. $2\frac{3}{4}$ T. h.
82. En Bacchant, staaende, med den h. Arm hvilende paa Hovedet, der er bekrandset med Viinløv; i v. Haand en Drueklase. Han bærer et over den v. Skulder sammenhæftet Gevandt og Halvstøvler.¹ Ligesom de tre følgende fra Kunstens Forfaldsperiode. $3\frac{1}{4}$ T. h.
83. En tilhyllet qvindelig Figur, staaende. $2\frac{2}{3}$ T. h.
84. En lignende med de høire Bryst blottet. $2\frac{3}{4}$ T. h.
85. En lignende med Armene bedende oprakte. Af fladt og meget raat Arbeide. $2\frac{1}{2}$ T. h.
- 86-88. Fragmenter af større Statuer: en Haand, der har holdt en Stav, en Taa af naturlig Størrelse, Benet af et Dyreskind.

Buster og Masker.

89. Mercur-Buste med Vinger. 1 T. h.
90. Silen-Hoved paa en Bladezirat. Ansigtet besk. $1\frac{1}{2}$ T. h.

¹ Jvfr Caylus Antiquités V. Pl. 80 fig. 1-2, rimeligt den samme Figur urigtigt afbildet.

91. Et skiægget Satyrhoved, bagtil fladt afskaaret. 2 T. h.
92. En Bacchantinde-Maske med Dyreskind over Hovedet, Epheukrands, samt nedhængende Lokker. Munden er giennembrudt. $2\frac{1}{4}$ T. h.
93. En bacchisk-neptunisk Maske med viidt, giennembrudt Mundgab. Den har Dyre-Ören og Finner paa Kinderne; over Hovedet hæve to Grene sig til Bekrandsning; nedenunder ere to Söpanthere med en Vandurne imellem sig anbragte, hvis fiskedannede Haler slynge sig opad mellem de lange nedbølgende Haar. Masken er paa Bagsiden afbrudt og har rimeligt, ligesom den følgende, tient til Vandtud. $3\frac{1}{2}$ T. h.
94. En bekrandsset Satyr-Maske med giennembrudt Mundgab.
95. En comisk Maske med Hovedbedækning.
- 96-97. Gorgone-Masker med Vinger og Dyreören.
98. Gorgone-Maske af bred Ansigtsform med glat ordnet Haar.
99. Gorgonehængende Relief-Hoved med flagrende Haar, over et Bladeornament. Fragm.
100. En skiægget alvorlig Maske med lange regelmæssige Haarlokker og en Forhöining (*ὄγκος*) over Panden.
101. En liden ubestemt Maske. Med en Giennembohring foroven (jvfr den fölg.).
102. En uskiægget Maske med høi Haarsætning; Munden viidt aabnet og saavel som Öinene giennembrudt. Den er flad og har foroven en stor firkantet Ösken. Da det af Bagsidens Beskaffenhed sees, at denne Maske ikke har været paa-loddet nogen anden Gienstand, som endeel af de foregaaende, har dens Bestemmelse muligt været, at ophænges frit, som Amulet.¹ $2\frac{2}{3}$ T. h.

¹ Saakaldt *Oscillum* (sec Böttiger Om Masker i Kl. Schr. von Sillig S. 405 f. O. A.). Imod hvilken Benævnelse: Köhler Über Masken i Mém. de l'Académie des sciences de St. Petersb. 1833 T. II. livr. 2 & 3, p. 121, Note 83.

Fascini.

103. Brystbillede af en Velsignelse bringende eller Trylleri modvirkende Gud (Priapus, Tychon, eller deus Fascinus), med langt Skiæg og Epheukrands, endende i en Phallus. (Jvfr Nr. 50.) Bagsiden er fladt afskaaret og har været befæstet ved Lodning. 2 T. h.

104. En Phallus.

105. En lignende mindre, med to Huller til at ophænges eller bæres.

106. En liden Ithyphallus, udstaaende fra et halvmaaneformet Skiold, med en Ring foroven.

107-13. Smaae Ithyphaller, forsynede med Ringe eller Öskener.

114-15. Ithyphallus forbunden med Underdelen af en Arm, som med Fingrene gör en symbolsk Bevægelse. Med Ösken foroven.

116. En lignende med en Phallus tilföiet paa Midten.

117. En lignende med flad Bagside.

118. En lignende, bagtil huul og endnu med en Ösken paa hver Side. Fr.

Dyrefigurer.

119. En Sirene-Figur, dannet af et med Diadem prydet qvindeligt Hoved og Bryst, föiet til en Fuglekrop, med udslagne Vinger; Bagdelen har en bladlignende Udzinging og ender i en lang omsnoet Hale. Med en Tap istedetfor Födder, og Rest af Forgylldning. 2 T. 1.

120. En bacchisk Panther. Gaaende, med opspærret Gab; om Halsen et Baand eller en Ring, besat med Bielder. 3 T. 1.

121. Panther-Hoved. Halsen gaaer ud i en Spids.

122. En Sö-Panther, som mellem Forbenene holder et rundt med en Silen-Maske prydet Skiold. Dette har paa Bagsiden en afbrudt Tap, der har tient til at befæste Figuren. 3 T. 1.

123-28. Liggende Löver.

129. Lövehoved, bagtil fladt afskaaret.
130. Lövehoved paa en fiirsidet Plade med Nagel-Huller.
131. Tyrehoved med Hals. Bagtil huult.
- 132-33. En Muus eller Rotte, gnavende paa et rundt Brød, som den holder mellem Forbenene.¹
- 134-35. En lignende med en ubestemt Grenstand.
136. En Hare eller Kanin, ædende.
137. En lignende, som kryber efter en Drueklase. Paa et Stykke af en krummet huul Rand.
138. En Buk, staaende.
139. En siddende Hund. Fødderne afbr.
140. Hoved med Hals af en Hund. Undersiden fladt afskaaren.
- 141-42. Frøer, hver med en mindre siddende paa Ryggen. Nedenunder hule.
143. En Örn, siddende.
- 144-45. Flyvende Örne.
146. En Ravn.
- 147-48. Haner, staaende.
149. En galende Hane.

2. SPEILE.

De ere, saavidt det skiønnes, etrusiske; alle runde og forsynede med Haandgreb. Den som Speil tilslebne Side er oftest noget convex og har hist og her (paa Nr. 157-58, 163, 168-69) bevaret en Deel af sin Blankhed. Bagsiden er paa den største Deel prydet med Indridsning af Figurer (Graffito), hvilke med Hensyn til Tegningen ere af meget forskiellig Art. De paa Nr. 150-52 og 159-61 ere af en mærkelig Raahed og Slethed,

¹ En lignende i Caylus Antiquités IV pl 87, f. 5.

der ikke synes at kunne tilskrives den i sin Barndoms Periode ubehjelpsomme Kunst, men snarere at have sin Grund i skiödeslös Behandling og en haandværksmæssig Technik. Nr. 153, 157 og 167 have Figurer af plumpe eller fordreiede Former og nærme sig, ifølge en forsættlig Stræben, som det synes, til det burleske eller karrikaturmæssige. Af de med Omhu indridsede Figurer slutter den paa Nr. 156 sig til de ældre græske Kunstværker; i andre Figurer, som paa Nr. 168, bemærkes den yppigere etruske Stil, der vidner om Paavirkning af den frigjorte græske Kunst. Disse Speilbilleder ere (med Undtag. af Nr. 171) omgivne af en fremstaaende Rand, som paa nogle er riflet (Nr. 159-61, 163, 172), paa andre udziret med en Echinus (Nr. 154-56, 170). Haandgrebene ere (med Undtagelse af Nr. 168, 171 og 179) støbte i eet med Skiven, og enten paa Speilsiden udzirede ved Toreutik eller (hvilket gielder om de Haandgreb, der i det følgende ikke ere omtalte) spidse til at indsættes i et Skaft af Træ eller Been.

150. Med Forestilling af en etrusk Skiebnegudinde (*Lasa, Snenath, Mean* o. a.) med store Vinger. Hun bærer en phrygisk Hue og Skoe, iøvrigt ingen Bedækning, og holder i h. Haand en ubestemt Gienstand, der foroven er rund, neden til spids.¹ Speilsiden har en indridset Ziraf forneden.

Haandgrebet afbrudt. $4\frac{1}{2}$ T. Diameter.

151. — En lignende Gudinde, uden Skoe.

Fr. Haandgr. afbr. $4\frac{1}{2}$ T. D.

152. — En lignende Gudinde; den i Haanden holdte Gienstand er uden Spids.² Haandgrebet er udziret og ender i Hovedet af en Hind eller et Raadyr. $4\frac{1}{2}$ T. D.

153. — En etrusk Minerva (som Skiebnegudinde) med Vinger, gaaende med den venstre Arm indhyllet i den folderige

¹ Et lign. Speilbillede i Gerhards Etruskische Spiegel. Taf. 32, 4.

² Jvfr Gerhard a. St. Taf. 32, 2.

Klædning, den h. Haand sænket foran. Hun bærer Hielm og Skoe; bagved hende sees Skioldet.¹ Fr. 5½ T. D.

154. — Venus og Adonis, staaende ved hinandens Side. Gudinden, der synes at støtte den h. Arm paa Adonis's Skulder, lader den v. Haand hvile paa hans Lænd; Adonis holder i h. Haand Fligen af sin aftagne Kappe. Amor med bekrandet Hoved staaer tilvenstre, Armene hævede. Paa høire Side staaer en anden vinget Figur, der synes at være en Skjebnegudinde med phrygisk Hue; hun er med Undtagelse af denne og Skoe ubedækket og holder i v. Haand en Vase af Alabastroform (rimeligt som Skriveapparat); bagved hende er en Green. Paa h. Side af Venus læses Indskriften [𐤇𐤃𐤕𐤓] (*Itchrani*)². Nedenfor sees Halen af en Havhest eller Södrage. Om Randen en Arabesk.³ Haandgr. afbr. og en Deel af Overfl. forvitret. 7¼ T. D.

155. — Bacchus og Ariadne. Viinguden, med Krands om Hovedet, holdende sin med Baand prydede Thyrsus i den v. Arm, over hvilken tillige hans Kappe hænger, synes at hvile den h. Arm paa Skulderen af den ved Siden staaende Ariadne, af hvem ikke meget meer end det epheubekrandsede Hoved er synligt. Over Bacchus læses hans etruskiske Navn 𐌆𐌗𐌕𐌆𐌔𐌆𐌔𐌆𐌔𐌆𐌔 (*Phuphluns*), af Ariadnes Navn er kun Begyndelsesbogstavet

¹ Udgivet af Gerhard a. St. Taf. 36, 1 (uden Antydning af Födderne).

² Rimeligt en fremmed Apellativ-Benævnelse paa Venus, ligesom *Tiphnati* paa det hos Gerhard a. St. Taf. 116 afbildede Speil, hvor Adonis's Navn er tilføiet ved hans Figur.

³ Udg. af Gerhard a. St. Taf. 85, hvor den til høire staaende Figur er afbildet som mandlig, og Vasen i dens Haand ikke er tydelig. Forestillingen er betegnet ved: Bacchus og Ariadne mellem 2 Amorer. Da imidlertid Gudinden er den høieste af de 2 Personer, maa hun vel anses for den overordnede, og kan altsaa ikke forklares om Ariadne, der ikke kunde fremstilles større end hendes himmelske Gemal (jvfr det fölg. Nr. 155). Paa andre Speilbilleder, hvor Venus og Adonis forekomme med tilföiede Navne (*Turan*, *Atunis*), er Adonis ogsaa fremstilt som den mindste af Væxt, see Gerhard a. St. Taf. 111 og 115, paa hvilke ligeledes en Skjebnegudinde er nærværende, betegnet med Navnene: *Snenath*, *Lasa*.

A levnet. Til højre staaer en qvindelig Figur med Navnet ΑΙΑΝΕΙΣΗ (*Helenia*) tilføiet, som betragter Gudeparret, idet hun hæver en Alabastrosvase i h. Haand; hun er ubeklædt, har et Gevandt hængende over Armen, og er prydet med Ören- og Hals-Smykker, samt med Ringe om Overarm, Haandled og Ankel. Tilvenstre sees et Stykke af en staaende Figur, der synes at have holdt en Thyrsus i Haanden. Om Randen en Blomsterkrands.¹ Haandgr. afbr. m. m. Ov. angr. 7 T. D

156. — Iris, som henter Vand fra Styx.² Den vingede Gudinde, med en Ilendes Bevægelse, holder i begge Hænder en Hydria under det af et Lövehoved fremsprudlende Vand. Hun bærer en bræmme med Ærmer forsynet Diplois, samt Skoe, og er smykket med et Pande-Diadem (Stephane) og Halsbaand. Under Födterne sees en Slange som Betegnelse af Underverdenen. Om Randen en Epheukrands. Speilsiden har nederst et Blomster-Ornament indridset.³ Haandtaget afbr. 5½ T. D.

157. — Herkules, som staaende, med Köllen i v. Haand støttet paa et Klippestykke, holder et tohanket Bæger frem i h. Haand. Han har et Seirsbind om Hovedet med lange flagrende Ender og Lövehuden hængende paa den v. Arm; til Siden sees Bueholderen og Pilekoggeret. Om Randen en Bladkrands; nederst paa begge Sider af Speilet en Palmette-Zirat. Det flade Skaft ender i et Dyrehoved som ovenfor (Nr. 152), raat formet.⁴ 5½ T. D.

158. — Dioskurerne⁵, samtalende. De ere begge fremstillede i hvilende Stilling, uden nogen Bedækning, med den ene

¹ Udg. af Gerhard a. St. Taf. 84.

² Jvfr Hesiods Theog. v. 782 f.

³ Udg. af Gerhard a. St. Taf. 41, hvor dog Lövegabet ikke er tydeligt afbildet, og den af Prikker bestaaende Bord, hvormed Sömmen af Klædningen er prydet, saavel forneden, som paa Overkastet, er udeladt.

⁴ Udg. af Gerhard a. St. Taf. 148.

⁵ De to store italiske Penater eller Larer, kaldte *Kastur* og *Pultuc(e)*, ogsaa *Aplu* og *Laran* paa Speilbilleder.

Fod sat op paa en Steen og den ene Haand støttet til Skioldet. Den ene af Brødrene hæver sin h. Haand op med en Talendes Gebærde, medens den anden som Tilhører holder sin v. Haand om Knæet. Ovenover er en flyvende Fugl med en Blomsterstængel anbragt, om Randen en Laurbærkrands og nederst en Palmette, som ogsaa findes paa den anden Side.

Haandgrebet, der er udziret som paa Nr. 152, har hørt til et andet Speil og er nyere tilsat; af det oprindelige ere 3 Nagler levnede. 5½ T. D.

159. — Samme Forestilling. Begge, iførte korte Chitoner og med Huer paa Hovedet, staae med Armene i Siden ligefor hinanden; bagved hver af dem et Skiold.¹ Imellem dem foroven og neden ere parallelle Streger som Antydning af et Gelænder, et Bord eller lignende, hvortil de læne sig.² Speil-siden har forneden samme indridsede Zirat som paa Nr. 150.

Haandgr. afbr. 4½ T. D.

160. — De Samme. Uden Skiolde.³

Fr. og uden Haandtag. 4½ T. D.

161. — De Samme. Uden de paa Midten anbragte Streger,⁴ og med en Stiernezirat imellem dem foroven. Skaftet er prydet som paa Nr. 150 og 152. Fr. Ov. angr. 4½ T. D.

162. — Dioskurerne, samtalende med Helene og Paris.⁵ Dioskurerne med Huer, korte Chitoner, Snørestøvler og Skioldene bagved staae lænede hver til sin Side; den venstre hæver talende den ene Arm, den høire hører til med Armene paa Ryggen. Imellem dem staaer Paris med phrygisk Hue og Snørestøvler, iøvrigt ubedækt, og længere tilbage deres Søster Helene, hvem Underhandlingen synes at gælde. Ovenover er en Antydning af Architektur, paa venstre Side et Gelænder. Om Randen en Mæander, nederst en Lotus-Zirat. Haandgrebet som paa Nr. 152. 5 T. D.

¹ Jvfr Gerhard a. St. Taf. 46, 6.

² Jvfr Gerhard a. St. Taf. 47.

³ Jvfr Gerhard a. St. Taf. 46, 3.

⁴ Jvfr Gerhard a. St. Taf. 46, 5.

⁵ *Elina(i)*, og *Elchsntre* (Alexandros) paa Speilbilleder.

163. — De Samme, klædte og grupperede paa lignende Maade; kun har Paris Hovedet ubedækt¹, og begge Dioskurerne staae i eens Stilling med Hænderne paa Ryggen lænede til et Gelænder eller Bord. Om Randen den samme Mæanderbord som paa foregaaende og nederst paa Speilsiden en Zirat som paa Nr. 150. Haandgrebet afbr. $4\frac{1}{2}$ T. D.

164. — En meget lignende Fremstilling; kun bærer Helene her en phrygisk Hue, og ovenover ere parallelle Streger til at betegne Architektur. Om Randen er en Bladekrands, nederst en Lotus-Zirat. Haandtaget prydet som paa Nr. 150 og 152. 5 T. D.

165. — Paris's Dom. Paris med phrygisk Hue, Chiton og Snørestøvler sidder tilvenstre, og rækker Haanden til den ved hans Side staaende Venus, der er iført en lang Doppelt-Chiton. Tilhøire sidder Juno paa en Thronstol i lang Chiton og med Diadem over Panden. Minerva, iført en Doppeltchiton og med en Hielm, der har Liighed med en phrygisk Hue, paa Hovedet, staaer bagved; hun fører betydningsfuldt Haanden til Munden. Rummet omkring Figureerne er udfyldt med forskellige Zirater. Om Randen en Laurbærkrands, nederst paa begge Sider et Blomster-Ornament. Haandgrebet er riflet og ender i samme Dyrehoved som ovenfor. Fr. 5 T. D.

166. — Samme Forestilling. Paris staaer paa h. Side med en lang Green i Haanden; han bærer en flad Hue og holder med v. Haand en Flig af den paa Ryggen hængende Kappe. Tilvenstre viser Venus sig blottet for ham, idet hun holder den aftagne Klædning bag sig; hun er prydet med Diadem over Panden, Halsbaand og Armringe. I Midten længere tilbage staae Juno og Minerva samtalende, hiin med Stephane, denne med en lign. Hielm som paa Nr. 165. Om Randen en Bladekrands. Haandgrebet som paa foreg. $5\frac{1}{2}$ T. D.

¹ Denne Person er her og paa følgende Speil muligen Menelaus, der paa Speilbilleder oftere er fremstilt ubeklædt og uden Særkiende, med tilføiet Navn, f. Ex. Gerhard a. St. Taf. 181 og 207, 1.

167. — Samme Forestilling. Paris staaer i Midten med den ene Haand støttet til en Kølle; han bærer tilligemed phrygisk Hue og Snørestøvler en kort ikke ombæltet Chiton, der nedad Forsiden har en Rad af Knapper. Til høire og venstre ere Juno og Venus, begge i dansende Stilling; bagved sees det øverste af Minerva.¹ Grunden foroven og nedad Siderne er fyldt med Striber og smaae Kredse. Om Randen en Bladekrands, nederst paa den anden Side en Blomster-Zirat. Haandgrebet er takket og prydet med samme Dyrehoved som forhen.
Fr. $\frac{45}{6}$ T. D.

168. — Achilles, Mercur og en Skiebnegudinde. En ungdommelig Heros, med Hielm og Chlamys, Hænderne støttede til Skiold og Landse, staaer med bøiet Hoved foran den vingede Gudinde, der synes at forkynde ham Skiebnens Bestemmelse. Hun staaer med en liden Hammer i den sænkede h. Haand og en aflag Vase med Mundingen nedad opløftet i v. Haand; hun har Overdelen blottet, og er smykket med Örenringe, Halsbaand og Diadem.² Mercur med vinget Hat, tilbagekastet Chlamys og Caduceus i Haanden staaer bagved Achilles. Foran og bag Gudinden er en Lotusblomst anbragt, ovenover en Halvmaane. Nederst paa Speilsiden er en Blomster-Zirat, halv skiult af Naglerne til Skaftet.³ Haandtaget afbr. $\frac{6}{8}$ T. D.

169. — Achilles og Thetis (eller en Skiebnegudinde). Den uskiæggede Heros, med en tilbagekastet Chlamys om Skuldrene, den h. Haand støttet til sit med en Stierne prydede Skiold, staaer med en Talendes Gebærde foran den siddende vingede Gudinde.⁴ Denne er blottet, idet det aftagne Gevandt ligger under hende, bærer et Diadem over Panden og holder i

¹ Et noget lignende Speilbillede see Gerhard a. St. Taf. 187.

² Hos Gerhard a. St. Taf. 176 er en lignende Gudinde, med en Hammer (dog af en anden Form) i den ene og en Nagle (eller Stylus?) i den anden Haand, betegnet med Navnet *Athra*, svarende til den græske *Parce Athropos*.

³ Udg. af Gerhard a. St. Taf. 230.

⁴ Thetis med Vinger see Gerhard a. St. Taf. 231.

h. Haand en lang Stav eller Scepter. Rummet ovenover er optaget af to Halvmaaner med en Kugle i hver. Nederst paa begge Sider er en Palmette-Zirat. Haandgrebet afbr. $5\frac{1}{6}$ T. D.

170. — Achilles, som ruster sig med de af Thetis bragte Vaaben. Han staaer blottet, i Begreb med at paasætte den ene Beenskinne; begge hans Laar ere prydede med en bred Ring. Ved hans Side staaer Thetis med den anden Beenskinne i h. Haand, Landse og Sværd i v. Haand; hun er iført en lang med Ærmer forsynet Diplois og smykket med Diadem og Örenringe. Skioldet er stillet paa Jorden, Hielmen paa en jonisk Söile (rimeligt Gravmindet over Patroklos). Tilvenstre staaer Minerva i hvilende Stilling med Foden paa en Steen; hun bærer en lang ærmelös Doppeltechiton og Hielm, er prydet med Halsbaand og Örenringe og har sit Skiold bagved. En Yngling tilhöire synes ifærd med at afkaste sin Kappe i den Hensigt ligeledes at væbne sig, rimeligt Automedon. I Baggrunden bemærkes over Persouerne en riigt orneret Tempel-Gavl paa joniske Söiler; nedenunder er en Zikzak-Zirat og ved Mundingen et ungdommeligt Hoved med vinget phrygisk Hue (Adonis). Paa Speilsiden er et Blomster-Ornament indridset over Haandgrebet, der er som paa Nr. 165.¹ $5\frac{1}{6}$ T. D.

171. — Tvende Nygifte. De staae beklædte, holdende hinanden i den ene Haand, idet de lade den anden Haand hvile paa hinandens Skulder. Bag Manden staaer en lille nøgen Dreng med et langt Bind i Haanden, bag Bruden en lille halvbeklædt Pige med en Krands, som det synes. Om Randen en Epheukrands. Det spidse Haandtag er fastnaglet. Ov. angr. $5\frac{1}{6}$ T. D.

172. — En Yngling spögende med en lille Pige. Ynglingen, staaende med en kort Kappe om sig, i hvis Flig han

¹ Udg. af Gerhard a. St. Taf. 228, hvor Forestillingen er betegnet ved: Achilles, der ruster sig i Minervas og Patroklos's Nærværelse.

med v. Haand holder Frugter tilligemed en Green, lugter til en Blomst, som den foran ham staaende Pige synes at have givet ham eller at bede ham om. Hun seer op til ham med den v. Haand udrakt; i h. Haand holder hun en Krands. Hendes Dragt bestaaer i en snæver ulden Underklædning med Halv-Ærmer, om hvilken ved Bæltstedet et langt Skiørt af tyndt Tøi er befæstet; Haaret er bedækket af en Hue. Under deres Fødder er en Bølgestribe. Om Randen slynger sig en Epheukrands med to store Drueklaser foroven. Nederst paa Speilsiden er et Ornament med Epheublade. FR. 6 T. D.

173. Fragm. med Underdelen af to qvindelige Figurer, der ile efter hinanden over en Bølgerand. De bære lange bræmmede Chitoner og spidse udzirede Skoe. Nederst paa den anden Side er en Palmette med Epheuranker.

174. Uden Graffito paa Bagsiden. Paa Speilsiden er nederst en Palmette med Epheublade indridset. $5\frac{1}{2}$ T. D.

175. Et lignende med en indridset Zirater nederst paa Speilsiden.¹ 5 T. D.

176-78. Speile uden Graffito. 6, 4 og $3\frac{1}{2}$ T. D.

179. — Med paanaglet Haandgreb. $5\frac{1}{2}$ T. D.

180. Haandgreb, paa hvis ene Side ophævede Zirater, der

¹ Paa Bagsiden er den samme Fremstilling af den troianske Hests Forfærdigelse indridset, som findes paa det, først af Lanzi (II, 8, 3), siden af Inghirami, Micali og Gerhard (a. St. Taf. 235) udgivne Speil, med Udeladelse af den omgivende Krands og med forandrede Indskrifter, idet der paa Votivtavlen læses $\square \Lambda \text{IN} \text{Z} \text{A} \text{V}$, ovenover $\text{A} \text{Z} \text{A} \text{I} \text{B} \text{N}$ og til venstre $\text{J} \text{A} \text{I} \text{A}$. Men denne Graffito er sandsynligt en i den nyere Tid udført Copi efter ovennævnte, idet Stregerne, tvertimod den ved de etruske Speile brugte Fremgangsmaade, ere indgraverede med et trekantet Instrument, meget ujevnt og paa nogle Steder dobbelt, og vise sig, idet Overfladen kun tildeels er bleven afsleben, ogsaa at være skaarne igiennem de oxyderede Dele af Metallet, hvor dette har skudt sig ud i større Forhöininger, uden nogetsteds at være bedækkede af disse. Indskrifternes Beskaffenhed tyder ligeledes paa en Forfalskning.

ende i et Silenhoved og foroven slutte sig til to Fuglehoveder med lange Næb til at holde en Speilskive.

181. Fragm. af Laaget til en Speilkapsel med ophævede Figurer, af en tynd drevet Plade, bagpaa fyldt med Bly. Bacchus, ungdommelig, med et om Armen kastet Gevandt og Thyrsus paa Skuldren, støtter sig til Amor; foran skrider en zithar-spillende Muse.¹

3. GIENSTANDE TIL LEGEMETS PRYDELSE.

En Deel af disse hører til Tiden før Roms Overherredømme, og er især at henføre til Etrurerne; saaledes Spænderne med omsnoet Naal, Hals- og Arm-Ringene o. a. m. De med Emaillé indlagte Spænder og Amuletkapsler kunne vel, ifølge den Liighed, der finder Sted imellem dem og de i græske og etrusiske Grave forekommende Emaillé- og Glas-Sager, hidrøre fra den ældre Tid, men ere ogsaa ofte fundne sammen med senere romerske Gienstande (f. Ex. i Rhinegnene, see nedenfor Not. til Nr. 192 og 222). Af öiensynlig romersk Kunst ere de figurlige Fremstillinger paa Nr. 195, 196, 218-19; de paa Nr. 208-13 tyde paa Kunstens Forfaldsperiode.

Spænder.

182. Baadformet Spænde (*fibula*) med en Naal, omsnoet i flere Spiraler og med Spidsen gribende ind i en Skede; paa Forsiden orneret med indridsede Streger. 6 T. I.

183-84. To lign. mindre. De ere eens og med de ved Forvittring fastsiddende Naale indviklede i hinanden.

185-88. Lign. Spænder med afbrudte Naale. 3-1½ T. I.

¹ See Gerhard a. St. Taf. 21, 3. S. 87-88. Ant. Bildw. Taf. 88, 8. (Efter Mus. Barthold. p. 60 Nr. 92.) Jvfr Mus. Chius. Vol. I, tav. 57. Mus. Greg. P. I tav. 38, 6.

189. Et Spænde af lignende Indretning, men med Fordelen gaaende ud i en Spids til Siderne. Fr.

190. — Med et smalt Forstykke, oventil forsynet med en Knop, og Naalens Omsnoening forlænget til begge Sider.

191. Fragmenter af Spænder, construerede paa lign. Maade.

192. Spænde i Form af en Panther, med runde Pletter af blaa og hvid Emaile.¹ Naalen afbr.

193. Rundt Spænde med udstaaende Spidser og Bly-Indlægning.

194. — Med Forestilling i Relief af en Tyr (?) ved et Træ. Med Rest af Førgyldning. Fr. og forvittret.

195. — — Med Diana (Tauropolos, Lucifera), som paa en med to Tyre forspændt Vogn hæver sig over Havet, fremstilt forfra. Gudinden, med Halvmaane paa Hovedet, holder en Fakkell med begge Hænder; det flagrende Gevandt hvælver sig bag hende. Omkring Randen en Echinus. Med Førgyldning paa begge Sider. $\frac{2}{4}$ T. D.

196. En rund Plade med et Medusahoved i Relief. Den har paa den ene Side en afbrudt Hængsel, paa den anden en Ösken, og synes at have hørt til et Vaabenbælte. $\frac{1}{5}$ T. D.

197. En Plade hørende til et etrusk Vaabenbælte (*ζωσijq, cingulum*), forsynet med to Rader Huller til at fastsyes, samt to Kroge til at sammenhæftes med.² Disse ere prydede med Hundehoveder og springe ud fra to paa Pladen befæstede Sirene-Figurer, til hvis Födder endnu to Hoveder af Raadyr ere föiede. Sirenerne, dannede foroven som Qviinder, forneden som Fugle, have baade Arme og to udslagne Vinger (jvfr Nr. 230).

198-99. Smaa Kroge af lign. Brug, prydede med et Hundehoved og et Svanehead.

¹ Spænder, lignende dette og flere af de fölgende, see Houbens Antiquarium zu Xanten (erl. von Fiedler 1839) Taf. 9. Dorow Römische Alterth. von Neuwied am Rhein Taf. 18.

² Jvfr Tischbein Vases of Hamilton II pl. 2 add.

Ringe.

200. En Hoved- eller Hals-Ring (*torques*), tynd, med Dupper i Enderne. 4 T. D.

201. En Hals- eller Arm-Ring, med Strege-Zirater og dupformede Ender.

202. En Arming (*armilla*), to Gange omslynget, med begge Enderne dannede som Slangehoveder. 3 T. D.

203. En Arming, udziret med Rifler paatvers og skraae Streger; til den ene Side tykkere, til den anden, hvor Aabningen befinder sig, tyndere. 2½ T. D.

204. En Ring til Haandleddet (*περικλάριον*), flad, riflet paalangs. 1½ T. D.

205. En Fingerring med den paa Pladen indgraverede Forestilling af et Menneske, som flygter for en Löve, omgivet af en kornet Rand. (Etrurisk.)

206. — Med et mandligt Portrait hoved, uskiægget. Ligeledes med kornet Rand.

207. — Med to Fugle, siddende paa en Skaal, som hviler paa den opadsnoede Hale af en Delphin. Fra Skaalen hænge en Drueklase og et Ax (?) ned, hver til sin Side. Fr.

208. — Med et Mercurhoved, med Hat og Caduceus bag Skuldren. Meget svær. Af slet og raat Arbejde ligesom de 5 følgende Ringe.

209. — Med en Fugl, som holder en Green i Næbet; foran en Kölle (?).

210. — Med Bogstavet N og en Zirat (?), hver paa en lille rund Plade.

211. — Med et Seilskib, i hvilket to Bevæbnede.

212. — Med en Kriger, staaende med Hielm, Skiold og Landse.

213. — Med en ubestemt Figur.

214. En colossal og meget svær Finger-Ring med et ophævet Medusahoved. Til en Billedstøtte eller af Votivbrug.

215. En Fingerring med en tragisk Maske af ophævet Arbeide.

216. — Med en rund blaa Glaspaste. Ringen er flad og prydet med en ophævet Bølgelinie.

217. En oval Ringplade med Solgudens omstraaede Hoved i Relief.

218. — Med et skiægget Portrait-Hoved, med Kappe om Skuldren.

219. — Med Mars Gradivus, bærende en Trophæ. Af en tynd presset Plade.

220. En lille Skive af convex Overflade, med Forestilling i Relief af en langhalet Silen, som, knælende, med den ene Haand holder et Dyr (en lille Panther) ved Halen paa sin Arm, i den anden en Cantharus.

221. En lille oval Plade med en Fod i Relief, saaledes at Overdelen af den sees paa den ene, Underdelen paa den anden Side af Pladen. Med en Ösken ved begge Ender.

Amuletkapseler.

222. En flad Amuletkapsel (bulla), foroven rund, nedentil spidst udløbende, med et Hul paa hver Side og tre Huller bagpaa til at fastgiøres ved. Laaget, der er bevægeligt ved Hielp af et Hængsel, er indlagt med rød og grøn Emaille.¹

223. En lignende. Paa Laaget er en kredsformet Emaille-Indlægning med Blomster-Zirater, i hvis Midte et ophævet Dyrehoved med emailleret Öie.

224. Laag af en lignende med et mandligt Hoved ophævet.

225. En lignende af rund Form, med en Tudse i ophævet Arbeide paa Laaget.

¹ Jvfr Dorow. a. St. Taf. 18, 13. Caylus Antiquités IV pl. 90, fig. 1-2.

226. Bagsiden af en lignende, af oval Form, afskaaren paa Hængselsiden.

227. Haarnaal med et agernformet Hoved. $7\frac{1}{2}$ T. h.

228-29. Mindre Naale.

4. KAR.

Disse indbefatte: Kiökkenkar af forskiellig Art; Bordkar, tildeels af ziirlig Form og Udarbeidelse; smaae Vaser, der have indeholdt Olie til Legemets Salvning; Öse-Skeer, baade til huuslig og Offer-Brug; endelig saadanne, der paa Grund af Metallets Tyndhed ikke synes at have havt anden Bestemmelse end at tiene til Gravprydelse (f. Ex. Nr. 238, 247-48). De sidste hidrøre fra etrusiske Grave; ogsaa de övrige synes for en stor Deel at have samme Herkomst.

230. Skiænkekande med langt udlöbende Munding, af Form 107. Hanken er forneden prydet med en etrusisk Sirene-Figur i Relief, som har 4 udslagne Vinger, Arme, og Födderne optrukne under Bugen (jvfr Nr. 23, 197, 277-78).¹ $8\frac{3}{4}$ T. h.

231. — Af samme Form. Med udziret Hank. $5\frac{1}{4}$ T. h.

232. — Af s. Form. Underdelen fattes. 9 T. h.

233. — Med tredeelt Munding, af F. 52. Hanken ender föroven i et Lövehoved med to til Siderne udgaaende (Hunde-) Hoveder, nedentil i et (Tyre-)Hoved. Af meget plumt Arbeide.² 10 T. h.

234. — Af F. 48. Heelt udziret med graverede Ornamenter og forsölvvet. Hanken ender nedentil i et skiægget (Bacchus-)Hoved af etrusisk Stil.

Paa flere Steder meget forvittret, og restaurert. $5\frac{3}{4}$ T. h.

¹ En lign. Ziraf-Figur i *Annali dell' inst. archæol.* Vol. VI p. 244 not. 1.

² Föden med indgraverede Zirater hörer til en anden Vase og er nyere tilsat.

235. — Med rund Munding, af F. 108. Hanken paasat. 3 T. h.

236-37. Fragmenter af lign. Kander, af tyndt, tildeels for-
tæret Metal.

238. Fragm. af en Amphora¹, af en tyndt hamret Plade
med Strege-Zirater og smaae runde paanagledede Spidser, der
staae ud omkring Siden.

239. Krukke med Hank, af F. 39. 3¼ T. h.

240. — Af lign. Form. Meget tynd, fr. og for en Deel fortæret. 4½ T. h.

241-42. — Af F. 109. Fr. 3¼ og 2 T. h.

243. — Uden Hank, af F. 110. 4 T. h.

244. — Af F. 112. Bunden mangler. 5 T. h.

245. — Af F. 111. Med en indslaaet Zirater om Halsen.
10 T. h.

246. — Med en bevægelig Tverhank, af F. 113. Heelt ud-
ziret med graverede Ornamentter i Form af Mæandre, smaae
Fier eller Skiael m. m. 5½ T. h.

247. Fragmenter af et stort rundt og meget tyndt Kar,
oventil prydet med Rader af smaae ophævet drevne Kugler.
Det har, som det kan skiønnes af en lille paanaglet Sidehank,
der er levnet, været forsynet med en bevægelig Tverhank.

248. Fragmenter af et lign. Kar, hvis Udzinging bestaaer i
Mæandre og Kuglerader.

249. En tynd Skaal (F. 116) med en Bord af ophævet
drevne Kugler paa den om en flad Stang böiede Rand. Paa 4
Steder er den ved antik Reparation forsynet med smaae paa-
nagledede Plader. Fr. 9½ T. D.

250. — Af F. 116. Med en indslaaet Mæanderbord paa
den flade udböiede Rand. Fr. 9 T. D.

251. — Af lign. Form; men fladere og uden udstaaende Rand.
Fr. 6¾ T. D.

252. En Skaal af F. 114. 3¾ T. D.

253-54. Runde Fade af F. 115. 7¾ og 9¾ T. D.

¹ Ang. dens Form see Mus. Etr. Gregor. P. I Tav. 5, 5.

255. Et meget tyndt rundt Fad eller Laag. Fr. 8 T. D.
- 256-57. Kiøkkenkar med flade Haandgreb, af F. 117. Med indgraverede Zirater. $3\frac{3}{4}$ T. D.
258. Fragm. af et lignende. $5\frac{1}{2}$ T. D.
259. En Si af F. 118. Af Sihullerne, der have dannet en Rosette midt i Bunden, er en Deel afbrudt.
Med skiøn Patina. $5\frac{1}{2}$ T. D. 12 T. 1.
260. En lign. Si, med en Mæanderbord udvendigt om Randen og indgraverede Zirater paa Haandtaget. 4 T. D. $9\frac{1}{2}$ T. 1.
261. En lign. Si, med en ophævet Palmette paa Haandgrebet. $4\frac{3}{4}$ T. D. 11 T. 1.
262. En Skee af lign. Form med Huller i Bunden. (Strøe- eller Røre-Skee.) $1\frac{1}{4}$ T. D. $6\frac{1}{4}$ T. 1.
263. En Öseskee af F. 119, med knæböiet Haandtag, der i Enden er huult til at anbringe et længere Træskaft i. $3\frac{1}{2}$ T. D.
264. En Öseskee (*κύαθος*, *simpulum*) af F. 120, med Haandtaget endende i et Svanehoved.
Af skiøn Patina saavel som den følgende. $9\frac{1}{2}$ T. h.
- 265-66. — Af s. Form, med to Svanehoveder i Enden af Haandtaget. 10 og $12\frac{1}{2}$ T. h.
267. — Af F. 121, med eet Svanehoved. $6\frac{1}{4}$ T. h.
268. — Af s. Form, med Haandtaget endende i tre Spider. 9 T. h.
269. En Salvevase af F. 122. Indeholder Stykker af en brunlig fast Masse, saavel som den følgende.¹ 3 T. h.
270. — Af s. Form, med Strege-Zirater. $2\frac{1}{2}$ T. h.
271. — Af F. 123. Med to Huller foroven til at hænges i. Fr. $2\frac{1}{2}$ T. h.

Hanke med Figurer af etrusk Kunst.

272. Hank i Form af en nøgen Æquilibrist (*κυβιστήρ*). Han er böiet tilbage med udstrakte Arme, saaledes at Hænderne og

¹ Jvfr Terracotta-Vaserne S. 43 Indl.

de sammensluttede Fødder have været fastgjorte til Karret, hine ved Lodning, disse ved en Nagle.¹

273. — I Form af en lign. mandlig Figur med ægyptisk Hovedpynt, som med de opløftede Hænder holder tvende, paa et Stykke af Karrets Rand hvilende, Löver i Halerne, og støtter Fødderne paa en Palmette mellem to liggende Væddere.²

274. — Foroven prydet med Brystbilledet af Juno-Sospita, hvis Hoved er bedækket med et om Halsen knyttet Giedeskind. Underdelen afbr.

275. — Med et Relief-Hoved (Gorgone-Maske) forneden.

276. Underdeel af en lign. Hank med et qvindeligt Hoved af brede Træk og med glat nedhængende Haar (Gorgone- eller Sirene-Hoved, jvfr Nr. 278).³

277. — I Form af en Sirene, den samme som paa Nr. 230.

278. — Med en lign. Sirene, som har Overkroppen beklædt. Fr.

279. — Med en Plade, paa hvilken Brystbilledet af en vinget Yngling med phrygisk Hue og iført en ærmeløs Chiton (Adonis).

280. To til et stort Kar hørende Side-Hanke med Relief-Zirater til at fastnagles. Disse bestaae i to omvendte Palmetter med Muslingskaller og runde Nagelhoveder, som paa hver Side bære en paa en jonisk Capitæl siddende Sphinx. Af den ene Hank fattes begge Sphinxer m. m.

281. To qvindelige Hoveder, der have været fastloddede til Siderne af et Kar, med Öskener foroven til en Tverhank.

Hanke med Figurer af græsk-romersk Kunst.

282. Overdeel af en Hank med et Lövehoved imellem to liggende Löver.

¹ En lign. i Micalis Ant. Mon. (1810) Tav. 56, 4.

² En Amphora med to lign. Hanke see Micali Mon. ined. (Fir. 1844) tav. 16.

³ Et lign. i Mus. etr. Greg. P. I Tav. 9, 4a.

283. — Med en Scylla-Figur, hvis Been ere bedækkede med Finner og ende i Hunde, som have ligget een til hver Side paa Randen af Karret. Hun holder en Aare eller et Roer bag Hovedet. Den h. Haand og Hund samt Enden af Aaren ere afbrudte.

284. En Hank, som ender i to brydendes Amorer, i Relief.

285. — Med en Plade forneden, paa hvilken den berusede Silen er forestillet, understøttet af en ung Satyr med Dyreskind om Skuldrene.

286. Relief-Plade af en lign. Hank, med en dandsende Amor, der i v. Haand holder en Viin-Amphora paa Skuldren, i h. Haand svinger en brændende Fakkell.

287. — Med Forestilling af Actæon, der sønderrives af sine Hunde.¹ Styrtet til Jorden imellem to Hunde, der hver fra sin Side have angrebet ham, holder han i hver Haand et af deres Forbeen fast; han bærer en om Halsen sammenhæftet Chlamys med en Hætte, der bedækker Hovedet.

288. — Med Forestilling af en til Jorden sunken Kriger (eller Amazone), som løftes op af en anden. *Ov. angr.*

289. — Med Brystbillede af en ungdommelig Satyr med Dyreskind om Skuldrene og en stor Dru eklase ved Siden.

290. Underdeel af en Hank, med et Silen-Hoved i Relief.

291. Et Silen-Hoved, af en lign. Hank.

292. En lille riflet Sidehank (af en tohanket Skaal), endende i to skiæggede Satyrhoveder, med indhulet Bagside til at paa-loddes. Af ziirlig Udførelse.

293. To bevægelige Tverhanke, anbragte oveni to Relief-Hoveder med huul Bagside, der have været paaloddede til Siden af et Kar. Det ene er qvindeligt med Krands om Haaret, det andet satyrisk med viidt Mundgab og en langt udstaaende Underkiæbe, som har tient til Tud.

¹ Jvfr Samlingen af græske Vaser Nr. 99.

294. En Sidehank i Form af et Svanehoved (til at bære en Tverhank).

Hanke med og uden Zirater.

295. En Hank til en Kande, endende i en Rosette; med to Nagler foroven.

296. En lille Sidehank, bevægelig, udziret med Bladeværk, som ender i Blomsterknopper. Med tilhørende Öskener.

297. — Kantet, med Dupper i Enderne.

298. — Bestaaende af en 2 Gange slynget Traad med Nagler i de flade Ender; til at bære en Tverhank.

299. To riflede Tverhanke, til eet Kar.

300. En lignende.

Födder til Kar.

301. Et Menneskebeen med böiet Knæ, paa hvilket en lille Heste-Figur er anbragt. Etrurisk, af plump Form. Med to Nagler foroven.

302. Et Lövebeen, med Lövehoved og Vinger foroven; til et lille rundt Kar¹. Af romersk Arbeide ligesom det følgende.

303. Et lign. Been uden Vinger, med Blade-Zirater og indlagt med smaae Sölvstifter. Fr.

Jvfr Nr. 308-9.

5. HUUSGERAADS-GIENSTANDE, REDSKABER, VAABEN, TEGN m. m.

De her forekommende Vaaben saavel som adskillige af Redskaberne (Nr. 369-70) hidröre fra den ældre Tid, da Jernet endnu ikke var i almindelig Brug, en Periode, som vel i Italien

¹ Et saadant med tre Födder see Caylus Antiqu. T. VII, pl. 29, 1.

maa antages at have gaaet forud for Roms Overherredømme, og ere navnlig at henføre til Etrurerne, hvilke ogsaa en Deel af de øvrige i denne Afdeling sammenfattede Gienstande maa tilskrives (sikkert Nr. 306 og 384). Af græsk Fabrikation ifølge Indskriften ere 2 Strigiler. Romerske fra Kaisertiden ere de fleste af de til Huusgeraad henhørende Zirater, saavel som de Tegn (*lessere*) af forskiellig Slags, der formodentligt have været brugte som Adgangstegn ved circensiske Lege (Nr. 393-94), ved Korn-Uddeling (Nr. 392), i Lupanarier (Nr. 389-90), eller havt anden os ubekjendt Bestemmelse (jvfr Tegnene af Bly Nr. 16 f. og af Been Nr. 22).

304. En rund Lampe, med en Fordybning og Kredse paa Overdelen. $2\frac{1}{3}$ T. D.

305. En Lampe i Form af et skiægget Hoved med viidt Mundgab, fra hvilket en Tud staaer op til at danne Vægehullet. Paa Foden to Nagelhuller. 2 T. 1.

306. En Candelaber (*lampadarium*). Overdelen har fire Arme eller Grene til hængende Lamper med en Figur i Midten, som forestiller en Palæstrit med tredoppelt Baand om Hovedet, staaende med en Strigilis i Haanden. Stangen (*scapus*) er riflet, og Foden dannet af tre udspringende Lövebeen, som i Midten, hvor de forene sig, ere prydede med Palmetter og andre Zirater. $1\frac{3}{4}$ Alen høi.

307. Skaalen (*discus*) af en Candelaber, med en Mæander og andre Ornamentter paa Undersiden. $5\frac{1}{2}$ T. D.

308. Fod til en Seng eller andet stort Huusgeraads-Stykke, i Form af en Lövefod, paa hvilken Fordelen af en lille Sirene-Figur sees, med de udbredte Vinger dækkende Siderne af det retvinklede Hiørne, som Foden bærer.

309. En Lövefod af lign. Brug. Afbr. foroven.

310. Et Zirat-Stykke af ubestemt Brug. Det har Form af et huult Rør, som til den ene Side er firkantet med et

ovenpaa anbragt Brystbillede af Minerva, til den anden Side gaaer ud i Fordelen af en liggende Løve med giennembrudt Gab. (Vandtud eller Haandgreb.)¹ 4¼ T. 1.

311. — Af lign. Beskaffenhed. Det er dannet som et rundt Rør, der til den ene Side har et Nagelhul foroven, til den anden Side har Form af Forstavnen til et Skib, prydet med et Vildsvinehoved samt indgraverede Zirater, og giennemboret i Enden.
¾ T. 1.

312. — Et Overflødighedshorn med udstaaende Blade-Zirater. Det meste af den ene Side er huul til at befæstes.

313. — En tyk omböiet Plade med en Palmette og 2 Væderhoveder i Relief.² 4 T. 1. 2 T. br.

314. — En tyk Relief-Plade af aflang Form, oventil rund, nederst spids, med Forestilling af Victoria, svævende paa Verdenskuglen med en Trophæ i venstre Arm og en Palmegreen samt Krands opløftet i den h. Haand; ovenover er en Bord af Laurbærblade og over denne endnu en Palmette med to Örne paa. Pladen er ikke bearbejdet efter Støbningen og har den igiennem Aabningen paa Formen indflydende Metaldeel (Ingussen) endnu siddende ved den spidse Ende; Bagsiden er indhulet.

8½ T. 1.

315-18. Smaae Zirater i Form af: et Bucranium, en corinthisk Söile, Egeblade med et Agern, en Muslingskal.

319-22. Smaae Vaser i Form af Skiænkekander, lidet eller aldeles ikke udborede. Paa den første af dem er Hanken prydet med et liggende Dyr.³ 1½-1¾ T. h.

¹ Et lign. Stykke, som ender i et Örnehoved, see Caylus Antiquités T. IV, pl. 84, 4.

² Et lign. Stykke, prydet med en Silen-Maske istedetfor Palmetten, see Caylus Antiquités T. III, pl. 47, 3-4

³ Disse ofte forekommende Vaser, der ikke bære Spor af at have været paaloddede nogen anden Gienstand, og af hvilke de 3 have en altfor spids Fod til at kunne staae, have været ansete for Symboler, Legetöi, Vægte (til Klædningsstykker eller Bismere); de ere senest fundne hængende paa en Bronzering (jvfr Archäol. Zeitung 2ter Jahrg. S. 311).

323. En rund Plade med en Fugl og en Blomst, indlagte med broget Emaillé. Den er ligesom Nr. 324 og 326 paa Bagsiden forsynet med en Tap.¹ 1½ T. D.

324. En lignende med to Kredse af emailleerede Blomster-Zirater i Midten. 1½ T. D.

325. En lignende med forskiellig Emaillé-Indlægning. Paa Bagsiden er en Levning af Tin, som formodentligt har tient til at fastlodde Pladen. Fr. 3½ T. D.

326. En rund Plade med Hovedet af en romersk Kaiser (?), laurbærkrandsset og med en Blomststængel foran; i Relief, af presset Arbeide. 1 T. D.

327. En Nagle, hvis Hoved er prydet med en ophævet satyrlignende Maske, der i Munden holder Enderne af et rundtom slynget Reb. Med Rest af Forgyldning.

328. En Krog eller Hank i Form af et Svanehoved, hvis Hals udgiör Forlængelsen af et tykt 4 T. langt Spiger.

329-35. Beslag af forskiellig Slags, en Nagle, en Krog m. m.

336. En Nögle med ringdannet Haandtag. 2½ T. 1

337-38. To lignende mindre, med forskielligformet Kam.

339 40. Ring-Nögler (*claves annulatæ*) til at bære paa Fingeren.

341 42. — Med Kam af en anden Form.

343. En lille Bismer (*trutina campana*). Uden Vægte. 7½ T. 1.

344. En lignende. Fr.

345. Vægt til en saadan Bismer, af Kugelform. v. 1½ Lod.

346. Vægt til en stor Bismer, i Form af et Negerhoved,

¹ Tappen paa disse Plader, der har Udseende af en paa Enden fladslaaet Spids og er af ¼, ⅓ og ⅙ Tommes Længde, lader formode, at de have tient til Zirater for Huusgeraads-Gienstande, hvis Side har havt en saadan Tykkelse. Jvfr Sölvagerne Nr. 5-6.

hvis Haar er ordnet i Rader af korte Lokker. Det et fyldt med Bly og har en Ösken foroven. V. 1 Pd. $4\frac{1}{2}$ Lod.

347. Et fiirkante fladt Lod til en Vægtskaal, med Bogstavet H indlagt af Sölv. Af $\frac{1}{8}$ Lods Vægt.

348. En Klokke, rund paa Siderne (Ko-Klokke). Kneblen, der har været af Jern, mangler i denne saavel som i de følgende Klokker. $4\frac{3}{4}$ T. h.

349-50. Mindre Klokker, nedentil fiirkantede.

351-52. Bielder af forskjellig Form.

353-55. Spise-Skeer af forskjellig Form.

356. En Bade-Skrabe (*σλεγγίς*, *ξύζα*, *strigilis*), med bred Huulning og fladt omböiet Haandtag. Paa dette ere fem indpressede Stempler: i Midten (P)APΣYMMAXOY, paa hver Side en Palmette, tilvenstre en Stjerne, tilhöire en Hund, som har fanget en Hare.

357. En lignende med tre Stempler: ...ΘΟΜΟ(Y) imellem tvende, som ligne de sidstnævnte. Fr.

358. En lignende uden Stempel. Fr.

359. En Strigilis af smalere Form og med et fiirkantet massivt Skaft, paa hvilket to utydelige Stempler.

360. Et Instrument, i den ene Ende aaredannet, i den anden gaaende ud i en langagtig Knop.¹ (Til Brug for Chirurger eller ved Extispicier.) $6\frac{3}{4}$ T. l.

361. Et lignende, noget mindre.

362. Et lignende, hvis aaredannede Ende er smalere og noget udhulet.

363. Enden af et lignende med større Indhuulning.

¹ Redskaber lignende dette og de fölg. see Caylus Antiqu. II pl. 125, 7. IV, pl. 100, 3. Dorow Röm. Alterth. von Neuwied Taf. 18, 15. Bonanni Mus. Kircherianum Tab. IV, 3, 6.

364-65. Lignende, der i den ene Ende ere formede som en langagtig Skee med skarpkantet Huulhed, i den anden have en rund Dup. (Muligt til at tage Salve ud af smalhalsede Vaser, ligesom det foregaaende.) Det ene fr.

366. Et Instrument, spidst i den ene Ende, og med en lille rund omböiet Plade i den anden. 4/8 T. 1.

367. En Niptang (*volsella*), med Tænger, som i Enden ere bladformede og have en bevægelig Ring.

368. En lignende med spidse Tænger. Fr.

369. Et Redskab, lignende et Brække- eller Hugge-Jern med en bredt udgaaende Eg. Den överste Deel har en Indhuling paa de to bredere Sider og et Hul i Enden, muligt til at indsættes i et Skaft. (I Norden kaldet *Paalstav*.)

370. Et lign. Redskab, foroven mindre huult og uden Hul; den til Eggen hørende Deel længere.

371. Et Redskab, bestaaende af tre Spidser ved Siden a hinanden og en Ring yderst til hver Side. (Saakaldet *Bue-spænder*.) Prydet med et ophævet Hundehoved imellem Ringene.

372-73. Lignende mindre uden Udziring. Det ene fr.

374-76. Landse-Spidser, med en flad til to Sider udgaaende Eg. De have to Nagelhuller og en Huulhed til Anbringelse af Skaftet.

377. En rund Landse-spids, med Indhuulning til Skaftet; hørende til den anden Ende af Landsen, bestemt til at befæstes i Jorden. Stöbt. 8 T. 1.

378. En Pile-Spids, dannet som de næstforegaaende, men med tilbageböiede Hager.

379. En lille flad Pile-Spids med mere tilbagegaaende Hager og en Spids til at indsættes i Skaftet.

380-81. Flade Ringe med udstaaende Pigge til at anbringes paa et Skaft.

382. Dupsko til en Sværdskede.

383. Beslag til det överste af Skeden eller Haandgrebet til et Sværd eller en Dolk, med Emaillé-Zirater.

384. En tynd dreven Plade, paa hvilken et Stykke af en Zirats med galopperende Heste. Fragm. af Beklædningen til et Skiöld, som har tient til at smykke en etrusk Grav.¹

385. En Spore med lange Sidestykker. Spidsen, der har været af Jern, er afbrudt.

386-87. Spænder til Remme.

388. Et Stempel med de ophævede Bogstaver: **ES·IV**. Af Fodform, med en fr. Ring foroven.

389. En rund Tessaera med ophævede Figurer. Paa Adversen: et erotisk Symplegma paa et Leie. Paa Reversen: Tallet VII. Paa begge Sider en Perlerand. (Saakaldet *Spintria*.)

390. — En lign. Forestilling. R. Tallet X. Paa begge Sider en Perlerand.

391. — Et ungdommeligt bekrandsset Hoved. (Apollo.) R. Tallet IIII. Paa begge Sider en Perlerand.

392. — En Amphora. R. En Modius med tre Ax.

393. — Et Laurbærtræ og Indskriften (IO IO) **TRI(VMP)**. R. To Hesteskoe i Midten af en Hals eller Arm-Ring, der foroven er aaben og prydet med to Dyrhoveder.

394. — Valentinian III's Brystbillede med Laurbærkrands og Omskrift: **D N PLA VALENTINIANVS P F AVG**. En Palmegreen er indslaaet foran Hovedet. Med en fordybet Rand og glat Bagside. (Saakaldet *Contorniat*.)

395. En jödisk pantheistisk eller gnostisk Amulet (svarende til de saakaldte Abraxasstene) i Form af en oval Plade med Indgraving. Paa Forsiden: en staaende Gudinde, som förer den

¹ See Mus. Etr. Greg. P. I, tav. 18-20. Grifi Mon. di Cere antica tav 11, 3.

h. Haand mod Munden og med den venstre holder Fligen af sin Klædning; over Hovedet ere to Stierne, omkring hende læses Jehova Zebaots Navn: **IAW CABAW** (AW). Paa Bagsiden ere græske Bogstaver af lignende Form blandede med ubestemte Tegn.

JERN.

- 1-2. Fingerringe. Meget forvitrede.
3. En Fingerring med Rest af en indfattet Karneol. Fr.
4. En Kile, af dem, der have været anvendte til Stenenes Befæstelse i Colosseum i Rom.

VI.

BLY.

1. En lille flad og plump formet Figur: Venus, staaende, med h. Haand foran Brystet og med v. Haand holdende sit nedsunkne Gevandt samlet om Underlivet. Paa en rund Basis. Symbol til Gravbrug eller Legetøi-Stykke, ligesom de fire følgende Gienstande. $2\frac{1}{4}$ T. h.

2-3. To smaae qvindelige Relief-Hoveder. Afbrudte ved Halsen.

4. En aflang Salvevase med fire nedad spidst tilløbende Sider, der have ophævede Zirater og foroven Indskriften: RO, SE, -E, S. (retrogradt). Fr. $2\frac{3}{4}$ T. h.

5. En flad riflet Skaal med to Sidehanke. Fr. $2\frac{3}{4}$ T. D.

6. En lille Skee. $5\frac{1}{2}$ T. l.

7. En tyk rund Relief-Plade, paa hvis Midte en Rosette med en afbrudt Bronze-Tap, og omkring denne en Kreds af legende Amorer mellem Kaniner, Fugle og andre Dyr; af skiön Udførelse. (Rimeligt Laag til en lille Cista, Pyxis eller desl.)

Fr. Beskadiget paa Overfl. $1\frac{3}{4}$ T. D

8. En tynd rund Plade, med den ophævede Forestilling af Venus, staaende blottet, ifærd med at ordne Haaret efter Badet; ved Siden en Vase, et Smykke-Skriin og et Speil(?). Omgivet af en Perlerand. Zirat, ligesom de to følgende.

9. — Oval, med Fiskenes Himmeltegn.

10. — Oval, med en Gienstand, der ligner en Pung eller en Sløife.

11. Prøve-Afslag af Stemplet til en græsk Kobber-Mynt fra Rhegium, paa hvis Advers Dioscurernes Hoveder, paa Reversen: Apollo ubeklædt, staaende med en Landse eller et Scepter i v. Haand, og en Green i den udstrakte høire, paa hvilken tillige en Fugl sidder. Fremstillingen er udpræget paa begge Sider af en større udsmettet Plade af uregelmæssig Form; Indskriften er endnu ikke anbragt og det överste af Hovederne er ufuldendt.

12. En Blyklump, cylinderformet ved den ene Ende, i hvilken et ophævet mandligt Hoved.

13. En tyk Medaillon med en Hund (?) paa den ene, et Bucranium paa den anden Side. $\frac{2}{3}$ T. D.

14. En tynd rund Plade med samme Typ som den romerske As: et Janushoved paa den ene, Forstavnen af et Skib paa den anden Side. Giennemboret af tre Huller. $1\frac{1}{12}$ T. D.

15. En Abraxas-Amulet i Form af en lille rund Plade med en (ikke giennembrudt) Ösken foroven. Paa den ene Side Guden Abraxas med Hanehoved, Slangefödder, et Skiold paa den h. Arm (og en Pidsk i v. Haand); paa den anden Side: $\omega(\sigma)$ omcirklet af en Slange, der bider sig i Halen.

Tegn (*tessera*), der formodentligt have været brugte som Indladelses-Tegn til Kampege eller andre Skuespil, til Bade, ved Korn-Uddeling; som Kiendetegn for afsluttede Selskaber eller Corporationer; som Spillemærker, Regnepenge, eller paa anden lignende Maade. De ere runde (med Undtagelse af Nr. 35, 51, 55 og 60), af $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{3}$ T. Diam., med ophævede Figurer eller Bogstaver; forstørstedelen romerske, fra Kaisertiden.

16. Paa Adversen: Jupiter, staaende med Scepter (og Lynild). Paa Reversen: P M C i Monogram.¹

17. — Serapis's Hoved. R. Solgudens Hoved.

18. — Apollo, staaende med Lyre og Plectrum. R. Et Laurbærtræ.

19. — Samme, med v. Arm støttet til Lyren. R. En Trefod.

20. — Venus Victrix (eller Genitrix), lænet til en Pille, med Hielm og Landse i Hænderne og et Skiold bagved. R. C med en Prik indeni.

21. — Venus, som opstegen af Badet ordner det fugtige Haar med begge Hænder; ved Siden Amor med et Speil og et Smykke-Skriin. I Grunden: F A. R. Mars, staaende, i romersk Krigsdragt, med Landse og Skiold støttede til Jorden. Med Bogstaverne A F (V) og C.

22. — Mars's Brysbillede. R. Minerva, staaende med Landse og Skiold ved Födderne; i Grunden: D C.²

23. — En siddende Gudinde med et langt Scepter. R. Minerva som paa foregaaende.

24. — Tre staaende Gudinder (?). R. T S R.

25. — Ceres's (?) Hoved. R. To Ax.

26. — Et Overflödighedshorn. R. To Ax.

27. — To Ax med en Valmue-Stængel imellem. Rev. afslidt.

28. — En Modius. R. (C) B.

29-31. — Mercur, staaende med Caduceus og Pung. R. En Hane.³

32. — Samme. R. En Vædder.⁴

33. — Samme; i Grunden: A L S. R. En Tyr.⁵

34. — Samme. R. To i hinanden lagte Hænder.⁶

35. — Samme Forestillinger. Fiirkantet.

¹ Samme hos Ficoroni De plumbeis antiquorum num. II, tab. 22, 3.

² Fic. II t. 11, 1.

³ Fic. II t. 23, 6. Jvfr ovenfor II Marmor Nr. 99.

⁴ Fic. II t. 34, 4.

⁵ Fic. II t. 6, 6.

⁶ Fic. II t. 18, 7.

36. — Samme. R. M V A i to Linier.¹
37. — Sammes Brystbillede, med vinget Hat paa Hovedet.
R. En vinget Caduceus.²
38. — Sammes Hoved med Hat, og Caduceus bagved. R. T.
39. — Caduceus. R. En Vædder.
40. — Hoved af den skiæggede Bacchus, med Thyrsus bagved. R. Mercur, staaende med Caduceus og Pung; omgivet af en Krands.
41. — Luna, staaende med Gevandtet, som danner en Hvelving over Hovedet, i begge Hænder. R. To i hinanden lagte Hænder.
42. — Fortuna, staaende med Overflødighedshorn og Roer.
R. A T H.³
43. — Samme. R. Et Roer.
44. — Samme. R. En Priisvase med tre Palmegrene i.
45. — Samme. R. To i hinanden lagte Hænder.
46. — Samme. R. Mercur, lænet til en Pille med Pungen i Haanden (?).
47. — Samme. R. Mercur staaende med Pung og Caduceus.
48. — Victoria, optegnende en Seirsbedrift paa et Skiold, hun holder foran sig; ved Siden en Træstamme. R. En romersk Præstehue med opstaaende Spids (*apex*), og en Green.
49. — Samme med Krands og Palmegreen. R. C P R.
50. — Samme. R. P PHP(i Monogram).
51. — Samme. R. En Krands. Fiirkantet.
52. — Samme. R. En Palmegreen.
53. — En Krands. R. En Palmegreen.⁴
54. — To Athleter, der brydes. R. En Krands.
55. — Tre gaaende Personer. R. En Palmegreen.⁵ Fiirkantet.

¹ Fic. II t. 15, 8.² Fic. II t. 33, 3.³ Fic. II t. 11, 10.⁴ Fic. II t. 24, 5.⁵ Jvfr Fic. II t. 34, 6.

56. — Tre staaende Mænd, der holde hverandre omslyn-
gede. R. Tre Palmegrene bag en Tverstang.¹
57. — Herkules's Hoved. R. En Kølle.
58. — En Kølle; i Grunden: C C. R. En Hane.
59. — En Gladiator i angribende Stilling. R. Samme,
staaende med en ubestemt Gienstand opløftet i den ene Haand;
foran Skioldet paa Jorden. Med Indskr. (E)VTI.
60. — En Gladiator, staaende med Skiold og Landse (?).
R. Samme med Sværdet i den ene og en Trophæ (?) opløftet
i den anden Haand. Fiirkantet.
61. — En Gladiator (?). R. Et Skib med Roende.
62. — Enden af en Trefork (det af Retiarii brugte Vaaben)
med en Krands om Skaftet. Ved Siden € P. Rev. afslidt.
63. — De sammenföiede Ender af to Treforke. R. En
Örn (?).
64. — Caracallas (?) Hoved, bekrandset, med en Palme-
green foran. R. F B.
65. — En Elephant med Förer. R. LAS.
66. — En Elephant. R. L(A)S.
67. — Et ubestemt Dyr. R. XI.
68. — En liggende Tyr, med Indskr. L· IV STO ved Siden.
R. TERGILI indeni en Krands.
69. — En stangende Tyr (?). R. To krydslagte Redskaber
(Nögler?).
70. — En siddende vinget Sphinx. R. En Örn med ud-
bredte Vinger.
71. — En Hund (?). R. En Skorpion.
72. — En Kameel. R. En Skildpadde.²
73. — En langbenet Fugl med en Stjerne over. Rev. for-
vittret.
74. — En Delphin. R. D(EV)CI.

¹ Fic. II t. 29, 10.² Fic. II t. 32, 22.

75. — En Delphin. Rev. afslidt eller glat.

76. — En Rosette, omkring hvilken Indskriften: V T T
C H T. Rev. afslidt.

77. — En Bygning. R. M·VS i to Linier.¹

78. — Et Ax. R. Et Skrivetøi med to Rør i, som det
synes, og en Segtring ovenover.²

79. — En Vase, nedentil spids. R. En rund Vase med
to Hanke. Fr.

¹ Jvfr Fic. II t. 34, 7.

² Jvfr Fic. II t. 24, 19.

VII.

GLAS.

1. KAR.

Af fleerfarvet Glas, meest med indsmeltede Zirater.

Ved dette Glasarbeide, der for en stor Deel tilhører den ældre græske, oprindeligt vel den orientalske og ægyptiske¹ Kunst-Industri, ere flere fra hverandre afvigende Fremgangsmaader bragte i Anvendelse. En Deel deraf indeholder Blomster-Zirater, mosaikagtigt sammenföiede af forskielligfarvede uigiennemsigtige Glasstænger, hvilke, indsatte i en eensfarvet (Nr. 1 og 2) eller broget (Nr. 3 og 4) Masse, under Smeltningen og Blæsningen meer og mindre have bevaret deres Form. Andre Zirater befinde sig ikkun i Overfladen af Glasset, dannede af uigiennemsigtige Traade, som i lige Linie eller i Zikzak ere paalagte den enten eensfarvede (Nr. 5-17, om Randen paa Nr. 1 og 23-24) eller broget sammensatte (Nr. 19-22) Masse, der skulde forarbeides; ved at smeltes eller udblæses have de formet sig meer eller mindre regelmæssigt og ere derpaa udglattede eller tilslebne med Karret. Endelig ere adskillige Zirater anbragte udvendigt paa det næsten færdige Kar, idet enten glödende Glastraade ere paalagte (paa Foden, Mundingen og Halsen af Nr. 5, 7, 9, 11-13, 16-17) eller en tyndere Glasmasse er bleven paamalet (f. Ex. paa Nr. 12 og 14). Den

¹ Jvfr de ægyptiske Antiquiteter Nr. 338-42. *Calices allassontes varicolors.* (Vopiscus Saturn. c. 8.)

brogede Grundmasse bestaaer i Almindelighed af sammensmeltede Stykker, som have dannet sig til Flammer eller ikkun frembyde en uformelig Farveblanding. Nr. 23-24 afgive Exempler paa en kunstig Slyngning af Glastraade til at danne Massen.¹

1. En Skaal af Form 124, med Blomster-Zirater af violet, grøn og guul Farve i en søgrøn Masse; paa Randen gule Tverstriber. S sammensat. $4\frac{1}{4}$ T. D. $2\frac{1}{4}$ T. h.

2. Fragm. af en fladere Skaal med en udstaaende hvælvet Rand. Af grøn uigjs. Glasmasse med Blomster-Zirater af rød og hvid Farve.

3. Fragm. af en flad Skaal eller et Fad med lign. Zirater; Massen er af brogede sammensmeltede Farver.

4. Fragmenter af 7 forskellige Skaale af lign. Slags.

5. Salveflaske (Alabastros), F. 16. Af lyseblaat Glas med hvide og gule Flamme-Zirater. $4\frac{1}{4}$ T. h.

6. Fragmenter af en lignende større.

7. Fragm. af lign. Fabrikation; af en Vase med Fod.

8. — Af en Vase med Hank.

9. Alabastros, F. 16. Af graagrønt uigjs. Glas med gule og hvide Flamme-Zirater. $3\frac{1}{4}$ T. h.

10. Alabastros, F. 126. Af graablaa Glas med hvide Striber, der danne Flammer paa Midten og ere horizontalt omslyngede foroven og neden. Med Rest af den oprindelige Beholdning som fast Masse. 5 T. h.

11. Fragmenter af en Alabastros af lign. Form. Af lyseblaat Glas med hvide omslyngede Linier, der gaae i Zikzak paa Midten. $4\frac{1}{4}$ T. h.

12. Salveflaske, F. 127. Af blaat Glas med gule og grønne

¹ Ved rødt, guult og hvidt Glas forstaaes i det følgende stedse uigiennem-sigtigt Glas; ved de øvrige Farver er giennem-sigtigt Glas meent, hvor ikke det modsatte er bemærket. Alle Ziraterne ere af en uigiennem-sigtig Masse.

Zikzak-Zirater om Midten, og horizontale gule Striber foroven og neden.¹ 2½ T. h.

13. Fragmenter af en lign. Salveflaske, riflet paa Siden.

Har været omtrent 3 T. h.

14. Fragmenter af en lign. Vase, men noget større, med Hanke udstaaende fra Siden, og prydet med gule og hvide Streger, der dels ere trukne horizontalt og i Zikzak, dels danne en Bord af smaae halve Kredse.

15. Overdeel af en Salveflaske af violet Glas med forskiel- ligfarvede Traade i Flammer. Overfladen iriseret.

16. Skiænkekande, F. 48. Af blaaf Glas med Zirater, dan- nede af hvide, gule og blaa-grønne Traade, der om Midten løbe i Zikzak, oven og nedenfor horizontalt. Restaurert. 5¼ T. h.

17. Fragmenter af en lignende.

18. Fragmenter af en riflet Vase af flammef Glas, blaaf, hvidt og violet.

19. — — Af violet og hvidt Glas, hvilket sidste dels danner Flammer i Massen, dels ligger som Striber i Overfladen.

20. — — Af gulbruunt, hvidt og blaaf Glas, paa lign. Maade flammef og sribet.

21. Fragmenter af forskellige Kar af lign. Glas.

22. Fragmenter af flammef og sribet Glas af alleslags brogede Farver, hørende til forskellige Skaale og Flasker.

23. Fragm. af en Skaal (rimeligt af F. 124) af ufarvet Glas, i hvis Masse Rækker af hvide spiralformigt slyngede Traade befinde sig. Sammensmeltet, som det synes, af Glasstænger med omsnoede Traade. Randen er blaa med hvide Tverstriber.

24. Fragm. af en lignende Skaal med Traadene anderledes slyngede.

¹ Til denne Vase har hørt en Fod af Guld eller andet Metal, af Form som en kort Cylinder med bred Rand foroven; jvfr Minutoli Ueber die farb. Gläser bey den Alten. Taf. 3, 2.

Med Indlægning af andre Substantser.

25. Fragm. af et rundt Kar, hvis Masse er sammensat af blaat, hvidt og ufarvet Glas i Plader og Stænger, som ere sammenföiede med et Bindemiddel og under Smeltningen temmeligt have bevaret deres oprindelige Lag. Imellem det ufarvede Glas er Guld- og Sölv-Folio indlagt som Pletter, og imellem det blaae paa flere Steder en guul Substant, der giver det Udseende af grönt.

26. Fladt Fragm. af ufarvet Glas af to Lag, imellem hvilke Ordet (FA)VSTVS af en Lykönskning og en Blomster-Zirat ere indlagte med Guldfolio.

27. Fragm. af en Skaal af blaat Glas, prydet med fordybede Frugtgrene, som rimeligt have været indlagte med en emailleagtig Masse (jvfr Nr. 107-11).

Med ophævede hvide Figurer og Zirater paa en Grund af anden Farve.

Disse Glas-Skulpturer, som höre til en senere Kunstperiode end det med Mosaik-Zirater indsmeltede Glas, ere fremkomne ved at overdrage en giennemsigtig Glasmasse af blaa eller violet Farve med et Lag af hvidt Glas (Overfangsglas) og derpaa af dette at danne Figurer ved Bortslibning.¹

28. Fragm. af Randen af en höi rund Skaal (omtr. 5 T. D.) af blaat Glas. Af Figurerne ere to Hænder, der holde en Discus, m. m., levned, af meget ophævet og fortrinligt Arbeide. I Grunden er et Stempel med utydelige Bogstaver.

29. Fragm. af blaat Glas med et Oldingshoved.

30. — Med Overdelen af en Barne-Figur. Ligesom det foregaaende af omhyggelig Udförelse og skiön Stiil.

31. — Med Underdelen af et Barn.

¹ Jvfr Plin, H. N. XXXVI, 66: *aliud torno teritur, aliud argenti modo caelatur*. Martial XIV, 94: *Toreumata vitri*.

32. — Med Hovedet af en Lövehud.

33-35. Fragmenter af blaåt Glas, med Blomster-Ornamenter og Arabesker; af forskellige Kar.

36. Fragmenter af violet Glas med en mandlig Fod og noget af en Lövehud.

Af eensfarvet og ufarvet Glas.

Af de herunder forekommende ophævede Figurer og Stempler ere nogle af tykkere Glas, frembragte ved Presning: Nr. 37-40, 43, 63, 66; andre af tyndere Glas, dannede ved Blæsning i Form: Nr. 40 og 65. Flaskerne ere, med Undtagelse af disse, blæste paa fri Haand. Den farvede Glasmasse er i dem alle gien-nemsigtig.

37. Det nederste af en Sidehank med en qvindelig Maske i Relief. Af søgrøn Farve.

38. Et qvindeligt Hoved med Epheubekrandsning, i Relief med en rund afbrudt Omkreds. Synes ligeledes at have dannet Underdelen af en Hank. Af violet Glas.

39. Et mandligt Brystbillede, ophævet paa en rund Flade. Det har paa Bagsiden ligesom de foregaaende et Stykke af den indvendige Side af Karret, hvorpaa det har siddet, med en ved Presningen frembragt Forhöining. Af violet Glas.

Overfladen iriseret.

40. Fragment af en lille firsidet Flaske med en qvindelig Maske i Relief paa hver Side. Af lysebrunt Glas.

41. En flad flere Gange omböiet Hank af blaåt Glas.

42. Fragm. af en lign. Hank, der har det paatrykte Stempel: APTAC paa den ene, ARTAS paa den anden Side, og CEIΔΩ(N) (S)IDON altsaa har hört til et Kar af phoenicisk Fabrikation fra den romerske Kaiserperiode.¹

¹ S. Stempel i Mus. Barthold. p. 157, Nr. 27 a, og paa flere Stykker i det berlinske og parisiske Museum.

43. En meget lille Vase (til vellugtende Olie, eller Legetøi) af bruunt Glas. Fr. $\frac{5}{6}$ T. h.

44-45. Fragmenter af Kar af bruunt og af blaåt Glas.

Af ufarvet Glas.

46. En Flaske (til Olie), F. 125. $1\frac{1}{2}$ T. l.

47. En amphoraformet Salveflaske, F. 128. 3 T. h.

48. En Salveflaske, F. 130. 2 T. h.

49-53. — Af F. 101 og 131. Meer og mindre fragmenterede. I Nr. 49 er noget af det oprindelige Indhold bevaret som en fast Masse. Omtr. 3 T. h.

54. — Af F. 131. $1\frac{2}{3}$ T. h.

55-57. — Af F. 132. (Saakaldte *Lacrymatorier*.) 2-3 T. h.

58. — Af F. 129. Halsen fr. $1\frac{1}{2}$ T. h.

59-60. Laag til store Urner, med rund Knop. Fr. og iriserede.

61-62. Bunde af runde Kar. Med iriseret Overflade.

63. Underdelen af en fiirsidet Flaske af tykt Glas, under hvis Bund en mandlig Figur og utydelige Bogstaver ere pressede.

64. En langagtig Fod til et Bæger, afbrudt foroven og nedent.

65. — Med to Lövehoveder og Zirater, ophævede.

66. Relief-Maske af Polichinel-lignende Træk. Afbrudt foroven og med et Stykke af Karret, til hvis Prydelse det har tient, paa Bagsiden.

67. Fragmenter af forskellige Kar.

68. Et Legetøi-Stykke eller en Salve-Flaske, blæst i Figur af en Hund, der er noget uformelig. Bagkroppen m. m. fattes.

2. ARCHITEKTONISKE ORNAMENTER.

Med Relief-Figurer.

De hertil henregnede Fragmenter ere alle af Relief-Plader med en aldeles flad Bagside og forstørstedelen af betydelig

Tykkelse (især Nr. 69, 71, 75-76, 78); nogle af dem indeholde Dele af Figurer, der maae have været af 8-9 Tommers Høide (f. Ex. Nr. 69, 74, 76); adskillige have bevaret den yderste lige Kant paa den ene Side (Nr. 75-76, 80, 84, 88, 90) eller paa flere Sider (Nr. 79, 85-87, 89). De kunne saaledes antages for Dele af Plader (*specula, specularia, quadraturæ vitreae*), der ifølge den især hos Romerne i Kaisertiden brugelige Decorationsmaade have været indsatte i Vægge og Lofter af Pragtværrelser.¹ Hvad Arbeidets Beskaffenhed angaaer, have disse Fragmenter dels (Nr. 69-74) flade Figurer af hvid Farve paa mørk Grund, fremkomne ved Bortslibning af Overfangsglas, dels (Nr. 75-90) mere ophævede Figurer dannede ved Støbning i Former. De sidste ere igien af forskiellig Art. Ved Nr. 75 har baade Støbning i Form og derpaa Bortslibning fundet Sted, idet Figuren er stærkt ophævet med et ikkun tyndt, jevnt Overlag af hvidt Glas, hvilket sees oprindeligt ogsaa at have bedækket den mørke Grund. Paa de Relief-Plader, hvortil Nr. 76 og 77 have hørt, have Figurerne igiennem hele deres Tykkelse bestaaet af en fra Grunden forskiellig Masse og synes særskilt forinden Smeltningen indlagte i Formen. Figuren paa Nr. 78 afgiver Exempel paa en mosaikagtig Sammensætning af forskielligfarvede Stykker, som derpaa ere sammensmeltede med en Grundmasse af anden Farve. Ogsaa de, paa hvilke Figurerne og Grundfladen ere af samme Farve, bestaae forstørstedelen (Nr. 79-88) af et dobbelt Lag, idet Overfladen er af en anden Composition end den øvrige Masse. Ikkun Nr. 89-90 ere heelt af een og samme Glasmasse.

69. Fragm. af mørkeblaat Glas med en Deel af en nøgen mandlig Figur af hvidt Glas. $\frac{3}{4}$ T. h. $\frac{1}{3}$ T. tykt.

70-73. Fragmenter af mørkeviolet Glas med hvide Figurer,

¹ Jvfr Raoul Rochette Sur l'emploi de la peinture dans la décoration des edifices &c. p. 379 f. Minutoli a. St. S. 14-15, Taf. 4.

af hvilke der er levnet: noget af en jonisk Söile med en Arm ved (Libation ved et Gravminde), et Stykke af en stor Vase, af et Træ, af Frugtgrene.

74. Fragm. af lysegrönt uigjs. Glas med et hvidt epheubekrandset Bacchus-Hoved i skiön Stiil.

75. — Af mørkebruunt Glas, paa hvilket et Stykke af en hvid qvindelig Figur med Overdelen halvt blottet, af fortrinlig Udförelse. $\frac{5}{12}$ T. tyk i Grundfladen, over hvilken Figuren endnu hæver sig $\frac{1}{4}$ T.

76. — Af mørkeviolet Glas med et hvidt qvindeligt Hoved.

77. — Af blodrödt uigjs. Glas¹ med et beslöret qvindeligt Hoved af lyseblaat uigjs. Glas.

78. — Af s. röde Glas med Bagdelen af en siddende Gryph eller Sphinx, hvis Krop bestaaer af hvide og blaae Stykker, der danne Spætter, Vingen af gule og blaae Striber.²

Det röde med Kobber farvede Glas har ligesom paa det foregaaende Fragm. en grøn forvittret Overflade. Af $\frac{1}{3}$ T. Tykkelse.

79. Fragm. med en hvid Overflade paa et Underlag af klart violetflammet Glas. Med Forestilling af en dansende Satyr, med flagrende Pantherskind, Thyrsus i venstre og Viinkande i h. Haand.

Hovedet, h. Arm og det nederste af Benene ere gaaede tabte. De to conserverede Sider af Pladen danne en ret Vinkel. 3 T. h. $2\frac{1}{4}$ T. br.

80-84. — Med lyseblaa Overflade paa et Underlag af ufarvet, søgrönt, violet og bruunt Glas. Med følgende Forestillinger: Underdelen af en dansende Barnefigur (en Amor med Girlander); et Skiold, over hvilket et Sværd i Skede ligger (af en Trophæ); qvindelige (Gorgone-)Hoveder, forfra afbildede; et Lövehoved.

85. — — Paa et Underlag af mørkeblaat Glas, med en af Blomster-Ornamenter omgivet Rosette. Af en rectangulær Plade.

86-87. Fragmenter af en horizontalt løbende $\frac{5}{6}$ T. höi

¹ *Vitrum hæmatinon* (Plin. H. Nat. XXXVI, 27), af Liighed med det, som nu kaldes Purpuringlas.

² Jvfr Raoul Rochette a. St. p. 391 f.

Blomster-Arabesk; af lyseblaat Glas med Underlaget mørkere og flammet.

88. Fragm. af en lign. større Arabesk.

89. Fragm. af en vertikalt løbende, $1\frac{1}{2}$ T. bred Arabesk, med en epheubekrandset Silenmaske under en omvendt Acanthus-Zirat. Af mørkeblaat Glas. 2 T. h.

90. Fragm. af en Medaillon med et Medusahoved. Af mørkegrønt Glas.¹ $1\frac{1}{2}$ T. D.

Mosaik.

91. Fragm. af Muur-Mosaik (*opus tessellatum*), sammensat af uregelmæssige lyseblaae Glasstykker befæstede i Kalk, med en Glasylinder i Randen, der er dannet af sorte og hvide omsnoede Traade. Af en Væg eller et Loft.²

92. Blaae og grønne Glastærninger af meer og mindre regelmæssig Form, samt Glascylindre af gule og grønne om en ufarvet Stang slyngede Traade. Hørende til lign. Mosaik.

93. Lign. Tærninger af grønt og bruunt (jaspislignende) Glas med tynde Guldplader under et ufarvet Overlag.

94. Fragm. af guult uigjs. Glas med en paa samme Maade indlagt Guldplade. 3 T. 1.

3. SMYKKER.

Efterlignede Stene, Paster³.

Disse ere, hvad Fabrikationen angaaer, frembragte ikke blot ved Smeltning af eensfarvet Glas (Nr. 95-101), men og-

¹ Til denne Afdeling ere muligt endnu nogle af de største og tykkeste af de Glascameer at henføre, som ere beskrevne under Samlingen af Cameer, 3die Afsnit, B.; jvfr Indledningen til disse.

² Jvfr Minutoli Ueber die farbigen Gläser bey den Alten. Taf. 1, 14. Ex. paa Relief-Mosaik til samme Brug, see ovenfor Nr. 78.

³ Hertil ere kun de henregnede, der ere dannede til Efterligning af slebne, halvædle og ædle Stene uden Graving; de med fordybede og ophævede

saa ved Sammenföining af forskielligfarvede Plader, Stænger og Traade, uden (Nr. 102-3) og med Bindemiddel (Nr. 104-5), og ved Underlægning af en fra Glasset forskiellig Substants (Nr. 106), til at efterligne Onyxer af flere Lag eller Striber og andre Smykke-Stene.¹

95-101. Slebne og uslebne Paster af grøn, blaa, rød, brun og sort Farve, ovale og runde.

102. En oval tilsleben Paste af et rødt, hvidt og mørkt Lag.

103. — Mørkeblaa med en hvid Stribe.²

104. — Grøn med en blaa uigjs. Stribe.

105. — Blaa med en guul og grøn Stribe.

106. — Guulgrøn, sammensat af flere Stykker med en indlagt hvid Masse, til Efterligning af Katöiesteen.

Med indlagte Figurer.

De herunder anførte ere slebne Paster af blaat gjs. Glas, hvortil paa Bagsiden (med Undt. af Nr. 111) et hvidt Lag slutter sig, med lidet fordybede Figurer, der ere eller synes at have været indlagte med Emaillé eller en lign. Substants. Indlægningen paa de to (Nr. 107-8), som endnu have bevaret samme, bestaaer af Guldtraade, der som Yderlinier omslutte en hvidagtig Masse, der er meget forvittret.

107. Med Forestilling af en Fugl med Top.

108. — En Ravn (?).

109. — Et Viindrueblad.

110. — Et Epheublad.

111. — To mod hinanden vendte Fugle.

Figurer ere forenede med Samlingen af de skaarne Stene, da de ere Afstøbninger af saadanne.

¹ En større Kunst og Mangfoldighed i denne Henseende frembyde Pasterne med Figurer; jvfr det 3die Afsnit.

² Jvfr Minutoli a. St. Taf. I, 2, hvor aldeles lignende Paster sees indsatte som Zirater i en Vase af brændt Leer.

Perler.

112. Runde Perler af blaåt, grønt og sort Glas.
113. — Sorte med gule, udvendigt i Zikzak paalagte Traade.
114. En rund Perle, sort med brogede uregelmæssige Stykker udvendigt paasatte.
115. — Af brogede sammensmeltede Glastraade. *Forvittret.*
116. En Perle i Form af en Melon med flad Bagside, af blaåt og hvidt Glas.
117. — I Form af en Vase, af lyseblaåt Glas. Ikke giennemboret.

Med ophævede Figurer.

Disse vel meest til Halsbaand hørende Smykker ere forsynede med en Ösken eller Giennemboing, og ere af eensfarvet Glas; Figurerne ere frembragte ved Presning paa den ene eller paa begge Sider. De ere af plumpt Arbeide og rimeligt fra en sildigere Periode.

118. To sammenföiede qvindelige Masker af mørkeviolet Glas.
119. Et lign. Smykke af guulgrønt Glas. *Fr.*
- 120-21. To aflange fladtrykte Klumper af mørkt Glas, den ene med en komisk Maske, den anden med Solgudens(?) Hoved, indpressede paa den ene Side. De ere giennemborede med to Huller paatvers.
- 122-23. To smaae Medailloner, af hvilke den første har et mandligt og qvindeligt Brystbillede ligefor hinanden, den anden en Hane med en lille foran staaende Abe, som det synes. Af guult Glas. *Öskenerne afbr.*

124. Et Egeblad i Relief; af grøn Farve, som er frembragt ved Indlægning af en guul Masse bag klart blaaagtigt Glas. *Fr.*

125. Fragm. af en Plade, bestaaende af smaae brogede Glas-tærninger, der ere smeltede i hinanden. *Nyere afslebet.*

126. Fragmenter af brogede sammensmeltede Glasstænger af forskiellig Tykkelse, deels raae, deels begyndte at tildannes til sribede Paster (som Nr. 104-5).

127. Fragmenter af broget Smelteglas med Flammer og Blomster-Zirater.

128. Fragmenter af eensfarvet blaat, violet og grønt, samt af ufarvet Smelteglas, med meer og mindre iriseret eller forvittret Overflade.

129. Fragm. af en Smeltedigel af glaseret Leer, i hvilken en Deel af en mørk Glasmasse er bevaret.

VIII.

ELFENBEEN OG BEEN.

1. Hoved af Jupiter eller, ifølge det over Panden nedhængende Haar, (Pluto-)Serapis; i skiön Stil og fortrinligt udført. Fladt afskaaret under Halsen. Elfenbeen.

Baghovedet fattes, samt et Stykke af Næsen. $3\frac{1}{2}$ T. h.

2. Figuren af en Hund i truende Stilling, beredt til at forsvare en Unge, paa hvilken den har lagt sit ene Forbeen. Anbragt paa en Plade, som nedenunder har en indridset Zirat. Elfenb. Et Stykke af Pladen tilligemed Hundens Bagbeen er afbr. $1\frac{1}{2}$ T. l.

3. En rectangular Plade, paa hvilken et liggende Dyr af plump Form (en Oxe) er arbeidet i fladt Relief, med Spor af rød Farve. Paa Bagsiden er Bogstavet K indgraveret. Etrurisk Gravsymbols.¹ Elfenb. Fr. $2\frac{1}{2}$ T. l. 1 T. h.

4. En Skee med ringe Fordybning og et bredt udskaaret Skaft, der i Enden har Form af to Svaneheder og er forsynet med flere Giennemboringer. Fra en etrusk Grav.² Been. $6\frac{1}{2}$ T. l.

¹ Flere lign. fra en Volcentisk Grav ere afbildede i Micalis Mon. (1832) Tav. 41, 13. Vol. III, p. 65, hvor de antages at være Stykker af en Æske (Pyxis) med Donativ- eller andre den Afdöde tilhørende Sager. Herimod taler, at de alle paa Bagsiden have et indgraveret Bogstav, og at de ikke bære Spor af at have været befæstede til noget, idetmindste ikke nærværende Stykke. De ere vel snarere at henføre til de symbolske Fremstillinger af forskiellig Art, der forefindes i Grave (som Terracotterne Nr. 270 f. o. a.). Jvfr Mus. Greg. P. II tav. 107.

² Lign. i Etrusco Museo Chiusino (1833) Tav. 113.

5. En lignende, hvis Skaft ender i en Haand. Fr. 8 T. 1.
6. En lign. Skee med afbrudt Skaft.
- 7-8. Ender af Skafter, udskaarne i Palmetter. Been.
9. En lille rund Skee med glat Skaft. Been. Fr.
10. Et spidst Redskab (Haarnaal), hvis Ende er udskaaet i Form af en Haand. Etrurisk¹. Been. Spidsen afbr. 7 T. 1.
- 11-12. Naale med runde Dupper. Been. $3\frac{1}{2}$ og $2\frac{3}{4}$ T. 1.
- 13-19. Tærninger af forskiellig Størrelse. Elfenb. og Been.
20. Stænger af 3 T. Længde og $\frac{1}{6}$ - $\frac{1}{2}$ T. Tykkelse, foroven smalere og cylindriske med en Giennem boring paatvers yderst, paa Midten uddreiede med Ringe og en Kugle, forneden trekantede med en Kreds-Zirat under Enden. (Redskaber, der synes at have hørt til et qvindeligt Haandarbeide af lign. Slags som Kniplen.) 15 Stykker, af hvilke endeel fr. Elfenb.
21. En cylindrisk Stang med uddreiede Ringe om Siden, 2 Tverhuller og en Indboring i den ene Ende. Elfenb.
 $2\frac{1}{2}$ T. 1. $\frac{1}{3}$ T. D.
22. Adgangs-Tegn (*tessera*) til Skuespil², af rund Form. Paa den ene Side er et Vildsvinehoved med en Kølle (?) ved, ophævet; paa den anden Side er Pladsens Numer XIII og nedenunder samme Tal med græske Bogstaver ΙΓ indgraveret. Been.
 $1\frac{1}{2}$ T. D.
23. En firsidet Gladiator-Tessera. Paa een af Siderne er Gladiatorens Navn M·FLAV, paa en anden Numeret III indgraveret. Been. $1\frac{1}{2}$ T. 1.
24. En rectangular Plade med to Relief-Hoveder, et mandligt og et qvindeligt, vendte mod hinanden, af plumpt Arbeide. Den har, ifølge de skraat afskaarne Kanter og en fordybet Fure bagpaa, udgiort Siden af en Æske. Been. $1\frac{2}{3}$ T. 1. $\frac{5}{6}$ T. h.

¹ En lign. i Etrusco Mus. Chiusino Tav. 120.

² Jvfr Bronzerner Nr. 391-94 og Blysagerne Nr. 16 f.

25. En qvindelig Dukke med bevægelige Arme og Been, sammenföiede ved Bronze-Stifter.¹ Elfenb.

Det ene Been og en Deel af den ene Arm mangle; Ansigtet er fr. $7\frac{1}{2}$ T. h.

26. Stykker, hörende til Armene af en lign., som det synes.

27. Et qvindeligt Relief-Hoved med höi Haarsætning og en Udziring af Streger paa den flade Bagside. Rimeligt af et Legetöi-Stykke som de foregaaende.² Been.

28. Det halve af en giennemskaaret huul Cylinder, paa hvis Overflade Reliefbilledet af en Magistratsperson, som er ifört en lang Tunica med Toga over og staaende holder en Skriftrulle med begge Hænder. Fra Kunstens Forfalds-Periode. Been.

$5\frac{1}{2}$ T. h. 2 T. br.

Anhang.

1. Et romersk Fresco-Maleri, forestillende Europa (eller Diana Tauropolos) fört paa Tyren med flagrende Gevandt, som hvælver sig over Hovedet.

Endeel af Farven er bortsvunden. 12 T. br. $13\frac{1}{2}$ T. h.

2. — Fragm., paa hvilket et qvindeligt Brystbillede med Hovedsmykke, paa rød Grund. $2\frac{1}{4}$ T. h.

3. Forkullede Byg- og Hvede-Korn, fra Pompeii.

4. Forkullede Bönner, fra Pompeii.

¹ Lignende fra de romerske Catacomber hos Boldetti Cimeteri di Roma pag. 496 fig. 2-3. Jvfr Caylus Antiqu. IV pl. 80, 1. VI pl. 90, 3.

² Jvfr Caylus anf. St.

Forklaring af fremmede Benævnelser.

Æg. 3: ægyptisk. *Rom.* 3: romersk. *Gr.* 3: græsk. *F.* 3: Form paa Tavlerne.

- Acanthus-Zirat.* En Plante-Zirat, dannet af Bladene af *acanthus mollis*.
- Ægide.* Brystpantser for Jupiter og Minerva.
- Alabastros.* En langagtig Salvevase (F. 16 og 126) af æg. Oprindelse, især af Alabast.
- Amenti.* Det æg. Navn paa Underverdenen.
- Amphora.* Et større tohanket Kar til at opbevare Viin eller Olie (F. 21-24).
- Archaisk.* Som tilhører den ældre Tid; om det, der røber den græske før Midten af det 5te Aarh. f. Chr. herskende Kunststil.
- Bucranium.* Pandeskal af en Tyr, som Offer tegn.
- Caduceus.* Mercur's af to Slanger omvundne Heroldstav.
- Calasiris.* Et langt æg. Skiört.
- Candelaber.* Opsats til at bære en Lampe eller et Ildbækken.
- Cantharus,* see Kantharos.
- Cestus.* Remme, hvormed Hænderne bleve ombundne til Nævekamp.
- Chiton.* En gr. Underklædning.
- Chlamys.* En gr. kort Kappe, der sammenhæftedes over Skulderen.
- Cista.* En rund eller cylindrisk Kiste eller Kurv, især til bacchisk Brug.
- Cucupha-Scepter.* Et guddommeligt Scepter med et Dyrehoved paa Spidsen (Symbol paa Reenhed). Æg.
- Demos.* Folk, Indbegrebet af et Steds Beboere. Gr.
- Diadem.* Et qvindeligt Haarsmykke ovenover Panden, om hvilket ingen anden Benævnelse med Bestemthed lader sig anvende.
- Diadambaand.* Et over Panden draget Haarbaand, som Udmærkelsestegn for mandlige Personer (Guder, Regenter, Seirherrer og Fl.).
- Diplois.* En lang qvindelig Underklædning uden Ærmer, med et Overslag, som hang frit ned over Brystet. Gr.
- Diskus.* En Kasteskive, til Brug ved gymnastiske Øvelser og Kampege.
- Dobbelt-Chiton.* En gr. qvindelig Dragt, bestaaende i en lang ærmeløs Chiton med et Overslag, som fra Skuldrene til Knæene dannede en anden kortere Kiøle, ombæltet under Brystet.
- Echinus.* En smal Bord, dannet efter det arkitektoniske til Söilecapitælen hørende Led Echinus, som ogsaa af Prydelsen paa dets Overflade kaldes Æggestav.
- Extispicium.* Undersøgelse af Offerdyrs Indvolde, til Forudsigelse eller Forkyndelse af Gudernes Villie.

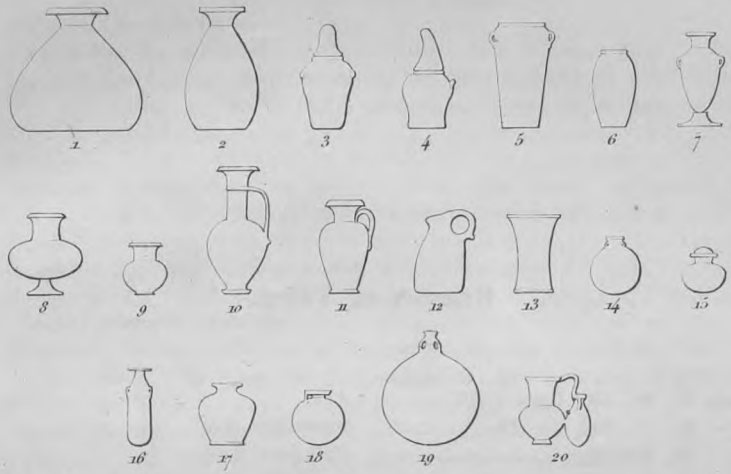
- Gymnast.* En Lærer i Gymnasium, især ved Legems-Övelserne i Palæstra. Gr.
- Halter.* En Vægt til at holde i Hænderne ved gymnastiske Övelser og Kampe, især ved Springen.
- Herme.* En Stötte, hvis Overdeel er dannet af en menneskelig Figur eller en Buste.
- Himation.* Et vidt Overgevandt eller en Kappe, kastet frit om Legemet (baade for Mænd og Qvinder). Gr.
- Hoplit.* En gr. sværtbevæbnet Krieger.
- Hydria.* En gr. Vandkrukke (til at bæres) med to Ören og en Hank (F. 25-26).
- Kalathos.* Et Frugtmaal, som Hovedprydelse for Jord-Guddomme; ogsaa en Kurv til qvindeligt Arbeide. Gr.
- Kantharos.* Et (bacchisk) Bæger med to store Hanke (F. 64-66). Gr.
- Keras.* Et Drikkehorn. Gr.
- Kekryphalos.* En Hue eller et Net til at omhylle Haaret; hörende til den gr. Qvindepynt.
- Krater.* Et större Kar til Vinens Blanding med Vand (F. 28).
- Krotalon.* Et lille bacchisk Klapre-Instrument (Castagnet). Gr.
- Kylix.* En Drikkeskaal (F. 67-68). Gr.
- Legende.* Om en kort Hieroglyph-Indskrift, som indeholder et Navn, en Titulatur eller desl.
- Lekythos.* Gr. Salvevase af forskiellig Form (F. 91-100), især til Badebrug.
- Libation, libere.* Drikoffer, udgyde Drikoffer.
- Mæander.* En Bord, dannet af en fortlöbende kunstigen omslynget Linie (i Liighed med Mæanderflodens Bugter).
- Modius.* Et rom. Frugt- eller Korn-Maal; ogsaa Hovedprydelse for Jord-Guddomme.
- Naos.* En Tempelbygning, Helligdom.
- Osh.* Et æg. Brystsmykke, see S. 37, Nr. 394.
- Otf.* Et æg. guddommeligt Hovedsmykke, see Nr. 27, 159 og 232.
- Pædotribe.* En Lærer for Drengene i Palæstra. Gr.
- Palæstra.* Den Plads i Gymnasium, hvor Bryden og andre Kampövelser foretoges.
- Palæstrit.* En Yngling i Palæstra.
- Palla.* Et vidt Overgevandt for Romerinder.
- Palmette.* En af Palmeblade dannet Zirat.
- Pankration.* En gr. Kampleg, sammensat af Bryden og Nævekamp med uvæbnede Hænder.
- Patera.* Offerskaal.
- Patina.* Den blaagrønne fernisliggende Overskorpe, som Bronze ved Oxyderen kan antage.
- Pedum.* En i Enden krummet Hyrdestav.
- Pelta.* Et halvmaaneformet Skiold.
- Peplos.* Et gr. qvindeligt Overgevandt, mindre vidt og kortere end Himation; et Kasteklæde, Slör,

- Petasis.* En Reisehat.
- Phorminx.* En gr. større (apollinsk) Cithar med en kantet Kasse. Om den Cithar, hvis Form minder om dette Instruments ældste Sammensætning af en Skildpaddeskal og Tyrehorn, er Benævnelsen *Lyre* brugt.
- Plektrum.* Et lidet Redskab (en Pind) til at slaae Lyren med.
- Pschent.* Den æg. kongelige Hovedbedækning eller Krone, sammensat af 2 Dele (til at betegne Herredømmet over Övre- og Nedre-Ægypten).
- Pyxis.* En mindre Æske, til Pynt. Gr.
- Quadriga.* En med 4 Heste forspændt tohiulet Vogn.
- Rabduch.* En Mand, forsynet med en Stok; en Opsynsmand i Palæstra eller ved Kampelege. Gr.
- Retiarius.* En rom. Gladiator af en egen Klasse, som var forsynet med et Garn til at kaste over Modstanderen og med en Trefork til Vaaben.
- Retrograd.* Tilbagegaaende, skrevet fra höire til venstre.
- Schenti.* Et æg. kort Skiört.
- Sistrum.* Et til Isis's Tjeneste hørende Instrument; af Kobber, og til at rystes for at give Klang.
- Skarabæ.* Torbist, et helligt æg. Symbol, see S. 9, Nr. 67, S. 16, Nr. 134.
- Skyphos.* Et gr. Bæger med to Ören (F. 57-58).
- Sphendone.* En gr. qvindelig Hovedpynt af Slyngeform.
- Stele.* Stötte, Gravsteen.
- Stephane.* En gr. qvindelig Hovedprydelse, af buet Form, anbragt over Panden.
- Stephanos.* — En höi rundt om Hovedet löbende Krone.
- Stola.* En lang Underklædning, for Romerinder.
- Strigilis.* Et Redskab til at skrabe Huden med, ved Badning.
- Stylus.* Et spidst Instrument til at skrive (indridse Bogstaver i en Votivtavle) med.
- Syrinx.* Den af 7 Rör sammensatte Hyrdeflöite.
- Tænia.* Et helligt Bind, Offerbind; Symbol paa Indvielse.
- Terme.* Et Maal ved gymnastiske Övelser eller Kampelege.
- Thiasos.* En til Festlighed og Dands samlet Skare, især af bacchiske Personer.
- Thyrus.* En bacchisk Stav med en Pinielknop paa Enden, undertiden tillige prydet med Epheu eller Viinlöf.
- Toga.* En viid frit omkastet Kappe, for Romere.
- Torso.* Krop af en antik Statue, som har mistet Hoved, Arme og Been.
- Tunica.* En rom. Underklædning, for Mænd.
- Tympanum.* En Haandtromme.
- Uræus.* Den af Ægypterne kaldte kongelige Slange; et æg. Symbol paa Guddommelighed, Udödelighed m. m.
- Votiv-* Viet Guderne, bestemt til hellig Brug.

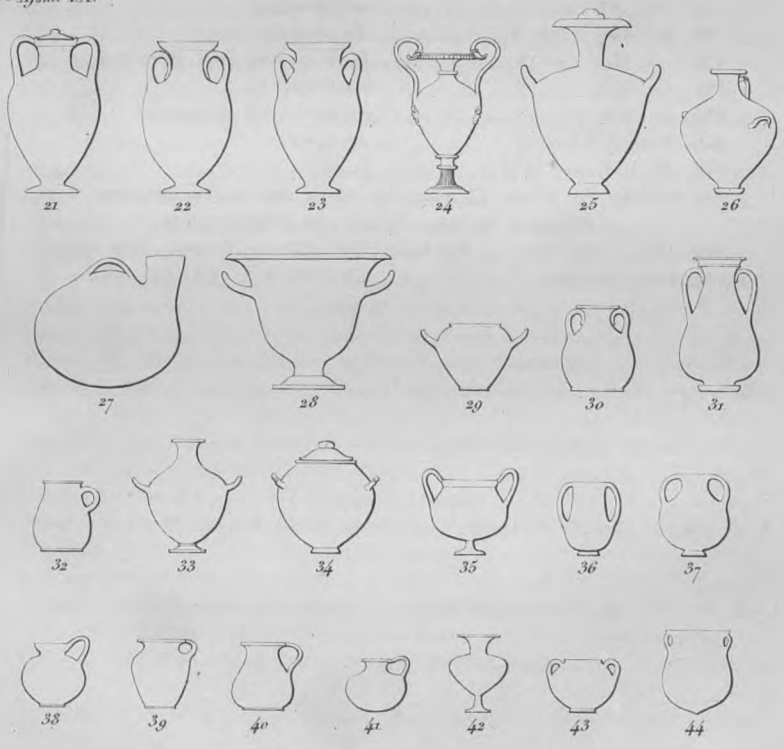
Rettelser og Tillæg.

- Side 23, Nr. 256, Linie 1 læs..... *Etui*.
— 31, — 350, — 13..... begrændses *paa*.
— 35, Note 1..... 259 (istf. 256).
— 44, Linie 23..... *tyrrheno-*.
— — 28..... *oldtidsagtig*.
— 86, Nr. 136, Linie 2..... *Tamburin*.
— 118, — 175, — 1..... *Bellerophon* (istf. *Perseus*).
— 121, — 212, — 2..... *bladlignende*.
— 125, — 268..... *foroven* (istf. *forneden*).
— 168, Note 2, Linie 4..... *Atropos*.
— 172, Nr. 197, — 1..... ζωσηρ.
— 174 tilføies: Nr. 219 a. En rund Ringplade med den indgraverede Forestilling af en liden Fisker i en Purpursnekke.
— 192 — Nr. 72 a. — En Ugle med udbredte Vinger. Rev. glat.
— 198, Linie 8-9 læs... 39 (istf. 40), 42 (istf. 43).

1ste Afsmitt

2de Afsmitt L.A.

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

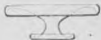
74

75

76

77

78

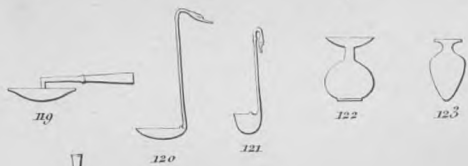
79

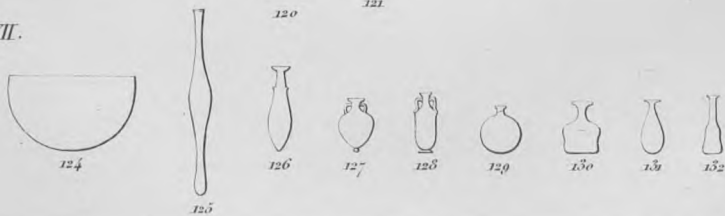
80

V.

VII.

THORVALDSENS MUSEUM.

TREDIE AFDELING.

OLDSAGER.

BESKREVNE

AF

LIC. L. MÜLLER.

TREDIE AFSNIT.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1847.

FORTEGNELSE

OVER

DE ANTIKE GEMMER OG PASTER

I

THORVALDSENS MUSEUM.

AF

LIC. L. MÜLLER.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1847.

**ANTIKE
GEMMER OG PASTER.**

Indhold.

	Side
INDLEDNING	I-XIV.

A. FORDYBET SKAARNE STENE OG TILSVARENDE PASTER, AF ETRURISK, GRÆSK OG ROMERSK KUNST.

FÖRSTE KLASSE. Skarabæer. Nr. 1-59	3.
Etruriske S. 5. Græske og romerske S. 11.	
ANDEN KLASSE. Værker i ældre Kunststil. Nr. 60-81	12.
TREDIE KLASSE. Græske og romerske Værker fra den ud- dannede Kunsts Periode. Nr. 82-1583	17.
I. Gudekredsen. Nr. 82-786.	
1. Titaner og Giganter	19.
2. De 12 olympiske Guder	20.
Jupiter S. 20. Juno S. 24. Neptun S. 24. Ceres S. 26. Apollo S. 28. Diana S. 31. Minerva S. 32. Mars S. 34. Venus S. 35. Mercur S. 38.	
3. Den bacchiske Kreds	42.
Bacchus S. 42. Bacchus og Ariadne S. 43. Ariadne-Li- bera S. 44. Silen, Silener S. 45. Satyrer S. 46. Pan, Paner S. 52. Priap S. 52.	
4. Den erotiske Kreds	53.
5. Æskulap og Hygiæa	64.
6. Ringere Guddomme og Personificationer	65.
Muser S. 65. Victoria S. 67. Nemésis S. 70. Fortuna S. 71. Fecunditas, Concordia, Æquitas, Spes, Gratiæ, Bonus Eventus, Honos, Virtus, Pavor: S. 72-74. Lys- Guddomme, Hav- og Flod-Guddomme, Landes og Stæders Guddomme, Lærer: S. 74-77.	
7. Asiatiske og ægyptiske Guddomme	77.

8.	Gudeforeninger	80.
9.	Pantheistiske Guddomme	81.
10.	Forbundne Gude-Symboler	84.
11.	Zodiakaltegn, Stjernebilleder og Planeter	85.
12.	Mythiske Væsener og Dyr	89.
II. Den heroiske Kreds. Nr. 787-965.		
1.	Hercules	93.
2.	Grækenlands øvrige Heroer fra den ældre Tid	97.
3.	Den troianske Krigs Heroer	102.
4.	Agamemnons Börn	108.
5.	Heroiske Sagn fra Italien	109.
6.	Ubestemte Heroer og heroiske Kampscener	110.
III. Historiske Fremstillinger. Nr. 966-1084.		
1.	Den græske Historie	112.
2.	Den romerske Historie	115.
3.	Ubekjendte Portrait-Hoveder	117.
IV. Beskiæftigelser af Menneskelivet, med dertil hørende Redskaber. Nr. 1085-1300.		
1.	Cultus-Handlinger	121.
2.	Krig	124.
3.	Skibsvæsen	125.
4.	Jagt	126.
5.	Landliv	130.
6.	Huusliv	127.
7.	Kunster og Haandteringer	132.
8.	Philosopher og Digttere	133.
9.	Skuespilvæsen	134.
10.	Palæstra og Kampelege	140.
V. Dyr. Nr. 1301-1496.		
1.	Vilde Dyr	143.
2.	Huusdyr	146.
3.	Fugle	150.
4.	Södyr, Amphibier, Insekter	153.
VI. Symbolske og phantastiske Figurer, Handlinger og Sammenstillinger. Nr. 1497-1583		
		154.

FIERDE KLASSE. Værker, som vise Kunstens Forfald.
Nr. 1584-1693.

1. Efterligninger af ældre Værker 165.
 2. Abraxas og beslægtede pantheistisk-mystiske Fremstillinger og Indskrifter 173.
- ANHANG. Babylonske Gemmer. Nr. 1694-95 178.

B. OPHEVET SKAARNE STENE OG TILSVARENDE PASTER,
AF GRÆSK OG ROMERSK KUNST.

- Nr. 1-133 181-94.

Forklaring af de vigtigste Forkortelser.

h. v. — *höire, venstre*, om Legemsdele og Pladsen i Forestillingen med Hensyn til Beskueren. Ved de indgraverede Gemmer og de til dem svarende Paster, som i Almindelighed vare bestemte til Forsegling og hvis Forestillinger derfor vare beregnede paa at betragtes i Aftrykkene, retter Beskrivelsen sig efter disse (med Undtagelse af de til 4de Kl. 2 henhørende, som havde anden Anvendelse). Heraf følger, at det, der i Fortegnelsen er angivet som höire og venstre, paa Gemmen og Pasten befinder sig omvendt, og at paa disse ligeledes de anførte Indskrifter vende til den modsatte Side. Dog er Indskriften i de enkelte Tilfælde, hvor den løber til den rette Side paa Intaglien, ogsaa i Beskrivelsen giengivet saaledes, men med Tilføielse af:

retl. paa G., — *P.* — *rettløbende paa Gemmen*, — *Pasten*.

k. Rand. — *kornet Rand*, jvfr S. 5 öv.

— er föiet til Nr-Tallet ved de Gemmer, som med Hensyn til den kunstneriske Udførelse meest turde fortjene Opmærksomhed.

gjs. uigjs. — *giennemsigtigt, uigiennemsigtigt*, om Glasset ved Beskrivelsen af Pasterne.

l. m. — *lys, mörk*, sat foran de Adjectiver, der angive Farven.

- Ov. angr.* — *Overfladen angrebet*, om de Paster, paa hvilke ved Forvitring enten større Fordybninger eller en Mængde smaae Huller ere fremkomne i Glassets Overflade; hvoraf undertiden følger, at Beskrivelsen ikke kan være fuldstændig.
- Ov. hvid.* — Om de Paster, som ved en begyndende Forvitring have faaet en hvidagtig Kiselskorpe, hvorved dog intet af Skarpheden er tabt.
- Ov. iris.* — *Overfladen iriseret*, om de Paster, som spille i Regnbuefarver.
- fr.* — *fragmentert*, manglende et eller andet Stykke.
- Fragm.* — *Fragment.*
- h. br. D.* — *höi, bred, Diameter* med Angivelse af Maalet i Linier eller $\frac{1}{12}$ af en dansk Tomme. Maalet er ikkun tilsat ved dem, hvis største Giennemsnit er 9 Linier eller derover.
- St.* — *stor*, föiet til saadanne Fragmenter, som kunne skiönnes at have hört til Gemmer og Paster af den nævnte Störrelse, uden at Maalet nöiere lader sig angive.
- L.* — *lille*, til Betegnelse af dem, som efter det længste Giennemsnit ikkun ere 3 Linier eller derunder.
- R.* — *Ring*, tilföiet efter Beskrivelsen af alle de Gemmer og Paster, som ere indfattede i en moderne Guldring eller have en saadan draget igiennem det Hul, af hvilket de ere giennemborede. Hvor der findes en antik Indfatning eller Ring, er det udtrykkeligt bemærket.
- Udg.* — *udgivet*. I Noterne, til at betegne, at det samme Exemplar, som er beskrevet i Texten, findes afbildet eller afstöbt i det Værk eller den Samling af Aftryk, som citeres.

Indledning.

De fra Oldtiden opbevarede skaarne ædle Stene (*Gemmer*) med fordybede Figurer og Tegn (*σφραγίδες, gemmæ sculptæ, Intaglier*) udgjøre et særdeles stort Antal — nærværende Samling tæller 893 — som vidner om, hvor almindelig Brugen af dem var og giennem hvor langt et Tidsrum den strakte sig.

Den Kunst at gravere dem var fra Orienten, hvor dens Oprindelse gaaer langt tilbage i Tiden¹, forplantet til Grækenland og Italien, formodentlig samtidigt med Culturens Indførelse i disse Lande. De skriftlige Vidnesbyrd tale for deres almindelige Afbenyttelse hos Grækerne allerede i det 6te Aarh. f. Chr.²

De indgraverede Stenes egentlige og til alle Tider vigtigste Bestemmelse var den at tiene til Forsegling, som hos Oldtidens Folk brugtes i langt større Udstrækning end i nyere Tider, og til dette Öiemed bleve de i Almindelighed baarne paa Fingrene indfattede i Metalringe. Enhver fribaaren Græker og Romer, der ikke hørte til de Fattiges Klasse, havde sin egen Seglring; ogsaa Qvinderne bare Seglringe og i en sildigere Periode Slaverne. Men efterhaanden som den ældre Simpelhed og Tarvelighed aflöstes af Yppighed og Pragtlyst bleve ogsaa Gemmer indgraverede for at tiene til Prydelse, især til at smykke Fingrene, indfattede i Ringe³.

¹ To babylonske Stene findes som et Anhang til denne Samling, Nr. 1694-95.

² En i Athen for Steenskiærere (Daktylioglypher) giældende Lov henførtes til Solon, ifølge Diog. Laert. I, 2, § 57. Jvfr Beretningen hos samme Forf. VIII, 1, at Pythagoras's Fader var Daktylioglyph, og Fortællingen om Polykrates's navkundige Ring med den skaarne Smaragd, Pausan. VIII, 14, 5; Clem. Alex. Protr. III, Slutn.

³ Til anden legemlig Prydelse, til at smykke Huusgeraads-Gjenstande og Redskaber brugtes fornemmelig de ophævet arbejdede Stene, see nedenf. S. XII. At dog

I Grækenland begyndte denne Luxus paa den peloponnesiske Krigs Tid, men blev almindeligere efter Alexander den Store, da ved hans Felttog i Asien mange ædle Stene vare komne i Omløb¹; i Rom fik den med anden Overdaadighed Indpas efter Erobringerne i Grækenland og Asien, og blev i Kaisertiden af Enkelte vidt dreven². Undertiden bleve ogsaa de indskaarne Gemmer anvendte i religiøse Æiemed, idet man viede dem ligesom andre værdifulde Kunstværker til Guderne ved at nedlægge dem i Templer. Saaledes nævnes blandt de hellige Gaver, der i Begyndelsen af det 4de Aarh. f. Chr. fandtes i Parthenon i Athen, ogsaa Seglstene, baade uden Indfatning og indfattede i Fingerringe af Guld og paa anden Maade.³ De Gemmesamlinger (Daktyliotheker), som i Rom helligedes i Gudernes Templer, først af Pompeius med andre Kostbarheder af det fra Mithridat den Store giorte Bytte, derefter af Cæsar og Octavias Søn Marcellus, indbefattede formodentlig ogsaa Seglstene⁴. Endelig tiende endeel af de skaarne Stene tillige eller fortrinsviis som Amuletter mod Sygdomme, Trylleri og alskens Ondt, idet der, ifølge den fra Orienten, især de babylonske Mager⁵ forplantede Overtro, ikke blot tillagdes visse Arter af de ædlere Stene hemmelige Egenskaber som Talismaner, men ogsaa visse indgraverede Tegn og Billeder troedes at indeslutte en vidunderlig Kraft, hvis Virkning ved Stenens Anvendelse til Forsegling kunde meddele sig til de Gjenstande, Seglet paasattes.

Af de fordybet skaarne Gemmer i den følgende Samling havs endeel endnu siddende i deres antike Fingerringe eller i Brudstykker af dem; saaledes i Guldringe: Nr. 2, 40, 44, 56, 388, 661, eller ikkun omgivne af en Guldrand, idet Ringene have været af andet Metal: Nr. 326 og 1566; i Sölvringe: Nr. 291 og 1618; i en Ring

ogsaa de indskaarne Stene undertiden bleve anvendte paa saadan Maade, sees af Lucian Adv. Indoct. c. 8, hvor der fortælles om en berømt tarentinsk Citharspiller, at han havde sit gyldne Instrument prydet ogsaa med Seglstene (*σφραγίστα*).

¹ Jvfr Aristoph. Nubes v. 331; Ælian V. H. III, 19; XII, 30; Plut. De cohib. ira S. XIV; Plin. H. N. XXXVII, 3.

² Jvfr Martial V, 11 og 62; XI, 60; Lamprid. Elagab. c. 32; Plin. H. N. XXXIII, 6; fl. St.

³ Boeckh Corp. Inscr. Nr. 150, § 48 og 50.

⁴ Plin. H. N. XXXVII, 5. — De rige Romere havde sandsynligviis oftere egne Daktyliotheker efter det af Sullas Stedsøn Scarus givne Exempel (Plin. a. St., jvfr Macrob. Saturn. II, 12 om Mæcenas), ligeledes Kaiserne (see Muratori Thes. inscr. p. 907, Nr. 3).

⁵ Plin. H. N. XXXVII, 40, og fl. St.

af Bronze: Nr. 57; i Jernringe: Nr. 142, 144, 209, 245, 372, 402, 549, 615, 691, 1176, 1190, 1461, 1494 og 1643; foruden hvilke desuden et stort Antal bærer Spor af at have været indfattet.¹ Af de Gemmer, hvis antike Indfatning ikke er bevaret, kunne nogle paa Grund af deres Form ikke have været baarne i Fingerringe, som Nr. 433 og 1683; andre synes formedelst deres Størrelse ikke at have egnet sig dertil, f. Ex. Nr. 558, 796, 1438, 1497.² Fremdeles maae de, der enten ere saa dybt graverede eller have enkelte Dele saa skraat indskaarne. at de kun med Vanskelighed eller ikke ganske lade sig aftrykke, de, paa hvilke Indskrifterne ere retløbende, saavel som de under 4de Kl. 2 indbefattede betragtes som ikke egentligen bestemte til Forsegling. Til Amuletter kunne henregnes: Phallus som den egentlige Fascinus³ Nr. 1581; adskillige af de astrologiske Figurer, som Horoskoper, Nr. 711 f. (sikkert Nr. 727 med en magisk Indskrift paa Bagsiden) og Nr. 1529 f.; latterlige eller hæslige Billeder, der troedes at kunne modvirke Indflydelsen af det onde Öie⁴, som flere af Maskerne, f. Ex. Nr. 1231-35, adskillige af de phantastiske Sammenstillinger i 3die Kl. VI, og Tuksen Nr. 1486; endeligen de saakaldte Abraxas og lign. Stene med mystiske Forestillinger og Indskrifter fra en sildig Tid i 4de Kl. 2 (jvfr Indl. til disse)⁵. Ligeledes kunne flere af de

¹ I Rom i Republikens Tid vare Jernringe de almindeligen brugte, og bleve baarne selv af Feltherrerne paa deres Triumftog til Capitolium og af mange Senatorer, der vilde bevare den gamle Sæmpelhed, lige til Augustus's Tid. Guldringen var i Begyndelsen et Udmærkelsestegn for dem, der sendtes som Legater til fremmede Folk, og blev ikkun baaren af dem, naar de fremtraadte offentligt; i Republikens sildigere Periode udstraktes Retten til at bære Guldringe ogsaa til Senatorer og Riddere af en vis Formue, indtil det i den pragtsyge Kaisertid blev almindelig Brug at pryde Fingrene med Guldringe, hvilke ikkun vedbleve at være Slaverne forbudte. Plin. H. N. XXXIII, 4-12. — Ringen blev i den ældre Tid baaren paa venstre Haand, paa Fingeren ved Siden af den mindste, som deraf kaldtes *δακτυλιώτης*, *annularis*, senere ogsaa paa de andre, paa Plinius's Tid især paa den mindste Finger (Plin. H. N. XXXIII, 6). De fleste af de antike Ringe i denne Samling passe ikkun til smaae Fingre.

² Under de romerske Kaisere bares dog undertiden Fingerringe med Gemmer af betydelig Størrelse og Vægt, saa at de vare for tunge i den hede Sommertid og maatte ombyttes med lettere. Jvfr Juvenal Sat. I, 28-29; VII, 140; Plin. H. N. XXXIII, 6.

³ Jvfr Plin. H. N. XXVIII, 7.

⁴ Næmlig ved at drage Opmærksomheden paa sig og derved bortvende det skadelige Blik fra Personen, der bar Stenen, eller fra Gienstanden, der var forseglet med den. Jvfr Plut. Symp. V, quæst. 7; Pollux Onom. VII, c. 25, s. 108.

⁵ Ogsaa mythologiske Forestillinger, indskaarne i Stene, tillagde man undertiden

Gemmer have tient til Amuletter, der ogsaa paa Bagsiden have en Forestilling indgraveret, f. Ex. Nr. 525 (med Æskulap) og Nr. 628 (med Solguden), den prismaformede Nr. 433, nogle af Skarabæerne samt andre, som ere giennemborede paalangs og kunne have været baarne i en Snor om Halsen.

De indskaarne Gemmer i nærværende Samling indbefatte de forskielligste Steenarter. Karneolen (*σάρδιον*, *sarda*¹), som tidligst synes at være bleven bearbejdet (jvfr Skarabæerne nedenf.) og steds blev meest anvendt, er den hyppigst forekommende tiligemed de forskiellige Onyxer². Af de almindeligere findes desuden, tildeels i større Antal: Quartz af flere Farver, Hornsteen, den egentlige Chalcedon (*leucachates*³), Agat, Plasma (*prasius*⁴, oftere grændsende nær til Smaragden), Heliotrop, forskiellige Arter af Jaspis⁵, Lapslazuli (*cyanus*, *sapphirus*⁶) og den først i en sildigere Periode benyttede røde Jernsteen (*hæmatites*⁷) og magnetiske Jernsteen (*magnes*⁸). Af de Stene, som i Oldtiden sieldnere benyttedes til Graving, forekomme: Kascholong Nr. 249, Biergchrystal Nr. 359, Flusspat Nr. 861, Turkis Nr. 1087, Obsidian Nr. 1189. Af de mere skattede Stene findes, foruden den

en magisk Virkning, især i en sildigere Tid. Saaledes anbefalede Alexander af Tralles i Midten af det 6te Aarh. (den bedste af de lægevidenskabelige Forfattere fra den Tidsalder) som et Middel imod Cholik at bære Billedet af Hercules, der i opreist Stilling qvæler Löven, indgraveret i en af de Stene, der tilige troedes at indeholde Lægekraft, med Guldindfatning. (Lib. X, Slut.)

¹ Benævnelsen *Sarder* er i det fölg. ikkun brugt om den brune Chalcedon.

² Ved *Onyx* forstaaes i det fölg. den blandt de antike skaarne Stene almindeligst forek. Art med et blaahtvidt (neglfarvet) Lag, i hvilket Figurerne ere skaarne, over et graabrunnt Underlag (ital. *Niccolo*); hvor det mørke Lag befinder sig överst, er dette bemærket. Navnet *Sardonyx* er brugt om de Onyxer, der have et bruunt Sarderens lignende Lag överst, *Karneolonyx* om dem med et rödt Overlag. Hvor de oftere gientagne Lag ere anvendte vertikalt og vise sig som Tverstriber, er Benævnelsen *stribet* brugt. — Om *Sardonyxen* beretter Plinius (H. N. XXXVII, 23), at den i Rom först af Scipio Afr. blev baaret i en Ring og siden, baade paa Grund heraf og fordi den havde den Egenskab at slippe Seglvoxet let, var meget yndet af Romerne. Den kaldes ogsaa *gemma princeps* af Juvenal (Sat. XIII, 38).

³ Plin. H. N. XXXVII, 54.

⁴ Plin. H. N. XXXVII, 34, eller *smaragdus cyprius*, Plin. H. N. XXXVII, 17.

⁵ Ifölge Plinius (H. N. XXXVII, 37) kaldte *sphragides*, fordi de ansaaes for de bedste til at forsegle med.

⁶ Plin. H. N. XXXVII, 38-39.

⁷ Plin. H. N. XXXVI, 25, 37, fl. St.

⁸ Plin. H. N. XXXVI, 25, fl. St. Jvfr Theophr. De lapid. 37. *Μαγνήτις λίθος*.

ofte forekommende Amethyst og Granater (*carbunculi*¹) af forskellige Farver: Topas (*chrysolithus*²): Nr. 55 og 1460, Smaragd: Nr. 188, 256 og 360, og Hyacinth: Nr. 236, 461, 617, 940, 1074, 1239, 1353 og 1399. Adskillige lade sig paa Grund af deres forbrændte Tilstand ikke nøie bestemme, saaledes: Nr. 388, 530, 608, 1549, 1593 m. fl.

De til Seglstenene svarende antike Glaspaster (*σφραγίδες ὑάλιναι*, *gemmæ vitreæ*, *Paster*) bleve forfærdigede ved Smeltning i Former, der oprindeligt vare tagne over Stenene selv, og tiende til samme Brug som disse. De ere fundne i stor Mængde; i denne Samling indeholdes et Antal af 802. Den Kunstfærdighed i Glasfabrikationen, som fra Asien og Ægypten var gaaet over til Grækenland, blev formodentlig allerede tidligt anvendt paa at frembringe Paster af de indgraverede Stene; den ældste Beretning haves i den atheniensiske Marmor-Indskrift fra Aar 398 f. Chr. med en Fortegnelse over de i Parthenon bevarede hellige Gaver, blandt hvilke ogsaa nævnes Signeter af Glas med Guldringe og anden Guld-Indfatning³. Exempler paa Paster, der muligt ere af ikke ringe Ælde, frembyde i det følgende de to Skarabæer Nr. 51-52, og Nr. 63 samt 65 med Figurer i etruskisk Stil. I Rom under Kaiserne bleve de især af Almuen anvendte i Seglringe og forbrugte i overordentligt Antal⁴. I denne Samling findes flere Paster bevarede med antike Fingerringe, nemlig Nr. 1053 i en Guldring (indv. huul), Nr. 886 i en Ring af Bronze, Nr. 653 og 1553 i Jernringe. Paster, der synes at have tiend til Prydelse paa en eller anden Maade, idet de ere altfor store til Fingerringe, ere Nr. 65, 545, 777, 1094 og 1307. Nr. 1242 har en Guld-Indfatning, der viser, at den har været baaren i en Snor eller tiend til Hængesmykke. I Kunstens Forfalds-Periode vedblev man formodentligt ved Glassmeltning at giengive ældre Gemmer af bedre Graving; af Paster, stöbte efter slet skaarne Stene eller som bære Kiendemærket paa den sunkne Kunst, findes kun faae; i denne Samling Nr. 1655, 1669 og 1686. Iövrigt havde man ved Fabrikationen af Glaspaster ikke blot til Hensigt at mangfoldiggjøre

¹ Plin. H. N. XXXVII, 25.

² Plin. H. N. XXXVII, 42.

³ See ovenf. S. II Note 3.

⁴ Jvfr Plin. H. N. XXXV, 30.

fortrinligt graverede Figurer, men tillige at efterligne de forskellige ædle Stene, ofte formodentligt i det Öiemed at bedrage. De fleste ovenfor nævnte Steenarter haves, med endnu adskillige andre, eftergiorte i den fölgende Samling, og blandt disse Paster ere ikke faae, som i deres oprindelige Tilstand i en skuffende Grad maae have lignet de Stene, de skulde forestille, saaledes: Amethysten Nr. 322, 621, 719, Topasen Nr. 988, Onyxer Nr. 576, 804, 954, 1149, 1480, 1674 og fl. Exempler paa en kunstigere S sammensmeltning af forskellige Glasstykker til at efterdanne Onyxer af flere Lag og Striber ere Nr. 325, 417, 653, 769, 1114, 1381-82 og fl. Der haves ogsaa Paster, ved hvilke ingen Liighed med Stene er tilsigtet, ofte af skiønne Farver, især med blaae, grønne og hvide Striber og Lag, som ere kunstigen sammensmeltede af forskellige Glas-Stænger og -Plader; Exempler paa saadanne ere i det fölgende: Nr. 80, 96, 400, 420, 434, 892, 1384. Af en ualmindelig Glasflus er Nr. 854. En stor Deel af de fölgende Paster befinde sig i den Tilstand, i hvilken de ere udgaaede af Smelteovnen, uden at være tilslebne til Indfatning; ikke faae af disse ere mislykkede i Smeltningen og synes paa Grund heraf at have været forkastede som ubrugelige. Af adskillige haves flere Exemplarer stöbte over samme Form, saaledes: Nr. 898-99, 916-17, 1024-25, 1031-32, 1113-14, 1368-70. ¹

De indgraverede Forestillinger, der frembyde den störste Mangfoldighed, idet de omfatte Gudeverdenen, den mythiske Sagnkreds samt Menneskelivet og gaae ned igiennem Dyrenes Række, ere, som allerede antydet, i Almindelighed at ansee som Seglmærker, og kunne ikke opfattes paa den rigtige Maade, uden at de betragtes som saadanne. At de ikke ere valgte hensigtslöst, er i og for sig rimeligt. Hvilke Grunde der have været de ledende ved Optagelsen af Seglmærker, og hvilken Betydning der er at tillægge dem med Hensyn til de Personer, de tilhörte, dette kan vel, paa Grund af Ubekjendtskabet med disse, i de enkelte Tilfælde

¹ Hvad angaaer Betegnelsen af Glasmassen i det fölg., er *hvid* brugt om uigien-
nemsigtigt hvidfarvet Glas, *sort* om det aldeles uigienneamtige, *mörk* om
det, som paa Kanterne lader en eller anden Farve skinne igiennem. Ved de
anförte Farver er stedse giennemsigtigt Glas meent; i modsat Fald er *uigj.*
tilföiet.

ikke afgiøres; men nogle almindelige Slutninger lade sig dog drage af de Exempler, der forekomme hos de gamle Forfattere, saavel som af Sammenligning med Prægene paa Mynter. Hvad Gudebillederne angaaer, kan det saaledes antages, at, ligesom i Cæsars Seghring Venus, hans Slægts Skytsgudinde og Stammoder, var afbildet (med Vaaben)¹, saaledes i Almindelighed den Guddom havestillet, der især var Gienstand for Eierens Tilbedelse, det være sig som hans nedarvede Huusgud, eller som Skytsgud for hans Livsstilling og Haandtering, eller som den, af hvem formeentligen Velgierninger vare modtagne, ofte den samme Guddom, hvis Dyrkelse var den vigtigste paa Stedet og hvis Tempelbillede da formodentligt blev indgraveret i Seglstenen. Gudernes Altre, Attributer og hellige Dyr maatte som kortere Betegnelser træde istedetfor deres egne Figurer, og Offerscener antydede den Dyrkelse, Eieren viste dem.² Af Tidsalderens astrologiske Overtro lader den hyppige Fremstilling af Himmeltegn, Stjernebilleder og Planeter sig forklare, idet disses Stilling eller gjensidige Forhold i Menneskets Fødselstid, Horoskopet (*genitura, thema*), meentes at have Indflydelse paa den tilkommende Skiebne; de indeholde vel oftest Eierens eget Horoskop, undertiden ogsaa en Andens, der valgtes som lykkebringende, f. Ex. Augustus's³. Af en Beretning om Kallikrates, Ptolomæus Euergetes's Smigrer, at han havde et Billede af Ulysses, som Mønster paa Snildhed, i sin Seghring⁴, sees, at Heroer ere valgte til Seglmærker som Forbilleder i een eller anden Henseende; men iøvrigt ere de vel afbildede af samme Grunde som Guderne, idet de ikke faae Steder havde Helligdomme, hvor de æredes med guddommelig Dyrkelse, og mangen en Stad og Familie førte sin Oprindelse tilbage

¹ Dio Cass. XLIII, 43.

² Endeel af de underordnede Guddomme, som egentligen kun vare Personificationer af menneskelige Egenskaber og Virksomheder, optoges vel mere som Symboler paa disse end som Gienstande for Cultus. Ang. Amor og Eroter, see Indledn. til 3die Kl. I, 4. Ang. Fortuna, see Nr. 586 Note. Ang. de mythiske Væsener og Dyr, see 3die Kl. I, 12, Indledn. Bacchiske Billeder og Satyr-Scener kunde anvendes til at betegne dels en sandseligere Livsnydelse, som var Tidsalderen egen, dels et ubundent Landliv med dets Sysler, og de forskellige Havvæsener til at antyde det muntre eller farefulde Søliv.

³ Hvori vel Aarsagen til de mange Gientagelser af Steenbukkens Tegn paa Gemmer er at søge, see Nr. 453, 730-34, 1625-27. Ligeledes havde Lande og Stæder deres Horoskoper, som vel ogsaa af og til ere optagne, jvfr S. IX midt.

⁴ Athen. Deipnos. VI, 13.

til dem.¹ Da det fortælles, at Augustus brugte Alexander den Stores Billede til at forsegle med og de følgende romerske Kaisere Augustus's Billede², fremdeles at Cn. Scipio havde Faderen Scipio Africanus's Hoved indgraveret i sin Fingerring³ og Lentulus Billedet af sin fortiente Farfader⁴, kan det antages, at Portraiter af beröimte og udmærkede Mænd ere blevne optagne som Mönstre til Efterligning, især af Efterkommere og Nærbeslægtede; og ligesom Epikurs Billede blev baaren i Fingerringe af Epikuræerne⁵, ere vel de paa Gemmer ofte forekommende Hoveder af Philosopher især blevne sögte af dem, der vare Tilhængere af deres Lære. Men de Portraiter af fyrstelige Personer og Magthavere, som ikke af saadanne Grunde kunne have været valgte til Seglmærker, have formodentlig alene af deres Samtidige, helst af dem, der paa en eller anden Maade stode dem nær eller vilde indlægge sig Yndest hos dem⁶, været optagne i Seglstene. Idet en stor Deel af de ikke bestemte Portraithoveder, der findes i Gemmer, maa antages at fremstille Personer, der af disse og lignende Grunde have været valgte til Seglmærker, indeholde andre vistnok Portraitet af Seglstenens Eier selv⁷, undertiden i Forbindelse med Forældre, Ægtefælle eller Börn⁸. At Fremstillinger af Krigere, Vaaben, Skibe, af Beskiæftigelser henhørende til det landlige, huuslige eller offentlige Liv, af Kunster og Haandteringer med dertil hørende Redskaber, fortrinsviis have været valgte af Personer i de forskellige tilsvarende Livstillinger, er i og for sig sandsynligt og bekræftes ved flere Exempler⁹; de talrige fra Kampege og Skuespil laante Forestillinger lade sig ogsaa forklare af den store Yndest, hvori disse

¹ En heroisk Figur uden bestemte Kiendetegn er formodentlig anbragt som Personification af Heltemodet.

² Sueton. Aug. c. 50. Plin. H. N. XXXVII, 4.

³ Valer. Max. III, 5, 1.

⁴ Cicero Or. III in Catil. c. 5.

⁵ Cicero De fin. V, 1 (Slutn.). See nedenf. Nr. 978.

⁶ Aristomenes i Alexandrien havde af Smigreri Agathokles's Billede indgraveret i sin Ring. Polyb. Reliqu. XV, 31.

⁷ Augustus forseglede i den sidste Tid af sin Regiering med sit eget af Dioskorides graverede Billede. Suet. Aug. c. 50. Dio Cass. LI, 3.

⁸ See nedenf. Nr. 1076-79.

⁹ En af Timoleons Krigsöverster havde en Trophæ i sin Fingerring. Plut. Timol. c. 31. I en af Sullas Seglringe vare 3 Trophæer indgraverede. Dio. Cass. XLII, 18. Pompeius havde en Tid det samme Emblem til Seglmærke (Dio. Cass. anf. St.), senere en Löve med et Sværd. Plut. Pomp. c. 80, Slutn.

Forlystelser stode ¹. Dyrene, forsaavidt de ikke ere Gude-Emblemer eller Himmeltegn, maae antages deels at indeholde en Andtydning af Qvægavl, Fiskeri, Jagt, deels at sigte til Circuskamp ², deels at fremstille Legiontegn ³, deels endelig at symbolisere bestemte Ideer ⁴. Men idet saaledes Forestillingerne for en stor Deel maae antages at betegne enten Eiernes religiøse Retning og Livsanskuelse overhovedet, eller deres ydre, borgerlige eller private, Forholde, kan det af andre Exempler, som Seleukus Nikators og Sullas ⁵, sluttes, at ogsaa overordentlige Tilfælde og vigtige Begivenheder i en Persons Liv undertiden have givet Anledning til et Billedes Indgravning i Seglstenen. Fremdeles synes det, at de for et Land, en Stad eller en Familie eiendommelige Symboler oftere ere blevne optagne til Seglmærker, for at vise Eierens Herkomst. De samme Typer nemlig, der forekomme paa Stæders og Provindsers Mynter, findes hyppigen i Gemmer, ikke blot de, der ere af almindeligere hieratisk eller symbolsk Betydning, f. Ex. Dyr, Himmeltegn (jvfr Nr. 711, 714, 725 og 731), Örnen med Haren og Slangen (Nr. 125 f.), plöiende Öxne (Nr. 1161); men ogsaa saadanne, der ere særegne for visse Stæder eller Provindser, see Nr. 635 f. og 936 f. At Familiesejl ikke have været ukiendte, sees af enkelte Exempler hos de historiske Forfattere; saaledes anföres det, at Kaiser Galba betiente sig af et fra hans Fædre nedarvet Signet ⁶ istedetfor Augustus's Billede, hvormed hans Forgængere havde forsegleet, og at i Macrianernes Familie baade Mænd og Qvinder bare Alexander den Stores Billede i deres Fingerringe ⁷. Ogsaa Betydningen af en Persons Navn afgav ikke sieldent Stoffet til Forestillingen, saa at denne ligesom et Slags Billedskrift indeholdt Navnet eller en Allu-

¹ Ang. Maskerne jvfr 3die Kl. IV, 9, Indledn.

² F. Ex. Nr. 1321 f., 1498.

³ En Löve, et Vildsviin, en Tyr, en Vædder, en Örn, en Stork vides at have været Emblemer for forskellige romerske Legioner.

⁴ F. Ex. Nr. 1453-55, 1492-96. Jvfr Indledn. til 3die Kl. I, 12.

⁵ Seleukus havde ifölge sin Moders vidunderlige Dröm et Anker i sin Seglring. Appian. Bell. Syr. c. 56. Justin. XV, 4. Sulla lod efter den jugurthiske Krig Jugurthas Overlevering indgrave i sin Seglring. Val. Max. VIII, 14, 4. Plin. H. N. XXXVII, 4 (hvor endnu et Ex. anföres).

⁶ *προγονικὸν σφραγίσμα*, nemlig en Hund i Forstavnen af et Skib. Dio. Cass. LI, 3.

⁷ Treb. Pollio De trig. tyr., Quietus.

sion til det.¹ En saadan umiskiendelig Forbindelse imellem Navn og Forestilling finder nemlig Sted paa flere af de os opbevarede Gemmer², og en lignende lader sig udfinde paa mange græske Mynter, som indeholde Navnet af den Övrighedsperson, der forestod Prægningen, tilligemed et saadant Bisymbol, der kan antages for Sammes Seglmærke³; det samme gielder om de romerske Denarer fra Republikens Tid, paa hvilke Typen meget hyppigt har Hentydning til Etymologien af den Magistratspersons Navn eller Binavn, der er tilføiet⁴. Til Exempel herpaa kunne i nærværende Samling Nr. 490 og 1377 tiene.⁵ Det er heller ikke usandsynligt, at man oftere i Seglstene har ladet Kunstværker afcopiere paa Grund af den Interesse, man havde for dem som saadanne, uden Hensyn til Gienstanden de forestilte; dette kan antages at gielde om saadanne Figurer og Grupper, som uden at være af en bestemt hieratisk eller symbolsk Betydning synes at indeholde Copier af Værker, der enten endnu ere os opbevarede fra Oldtiden eller kiendes af Forfatternes Beretninger, f. Ex. Amymone Nr. 142-44, Ajax med Patroklos's og Achills Lüig Nr. 895-96 og flere af de heroiske Scener, Tornudtrækkeren Nr. 1165, m. m. Endeligen forekomme der saadanne skiemtefulde og phantastiske Forestillinger, der kunne ansees for enten at være fremgaaede af Kunstnerspög, eller at være bestilte ifølge Lune og Indfald af ofte ukyndige Personer; Exempler herpaa haves i 3die Kl. I, 4 og VI.⁶

Foruden Hovedforestillingen paa de til Forsegling bestemte Gemmer og Paster sees undertiden en liden Figur eller et lidet

¹ Af Symmachi Epist. II, 12 sees, at Brevskriveren i sin Seglring havde en Forestilling, af hvilken man kunde slutte sig til hans Navn.

² Ex. findes hos Panofka Ant. Weihgeschenke (1840), Taf. 1, 7; 3, 15; og fl. St.

³ F. Ex. paa Sölymynterne fra Athen, see Arneht Wiener-Jahrb. LXXXII B. (1838) Anzeigbl., og fra Tarent, see Fiorillo Alcune monete rare di citta greche (1843). Jvfr Panofka anf. St.

⁴ Ex. forekomme hos Panofka anf. St. p. 54 f.

⁵ Da imidlertid en Persons Navn ofte var laant fra en Gud eller en Heros, der var Familiens eller Stadens Skytspatron, eller fra hans særegne Livsstilling, kan der ved Valget af Forestillingen ogsaa være taget Hensyn hertil. Jvfr Panofka anf. St. p. 2 f., p. 48 f.

⁶ Af Forestillinger i denne Samling findes, foruden de allerede anførte, endnu hos de gamle Forf. følgende omtalte som Seglmærker: en Sphinx, i Augustus's første Seglring (Suet. Aug. c. 50; Dio Cass. LI, 3), en Frø, i Mæccenas's Ring (Plin. H. N. XXXVII, 4), en Quadriga, i den yngre Plinius's (Epist. X, 16, Slutn.).

Symbol, som ikke synes at staae i nogen indre Forbindelse med den, anbragt enten under den Plan, paa hvilken Hovedfiguren befinder sig (i Exergen), eller paa et andet Sted i Rummet. Saadanne Bisympboler kunne vel, hvor de ere meget smaae, ansees for Kunstner-Mærker; men oftere, især hvor de ere mere iöinefaldende, maae de antages at angaae Stenens Eier selv, hvad enten de som en nærmere Bestemmelse træde istedetfor hans Navn, muligt med en Allusion til det, eller de betegne den Stad eller Familie, han henhörte til, eller de ere hans personlige Mærke, saa at Hovedforestillingen indeholder Stad- eller Familie-Emblemet. Symboler af denne Slags ere i det fölgende: et Medusahoved paa Nr. 521, to Ax med en Kugle over Nr. 657, en Fugl Nr. 681, et Panshoved Nr. 783, en Hielm Nr. 815, et Blad Nr. 988, en Græshoppe Nr. 1353.¹ Andre af de saaledes anbragte Symboler synes snarere at være tilföiede af Eieren for at betegne en særegen ham vedkommende Omstændighed eller for at udtrykke en eller anden Tanke (Grundsætning); f. Ex. en Skorpion (som Horoskop) paa Nr. 308 og 611, en Krands (Seir i Kamplege) Nr. 1099, Caduceus (Mercur-Cultus) Nr. 1248, forbundne Hænder (Samvirken²) Nr. 745, en Myre med et Korn (Arbeidsomhed³) Nr. 151-54. Ogsaa Gienstande, som befinde sig paa samme Plan som Hovedfiguren og i umiddelbar Forbindelse med den, maae vel undertiden forklares paa lignende Maade og, idet de ikke synes at staae i indre Sammenhæng med den egentlige Forestilling, antages at sigte til andre Eieren vigtige Forholde eller Ideer; saaledes: Hermen paa Nr. 441 og 448, Priisvasen paa Nr. 346, de 2 Ax paa Nr. 237, 317-18, 1393-95, Viinstokken paa Nr. 943-44, 1368-70, Dödningehovedet med en Sommerfugl paa Nr. 1204.

De i det fölgende forekommende Indskrifter ere forstörstedelen Navne, enten heelt skrevne, forkortede, eller angivne alene med Begyndelsesbogstaverne. Ikkun eet af dem synes at indeholde Steenskiærerens Navn, nemlig *QVINTIA*, *Quintillus*, paa Nr. 309,

¹ Muligt endnu Skorpionen paa Nr. 308 og 611, som Provinds-Symbol, jvfr Nr. 725 f. — Uvisserere er det, om en Kugle og 3 forbundne Kugler, som findes paa de etrusiske Skarabæer Nr. 6, 20 og 37, ere at betragte paa lignende Maade.

² Jvfr Indledn. til 3die Kl. VI og Nr. 1562 f.

³ Jvfr Nr. 1492 f.

der er indgraveret med fine Bogstaver og haves skrevet paa samme Maade paa flere lignende Gemmer. De øvrige Navne betegne formodentligt Eierne, da de ere anbragte med store tydelige Bogstaver, altsaa i den Hensigt strax at falde i Öinene paa Seglet. De fuldstændigt skrevne Navne ere, græske: *Olympos* Nr. 193, *Philodamos* Nr. 1578, *Epiktetis* Nr. 1673, og med romerske Bogstaver: *Hermeros* Nr. 490, *Hermes* Nr. 494, *Eros* Nr. 706, *Bacis* Nr. 1344 (Grækere med romersk Borgerret eller græske Frigivne); romerske: *Tiburtinus* Nr. 175, og *Saturninus*, græsk skrevet, Nr. 721. Benævnelser for Guddomme, Sententser m. m. forekomme paa Nr. 988, 1674-77, 1681 og 1688; mystiske eller magiske Ord og Formler paa Nr. 727 og Nr. 1678 f. ¹

De ophævet skaarne Stene (*ανάγλυφα, ἔκτυπα, gemmæ sculptæ, cælatæ, Cameer*) ere fundne i langt ringere Antal end de indgraverede; i denne Samling haves 53. De ere overhovedet af senere Oprindelse; hos Grækerne synes først efter Alexander den Stores Tid den Kunst at udskiare Cameer at have havt Fremgang; i Rom blomstrede den især i Kaisernes Periode. Cameernes Bestemmelse var at tiene til Prydelse paa forskiellig Maade. De bleve baarne i Fingerringe (see nedenf. Nr. 72), anvendte til Hoved- og Hals-Smykker og anbragte paa alle Dele af Klæde- dragten, ikke blot af Qvinder, men ogsaa af Mænd, især i den senere yppige Tid. Kaiser Elagabal vides saaledes at have baaret udskaarne Stene endog paa sit Fodtøi ², og naar det berettes om den samme Kaiser, om Caligula og om Gallien, at de havde Kappe, Tunica, Diadem, Bælte, Spænder prydede med Gemmer ³, ere vel ved disse tildeels Cameer at forstaae. De bleve ogsaa brugte til Indsætning i Redskaber, Vaser ⁴ og Huusgeraads-Gienstande af forskiellig Slags. En tarentinsk Musiker Euangelos havde ved sin Optræden i de delphiske Lege en Guldcithar med brogede Stene, i

¹ Tilsatte i nyere Tid ere Indskrifterne paa Nr. 172 (Bags.), 278, 784 og muligén paa Nr. 68 og 1399.

² Lamprid, Heliogab. c. 23 (*gemmæ sculptæ*).

³ *Gemmata*, Sueton Calig. c. 52. Lamprid. Heliog. c. 23. Pollio Gallieni c. 16.

⁴ *Vasa gemmata*. Af de af en enkelt Steen heelt udskaarne Vaser (*vasa gemma*) ere Fragmenter anførte under 2det Afsnit af Thorv. Museums Oldsager, II, S. 139.

hvilke Apollo, Muserne og Orpheus vare udskaarne ¹. Ved de med Stene besatte Bægere ² af overordentlig Værdi, som forefandtes i det persiske Bytte, Alexander den Store gjorde, er vel for en Deel at tænke paa Indsætning af Cameer; iblandt Kostbarhederne ved det rige seleucidiske Hof omtales Drikkekar og en Candelaber, som synes at have været prydede paa samme Maade ³; og at en saadan Luxus især har fundet Sted i det pragtsyge Rom under Kaiserne, kan udledes af Forfatternes Beretninger fra den Tid ⁴. De samme Steenarter, som brugtes til Indgravering, anvendtes i Almindelighed ogsaa til Cameerne, dog hyppigst Onyxerne ⁵, hvis forskielligfarvede Lag tillode at bringe Figurerne til at træde bestemtere frem paa Grundfladen; ved dem, der havde flere end to Lag, forstodes ved Bortskiæren at udhæve enkelte Figurer (f. Ex. nedef. paa Nr. 56) eller enkelte Dele af Figurer (f. Ex. paa Nr. 93, 98, 123, 127) og saaledes frembringe en vis Farvevirkning. Af Glaspaster med ophævede Figurer haves i denne Samling 80, hvilke, muligt med Undtagelse af nogle enkelte (som Nr. 5, 74-75 og 94 ⁶), maae antages at have været til Prydelse paa samme Maade som de ophævet skaarne Stene. De ere, saavidt det kan skiönnes, frembragte i Former tagne over disse, ikke ved Støbning efter indgraverede Gemmer, idet Figurerne ere fladere, Omridsene mindre skarpe og Grunden mere ujævn eller hvælvet end det ved de sidstnævnte pleier at være Tilfældet. Undtagelser herfra synes, foruden de allerede anførte, Nr. 85 og 108 at være. Ved Compositionen af Glasset er i Almindelighed Efterligning af de ædle Stene tilsigtet, idet enten en eensfarvet Masse er anvendt eller Sammensmeltning af flere Plader til at danne Onyxer; herfra afvige Nr. 23, 55, 95 og 131, som bestaae af et dobbelt Lag, hvoraf grønt Glas udgiør det ene,

¹ Lucian Adv. Indoctos c. 8.

² *ποτήρια λιθοζόλλητα*. Athen. Deipnos. XI, 17.

³ Hos Cicero Or. in Verrem VI, 27, 62 og 65; 28, 64 og 65.

⁴ Seneca Natur. quæst. I, 17. Plin. H. N. XXXIII, 2. XXXVII, 6. Juvenal Sat. V, 40, 42-43. Martial. XIV, ep. 109. Eutrop. VIII, 6. Pollio Gallieni c. 16.

⁵ Den til Cameerne i nærværende Samling oftest benyttede Onyx er af et uigls. mælkehvidt Overlag og et klart Underlag, som undertiden falder i det brunnlige; om denne Art er Benævnelsen *Chalcedonyx* brugt.

⁶ Disse kunne have udgiørt Dele af Kar eller hørt til architectoniske Ornamentter, jvfr Glassagerne 2det Afsnit VII, S. 197. Enkelte Glassmykker med ophævet pressede Figurer findes anførte s. St. S. 204.

og Nr. 31, 48 og 74, som ere fremkomne ved en kunstig Sammensmeltning af flere forskielligtfarvede Glasstykker. Ligesom blandt de foregaaende Paster findes ogsaa her nogle, som ikke ere tilselebre efter Smeltningen eller som ere mislykkede i denne. Af adskillige havest 2 Exemplarer stöbte i samme Form som det synes, hvortil Nr. 18-19, 40-41 og 118-19 höre.

De antike Gemmer og Paster findes ofte i Gravsteder, ogsaa i större Antal i een Grav, med og uden Ringe, blandt andre den Döde medgivne Kostbarheder, men i Almindelighed dog enkeltviis i Jorden uden den antike Indfatning og ikke sieldent i Brudstykker. Aarsagen hertil maa fornemmeligen söges deri, at de barbariske Folk, der Tid efter anden overströmmede Grækenland og Italien og ödelagde utallige Kunstens Værker, söndersloge Stenene eller udtog dem af Ringene for lettere at kunne benytte Guldet og Sölvvet, som alene havde Værd for dem. Ligeledes forekomme de hyppigt i forbrændt Tilstand; en stor Deel af de indgraverede Gemmer i det fölgende saavel som flere af Jernringene bære meer og mindre Spör af Ildens Paavirkning. Dette hidrörer især fra, at man, hvor Ligene brændtes, lod Segtringen blive siddende paa den Afdödes Finger¹, eller kastede Ringe med andre værdifulde Gienstande, Huusgeraads-sager og Vaaben paa Baalet.

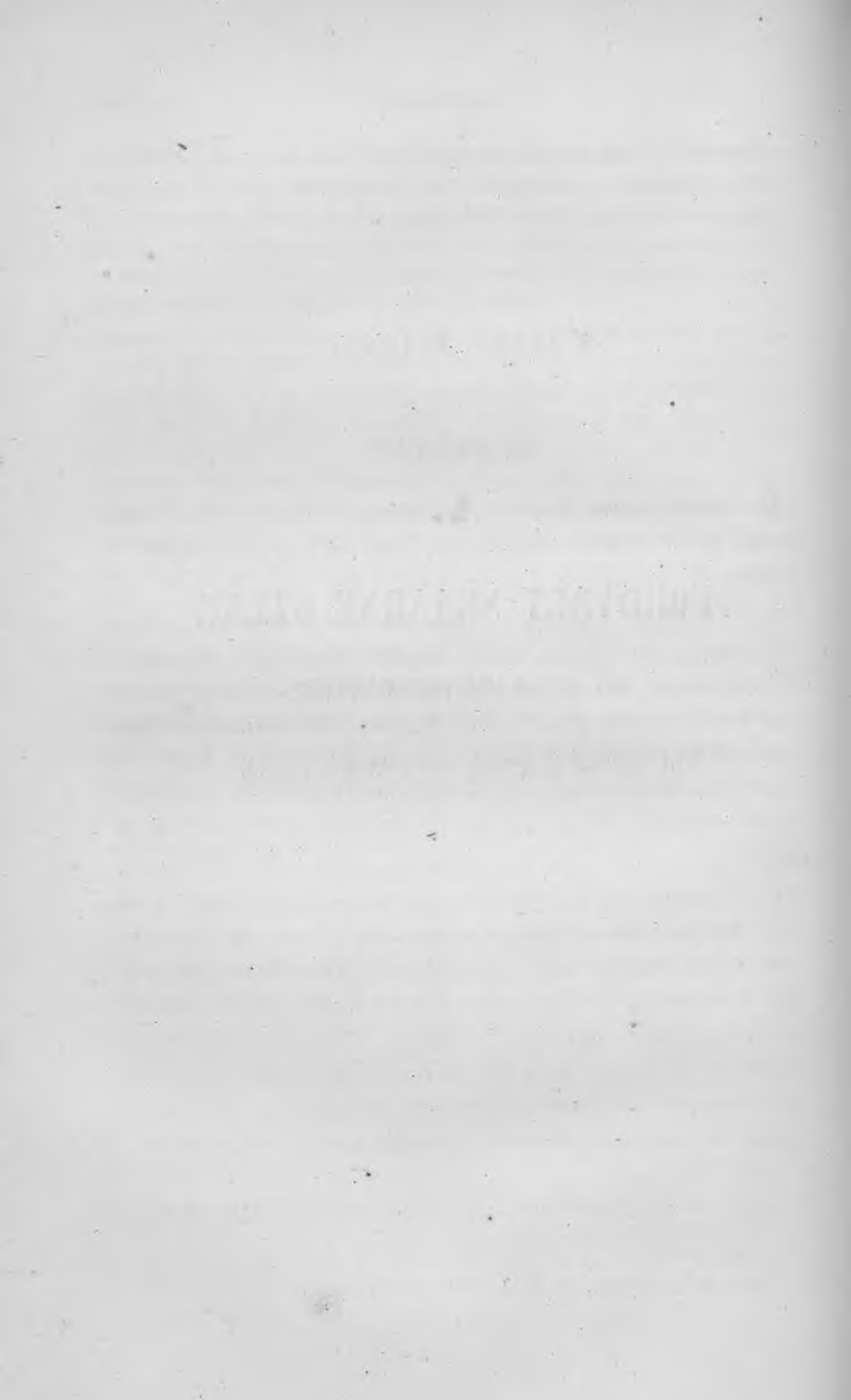
¹ Jvfr Properts Eleg. IV, 7, 9.

A.

FORDYBET SKAARNE STENE

OG TILSVARENDE PASTER,

af etrusk, græsk og romersk Kunst.

Förste Klasse.

Skarabæer.

De under denne Afdeling indbefattede Gemmer have alle Form af en Torbist, *scarabæus*, med en oval Underflade, i hvilken de indskaarne Figurer befinde sig, men adskille sig væsentligt fra de ægyptiske¹, ikke blot ved Indholdet af Forestillingerne, men ogsaa ved de haardere Steenarter, af hvilke de ere arbeidede, og ved Formen af Skarabæen, hvis Side i Almindelighed er forhøiet. Fra Ægypten, hvor Skarabæen som bekjendt fra ældgammel Tid var et særdeles helligt med hele Gudelæren sammenhængende Symbol, var Billedet af dette Dyr bleven forplantet til de italiske og græske Folkestammer og af disse optaget som Form for Seglstene, hvad enten det ansaaes for et Symbol paa Mandhaftighed og Krigeriskhed², eller fordi der tilskrives det en egen Amuletkraft³. Især hos Etrurerne blev Skarabæfiguren tidligt anvendt paa denne Maade, og vedblev formodentligt at være i Brug endnu lang Tid efter at Romerne havde gjort deres Overmagt gjældende. Det gamle Clusium og Volci ere de Steder, hvor Skarabæerne oftest findes, og udenfor Etruriens Grændser Omegnen af Præneste. Da senere under de romerske Kaisere ægyptisk Cultus blev indført i

¹ Disse ere i Thorvaldsens Museum optagne blandt de ægyptiske Antiquiteter, 1ste Afsnit (Nr. 146 f. og Nr. 401 f.).

² Plutarch De Iside & Os. cap. 10. Ælian De animal. X, 15.

³ Plin. H. N. XXIX, 38. XXX, 47. XXXVII, 40.

Italien og de hellige ægyptiske Billeder i Mængde bleve efterdannede, ogsaa ved Indgravning i Fingerringe¹, blev Skarabæformen rimeligt ogsaa i Rom og i Syditaliens Stæder anvendt paa Seglstene. At ligeledes Grækerne i den ældre Tid have brugt skaarne Stene af denne Form, kan sluttes deraf, at saadanne oftere ere fundne i Grækenland og Lilleasien, ogsaa med græsk Indskrift.

De fleste af de følgende Skarabæer, nemlig Nr. 1-52, ere at ansee for etruske. Dog finder der en stor Forskiellighed Sted iblandt dem i Henseende til den Kunst, der viser sig i de indgraverede Forestillinger, og den ved disse anvendte Arbeidsmaade, ligesom de maae antages at hidrøre fra meget forskellige Tider. Blandt de ældste ere vel adskillige af dem med Dyrefigurer at regne, som uden at være udførte med Omhu bære Præget af en raa, endnu ikke i mange Fremstillinger forsøgt Kunst, saaledes Nr. 42-46. Som Værker, der repræsentere den udviklede etruske Kunst, kunne følgende ansees: Nr. 1-3, 5-6, 16-17, 19-23, 26, 35, 40 og 49. I nogle af disse er den ældre Skarphed og Strenghed mere fremherskende (f. Ex. i Nr. 1, 2, 20), i andre den senere yppige etruske Stiil (f. Ex. i Nr. 22-23, 35); i Almindelighed udmærke de sig ved en ziirlig og omhyggelig Udførelse. Ved endeel er den særegne Arbeidsmaade brugt, som bestod i, ved runde med hinanden forbundne Indboringer (Gravering *a globolo*), at frembringe Figurer, der saaledes bleve i høi Grad plumpe, undertiden uformelige og uforstaaelige; saadanne ere Nr. 4, 11-12, 15, 27, 29-34, 36-39, 47-48 og 50-52. Af disse kunne vistnok adskillige hidrøre fra Kunstens ældste ubehjelpsomme Periode; men de fleste maae ansees for Frembringelser af en haandværksmæssig Technik, der vedvarende er gaaet ud paa at efterligne en gammel overleveret Maneer. Nogle, paa hvilke den nævnte

¹ Plin. H. N. XXXIII, 12.

Graveermaade er stærkt fremtrædende, have tillige mere udførte Enkeltheder; saaledes: Nr. 7-10, 13-14, 18, 24-25, 28, 41. De fleste ere forsynede med den saakaldte *etruriske* eller *kornede* Rand, der sædvanligt ligner et snoet Baand; paa Nr. 22 har den Form af en Perlerad. Uden denne Rand ere Nr. 11-12, 15, 45, 47-48 og 50-52. Skarabæen har oftere to smaae Vinger indgraverede överst paa Ryggen, og er paa mange udarbejdet med særdeles Omhu og med forskellige Zirater, som: Nr. 2, 3, 22, 30, 34, 40, især Nr. 20.

De sidste, Nr. 53-59, adskille sig kiendeligt fra de foregaaende. Hovedet paa Nr. 53, om ogsaa muligt af *etrurisk* Arbejde, er dog paa Grund af sin rene skiønne Stil mere at henhøre til den udviklede græske Kunst; det samme gjælder om Nr. 54 med en vinget Löve, som dog udmærker sig ved større Ziirlighed i Udførelse; paa begge er Skarabæen omhyggeligt udarbejdet og fattes den *etruriske* Rand. Nr. 55 har en heroisk Figur som de paa de græsk-romerske Gemmer sædvanligt forekommende; den er forsynet med kornet Rand, men er af en for Skarabæformen ualmindelig Steenart. Nr. 56-59 ere saavel paa Grund af Forestillingernes Beskaffenhed som Figurerens Stil og skiødesløse Udførelse aabenbart at henhøre til den romerske Kunst i Kaisertiden; de ere uden kornet Rand, og Skarabæens Form afviger noget fra den *etruriske*.

ETRURISKE SKARABÆER.

*1. Minerva-Victoria (Athena-Nike) med Vinger. Gaende seer hun sig tilbage, idet hun betydningsfuldt hæver den h. Haand; hun bærer en lang Chiton med Ægide over Brystet, Hielm, og en Landse i v. Haand. Bag hendes Födder reiser en Slange sig truende. Stribet Onyx.¹ R.

¹ Udgivet i *Impronte gemmarie dell' Inst. archeol. di Roma*, Cent. I, 1. K. O. Müller Denkm. II, Taf. 20, Nr. 221.

*2. Samme, gaaende med Landsen i h. Haand, ligeledes med tilbagevendt Ansigt. Hun er uden Hielm og har Ægiden hængende paa Ryggen som en Chlamys. Karneol. Indfattet i en antik Guldring.¹

3. En langhalet Satyr, gaaende med en spids Viin-Amphora, som han holder foran sig med begge Hænder. Karneol. R.

4. En lignende, som holder en Amphora foran sig i den ene Haand. Karneol. R.

5. Et skiægget (Satyr-)Hoved, grinende, med Baand om Haaret. Karneol.² R.

6. En skiægget (Satyr-)Maske, med Öien-Huulninger og Mundgab; fremstilt forfra. Ved Siden en Kugle. Karneol. R.

7. En skiægget Satyrmaske med Dyrøren. Karneol. R.

Angr. af Ilden.

8. Eros (?) uden Vinger, kiørende med to Svaner. Karneol.³ R.

9. Samme, baaren af en Svane, paa hvis Ryg han hviler paa Knæene.⁴ Karneol. R.

10. Fremstilling af Prometheus's Straf, som det synes. En langskiægget Mand sees i siddende Stilling med Armene udstrakte af Smerte eller Skræk; et Sværd, eller et Marter-Redskab af lign. Form, sidder i hans Bryst, og en Fugl flagrer foran op ad hans Been. En Linie, som fra hans Baghoved gaaer ud til Randen, antyder formodentligt Baandet, der holder ham fast.⁵ Karneol. R.

11. Hercules, staaende støttet til Köllen. Karneol. R.

12. Samme, knælende med Köllen i Haanden. Karneol. R.

¹ Udg. i Impr. gemm. I, 4.

² Et lign. Hoved i Micalis Antichi Monumenti (1810) Tav. 56, 6.

³ Udg. i Impr. gemm. I, 35. Jvfr nedenf. Nr. 448.

⁴ Jvfr nedenf. Nr. 455.

⁵ De etruske og overhovedet de ældste Fremstillinger af Prometheus-Mythen ere forskellige fra de senere; jvfr Gerhards Etr. Spiegel Nr. 138 og 139; Gr. Vasenb. Th. II, Taf. 86.

13. Hercules gaaer med Köllen löftet i h. Haand og Buen i v. Haand, seende sig tilbage. Han er iført Lövehuden. Karneol. R.

14. Samme, hvilende sig i opreist Stilling. Med det h. Been sat op paa en Steen læner han Hovedet til Haanden; den v. Haand er støttet paa Köllen. Bagved er et Træ. Karneol. R. Angr. af Ilden.

15. Samme, som udhviler sig siddende¹, med Hovedet støttet til den h. Haand og Köllen i v. Haand. Karneol. R.

*16. Samme, liggende udstrakt, med Köllen i h. Arm; ved Siden ere 4 Amphöraer opstillede. Enten en Fremstilling af Heltens Beruselse²; i hvilken han begik de Gierninger, han siden maatte udsone, eller af den bacchiske Lyksalighed, han efter sin Apotheose tænktes at nyde.³ Karneol. R.

*17. Aktæon med Overdelen forvandlet til Hiortesykkelse. Han holder knælende en Stav med Forbenene. Karneol. R.

18. Theseus løfter med begge Hænder den Steen, under hvilken hans Faders Sværd og Skoe vare nedlagte.⁴ Karneol. R.

*19. Adrast⁵ dræber Slangen, der havde berövet Opheltes Livet. Staaende, med Skiold og Chlamys hængende paa Ryggen,

¹ Muligen paa en Viin-Amphora, jvfr Impr. gemm. III, 23-24.

² Jvfr nedenf. Nr. 827 og m. a. Monum.

³ Denne Forestilling synes ogsaa at kunne forklares om Herkules's Bægerfart (jvfr Gerh. Auserl. griech. Vasenb. Taf. 109), ifølge Sammenligning med nogle etrusiske Skarabæer (Micali Ant. Mon. 1810, Tav. 56, 5. Impr. gemm. III, 21), hvor han hvilende paa samme Maade over Amphöraer holder et udspændt Seil i v. Haand, medens han bruger Köllen som Roer; men paa andre lign. Skarabæer tyder dog hans Stilling paa Beruselse (Impr. gemm. I, 19. III, 22), eller der er tilføiet et Træ ved Siden (Impr. gemm. III, 23). — Amphöraerne saavelsom Köllen og den snoede Rand ere paa nærværende Steen meget raat og fladt behandlede og synes at hidrøre fra en anden Haand end Hercules's Figur, der er udført med særdeles Omhu og Ziirlighed og dybt skaaret.

⁴ Jvfr nedenf. Nr. 840.

⁵ Jvfr Hygini Fab. 74 o. a. St. Muligt Kadmus, jvfr nedenf. Nr. 845.

stöder han sit Sværd i Slangen, der truende har reist sig i Veiret. Karneol. R. Angr. af Ilden.

*20. Tydeus, saaret i Benet af en Piil, segner döende i Knæene. Han er ikkun væbnet med et rundt Skiold. Imellem Benene er et Symbol anbragt, bestaaende af 3 sammenföiede Kugler. Karneol.¹ R.

21. En Yngling skraber staaende Stövet af sig med en Strigilis. Enten Tydeus, som renser sig efter de til Opheltes's Ære anstillede Kampege², eller en almindelig atletisk Figur (*ἀποξνομένος*). Karneol. R. Fr.

*22. En Mand, som knælende lustrerer sig ved et Badekar, muligens Peleus. Karneol.³ R. Fr.

23. En ubeklædt Yngling spænder en Bue, siddende paa Hug. Bag ham staae 2 Landser nedsatte i Jorden. Karneol. R. Fr.

24. En med Skiold og Landse væbnet Mand, som gaaende seer sig tilbage. Karneol. R. Fr.

25. En nøgen mandlig Figur, knælende med en Öxe i den höire, en Slange i den v. Haand. (En Slangebesværger.) Karneol. R.

*26. En Yngling i Begreb med at ofre en Hare. Staaende holder han Dyret ved Benene i v. Haand og en Kniv i h. Haand; han har en Chlamys og en rund Hat hængende paa Ryggen. Karneol.⁴ R. Angr. af Ilden.

27. En qvindelig Figur med en Rögelse-Candelaber og en

¹ Udg. i Impr. gemm. III, 20, og Etr. Mus. Chiusino Tav. 118, 1. Paa fl. lign. Skarabæer er det etrusk. Navn *Tute* tilføiet, see Winckelm. Mon. ined. II, Nr. 107; Micali Ant. Mon. 1810, Tav. 54, 1; 1832, Tav. 116, 3.

² Jvfr Winckelm. Mon. ined. II, Nr. 106 (Toelkens Verzeichn. II, Nr. 143), hvor en lign. Figur er ledsaget af Indskr. *Tute*.

³ Udg. i Micalis Ant. Mon. (1832) Tav. 116, 13, og Impr. gemm. I, 131. Jvfr Winckelm. Mon. ined. II, No. 125, hvor *Pele* med etrusk. Skrift læses ved en lign. Figur.

⁴ Udg. i Impr. gemm. I, 39.

Green i Hænderne (som det synes), gaaende, med flagrende Klædning. Karneol. R. Angr. af Ilden.

28. En Palæstrit eller Athlet, som holder en Hakke (*σκαπάνη*, til at jævne Kamppladsen eller betegne Maalet med) paa Skuldren og rækker sig ned efter en paa Jorden staaende Salvevase, der er forsynet med et Baand. Brændt Karneol.¹ R.

29. To Palæstriter, staaende i Samtale, den ene med en Stav, den anden med en Strigilis i Haanden. Karneol. R.

Ryggen af Skarabæen afbrudt.

30. En Quadriga med Vognstyrer, som holder stille; forfra seet. Karneol. R. Angr. af Ilden.

31. Et Spand af 4 Heste. Hvidbrændt Karneol. Fr.

32. En Mand tilhest, som fører endnu en Hest ved Tøilen. (En Veddeløbs-Rytter, *desultor*.) Karneol. R. Fr.

33. En med Landse væbnet Rytter. Karneol. R.

34. En nøgen mandlig Figur, som holder en amphora-formet Krukke under det af et Dyrehoved udrindende Vand.² Karneol. R.

35. En halvblottet qvindelig Figur lustrerer sig, staaende ved et Badebækken, der hviler paa en Söilefod. Karneol. R. Skarabæens Ryg afbrudt.

36. Erotisk Symplegma af 2 mandlige Personer, den ene liggende paa et Leie, den anden staaende, med en bag Ryggen flagrende Chlamys. Karneol. R.

37. En ubeklædt Mand, som staaende strækker de løftede Arme og Benene med böiede Knæe ud til begge Sider; han synes at være fremstilt bagfra, med Hovedet dreiet til venstre. Formodentligt en Giögler (*κωβισήρ*, *histrion*). Imellem Benene sees en af 3 Kugler dannet Gienstand (af Liighed med den paa Nr. 20). Karneol. R.

¹ Udg. i Micalis Ant. Mon. (1832) Tav. 116, 22, og Impr. gemm. I, 43.

² Figuren synes at træde ud af en aabnet med Nagler beslaaet Dör; men denne er öiensynligt senere indgraveret for at skiule en Stenen paa dette Sted tilföiet Beskadigelse, der havde borttaget Bagdelen af Figuren.

38. En mandlig Figur, som bærer et Skiold (?) foran sig med begge Hænder. Karneol. R.

39. En mandlig Figur, løbende, med ubestemte Gienstande i Hænderne. Hvidflammet Karneol. R.

*40. En vinget Havhest (Hippokamp). Graaplettet Quarts. Med antik Guldring. L.

41. En vinget Hest med Tøile; under den en Delphin.¹ Karneol. R.

42. En vinget Tyr. Graagrøn Jaspis. R.

43. En Löve i angribende Stilling. Stribet Onyx. R.

44. En Löve, som angriber et Vildsviin. Löven staaer opreist paa Bagbenene; foran Vildsvinet sees een af dens Unger. Stribet Onyx. Med antik Guldring og zürlig Indfatning om Siden af Guldtraads-Arbeide. Fr.

45. En Löve, som overvælder en Tyr. Karneol. R.

46. En Kamp mellem to Dyr, som det synes. Figurerne ere meget uformelige, muligen ufuldendte. Karneol. R.

47. En Hest med Tøile, løbende, med tilbagevendt Hoved. Karneol. R.

48. En løbende Hund. Karneol. R.

49. En Hyrdehund, i langsomt Løb. Onyx af 5 Lag. R.

50. To Fugle (Giæs) forbundne med hinanden ved Hovederne; formodentlig som Offergienstande, ligesom den følgende. Karneol. R.

51. En Fugl, liggende med udstrakte Been. Paste af blaategs. Glas (Smalt). R.

52. En Blækfisk (*polypus*).² Smalt-Paste. R.

¹ Neptuniske Symboler, jvfr Gerhards Griech. Vasenb. Th. I, p. 41-42, Taf. 10, hvor vingede Heste sees for Poseidons Vogn.

² Af en Form forskiellig fra den, under hvilken dette Södyr sædvanligt er afbildet paa antike Monumenter. — Muligt er Fremstillingen at forklare om Indvolde, bestemte til Extispicium, ifölge Liigheden med den Gienstand, som Haruspexen oftere holder i Hænderne, see Stoschs Gemmesaml. II, Nr. 1844-45.

GRÆSKE OG ROMERSKE SKARABÆER.

*53. Et ungdommeligt Hoved. Ansigtets Form er ædel; Haaret er behandlet paa en eiendommelig overfladisk Maade. Karneol. R.

*54. En vinget Løve med spidse Horn og udstrakt Tunge, liggende. Karneol. R. L.

55. En Heros, staaende, holder Skioldet med h. Haand foran sig paa et Klippestykke, paa hvilket han tillige har sat Foden; i v. Haand har han det dragne Sværd. Han er ube-klædt og bærer en rund Hielm. Gul Topas. R.

56. Anubis-Mercurius med Hundehoved, staaende med Caduceus i v. Arm og en Palmegreen i h. Haand; han er iført en kort Tunica og Kappe.¹ Paa Ryggen af Skarabæen er det samme ægyptiske Symbol indgraveret, som findes paa de 2 følgende. Karneol. Med antik Guldring.

57. Mercurius med Caduceus i v. Arm og en Offerskaal (som det synes) i h. Haand og en ægyptisk Gud med Dyrehoved (Anubis), som holder et rundt Kar (?) foran sig, staae hver paa sin Side af et stort ægyptisk Symbol (Isis's), nemlig det guddommelige Hovedsmykke, bestaaende af en Skive med to opreiste Fier eller Palmegrene mellem 2 Horn, hvortil forneden to Ax ere föiede. Smaragd. Med en antik Ring af Bronze.

58. Samme ægyptiske Symbol, i forvansket romersk Fremstilling. Stribet Onyx. R.

59. En Skiænkekande, hvis Hank foroven er prydet med en Dyrefigur. Sort Jaspis. R.

¹ Jvfr de ægypt. Antiquiteter Nr. 89, Not. Nedenf. Nr. 671.

Anden Klasse.

Værker i ældre Kunststil.

De første, Nr. 60-67, slutte sig nærmest til Frembringelserne af den etruske, med den ældste græske beslægtede, Kunst, idet Legems-Formerne ere af en overdreven Muskulatur, Personernes Stillinger voldsomt fordreiede og ligesom sammentrængte til at fylde Rummet. Sphinxen paa Nr. 65 ligner ved sine brede med Spidserne tilbagebøiede Vinger og sin Hovedbedækning de hyppigt forekommende etruske Fremstillinger af dette Væsen. Hunden Orthrus paa Nr. 67 er udført omtrent paa samme Maade som de kugelformigt graverede Skarabæer. Paa 5 af dem findes den saakaldte kornede eller etruske Rand. — De følgende, Nr. 68-73, bære meer eller mindre Særkiender af den græske Stil, som var den herskende i den 1ste Halvdeel af det 5te Aarhundrede, forinden Kunsten endnu havde naaet sin Høide. Legemets Former ere noget skarpt eller tørt behandlede, iøvrigt paa flere, Nr. 70-72, af fortrinlig Udførelse; over Stillingen er høitidelig Ro og Alvor udbredt, hvilken dog paa Nr. 68-69 grændser til det stive og tvungne. Ansigtsformen er især paa Nr. 70 archaisk; Haaret paa de mandlige Personer, Nr. 68, 70 og 72, er ordnet i symmetriske Rader; Skiæget paa Figuren Nr. 71 er kileformet. Paa Nr. 69 findes den ældre Klædedragt, hvis forskiellige Stoffer omhyggeligt ere angivne. Vildsvinet med de stivt opstaaende Börster paa Nr. 73 ligner den paa ældre græske Mynter sædvanlige Typ af dette Dyr. Forestillingerne ere med Undtagelse af to

omgivne af den kornede Rand. — De sidste, Nr. 74-81, danne Overgangen til den følgende Klasse.¹ Idet de ved en friere Behandling i flere Henseender vise sig at tilhøre en Periode, da den ældre Stil allerede var forladt, bære de dog endnu Spor af denne ved en stærk Fremhæven eller ængstelig Behandling af Legemets Former, ved Personernes Stillinger, der dels ved Fordreielse synes beregnede paa at udfylde Rummet (som paa Nr. 75 og 81), dels karakterisere sig ved en tvungen Holdning (paa Nr. 76 og 78) eller ved en høitidelig Fremtræden (paa Nr. 79), endeligen ved den i stive Folder hængende Klædning. De ere overhovedet af ziirlig og omhyggelig Udførelse; 3 af dem have den kornede Rand.

*60. En Slangebesværger. Ikkun bedækt med en tilbagekastet Chlamys staaer han med Haanden under Hagen i opmærksom Stilling foran en stor Slange, der snoer sig om en Søile. Med k. Rand. Onyx. R. Fr.

*61. En lign. Forestilling. Manden bøier sig ned for at gribe Slangen med h. Haand, idet han med den venstre hæver en lille krum Stav imod den. Med k. Rand. Karneol. R.

*62. En Rytter paa en styrtet Hest. Den skiæggede Mand, der er ubeklædt og med Undtagelse af et stort ovalt Skiold uvæbnet, vender sig tilbage og synes med h. Haand at drage en Landse ud, hvormed hans Side er giennemboret.² Karneol. R.

63. En ubeklædt Yngling, der døende synker til Jorden. Med Hovedet heldet ned over Brystet og Hænderne sammenknugede foran dette, hviler han endnu paa det ene Knæ. Med k. Rand. Violet Paste. Fr.

¹ Til disse slutte sig de i Indl. til 3die Kl. S. 18 fremhævede Nr.

² Jvfr en lign. Forestilling i Stoschs Gemmesaml. IV, 22. — Muligt er Landsen Rytterens egen, hvilken han holder beredt til Forsvar mod en forfølgende Fiende.

64. En Heros med sine Vaaben. Ubeklædt staaer han med Hielmen i den ene Haand og holder Sværdet i Skede med den anden; ved Foden sees Skioldet, prydet med en Maske. Med en etruskisk Rand i Form af en Zikzakkbord. Stribet Onyx.

10 Lin. h.

65. En siddende vinget Sphinx, hvis Hoved er bedækket af en Hue med en fremstaaende Fier eller Zirat. Ufarvet Paste, gjennemboret. 13 Lin. h. 4 Lin. tyk.

66. En Løve med spidse Horn og udstrakt Tunge, siddende; dens lange Hale staaer lige op. Med k. Rand. Stribet Onyx. R.

67. Geryons tohovedede Hund Orthrus. Løbende seer den sig tilbage med det andet Hoved, der befinder sig paa en fra Ryggen opstaaende Hals. Karneol.

68. Apollo, ubeklædt, gaaende med Buen i v. Haand og en Piil, hvis Spids er nedadvendt, i den høire (Tegn paa formildet Vrede). Med k. Rand. Karneol.

Bagdelen af Hovedet og den h. Arm afbr.

*69. Haabets Gudinde, Elpis, der holder en Blomst frem i h. Haand, idet hun, langsomt bevægende sig, med v. Haand holder sin Overklædning (Himation) op. Denne er sammenhæftet over h. Skulder, fra hvilken den hænger ned i stive Læg; under den sees paa v. Side en (ulden) Chiton af fine bølgeformede Folder, som er forsynet med Halværmer og naaer til Anklen. Med Indskr. ΤΥΡΤΙΥΙC (? retl. paa G.), der synes at være indgraveret i en langt senere Tid end Figuren, med plumpe og usikre Træk. Karneol. R.

*70. Fragm. Overdelen af en Yngling med store Vinger, i sammensunken Stilling, Hovedet bøiet ned over Brystet og Armene slapt nedhængende, som en Sovende eller Døende. (En Dødens Dæmon eller sørgende Eros.) Karneol.

*71. En skiægget Heros, ubeklædt og ubevæbnet, er ned-sunken paa det ene Knæ og drager med v. Haand en Piil ud,

hvormed han er saaret i Armen eller Siden. Med k. Rand. Plasma.

*72. Fragm. En Diskuskaster, af hvilken ikkun det foroverbøiede Hoved med en Deel af Brystet, den sænkede Arm, der holder Kasteskiven, og det ene bøiede Knæ ere levnede. Med k. Rand. Stribet Onyx, som har været giennemboret, men er afsauget paa Bagsiden.

73. Et Vildsviin. Med k. Rand. M.bruun Paste med hvid Stribe.

*74. Prometheus former Mennesket af Leer, staaende, i böiet Stilling. Med k. Rand. Stribet Onyx. Underdelen afbr.

75. En ubeklædt Yngling i böiet Stilling, lænet til en Stav eller et Spyd, med sin Hund foran. (Adonis eller Meleager.) Med k. Rand. M.bruun Paste med hvid Stribe.

*76. Raadslaaende Heroer. To yngre, den ene med Hielm og Skiold, den anden med Hielm og Pantser, staae foran en siddende bekrandsset (?) Olding, der har en Kappe om Underdelen; bagved denne synes endnu en fjerde at have staaet. (Nestor med andre af de græske Heroer for Troia.) Stribet Onyx. R. Fr.

77. En Amazone trækker knælende en Piil ud, af hvilken hun er saaret i den v. Arm; den h. Haand holder en Stridsøxe, ved Siden ligger det halvmaaneformede Skiold (Pelta). Hendes Beklædning bestaaer i en kort paa h. Skulder løsnet Chiton (eller Skind) og Sandaler, som ere bundne opad Benet; Haaret, bagtil ombunden, hænger frit ned ad Nakken. Med k. Rand. Karneol. R.

78. En Yngling med tilbagekastet Chlamys, staaende med v. Haand støttet til en Landse, rækker den høire til en Kvinde, der staaer foran ham med en Stav (?) i Haanden; hun er iført en i stive Folder hængende Diplois. (Jason og Medea, eller Orestes og Elektra.) Bruun Paste.

79. En Heros, væbnet med Hielm og Skiold, gaaende med en Låndse paa Skuldren. Han bærer en tilbagekastet Chlamys, som hænger i stive Folder til begge Sider. Guulgrøn Paste. Ov. slidt.

80. En Auspex eller Pullarius, staaende med en Pose med Æde i i den ene Haand og en Skaal i den anden; ved hans Fødder er et Kar eller Beholderen for Fuglen.¹ Blaa og grøn Paste af flere Lag med hvide Striber. Ov. angr.

81. En Slangebesværger, som paa Nr. 61. Violet Paste. Fr.

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. II, 1842 (Toelkens Verzeichn. p. 77, Nr. 175).

Tredie Klasse.

Græske og romerske Værker fra den uddannede Kunsts Periode.

Ligesom de Værker, der indeholdtes i de to foregaaende Klasser deels ved Formen af Gemmen, deels ved Stilen i de indgraverede Figurer, eller i begge Henseender tillige, viste hen til en Periode, da den antike Kunst endnu ikke var aldeles udviklet, saaledes giver den i nærværende Klasse ordnede Række et Billede af Kunsten, som den, efter at have naaet sit Høidepunkt, igiennem Aarhundreder (fra Enden af det 5te Aarh. før til Midten af det 3die eft. Chr.) øvedes hos Grækerne og i Romerriget. Det ubehjelpsomme, raae eller maniererede, som betegnede den ældre Periode, findes ikke længere i disse Værker, som i det Hele bære Præget af den færdige, i alle Retninger forsøgte Kunst; men de ere iøvrigt høist ulige indbyrdes i Henseende til Stiil og Udførelse, det være sig paa Grund af de forskiellige Tider og Steder, de hidrøre fra, eller det større og mindre Talent, der har været i Virksomhed, eller den Omhu, der er anvendt paa Arbeidet. Blandt Gemmerne findes endeel, der udmærke sig ved skiön Stiil og fortrinlig Udførelse; saaledes af Hoveder: Nr. 583, 641, 643, 760, 796, og af dem, der forestille Portraiter: Nr. 980, 999, 1003, 1007; af hele Figurer: Nr. 256, 323, 388, 610, 851, 949, 1142, 1194, 1203. Andre tiltrække tillige ved Naiviteten og Lune, som Nr. 408, 411, 461, 496, 1169, 1248. Naturtroe og karakteristiske Fremstillinger af Dyr haves paa Nr. 1302, 1346, 1362, 1364, 1383, 1409 o. a.

Exempler paa en ziirlig og fiin Gravering ere, foruden flere af de nævnte: Nr. 360, 530, 819, 1205, 1265, 1359, 1398. Ligeledes ere ikke faae af Pasterne Afstøbninger af fortrinligt skaarne Stene; men paa Grund af Glassets angrebne Overflade kunne de ofte ikke ganske vurderes. Paa den anden Side fattes det heller ikke paa maadelige Værker, som ere udførte med Skiödesløshed eller udgaaede fra en haandværksmæssig Produktivitet; de vise dog i Almindelighed den övede Haand og ere hævede over den Ukyndighed og Sletthed, der betegne Arbejderne fra Kunstens Forfalds-Periode. Hist og her findes Forestillinger, i hvilke Enkeltheder minde om den ældre Kunststil, saaledes: skarpe Legemsformer, paa Nr. 818, 912, 1101; kileformet Skiæg og symmetrisk Behandling af Haaret, paa Nr. 247-48, 652, 1023; tvungne eller sammentrængte Stillinger, paa Nr. 138, 1100, 1102, 1171-72; den archaiske Form af Vinger, paa Nr. 767-68, 778. Ogsaa ere Guddomme undertiden fremstillede efter den ældre Typus, som vedligeholdtes igiennem hele den romerske Periode, nemlig Athena Promachos Nr. 242, den skiæggede Mercur Nr. 284-85, den skiæggede Bacchus Nr. 319-24, og Spes Nr. 607-8.

Hvad Herkomst og Tid angaaer, findes der vel ikke faae Værker, som bære den græske Kunsts Stempel (hvoriblandt de bedste af de ovenfor udhævede), hvad enten de ere frembragte i græske Stæder under Uafhængighedens Periode, eller de ere udførte efter græske Forbilleder eller af græske Kunstnere i Rom, og ligeledes gives der flere Værker, som ifølge Forestillingen snarest maae antages at hidrøre fra græske Stæder og Lande, f. Ex. Stadsymboler (Nr. 635-36, 640, 936) og Portraithoveder (Nr. 985-88); men den overveiende større Deel er dog at henføre til den under Kaiserne blomstrende romerske Kunst. Endeel af Guddommene ere saaledes afbildede i romersk Dragt, eller i Stillinger og med Attributer, som alene eller fortrinnsviis forekomme paa romerske Mynter: Juno Nr. 133, Mars

Nr. 250-55, Fortuna Nr. 587-94 og de fleste af de følgende ringere Guddomme. Venus med Vaaben, Nr. 269-79, synes at være en Fremstilling af denne Gudinde som Stammermoder for den juliske Kaiserslægt og de hyppige Gientagelser at henhøre til Tiden efter Cæsar, der bar et saadant Billede i sin Segtring¹. De fleste af de ægyptiske Guddomme: Serapis, Isis, Harpokrates og Anubis, Nr. 661-71, ere fremstillede som i andre romerske Værker fra Slutningen af det 1ste og Begyndelsen af det 2det Aarh.² Steenbukkens Tegn paa Nr. 453, 730-34 er som Augustus's Horoskop vel især fra hans Periode bleven optaget; Maanen med Syvstiernen Nr. 740-41 er en romersk Mynttyp. Paa Nr. 836 sees Hercules som romersk Herme, og de græske Heroer synes undertiden at fremtræde i romersk Rustning, f. Ex. Achilles paa Nr. 887. Romulus og Remus, diede af Ulvinden, findes paa Nr. 937-44 og 1190. Foruden Hovederne af bekiendte romerske Personer, Nr. 990-1014, findes ogsaa blandt de ubestemte Portraiter endeel, der synes at være romerske, Nr. 1035 f., nogle med sikke Kiendtegn, som Nr. 1060, 1073-75. Endnu forekomme hist og her Dragter, Nr. 1115-16, 1176, 1288, Offer-Redskaber, Nr. 1103-4, Vaaben og Felttegn, Nr. 118, 120, 566, 661, 1119, 1121, 1123, 1512, 1567, som henvise til Rom. Endeligt ere af de tilføjede Navne og Bogstaver de fleste romerske fra Kaisertiden.

I. GUDEKREDSSEN.

1. Titaner og Giganter.

82. Saturn (Kronos), staaende med et Scepter i v. Haand og sit seglformede Vaaben (αἰρη) fremrakt i h. Haand. En

¹ Dio Cass. XLIII, 43: το γλύμμα ἄφο. ἐνοπλον ἐφόρει.

² Jvfr. Plin. H. N. XXXIII, 12. *Jam Harpocratem statuasque ægyptiorum numinum in digitis viri quoque portare incipiunt.*

Kappe er slynget om Lænderne samt v. Arm, og synes tillige at bedække Hovedet bagtil. Karneol. R.

83. Samme, thronende, med det tilhyllede Baghoved støttet af den paa Ryglænet hvilende v. Arm; Harpen er i h. Haand, Overkroppen blottet. L.violet Paste. Ov. angr.

*84. Hoved af Cybele (Rhea, Gudernes store Moder), med Prydelse af det omvendte Kornmaal (Modius) og Slør. Karneol.

85. Prometheus, siddende med en Hammer i Haanden, sammensætter Knokkelbygningen til Dannelsen af det menneskelige Legeme. En Kappe ligger over hans Been.¹ Chalcedon.

86. En Gigant, bekæmpet af Mars. Den slangefodede Gigant, med en Steen i h. Haand, hæver den med et Dyreskind omviklede v. Arm til Forsvar imod Guden, der staaer over ham med løftet Sværd. Bruun Paste.

2. De 12 olympiske Guder.

JUPITER.

*87. Jupiter(-*Juvenis* eller -*Anxur*), ungdommelig, ubeklædt, staaende med Lynilden i den sænkede v. Haand og den opløftede höire støttet til et langt Scepter. Forfra seet. Karneol.

Underdelen fattes.

88. Den skiæggede Jupiter (Zeus), staaende med Örnen paa den udstrakte höire og Sceptret i v. Haand. Han bærer Krands om Hovedet og en tilbagekastet Chlamys; foran ham er et Altar. Blaa uigjs. Paste.

*89. Jupiter, thronende med en Offerskaal i den udstrakte höire, Sceptret i v. Haand. Han er fremstilt forfra, med en Kappe lagt over Underdelen; ved Födderne er Örnen, opadseende. Chalcedon. R.

¹ Jvfr ovent. Nr. 74.

90. Samme, fremstilt fra Siden. Karneol. R.
 91. Samme Fremstilling. Karneol.
 92. Samme Fremstilling. Violet Paste.
 93. Samme Fremstilling. Örnen sidder paa et lidet Altar.

Violet Paste.

*94. Samme Fremstilling, uden Örnen. Chalcedon. Fr.

95. Jupiter som Tordengud (*Κεραύνιος, Fulgurator*), staaende med Lynilden i den høire og Sceptret i den v. Haand. Han er ubeklædt; foran venter Örnen, opadseende. Gul Paste med hvide Striber.

96. Samme Forestilling; en Chlamys er viklet om v. Arm. L.grøn Paste med blaa Stribe. Ov. angr. L.

*97. Samme, thronende, med lign. Attributer. En Kappe bedækker Underdelen. Onyx. R.

98. Samme Fremstilling. Karneol. Fr.

99. Den olympiske Jupiter (*Νικηφόρος, Victor*), thronende, med et Victoriabillede paa den udrakte høire, og Sceptret i v. Haand. Foran Örnen. Violet Paste.

Ov. angr. Fr.

100. Jupiter, som staaende holder paa den udstrakte h. Haand en liden Minerva-Victoria-Figur, der rækker ham et Overflødighedshorn med den ene Haand og i den anden holder en Palmegreen (?)¹; Jupiters v. Haand er støttet til Sceptret. Han er bekrandset og bedækt med en foran nedhængende Kappe; ved Foden sidder Örnen. Med Indskrift Α ΠΡΟΠ. Chalcedon. R.

101. Jupiters Hoved, under hvilket den flyvende Örn samt Sceptret. Gul Paste. Ov. angr. og iris.

102. Leda, bagfra seet og blottet, synes bortgaaende at ville unddrage sig den til Svane forvandlede Jupiter ved at

¹ Jvfr nedenf. de pantheistiske Minerva-Billeder Nr. 689 f.

trække Gevandt, hvilket den har grebet med Næbet, til sig. Ufarvet Paste.

103. Samme, ligeledes fremstilt bagfra, staaer med det aftagne Gevandt i Hænderne og seer ned til Svanen, der rækker Halsen i Veiret. Med k. Rand. Stribet Onyx.

*104. Leda, kiærtegnet af Svånen. Hun sidder paa Hug og holder med begge Hænder det aftagne Gevandt, der flagrende danner en Bue over Hovedet. Karneol. R.

105. Samme, liggende og blottet, kiærtegnes af Svanen. M.bruun Paste. Ov. angr. og iris.

106. Ægina, hvem Jupiter i en Örn's Skikkelse bortførte til Öen Oenone, der fik Navn efter hende, sidder i nedböiet Stilling paa Jorden; over hende svæver Örn'en med et Scepter (eller en Dobbelt-Thyrsus) i Klöerne. Ved Siden af hende er en Myre anbragt, sigtende til Mythen om Öens ældste Indbyggere, Myrmidonerne, som skulde have Navnet deraf, at Jupiter paa Sönnen Æacus's Bö'n om at befolke den tomme Ö havde forvandlet Myrer til Mennesker. Bag Ægina er et Træ, foran en Kurv og et Ax, hvorved hun rimeligen betegnes som en Naturgudinde, en Giverinde af Frugtbarhed, hvilket hun ifølge andre Monumenter synes at være bleven anseet for.¹ Stribet Onyx. R.

107. Samme Forestilling. Bag Ægina er et Ax istedetfor Træet. M.bruun Paste.²

108. Ganimedes, som föres op til Olympen af Jupiters Örn. L.bruun Paste. Ov. angr.

109. Ganimedes giver Jupiters Örn Föde af en Skaal, siddende paa en Steen. Ved Siden er et Træ. Karneol. R.

¹ See Panofkas Aftn. Zeus u. Ægina (Berl. 1836). Tidligere forklaret om Psyche under sine Prövelser (jvfr. Toelkens Verzeichn. p. 163, Nr. 713), af Gerhard (Ant. Bildw. Taf. CCCXI, 26-32. Prodrömus p. 75, Not. 51) om Proserpina eller en lignende mytlisk Person, omgivet af cerealske Atributer.

² Jo, bevogtet af Argus, see nedenf. Nr. 1156.

110. Lynilden. Med Indskrift NILA ΓΛΗ (retl. paa P.). Blaa Paste.
111. Jupiters Örn med Lynilden i Kløerne og Vingerne udbredte til Flugt. Karneol.
112. Den samme med tilbagevendt Hoved. Sardonyx.
113. Samme Fremstilling. Gul Paste. L.
114. Fragm. af en lignende. Violet Paste.
115. Jupiters Örn med Lynilden i Kløerne og en Seirskrands i Næbet, svævende over et bekrandsset Altar. Brændt Karneol.
116. Samme med en Seirskrands i Næbet, staaende paa et med en Girlande prydet Altar. L.bruun Paste.
117. Samme Forestilling. Ved Siden af Öرنen er en Palmegreen. Heliotrop.
118. Samme med Krands og Palmegreen i Næbet paa et rundt Altar. Dettets Forside er prydet med en Quadriga i Relief; fra h. og v. Side af det springer foroven et Tyrehoved med Hals, forneden en Laurbærgreen frem; bagved sees et romersk Felttegn. Mörk Paste med hvid Stribe.
119. Samme med en Palmegreen i Næbet paa et rundt Altar, som foroven er prydet med to fremspringende Vædderhoveder og paa Forsiden med den ophævede Fremstilling af Romulus og Remus, som dies af Ulvinden (?). Nederst paa hver Side af Altret sees Hoved og Hals af en Buk. L.bruun Paste. Fr.
120. Öرنen, staaende med en Krands i Næbet, imellem to romerske Felttegn. Karneol.
- 121-22. Öرنen med udbredte Vinger i Midten af en Laurbærkrands. Paster, bruun og onyxlignende.
123. Öرنen flyvende med et Scepter i Næbet og en Palmegreen i Kløerne. Violet Paste. Ov. ang.

124. Örnen, staaende paa en Basis med de samme Symboler, som det synes. Mörk Paste. Fr.

125. En Örn, som sönderriver en Hare; et fra Jupiter sendt gunstigt Varsel. Den staaer paa et Altar. Karneol.

126. Samme Forestilling, uden Altaret. Heliotrop.

127. Samme Forestilling. Bruun plettet Agat.

128. Samme Forestilling. Stribet Onyx. R.

129-30. Samme Forestilling. Örnen har Vingerne udbredte. Mörk og l.bruun Paste. Nr. 130 l.

131. En Örn paa et Altar med en Hare i Kløerne (?), opadseende. Grøn Paste. Ov. angr.

132. En Örn kæmpende med en stor Slange, der reiser sig i Bugter foran den. Ligeledes et Jupiters-Omen. Sort Paste med hvid Stribe. ¹

JUNO.

* 133. Juno (Here) staaende med et langt Scepter i den v. Haand og en Offerskaal fremrakt i den höire. Hun er smykket med Diadem over Panden og iført en Stola med overkastet Palla, der hænger ned foran. Hvidbrændt Karneol.

134. Samme med Paafuglen ved Födterne. Violet Paste. Ov. angr. L. ²

NEPTUN.

135. Brystbillede af Neptun (Poseidon) med et dobbelt Perlebaand om Haaret.³ Bruun Paste. Ov. iris.

136. Et lignende med et flettet Bind eller Krands om Haaret. Med k. Rand. Karneol. Underdelen afbr.

* 137. Neptun, staaende med det ene Been støttet paa et

¹ Jvfr Örnene Nr. 1441-42.

² Paafugle, see nedenf. Nr. 1458-59.

³ Jvfr med dette og det fölg. Hoved de ganske lign. i Stoschs Gemmesaml. II, 438-39, hvor Treforken er tilföiet.

Klippestykke (som den, der fastholder Landjorden, *Ασφάλιος, Γαιήοχος*). Med den v. Haand holder han Treforken; den h. Arm hviler paa Knæet. Foran ham er en Delphin. Sort Jaspis. Fr.

138. Samme, med den ene Fod paa Forstavnen af et Skib. Treforken er i h. Haand; om den v. Arm, der hviler paa Ryggen, er en Chlamys slynget. Med k. Rand. L.bruun Paste.

139. Samme Forestilling, uden k. Rand. Sarder.

140. En lign. Forestilling. Bruun Paste. Ov. angr. og iris.

141. Samme med en Delphin paa den udrukte h. Haand og Treforken hvilende i v. Arm. Paste af et blaåt og et hvidt Lag. Fr. L.

142. *Amygone*, den af Neptun elskede Danaide, knælende med en Vandkande i h. Haand; i hendes v. Haand er Neptuns Trefork. Mørk Sarder (?). I et Fragm. af en antik Jernring. ¹

143. Samme Forestilling. *Sardonyx*. Paa Bagsiden Spor af antik Indfatning.

144. Samme, uden Trefork, i Begreb med at øse Vand af den af Neptun fremkaldte Kilde. Foran sees et Klippeestykke.² Med k. Rand. Stribet *Onyx*. I et Fragm. af en antik Jernring. Angr. af Ilden.

145. En Delphin med en Trefork. *Onyx*. L. ³

146. Et Neptuns-Altar, paa hvilket et Oxehoved ligger som Offer. Altaret er foroven prydet med Vædderhoveder og staaer i en paa 4 Söiler hvilende Tempelbygning (*Naos tetrastylus*). Nedenunder sees en Delphin. L.bruun Paste. Fr. ⁴

¹ Jvfr Plin. H. N. XXXVII, 3.

² Muligt en anden af Danaiderne i Begreb med at udføre [Strafarbeidet i Underverdenen.

³ Jvfr nedenf. Nr. 1127-28.

⁴ Ringere Hav-Guddomme. see Nr. 628 f. Hav-Dæmoner og Sö-Uhyrer, see Nr. 746 f.

CERES.

147. Ceres (Demeter), staaende med Ax i den sænkede h. Haand og en Skaal (Patera) fremrakt i den venstre, iført en Dobbelt-Chiton. Ved Fødderne er et Kornmaal (Modius), hvori tre Ax. Onyx. R.

148. Samme, staaende med Ax i den h. Haand og en Skaal med Frugter opløftet i den venstre. Haaret er prydet med et Diadem. ¹ Karneol.

149. Samme. Karneol. Fr.

150. Samme. Violet Paste. Ov. angr.

151. Samme. Ved Siden sees en Myre med et Korn i Munden (jvfr Nr. 1492 f.). Karneol.

152-53. Samme Fremstilling. L.violet og l.grøn Paste.

Paa Nr. 153 Ov. angr. og iris.

154. Samme Fremstilling; Axene ere i v., Skaalen i h. Haand. Med Bogst. \wedge N C. Karneol.

155. Samme. Istedetfor Myren sees under den opløftede v. Arm et Bind (Tænia) eller Blade-Baand til en Krands. Plasma.

156. Ceres, lænet til en Støtte, med et Overflødighedshorn i v. Arm og Ax i h. Haand. Violet Paste. Fr. Ov. angr.

157. Ceres, thronende, med Ax i den fremrakte h. Haand, den venstre støttet paa Sædet. Hun er iført en lang Chiton og har et Overgevandt liggende over Underdelen. Plasma. R.

158. Samme. Gul- og grøn-pletet Jaspis.

159. Samme; foran sees Myren med et Korn i Munden. Lign. Jaspis. Paa Bags. Spor af antik Indfatning.

160. Ceres, kiørende paa en med vingede Drager forspændt Vogn, med Fakler i Hænderne for at opsøge sin bortrøvede Datter Proserpina. Grün Paste. Fr. Ov. angr. ²

¹ Muligt *Fides* (den personificerede Troskab), ifølge Indskrift paa romerske Kaiser-Mynter.

² Jvfr Ceres paa Bags. af Nr. 525.

161. Hoved af Ceres eller Proserpina (Kora), ungdommeligt; Haaret er prydet med Ax og bagtil opbundet. Karneol.

162. En Moderguddom med et Barn paa Skiødet (Demeter Kurotrophos¹). Hun er tilhyllet og sidder paa et Steensæde med Ryglæn. Med k. Rand. Violet Paste. Ov. angr.

163. En lign. Forestilling. Barnet tager Die af Brystet; Sædet er en firbenet Stol uden Ryg. Bruun Paste. Fr.

164. En lign. Forestilling. Moderen har Overdelen blottet og sidder paa en lignende Stol; Barnets Arme ere indsvøbte. Karneol. R.

165. En Modius, over hvilken to Overflødighedshorn; ved hver Side et Ax. Onyx.

166.* To krydslagte Overflødighedshorn (*δίεργας*), som have et Plougjern imellem Frugterne og ende i Bukkehoveder, over et rundt Altar. Bruun Paste.

167. To lign. Overflødighedshorn over en Kurv med udhængende Druer. Bukkehovederne have en Krands i Munden. Bruun Paste.

168. To Overflødighedshorn, anbragte eet paa hver Side af en Kurv, fra hvis spidse Bund to Ax udgaae. Ovenpaa Kurven sidder en Fugl, ligeledes paa begge Axene (en Hane og to Höns). L.bruun Paste. Ov. angr.

169. To sammenbundne Overflødighedshorn. Stribet Onyx.

170. Et Overflødighedshorn, som ender i et Oxehoved og er omvundet med et Baand (Tænia); ved Siden et Ax. Onyx af 3 Lag (et mørkt överst).

171. Et Overflødighedshorn med Ornamenter. Violet Paste.

¹ Jvfr Gerhard Ant. Bildw. CCCXI, 15. Muligt Ino-Leukothea med Bacchusbarnet, jvfr Müllers Denkm. d. a. Kunst fortges. v. Wieseler II, Taf. 35, Nr. 408.

172. Tre Ax og to Valmuestængler, som tilligemed to Drueklaser rage frem af en Amphora.¹ Heliotrop. Fr.

173. En bekrandset Modius, af hvilken tre Ax springe frem. Karneol.

174. En lignende med Ax, Blomster og en Valmuestængel. Violet Paste.

175. En brændende Fakkell mellem to Ax. Med Navnet TIBVRTINI². Karneol. R.

176. En Græshoppe, siddende paa et Ax med en Valmuestængel ved. Granat. R.

177. En staaende So, over hvis Ryg to Ax rage frem af en ved Siden voxende Stængel.³ Violet Paste.

Med blaa forvitret Ov.

178. En So med Vinger, siddende; foran en Valmuestængel. Gul Paste.

179. En vinget So, staaende. L.bruun Paste.⁴

APOLLO.

180. Apollos Hoved med regelmæssige nedhængende Lokker og Laurbærkrands. Onyx lign. Paste. Fr. Ov. angr.

181. Samme Hoved, med en Laurbærgreen foran (?). Med k. Rand. L.violet Paste. Fr. Ov. angr.

182. Apollos Hoved, med lign. Lokker og en Haar-Sløife over Panden, omgivet af et Baand. Sardonyx af 3 Lag. R.

183. Et lign. Hoved⁵, uden Haar-Sløifen. Sardonyx af 4 Lag. R.

* 184. Et lign. Hoved med et Stykke af Brystet, der er

¹ Paa Bagsiden ere hebraiske Bogstaver og ubestemte Skriftegn, indgraverede i nyere Tid.

² Jvfr Gruteri Inscr. 874, 11.

³ Jvfr de cleusinske Kobbermynter.

⁴ Fremstillinger af en So, see nedenf. Nr. 1404 f.; Græshopper og Myrer, see Nr. 1491 f. og Nr. 1520 f.

⁵ Muligt et Portrait-Hoved, ligesom det følg. og Nr. 193-94.

bedækt af en paa Skuldren fasthæftet Chlamys. Karneol-Onyx af 3 Lag.

*185. Apollos Brystbillede med frit nedfaldende Baghaar og Laurbærkrands. Over Skuldren sees den sammenhæftede Chlamys. Karneol.

186. Et lign. Brystbillede med et Stykke af Lyren foran. Karneol. R.

187. Et lign. Hoved. Karneol.

*188. Apollos Brystbillede med en Deel af Sidehaaret slynget bagom Hovedet og Laurbærkrands. Paa Skuldren den fasthæftede Chlamys. Smaragd. (Plasma.) R.

189. Et lign. Brystbillede med Baghaaret opbundet; foran er en Laurbærgreen. Karneol.

190. Et lign. Brystbillede. Violet Paste. Ov. angr. og iris.

191. Et lign. Hoved. Onyx. Med Spor af antik Indfatning. Fr.

192. Fragm. af Apollos Brystbillede med Laurbærkrands, og Pilékogger bag Ryggen; Haaret hænger ned ad Nakken. Karneol. Ikkun en Deel af Baghovedet og Brystet med Skuldren ere levned. St.

193. Apollos Brystbillede med frit flagrende Haar og Hovedbaand, samt Chlamys. Paa Siderne en Stjerne og en Halvmaane, ovenover Navnet ΟΛΥΜΠΟΥ. Karneol.

194. Apollos Hoved uden Baand og Krands; med kunstig Frisur, idet Haaret paa Forhovedet danner en Samling af Krøller og hænger ned i een lang Lok paa Siden. Violet Paste.

195. Apollo, ubeklædt, lænet til en jonisk Søjle, paa hvilken Trefoden staaer. Han holder i h. Haand en Laurbærgreen, som rensende og sonende Guddom. Karneol.

196. Samme, gaaende med en Piil, hvis Spids er nedadvendt, i h. Haand; i v. Haand holder han Buen med en Piil paa Strængen. (Jvfr Nr. 68.) M.bruun Paste.

197. Apollo, med Chlamys om Skuldrene, aabner Laaget

paa en Cista, af hvilken en Slange kryber ud; i v. Haand holder han Bue og Piil.¹ Stribet Onyx. Fr.

198. Apollo, som Sangens begejstrede Gud, staaende med opadvendt Aasyn, holder Plektret i h. Haand og i den venstre Lyren støttet paa en Herme. Han er ubeklædt. Bruun Paste.

199. Samme, som med v. Fod paa en Steen stemmer Lyren paa Knæet. L.bruun Paste.

200. Samme med tilbagekastet Kappe slaar Lyren gaaende. Bruun Paste.

201. Samme, ubeklædt, siddende paa en Thronstol med Lyren i Armen. Bruun Paste. *ov. angr.*

*202. Apollo, lænet med v. Arm til en stor Lyre og holdende en Offerskaal i h. Haand. Han bærer en om Lænderne nedsunken Kappe; Haaret er bundet i en Sløife over Issen og falder ned ad Skuldrene. Under den h. Arm sidder en Gryph opadseende, ved Siden af Lyren en Svane. Plasma.

203. Apollos Trefod, paa hvilken den ham helligede Ravn staaer med en Laurbærgreen i Kløerne. Paa den ene Side af Trefoden sees Apollós Pilekogger samt Bue, paa den anden Side en Laurbærgreen. Ovenover ere Bogstaverne **M F**, hvilke tilligemed en ubestemt Gienstand i Fuglens Næb synes tilføiede af en senere ubehjelpsom Haand. Karneol.

204. Trefoden med Ravnen og den apollinske Slange. Slangen snoer sig op omkring Trefoden for at gribe en aflang Gienstand; som Ravnen holder i Næbet. Ved Siden er en Laurbærgreen, ovenover en Krands. Karneol. Paa Bags. Spor af antik Indfatning. Fr.

205. Ravnen, staaende paa en Laurbærgreen, foran et lidet brændende Altar. Onyx lign. Paste.

¹ Jvfr Impr. gemm. V, 73.

206. Ravnen med en Laurbærgreen i Kløerne. Karneol.

207-8. Samme Forestilling. L.bruun og sort Paste.

209. Ravnen staaende foran et brændende Altar. Onyx.
I et Fragm. af en antik Jernring. Fr.

210. Ravnen paa et Vædderhoved (som Offersymbol); i Munden af dette sees en Laurbærgreen, ovenover er en Halvmaane. (Jvfr Nr. 246.) Onyx. R.

211. Apollos Gryph, som med Næbet og det ene løftede Forbeen holder et Fiirbeen¹. Mørk Paste med hvid Stribe.
Ov. angr.

212. En Muus, Apollo Smintheus's Symbol, med Halen slynget om Stænglen af et (Apollo viet) Ax, der er anbragt over den.² Granat. R. ³

DIANA. ⁴

213. Diana (Artemis) som Lys-Gudinde (*Φωσφόρος, Lucifera*), staaende med en Fakkell i hver Haand. Hendes Dragt er en Dobbelt-Chiton. Karneol.

¹ Fiirbenet (*γαλέωτης, stellio*) var et apollinsk Dyr, enten med Hensyn til Solguden som det Dyr, der søger Solen og bevæger sig i Middagsheden, eller hørende til Apollo Sauroktonos (Plin. H. N. XXXIV, 19, 10) som det, der benyttedes til Orakelspørgen, eller overhovedet fordi det ansaaes for udrustet med prophetisk Gave (Pausan. VI, 2). Jvfr Welcker Acad. Kunstmus. zu Bonn (1827), p. 74 f. Feuerbach Vatic. Apollo, p. 226 f.

² Den især i Troas under Tilnavnet Smintheus dyrkede Apollo blev afbildet med en Muus (*σμίνθος*) under Føden eller paa den udstrakte Haand, enten ifølge den af Strabo (XIII, p. 604) fortalte Begivenhed, eller som Beskytter mod de fordærvelige Markmuus (Strabo XIII, p. 613), eller fordi Musen af lign. Grunde som Fiirbenet (jvfr foreg. Anm.) ansaaes for et apollinsk Dyr. — Ax tilkom Apollo som Sædens Beskytter. Blandt hans Tilnavne var Erythibios, den som afvender Rusten fra Kornet (Strabo XIII, p. 613); fra flere græske Stæder viedes der ham gyldne Ax (*χρυσόων θέρος*) i Delphi. Ogsaa sees Apollo undertiden afbildet med Ax i Haanden, f. Ex. paa Vasebilledet i Hamiltons Vases by Tischbein IV, 8.

³ En Gryph og en Ravn uden tilføiede apollinske Attributer, see Nr. 776 og 1445; Lyrer, see Nr. 1268-70.

⁴ Den ephesiske Artemis, see under asiatiske Gudebilleder Nr. 645 f.

*214. Diana som Jægerinde. I iilsom Bevægelse holder hun med v. Haand Buen foran sig, idet hun med den høire griber en Piil i det paa Ryggen hængende Kogger; hun bærer en kort ærmeløs Chiton, som løsnet paa den h. Side lader Brystet blottet, og Halvmaanen paa Hovedet. Ved Siden en løbende Hund. Karneol. R.

215. Samme, som afskyder en Piil. Hun er iført en opskiørtet Chiton. Bagved er et Træ. L.bruun Paste.

216. Brystbillede af Samme med ophæftet Haar; Kogger og Bue sees bag Ryggen. Bruun Paste.

MINERVA.

217. Hoved af Minerva (Pallas Athene) med rund (attisk) Hielm. Over Brystet sees et Stykke af den med Slanger besatte Ægide. Karneol. Fr.

218-19. Brystbilleder af Samme med lign. Hielm, og en Chiton istedetfor Ægiden. Violette Paster. Nr. 219 med angr. Ov.

220. Et lign. Brystbillede. Mørk Paste.

*221. Brystbillede af Minerva med tilbageslaaet corinthisk Hielm, og med Ægiden, besat med Medusahovedet og Slanger, der reise sig. Onyx af 3 Lag (et mørkt överst), brændt.

222. Et lignende. Gulgrön Paste. Ov. angr.

223. Et lignende med Chiton (og Medusahovedet paa Brystet). Sort Paste. Fr.

224-26. Lign. Brystbilleder. L.brune Paster.

Nr. 225-26 fr. Paa Nr. 226 Ov. iris.

227. Minervas Hoved, med udziret Hielm og Halsbaand. Onyx. Med Spor af antik Indfatning. Det överste af Hielmen afbr.

228. Minervas Brystbillede, med Ægiden og et skiægget Hoved til Prydelse paa Fordelen af Hielmen. Karneol.

229. Et lign. Brystbillede; Hielmen er endnu prydet med en Scylla-Figur paa Siden og med Olivenblade. Bruun Paste med hvid Stribe. Fr. Eftersl.

230. Sammes Hoved, med en sokratisk Maske baade paa Fordelen og Bagstykket af Hielmen. L.bruun Paste.

231. Minerva staaende med en Offerskaal i h. Haand; den v. Haand er støttet paa Skioldet, Landsen staaer bagved. Hendes Dragt er en Dobbelt-Chiton uden Ærmer med Ægiden over Brystet. Onyx. Paa Bags. Spor af antik Indfatning.

232. Samme, med Skioldet paa den v. Arm, der tillige holder Landsen. Uglen sidder ved Födderne. Onyx af 3 Lag (et mørkt överst).

233. Minerva staaende med den oplöftede h. Haand støttet til Landsen, den venstre paa Skioldet. L.bruun Paste.

234. Samme Forestilling. Violet Paste.

235. Minerva med Lynilden i Haanden, siddende paa en Thronstol, hvis tilbageböiede Ryg ender i et Svanehoved. Mörk Paste.

236. Minerva som Seirbringende (*Athena Nikephoros*), med et Victoria-Billede paa den udstrakte h. Haand. Victoria svæver paa en Kugle med en Palmegreen i den ene Haand, i den anden en Krands, hvilken hun rækker imod Minerva. Denne staaer lænet til et paa et Fodstykke stillet stort Skiold med den v. Arm, i hvilken tillige Landsen hviler; hendes Dragt er en Dobbelt-Chiton uden Ægide. Foran er en lav Söile eller et rundt Altar, omkring hvilket hendes Tempelslange snoer sig; ovenpaa det sidder Uglen. Hyazinth. R. ⁹ Lin. h.

237. Samme, staaende med en lign. Victoria-Figur, dog uden Kuglen, paa den udrakte h. Haand; den oplöftede v. Haand holder Landsen. Ved Födderne sees Uglen samt Skioldet, og ved Siden endnu to Ax. Plasma. R.

238. Samme, men med den v. Haand støttet paa Skioldet og Landsen bagved. Plasma. R. Angr. af Ilden.

*239. Samme, gaaende med Victoria-Billedet, der rækker Krandsen udad, og med Skioldet paa Armen. Plasma. R.

240. Minerva gaaende med Skiold paa Armen og Landse paa Skuldren, iført en Dobbelt-Chiton. Sarder. Paa Siden Spor af antik Indfatning.

241. Samme Forestilling. Med Indskrift **PRI MI · VE** (V og E i Monogram). Onyx (med det mørke Lag överst). R.

242. Minerva som den til Kampen foranskridende (*Athena Promachos*) med Landsen hævet i h. Haand og Skioldet holdt foran. Hun bærer en i stive Folder hængende Dobbelt-Chiton og den med Gorgone-Hoved og Slinger besatte Ægide, der over den løftede h. Arm falder langt ned paa Ryggen som en Chlamys. Med Bogst. **L A P**. Plasma.

243. Minerva, siddende med v. Arm støttet til Skioldet, rækker et Sværd med Skede og Rem (*parazonium*) frem i h. Haand. Violet Paste. Ov. angr.

244. Samme gaaende med Sværdet, som hun i begge Hænder holder op foran sig. Violet Paste. Ov. angr.

245. Minerva som Fredbringende (*Pacifica*), uden Hielm og holdende Landsen med Spidsen nedadvendt. Skioldet er paa v. Arm. Stribet Onyx. Med et Stykke af en antik Jernring.

246. Minervas Ugle, paa et Vædderhoved (jvfr Nr. 210). Karneol. R. Fr.

MARS.

247. Hoved af Mars (Ares) med kileformet Skjæg (*σφηρο-πώγων*) og rund Hielm. Karneol. R. Overdelen af Hielen afbr.

248. Samme Forestilling. Bruun Paste. Underdelen afbr.

249. Den uskiæggede Mars's Hoved med rund Hielm. Kascholong. R.

250. Mars som den Forkæmpende (*Propugnator*), ube-klædt, med Landse, Hielm og Skiold. Foran er Sværdet i Skeden hensat. Bruun Paste. Ov. angr.

251. Mars, fremadskridende som Seirherre (*Gradivus*

eller *Victor*), med en Trophæ paa Skuldren og Landse i Haanden, ubeklædt. Skioldet ligger foran. L.bruun Paste.

252. Samme, uden Skioldet. Bruun Paste. Ov. angr.

253. Mars i romersk Krigsdragt, staaende med Landse og Skiold ved Foden. Karneol.

254. Samme, fremstilt forfra. Grøn Paste. Ov. angr. og iris.

255. Samme, holdende Landsen med Spidsen nedadvendt ved Foden (som Freds-Tegn) og Skioldet, der er prydet med et Medusahoved, paa Armen. Onyx. Overdelen afbr.

*256. Den ungdommelige Mars som Fredbringende (*Irenophoros, Pacifer*), staaende med sin aftagne Hielm i Haanden. Han er ubeklædt; den v. Arm bærer Skiold og Landse, Sværdet hænger ved Siden. Smaragd (Plasma). Underdelen fattes.

257. Samme, lænet til en Pille med v. Arm, som holder Hielmen; Landsen er i h. Haand, Skioldet stillet foran. L.bruun Paste. Fr.

258. Samme med h. Arm lænet til en Pille betragter Sværdet med Skede og Rem, hvilket han holder i v. Haand. En til under Knæene nedsunken Kappe er viklet om h. Arm; Skioldet staaer ved Siden. Stribet Onyx. R. ¹

259. Mars's Altar, ved hvilket en Slange (Stedets Genius) reiser sig; Skiold, Hielm, Harnisk og et Spyd med Kasterem (*ἀγκύλη, amentum*) ere opstille ved Siden. Stribet Onyx.

VENUS.

*260. Venus (Aphrodite) staaende med et Speil opløftet i den v. Haand, og en Offerskaal i den udrukke høire. Hun er ifølge den ældre Fremstillingsmaade aldeles beklædt, nemlig

¹ Ligesom flere af disse Fremstillinger (Nr. 247-49, 256-58) ikke ere utvivlsomt at opfatte om Mars, saaledes ere muligt adskillige af de til Portraiter af Krigere henregnede Hoveder Nr. 1015 fölg. og af de blandt Heroerne optagne Figurer Nr. 947 fölg. at henføre til Krigsguden.

med en ombæltet Ærme-Chiton og en Himation, der er kastet over v. Skulder og hænger ned foran. Karneol. R.

Det nederste af Benene fattes.

261. Samme, ligeledes beklædt, ført paa en flyvende Svane. Hun holder det i en Bue flagrende Overgevandt til sig med den h. Haand. Gul Paste.

262. Venus med blottet Overdeel, staaende med den h. Haand støttet paa en Pille, fører den v. Haand op til Hovedet, som for at ordne Haaret. M.rød Granat. R.

263. Samme med en bladformet Vifte i den opløftede Haand.¹ M.rød Granat. R.

264. Samme, lænet til en Pille med h. Arm, om hvilken det næsten ganske nedsunkne Gevandt er viklet. Paa hver Side af Gudinden svæver en uvinget Erot; den ene bag hendes h. Skulder synes at holde en Palmegreen i h. Haand og hæve den v. Arm imod hende.² M.bruun Paste. Ov. slidt. 14 Lin. h.

265. Samme, med v. Arm støttet til en Pille, strækker den h. Haand ud med en Talendes Bevægelse. Foran nærmer Amor sig med et Speil, som han rækker op til hende. Karneol.

266. Venus, blottet, ligeledes med den v. Arm lænet paa en Pille, holder et Speil op i v. Haand og et Bælte eller Bind frem i den høire. Foran hende staaer en Vase paa Jorden og en Priapsherne paa en lav Söile. L.bruun Paste.

¹ Den Gienstand, Gudinden holder i Haanden, er af langagtig noget ubestemt Form og kan være et Speil seet halvt fra Siden. Pillen har Dannelsen af en Meta eller Gravsöile (jvfr fölg. Note); men dens coniske Form er muligt fremkommet ved Gemmens altfor stærke Afslibning paa Midten.

² Venus er her og paa andre lign. Monumenter, fremstilt som Dödsgudinde (Epitymbia, Libitina), støttet til en Gravsöile, ifølge Gerhard, see Kunstblatt 1827 Nr. 69; Ant. Bildw. Text til Taf. XX. Jvfr. Libera-Proserpina nedef. Nr. 345. S. ær. Forf. antager (a. St. Kunstbl. S. 274, 1ste Sp., Ant. Bildw. S. 250 Note 7), at den paa nærværende Paste bag Venus's Skulder svævende Erot er Victoria, og at Venus's Hoved er fremstilt skaldet; dette er paa Grund af Figurernes noget plumpe Form og Pastens slidte Overflade vanskeligt at bestemme.

267. Samme, som holder en Solskiærm over sit Hoved med v. Haand; den h. Arm, om hvilken en Flig af det afkastede Gevandt er slynget, hviler i Siden. Hun staaer lænet til en Klippe, paa hvilken Amor i Ynglings-Skikkelse sidder. Fragn. Bruun Paste.

268. Venus som Skibsfartens Beskytterinde (*Aphrodite Euploea*¹), staaende med en Skibs-Zirat (*ἀκροσόλιον*, *aplustre*) i h. Haand og et Scepter i venstre. Gudinden er blottet, idet Gevandtet hænger over v. Arm, og fremstilt halvt bagfra. Plasma.

269-70. Venus med Vaaben, *Victrix* (*ἕνοπλος*), eller *Genitrix*, som Stammermoder for den juliske Kaiserfamilie. Hun er lænet til en Pille med v. Arm, om hvilken det under Hoftens nedsunkne Gevandt er viklet, og seet halvt bagfra. En Hielm er i den udstrakte h. Haand, en Landse i den venstre. Plasma.

271. Samme. Med Bogstaverne A N. Onyx. Fr.

272. Samme. Spidsen af Landsen sees nedadvendt. Lapis-Lazuli. Fr.

273. Samme, med et Skiold opstilt foran. Onyx. R.

274. Samme Fremstilling. Violet Paste.

275. Samme; den v. Haand holder tillige et Sværd i Skede. Plasma. R.

276. Samme, uden Sværdet, og Skioldet stillet bagved til Pillen. Plasma. Fr.

277. Samme Fremstilling. L.bruun Paste. L.

278. Samme Fremstilling.² Amethyst. Fr.

279. Samme. Foran staaer en Priisvase med en Palme-green i. Grøn Paste. Ov. angr.

280. Samme, hvis h. Haand holder et Victoria-Billede, der rækker hende en Krands, istedetfor Hielmen, der er sat paa det foran stillede Skiold. Med Indskrift FAM. Plasma.

¹ Pausan. I, 1, 3. *Pontia, Limenia*, Pausan. II, 34, 11.

² Med den moderne Indskrift *SABINA*.

281. Samme, forfra seet, med en Hielm i den h. Haand, efter hvilken en hosstaaende Amor rækker Hænderne op. Grøn Paste. Ov. angr.

282. Venus Victrix, blottet, betragter et Sværd med Skede, hvilket hun holder i v. Haand; den h. Arm med Landsen og et omviklet Gevandt er støttet paa et stort Skiold. Foran rækker Amor en Hielm op til hende. Bruun Paste med et hvidt Tverbaand.

283. Hermaphrodit, sovende, omgivet af Eroter. Han hviler paa et udbredt Dyreskind med Ryggen opad; tre Eroter sove hos ham, een bag Ryggen, een ved Fødderne og een med Hovedet paa Knæet. En Viinranke sees ved Siden.¹ Karneol.

MERCUR.

284. Brystbillede af Mercurius (Hermes), skiægget, med Sommerfuglevinger, som Sielenes Ledsager til Underverdenen (*Psychopompos*).² Overdeel af en Herme. M.bruun Paste. Ov. angr.

285. En Mercur-Herme med skiægget Hoved. Bagved er en vinget Caduceus, foran en Palmegreen (Hentydning til Övelserne i Gymnasium). Karneol.

286. Brystbillede af den ungdommelige Mercur med flad Hat (Petasus), Kappe, og Caduceus bag Skuldren. Karneol.

287. Et lign. Brystbillede. Karneol. Fr.

288. Brystbillede af Samme, halvt bagfra seet, med en lille Vinge överst paa Hatten; uden Caduceus. Ufarvet Paste. Fr.

289. Samme Hoved. Ufarvet Paste.

290. Brystbillede af Mercur, med Krands om Hovedet, en

¹ Jvfr. Impr. gemm. Cent. VI, 13.

² Tidligere forklaret om Somnus, om Plato, af E. Braun (Kunstvorst. des geflügelten Dionysos, 1839) om Dionysos Psilax.

vinget Caduceus foran og Kappe paa h. Skulder. Fragm. Karneol.

291. Brystbillede af Mercur med kort krøllet Haar, Caduceus bagved og en Chlamys sammenhæftet over Skuldren. M.grøn Jaspis. I et Stykke af en antik Sölvring. Fr.

292. Mercur som Gudernes Sendebud, ubeklædt, siddende paa en Klippe i Stilling som den, der er beredt til at springe op, med en kort Stav¹ i Haanden. Karneol.

293. Samme Forestilling. Amethyst.

*294. Mercur, af muskulös Legemsbygning, siddende paa en Klippe, holder i Haanden en vinget Caduceus, som ender i en Kölle. (Mercur forestod i Forbindelse med Hercules de gymnastiske Övelser.) Karneol. R. Fr.

*295. Mercur, som Offerets Indfører, staaende med et Vædderhoved i den v. Haand, hvilken han støtter paa en Söile; den h. Haand holder Caduceus. Hans Kappe hænger over den v. Skulder. Karneol. R.

*296. Samme med Vædderhovedet paa en Offerskaal og i h. Haand en Stav, med hvilken han peger paa det. Han staaer med den v. Albue lænet til en Pille og bærer en vinget Hat, Chlamys og Skoe. Amethyst. R.

297. Samme Forestilling. Haanden med Staven er sænket. Amethyst. R. Fr.

298. Samme Forestilling. Ufarvet Paste.

299. Mercur som Handelens og Vindingens Gud, med en Pung, som han holder foran sig i h. Haand, og Caduceus i v. Arm, siddende paa en Klippe. Han har sin Chlamys viklet om Armen og bærer en vinget Hat samt Vinger paa Födderne. Karneol.

300. Samme, som holder Pungen bag sig i den v. Haand

¹ Hvilken simplere Form Caduceus ofte har paa Vasebilleder og Gemmer, *ῥάβδος*, som Hermes's sövnbringende Stok kaldes i Iliad, XXIV, 343.

og Caduceus foran i den höire, uden Kappe om Armen. En Skildpadde, der sees bagved paa Jorden, betegner ham tillige som Lyrens Opfinder. Heliotrop. Fr.

301. Samme, gaaende med Pung og Caduceus; ved Siden en Vædder. Mørk Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

302. Fragm. af en lign. Forestilling, med Bogst. CPP. Onyx.

303. Mercur, staaende med Pung og Stav; ved Siden Vædderen opadseende. Ufarvet Paste. Ov. angr.

304. Samme paa en Vogn, trukken af fire Væddere. L.violet Paste. Ov. angr.

305. Mercur, staaende med Caduceus og Pung, ved en Hane foran endnu betegnet som Forstander for Palæstra og Kamplege (*Enagonios*). Onyx af 4 Lag. R.

306. Samme Forestilling. Onyx. Fr.

307. Samme Forestilling. Søgrøn Paste. Ov. angr.

308. Mercur, staaende med Caduceus samt Pung i Hænderne og Hanen paa den h. Arm, ved en foran staaende Buk tillige fremstilt som Hiordenes Beskytter (*Nomios*). Bagved sees Skildpadden og en Skorpion¹. Violet flammet Paste.

309. Mercur som Söhandelens Gud, staaende med det ene Been paa Forstavnen af et Skib og med en Aplustre fremrakt i h. Haand. I den v. paa Ryggen lænede Arm holder han sin Caduceus og Kappe; han bærer en vinget Hat og Vinger paa Anklernerne. Bagved læses KVINTIA (Navnet *Quintillus*)². Sardonyx. R.

¹ Dette Dyr, Mars's og Krigens Symbol, har muligt Hentydning til Mercur som Kamplegenes Gud, men kan ogsaa opfattes som ikke vedkommende Forestillingen paa Stenen, men dennes Eier, jvfr Indl. og Nr. 611.

² Formodentligt Steenskiæreren's Navn, da det er indgraveret med smaae fine Bogstaver og findes skrevet paa samme Maade paa 2 andre Gemmer, nemlig ved en aldeles lign. Fremstilling af Mercur, udg. i Spilsburys Gems pl. 27 og Raspes Cat. Nr. 2331 pl. 30, og ved Neptun paa en af to Havheste trukken Vogn, udg. i Bracci's *Memorie d. incis.*

310. Samme, staaende med en Aplustre i den fremrakte h. Haand tilligemed Pungen, i den v. Arm Caduceus; ved Fødderne Hanen og Vædderen (?). L.violet Paste. Ov. angr.

311. Mercur, med de samme Attributer i Hænderne, gaaende med Vædderen ved Siden. Bruun Paste.

312. Mercur gaaer med den nyfødte Bacchus paa Armen for at bringe ham til Nympherne at opdrages.¹ Bruun Paste. Ov. angr.

313. Mercurs vingede Fod med ombunden Sandal (*solea*) og Caduceus ved Siden. Amethyst.

314. Den samme uden Sandal, med en Pung ovenover, og et Vædderhoved nedenfor, paa hvilket en Sommerfugl sidder (som Symbol paa den menneskelige Siel, hvis Ledsager til Skyggenes Rige Mercur var). L.bruun Paste.

315. Den vingede Caduceus. Karneolonyx med Spor af antik Indfatning. L.

316. Den samme. M.bruun Paste.

317. Mercurs Vædder, med Caduceus over Ryggen og en Skildpadde imellem Benene. Foran fo Ax. L.blaa uigjs. Paste.

318. Samme Forestilling. Grøn Paste. Ov. angr. Fr.²

T. II tav. 100 og i Stosch's Pierres gr. Nr. 57. Begge disse Gemmer ere senest udgivne med Indskr. *KVINTIA*, forklaret ved *Quintia* som Navnet paa Eierinden, af O. Müller i Denkm. II, Taf. 29, Nr. 317, S. 30, og Taf. 7, Nr. 78, S. 8, og af Panofka i Ant. Weihgeschenke (Berl. 1840) Taf. I, 11, og 4, 6, S. 43, skiönt Navnet af de foreg. Forf. (ogsaa af Millin Introd. p. 77) er læst *KVINTIA*. Paa nærvær. Gemme er det sidste Bogstav tydeligt *A*. Af Köhler (i Böttigers Arch. u. Kunst, S. 40, Nr. 6) antages Navnet paa den første af de nævnte Gemmer med Forestillingen af Mercur at være uægte; paa Stenen i denne Samling bærer Indskriften intet Tegn paa at være nyere tilsat.

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. II. Nr. 388.

² Væddere og Haner uden Mercurs Attributer, see Nr. 1391 f. og Nr 1450 f.

3. Den bacchiske Kreds.

BACCHUS. ¹

* 319. Hoved af den skiæggede Bacchus (Dionysos) med Diadambaand om Haaret, der hænger ned i ziirlige Lokker. Karneol. R.

* 320. Brystbillede af Samme, bekrandset; som Overdeel til en Herme. Onyx. R.

321. Det samme med en ungdommelig Maske paa Hovedet, anbragt saaledes, at dens Ansigt ligger over Issen; ligeledes hørende til en Herme. Bruun Paste.

322. Det samme, forfra seet, med Diadambaand og Kappe; ved Siden et Scepter eller en Thyrsus. Amethystlign. Paste.

* 323. Den skiæggede Bacchus, staaende med en Cantharus i h. Haand og en med fryndsede Bind prydet Thyrsus i v. Haand. Gudens Dragt er en lang Chiton med Ærmer og en overkastet Himation. Ved Fødderne er hans Panther, seende op til ham. Karneol. R. ⁹ Lin. h.

324. En lign. Fremstilling. M.bruun Paste med hvid Stribe. Det nederste af Benene afbr.

325. Den uskiæggede Bacchus, ubeklædt, lænet til en Pille, med en Dru eklase i v. Haand. Foran ham er Pantheren opadseende; bagved staaer en med Baand behængt Thyrsus. M.bruun Paste med en hvid Stribe. ¹⁰ Lin. h.

326. Samme, staaende med den v. Haand støttet til en Dobbelt-Thyrsus (*διθύρσος*), udgyder med den høire en Cantharus. Pantheren ved hans Side aabner Gabet efter den nedflydende Viin. Karneol, med antik Guld-Indfatning i et Fragm. af en Jernring.

327. Samme Forestilling. Karneol.

¹ Den tyredannede Dionysos see Nr. 636; Dionysos med Vinger see Nr. 234, som Solgud see Nr. 686, som Barn see Nr. 312, 413-16 og 495.

328. Samme Forestilling. Guden har en Chlamys hængende paa Ryggen og Thyrsusstaven omvunden med Baand. Onyx. Fr.

329. Samme Forestilling. Ufarvet Paste. Ov. angr.

330. Samme Forestilling; men Bacchus er ubedækt og uden Pantheren. Onyx. R.

331. Bacchus staaer i hvilende Stilling med Thyrsusstaven i v. Arm og Bægeret, som han synes at have tømt, i h. Haand. M.bruun Paste. Ov. angr. og iris.

332. Overdeel af en lign. Forestilling. Bruun Paste.

333. En af de tyrrenske Sørøvere, af Bacchus halvt forvandlet til Delphin¹; bagved en Trefork. Karneolonyx, hvis to Lag dele Stenen perpendikulært saaledes, at det hvide Lag forestiller Vandet, i hvilket den forvandlede Fordeel af Figuren allerede befinder sig. R. Fr.

334. Bacchus's Panther, som med det ene løftede Forbeen holder en Thyrsus, prydet med Baand. Onyx. R.

335. Samme Forestilling, med Indskr. CAD AM (i Monogr.). Karneol. R. ²

336. Et brændende Bacchus-Altar. Det er prydet med Girlander; paa hver Side af det rager et Bukkehoved frem. Bruun Paste.

BACCHUS og ARIADNE.

337. Hovederne af Bacchus og Ariadne, ligefor hinanden; de ere prydede med Epheublade eller Viinlöv, Gudens endnu med et Diadambaand. To i hinanden slyngede Epheugrene med Druer omgive dem. Gul Paste.

338. Bacchus og Ariadne, med Thyrsusstav, paa en af to Pantherer trukken Vogn. Gul Paste. Ov. angr. og iris. Fr.

339. Bacchus, beruset, understøttes af Ariadne. Guden,

¹ Jvfr Frisen paa Lysikrates's choragiske Monument i Athen.

² Pantheren uden bacchiske Attribute, see nedenf. Nr. 1330 f.

med en Thyrsus i v. Haand og en Chlamys hængende over Armen, holder med den h. Haand Ariadne om Halsen; denne i dansende Stilling omslynger ham med v. Arm, idet hun med den h. Haand, der holder en Thyrsus, løfter sin Dobbelt-Chiton. L.blaa Paste. 10 Lin. h.

340. Bacchus hviler ubeklædt paa et udbredt Dyreskind med den tömte Drikkeskaal i v. Haand og den h. Arm over Hovedet. Ariadne, blottet indtil Hoften, sidder hos ham med en Cithar i v. Haand og den h. Arm slynget om hans Hals. Ved Siden sees en imod dem svævende Erot og et Træ. Bruun Paste.

ARIADNE (-LIBERA).

341. Brystbillede af Ariadne, forfra seet, med Viinlöv i Haaret og Brystet bedækt.¹ Onyx. Paa Bags. Spor af antik Indfatning. R.

342. Sammes Hoved, fra Siden, ligeledes bekrandset. Onyx. Med Spor af antik Indfatning.

343. Brystbillede af Samme (Kora, Libera) med Slør, og Epheu om Tindingen. Den ene Haand sees, løftet imod Sløret. L.bruun Paste.

344. Ariadne (-Libera), siddende paa Jorden med v. Arm lænet til en Kurv (eller Cista²), holder med h. Haand sit Gævandt op for at modtage de Dru eklaser, hvilke en foranstaaende Amor er i Begreb med at plukke af en Viinstok, der spreder sine Grene over dem. Violet Paste.

345. Samme, lænet til en Pille med en Dru eklase i den sænkede h. Haand; Overdelen er blottet.³ M.violet Paste.

Ov. slidt. 11 Lin. h.

¹ Jvfr Bacchantinderne Nr. 434 f., til hvilke dette og det følgende Hoved ogsaa kunne henføres.

² En *cista mystica*, for at betegne Libera som Mysterie-Gudinde.

³ Libera er her muligen at opfatte som Dödsgudinde (Proserpina), lænet til en Gravsöile. See Gerhard Kunstbl. 1827 Nr. 69, S. 274. Ant. Bildw. Text S. 251 Note 14. Jvfr ovenf. Venus (Libitina) Nr. 264.

346. Samme, som staaende drikker af en Skaal, hvilken hun med begge Hænder fører til Munden; Gevandtet hænger paa Ryggen, saa at hun viser sig blottet. Bagved er en Viinstok, foran en paa et Fodstykke stillet Vase med en Palmegreen i (Priisvase).¹ L.bruun Paste.

347. Samme, uden Viinstokken og Priisvasen. L.bruun Paste. Ov. angr.

348. Samme, beklædt; hun holder Skaalen i den h. Haand, med den venstre det nedsunkne Overgevandt. Bruun Paste.
Ov. iris.

SILEN. SILENER.

349. Silens Hoved, bekrandset med Epheu. Onyx. R. ²

350. Silen, lænet til et Træ med Armene paa Ryggen og Benene overkors. Hvidflammet Paste. Ov. angr.

351. Silen, ridende paa en Buk med en Thyrsus i Haanden. Bruun Paste. Ov. angr.

* 352. Silen, lyrespillende, paa et Æsel, der er bedækt med et Skind. Han er bekrandset og vender sig om mod en bag-
efter gaaende Pan, der blæser paa Syrinx og fører en Stav i Haanden. Karneol. R. Fr.

353. Samme, som spiller paa Lyre, siddende paa et Klippe-
stykke, med en Thyrsus ved Siden. Bruun Paste med hvid Stribe.

354. Den berusede Silen, med en tömt Viinkande i den ene,

¹ Denne Forestilling er tidligere forklaret om Artemisia, Sophonisbe, Hebe; af Toelken (Verzeichn. III, Nr. 972 f.) om Methe; af Gerhard (anf. St. i foreg. Note) om Libera, drikkende af en Offerskaal som den efter Spende törstende Skyggegedinde, ved Priisvasen tillige betegnet som Döds-
gudinden, der har seiret over Livets Möisommeligheder. Ang. Priisvasen (som oftere paa Gemmer forekommer ved Siden af Figurer, med hvilke den ikke synes at staae i Forbindelse, f. Ex. Stoschs Gemmesaml. III, 121) jvfr Indl. om Bisymboler. Paa andre Gemmer sees en Thyrsus foran samme Figur, f. Ex. i Impr. gemm. IV, 24.

² Silenmasker see nedenf. Nr. 1222 og Nr. 1225 f.

en Thyrsus i den anden Haand, bæres af sit Æsel, der trækkes af en Bacchant. L.bruun Paste. Ov. iris.

355. Samme, liggende paa en Klippe, hielpes op af to unge Satyrer med Dyreskind om Skuldrene. Ved Siden er hans Thyrsus; bagved sees et Træ og en Priapsherne. Onyx-lign. Paste.

356. Samme, gaaende, understøttes af to Satyrer, af hvilke den ene holder en Thyrsus. Bruun Paste. Ov. angr.

357. Samme, i hvilende Stilling, drilles af en bagved undvigende Bacchant med en Thyrsusstav. Karneol. Fr.

*358. En tyk Silen drikker af en Skaal, siddende paa en med et Skind bedækket Steen. Et Bukkeskind ligger over hans ene Laar; ved Siden staaer en Thyrsus. Karneol.

Fr. og brændt.

359. En mager Silen med et om Skuldrene hængende Dyreskind drager med den v. Haand Gevandtet bort fra en lyrespillende Bacchantinde, idet han med den høire gjør en lysten Bevægelse. Biergchrystal.

SATYRER.

*360. Hoved af en ungdommelig Satyr med leende Mine; om Halsen er et Dyreskind. Smaragd. R. L.

*361. Brystbillede af en noget ældre uskiægget Satyr med et Dyreskind (Nebris) om Skuldrene og en Epheukrands om Haaret, halvt bagfra seet. Karneol. R. Det øverste af Hovedet fattes.

362. Et lign. Brystbillede, uden Krands. Med Indskr. FIDI. Karneol.

363. Et lign. Brystbillede af en yngre Satyr. Mørk Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

364. Hovedet af Samme. L.bruun Paste. Ov. angr.

365. Et Brystbillede af en lign. Satyr med Baand om Haaret og Krumstav ved Siden. Gul Paste. Fr.

366. Et ungdommeligt Satyrhoved af brede Ansigtstræk,

leende, med Viinlöv i Haaret og Kappe eller Skind om Skuldrene. Forfra seet. Bruun Paste.¹

367. En uskiægget hornet Satyr, med et Dyreskind slynget om Armene og en Krumstav (Pedum) i v. Haand, betragter staaende en med Baand prydet Thyrsus, som han holder i h. Haand. Bruun Paste.

368. En lign. Satyr hæver sig paa Taaspidserne og gjør med den oprakte flade Haand en betydningsfuld Bevægelse; i v. Haand har han en Hyrdestav og et Dyreskind. Mørk Sarder.

* 369. En ungdommelig bekrandset Satyr vinker, gaaende, med den h. Haand; i den v. Arm holder han Hyrdestaven samt Dyreskindet. Sarder. R.

370. Samme Forestilling; med en springende Buk foran. Bruun Paste.

371. En lign. Satyr, som hæver den h. Haand betydningsfuldt; uden Dyreskind. Plasma. R.

372. En ung (hornet) Satyr med en Drueklase i v. Haand, den krumme Hyrdestav i h. Haand og et Dyreskind over Armen, seer sig tilbage, gaaende. Karneol. Med et Stykke af en antik Jernring.

373. En lign. Satyr, som løber med en Drueklase i h. Haand, Dyreskind og Hyrdestav i v. Arm. L.bruun Paste.

Ov. iris.

374. En lignende, som holder Drueklassen med v. Haand og svinger Hyrdestaven i den høire; med en Buk ved Siden. Bruun Paste.

375. Samme Forestilling; Bukken springer op efter Drueklassen. L.bruun Paste. Ov. angr. og iris.

376. En lign. Satyr, lænet til en Pille med Pedum og Dyreskind i v. Arm, holder en Stængel med en Drueklase i h. Haand. Bruun Paste.

¹ Satyrmasker, see nedenf. Nr. 1223-24.

377. En lign. Satyr udgyder Viin af en spids Amphora, som han med begge Hænder holder paa Skuldren, i en foran paa Jorden staaende Kande. L.bruun Paste. Ov. angr. Fr.

378. En ældre Satyr, med et om Livet knyttet Dyreskind, gaaer med en Amphora paa den v. Skulder og en brændende Fakkell i h. Haand. Ufarvet Paste. Ov. angr.

379. En skiægget Satyr holder en Viinsæk i Armene, staaende med den ene Fod paa en Steen. Blaa Paste.

380. En lign. Satyr, gaaende med en Viinsæk. M.bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

381. En ungdommelig Satyr staaende med en Viinsæk paa Skuldren, af hvilken han lader Viin udflyde over en opad-springende Buk. Han er bekrandset og holder en med Tænier prydet Thyrsus i v. Haand. Karneol.

382. En lign. Satyr, som sidder paa et Klippestykke, fører med begge Hænder en Skaal med Viin til Munden; han er bekrandset og har en Thyrsus ved Siden. Paa en Klippe lige for sees et Bacchusbillede med en Druetrase i Haanden ved Siden af et Træ. Plasma.

383. En uskiægget Satyr dandser med en tömt Viinkande i v. Haand og en med Baand prydet Dobbelt-Thyrsus i den höire. Foran paa Jorden ere to Flöiter opstillede. Karneol. Angr. af Ilden.

384. En lignende, i vildere Bevægelse, med et Dyreskind hængende over v. Arm. Amethyst.

385. En dandsende Satyr med Dyreskind og Thyrsus. Karneol. Hovedet afbr.

386. En lignende, med to stangendes Bukke foran. Karneol. Overdelen afbr.

*387. En ung bekrandset Satyr i gratiös Dands. Seende til Siden holder han en Kappe med begge Hænder bag sig og i den höire tillige den med Baand prydede Thyrsus. Stribet Sardonyx. R.

*388. En skiægget Satyr, som iler beruset afsted. Han har

et flagrende Pantherskind om Armene og holder i v. Haand et Drikkekar, i den höire en Krumstav. Brændt Chalcedon (?). Indfattet i en antik Guldring (huul). *Ov. beskad.* ¹

389. En ung Satyr, siddende paa Jorden med Haanden under Kinden; ved Siden to Flöiter. Bruun Paste.

390. Samme Fremstilling. Violet Paste.

391. En ung Satyr med Syrinx og Hyrdestav, lænet til en Stöile; foran ere to Flöiter opstillede. Bruun Paste.

392. En skiægget Satyr knælende med en Syrinx (?) i Haanden. Med k. Rand. Stribet Sardonyx.

393. En lign. Satyr, som staaende med den ene Fod paa en Steen fører en Syriux (?) til Munden. Med k. Rand. Karneol.

394. En skiægget Satyr spiller paa Cithar, siddende, med en Thyrsus ved Siden. Paa en Klippe sees et lille Kapel (*ναίδιον, ædicula*) med en Priapsherne og et Træ ved Siden. Karneol. *Fr.*

395. En ungdommelig Satyr betragter en komisk Maske, som han staaende holder med begge Hænder. M.violet Paste.

396. En lignende med en Maske i v. Haand og en Thyrsus i h. Arm. Bruun Paste.

397. En ung Satyr med Horn, siddende paa et udbredt Dyreskind, betragter en hornet Satyrmaske, som han holder i h. Haand; i v. Arm har han en Hyrdestav. Bruun Paste.

398. En ung Satyr med Krands om Hovedet gaaer med en fanget Hare, som han holder frem i h. Haand; i den venstre har han en Hyrdestav. Plasma. *R.*

399. En lignende trækker en gienstridig Buk ved Hornene; han holder en Hyrdestav i v. Arm. Violet Paste.

400. En skiægget Satyr, som sidder paa en Steen under et Træ, kiærtegner en foran staaende Gied. Grön Paste med blaa Stribe, af flere Lag.

¹ Udg. i Impr. gemm. II, 29.

401. Samme Fremstilling, uden Træet. Gul Paste.

402. Samme Fremstilling; Satyren er ungdommelig og bag ham sees hans Krumstav. Karneol. I et Stykke af en antik Jernring. *Angr. af Ilden.*

*403. En ungdommelig Satyr med Skind om Skuldrene knæler bag en Gied, hvilken han med begge Hænder tager fat paa. Onyx. R. Fr.

404. En Satyr hviler paa det ene Knæ ved Siden af en liggende Hind, der vender Hovedet om imod ham; ovenover svæver en Erot med Armene udstrakte imod Hinden. Karneol. Fr.

405. En liden Satyr og en Erot, beskæftigede med Viinhøst. Hiin stiger op ad en til en høi Viinstok stillet Stige, medens denne klattrer op ad Stammen; ved Siden sees en Priapsherm og en Kurv med Frugter. Karneol.

406. En ungdommelig Satyr holder i h. Haand en Dru eklase op, efter hvilken en foran staaende Erot rækker Armene i Veiret; han er lænet til en Pille og har en Krumstav i v. Haand. Onyx. R.

407. En lign. Satyr lader en Erot dandse paa sin Fod. Bagved et Træ. Rød Jaspis. Fr.

*408. En lignende dandser med en Satyrdreng, som staaer paa hans Fod. Onyx. R.

409. En lignende, hævet paa Taaspidsen, blæser paa en Dobbeltflöite, efter hvis Lyd en liden Satyr med Krumstav og Dyreskind dandser. Bruun Paste. Fr.

410. En uskiægget Satyr staaer med en Dru eklase opløftet i h. Haand, efter hvilken en liden Satyr rækker; i v. Arm har han en Krumstav og et Dyreskind. Karneol.

*411. En lignende staaer med en Viin-Amphora, af hvilken han lader en Satyrdreng drikke, som hæver sig paa Taaspidsen for at naae; han holder med begge Hænder Vasen støttet til sit Laar, over hvilket han har lagt et Dyreskind. Karneol. R.

412. En lignende, som med begge Hænder trykker Saften

af Druer i en stor Amphora, i hvilken et Barn kiger ned. Ved Siden er et Træ. Bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

413. En ungdommelig Satyr, staaende med den ene Fod paa en Steen, holder et Barn paa sit Knæ, muligens den lille Bacchus, ligesom paa de følgende. Plasma. Fr.

414. En Satyr, staaende med et Barn paa Armen, halvt bagfra seet. Mørk Paste med hvide Striber. Ov. angr.

415. En ung Satyr lader et Barn dandse paa sin Fod. Med k. Rand. Violet Paste.

416. En lignende leger med et Barn, om hvilket han har en Snor slynget. M.bruun Sarder.

417. To ligefor hinanden knælende Satyrer ere beskæftigede med at binde en Krands, som det synes. Paste efterlignende Sardonyx, af 4 Lag. Ov. angr.

418. En Satyr staaer med det ene Been løftet for at lade en Torn trække ud af Foden ved en bag ham siddende Satyr. Ved Siden er en Syrinx. L.violet Paste. Ov. angr. Fr.

419. En siddende Satyr rækker sin saarede Fod i Veiret, af hvilken en foran knælende Nymfhe eller Bacchantinde med blottet Overdeel søger at drage en Torn ud. Sort Paste.

420. En ung Satyr nærmer sig med en Viinsæk for at fylde Skaalen for en Bacchantinde, der halvt blottet hviler paa en Klippe; ved Siden af denne er et lavt Træ. Grøn Paste med blaae og hvide Striber, af flere Lag. Det bageste af Satyren afbr.

421. En ung Satyr synes at ville undvige en Bacchantinde, der omfavner ham. Han holder en Hyrdestav; paa Jorden staaer en Viinkrukke.¹ M.bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

422. En Satyr søger at drage Gevandtet bort fra en foran ham staaende Bacchantinde, der stræber imod. Stribet Onyx.

* 423. Fragm. Kroppen af en dandsende eller knælende Satyr (?) med et Dyreskind knyttet over Brystet. Ved Siden

¹ Jvfr. Stoschs Gemmesaml. II, 1537.

sees et flagrende Gevandt og et lidet Stykke af en Figur, formodentligen hørende til en Bacchantinde, med hvem Satyren har dannet en Gruppe. Med k. Rand. Stribet Onyx.

PAN. PANER.

424. Brystbillede af den skiæggede hornede Pan (Ægipan) med et Giedeskind bundet over den ene Skulder. Bruun Paste.

425. Pan, med Bukkebeen, lærer Olympus at blæse paa Rørflöite.¹ Siddende paa en Klippe vender han sig med lysten Bevægelse mod Ynglingen ved hans Side. Plasma.

426. En bukkebenet Pan, som staaende skygger over Öinene med v. Haand for bedre at see i det fjerne (*ἀποσκοπέων*²); i h. Haand har han en Hyrdestav og et Dyreskind. Karneol. R. Fr.

427. En lign. Pan dandser med en Buk; imellem dem paa Jorden staaer en Cantharus. Onyx. Fr. L.

PRIAP.

428. En Priapherme. Karneolonyx af 4 Lag.

429. En lignende med Dyreskind og Thyrsus. Sardonyx.

430. Priap, som staaende paa Taaspidsen holder Frugter i Skiödet af sin höit oplöftede Klædning. Karneol.

431. Samme; foran paa Jorden er en Frugtkurv. Mörk Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

432. Samme, som hæver et Speil³ i h. Haand, idet han med den venstre holder sin Klædning löftet over Lænderne. Plasma. R.

433. En femsidet Prisma med Fremstilling af en Offring til Priap. Til en Priapherme, der i v. Arm holder en Thyrsus og hæver den h. Haand i Veiret, nærme sig (paa de 3 Flader

¹ Jvfr Plin. H. N. XXXVI, 4, 8.

² Jvfr. Plin. H. N. XXXV, 40, 32.

³ Hans Moder Aphrodites Attribut; jvfr Nr. 266 og andre St.

foran): en ithyphallisk Satyr, der har en Thyrsus og et Dyreskind i h. Arm og med den venstre gjør samme Bevægelse som Hermen, og derefter to Bacchantinder, af hvilke den forreste bærer et Fad med Offer, den bageste, der seer sig tilbage, en Viinkande og en Skaal. Bag Priap (paa den 5te Flade) er en med Baand prydet Thyrsus forbundet med en Cantharus. Hvidbrændt Chalcedon, giennemboret.

434. En Bacchantinde (Mænade), lænet til en Pille med en Thyrsus i Armen, betragter en Maske, hun holder i Haanden. Hun er fremstilt halvt bagfra, med et under Hoften nedsunken Gevandt. Grøn Paste med et blaat Baand og to hvide Striber, af flere Lag.

435. En Bacchantinde, beklædt, staaende med en Thyrsus i Armen. Violet Paste.

436. En Bacchantinde i vild Dands, med det ene Bryst blottet; i v. Haand holder hun en Thyrsus samt en Flig af sin Klædning, i h. Haand en Hare. M.bruun Paste med en lys Stribe. ¹

4. Den erotiske Kreds.

I det følgende er snart Amor (Eros) fremstilt, i Skikkelse af et Barn eller en slank Dreng med Vinger, som han i en senere Kunstperiode almindeligt afbildedes (ikkun paa de 3 første nærmer Gudens Figur sig mere til Ynglingens som i de ældre Tempelbilleder), snart een eller flere af Eroternes Tal, ligeledes som vingede Dreng (*Ἐρωτες, Cupidines, Amores*)².

¹ Bacchantinde-Hoveder, see Nr. 341-42.

² Ifølge de senere Forf. Sønner af Nympherne, som gæve sig af med mindre Kiærlighedssager. Philostr. Imag. I, 6. Himer. Ecl. X, 6. Claudian De nupt. Hon. & Mar. v. 72 f.

Mange af disse Fremstillinger ere udgaaede fra en spögende Kunst, i nær Forbindelse med den anakreontiske Poesi og de epigrammatiske Digte, Anthologien har opbevaret os, og i nogle er vel ei engang nogen dybere Betydning at søge; andre derimod synes at have deres Grund i Tidsalderens Philosophemer og at være Indklædninger endog for de høieste Ideer. Nr. 441-451, hvor den vingede Dreng sees i Olympen, i Besiddelse af Gudernes Vaaben og Attributer eller kiørende deres Vogne, maae fornemmeligen forklares allegorisk om Kiærlighedens over Alt herskende Magt¹. Den samme Idee² har vel skullet udtrykkes ved nogle af de Scener, i hvilke den lille Gud færdes med Dyrene, f. Ex. hvor han rider paa Löven³ og Delphinen, Nr. 452 og 456-57, medens andre, Nr. 453-55, 458-59, mere bære Præget af Kunstnerspøg og ikkun synes at fremstille Eroter, der lege som Börn. I Nr. 460-73 er Amor sat i Forbindelse med Sommerfuglen eller Psyche som Sielens Symbol. Disse Fremstillinger kunne forstaaes om den samme Kiærlighedsgud, der søger at fange den sorgløse Siel og, naar han er kommet i Besiddelse af den, piner den med modstridende Lidenskaber, undertiden ogsaa gjør den deelagtig i Glæde og Lykke. Især de mere skiemtende Scener, hvor Amor er paa Jagt efter Sommerfuglen, synes at maatte forklares i denne Retning; Nr. 465, hvor Amor selv sidder fangen i en Fælde, medens den forfulgte Siel sees i Frihed, viser da, hvorledes Guden stundom skuffes i sine Planer. Men ifølge andre

¹ Jvfr Digtet om Eroterne, der have plyndret Olympen, i Bruncks *Analecta* II, p. 227, Nr. 57, og om Eros, der har rövet Herakles's Vaaben, s. *St. II*, p. 280, Nr. 4. — Ifølge Winckelmann (*Mon. ined. P. I, Sect. I, c. 4*) ere saadanne Forestillinger at forstaaes om Gudernes egne Genier, idet de Gamle skulde have antaget, at enhver af Guderne ligesom af Menneskene havde sin egen Genius.

² Som Kiærlighedsguder forekomme Amor og Eroter i det foreg. ved Venus Nr. 265-67, 282, ved Hermaphrodit Nr. 283, ved Bacchus og Ariadne Nr. 340, med Satyrer Nr. 404-7, og i det fölg. ved Hercules Nr. 828-29.

³ Jvfr Lucian *Deor. dial. XII*. Brunck *Anal. II*, p. 272, Nr. 27.

Værker, især Gravreliefer, og de i Mythen om Amor og Psyche indeholdte Ideer kan Amor i flere af disse Scener ogsaa opfattes som Personification af den himmelske Kiærlighed, der søger at bemægtige sig den jordiske Siel, som dennes gode Genius redder den fra Farer, luttretter den ved Lidelser, og efter tilveiebragt Udsoning aabner den Adgang til den himmelske Lyksalighed. Især Nr. 466, 468 og 473 høre til denne Ideekreds; i Nr. 466 indeholdes formodentlig tillige en Hentydning til Eros-Mysterier¹. Nr. 474 forestiller vel Guden som den, der ved Ægteskab forbinder to Mennesker med hinanden, og det følg. Nr. er muligt at forklare paa samme Maade. De Fremstillinger, hvor Amor sees bunden, arbejdende, sørgende, synes at være af meget forskiellig Betydning. I Nr. 476-79 er det Kiærlighedsguden, som enten er overlistet af en Dødelig under sine Efterstræbelser², eller som dømt af Guderne lider Straf for al den Skade, han har anrettet³, og herved snart viser sig trodsig, snart nedslagen⁴. Ligeledes ere Nr. 480-81 muligt at forstaae om Amor, der paa Grund af sine Forbrydelser arbejder som Slave; men han kan ogsaa paa Nr. 481 være fremstilt som Dødsgenius, som den, der tienende sin Moder Venus Libitina, Dødsgudinden⁵, er ifærd med at grave en Grav.⁶ Som den paa Sarkophager ofte forekommende Grav-

¹ Eros er her iført en Kappe og bevæger sig høitideligt paa Fodspidserne, som det var Brug ved den ældste Tempeltieneste, imedens han holder Faklen under Sommerfuglen. Ovenf. Nr. 344 er Eros muligt ogsaa at opfatte som Mysterie-Genius.

² Omtr. som paa Nr. 465. Jvfr. Digtet *Ἐἰς ἀγαλαμᾶ Ἐρωτος δεδεμένῃ* i Bruncks Anal. II, p. 17, Nr. 41.

³ Jvfr Lucian Deor. dial. II og XI. Athen. Deipnos. XIII, 14.

⁴ Jvfr Digtet i Bruncks Anal. II, p. 140, Nr. 1.

⁵ See ovenf. Nr. 264, Not.

⁶ *Cupido inferor (um)*. Donii Inscr. Cl. I, Nr. 54. Jvfr Gerhard Ant. Bildw. Text S. 241. Nedenf. Nr. 443. Amor med Skaalen paa Nr. 497 er muligt ogsaa at henføre hertil; jvfr Gerhard a. St. S. 254, Note 24; ovenf. Nr. 346 Note.

genius, med Livets Fakkelt nedadvendt, er Amor afbildet paa Nr. 482. I den sidste Række af Forestillinger Nr. 483 f. sees en bevinget Dreng eller flere i Forening at udføre forskellige Livets Sysler eller nyde dets Glæder; her synes ikke Kiærligheds-guden at være fremstilt, men Eroter som Personificationer af disse Handlinger og Nydelser eller af de menneskelige Evner og Tilbøieligheder, af hvilke de fremgaae.¹ Idet saaledes de offrende Eroter betegne det fromme Sindelag, der søgte Tilfredsstillelse i den ydre Cultus, synes ved den sidste Fremstilling Nr. 515 et Menneskes Længsel efter de himmelske Boliger at være antydet, eller muligt Menneskets egen høiere Aand, der higer efter Adskillelsen fra den jordiske Siel og fra Legemet².

437. Brystbillede af Amor (Eros) som Yngling, forfra seet. Han har Haaret bundet i en Sløife over Hovedet og en Kappe om Skuldrene; ved Siden sees Enden af Buen. L.bruun Paste.

438. Amor i lignende Skikkelse er i Begreb med at afskyde en Piil, siddende paa en Klippe. Mørk grønspettet Agat. R.

439. Samme, gaaende med Buen i v. Haand, løfter den høire op over Skuldren for at tage en Piil af Koggeret. M.violet Paste. Fr. Ov. angr.

¹ (*Ἐρωτες*) πολλοὶ διὰ πολλὰ ὦν ἐρωῶσιν ἄνθρωποι. Philostr. Imag. I, 6, Beg. Jvfr Welcker Philostr. Imag. & Callistr. st. p. 238. Ifølge den nyere Tids Talebrug *Genier*. De betegne vel navnlig en vis Virksomhed eller Tilbøielighed hos den Person, der lod Forestillingen indgravere eller bar den i sin Segtring. — Eroten som den personificerede Selvkiærlighed ved Narcis paa Nr. 851 hører herhen.

² Ifølge de i Oldtiden meget udbredte Ideer om Menneskets tredeelte Væsen (*σῶμα, ψυχή, πνεῦμα*) og om Legemet som Sielens Fængsel. Ogsaa iblandt de foreg. Fremstillinger kan oftere en Persons høiere Aand (som en Affødning af Verdensaanden Eros) være betegnet, f. Ex. ved Nr. 480-81 som den, der under sin Forbindelse med det jordiske er trykket ved Livets Kummer og Møie, ved Nr. 475 som den, der mægter at bringe modstridende Lidenskaber under Aaget. — Ifølge andre Ideer om Menneskets Opholdssted efter Døden er muligviis ved Nr. 456-57, 459 og 509 sigtet til den personlige Aands Fart over Oceanet til de Saliges Öer.

*440. Brystbillede af Amor som Barn; seet fra Siden, med Overdelen af den udstrakte Arm¹. Amethyst. R.

*441. Amor i Ganimedes's Sted giver Jupiters Örn at drikke af en Amphora; bagved staaer en skiægget Herme². Karneol. R.

442. Amor med Mercurs Attributer. Gaaende paa Fodspidsen bærer han Caduceus i h. Arm og Pungen i v. Haand, paa hvilken tillige Hanen sidder. Plasma. R.

443. Amor sees ridende paa en Vædder, ved Siden af hvilken en indhyllet qvindelig Figur staaer med Armene rakte mod ham. (Muligt en Fremstilling af Amor som den, der har tiltaget sig Mercurs Bestilling, idet Vædderen kan forklares om Mercurs Offerdyr, paa hvilket denne undertiden er afbildet siddende, og den tilhyllede Qvinde om en Afdöd³, der bönfalder om Ledsagelse til Underverdenen⁴.) Bruun Paste med et halvt hvidt Lag. Ov. angr.

444. Samme Fremstilling.⁵ Bruun Paste.

*445. Amor med Mars's Vaaben.⁶ Staaende holder han Hielmen frem i v. Haand og har Sværdet med Skede og Remmer (*parazonium*) i h. Arm. Sardonyx. R.

446. Samme, som sætter Foden paa Hielmen og betragter Sværdet, han holder i Haanden (?). Gul Paste. Ov. angr.

447. Samme, som sidder paa en Klippe med Skiold og

¹ Denne tilligemed et Stykke af Siden danner Figuren af en Phallus, ifølge Steenskiærerens Hensigt, som det synes.

² Hermen her og paa Nr. 448 er formodentlig tilføiet som en Hentydning til Gymnasium (jvfr Nr. 504 og 1271), hvor Eros's Billede hyppigen var opstilt ved Siden af Hermes og Herakles. Jvfr Indl. om Bisympoler.

³ Som de ofte paa Gravmonumenter fremstillede Qvinder.

⁴ Jvfr S. 55, Note 6.

⁵ Amors Vinge har her mere Liighed med en over Skuldren kastet Reisesæk og lader tænke paa Phrixus og Helle i Begreb med at tiltræde deres Flugt.

⁶ Eller en Erot som Personification af Krigens Beskiæftigelse, saavel som paa de 2 fölg.; jvfr nedenf. Nr. 505 f. — Amor med Apollos eller en Muses Lyre, see nedenf. Nr. 483-85.

Landse i v. Haand; den fremrakte h. Haand er afbrudt. Bagved er Pantseret, foran Beenskinneerne opstillede. Amethyst. Fr.

448. Amor kiører i Venus's med to Svaner forspændte Vogn. Foran sees en Herme, og ved dens Fod et Kar (jvfr Nr. 441 og 504). Bruun Paste. Ov. angr.

449. Amor kiører Bacchus's med to Bukke forspændte Vogn. Mørk Paste med hvid Stribe. Ov. angr. og iris.

450. Samme Forestilling. Gul Paste. Ov. angr.

451. Amor med Hercules's Attributer. Gaaende med böiet Hoved bærer han det store Pilekogger i h. Haand og Köllen paa v. Skulder, over hvilken tillige Lövehuden hænger, slæbende efter ham. Karneol.

452. Amor ridende paa Löven. Bruun Paste. Ov. angr.

453. Amor eller en Erot kiærtegnende en Hund. Nedenunder sees Steenbukkens Tegn med en Stjerne over. Stribet Onyx.

454. Samme trækker en modstræbende Svane ved en om dens Hals slynget Tømme. Karneol. Fr.

455. Samme föres staaende paa Ryggen af en Svane, om hvis Hals han har en Tømme bundet. Bruun Paste. Ov. angr.

456. Amor, ridende paa en Delphin, hvilken han styrer med en Pidsk. Bruunrød Jaspis.

457. Samme Forestilling. Karneol.

458. Amor paa en Delphin imellem to svømmende Eroter. Han rækker v. Haand til den ene for at hielpe ham op, som det synes, paa en ved Siden flydende Delphin; i h. Haand holder han en ubestemt Gienstand. Blaa Paste. Ov. angr.

459. Amor eller en Erot i opreist Stilling paa en svømmende Fisk holder i de överste Flige af to til Fisken befæstede Seil. Karneol.

460. Amor, seilende i en Muslingskal, griber efter Psyche (Sielen), der i en Sommerfugls Skikkelse flager over ham. Onyx lign. Paste. Ov. angr.

* 461. Amor jager med udstrakte Hænder efter den foran ham flagrende Sommerfugl. Hyacinth.

462. Samme, som med den ene Haand søger at fange den flagrende Sommerfugl. Mørk Paste.

463. Samme Forestilling. Ufarvet Paste.

464. Amor søger med en Snare at fange Sommerfuglen, der sidder paa Grenen af et Træ. Knælende holder han med begge Hænder de i Træet befæstede Snore. Bruun Paste.

Ov. angr.

465. Amor sidder sørgmodig med den ene Fod i en Fælde, ovenpaa hvilken Sommerfuglen sees. Fragm. Karneol.

Angr. af Ilden.

466. Amor brænder Sommerfuglen med en Fakkell, over hvilken han holder den ved Vingerne. Han er fremstilt gaaende paa Fodspidserne, med en lang Kappe, som hænger om Skuldrene. M.violet Paste.

467. Samme, siddende, holder en brændende Fakkell under Sommerfuglen. Gul Paste.

468. Amor med Vinger paa Fødderne blæser paa (Dobbelt-) Fløite, i livlig Bevægelse; foran synes Sommerfuglen at sidde paa Jorden.¹ Gul Paste. Ov. angr. og iris.

469. Amor med Sommerfuglen i Armen søger at unddrage den fra en stor Krabbes Forfølgelse. Gul Paste. L.

470. Amor gaaende med Sommerfuglen i begge Hænder trykket til sit Bryst. Bruun Paste. Fr.

471. Brystbillede af Amor, som trykker Sommerfuglen til sit Hierte. Amethystlign. Paste. Ov. angr.

472. Samme Forestilling. Onyxlign. Paste.

473. Amor omarmet Psyche, som staaer foran ham i

¹ Antydning af den himmelske Harmoni, til hvilken Sielen omsider vækkes af Amor. Jvfr Hirts Bilderb. Taf. 32, 6-7. Zoegas Abhandl. von Welcker Taf. 4. Fl. St.

Menneskeskikkelse med Sommerfuglevinger; hendes Klædning er nedsunken om Hoften. Violet Paste.

474. Amor pløier med to under eet Aag spændte Sommerfugle. (Formodentlig Antydning af Ægteskabet, *conjugium*.) Bruun Paste.

475. Amor kiører en Vogn, som trækkes af to større svævende Eroter, hver med en Fakkell i Haanden. Gul Paste.

476. Amor, bagbunden, hæver sig paa Fodspidserne, idet han skuer ud ad. Han bærer en Kappe om Skuldrene; foran staaer hans brændende Fakkell. Karneol.

477. Samme, bunden til en Søjle¹, i trodsig Stilling; uden Fakkelen. L.bruun Paste. Ov. angr. L.

478. Samme, staaende nedslagen med bagbundne Hænder. Bruun Paste. Underdelen afbr.

479. Samme sidder nedslagen paa et Altar med bagbundne Hænder; i den ene af disse holder han den endnu brændende Fakkell. M.violet Paste.

480. Amor som Slave, med Benene bundne til hinanden (*compede vincetus*), staaer udmattet, med begge Hænderne og Hovedet lænede til en Hakke, hvormed han har arbejdet. Bruun Paste.

481. En lign. Forestilling; Benene ere ikke bundne og Hakken er forsynet med to Jern (*bidens*). Foran sees en togrenet Svøbe, bagved en bladløs Træstamme². Karneol. R.

482. Amor staaer sørgende, med begge Hænder støttede paa den nedadventte endnu brændende Fakkell; en Kappe hænger over den v. Skulder. (Gravgenius.) Fragm. Grøn uigjs. Paste.

¹ *Πρὸς ζίωνα δεδευμένος*. Jvfr Anthol. gr. ed. Bosch Lib. IV, Nr. 44-48.

² Et Døds-Symbol, saafremt Amor her antages fremstilt som den sørgende Døds-genius, der graver en Grav; jvfr Gerhard Ant. Bildw. Text p. 257, Note 51, og p. 261, Note 71.

483. Amor eller en Erot, spillende paa en Lyre.¹ Han staaer med den ene Fod paa en Steen. M.bruun Paste.

Ov. angr.

* 484. Samme, som, medens han rører Strængene paa Lyren, der er prydet med flagrende Bind (Tænier), bevæger sig langsomt paa Fodspidserne. Karneol.

485. En Erot, som med en Lyre i Armen dandser lystigt paa det ene Been. Sort Paste.

486. En Erot som Hyrde, løbende med en Krumstav i Haanden og en Hund foran sig. Blaa Paste.

487. En Erot som Jæger, med et Spyd (?) paa Skuldren, fører ved hver Haand en Hund i et Reb. Mørk Paste. Ov. angr.

488. Samme, som med den ene Haand holder en Fugl i Veiret, efter hvilken en Hund springer op; i den anden har han Buen. Karneol.

489. Samme, som bærer en skudt Fugl i h. Haand og en Kurv i v. Arm. Plasma.

490. En fiskende Erot. Han sidder paa en Klippe med en Kurv paa Armen og drager en liden Fisk op med en Anglesnor paa en Stang. Med Indskr. HERMEROS². Omgivet af en Perlerand. Karneol.

491. Tre Eroter ifærd med at tømme en optaget Bikube.³ Fragm. L.bruun Paste.

492. To Eroter høste Frugter af et Træ. Den ene kryber op ad en Stige, den anden løfter en Stok for at nedslaae Frugten. Heliotrop.

493. En Erot plukker Frugt (af en Viinstok) i en paa Jorden staaende Kurv. Blaa uigjs. Paste. L.

¹ Muligt at opfatte i høiere Betydning, om den himmelske Eros og Sielens Harmoni, jvfr Nr. 468 Note. Pausan. II, 27.

² Navnet paa Seglstenens Eier, til hvilket Forestillingen synes at indeholde Allusion (af *ἔρα*, en Snor).

³ Jvfr. Stosehs Gemmesaml. II, 809.

494. En Erot gaaende med en Kurv med Frugter og en Green. Med Navnet HERMES. Plasma. R.

495. En Erot, staaende med Frugter i en Kurv paa Armen, rækker en Dru eklase op, efter hvilken en Hane snapper. Hans Haar er bekrandset med Viinløv.¹ Plasma (Smaragd). R.

*496. En Erot gyder Viin af en Amphora i en Skaal. Hoppende paa den h. Fod støtter han Skaalen til Knæet af det løftede v. Been. Med k. Rand. M.bruun næsten uigjs. Chalcedon.

497. Samme, staaende, fører med begge Hænder en Skaal til Munden. Violet Paste.

498. En Erot, med Kappe om Skuldrene, læser gaaende et Kiærlighedsbrev. L.bruun Paste.

499. Samme paa Nattevandring. Med Overkroppen og Hovedet indhyllede i en Kappe gaaer han forsigtigt, holdende en Lygte foran sig. Bruunlig Paste.

*500. En Erot som Fakkelløber. Han har Blikket henvendt paa Flammen af Fakkelen, som han holder opløftet i h. Haand; den v. Arm med den fladt udstrakte Haand antyder den Forsigtighed, hvormed han løber. Karneol. R.

501. Samme, der løber med Fakkelen sænket i h. Haand og en Palmegreen i v. Arm, som Seirende. M.violet Paste med hvid Stribe.

502. Fire Eroter udføre gymnastiske Øvelser, med Stokke eller Kastespyd i Hænderne, i forskellige Stillinger. Karneol. Fr.

503. To brydendes Eroter.² Karneol.

504. To Eroter efter anstilt Hanekamp. Den ene i sørgmodig Stilling betragter den besejrede Hane, som ligger ved hans Fod, medens den anden triumpherende kiærtegner sin; imellem dem sees en Herme med en Palmegreen ved og en Kurv

¹ Figurens Vinger sees ikke, men kunne være skjulte af den store Kurv, Armen holder. Muligt ogsaa, at Bacchus som Barn her er fremstilt.

² Eller muligt Eros og Anteros.

eller et Kar (med Sand til Brug for Kamppladsen). Gul Paste. Fr.

505. To Eroter opreise en Trophæ. Den ene holder ved den allerede behængte Trophæstang, medens den anden befæster et Skiold paa den; flere Skiolde staae paa Jorden. Gul Paste.

506. Samme Fremstilling. Gul Paste.

507. Samme Fremstilling. Den ene føier en Landse til det ophængte Brystharnisk; den anden holder i bøiet Stilling et Skiold (?). Karneol. Underdelen afbr.

508. To Eroter slæbe et stort rundt Skiold, paa hvilket Victoria paa en Biga er afbildet. Gul Paste. Ov. angr.

509. En seilende Erot. Siddende paa en liden Baad af en egen Form holder han med begge Hænder i Enderne af et til Forstavnen befæstet Seil. Plasma. R. Fr.

510. En Erot som Augur. Iført en kort Kappe staaer han foran et Altar med en Höne i Hænderne og en Lituus paa Skuldren. M.bruun Paste med hvid Stribe.

511. Samme Forestilling, uden Altret. Gul Paste. Ov. angr.

512. Tvende Eroter sidde paa Stole ligefor hinanden, hver med en Fugl paa den udrakte Haand og en Hund foran sig, Rödspættet Agat.

513. Tvende Eroter, af hvilke den ene udgyder en Offer-skaal (*patera*), den anden holder en Offerskee (*simpulum*), holde hinanden om Livet, løbende. Bruun Paste. L.

514. En Erot offrende ved et Altar. Gul Paste. Ov. angr.

515. En Erot sidder paa Jorden med oprakte Arme; over disse sees Maanens Tegn, som Antydning af Aandens tilkommende Opholdssted i Himlen¹. Onyx.

516. Hymen, som vinget Yngling, staaer med begge

¹ Jyfr nedenf. Nr. 740, 1008, 1078, og Lamperne af brændt Leer Nr. 172. Buonarotti Medagl. p. 43 f.

Hænder stöttede til en høi Fakkell, hvis Flamme han vender Blikket op til. Hans Haar er bundet i en Sløife over Hovedet og prydet med et Baand. Plasma.

5. Æskulap og Hygiæa.

517. Brystbillede af Æskulap, med den helbredende Slange vunden om en Stav foran. Fragm. Karneol.

518. Æskulap staaende med Slangestaven i h. Haand. Han er beklædt med en over den v. Skulder kastet Kappe, som er sunken ned om h. Lænd og holdes af den i v. Side stöttede Haand. Brændt Karneol med Rest af antik Indfatning.

519. Samme Forestilling. Paste af flere Lag, grøn og blaa, med to hvide Striber. Ov. angr.

520. Samme, staaende med v. Arm stöttet til Slangestaven, af hvilken Kappen holdes samlet under Armen, idet den h. Haand hviler paa den blottede Hofte. Röd Jaspis.

*521. Æskulap i samme Stilling og Beklædning. Ved hans Fødder er i Grunden et Medusahoved anbragt¹. Chalcedon. R.

522. Samme med Slangestaven i v. Haand og en Green (?) i den fremrakte høire. Blaa Paste. Fr.

523. Hygiæa (*Valetudo*), iført en Dobbelt-Chiton, staaer med Lægslangen under den høire Arm og rækker med de to Fingre af v. Haand et Æg frem som Føde for den. Onyx af 3 Lag (et mørkt øverst).

524. Æskulap og Hygiæa, staaende ligefor hinanden, hver lænet til en Söile. Guden er fremstilt som paa Nr. 520. Hygiæa, klædt i Stola med nedhængende Palla over, rækker med den h. Haand Føde til Slangen, der snoer sig om Æskulaps Stav, og holder i den v. Haand en Green. Karneol. Fr.

525. Den ungdommelige Æskulap eller en Asklepiade,

¹ See Indledn. om Bisymboler.

ubeklædt, staaende med den h. Haand støttet til Slangestaven, den venstre til Siden. Paa den anden Side: Ceres, iført en Dobbelt-Chiton, staaende med en lang Fakkell i den venstre og Ax i den h. Haand. Karneol med Spor af antik Indfatning.

6. Ringere Guddomme og Personificationer.

MUSER.

526. Hoved af en Muse, med Laurbærkrands og ophæftet Baghaar. Sarder.

527. Fragm. af et lign. Hoved. Sarder.

528. Et lign. Hoved, med Bogst. HP (i Monogr.) bagved og A foran. Onyx. Fr.

529. Brystbillede af en Muse med Krands og nedhængende Baghaar. Karneol. Fr.

* 530. Hoved af Erato eller Terpsichore, med Krands om Haaret og det halve af en Lyre foran. Hvidbrændt Chalcedon (?).

531. Samme Muse, ifærd med at stemme en Cithar, der er prydet med Baand. Hun er iført en lang ærmeløs Chiton, som hænger løsnet ned om h. Side og er lænet til en Söile, paa hvilken sees en qvindelig Figur, der med h. Haand løfter Gevandtet, en Dandserinde eller Haabets Gudinde (den v. Haand er skiult bag Musens Skulder). Karneol. R.

* 532. Overdeel af Samme. Paa Söilen staaer en Statuette af Hercules Musagetes med Köllen i h. Haand (den venstre er dækket af Musens Figur). Karneol.

533. Clio eller Calliope, staaende med en Skriftrulle fremrakt i h. Haand, den venstre støttet til Hoftens. Hun er iført en Dobbelt-Chiton; bagved sees en Söile.¹ M.röd Karneol (Granat ?). R.

¹ Muligt en Döds gudinde (Venus Libitina) ved en Gravsöile med en Skiebne-

534. Samme med fremrakt Skriftrulle, siddende paa en Stol, hvis Ryglæn er ombøiet i et Svanehoved.¹ Hun er ligesom de fölg. siddende Muser klædt i en Chiton uden Ærmer med et over Underdelen liggende Overgevandt. L.violet Paste. Ov. angr.

535. Calliope, som holder i h. Haand en Stylus til Munden, siddende paa et lign. Stol. L.bruun Paste. Fr.

536. Melpomene betragter siddende en colossal tragisk Maske, som hun holder med begge Hænder; den forestiller en ungdommelig skiægget Person med Forhöining (Onkos) over Panden og Haarbaand. Foran sees en Bacchus-Herme. Hvidbrændt Karneol. Underdelen afbr. St.

537. Hoved af Thalia (?), bedækket med en Dobbeltmaske, af hvilken den ene Deel, der ligger over Issen, har Form af et Vædderhoved, den anden, der hænger ned bagtil, er en komisk Oldingsmaske². L.bruun Paste.

538. Thalia, siddende i et lidet med Girlander prydet Kapel (*sacrarium*) med en Maske i den h. Haand og en Hyrdestav bagved; den v. Haand er støttet til Sædet. Blaa Paste af flere Lag. L.

539. Samme, staaende, med v. Arm støttet paa den opstillede Krumstav, holder en komisk Maske (Slavemasken, see Nr. 1243-44) med begge Hænder i Veiret. Hun er bedækket med et om den h. Hofte nedsunket Overgevandt. Granat. R.

540. Samme, staaende med den ene Fod paa en Steen, betragter en Maske, hun holder i den h. Haand; i den venstre er Krumstaven. Hendes Overdeel er blottet.³ Plasma.

rulle i Haanden, see Gerhard Kunstbl. 1827, Nr. 70, p. 278; Ant. Bildw. Text p. 253, Note 18. Jvfr ovenf. Nr. 264 og 345.

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. II, 1274-75.

² Den samme som paa Nr 1241. Jvfr iövrigt Skuespiller-Hovederne Nr. 1209 f. og Dobbeltmaskerne Nr. 1257 f.

³ Om Figureerne paa denne og de 3 fölg. Paster ere qvindelige, eller om de ere mandlige og at opfatte som Skuespillere eller Skuespildigtere

541. Samme, med en Viinstok bagved. M.bruun Paste.

Fr. Ov. angr.

542. En halvblottet Muse (?), som staaer ved en Pille med en Vase paa Toppen, betragter en Maske, hun har i den ene Haand, medens hun med den anden holder det om Hoftens nedsunkne Gevandt.¹ M.violet Paste. Ov. iris.

543. En Muse, ligeledes med blottet Overdeel, holder med begge Hænder en Maske paa et Altar eller en lav Söile, foran hvilken hun staaer. Mörk Paste.

VICTORIA.

544. Victoria (Nike), staaende med en Krands oprakt i den h. Haand og en Palmegreen i venstre, iført en Dobbelt-Chiton. Med Bogst. M·N·L·F. M.bruun Paste. Eftersl.

545. Samme, iført en enkelt Chiton uden Ærmer. Ufarvet Paste. Fr. 14 Lin. h.

546-47. Samme, i skyndsom Bevægelse, med Palmegreenen og en Krands, som hun rækker med h. Haand. Brune Paster. Nr. 547 med iris. Overflade.

548. Samme. Blaa Paste.

549. Samme, klædt i en Dobbelt-Chiton og bevægende sig paa Fodspidserne. Rød Jaspis. I et Stykke af en antik Jernring.

550. Samme, med Chitonen løsnet paa h. Skulder. Onyx af 4 Lag. L.

551. Samme, med en Slange, som reiser sig foran. Karneol.

552. Samme, iført en Dobbelt-Chiton og fremstilt forfra; uden Slangen. Violet Paste. Ov. angr.

(jvfr Nr. 1205 f.), er paa Grund af den ringe Størrelse og Glassets angrebne Overflade vanskeligt med Bestemthed at afgjøre. Paa de lign. Fremstillinger i Stoschs Gemmesaml. II, 1254-55 og 1283 ere Figurene utvivlsomt qvindelige.

¹ Muligt ligesom den fölg. Figur en Gravgudinde med en Maske som Symbol paa det jordiske ved Döden aflagte Hylle, ifölge Gerhard de anf. St. Nr. 533, Not.

553. Samme fra Siden, svævende med den ene Fod paa Verdens-Kuglen. Karneol.

554. Samme Fremstilling. Bruun Paste. Ov. iris.

555. Samme, paa Kuglen, mellem to krydslagte Overflødighedshorn, hvis Spidser hvile paa en anden Kugle (Fortunas Attributer). Rød og blaa spraglet Paste. Ov. iris.

556. Samme, uden Kuglen, som lille Figur nedsvævende ved Siden af opstillede Vaaben: Rustning, Sværd, Landse og et Skiold med Hielm paa. Karneol. Fr.

557. Samme, staaende paa en Skibsstavn, med en liden Figur foran, som løfter Armene op efter den fremrakte Krands. Bruun Paste. Ov. angr.

558. Fragm. Overdelen af Victoria med Palmegreen. Hun er iført en Chiton uden Ærmer og har havt Krands om Hovedet. Karneol. st.

559. Victoria med en Palmegreen, som hun gaende holder foran sig i v. Haand; hendes Dragt er en Dobbelt-Chiton. Karneol.

560. Samme, staaende, med blottet Overdeel, rækker en Palmegreen med h. Haand; den venstre hviler paa Hoften. Bruun Paste. Underdelen afbr.

561. Victoria, staaende med et langt Scepter i h. Haand, rækker med den venstre et Overflødighedshorn; hun bærer en Dobbelt-Chiton. Violet Paste.

562. Victoria bærer et rundt Skiold (med Skorpionens Tegn ?) i den h. Haand, idet hun med venstre holder sin Chiton op. M.bruun Paste. Fr.

563. Victoria optegner en Seirsbedrift paa et Skiold. Staaende med den ene Fod paa en Steen, holder hun Skioldet foran sig; hendes Gevandt er sunket ned om Hoften. Plasma.

564. Samme Forestilling. Foden hviler paa en Kugle. L.blaa Paste med hvid Stribe.

565. Samme Forestilling. Skioldet er støttet til Stammen af et Palmetræ. Ufarvet Paste.

566. Victoria opreiser en Trophæ. Svævende paa Fodspidsen, med flagrende Chiton, befæster hun Trophæstangen med Pantseret paa; ved Foden ligge to daciske Skiolde. L.bruun Paste.

567. Victoria slagter en Tyr til Takoffer. Hun sidder over Tyrens Ryg, med blottet Overdeel. Fr. Plasma.

568. Victoria offerer Røgelse paa et candelaberformet Altar. Hun er iført en Diplois og holder i h. Haand en Offerskaal. Karneol.

569. Victoria giver af en Skaal Føde til en Slange, som vinder sig om en Trefod, og holder en Green i den anden Haand. Hendes Dragt er en Diplois. (Hentydning til en i delphiske Kampege vunden Seir.) Karneol, med Rest af antik Jern-Indfatning. Fr.

570. Victoria spiller paa en Lyre, hvilken hun staaende støtter paa Knæet; ved Siden er en Söile. (Sigter formodentlig til en musikalsk Seir.) Violet Paste. Ov. iris.

571. Victoria, med en Palmegreen i Haanden, fører en Hest ved Töilen. (Antydning af en ved Hesteløb i de offentlige Lege vunden Seir, ligesom de følg. Fremstillinger af den kiørende Victoria, i det mindste hvor hun med Pidsken styrer de jagende Heste, især ere at henføre til Veddekiørsel, jvfr nedenf. Nr. 1284 f.) Paa Bagsiden: en siddende Sphinx. Med k. Rand paa begge Sider. Amethyst, giennemboret. R.

*572. Victoria, hurtigt kiørende paa en Biga, med Pidsk i Haanden; under Hestene en Palmegreen. Stribet Sardonyx. R.

573. Samme Forestilling, uden Palmegreenen. Mörk Paste med hvid Stribe.

574. Samme Forestilling. Hestene synes i Begreb med at begynde Löbet. Karneol.

575-76. Samme Fremstilling. Paster, m.bruun og onyx lign.

577. Victoria paa en hurtig Quadriga; hun holder Tømmen med begge Hænder. M.bruun Paste med hvid Stribe.

Ov. angr. og iris.

578. Samme, som tillige holder en Krands i den ene Haand. Karneol. R.

579. Samme, med en Palmegreen i Haanden. L.bruun Paste.

580. Samme paa en langsom Quadriga med en Palmegreen i Haanden. Bruun Paste.

581. En Stamme (eller Söile), fra hvis Top 3 Palme-Grene (Blade) hæve sig imellem to krydslagte Overflödighedshorn, som ende i Bukkehoveder. Bruun Paste.

582. Fragm. Brystbillede af Victoria med en vinget Heroldstav foran, som den efter Seiren fredstiftende.¹ Foran Halsen er en Vinge synlig. Karneol. Den bageste Halvdeel fattes.

NEMESIS.

*583. Brystbillede af Nemesis, som drager sin Klædning fra Barmen med Haanden af den udadböiede h. Arm². Hun bærer en Chiton uden Ærmer og har Haaret omhyllet med et bredt Bind (Sphendone). Karneol. Fr.

584. Nemesis bevinget, med samme eiendommelige Armbevægelse, staaende med en Askegreen i v. Haand. Ved hendes Födder synes et Bidsel at ligge. L.violet Paste. Ov. angr.

585. Samme med en Heroldstav i v. Haand; en Landse og et Skiold ere opstillede foran. (Sammenblandet med Nike og

¹ Muligt Iris eller Irene, jvfr Nemesis Nr. 585. En Fremstilling af Nike med Heroldstaven og tilføjet Navn, see Gerhard Die Flügelgestalten der alten Kunst, Taf. 3, 3, 5 (Abh. der berl. Academie 1839).

² Som den Gudinde, der skuer ind i Sielen og udmaaler de menneskelige Gierninger, idet nemlig Armens Stilling tillige antyder Alenmaalet ($\pi\acute{\eta}\chi\nu\varsigma$, *cubitus*, Længden fra Albuen til Spidsen af Fingrene).

Irene, som den, der tillige bringer Fred efter at have beseiret overmodige Fiender, (jvfr. Nr. 582.) Onyx. Underdelen afbr.

FORTUNA. ¹

586. Fortuna (Tyche) med et Roer i h. Haand og et Overflödighedshorn i v. Arm, staaende, med en stor Kugle (Verdenskuglen) foran Födderne. Hun er ifört en lang Chiton med Overgevandt og bærer et Hovedsmykke. Karneol.

587. Samme, uden Kuglen. Plasma. R.

588. Samme, uden Hovedsmykke. Plasma. R.

589-90. Samme. Plasma. Nr. 590 l.

591. Samme (med Hovedsmykke som paa Nr. 593). Sarder.

592. Samme. Blaa uigjs. Paste.

593. Samme, med et modiuslignende Smykke paa Hovedet. Roret, hvis Stang hun holder, ligger ved Foden. Granat. R.

594. Samme, siddende paa en Stol. Karneol.

595. Samme, siddende paa Roret, hvis Stang hun holder i Haanden. M.violet Paste.

596. Samme Forestilling, med Indskr. KAY(○)YAKI. Sardonyx af 3 Lag. R.

597-98. Fortuna, staaende, med et Victoriabillede paa den udrakte h. Haand og et Overflödighedshorn i den v. Arm, som er støttet paa Roret. Violette Paster.

599. To Overflödighedshorn vendte til modsatte Sider, hvert med en Kugle i Krumningen. Mörk Paste med hvid Stribe.

Ov. angr.

¹ Flere af de fölg. Fortuna-Billeder ere vel ikke at opfatte om den mächtige Gudinde, der uddeler Lykkens Gaver og styrer Begivenhedernes Gang i Verden (Nr. 586), men ere snarere at forstaae om individuelle Skiebnegudinder, idet efterhaanden den Tro havde udviklet sig, at Folkeslag, Stæder og enkelte Mennesker havde hver en egen Tyche, som raadede for deres Skiebne, og en saadan blev afbildet paa samme Maade som hiin (jvfr de græske Stæders Mynter, især fra Kaisertiden). Mangen en Seglsteen fremstiller da vel ikkun Eierens personlige Skiebnegudinde.

600. Et Overflødighedshorn med en Kugle og en Augurstav ved Siden. L.bruun Paste med hvid Stribe.

FECUNDITAS.

601. Gudinden for Frugtbarhed, Fecunditas¹, staaende, med et Barn paa Armen. Hendes Dragt er en Dobbelt-Chiton med Overgevandt. Stribet Onyx. R.

602. Samme Forestilling. Grøn og blaa hvidstribet Paste.

CONCORDIA.

603. Eendragtighedens Gudinde, Concordia, staaende med et Overflødighedshorn i den v. Arm og en Patera i den ud-rakte h. Haand. Hun er iført en Stola med overkastet Palla, som hænger ned foran.² Violet Paste.

ÆQUITAS.

604. Gudinden for Ret, Æquitas³, staaende med en Vægt-skaal i den h. Haand; den venstre er støttet til et langt Scepter. Dragten er som den foregaaende Gudindes. Karneol.

605. Samme, holdende Ax i den h. Haand tilligemed Vægt-skaalen.⁴ Karneol. R.

606. Samme, holdende et Overflødighedshorn tilligemed Vægt-skaalen i v. Haand; den h. Haand er udrakt. Karneol.

SPES.

607. Haabets Gudinde, Spes (Elpis), med en Blomst frem-rakt i h. Haand, idet hun, i langsom Bevægelse, med den venstre

¹ Ifølge Omskriften paa romerske Kaiser-Mynter med lign. Fremstilling. Jvfr dog ovenf. Nr. 162-64, nedenf. Nr. 1177.

² En paa romerske Kaiser-Mynter ofte afbildet Gudinde med tilføjet Navn. Sammenlagte Hænder som Concordias Symbol, see nedenf. Nr. 1562 f.

³ Det paa romerske Kaiser-Mynter almindelige Navn for denne Gudinde.

⁴ Muligt Himmeltegnet Jomfruen eller Astræa, jvfr den astronomiske alexandrinske Mynt fra Antoninus Pius's 8de Regieringsaar med Mer-curs Hoved, og nedenf. Nr. 724.

løfter Fligen af sin lange Chiton; et Overgevandt er slynget om Skuldrene.¹ Plasma. R.

608. Samme. Hvidbrændt Karneol (?). Fr. ²

GRATIERNE.

609. De tre Gratier staae blottede, omslyngende hinanden. Den midterste sees bagfra; den til høire holder et Ax i v. Haand. Karneol.

Af den til venstre staaende fattes den h. Haand samt et Stykke af Hovedet.

BONUS EVENTUS.

*610. Bonus Eventus³, det personificerede gode Udfald, som en Yngling, staaende med Ax i den sænkede venstre og en Offerskaal i den fremrakte h. Haand; han er ubeklædt og har et Baand om det lokkede Haar. Fremstilt forfra. Plasma. R. Fr.

611. Fragm. med Underdelen af Samme; ved Siden Skorpionens Tegn⁴. Gul Paste.

*612. Fragm. med Overdelen af Samme. Onyx.

613. Samme, holdende Valmuer tilligemed Axene, og med en tilbagekastet Chlamys om Skuldrene; som Gudebillede paa et rundt Fodstykke. Plasma. R.

614. Samme med en Dru eklase i h. Haand istedetfor Offerskaalen. Karneol.

615. Samme, som i v. Haand holder en Skaal med Frugter, i den høire en Stængel med en Dru eklase. Seet fra Siden. Onyx. I et Stykke af en antik Jernring.

¹ Jvfr ovenf. Nr. 68.

² Fides, see ovenf. Ceres Nr. 148 f.

³ En af de romerske landlege Guddomme, hvis Navn synes at være bleven overført paa de græske Fremstillinger af Triptolemus; Euphranors og Praxiteles's berømte Statuer af denne Heros, som vare bragte til Rom, tiende formodentligt Steenskiærerne til Forbilleder. Plin. H. N. XXXIV, 19, 6. XXXVI, 4, 5. Jvfr Toelkens Verzeichn. III, Nr. 1355.

⁴ Jvfr Indledn. om Bisymboler.

616. Samme med Ax opløftede i den h. Haand, i den sænkede venstre Stænglen med Dru eklase. Rød Jaspis.

617. Samme, ubeklædt, med Ax i den hævede v. Haand; den høire er skiult bag Figuren. Bagved er en Viinstok, foran staaer en Amphora paa Jorden. Hyacinth.

HONOS.

618. Honos, den personificerede Hæder, fremstilt som en ubeklædt Yngling, der staaer med et Overflødighedshorn i v. Arm og en Landse i h. Haand.¹ L.bruun Paste.

VIRTUS.

619. Virtus, den personificerede Tapperhed, som Amazone, staaende med et Sværd i Skede i v. Haand, den h. Arm støttet til en Landse. (Den v. Fod hviler paa en Hielm.) Violet Paste. Fr.

PAVOR.

620. Hoved af Pavor, den personificerede Skræk, skiægget, med vildtflagrende Haar. Bagved et Skiold.² Bruun Paste.

Ov. angr.

621. Samme Forestilling. Amethystlign. Paste.

LYS-GUDDOMME.

622. Hoved af Solguden (Helios, Phoebus) omgivet af Straaler; forfra seet. Med Bogstaverne C · Æ · S. Mørk Sarder, brændt.

623. Brystbillede af Samme med Straalekrone, seet fra Siden. Det hviler paa en Halvmaane, hvis Spidser berøres af Morgenens og af Aftenens Stierne. Plasma.

¹ Denne og den følg. Guddom ere fremstilte paa romerske Kaiser-Mynter med tilføiede Navne.

² Jvf de romerske Denarer fra Familien Hostilia.

624-25. Solguden paa sin ilende Quadriga, med Pidsk i Haanden. Grønne Paster. Ov. angr. Nr. 625 fr. ¹

626. Maane-Gudinden (Selene, Luna) med Halvmaane paa Hovedet, svævende med en sænket Fakkell i h. Haand. Hun er iført en Dobbelt-Chiton og holder med v. Haand en Flig af Slöret, der hvælver sig over Hovedet. Under Födderne sees Aftenstiernen. Gul Paste.

627. Hoved af Samme eller af Nattens Gudinde (Nyx), indhyllet i et Slör, med Stjerner saavel paa dette, som over og under Hovedet. Brændt Onyx.

HAV- OG FLOD-GUDDOMME.

628. En Nereide paa en Havhest med et Skiold. (Thetis med Achils Skiold.) Paa Bagsiden. Solguden paa sin Quadriga med galopperende Heste, forfra seet; han har Pidsken i den v. Haand, den höire oplöftet. Ovenover svæver en liden Victoria imod ham med en Krands. Med Bogst. I F V E (retl. paa G.). ² Karneol. 10 Lin. br.

629. Brystbillede af en skiægget Havgud (Nereus, Phorkys), med langt fugtigt Haar. Det er fremstilt halvt bagfra og er nedentil besat med de takkede Blade af en Söplante (eller Finner). L. blaa uigjs. Paste. Overfl. guulgrön ved Forvitring.

630. Hoved med Nakke af en af Bölgerne opdukkende Nereide eller Flodgud med langt nedhængende Haar. ³ Karneol.

631. Samme Forestilling. Mörk Paste.

¹ Fl. lign. Fremstillinger see nedenf. Nr. 628 Bags. og 1618-19. Mithras og Lunus, see Nr. 650-51.

² Denne Fremstilling staaer i Udförelse meget tilbage for den paa Forsiden og synes tilföiet i en langt senere Kunstperiode, jvfr Nr. 1618.

³ Jvfr de romerske Denarer fra Familien Crepereia med samme Nakke-Billede, omgivet af Fisk, og Neptun fremstilt paa Rev., samt Mynter fra græsk-asiatiske Stæder, paa hvilke Overdelen af en Flodgud med Armene bevægede til Svømning sees ved Födderne af Stadgudinden (jvfr nedenf. Nr. 640). Tidligere forklaret om den til Hero svømmende Leander.

632. Samme Forestilling. M.violet Paste.
 633. Fragm. af en lign. Forestilling. Plasma.
 634. Fragm. af en lignende (?). Karneol. st. ¹

LANDES OG STÆDERS GUDDOMME.

635. Athena, som Staden Athens Skytsgudinde, med Akropolis-Slangen ved Fødderne, og en anden Stadgudinde række hinanden Haanden som Tegn paa Forbund²; imellem dem paa Jorden sees Svinet, som offredes ved Afsluttelsen af et saadant. Athena er iført en Dobbelt-Chiton, væbnet med Hielm og Skiold og bærer en omvendt Landse i v. Haand; den anden Gudinde bærer samme Dragt og en Hielm paa Hovedet (det bageste af hendes Figur og den v. Arm ere afbrudte). Lapislazuli. L.

636. En Tyr med skiægget Menneskehoved, bekrandset af en ovenover svævende Victoria; Symbol paa en græsk Stad i i Nedre-Italien eller paa Sicilien.³ Karneol. R. ⁴

637. Roma, siddende paa en Rustning med Skiold ved Siden, holder paa den udstrakte h. Haand et Victoriabillede, der rækker hende en Krands, i den v. Haand et Sværd i Skeden (*parazonium*). Hun bærer en kort Tunica og Hielm. Brændt Chalcedon (?).

638. Samme, staaende. Victoriabilledet er paa den h. Haand, den venstre er støttet til en Landse, og Sværdet hænger ved Siden. Plasma.

639. Samme, med en Oliegreen fremrakt i h. Haand og Sværdet med Skede i v. Haand, siddende paa en Thronstol, til hvilken Skioldet er stillet. Onyx. Fr.

¹ Achelous eller en anden Flodgud, fremstilt som Tyr med Menneskehoved, see Nr. 636.

² Den paa græske Mynter ofte fremstillede *OMONIA*.

³ Angaaende Forklaringen af denne for Dionysos eller en Flodgud ansete Menneske-Tyr, see Streber Ueber den Stier mit dem Menschengesichte i Abhandl. der bayr. Acad. der Wissensch. II Th. 2 Abth.

⁴ Staden Tarent betegnet ved dens Heros, see Nr. 936.

640. Antiochia eller en anden græsk-asiatisk Stads Gudinde med taarnkronet Hoved, staaende med Ax i Haanden og en svømmende Flodgud ved Foden, bekrandses af en liden Victoria, hvilken en hosstaaende Mand med Sværdet i v. Haand (en Seirherre) synes at overbringe. Til venstre staaer Fortuna med Overflødighedshorn og Roer. Karneol. Fr.

*641. Hoved af Africas Gudinde, bedækket med Skindet af et Elephanthoved med Huggetænderne. Karneol.

642. Hoved af Samme. L.grön Paste.

*643. Brystbillede af Samme, med en Kappe sammenhæftet over Skuldren. Karneol. Det överste af Hovedet afbr.

LARER.

644. De to offrende Larer, staaende i eens Stilling, vendte til modsatte Sider. Den ene oplöftede Arm med Drikkehornet (Rhyton) er støttet til en imellem dem anbragt Söile; den anden sænkede Haand holder et Offerkar med Hank. L.bruun Paste.

7. Asiatiske og ægyptiske Guddomme¹.

645. En asiatisk Gudinde, mangebrystet og mumieagtigt indhyllet, med de udstrakte Hænder støttede paa Stave. Paa Hovedet er et höit Smykke, dannet af en Kurv (Kalathos) eller et Frugtmaal (Modius), og bag det en Skive (Polos, Meniskos) eller et Slör. Karneol af to Lag (tagne perpendikulært). R.

646. Et lign. Gudebillede, hvis Hoved ikkun er prydet med Skiven, der er synlig paa begge Sider af det. Det staaer i en paa 4 Söiler hvilende Tempelbygning (Naos tetrastylos). Karneol.

647. Den ephesiske Diana i lign. Fremstilling, med to Hiorte ved Födderne og et höit Hovedsmykke af ualmindelig Form. Ved Siden ere Brystbillederne af Sol og Luna. Karneol.

¹ Optagne i den græske og romerske Cultus.

648. Et lign. Billede, med Hovedsmykke omtr. som paa Nr. 645 og uden Hiorte; Solens og Maaneus Tegn ere anbragte istedetfor Brystbillederne. Karneol.

649. En mangebrystet asiatisk Gudinde, som i de udstrakte paa Stave hvilende Hænder holder en Slange og et firbenet Dyr; paa den v. Arm sidder en Ugle, paa den høire et andet Dyr. Hovedet er prydet med en Modius og en Skive; paa Fordelen af Klædningen sees Brystbillederne af en Tyr og en Hest. Plasma.

650. Hoved af den fra Persien optagne Solgud Mithras, med phrygisk Hue og Straaler. Omkring det ere tre Stierner og en Slange. Karneol. Fr.

651. Hoved af Samme eller af den asiatiske Maanegud (Men, Lunus), med en phrygisk Hue, der er prydet med Stierner og en Krands. Mørk Sarder.

*652. Jupiter Ammons Hoved med Vædderhorn; Skiægget er kileformet. Onyx (med det mørke Lag øverst). R.

653. Hoved af Samme, med kruset Skiæg. Bruun hvidstribet Paste med et Stykke af en antik Jernring.

Ov. angr. Fr.

654-56. Hoveder af Samme. Brune Paster.

Paa Nr. 655 Ov. angr. Paa Nr. 656 fattes Overdelen.

657. Hoved af Samme; foran ere to Ax med en Kugle (?) over. Karneol. R. Fr.

658. Hoved af Samme, halvt forfra seet. M.bruun Paste.

Ov. angr.

659-60. Hoved af en uskiægget Gud med Ammonshorn (jvfr. Nr. 697). Brune Paster. Ov. angr. og iris.

661. Brystbillede af Serapis med Modius paa Hovedet. Onyx, i en antik Guldring.

662. Hoved af Jupiter Serapis med Modius, over en Örn med udbredte Vinger. Paa hver Side er et romersk Felttegn,

som paa Spidsen har et Victoriabillede med Palmegreen og Krands. Sarder. R.

*663. Pluto Serapis, thronende, med Modius paa Hovedet; den v. Haand er støttet til et langt Scepter, den høire udstrakt over Hovederne af den ved Siden siddende Cerberus. Han bærer en Livkiortel under den omkastede Kappe. Fremstilt forfra. Plasma.

664. Serapis's og Isis's Brystbilleder, ligefor hinanden. Isis's Hovedsmykke synes at være det samme som paa Nr. 675. Karneol. Angr. af Ilden.

665. Hoved af Isis, med nedhængende regelmæssige Lokker og en lignende Prydelse over Panden. L.bruun Paste.

666. Brystbillede af Samme, forfra seet. M.bruun Paste.

667. Isis i mere ægyptisk Fremstilling, med negeragtigt Ansigt, et Hovedklæde, paa hvilket Smykket hviler, og en lang tætsluttende Kiortel. Hun gaaer med et Kar (*ὑδοῖον, situla*) i den sænkede h. Haand og en Slange i den udstrakte venstre. Chalcedon.

668. Brystbillede af Harpokrates som Barn med Pegefingeren af den h. Haand paa Munden (Taushedens Symbol). Han bærer et bredt Bånd om det lokkede Haar og over Panden et lidet Smykke, dannet efter den ægyptiske Horus's Hovedprydelse (Pschent). Karneol. R.

669. Harpokrates med samme Haandbevægelse og Hovedsmykke, staaende med et Overflødighedshorn i v. Arm. Han er ubeklædt, idet Kappen hænger over Armen. Onyx. R.

670. Samme Forestilling. Sardonyx af 3 Lag. L.

671. Anubis med Hundehoved, staaende med en Palmegreen¹ fremrakt i den h. Haand, og et helligt Kar i den sænkede venstre. Blaa Paste. ov. slidt.

672. Kynokephalos (Kerkopithekos), den til den ægyp-

¹ Jvfr ovenf. Nr. 56-57.

tiske Maanegud helligede Abe, ithyphallisk, staaende med Armene bedende oprakte. Karneol.

673. To Ibisfugle med ægyptisk Hovedsmykke, den ene liggende, den anden gaaende. Magnetisk Jernsteen. Fr.

674. Den ægyptiske hellige Falk med guddommeligt Hovedsmykke (Pschent). L.bruun Paste. L.

675. Et ægyptisk Symbol, sammensat af det guddommelige (Isis's) Hovedsmykke, der er dannet af en Skive (Maaneskiven) mellem to (Ko-)Horn med to opstaaende Fier, og af to Ax samt en ubestemt Gienstand, som ere fœiede til forneden. Paa hver Side af Hornene er en Stjerne.¹ Bruun Paste. Ov. angr. Fr.

8. Gudeforeninger.

676. Saturn med sit seglformede Vaaben (Harpe) i den ene og et langt Scepter i den anden Haand staaer imellem Pallas, der er væbnet med Skiold og Landse, og Mercur, der holder Caduceus og Pung. Karneol.

677. Jupiter med Lynstraale og Scepter samt Örnen ved Fødderne, staaende ligefor Solguden, der holder et Scepter i h. Arm tilligemed sin Chlamys og hæver den v. Haand. Plasma. R.

678. Tre staaende Guddomme, af hvilke kun Mars med Skiold og Landse og en Deel af Fortuna med Overflödigheds-horn ere bevarede. Karneol.

679. Mars med Skiold og Landse ved Fødderne staaer vendt imod Victoria, der fra venstre Side nærmer sig med en Krands. Bag Mars staaer Pallas, ligeledes med Landse og Skiold ved Fødderne (?). Grøn Paste. Ov. angr.

680. Pallas, Victoria og en tredie Gudinde (?), staaende ved Siden af hverandre. Violet Paste. Ov. angr.

681. Pallas med den omvendte Landse og Skioldet ved

¹ Jvfr ovenf. Nr. 56-58.

Fødderne og Fortuna med Overflødighedshorn og Roer staae ligefor hinanden; en Caduceus er opreist imellem dem. I Exergenen er en liden Fugl anbragt. Karneol. R.

682. Mercur med Caduceus og Pung og Fortuna med Overflødighedshorn og Roer, staaende ved hinandens Side. Gul Paste. Ov. angr.

683. Mercur og Fortuna med de samme Attributer, siddende ligeover for hinanden, hiin paa en Klippe, denne paa en Thronstol. Grøn Paste. Ov. angr.

684. Mercur med samme Attributer staaende foran Victoria, der nærmer sig med Palmegreen og Krands. Ufarvet Paste. Ov. angr.

685. Mercur imellem to Victorier, der række ham Krands. Violet Paste. Fr.

9. Pantheistiske Guddomme.

De her under denne Benævnelse sammenfattede ere Guddomme med eet eller flere til andre Guder hørende Attributer, eller Gudefigurer opstaaede ved Sammensmeltning af flere, græske, romerske og ægyptiske (*signa panthea*). Saadanne Billeder, der udgik dels fra en religiøs Tendents, udviklet ved Philosophernes Lære om den guddommelige Naturs Eenhed og Magt, dels fra en forfængelig Stræben efter at hæve sit Lands, sin Stads eller sin egen Guddom ved at tillægge den forskellige andre Guders Egenskaber, bleve først efterhaanden dannede og tilhøre især den senere Periode, men findes dog allerede fremstillede paa græske og romerske Mynter fra det 2det og 1ste Aarh. før vor Tidsregning. De i det følgende afbildede hidrøre fra forskellige Tider og Egne. Dionysos blev tidligt hos Grækerne, i Overeensstemmelse med den ægyptiske Osiris, sammenblandet med Solguden; hans Hoved med samme Attributer som paa Nr. 686 sees paa græske Mynter fra Rhodus før Kaisernes

Periode¹. Hovedet af en Mercurius-Apollo forekommer paa romerske Denarer fra Republikens Tid²; en Mercur som Solgud findes paa Kaiser Albinus's i Gallien prægede Mynter³. At Minerva, som i en ældre Tid paa flere Steder i Grækenland blev dyrket som Seirsgudinde (Athena-Nike) og paa etruske Værker hyppigt fremstilles med Vinger⁴, i Rom allerede under Republiken blev afbildet med tilføjede Attributer af Bue og Kogger samt Overflødighedshorn, sees af de ved Familien Plætoria prægede Denarer; senere findes den vingede Minerva med Overflødighedshorn og Roer paa alexandrinske Mynter under Antoninus Pius⁵. Den med Jupiter og Pluto sammensmeltede ægyptiske Serapis blev tillige dyrket som Solgud og som Lægegud; alexandrinske Mynter fra Antoninus Pius's Regiering⁶ fremstille hans Billede med omtrent de samme Attributer som paa Nr. 694 f. Gudebilledet paa Nr. 698 danner Overgangen til de mere ægyptiserende pantheistisk-mystiske Fremstillinger fra en sildigere Periode, som ere samlede nedenf. i 4de Klasse; det adskiller sig fra disse ved sin mere græske Typus, ved den temmelig gode Udførelse og ved Steenarten, hvori det er graveret.

686. Brystbillede af Bacchus som Solgud, med Straaler om Hovedet, Epheukrands og regelmæssige nedhængende Lokker; forfra seet. Bruun Paste. Fr.

687. Mercurius-Apollo. Ubeklædt, lænet med v. Arm til en lav Söile, paa hvilken en Trefod staaer, holder Guden i

¹ See Mionnet Descr. III, p. 424, Nr. 247 f.

² Prægede af Familien Julia. Mercurs Vinger ere føjede til Apols Hoved og bag Skuldren sees endnu Neptuns Trefork.

³ See Tristan Comm. hist. II, p. 42; Eckhel Mus. Vindeb. II, p. 269, Nr. 23-26. Guden holder endnu Ax og en Trefork i Hænderne.

⁴ Ogsaa senere under Domitian, see Morelli Fam. rom. num. Tab. 7, 37.

⁵ See Zoega Numi æg. tab. 12, Nr. 5. Ogsaa i ældre Tid gaves i Grækenland Templer for Athena Pronoea (Providentia), jvfr Kreuzers Symb. II p. 790 f.

⁶ Zoega a. St. tab. 10, Nr. 18-19, tab. 12, Nr. 19.

den fremrakte h. Haand en Green (den rensende Laurbærgreen) tilligemed en vinget Caduceus. Bruun Paste.

Ov. iris.

688. Mercur som Solgud, med bestraalet Hoved, staaende med en Pung i den høire Haand og Caduceus i den venstre Arm, om hvilken en Chlamys er viklet. Vædderen sees ved Siden. Karneol. R.

689. En pantheistisk Gudinde (Minerva Panthea) med Vinger, Hielm paa Hovedet og et Roer i den sænkede h. Haand, staaende. Hun er klædt i Stola med nedhængende Overgevandt, hvilket hun med v. Haand holder op. Onyx. R.

690. Samme qvindelige Guddom, staaende med Fortunas og Ceres's Attributer: et Overflødighedshorn i v. Arm, et Roer samt Ax i h. Haand. Plasma. R.

691. Samme, der holder en Valmuestængel tilligemed Axene i h. Haand. Karneol. I et Stykke af en antik Jernring.

692. Samme, der endnu holder et Bidsel, Nemesis's Attribut, i den h. Haand. Plasma.

693. Samme Guddom, ved hvis h. Side tillige Dianas Kogger og Bue rage frem. Mørk Karneol med Rest af antik Jern-Indfatning.

694. Brystbillede af en skiægget Gud (Jupiter eller Pluto) med Serapis's Modius, Ammons Vædderhorn og Solgudens Straaler. Om Skuldrene en Kappe. Karneol. *Angr. af Ilden.*

695. Brystbillede af samme pantheistiske Gud. Rød Jaspis.

696. Brystbillede af Samme, foran hvilket Neptuns Trefork, omvunden af Æskulaps Slange. L.bruun Paste.

697. Brystbillede af en Apollo lignende Gud med alle de samme Attributer. L.bruun Paste.

698. En pantheistisk Guddom i mandlig Skikkelse med et Örnehoved, der er prydet med det ægyptiske Symbol, bestaaende af en Skive mellem to Horn eller opreiste Slinger. Staaende holder han i v. Arm Mercurs Caduceus og paa den fremrakte

h. Haand et Hoved eller en Maske; en omkastet Kappe lader Overdelen blottet. Chalcedon. R.

10. Forbundne Gude-Symboler.

699. Jupiters Lynstraale ved Siden af Mercurs Stav, omkring hvilken Æskulaps Slange snoer sig. Plasma.

700. Caduceus imellem to Ax; omslyngede af en Slange. Karneol. Fr.

701. En vinget Caduceus, endende i en Kölle, med to Palmegrene paa Midten (jvfr Nr. 294). Den danner Stangen af et Anker, til hvis Underdeel to Delphiner slutte sig. Stribet Chalcedon.

702. Caduceus med Spidsen af en Pii (Apollos Symbol) forneden, krydslugt over Ceres's Ax. Stribet Onyx. R.

703. Et Overflödighedshorn hvilende paa en Kugle mellem to Ax: Fortunas og Ceres's Attributer. Paa Midten af Kuglen sees Lunas Halvmaane, nedenunder den Jupiters Lynstraale. Chalcedon. Fr.

704. Et Overflödighedshorn, der er prydet med et Baand (Tænia) og ender i et Bukkehoved, ved Siden af en firdeelt Kugle (Verdenskuglen); paa Hornets Krumning sidder en Fugl (Jynx, Tegn paa Kiærlighedens Trylleri). (Förtunas og Venus's forenede Symboler.) Karneol.

705. Fortunas Kugle og Roer, med hvis Haandgreb Ceres's Ax er forbundet. Stribet Chalcedon.

706. Et Roer forbundet med et Ax. Med Navnet **EROS**. Karneol. R.

707. Roer, Kölle og Palmegreen. L.bruun Paste. Fr.

708. Junos Paafugl siddende paa et Altar med et Scepter foran; ved Siden er Fortunas Symbol, et Overflödighedshorn over en Kugle. Sort Paste.

709. Minervas Ugle siddende paa et rundt med en Girlande

prydet Altar, ved Siden af hvilket et Skiold med en Hielm paa og to Landser ere opstille. Til høire sees en Skorpion, Mars's Symbol. Karneol. R.

710. Et rundt Altar, paa hvilket en Piniefrugt og to Palmegrene sees. Ved dets øverste Rand ere to Vædderhoveder anbragte; forneden paa hver Side rækker en Haand et Ax op. L.bruun Paste. ¹

11. Zodiakaltegn, Stiernebilleder og Planeter. ²

711. Vædderens Tegn: en med tilbagevendt Hoved løbende Vædder. Foran den er en seglformet Kniv ³. Onyx. R.

712. Vædderens og Vægtens forenede Tegn: en Vædder staaende med en Vægtskaal i Munden. Bruun Paste. L.

713. Vædderens Tegn og Stiernebilledet af Vognstyren (ἵπιοχος, *auriga*). Ligeoverfor den staaende Vædder sees paa en lavere Plan Vognstyren, staaende med en Pidsk løftet i h. Haand, Skiold paa Armen, Hat paa Hovedet og et kort Skiørt om Lænderne. Plasma.

¹ Forskiellige Gude-Symboler holdte af en Haand, anbragte over to sammenlagte Hænder, eller sammenstille med andre Gienstande, see nedenf. VI.

² Til disse astronomiske Fremstillinger, som i Almindelighed indeholde Horoskoper (jvfr Indledn.), ere formodentligt endnu endeel af de nedenf. VI, Nr. 1529-52 anførte Figurer at føie. Ogsaa ere i de fölg. Afdelinger muligt endnu hist og her Stiernebilleder fremstille, som: Slangeholderen (Ὄφιούχος, *Anguitenens*, Hygin Astron. II, 14) under Hercules's Billede Nr. 816, Perseus Nr. 866 f., Pegasus Nr. 782 f., Lyren Nr. 1269, Örnen Nr. 1438, Ravenen Nr. 1445, Delphinen Nr. 1473. Den løbende Löve Nr. 1307 f. kan ligeledes opfattes som Himmeltegn. Endelig ere ved Tilföielse af Maane, Stjerner eller Zodiakaltegn endnu fölgende satte i Forbindelse med astrologiske Ideer: Nr. 193, 210, 453, 515, 611, 647-48, 650, 994, 1054, 1078, 1319, 1507 og 1566. Jvfr. Ade Kl. N. 1593 94, 1622 f., 1631 og 1677.

³ Enten Saturns Vaaben (Harpe) til Betegnelse af Planeten Saturn, saa at denne i Forbindelse med Vædderen danner et Horoskop, eller en Gartnerkniv som Symbol paa Havedyrkning. — Den i Löb tilbagesende Vædder var det astronomiske Emblem for Antiochien og fl. asiatiske Stæder.

714. Tyrens Tegn: en stangende Tyr med det ene Forbeen løftet; vendt til højre Side. — Tyren i denne Stilling var, ifølge Myntpræg, Symbol for mange græske Stæder. Karneol. Brændt.

715. Samme. Gul Paste. Ov. hvid.

716. Samme. Blaa Paste.

717. Samme; vendt til venstre Side. Karneol. Fr.

718. Samme. Bruun Paste.

719. Samme. Amethystign. Paste. Ov. iris. ¹

* 720. En staaende Tyr, foran hvilken en Mercurstav paa et Vædderhoved; formodentlig Planeten Mercurius i Tyrens Tegn². Ovenover sees Maanen. Karneol. Fr.

721. Tvillingerne, fremstillede under Dioskurernes Skikkelse, som to ubeklædte Ynglinge, der staae ligefor hinanden, den ene Arm støttet til en Landse, den anden hvilende i Siden, hver med en Stjerne over Hovedet. Imellem dem sees Jupiter Ammons Hoved med Straaler omkring og en Halvmaane over. Med Indskr. CAT OPNE IΛOC (Navnet *Saturninus*, græciseret³). Sardonyx. ⁴

* 722. Lövens og Steenbukkens Tegn, hiint som en gaaende vinget Löve, dette som en løbende Steenbuk, saaledes sammenstillede, at deres Födder vende mod hinanden. Amethyst.

723. Jomfruen imellem Steenbukken og Tyren. Siddende paa de forenede Kroppe af disse tvende Dyr, holder hun i v. Arm et Overflødighedshorn, idet hun med h. Haand fatter Steenbukkens Horn.⁵ Ufarvet Paste med hvidt Overlag. Fr.

724. Jomfruen som Astræa med en Vægtskaal i h. Haand

¹ Tyrene nedenf. Nr. 1366-67 ere muligt ogsaa at ansee for Himmeltegn.

² Jvfr Gori & Pass. Gemmæ astrif. tab. 89-90.

³ Idet nemlig Bogst. N i det romerske Navn ved provindsiel Udtale eller Ukyndighed af den græske Steenskiærer er ombyttet med det beslægtede A.

⁴ Jvfr Castor og Pollux nedenf. Nr. 871-72.

⁵ Jvfr ang. den astrologiske Betydning Toelkens Verzeichn. III, Nr. 1429.

og Ax i v. Haand, staaende imellem Steenbukken og Tyren, som ligge ved hendes Födder, vendte hver til sin Side og ikkun med Fordelene synlige. M.bruun Paste. Ov. angr. ¹

725. Skorpionen. — Dette Himmeltegn var Symbol paa Krig ifölge dets Forhold til Planeten Mars² og Provinds-Emblem for Commagene og Africa. Onyx af 3 Lag (et mørkt överst).

726. Samme. Onyx med Rest af antik Jern-Indfatning.

727. Samme. Paa Bagsiden den astrologiske Indskrift ΔYPTAP, med Bogstaverne udgaaende fra eet Centrum, hvilket Δ og A beröre med den överste Spids, de övrige med den nederste. Plasma.

728. Skyttens Tegn: en bueskydende Centaur i Löb. Bruun Paste. Ov. angr. Fr.

729. En Bueskytte, siddende paa den ene udbredte Vinge af en stor Örn; formodentlig en Betegnelse af Planeten Jupiter i Skyttens Tegn.³ Gul Paste. Ov. angr.

730. Steenbukkens Tegn, fremstilt som en Steenbuk med fiskedannet Bagdeel. Stribet Onyx.

731. Samme med en Stjerne ovenover og Verdenskuglen nedenunder. — Steenbukken var, som bekiendt, Kaiser Augustus's Horoskop og som saadant Symbol paa Magt og Lykke⁴; tillige var den det astronomiske Tegn for adskillige græske Stæder og Provindser, og Emblem for flere Legioner⁵. Karneol. Fr.

732. Samme med Verdenskuglen under og et romersk Felttegn ved Siden. Karneol.

733. Samme, ved hvis Side sees et Overflödighedshorn støttet til en Kugle (Fortunas Symbol). Onyx R.

¹ Jvfr ovenf. Nr. 605 Note.

² Jvfr den alexandrinske Mynt fra Antoninus Pius's Sde Regeringsaar med Mars's Brystbillede. Ovenf. Nr. 709.

³ Jvfr den alexandr. Mynt fra Ant. Pius, af Aar 8, med Jupiters Brystbillede over Skyttens Tegn.

⁴ Sueton Aug. c. 94, Slutn. Jvfr de paa de fölg. Nr. tilföiede Symboler.

⁵ Jvfr Kaiser Galliens Mynter.

734. Samme, med et Overflödighedshorn uden Kugle. Grön Paste. L.

735. Samme Himmeltegn, afbildet som en liggende Steenbuk. Det er omgivet af Skorpionen, Krebsen (fremstilt ved en Krabbe), det ene af Fiskenes Stiernebilleder, Maanens Tegn, en Stjerne, og Bogst. L AV (i Monogr.) O E (retlöp. paa G.). Flammet Karneol.

736. Fiskenes Tegn. Imellem dem er et Roer, hvis Haandgreb er dannet af Krebsens eller Skorpionens Tænger. Karneol. R.

737. Vædderens, Krebsens og Steenbukkens Tegn, ved Siden af hverandre. Ovenover dem sees et mandligt Hoved, Portraitet af den Person, hvis Horoskop disse Himmeltegn fremstille. L.bruun Paste.

738. Det ene af Fiskenes Stiernebilleder. Til venstre sees Amor med en Fakkelt i Haanden¹; til höire staaer et Barn, formodentligen det, hvis Nativitet her var betegnet. Röd Jaspis med Spor af antik Indfatning.

739. En Kugle med Jupiters Lynstraale over (Planeten Jupiter) og en Halvmaane (Planeten Maanen), omgivne af syv Stjerner (den store Biörn, *septem triones*). Karneol.

740. Maanens Tegn, omgivet af syv Stjerner.² Karneol.

741. Samme Forestilling. Violet Paste.

742-43. Maanens Tegn og en Stjerne, inden i en Krands (Stiernebilledet Corona ?). Karneol.

¹ Jvfr Hygini Astron. II, 30.

² Enten en Betegnelse af de lykkelige Hedenfarnes Opholdssted: Maanen (jvfr Nr. 515, 1008 og 1078), omgivet af Stjerneerne i den store Biörn, o: paa det höieste Punkt af Himlen, hvor Stjerneerne ikke gaee ned (jvfr Goris Gemme astrif. II, p. 97-8). Eller Hentydning til en for-gudet Kaiserinde, tænkt som en ny Luna, der var optaget som den Sde blandt Planeterne (jvfr de romerske Mynter med Indskr. *consecratio, æternitas* ved den samme Typ og med en Kaiserindes Billede paa Adv., og de med Indskr. *sideribus recepta* ved Fremstillinger af Luna eller Diana Lucifera).

12. Mythiske Væsener og Dyr.

Herunder ere saavel Dæmoner af meer og mindre menneskelig Skikkelse, der ikke vare Gienstande for guddommelig Dyrkelse¹, som Væsener, der staae nær ved Dyrene, indbefattede, hvilke, idet de hænge nøie sammen med Guderne og deres Bedrifter og tillige fremtræde i de heroiske Sagn, befinde sig paa Grændsen imellem Gudernes og Heroernes Kreds. Disse Væsener ere i de følgende Fremstillinger, hvor de hverken sees i Forbindelse med Gude-Attributer eller med heroiske Personer, formodentlig anvendte i meget forskiellig Betydning. Nogle, der hyppigen forekomme som Ledsagere for enkelte Guddomme, ere vel nærmest at betragte som Symboler paa disses Virksomhed; saaledes kunne Centaurerne (Nr. 744-45) føres hen til Bacchus, Havvæsenerne (Nr. 746-54) til Neptun, Gryphen (Nr. 776) til Apollo eller Nemesis. Medusa-Hovedet, hvor det er fremstilt forfra med vildere Træk (Nr. 757-59), kan være et Symbol for Minerva, paa hvis Ægide det havde Plads. I Pegasus (Nr. 782 f.) kan sees en Betegnelse for Muserne, idet disses begejstrende Kilde Hippokrene var fremkaldt af Pegasus, efter hvilken de ogsaa havde Navn af Pegasider, og tillige for Minerva, som den der havde lagt Tømmen paa den vingede Hest². Andre synes med nærmere Hensyn til den Plads, de indtage i de heroiske Myther, at maatte opfattes som Symboler paa Død og Forstyrrelse, eller paa en grusomt indgribende Skiebne, der bedrager, idet den synes at ville tilsmile Mennesket; saaledes Medusa-Hovedet med de skiønne Træk (Nr. 760 f.), og de Uhyrer, der have Overdelen eller Fordelen dannet som en skiøn Qvinde:

¹ Med Undtagelse af Sirener paa flere Steder i det græske Nedre-Italien, jvfr Eckhel Doctr. num. vet. II, p. 113. A. St.

² Som saadan havde Minerva under Navnet Athena Chalinitis et Tempel i Corinth; jvfr Pausan. II, 4, og de corinthiske Sølvmünter.

Scylla (Nr. 755), Sirenen¹ (Nr. 756), og Sphinxen, hvor dens Stilling tyder paa den thebanske i Oedip-Sagnet (Nr. 772-73), eller hvor den med Forbenet holder Hovedet af en sønderrevet Vædder (Nr. 774) eller en Maske som Gravsymbol (Nr. 775). Ogsaa andre Ideer, der meer og mindre stode i Forbindelse med Mytherne, bleve formodentlig betegnede ved flere af disse Figurer; saaledes synes den citharspillende Sirene at have været et Symbol paa tiltrækkende Tone- og Tale-Kunst², og Sphinxen paa Viisdom eller paa det Hemmelighedsfulde³.

744. En Centaur, som spiller paa Cithar (Chiron). Bruun Paste. L.

745. En qvindelig Centaur giver en liden Centaur Die af sit Bryst, idet hun knælende holder den op paa en lav Støtte, der er bedækt med et Pantherskind. Ovenover sees to i hinanden lagte Hænder⁴. Onyx. R.

746. En Söcentaur, som holder et langt snoet Horn (*buccina*) fremrakt i den h. Haand og et Roer i den v. Arm. Karneol.

747. En Tritonide, som blæser i et lign. Conchylihorn, idet hun vender sig om; den v. Haand holder et Roer. Indskrift C C NIG. Röd Jaspis.

748. En Havhest (Hippokamp). Onyxlign. Paste.

749. En lignende. Röd Jaspis.

750. En lignende. Bruun Paste.

751. En vinget Havhest, paa Bølger. Karneol. R.

¹ Ang. Sirenen som Dödssymbol, jvfr Raoul Rochette Mon. ined. p. 283, Note 5, og p. 381, Note 2; Gerhard Griech. Vasenb. I, p. 99.

² See Gerhard Gr. Vasenb. I, p. 99-100.

³ Idet forsigtig Taushed hörer til Viisdom og Seglet tiener til at indeslutte Hemmeligheder, maatte Sphinxen især i saadan Betydning være et passende Symbol paa Seglstene. Flere Betydninger af Sphinxen findes angivne i Bröndsteds Voy. en Grece II, p. 294-95 og i Panofkas Terrac. des Berl. Mus. p. 18 f. — Endeel af de fölg. Figurer ere tillige Stad-Symboler, som findes paa græske Mynter, Pegasus desuden romersk Legiontegn.

⁴ Jvfr Indledn. og nedenf. VI, Nr. 1562 f.

752. En lignende. Karneol.
753. En Havhund. M.bruun Hornsteen. Med Spor af antik Indfatning.
754. Et lign. Havdyr. Bruun Paste.
755. Scylla med Overdeel af en skiön Qvinde, Underlivet omgivet af Fiskefinner eller takkede Söblade, og delphindannede Been. Hun sees i Bølgerne med et Roer i de löftede Hænder for at bibringe to Mennesker, hvilke hun holder omslyngede med sine Been, et dræbende Slag. Violet og blaa flammet Paste.
756. En Sirene med qvindelig Overkrop, udbredte Vinger paa Ryggen og fugledannet Underdeel. Hun spiller paa en med Baand prydet Zithar, staaende. Plasma. R.
757. Gorgone-Ansigt af brede Træk og med vildt flagrende Haar. M.bruun Paste.
758. Medusas Ansigt med Vinger og Slanger i Haaret. Hvidbrændt rödlig Quarts (Karneol).
759. Samme, seet halvt fra Siden. Gul Paste. Ov. zhvid.
- *760. Ansigtet af Medusa som Neptuns Elskede med skiönne Træk. To Slanger hænge ned fra Haaret og möde hinanden under Hagen. Karneol. Det överste afbr.
761. Fragm. af et lign. Ansigt. Karneol. St.
762. Samme Ansigt, noget mere fra Siden. Plasma.
763. Den döde Medusas Hoved med skiönne Træk, seet fra Siden. Det har Öinene lukte, Vinger og Slanger i Haaret. Röd Jaspis. R.
764. Et lign. Hoved. Violet Paste med hvid Stribe.
- *765. Samme Hoved uden Slanger i Haaret. Karneol. R.
766. Et lign. Hoved. Bruun Paste.
767. Sphinx, med qvindeligt Hoved og Bryst, Lövekrop, og Vinger, som ifölge den ældre Fremstillingsmaade ere tilbageböiede med Spidserne; siddende. Violet Paste.
768. En lign. Sphinx. Brændt Karneol.

769. Sphinx, med Vinger i senere Stil, siddende. Mørk Paste med hvid Stribe. Ov. iris.

770. Samme. Mørk Paste.

771. Samme, liggende. L.bruun Paste. L.

772. Samme, siddende med det ene Forbeen løftet; den thebanske Sphinx, som fremsætter sin Gaade (jvfr Nr. 848 f.). Onyx.

773. Samme med en Hovedprydelse, liggende, med det ene Forbeen hævet. Mørk Sarder. R.

774. En Sphinx, siddende med et Vædderhoved imellem Forbenene. M.bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr. og iris.

775. En siddende Sphinx, som holder en Maske med det opløftede Forbeen. M.graa hvidpletet Jaspis.

776. En Gryph, med Lövekrop, Örne-Hoved og -Vinger; staaende med det ene Forbeen løftet. Ufarvet Paste, giennem-boret. 14 Lin. br. 4 Lin. tyk. Jvfr Nr. 65.

777. En Gryph, som med det ene Forbeen holder et Skiold med en Hielm paa. Onyx lign. Paste. Bagdelen afbr.

* 778. En vinget Löve, liggende. Vingen har en lang omsnoet Spids. Stribet Onyx. R.

779. En lignende med lange spidse Ören eller Horn (jvfr Nr. 54 og 66) og sædvanlige Örnevinger. Mørk Paste med hvid Stribe. Ov. iris.

780. Et lign. Dyr. Hvid og guul Paste. Ov. angr. L. ¹

781. Hunden Orthrus, Vogter af Geryons Hiorde, med to Hoveder (og Slangehale); den løber, med det andet Hoved tilbagevendt. (Jvfr Nr. 67.) Bruun Paste.

782. Pegasus, flyvende. Guul Paste. Ov. hvid.

783. Samme. Nedenunder et lille Pan-Hoved. Ufarvet Paste.

¹ En vinget So (jvfr Ælian H. A. XII, 38 og Klazomenes Mynter), see under Ceres Nr. 178-79. Chimæra, see Nr. 863.

784. Samme.¹ Karneol.

785. Samme, med Tøile. Karneol.

786. Pegasus, staaende. Bruun Paste. Fr.

II. DEN HEROISKE KREDS.

1. Hercules.

787. Brystbillede af den unge Hercules med Nakken tilvendt. Han er bedækt med Lövehuden, af hvilken Benene ere sammenknyttede over Brystet. Karneol.

788-89. Hoveder af Samme, bedækte med Lövehuden. Brune Paster.

790. Sammes Hoved, ubedækt, med Benene af Lövehuden sammenbundne foran Halsen. Onyx. Med Rest af antik Jern-Indfatning.

791-92. Lign. Hoveder. Paster, m.violet og l.bruun.

793. Brystbillede af Samme uden Lövehud, med Köllen bag Skuldren. Seet halvt bagfra. Ufarvet Paste.

794. Hoved af den skiæggede Hercules, med Laurbærkrands (som Stifter af de olympiske Lege). Karneol. R.

795. Et lign. Hoved. Karneol. Med Spor af antik Jern-Indfatning.

* 796. Fragm. af samme Hoved. Chalcedon.

Baade Overdelen og Underdelen fattes af dette fortræffeligt udførte og meget dybt skaarne Hoved, som har omtr. en Tommes Bredde.

797-98. Lign. Hoveder. Brune Paster.

799. Samme Hoved, ubekrandset. L.bruun Paste. Ov. angr.

¹ Med det i nyere Tid tilföiede Navn *BELLEROFON* (rett. paa G.).

800. Brystbillede af den skiæggede Hercules med Laurbærkrands om Hovedet. L.bruun Paste. Ov. hvid.

801. Brystbillede af Samme, forfra seet, med Lövehuden sammenknyttet over Halsen. Han holder Köllen paa Skuldren og er bekrandset med Viinlöv, som den der efter tilendebragte Kampe nyder bacchisk Lyksalighed. Bruun Paste.

* 802. Fragm. med Underdelen af et lign. Hoved. Karneol.

803. Hercules, ungdommelig, i Kamp med den nemeiske Löve. Staaende knuger han imellem Armene Löven, der er sprunget op paa ham. Violet flammet Paste.

804. Samme Forestilling. Bagved sees Köllen. Onyxlign. Paste. L.

805. Fragm. af samme Forestilling. Karneol.

Underdelen fattes. Har været omtr. 14 Lin. h.

* 806. Hercules, uskiægget, kæmpende med den lernæiske Hydra. Han løfter i h. Haand Köllen til Slag og har Lövehuden viklet om v. Arm; Uhyret har Skikkelse af en stor Slange, hvis Krop foroven deler sig i (7) tynde Arme med Hoveder. Karneol. R. Fr.

807. Samme bærende den kretensiske Tyr paa sine Skuldre. Bruun Paste. Fr.

808. Den skiæggede¹ Hercules i Kamp med Antæus, hvem han har løftet op fra den ham beskyttende Jord. Karneol.

809. Samme Kamp; ved Siden sees Minerva, som opmuntrende hæver Haanden. Violet Paste. Ov. angr.

810. Hercules staaer med Köllen i Haanden foran Hesperidernes Træ, om hvis Stamme den bevogtende Slange snoer sig. Bruun Paste. Ov. angr.

811. Samme formilder den hesperiske Slange ved at række Føde til den; han har Kølle og Lövehud i v. Arm. Ved Siden af Træet er et Altar.² Onyxlign. Paste.

¹ I alle de følg. Fremstillinger er Hercules skiægget.

² Jvfr Stoschs Gemmesaml. II, Nr. 1738-39.

* 812. Fragm. Hercules binder Cerberus, hvis Hoveder han holder klemte imellem sine Been; ved Siden ligge Lövehuden og Köllen. Karneol. Overdelen af Hercules fattes.

813. Samme med Köllen paa v. Skulder, i böiet Stilling, holder den bundne Cerberus (?) med h. Haand. Bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

814. Hercules's Kamp med Mars's Sön Cycnus. Denne, som en ubeklædt Heros med Skiold og Hielm, ligger nedsunken paa Knæene med den v. Haand stemmet mod Jorden imellem Benene af Hercules; denne, der har Lövehuden hængende over Skuldren, hæver Köllen med begge Hænder.¹ Karneol.

Det överste af Hercules er afbr.

815. Hercules har bagfra grebet en Centaur og løfter Köllen til et dræbende Slag. I Rummet foran Gruppen sees en Hielm². Bruun Paste med hvid Stribe.

816. Fragm. Hercules staaer med den dræbte lydiske Slange i v. Haand, Köllen i h. Haand.³ Onyx. Overdelen fattes.

817. Hercules staaende med Buen fremrakt i den v. Haand, den höire støttet til Köllen; Lövehuden hænger over Armen. Grön Paste.

* 818. Samme gaaende med Buen holdt foran sig i h. Haand og Köllen løftet i den venstre; Lövehuden er knyttet om Livet. Karneol. Fr.

* 819. Samme afskyder knælende en Piil; Lövehuden er knyttet om Halsen, Köllen ligger ved Foden. Karneol.

820. Hercules, som Stifter af de olympiske Lege og Kamplegenes Forstander, staaende med en Krands i v. Haand; i den fremrakte höire holder han Köllen. Karneol. R. Fr.

821. Samme, siddende paa en Klippe, holder en lang

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. II, Nr. 1730.

² Jvfr Indledn.

³ Hygini Poet. astron. II, 14. Jvfr Wieselers Afhandl. om Herakles Ophiuchos i Gerhards Archæol. Zeitung, 1844, Nr. 15.

Palmegreen med et om Enden knyttet Baand i h. Haand; den v. Arm er støttet paa Köllen. Bruun Paste. Ov. angr.

822. Samme, staaende med den h. Haand udstrakt, foran et brændende Altar¹; i v. Arm har han Köllen og Lövehuden. Bruun Paste. Fr.

823. Hercules staaer med den höire Haand fremrakt (som den giæstfri Heros, ligesom i de to fölg. Fremstillinger); Kölle og Lövehud holder han i den v. til Ryggen lænede Arm. Bruun Paste.

824. Samme, uden Lövehuden. Bruun Paste. Ov. angr.

825. Samme, med den v. Haand støttet til Köllen, holder i den höire et Bæger (?) frem. L.bruun Paste. Fr.

826. Hercules, staaende med et tömt Drikkekar i Haauden; Köllen holder han paa den h. Skulder, Lövehuden hænger over den venstre. Han er fremstilt forfra, med Benene overkors. Bruun Paste. Fr.

827. Hercules (*Polyphagos*)², beruset, gaaende med Kölle og Lövehud paa Skuldren. L.bruun Paste.

828. Hercules, sunken i Knæe under Kampen med Amor, der sidder paa hans Ryg. Med den h. Haand griber han afværgende om den ene af Amors Arme, der holde ham fast, og strækker under Anstrængelsen for at befrie sig den v. Arm i Veiret.³ Bruun Paste.

829. Samme Forestilling. Hercules hæver den h. Arm og har Lövehuden om Skuldren. Karneol.

Fr. forneden, men rundt afslebet.

830. Hercules med Iole. Siddende paa Lövehuden rækker han den ene Arm ud efter Iole, der staaer foran med det næsten aftagne Gevandt i Haanden. Bruun Paste.

¹ Offrende til Jupiter ved Indstiftelsen af de olympiske Lege.

² Med fedt Legeme, som en af den senere Tids mæskede Athleter, og med samme Tegn paa Beruselse, som sees paa Fremstillingerne i Stoschs Gemmesaml. II, Nr. 1775-76.

³ Muligt efter en Statue af Lysippus, jvfr Digtet i Bruncks Anal. II p.280 Nr. 4.

831-32. Omphale, staaende indhyllet i Hercules's Løvehud og med hans Kølle paa Skuldren. Paster, brun, og violet med hvid Stribe.

833. Samme. Sarder. Fr.

834. Samme, som tillige holder Buen i Haanden, gaaende. Brun Paste.

835. Den forgudede Hercules, ridende paa sit Offerdyr, Svinet. Han holder et Viinbæger, Symbol paa den bacchiske Lyksalighed, der var bleven ham til Deel, foran sig i den v. Haand, og Köllen samt Løvehuden i den h. Arm. L.brun Paste.

*836. Herme af Hercules-Silvanus eller -Rusticus¹. Han holder en Gartnerkniv i v. Haand og har Overkroppen tæt indhyllet i Løvehuden, som han med h. Haand holder om sig. Til h. Side sees Köllen, tilvenstre Bue og Piil. Karneol. R.

837. Hercules's Kølle og under den hans Drikkekar, som er rundt, med bred Fod og Munding samt horizontalt udstaaende Hanke². M.brun Hornsteen, med Rest af antik Indfatning paa Bagsiden.

2. Grækenlands øvrige Heroer fra den ældre Tid.

838. Theseus's Hoved, bedækt med Skindet af den marathonske Tyr, hvis Been ere sammenknyttede over Brystet. Violet Paste.

839. Samme Hoved. Gul Paste. Ov. hvid.

840. Theseus løfter Stenen for at tage Faderen Ægeus's Sværd, der sees liggende under den. Han er fremstilt ube-klædt, staaende med det ene Knæ stemmet mod et Klippestykke. Stribet Onyx. R.

¹ Jvfr Lamprid. Commodus cap. 10.

² Foden til Karret er af Steenskiæreren ved Skiödeslöshed ikke bragt i Forbindelse med det eller er ved senere Afslibning skilt fra det. Vaser af lign. Form, see nedenf. Nr. 1436 og Stoschs Gemmesaml. V, Nr. 157-8.

841. Theseus, staaende med Foden paa et Tyrehoved, enten Hovedet af den marathonske Tyr eller af Minotaurus¹; han holder en Kølge i den h. Haand. Bruun Paste med hvid Stribe.

842. Theseus staaer med Kølgen i h. Haand og sin Chlamys viklet om v. Arm ved Siden af den dræbte Minotaurus. Denne, hvis Legeme sees liggende paa Ryggen halvt udstrakt af en Portaabning, har Krop og Hoved af menneskelig Dannelse med Tyrehorn. Violet Paste.

843. Theseus, staaende ved Siden af Amazonedronningen (Antiope eller Hippolyte), som han omslynger med den ene Arm. Amazonen bærer en phrygisk Hue samt en kort Chiton, der lader det ene Bryst blottet, og holder en Stridsøxe i v. Haand; Theseus, ubeklædt, er væbnet med Hielm og en Landse. Violet Paste.²

*844. Kadmus eller en af hans Stalbrødre, væbnet med Hielm og Skiold, nærmer sig med en Vandkrukke i Haanden til Mars's bellige Kilde. Over Klippen, hvori denne befinder sig, hæver dens Bevogter Slangen sig truende i Veiret. Sort Jaspis. R.

845. Kadmus kæmper med Slangen, der har snoet sig om hans Been; han bærer et Skiold paa Ryggen og et Sværd ved Lænden. Ved Siden af Klippen ligger Vandkrukken henkastet. Bruun Paste.

846. En Niobide flygter for Apollos Pile, idet han dækker sig med Skioldet over Hovedet. Bruun Paste.

847. Den som Barn udsatte Oedip findes under et Træ af en af Kong Polybus's Hyrder. Den i Skind klædte Hyrde bøier sig for at tage Barnet op, som udstrækker Armene. M.violet Paste med hvid Stribe. Fr.

¹ Ifølge den sædvanligste Fremstilling af dette Uhyre som Menneske med Tyrehoved, jvfr Vaserne af br. Leer Nr. 47-48.

² Theseus's Kamp med den marathonske Tyr, see under Nr. 1298.

848. Oedip tyder Sphinxens Gaade. Han er væbnet med Landse, Skiold og Hielm, og hæver den høire Haand med en Talendes Bevægelse; Sphinxen sidder med det ene Forbeen løftet over en Klippehule, ved hvis Fod et Menneskehoved ligger. Karneol. R.

849. Samme Forestilling. Sphinxen sidder i eftertænkksom Stilling. Gul Paste.

850. Samme Forestilling, uden Menneskehovedet ved Klippens Fod. Karneol. R. ¹

*851. Narcissus betragter sit Billede i Vandet. Han staaer med den ene Haand lænet til et Stykke af en Klippe, fra hvilken en Kilde springer ud; over Vand-Bassinet hæver en Erot sig i Veiret med Hænderne klagende opløftede (Symbol paa hans ulykkelige Selvkjærlighed ²). Bagved Narcis sees den Blomst fremspire, til hvilken han blev forvandlet og som fik Navn efter ham. ³ Karneol. R.

852. En ubeklædt Yngling staaer ved Siden af en stor Vædder, om hvilken han holder den v. Arm; i den h. Haand har han en lang Stav. (Phrixus med den gyldne Vædder.) Med k. Rand. Violet Paste. Ov. angr.

853. Jason staaer i den hellige Lund i Colchis foran Træet, i hvilket det gyldne Vædderskind hænger bevogtet af Slangen, der snoer sig om Grenene. Han bærer Hielm, Skiold og Landse samt Chlamys og løfter den h. Haand op. Ved Træet er et Altar, paa hvilket et Vædderhoved ligger som Offer. Karneol. R.

854. Samme Fremstilling. Paste af en blaa halv-gjs. Masse, udvendigt lyserød. R.

855. Samme Forestilling, uden Slangen. Karneol.

856. Samme Forestilling; men det gyldne Skind i Træet og Vædderhovedet paa Altret ere udeladte. Onyx lign. Paste. L.

¹ Den thebanske Sphinx, see Nr. 772-73.

² Jvfr S. 56.

³ Udg. i Impr. gemm. I, 73.

857. Jason i samme Dragt og Stilling foran en Söile, om hvilken den kolchiske Slange snoer sig og paa hvis Top Tryllefuglen Iynx sidder, den fra Venus sendte Gave, ved hvilken Medeas Kiærlighed til Jason var bleven vakt. Ved Söilens Fod sees en knælende Vædder¹. Onyxlign. Paste. Fr.

858. Samme Forestilling, med et Vædderhoved istedetfor Vædderen ved Foden af Söilen. Gul Paste. Ov. angr.

859. Meleager betragter Hovedet af det kalydonske Vildsviin, som ligger paa en Söile. Han staaer med et Jagtspyd og sin Chlamys i v. Arm; den høire hviler paa Ryggen. Ved hans Fod sidder en opadseende Hund. Karneol.

860. Samme, staaende foran et Klippestykke (?), paa hvilket Vildsvine-Hovedet sees. M.bruun Paste. L.

861. Den thraciske Fyrste Lykurg, ifærd med at udrødde Viindyrkelsen. Han er fremstilt som en ubeklædt hereulisk Heros, der med begge Hænder har grebet fat i Grenene af en Viinstok, medens en liden Satyr paa et Klippestykke bag ham synes at spotte ad hans frugtesløse Anstrængelser. Violet Flussspat. Ov. angr.

*862. Fragm. af den lyrespillende Orpheus, omgivet af en Kreds af lyttende Dyr. Af Orpheus er kun Haanden med Lyren tilbage, af Dyrene: en Örn paa en Klippe, en Ræv, en liggende Vædder og en Buk. Brændt Karneol. st.

863. Bellerophon paa den flyvende Pegasus bekæmper ovenfra Uhyret Chimæra. Karneol. R.²

864. Perseus's Hoved med Hades's usynliggiörende Hielm, der har Vinger paa Siderne og foroven springer frem i et Örnehoved. Bruun Paste.

¹ Enten Phrixus's Vædder, eller en Vædder, bestemt af Jason til at offers for et lykkeligt Udfald, af samme Betydning som Vædderhovedet paa Nr. 853-55 og 858. — Denne Fremstilling er af Panofka Ant. Weihgeschenke, p. 67, Taf. 3, 3, forklaret om en Consultant foran Mars's Orakel.

² Pegasus, see ovenf. Nr. 782 f.

865. Brystbillede af Samme; bag Skuldren sees hans Sværd, Harpe (med en lige og en krummet Spids). L.bruun Paste.

866. Perseus løber med Medusas afhuggede Hoved i Haanden. I v. Arm har han Sværd og Chlamys; Fødderne ere forsynede med Vinger. L.bruun Paste.

867. Samme Forestilling. Perseus er rustet med Pantser og Skiold; Fødderne ere uden Vinger. M.grøn hvidflammet Paste. Ov. angr.

868. Perseus holder staaende Medusahovedet op i h. Haand over sit sænkede Hoved og i den anden Haand Sværdet foran sig. Han har Vinger paa Fødderne og sin Chlamys hængende over Armen. L.bruun Paste.

869. Perseus viser Medusahovedet, idet han holder det frem i den v. Haand tilligemed en Flig af sin om Skuldrene hængende Chlamys; Sværdet har han i den h. Haand bag Ryggen. L.bruun Paste.

870. Samme Forestilling. Perseus, seet forfra, støtter Armen med Sværdet til Siden og har sin Chlamys hængende over den ene Skulder. Bagved er en Söile, ved Siden et Altar, paa hvilket hans Skiold er stillet. Plasma. ¹

871. Dioskurernes Hoveder, ligefor hinanden, hvert med et Baand om Haaret og en Stierne over Issen. Onyx af 5 Lag (et mørkt överst).

872. Dioskurerne, staaende ligefor hinanden, hver med sin Hest ved Töilen og en Landse i Haanden; Hovederne ere bedækte af den ægformede Hue med en Stierne over. ² Hvid Paste. Ov. angr.

873. Kastor, staaende med sin Hest ved Töilen; ovenover en Stierne. Blaa Paste. Ov. angr.

* 874. Dædalus arbejder paa een af de Vinger, ved hvis

¹ Medusas Hoved, see ovenf. Nr. 758 f.

² Jvfr Himmeltegnet Tvillingerne Nr. 721.

Hielp han tilligemed sin Søn Ikarus undflyede fra Labyrinthen. Han er fremstilt uskiægget og ubeklædt, siddende foran et lavt Bord, paa hvilket han holder Vingen. Karneol. R.

875. Dædalus befæster knælende Vingerne paa Armene af Sønnen, der staaer foran ham. M.bruun Paste.

876. Ikarus ligger nedstyrtet i Havets Bølger, medens Faderen ovenover fortsætter sin Flugt. Bruun Paste.

3. Den troianske Krigs Heroer.

*877. Agamemnon offerer Iphigenia i Aulis. Den skiæggede Heros, der er iført et Brystpantser, er i Begreb med at støde Sværdet i Brystet paa Datteren, der med bagbundne Hænder knæler under Platantræet¹; bag dette sees den frelsende Diana med Bue i Haanden i halv Figur². Stribet Onyx. R.

878. Den unge Achilles undervises af Centauren Chiron i Citharspil. Mørk Paste.

879. Achilles modtager af Thetis de af Vulcan smeddede Vaaben. Gudinden staaer med Hielmen opløftet i den ene Haand og holder Skioldet ved Foden med den anden, medens Achilles paasætter Beenskinneerne. M.bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

880. Achilles, siddende paa en Klippe, betragter det af Vulcan forfærdigede Skiold, som han holder paa sit Knæ; Pantseret ligger ved Siden, Hielmen er sat paa et Klippestykke foran. Bruun Paste. Fr.

881. Samme betragter staaende Skioldet, hvilket med Hielmen over er stillet paa et Klippestykke. Landsen hviler i

¹ Iliaden II, 306-7; jvfr Pausan. IX, 19.

² Jvfr den lign. Aabenbarelse af Diana ovenover Scenen i det pomp. Væggemaleri, Raoul Roch. Mon. ined. I, pl. 27, og a. St. — En aldeles lign. Gemme i Lipperts Dactyl. Chil. II, P. 1, Nr. 52.

den h. Arm; den afkastede Chlamys er viklet om v. Arm. Karneol. ¹

882. Achilles ruster sig med de af Thetis bragte Vaaben. Staaende med den ene Fod paa en Steen paasætter han en Beenskinne; Hielmen er stillet paa en Pille (Patroklos's Gravsöile), til hvilken ogsaa Skioldet er støttet ². Bruun Paste.

883. Achilles har paasat Hielmen og griber Skioldet for at drage i Kampen; ved Siden sees Ulysses med den ham egne Hovedbedækning og en Landse paa Skuldren i Begreb med at ile afsted. Bagved er Patroklos's Gravsöile med hans Askeurne paa. Karneol.

884. Fragm. af en Heros (Achilles), der griber efter Skioldet for at gaae i Striden. Bruun Paste.

885. En til Kampen kiørende Biga, med den sværtbevæbnede Heros ved Siden af Vognstyreren, der böier sig ud over de afstedfarende Heste. (Achilles og Automedon, med de af Neptun skiænkede Heste Xanthos og Belios. ³) M. Bruun Paste.

886. Achilles slæber Hektors Liig bundet ved Födderne til sin Vogn; ved Siden sees en af Troias Porte. Gul Paste. I et Fragm. af en antik Ring af Bronze. Ov. angr.

887. Samme Forestilling. Achilles (i romersk Rustning) vender sig bagud med hævet Landse; hans Vognstyrer Automedon, der er mindre af Væxt og bærer en Chiton samt Hielm, driver med Pidsken Hestene afsted i hurtig Fart. Karneol. R. Fr.

888. Priamus bönfalder knælende Achilles om Hektors Liig. Achilles sidder med den v. Arm støttet til sit Skiold og rækker den h. Haand til Priamus; paa den anden Side sidde

¹ Nr. 257-58 ere muligt ligeledes at opfatte om Achilles, der glæder sig ved sine Vaaben.

² Jvfr de etrusk. Bronzespeile Nr. 170 (2det Afsn. S. 169).

³ Jvfr Iliaden XIX, 395 f.

hans Vaabenfæller Automedon og Alkimos¹ i Samtale. Onyx-lign. Paste. Fr.

889. Achilles betragter den døende Amazone-Dronning Penthesilea, som han holder i Armen. Nedsynkende taber hun Stridsøxen af Haanden; hun er ikkun bedækt med en paa Ryggen hængende Kappe; ved Foden sees et Stykke af hendes Skiold. Stribet Onyx. En Deel af Achilles mangler.

890. Achilles ligger saaret i Hælen af Paris's Piil. Bagved sees en af Troias Porte.² Bruun Paste med hvid Stribe.

891. Asken af en falden Heros (Achilles eller Patroklos) samles af tre Vaabenfæller i en Urne, for at sættes paa en bagved opreist Gravsøile, der er prydet med den Afdødes Skiold og ovenpaa hvilken hans Siel sees i Skikkelse af en flagrende Fugl. Den tilhøire staaende er rustet med Hielm og et Skiold, der har et Gorgone-Hoved til Mærke; af de to andre bærer den ene Hielm. Grøn uigjs. Paste. Ov. angr.

892. To Heroer staae sørgende ved en Askeurne, der er stillet paa en lav Søile. De ere begge rustede og læne sig med den ene Haand til Landsen; den tilhøire har et rundt Skiold paa Armen, den anden holder Sværdet i sin sænkede h. Haand. Paste af blaae og grønne Lag med hvide Striber. Fr. Ov. angr.

*893. En ungdommelig Heros, ubeklædt, med sin Chlamys og en Landse i v. Arm, holder staaende en Hielm i den fremrakte h. Haand; foran ham er et Skiold stillet. Muligt Patroklos, der udbeder sig Achils Vaaben for at gaae i Kampen. Onyx. R.

894. Fragm. af en lign. Forestilling. Mørk Paste. Fr.

895. Ajax, Telamons Søn, med den dræbte Patroklos's Legeme. Den skiæggede Heros, fuldtvæbnet, holder i den h. Arm det sine Vaaben berövede Liig, hvis Byrde han tillige

¹ Iliaden XXIV, 474.

² Jvfr en lign. Fremstilling i Stoschs Gemmesaml. III, 280, hvor Pilen sees, som Achilles drager ud af Foden.

understøtter med det v. Knæ, og synes at kalde Grækerne tilhielp.¹ Grøn Paste.

896. Ajax, knælende med Achils Liig, som hænger over hans Skulder.² Stribet Agat.

897. Ajax i angribende Stilling, med en Steen³ i h. Haand og Skiold paa Armen. Bruun Paste. L.

898-99. En Heros, rustet med Hielm, Sværd og Landse, og med tilbagekastet Chlamys, staaer foran et paa Jorden stillet Skiold med en Hielm i den fremrakte h. Haand. Formodentligt Ajax, der efter Achils Død gjør Paastand paa hans Vaaben.⁴ Brune Paster. Ov. hvid og iris.

900. Samme Forestilling. Heroen er uden Sværd. Sögrön Paste.

*901. Den telamoniske Ajax, siddende stille efter sit Raseri, i hvilket han har nedlagt Tyre og Faar i den Tro at dræbe de græske Fyrster, der havde gjort ham Besiddelsen af Achils Vaaben stridig.⁵ Han støtter Hovedet paa den h. Haand, i hvilken han holder det blottede Sværd; Skeden er i v. Haand; ved hans Födder sees Overdelen af en Tyr og et Vædderhoved. Karneol. R.

902. Samme Forestilling. Mörk Paste med hvid Stribe.

Ov. angr.

903. En Heros staaer lænet til en Stav, med Hovedet støttet paa den h. Haand og et blottet Sværd tilligemed Skeden i v. Haand. Formodentligt Ajax i afsindig Tilstand. Violet Paste.

Ov. angr.

¹ Iliaden XVII. Efter en i Oldtiden berömt Gruppe, af hvilken flere Exemplarer i Marmor ere komne til os. Jvfr Bröndsted Bronzerne fra Siris VI. O. Müllers Handb. der Arch. der Kunst, § 415, 2, Anm. Fl. St. Af Andre anseet for Menelaus med Patroklos's Liig.

² Jvfr det etrusk. Speil, hvor begges Navne ere tilføiede ved en lign. Gruppe, i Etr. mus. Chius. Tav. 193; Gerhard Etr. Spiegel. Taf. 234.

³ Iliaden VII, 268. XII, 380. Jvfr Stoschs Gemmesaml. III, 227-28.

⁴ Jvfr nedenf. Nr. 926.

⁵ Sophokles Ajax V. 305-27.

904. Samme Forestilling, som det synes; den h. Haand er støttet paa Staven. Bruun Paste.

905. Diomedes i Begreb med at dræbe den troianske Speider Dolon. Den uskiæggede, med Hielm og Skiold væbnede Heros sætter den ene Fod paa den paa Jorden liggende Dolon, der bærer et Ulveskind om Livet og en med Ilderskind overdraget Hielm paa Hovedet¹. Med k. Rand. Fragm. Stribet Onyx.

906. Diomedes røver Troias Palladium. Helten, ubeklædt, sidder paa Altret i Pallas's Helligdom med hendes Billede i den v. Haand, om hvilken han har viklet sin Chlamys, og det dragne Sværd i den høire. Ved Siden staaer endnu et Gudebillede² paa en Söile. Karneol. R.

907. Samme Forestilling, uden Söilen med Gudebilledet. Violet Paste.

908. — Diomedes er fremstilt forfra og seende sig tilbage. M.violet og hvid Paste. Ov. angr.

909. — Diomedes er fremstilt staaende, med den ene Fod paa en rund Gienstand. Stribet Onyx.

910. — Diomedes bærer Hielm og knæler med tilbagevendt Hoved. Med k. Rand. Stribet Onyx.

911. — Diomedes, med Hielm og Chlamys, fierner sig forsigtigt; ved Siden ligger den dræbte Præstinde. Palladiet er ikke, som i de foregaaende Fremstillinger, en staaende Pallas, men en til Kampen foranskridende (Promachos). Onyx. R.

912. En uskiægget Heros med Hielm og Skiold staaer med den ene Fod paa Liget af en Fiende og betragter hans afhuggede Hoved, hvilket han holder i Haanden. Formodentlig

¹ Iliaden X, 334-35. 454-59.

² Muligt den thymbræiske Apollo. Jvfr Gerhard Die Minervendidole Athens (1844) Taf. 5, 1-3. S. 13.

Aiæx Oileus's Søn med Hovedet af den af Teucer dræbte Imbrius, Priamus's Svigersøn¹. Med k. Rand. Karneol. R.

913. Samme Forestilling. Onyxlign. Paste.

914. Samme Forestilling. Fragm. Bruunflammet Chalcedon.

915. — Helten holder i v. Arm tillige Landse og Chlamys. Bruun Paste. Ov. iris.

916-18. — Helten staaer foran den-Dræbtes Krop. Brune Paster.

919. — Istedetfor Kroppen af den Faldne sees ikkun hans Skiold. Onyxlign. Paste. Ov. angr.

920. Kassandra, der har taget Tilflugt til Pallas's Helligdom. Siddende paa Altret, med nedsunken Klædning, har hun slynget Armene om Gudindens Billede, der staaer paa en Søjle, fra hvilken hun synes at ville nedtage det. Stribet Onyx. R.

921. Samme Forestilling. M.violet Paste. Ov. angr.

*922. Samme Forestilling. Kassandra, knælende, med udslagne Haar, holder det nedtagne Pallas-Billede i sine Arme. Stribet Onyx. R.

923. En med Skiold og Hielm væbnet Heros, i voldsom Bevægelse, har ved Haaret fattet en Olding, der ligger paa Knæ, blottet og halvt bortvendt. Formodentlig Neoptolemus, der vil slæbe Priamus til Jupiters Altar for at myrde ham. M.violet Paste.

924. En Yngling i phrygisk Dragt staaer foran en paa et Altar stillet Statuette af en Gudinde, hvilken han, med den ene Haand lagt paa Altret, synes at henvende sig til. Rimeligt Paris foran Venus's Billede.² Grøn Paste. Underdelen afbr. St.

925. Brystbillede af Ulysses, med den ham egne tætslutende Hovedbedækning (Skibshue)³. Mørk Paste med hvid Stribe.

¹ Iliaden XIII, 202. Med mindre Diomedes med Dolons Hoved her er fremstilt, eller Tydeus for Theben med Menalippus's Hoved.

² Jvfr Stoschs Gemmesaml. III, 198; Impr. gemm. VI, 35.

³ Denne gjør ham ogsaa kiendelig i de fölg. Fremstillinger.

926. Ulysses gjør Fordring paa den faldne Achils Vaaben. Staaende med Chlamys og Landse i v. Arm, holder han i den h. Haand Achils Hielm fremrakt; foran er dennes Pantser opstilt. Bruun Paste med hvid Stribe.

927. Ulysses staaer med den til Polyphem bestemte Skaal med Viin fremrakt i h. Haand; med den venstre holder han Viinsækken, hvoraf han har skiænket. Plasma. R. ¹

928. Den til Ithaka hjemkomne Ulysses, forklædt som Betler, med en Vandringsstav i Haanden, gienkiendes af sin Hund Argus. Den springer frem af Aabningen paa en liden med tre Spidser prydet Bygning. Stribet Onyx.

929. Samme staaende eftertænsom, med Haanden under Kinden, lænet til et Altar (?). Bruun Paste. Ov. angr.

4. Agamemnons Börn.

930. En Qvinde siddende i Sorg ved en Gravstøtte. Formodentlig Elektra ved Agamemnons Grav. Violet Paste.

Ov. angr.

931. Elektra staaer sørgende ved Agamemnons Gravminde, der er dannet af en høi spids Kegle paa et bredere med en Girlande prydet Fodstykke. M.bruun Paste med hvid Stribe.

932. Den hjemkomne Orestes behænger med Baand (Tænier) Agamemnons Gravstøtte, der er omtrent af samme Form som den foregaaende med en Kugle paa Spidsen af Keglen. Med k. Rand. M.violet Paste. Fr. Ov. iris.

933. Orestes og Elektra raadslaae ved Agamemnons Grav om Hævnen over hans Mord. De staae hver paa sin Side af Gravstøtten, hvis Form er omtrent som den foregaaende. Onyx-lign. Paste.

934. De Samme efter det tilendebagte Moderdord, som

¹ Scylla med to af Ulysses's Skibsfolk, see Nr. 755.

det synes, fremstillede efter en romersk Tragedie-Scene. Orestes med det dragne Sværd i Haanden kommer i hastig Bevægelse frem bag Faderens Askeurne, en stor Marmorvase af romersk Form, paa hvis Side et Dyr er udhugget (en Ulv, Argos's Emblem). I Baggrunden sees Elektra med besløret Hoved, og Agamemnon's Gravstøtte som en lige (jonisk) Søile. L.bruun Paste. Ov. hvid.

935. En Kvinde, der bærer en lang Chiton og Overgevandt, holder staaende en Yngling i sine Arme, som er mindre af Væxt og ubeklædt; böiet tilbage seer han op til hende, idet han med den ene Arm omslynger hendes Hals. Muligt Elektra, som kiærtegner Orestes.¹ Mørk Paste med hvid Stribe. Ov. iris.

5. Heroiske Sagn fra Italien.

936. Taras, Neptuns Søn og Staden Tarents Anlægger, ridende paa en Delphin, med en Trefork i Haanden og flagrende Chlamys. Sardonyx.

937. Romulus og Remus, som dies af Ulvinden. M.bruun Paste med lys Stribe.

938. Samme Forestilling. Bruun Paste. Ov. angr.

939. Samme Forestilling. Ovenover svæver en Örn med en Palmegreen i Kløerne, som Antydning af Roms tilkommende Seir. L.bruun Paste.

940. Hyrden Faustulus finder Romulus og Remus under det ruminalske Figentræ. Börnene sidde i det Trug eller den Baad (*σκάφη*²), i hvilken de vare udsatte, og række Armene

¹ Semele og den unge Bacchus ere sammenstillede paa lignende Maade i et skiönt etrusk Speilbillede (Gerhard Etr. Spiegel, Taf. 83); men ved den samme paa Gemmer oftere forekommende Gruppe fattes de bacchiske Attributer.

² Som opbevaredes og siden fremvistes forsynet med Kobberbaand. Plutarch Romulus c. 7 Slutn. Dionys Halic. I, 82.

op imod Hyrden, der er iført en Tunica med et Giedeskind over (Sisyra) og holder en Krogstav i Haanden; ved Siden af ham sees Hovedet af Ulvinden. Hyazinth. R. Fr.

941. Faustulus, støttet til en Stav, betragter Romulus og Remus, der dies af Ulvinden under Figentræet. Mørk Paste med hvid Stribe.

942. Samme Forestilling. Ved Siden af Ulvinden er en Klippe, over hvilken Træet hæver sig. Bruun Paste. Ov. ang.

943. Samme Forestilling; men istedetfor Figentræet sees en Viinstok med Drueklaser ¹. Mørk Paste.

944. Samme Forestilling. Bruun Paste.

945. Et Barn modtager Die af et Dyr, en Ulvinde som det synes; trende Mænd i korte ombæltede Tunicaer og Kapper staae omkring. Fremstilling af et, uvist hvilket, italisk eller græsk Localsagn ². Bruun Paste.

6. Ubestemte Heroer og heroiske Kampscener ³.

946. Hoved af en ungdommelig Heros, med en Hielm, under hvilken Haaret bølger ned ad Nakken. Bruun Paste. ⁴

¹ Da Ruminas hellige Figentræ indtog en saa vigtig Plads i det romerske Sagn, kan Viinstokken neppe tilskrives en Variation af dette, men maa snarere antages, uden Forbindelse med Gruppen, at sigte til Forholde vedkommende Stenens Besidder.

² Oftere forekommende paa Gemmer, see Stoschs Gemmesaml. IV, 140-41. Muligt et capuansk Sagn, idet et af et Dyr (en Ulvinde) diet Barn findes afbildet paa en af Staden Capua præget Mynt (Combe N. Brit. tab. 2, 11); muligt ogsaa det paa Mynter fra Cydonia (Mus. Hunter. tab. 23, 2-3) fremstillede kretensiske Sagn om Apollos med Minos's Datter Akakallis avlede Søn Miletus, der blev udsat, næret af Ulve og endelig fundet af Hyrder, der opdrøge ham (Anton. Liberalis Metamorph. cap. 30).

³ Især vel tagne af den thebanske og troianske Krig.

⁴ Mars's Hoveder ovenf. Nr. 247-49, saavelsom nogle af Hielm-Hovederne nedenf. Nr. 1015 f. ere muligt at henhøre til Heroer.

947. En uskiægget Heros, støttet til sit Jagtspyd, med en Chlamys over Armen og en Hund ved Foden. (Muligt Adonis.)
M.violet Paste. Ov. angr.

948. Fragm. af en lignende. Violet Paste med hvid Stribe.

*949. En ungdommelig Heros, staaende med en Landse, hvis Spids er nedadvendt, i Armen. Han har et Sværd i Skede hængende ved Siden og en Chlamys kastet over den v. Skulder.
Karneol. En Deel af Figurens Bagside og det nederste af Benene ere afbr.

*950. Fragm. af en staaende Heros med tilbagekastet Chlamys om Skuldrene. Stribet Onyx. Fordelen af Figuren fattes.

951. En Heros, staaende med Hielm, Skiold og Landse.
Onyx. R.

952. En lignende Heros, gaaende. Violet Paste med hvid Stribe. Fr.

953. En skiægget Heros, som staaende bevæger Armene med en Talendes Gestus. Han bærer Hielm og en tilbagekastet Chlamys; Skioldet og Landsen ere opstille foran. (Jvfr Nr. 898-900.) Med k. Rand. M.bruun Paste med hvid Stribe. Ov. iris.

954. Samme Fremstilling, uden k. Rand. Onyx lign. Paste.

955. En skiægget Heros, slagfærdig eller i Baghold, støtter det ene Knæ paa Jorden, idet han holder Sværdet foran og Landsen i Armen. Brændt Karneol. Fr.

956. En Heros, siddende paa Hug bag sit store Skiold, med Sværdet i Haanden. Bruun Paste. Ov. angr.

957. En med Skiold og Hielm rustet Heros staaer med det ene Been løftet for at udtage en Landse, hvormed hans Fod er giennemboret.¹ Onyx. R.

958. En skiægget Heros, med Hielm og Chlamys, forbinder et Saar i Ankelen. Staaende har han sat det saarede Been op paa et Klippestykke og læner den h. Haand til Siden. Stribet Onyx.

¹ Samme Forestilling i Impr. gemm, III, 75.

*959. En uskiægget Heros, sunken ned paa det ene Knæ og med bøiet Hoved, holder Haanden paa det h. Laar, hvor han har faaet et Saar. Han er ikkun væbnet med Hielm og Skiold.¹ Hvidbrændt Karneol. R.

*960. En skiægget Heros, som er saaret, hviler paa det ene Knæ, idet han paa det andet støtter Albuen af den h. Arm, der holder Sværdet. Han bærer Hielm og et Skiold med et Gorgonehoved til Mærke. Karneol. R. Fr.

961. En lign. Forestilling. Onyxlign. Paste. Ov. angr.

962. En saaret Heros, nedsunken paa begge Knæe, taber Sværdet af Haanden. Karneol.

963. En Heros segner saaret til Jorden med Sværdet i Haanden, medens hans Vaabenfælle ved Siden griber Flugten. Karneol. R.

964. Fragm. af en Slagscene. To Heroer sees, af hvilke den ene vender sig til Flugt, den anden endnu gjør Modstand. Violet Paste.

965. En saaret Heros gaaer understøttet af en Kampfælle, der er væbnet med et Skiold. Gul Paste. Ov. angr.

III. HISTORISKE FREMSTILLINGER.

1. Den græske Historie.²

966. Spartaneren Othryades skriver med sit Blod paa en falden Argivers Skiold, at han har seiret, for derved at til-

¹ Muligt den af Paris saarede Eurypylos, Iliad. XI, 583.

² Iblandt de ubekjendte Hoveder nedenf. Nr. 1015-34 indeholde endeel formodentlig ikke Portraitet af Seglstenens Eier, men af en berømt Person; ligeledes kunne Nr. 1200-8 ogsaa opfattes som Fremstillinger af bestemte Philosopher og Digtere.

vende sine Landsmænd Staden Thyreas Besiddelse, Prisen for den imellem 300 Krigere fra Sparta og ligesaa mange fra Argos førte Kamp, i hvilken han blev alene tilbage.¹ Han ligger saaret paa sit Skiold; bagved ham sees endnu et Liig med Skioldet paa Armen.² Bruun Paste. Fr.

*967. Fragm. af samme Forestilling. Othryades er iført et Pantser og holder sit Skiold, der har et Gorgonehoved til Mærke, paa Armen. Karneol.

968. Samme Forestilling. Othryades skriver knælende paa et Skiold, hvilket han har opstilt paa et Pantser som en Trophæ. Bruun Paste. Fr.

969. Samme Fremstilling. Mørk Paste med hvid Stribe.

970. Samme Fremstilling i romersk Opfattelse. Paa det opstilte Skiold læses Begyndelsen af det Ord han skriver: VI (*VICI, jeg har seiret*). Karneol. R.

*971. Hoved af Sokrates. Granat. R.

972. Samme Hoved. Onyx.

973. Brystbillede af Sokrates; foran Ansigtet sees den v. Haand, der holder en Stok. L.bruun Paste. Ov. hvid.

974. Sokrates, siddende paa en Stol, belærer en Yngling (Alcibiades), der staaer foran ham med tilbagekastet Chlamys og støttet til en Stav.³ Onyx lign. Paste. Fr.

975. Brystbillede af Aristoteles, med Haanden under Hagen og en Kappe kastet over den ene Skulder. Onyx lign. Paste.

976. Samme Brystbillede. Gul Paste. Ov. hvid.

¹ Denne af Herod. I, 82 fortalte Begivenhed findes oftere som et Exempel paa opofrende Helfemed behandlet i epigrammatiske Digte (Brunck Anal. I, p. 130, Nr. 26; p. 496, Nr. 13; II, p. 334, Nr. 84), med hvilke Fremstillingerne paa Gemmer stemme mere overeens end med Herodots Beretning.

² Jvfr Stoschs Gemmesaml. IV, 10.

³ Jvfr Impr. gemm. IV, 83.

*977. Diogenes, liggende i sit store Viinkar (Pithos), disputerer med en Philosoph, der sidder foran ham med en opslagen Rulle i Hænderne. Diogenes bøier sig halvt ud af Karret med den ene Haand støttet paa en Knortestav; ved Siden sees en Hund, det Dyr, hvormed han sammenlignedes og ved hvilket sædvanligt Cynikerne betegnedes. Paa Karret findes Bogst. M·C·V.¹ Karneol. R.

978. Brystbillede af Epikur.² Onyx. Paste.

979. Brystbillede af Theophrast, med Chiton og Kappe, fremstilt halvt forfra.³ Mørk Paste. Ov. hvid.

*980. Hoved af Demosthenes. Onyx. R.

981. Brystbillede af Hippokrates, med Kappe om Skuldrene.⁴ Bruun Paste.

982. Brystbillede af Mathematikeren Theon fra Smyrna.⁵ Bruun Paste.

983. Brystbillede af Alexander den Store, forfra seet, kiendeligt paa den Jupiter-lignende Pande med det tilbagebølgende Haar og Stillingen af Hovedet, der er opadseende med en let Bevægelse til den v. Side. Med Kappe om Skuldrene. Violet Paste. Eftersleben.

984. Samme Hoved paa et Skiold (*imago clypeata*). Onyx. Paste. L.

985. Brystbillede af den macedoniske Konge Demetrius I Poliorketes, med Tyrehorn over Panden, som Asiens Betvinger til Efterligning af Bacchus. Gul Paste.

986. Hoved af en ungdommelig Fyrste med Diadembaand. (Af Liighed med Antiochus den Store som ung og med Polemo II af Pontus.) Bruun Paste.

987. Brystbillede af en Fyrste, uskiægget, med Diadem-

¹ Udg. i Impr. gemm. IV, 82.

² See Visconti Iconographie grecque Pl. 25.

⁴ Visconti a. St. Pl. 32.

³ Visconti a. St. Pl. 21, 1-2.

⁵ Visconti a. St. Pl. 19, 3-4.

baand om Hovedet og Kappe om Skuldrene. (Af Liighed med de syriske Konger Demetrius I og Antiochus VII.) Bruun Paste.

988. Brystbillederne af Ptolomæus II Philadelphus og Arsinoe, hans Søster og Gemalinde, ved Siden af hinanden; Fyrsten har et Diadambaand om Haaret og Kappe om Skuldrene. Ovenover er Indskriften ΑΔΕΛ(ΦΩΝ) (*Södskende*); bagved sees et lidet Blad eller et Korn.¹ Topaslign. Paste. R. Fr.

989. Brystbillede af Juba I, Konge i Mauritanien, med Chlamys. Bruun Paste.

2. Den romerske Historie.²

*990. Hoved af Cicero. Onyx. R.

*991. Samme Hoved. Karneol.

*992. Hoved af Kaiser Augustus. Karneol. R.

*993. Samme Hoved. Karneol. R.

*994. Samme Hoved. Bag det er en Vægtskaal, nederunder Steenbukkens Himmeltegn, under hvilket Augustus blev født. Stribet Onyx. R. Fr.

*995. Hovedet af Augustus (?) imellem to Palmegrene, over et med en Girlande prydet Altar; Antydning af den guddommelige Dyrkelse, der vistes ham. Paa Siderne: Λ og Ν (retl. paa G.).³ Karneol. R.

996. Hovedet af Augustus, som det synes, med en Landse paa den ene og et Ax paa den anden Side, over et stort

¹ Efterligning af de i Ægypten, formodentlig under Ptolomæus III, prægede Guldmynter, paa hvis anden Side Ptolomæus I og Berenices Hoveder ere anbragte med Overskriften *Guder*.

² Nedenf. Nr. 1035 f indeholdes formodentlig flere hertil hørende Portraiter.

³ En lign. Gemme, see Lipperts Dactyl. Chil. II, P. 2, Nr. 315 (p. 69: *Germanicus*).

Örnehoved, der holder en Krands og en Palmegreen i Næbet. Gul Paste.

997. Hovedet af Augustus eller en anden af de første Kaisere, med Laurbærkrands, over en opadflyvende Örn. (Apotheose.) Gul Paste. Ov. angr. og iris.

*998. Brystbillede af den yngre Antonia, den ældre Drusus's Gemalinde og Moder til Germanicus. Karneol.

*999. Brystbillede af Samme, eller af Agrippina, Germanicus's Gemalinde. Karneol.

1000. Brystbillede af C. Caligula. Noget af Rustningen og Kappen (*paludamentum*) er synligt paa Skuldren. Mørk Paste. Ov. angr.

*1001. Hoved af Nero, med Laurbærkrands. Lys Plasma. R.

*1002. Brystbillede af Galba, laurbærkrandsset, med en Kappe sammenhæftet over Skuldren. Sardonyx af 3 Lag. R.

*1003. Brystbillede af Titus's Datter Julia, med et Diadem over den høie Haarsætning.¹ Amethyst. R.

1004. Brystbillede af samme Fyrstinde, uden Diadem, men med Örenringe og Halsbaand. Karneol.

*1005. Domitians Hoved, med Laurbærkrands. Karneol. R.

1006. Brystbillede af samme Kaiser, med Laurbærkrands om Haaret og Ægide paa Brystet. Violet Paste.

*1007. Antinous's Brystbillede. Sarder.

Baghovedet og Skuldren ere afbr.

*1008. Brystbillede af Antinous som Heros eller forgudet efter Döden, hvilende paa en Halvmaane. Brændt Onyx af 3 Lag. R.

*1009. Fragment med Underdelen af Antoninus Pius's Hoved, laurbærkrandsset. Karneol.

1010. Sept. Severus's Hoved med Laurbærkrands. Karneol. Fr.

¹ Udg. i Impr. gemm. IV, 98.

1011. Hoved af samme Kaiser, med Laurbærkrands. Karneol. R.

1012. Hoved af Caracalla (?) med Laurbærkrands og Hercules's Lövehud knyttet foran Halsen. Bruun Paste.

1013. Fragm. med Underdelen af den yngre Gordians Brystbillede, laurbærkrandsen, med et Stykke af Kappen og af Rustningen paa Skuldren. Röd Jaspis.

1014. Brystbillede af Aurelian eller Probus, ligeledes med Laurbærkrands, Kappe og Rustning. Karneol. R.

3. Ubekjendte Portrait-Hoveder.

1015. Brystbillede af en Kriger¹ med Hielm og Kappe. Med spidst Skiæg. Onyx. R.

1016. — Med rundt Skiæg. Mörk Paste.

1017. — Uden Skiæg. Bruungrön Paste. Fr.

1018. Hoved af en Kriger med en rund Hielm uden Hielm-busk. Med kort Skiæg. Bruun Paste. Ov. angr.

1019. — Uden Skiæg, med nedfaldende Baghaar. Violet Paste. Ov. angr.

1020. — Med Mundskiæg alene. Plasma. R. L.

1021. Brystbillede af en ungdommelig Kriger, halvt bagfra seet, med Kappe, Skiöld og Landse, men uden Hielm. Gul Paste.

1022. — Halvt forfra seet, med Kappe, Landse og Baand om Haaret. Bruun Paste. Fr.

1023. Hoved af en Mand med kileformet Skiæg og Haaret symmetrisk ordnet. M.bruun Paste.

1024-25. Brystbillede af en skiægget Mand; med Charakter af en græsk Philosoph ligesom de nærmest følgende.

¹ Muligt Mars eller en Heros, ligesom nogle af de følgende.

Haaret tykt og Skiægget krøllet; om Skuldrene en Kappe.
L.brune Paster. Stöbte i samme Form. Ov. hvid.

1026. — Samme Philosoph. Mörk Paste. Ov. hvid.

1027. — Samme Person, som det synes. Onyx lign. Paste. Fr.

1028. — En Philosoph, med Haar og Skiæg som foreg.

Mörk Paste.

1029. — Samme Person, som det synes. Mörk Paste.

1030. — En Philosoph, med lign. Haar og Skiæg. Karneol. R.

1031-32. — Med mere nedhængende Haar og Skiæg, og en stærkt kroget Næse. Paster, bruun, og sort med hvid Stribe.

Stöbte i samme Form.

1033. — Med stridt udstaaende Haar og Skiæg, og kroget Næse. Onyx. R. L.

1034. — Med tykt Haar og kort Skiæg. Overarmen og Brystet ere synlige, med en omkastet Kappe. Bruun Paste. L.

1035. Brystbillede af en uskiægget Mand, fremstilt forfra, med Toga om Skuldrene. (Dette og de følgende Hoveder synes at være Portraiter af Romere fra Republikens sidste og Kaiserdömmets første Periode.) Med k. Rand. Bruun Paste. Fr.

1036. Et lign. Brystbillede, uden k. Rand. Karneol. R.

*1037. Hoved af en uskiægget Mand, halvt forfra seet, paa et rundt Skiold (*imago clypeata*). Onyx. R.

1038. Hoved af en uskiægget ung Mand med kort Haar. Omgivet af en k. Rand. M.bruun Paste med hvidlig Stribe.

1039. Brystbillede af en Yngling med kort Haar og et Stykke af Klædningen synligt. Mörk Paste. Ov. blaahvid.

1040. Hoved af en uskiægget Mand med kort Haar. Sardonyx af 3 Lag. R. L.

1041. — Ligeledes; med ældre Træk. Brændt Karneol. R.

*1042. — Med rigeligt Haar; ungdommeligt. Karneol. R.

*1043. — Ligesaa; noget ældre. (Af Liighed med Augustus ligesom flere af de følgende.) Stribet Onyx. R.

1044. — Ligesaa. Karneol.

1045. — Ligesaa. Bruunspettet Agat, brændt.

1046. — Ligesaa. Bruun Paste. Ov. iris.

1047. — Med Haaret fremstaaende over Panden. Bruun Paste. Ov. iris.

*1048. Hoved af en ældre Mand uden Skiæg. Ufuldendt. Karneol. R.

1049-52. Hoveder af uskiæggede mandlige Personer. Brune Paster. Nr. 1049-50 fr.

1053. Hoved af en ældre Mand, uden Skiæg og med kort afskaaret Haar. Under Halsen er et Horn (?) anbragt. Sort Paste i et Stykke af en antik huul Guldring.

1054. Hoved af en uskiægget Mand; imellem en Halvmaane og en Stierne. (Af Liighed med Brutus.) Bruunspettet Agat.
Angr. af Ilden.

1055. — I Midten af en Laurbærkrands. Gul Paste.
Ov. hvid.

1056. — Med en Palmegreen (?) bag Halsen. Bruun Paste.

1057. — Med to Spyd bag Halsen og et Vildsviin (?) nedenunder. Onyx lign. Paste. Ov. angr.

1058. — Med et Overflødighedshorn bagved. Bruun Paste.

1059. — Over to krydslagte Overflødighedshorn. M. bruun Paste. Fr.

1060. — Imellem to med Baand prydede Overflødighedshorn, som hvile paa en Curul-Stol (*sella curulis*, Tegn paa Consul-, Ædil- og Censor-Værdigheden). Bruun Paste.
Ov. iris.

1061. — Imellem to lign. Overflødighedshorn, anbragte over en Skammel eller et lavt Sæde. Gul Paste. Ov. hvid.

1062-63. — Imellem to Overflødighedshorn, som holdes af en Haand. Brune Paster. Nr. 1063 l.

1064. — Med en Segtring under, et Ax og en Valmuestængel paa hver Side. Onyxligh. Paste. ¹

1065. Brystbillede af en Mand med tykt krøllet Haar og spidst nedhængende Skiæg. En Kappe er sammenhæftet over Skuldren. (Formodentligt Portrait af en Romer fra Kaiserdømmets 2det Aarh. ligesom de to følgende.) Stribet Onyx. R.

*1066. — Med kort kruset Skiæg. Karneol. R. Fr.

*1067. Underdelen af et lign. Brystbillede. Karneol.

1068. Hoved af en Qvinde, med Haarsmykke, Örenringe og Halsbaand. Violet Paste. Fr.

1069. — Med Baand om Haaret. Onyx.

*1070. — Med kunstigere Frisur samt Haarpyldelse. Karneol. R.

1071-72. Qvindelige Hoveder med forskiellig Haarsætning. Mörke Paster.

1073. Brystbillede af en Romerinde, med Frisur fra den flaviske Kaiserfamilies Periode. Röd Quarts. Angr. af Ilden.

*1074. — Af Liighed med Hadrians Gemalinde Sabina. Hyazinth. Fr.

1075. — Af Liighed med Lucilla, L. Verus's Gemalinde. Med Bogst. IV P R N. Röd Jaspis.

1076. Hovederne af en Mand og en Qvinde (Ægtefæller), vendte imod hinanden. Onyxligh. Paste. Fr.

1077. En lign. Forestilling. Bruun Paste.

1078. Et mandligt og et qvindeligt Hoved, anbragte med Ansigterne mod hinanden paa Spidserne af en Halvmaane, med en Stjerne i Midten. (Hedenfarne Forældre ².) Mörk Paste med hvid Stribe.

¹ Jvfr de med forskiellige Symboler sammenstillede Portraitoveder, VI, Nr. 1569-72.

² Jvfr ovenf. Nr. 740 og 1008.

1079. Hoved af et Barn, fremstilt forfra, imellem to mindre Hoveder, et mandligt og et kvindeligt (Forældrenes), som hvert fra sin Side ere vendte imod det. Bruun Paste.

1080. Brystbillede af en Yngling med krøllet Haar og en Kappe løst hængende over den ene Skulder (som Palæstrit). Mørk Paste.

1081. — Af en Dreng, med en Tunica sammenhæftet over Skuldren. Mørk Paste.

1082. Et Barnehoved med et Overflødighedshorn (?) under. Onyx lign. Paste. L.

* 1083. Et Negerhoved med det krøllede Haar i regelmæssige Lokker. Graabruun gjs. Quarts (Flint). Angr. af Ilden.

1084. Et lign. Hoved. Bruun Paste.

IV. BESKIÆFTIGELSER AF MENNESKELIVET, MED DERTIL HØRENDE REDSKABER.

1. Cultus-Handlinger.

1085. Offering ved et Altar, foretaget af en Yngling med tilbagekastet Chlamys. Med k. Rand. Violet Paste. Ov. angr.

1086. En skiægget Mand, med Overdelen blottet, staaer foran et Altar med en Offerskaal i Haanden. M.bruun Paste med hvid Stribe. Fr. Ov. angr. og iris.

1087. En Kvinde staaer med en Fakkell i hver Haand foran et brændende Altar; ved Siden sees et lille Kapel (*ναϊδος, ædicula*) paa en Klippe. Turkis. L.

1088. Fragm. af en Offerscene. En staaende Olding, med et Gevandt knyttet om Lænden, blæser paa et lige og et krumt Horn. Karneol.

1089. Offring til Priap.¹ En Mand slagter en Buk eller Vædder ved et Altar, der er opstilt foran en *Ædicula* med et Priapsbillede; en hosstaaende Qvinde holder en Libationsvase i Haanden. I Baggrunden sees en høi Söile med en Sphinx paa Toppen. Onyxlign. Paste. Fr. Ov. angr.

1090. Fragm. af en lign. Offring. En Mand i böiet Stilling er i Begreb med at offre en Buk foran en *Ædicula* (med et Priapsbillede), som ligger paa Toppen af en Klippe med et Træ ved; en bag ham staaende Qvinde holder et Fad med Frugter. Onyx. Underdelen afbr.

1091. Bacchisk Libation. En Yngling med tilbagekastet Chlamys staaer ved et bekrandsset Altar, paa hvilket han med begge Hænder holder en Viinkande. Bagved ham sees en Thyrsus; hans ene Fod er støttet til en Kugle (?). Brændt Onyx af 3 Lag (et mørkt överst). Eftersleben.

1092. En skiægget Mand med en Chlamys om Skuldrene synes at giöre et Löfte om krigersk Daad eller indvie sit Sværd til hellig Brug, idet han holder det høit i Veiret over et brændende Altar. Hans Skiold er lænet til dette. Plasma.

1093. En skiægget Præst, ifört en til Födterne rækkende ombæltet Chiton, staaer foran et brændende Altar med et rundt Offerkar i den ene og en Külle i den anden Haand. — Formentlig en Offring i Hercules's Tieneste, hvilken paa Öen Kos vides at være bleven forrettet af Præsterne i qvindelig Dragt.² Bruun Paste.

1094. En Qvinde, klædt i Chiton og Overgevandt, med en Krands om Hovedet og en Green i v. Haand, sidder paa et Klippestykke under et Træ; hun læner i eftertænksom Stilling

¹ Jvfr ovenf. Nr. 433.

² Plutarch Quæst. gr. Sect. 58.

den h. Albue paa Knæet¹. Ved Siden staaer et Minerva-Billede paa en Söile. — En religiös Handling i en Minerva helliget Lund. Ufarvet Paste. Ov. slidt eller forsløben. 16 Lin. h.

1095. En græsk Jomfru eller Hierodule, udførende en rituel Dands. Hun bærer den korte spartanske Chiton, der ikke naaer til Knæet. Onyxlign. Paste.

1096. Samme Dandserinde, med en forskiellig Holdning af Armene. Karneol-Onyx af 3 Lag.

1097. En lign. Dandserinde, der bevæger Armene paa en anden Maade og er prydet med en Kurve- eller Palme-Fletning om Hovedet. — En spartansk Pige, som dandser i den karyatidiske Artemis's Tieneste, eller til Ære for Athena Chalkioekos.² Stribet Onyx. R.

1098. En Kvinde med blottet Overdeel, staaende med den ene Fod paa et lavt Altar, holder en Slange, hvilken hun mader af en Skaal. — En Tempeltienerinde med en hellig Slange. Bruun Paste med hvid Stribe.

1099. En Slangebesværger (Psyllus), staaende med en Slange i hver Haand; han bærer et Klædningstykke om Lænderne. Bagved er en Krands. Magnetisk Jernsteen.

1100. En Haruspex undersøger siddende de foran ham ophængte Indvolde af et Offerdyr. Med k. Rand. L. blaa Paste.

1101. En Fuglespaaer (Auspex, Pullarius), ubeklædt og med Hovedbaand, staaer med en flagrende Fugl (Kylling) paa sin udstrakte h. Arm; i v. Haand holder han en lang scepterlignende Stav. Med k. Rand. Sarder. R. Fr.

1102. En skiægget Mand med Sværd ved Siden staaer med

¹ Om Haanden holder Pegefingeren paa Munden eller blot understøtter Hovedet, kan paa Grund af Glassets beskadigede Overflade paa dette Sted ikke afgjøres; i første Tilfælde vilde en i Mysterier Indviet være betegnet.

² Jvfr C. O. Müller u. Oesterley Denkm. der alten Kunst, II, Taf. 17, 168. Taf. 20, 214.

udstrakte Arme foran et Altar, paa hvilket en Fugl sidder. — Auspicium ved et krigersk Foretagende. Med k. Rand. Violet Paste.

1103. En Augur med sin Krumstav (*lituus*) og en Præst med en Offerskee (*simpulum*) i Haanden staae ligefor hinanden. De ere begge indhyllede i Kapper; Offerpræstens Kappe er draget over Hovedet. Bruun Paste.

1104. En Offerkande med Masker og Ornamerter i op-hævet Arbeide, omgivet af en Patera, en Offerkniv (*secespita*), en flagrende Fugl og en Augurstav. Onyx. Fr.

2. Krig.¹

1105. En Kriger i angribende Stilling. Han er væbnet med et rundt Skiold, Hielm og Landse, har en kort Kappe hængende over v. Arm og er iført en Tunica, som løsnet over Skuldren lader h. Arm og Bryst frie. Karneol. R.

1106. En løbende Kriger, fuldtrustet, med Landse. Bruun Paste.

1107. Tre med Hielm og Landse rustede Ryttere i lang-somt Ridt. Med k. Rand. Karneol. Fr.

1108. En galopperende Rytter, væbnet med Landse, Hielm og et stort rundt Skiold. M.violet Paste.

1109-10. Lign. Ryttere. Brune Paster. Med iris. Ov. Nr. 1110 fr.

1111. En Rytter angriber med Landsen en Kriger, der ligger nedstyrtet foran hans Hest og dækker sig med Skioldet. M.bruun Paste. Ov. angr.

1112. En Fange, siddende paa et Skiold med bagbundne Hænder og korslagte bundne Been. Sort Paste.

1113-14. En græsk rustet Kriger opreiser en Trophæ, idet

¹ Jvfr ovenf. II, 6: Ubestemte Heroer og heroiske Kampscener.

han sætter en Hielm over to paa et Pantser sammenstillede Skiolde. Paster, l.bruun, og m.bruun med 3 lyse Striber.

Den første med iris. Ov., den anden med Ov. angr. og fr.

1115. En Kriger i romersk Rustning med Landse i Haanden, staaende ved en opreist Trophæ. Sögrön Paste.

1116. En Seirherre, med romersk Pantser og Hielm, staaende med et Victoriabillede paa h. Haand og et Overflödighedshorn i v. Arm. Ved Siden er hans Skiold stillet. Violet Paste.

1117. En Seirherre tilsöes. Han er fremstilt som en Heros, der staaer ubeklædt, med sin Chlamys viklet om v. Arm, og holder et Victoriabillede, der rækker ham en Krands, paa h. Haand; ved hans Fod er en Skibsstavn. Bruun Paste.

Fr. Ov. iris.

1118. En lign. Forestilling. Söhelten staaer med den ene Fod paa Forstavnen af et Skib og holder en Aplustre i h. Haand, en Landse (eller Trophæstang) i v. Arm. M.bruun Paste. Ov. iris.

1119. En Sökriger, fremstilt paa lign. Maade, men med et romersk Felttegn i h. Haand. Bruun Paste med hvidlig Stribe.

1120. En paa en Træstamme opreist Trophæ. Bruun Paste. Fr.

1121. To krydslagte (germaniske) Skiolde af aflang Form, Pantser, Beenskiner, Hielm, Sværd i Skede og Spyd. Granat. R.

1122. En Hielm, oventil spids og prydet med to smaae i Snore hængende Kugler; forsynet med Kindklapper. Mörk Sarder. R.

3. Skibsvæsen.

1123. Et Krigsskib med Roende; i Forstavnen er et romersk Felttegn opreist. Fragm. Onyx.

1124. Et Skib, ført ved Seil og Aarer. Tre Mænd sees i det, af hvilke een sidder ved Roret, en anden betiener Seilet og den tredie staaer i Forstavnen. Violet Paste.

1125. Et med Aarer forsynet Skib, i hvilket Hovederne sees af tre Personer; det har en høi med Aplustre forsynet Bagstavn. L.bruun Chalcedon. Med Spor af antik Indfatning.

1126. Et lign. Skib, paa hvilket et stort Ax og et Kornmaal (Modius) ere anbragte, for at betegne dets Bestemmelse til Kornhandel. Hvidbrændt Karneol.

1127. Et Anker, om hvilket en Delphin slynger Halen. Heliotrop.

1128. Samme Forestilling. L.rød Paste. Ov. angr.

4. Jagt.

1129. En Jæger, løbende med sin Hund, som han holder i et Reb. Han bærer en Chlamys om Skuldrene og et Kastespyd i v. Haand. Bruun Paste.

*1130. En Jæger, der sidder paa en Steen, med Chlamys, Hat (Petasus) og Spyd, giver sine to Hunde Æde af Haanden. Disse ere bundne til et Træ, i hvis Grene en fældet Hare hænger i en Kurv eller et Bind. Karneol. R. Fr.

1131. Tvende Mynder, bundne til et i Jorden fæstet Jagtspyd. Mørk Paste.

1132. To med Halsbaand forsynede Mynder angribe en til Jorden styrtet Hiort. Karneol. Fr.

1133. En Mynde med en Hareunge i Munden. Plasma. R.

1134. En Jagthund griber en Hare. Onyx lign. Paste. Fr.

1135. Et Vildsviin staaer i udfordrende Stilling med det ene Forbeen paa en til Jorden kastet Jagthund. Nedenunder: G.... Karneol. R. Fr.

1136. Et af et Spyd saaret Vildsviin kæmper med to Hunde. Violet Paste. Ov. angr.

1137. Et Vildsviin, bagfra angrebet af en Hund. Bruun Paste. Fr. ¹

1138. En Yngling med Jagttaske paa Fuglefangst. Han synes at holde i Snoren af en Snare, anbragt over ham i et Træ, imellem hvis Grene en Fugl sees. Karneol.

5. Landliv.

*1139. En gammel Hyrde støttet til en Stav. Han bærer en Chiton med en kort Kappe (*τρίβων*) over, samt Fodbedækning, og staaer i eftertænsksom Stilling med Hovedet og begge Hænder lænede paa Staven. Foran er et Træ, under hvilket hans Hund sidder, opadseende. ² Karneol.

1140-41. Samme Forestilling. Brune Paster.

*1142. En skiægget Faarehyrde i samme Dragt lænet til en Knortestav. Foran ham sees et græssende Faar og to Væddere. Med Indskr. P·AR·P. Karneol. R.

1143. En aldrende Faarehyrde, iført en kort Chiton med et Giedeskind over (*σιούρα*), staaer med Hænderne støttede paa sin Stav. Foran ham ere to Faar og et Træ. Mørk Paste.

1144. Samme Forestilling. Foran Hyrden er kun eet Faar (?). Bruun Paste. Ov. angr.

1145. En lign. Hyrde, foran hvem en Hund (?) springer op efter en i et Træ siddende Fugl. Bruun Paste. Ov. angr.

1146. En skiægget Giedehyrde, i lign. Dragt og Stilling; foran springer en Buk op ad et Træ. Lapislazuli. R.

1147. Samme Forestilling. Hyrdens Dragt er den samme som paa Nr. 1139 f. Bruun Paste. Ov. angr.

1148. En skiægget Hyrde staaer lænet til sin Stav, med en Gied ved Siden, der seer op til ham. Han er iført en kort

¹ Hunde paa Jagt, jvfr Nr. 1340, 1421, 1429-31.

² Paa denne Steen og de to fölg. Paster ere muligt Philosopher fremstillede, ved den tilföiede Hund betegnede som cyniske, jvfr Nr. 977 og Nr. 1203-4.

Chiton, der lader h. Skulder og Bryst blottede (*ἑτερομασχάλος, ἔξωμῆς*). Mørk Paste.

1149. En Hyrde vogtende to Gieder. Onyxligh. Paste.
Ov. slidt.

1150. En skiægget Hyrde, klædt i Chiton og kort Kappe, bærer et Kid i Armene tilligemed sin Krumstav; ved Siden gaaer en Gied. Sarder. R. Angr. af Ilden.

1151. Samme Forestilling. Hyrden bærer et langt Giedeskind over Chitonen og er fremstilt forfra. Stribet Onyx.

*1152. En lign. Hyrde fører to Giedekid ved et Reb. Med Indskr. DIPH·AR. Stribet Onyx. R. Angr. af Ilden.

1153. En lign. Forestilling. Kun eet Kid er synligt. Violet Paste. Fr. Ov. angr. og iris.

1154. En ung Hyrde med opbunden Klædning nærmer sig en staaende Gied bagfra. Obscoen Scene. Onyx. R. Fr.

1155. En gammel Kohyrde, iført en kort Chiton med Giedeskind over og med en Stav i Haanden, lader en Ko drikke af et under et Træ stillet Vandkar. Plasma. R.

1156. En lign. Hyrde, siddende paa en Steen under et Træ, med en Hund ved Siden; Koen gaaer foran.¹ Grøn Paste.

1157. En lign. Hyrde i Begreb med at malke sin Ko; bagved denne rager et Træ frem. Grøn Paste. Fr.

1158. Fragm. Overdelen af to skiæggede Hyrder, der staae i Samtale. Den ene holder et Lam i Armene; den anden støtter Hænderne paa sin Stav. Sarder. Rundt tilslæbet forneden.

1159. En Landmand, iført en kort Chiton, bærer et Faar paa Nakken og en Hare i h. Haand; ved Siden staaer en Kurv med Frugter. Karneol. Fr.

1160. En Landmand bærer en Pakke under den ene Arm og paa den anden Skulder en Stang med et rundt Kar hængende paa Enden; ved Siden gaaer hans Esel (?). Onyxligh. Paste. Ov. angr.

¹ Muligt Argus, som bevogter Jo, jvfr Monum. dell' inst. Vol. II, Tav. 59.

1161. En Mand pløende med to Öxne; i Baggrunden et Træ. (Muligt Symbol paa en romersk Coloni.¹) Karneol.

1162. En Landmand, klædt i en kort Chiton, afskiærer med en Krumkniv (*falx*) to Ax. Karneol. Fr.

1163. En Yngling hæver med begge Hænder en Viinsæk fra Jorden; han staaer i böiet Stilling med blottet Overdeel. Plasma. Underdelen afbr.

1164. En ubeklædt Yngling sidder paa et Steensæde med en Viinsæk paa Skuldren. M.bruun Paste. Ov. angr. Fr.

1165. En Yngling med Chlamys om Skuldrenè, siddende paa en Steen, drager en Torn ud af Foden. (*Spinarius.*) Hans Stav er lænet til et Træ, paa hvis Green en Syrix hænger. Karneol.

* 1166. En Rytter med flagrende Chlamys og Reise-Hat², langsomt ridende. Sort Jaspis.

1167. En Rytter, i langsomt Ridt. Bruun Paste. Ov. angr.

1168. En ubeklædt Dreng løber med en Hest, som han holder ved en Tøile. Ovenover: MATR (eller MART, idet de to sidste Bogst. ere skrevne i Monogram). Onyx. R.

* 1169. En nøgen Dreng hæver sig paa Fodspidserne og strækker Armene i Veiret, af Forskrækkelse over en Gaas³, der bider ham i Foden. Bagved sees et Vandspring, dannet af en Støtte med en rund Kumme paa Siden. Karneol. R.

1170. En Yngling, med en Chlamys om Skuldrene, synes beskæftiget med at drage Vand op i et rundt Kar. Stribet Onyx.

1171. En ubeklædt Yngling bærer et rundt Kar i den

¹ Betegnelse af Coloniens Grændseskiel, der drages med Plougen, en paa Coloni-Mynter fra Kaisertiden hyppigt forekommende Typ.

² En bredskygget Hat med lav rund Pul (*zavota, petasus*).

³ Jvfr Gemmen i Lipperts Dactyl. Chil. II, P. I, Nr. 331 og de antike Fremstillinger af en med en Gaas kæmpende Dreng.

sænkede h. Haand; foran sees et Stykke af en Klippe (?).
Bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

1172. En ubeklædt Yngling staaende med en lang Stav¹ i den h. Haand; i den sænkede venstre holder han en ukiendelig Gienstand. Med k. Rand. Bruun Paste. Ov. angr.

1173. En Mand, med en paa Ryggen tilbagekastet Chlamys, staaende med en Knortestok i Haanden. Med k. Rand. Stribet Onyx. R.

1174. En skiægget Mand, ubeklædt, staaende med en Krumstav (Pedum) i v. Arm og den høire udstrakt. Foran ham er en Hane. Bruun Paste.

1175. En Pedum, en lige Stav og en Flöite (?), krydslagte. Blaa Paste.

6. Huusliv.

1176. Et Ægtepar. Manden, klædt i Toga, holder sin Hustrues h. Haand; denne, i Stola med overkastet Palla, lægger sin v. Haand paa hans Skulder. Onyx, i et Stykke af en antik Jernring.

1177. En Moder eller Amme staaende med et Barn i Armene. Hun er iført en lang Klædning (Stola) og har det ene Bryst blottet.² Plasma.

1178. Opdragelse. To Börn, et ældre og et yngre, staae foran en siddende Person, Pædagogen eller een af Forældrene. Bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.

1179. En Matrone, klædt i Stola og Palla, staaer med en bladformet Vifte (?) i Haanden. Onyx.

¹ Staven synes i Enden baade at have Krumningen af en Pedum og at være forsynet med en liden Tverstang; dog kan dette paa Grund af Glassets hullede Overflade paa dette Sted ikke med Sikkerhed bestemmes.

² Jvfr ovenf. Nr. 162-64 og 601.

* 1180. En Badedreng. Staaende med h. Arm indhyllet i en Kappe, holder han i v. Haand Bade-Apparatet, bestaaende af to Strigiler og en Salveflaske befæstede til en Ring (*ξυσσο-λήκυσθον*), samt et Badeklæde. Karneol. ¹ R. Fr.

1181. En Person, som knælende aftager sin Klædning for at bade sig, eller ifører sig den efter Badet. Bruun Paste med hvid Stribe.

1182. En Kvinde med blottet Overdeel bærer i begge Hænder et stort (Vand-)Kar. Ved Siden er en (dorisk) Söile. ² Bruun og hvid sribet Paste. Ov. angr.

1183. En Mand med en Viin-Amphora. Staaende med den ene Fod paa en Forhöining, paa hvilken han med h. Haand holder det nedentil spidsformede Kar, synes han med v. Haand i Begreb med at tilproppe det ³. Han bærer en paa Skuldren befæstet Kappe. Sarder. Fr.

1184. En Dreng gaaende med en Amphora paa Skuldren. Bruun Paste.

1185. En ubeklædt Yngling, staaende med en Öseskee (*κύαθος*, *simpulum*) i den ene Haand og en Viinkande fremrakt i den anden. (En ved Maaltidet opvartende Person.) Bruun Paste.

1186. Erotisk Symplegma paa et Leie. Röd Jaspis.

1187. Samme Forestilling. Granat.

1188. En lign. Forestilling. Gul Paste. Ov. angr.

1189. Samme Fremstilling. Ved Siden staaer en Candelaber; paa Væggen ovenover sees en ophængt Krands (?). Obsidian. Eftersleben, saaledes at flere Dele af Figureerne ere borttagne.

¹ Udg. i Impr. gemm. IV, 73.

² Jvfr Cameerne Nr. 84.

³ Med mindre en Pottemager her er fremstilt ved sit Arbejde.

1190. En Vase med een større og to mindre Hanke (til Vand, *ὑδροία, urna*); paa Forsiden sees Ulvinden, der dier Tvilingerne, i ophævet Arbeide. Onyx, i et Stykke af en antik Jernring. Fr. Brændt.

1191. En tohanket Vase med et viet Bind (Tænia) slynget om Hankene (Gravurne). Den er prydet med Frugtgrene af op-høiet Arbeide og dækket med et pyramidalsk Laag. Karneol. ¹

7. Kunster og Haandteringer.

1192. En Billedhugger arbeider med Hammer og Meisel paa en Marmorvase. Han hviler paa det ene Knæ og er iført den korte af Haandværkerne brugte Chiton (Exomis), ikkun hæftet over v. Skulder. M.bruun Paste.

1193. Samme Forestilling. Vasen er stillet paa Siden. Med k. Rand. Ufarvet Paste. Ov. angr.

*1194. En lign. Forestilling. Kunstneren, der er ubeklædt, sidder med Hammeren i den sænkede Haand og betragter Vasen, paa hvilken en Sphinx er udhugget. Med k. Rand. Stribet Onyx. Fr.

1195. En Billedhugger udmaaler med en Stok Forholdene i en liden paa en Söile stillet Statue, foran hvilken han staaer. Han bærer ligesom de to følgende en bag om Skuldrene kastet Kappe. ² Mörk Sarder. R.

1196. En Kunstner arbeider paa en Herme, staaende. Bruun Paste. Fr. Ov. angr.

1197. Samme Forestilling. Onyxlign. Paste. Ov. angr.

1198. En alderstegen Kunstner sidder med Modelleerstokken (eller Penslen) i Haanden foran en qvindelig Buste, der er opstilt paa Spidsen af tre Stænger. En Kappe bedækker hans Underdeel. Sardonyx. R.

¹ Gravscener, see Nr. 930 f.

² Jvfr Nr. 74 og 85.

1199. En Vaabensmed arbejder, staaende, med en Hammer paa en Hielm, der er stillet paa en kroget Stang. Han har en Kappe hængende paa Ryggen. Stribet Onyx. Angr. af Ilden.

8. Philosopher og Digtere.

1200. En Philosoph, siddende paa en Stol (et Steensæde), læser i en Rulle, han holder paa Skiødet. Foran er en Herme. Med k. Rand. Sort Paste med lys Stribe.

1201. Samme Forestilling; han holder Rullen op for sig i begge Hænder. Gul Paste. Ov. angr.

1202. Samme Fremstilling, uden Hermen. Onyx lign. Paste. Ov. angr.

* 1203. En Philosoph¹, staaende med begge Hænder støttede paa en Stav. Hans Dragt er en kort Chiton, Kappe (τρίβων) og Halvstøvler. Karneol. R.

* 1204. En aldrende Mand, der bærer en kort Chiton og et Skind som Kappe om Skuldrene, staaer lænet til en Krumstav; et foran stillet Dødningehoved, paa hvilket en Sommerfugl som Sielens Symbol sidder, synes at antyde Indholdet af de Betragtninger, i hvilke han er hensunken, og at betegne ham som platonsk Philosoph.² Ved Siden er et Træ. Karneol. R.³

* 1205. En Komædie-Forfatter, staaende med en Maske i den ene og en Krumstav (Pedum) i den anden Haand; foran er et aabent Skrin til Skriftruller. Han er uskiægget og ikkun bedækt med en paa Ryggen hængende Kappe. Sardonyx af 3 Lag. R.

1206. En Skuespildigter⁴, siddende paa en Stol, med en

¹ Det skarpt graverede Ansigt synes at indeholde et Portrait.

² Jvfr Monum. dell' inst. Vol. III, Tav. 7; Annali XI, p. 109. Med mindre paa Grund af Dragten (jvfr Nr. 1143 f.) en Hyrde her er fremstilt og de tilføiede Symboler angaae ikke denne, men Seglstenens Eier.

³ Paa Nr. 1139-41 kunne cyniske Philosopher være fremstilte.

⁴ Eller muligt en Skuespiller saavel som de to følgende.

skiægget Maske i den ene og en Krumstav i den anden Haand. Han er ungdommelig og har en Kappe kastet over Underdelen. Plasma. R.

1207. Samme Forestilling. Manden betragter Masken, der er uskiægget. Onyx. R. Angr. af Ilden.

1208. Samme Forestilling. Manden er skiægget og sidder paa et Steensæde. M.bruun Paste. Ov. angr. Fr. ¹

9. Skuespilvæsen.

SKUESPILLERE, HISTRIONER.

1209. Hoved af en Skuespiller med en Maske, der er saaledes opslaaet, at den bedækker det överste og det bageste af Hovedet. Masken fremstiller en mager skiægget Olding, den samme som paa Nr. 1236 f. M.bruun Paste med hvid Stribe.

1210. Samme Fremstilling. Bruun Paste.

1211. Samme Forestilling; Masken er ungdommelig. Bruun Paste.

1212. En Skuespillers Hoved med en paasat Maske, der forestiller en skiægget mager Person med optrukne Öienbryn og rynket Pande. Mörk skyet Sarder. Angr. af Ilden.

1213. Et Hoved bedækt af en dobbelt Maske. Den ene, som skiuler Ansigtet, har samme Charakter som den foregaaende; den anden, der hænger ned over Baghovedet, er silenisk. Ovenpaa Hovedet er en flad Hat. M.bruun guulplettet Jaspis.

1214. En lign. Forestilling. Den Maske, der bedækker Ansigtet, fremstiller den skiæggede Bacchus med Vædderhorn; den anden er en Silenmaske. L.bruun Paste.

1215. En Skuespiller som Olding i Komædien, i lang scenisk Dragt og med samme Maske som paa Nr. 1209 og

¹ Jvfr Nr. 540, Note.

1236 f.; han bærer et Sværd med Gehæng (?) i begge Hænder. Bruun Paste.

1216. En Skuespiller, der udfører samme Oldings Rolle, rækker med h. Haand Sværdet (?) op. Bruun Paste. Ov. angr.

1217. En Person med en komisk Oldingsmaske (?) og i lang Dragt, staaende med den ene Haand støttet til en høj Krumstav. L.bruun Paste. L.

1218. En Person med en stor komisk Slavemaske (?), siddende. M.bruun Paste. Med hvid angr. Ov.

1219. En tyk komisk Person, med Beenklæder, kort Tunica og Kappe, samt en Krumstav (Pedum) i Haanden. Violet Paste.

1220. En burlesk dansende Person i lign. Dragt, tykmavet og med komisk Maske. Bruun Paste.

MASKER.

Herunder ere ikke alene sceniske Masker anførte, men ogsaa Masker, som have tiend til anden Brug, og hvis Optagelse i Seglstene der maa tillægges anden Hensigt end den at betegne Skuespil. Nr. 1221 viser hen til Maskeringens Oprindelse i den ældre Tid, da man ved landlige Feste betiente sig af Blade til at bedække Ansigtet. Maskerne af Silen, af unge og af gamle Satyrer, Nr. 1222-28, fremstille formodentlig saadanne, som anvendtes ved bacchiske Festligheder og Optoge, og kunne ogsaa henregnes til Bacchus's Symboler. Af de sceniske Masker ere nogle forsynede med Mundgab, som de brugtes i det egentlige Drama, tagne baade af Satyrspillet, af Komedien og af Tragedien; andre have lukket Mund som hørende til mimiske Forestillinger. Af de forbundne Masker synes de første, Nr. 1257-62, at antyde en Forening af de forskiellige Skuespilarter; i de efterfølgende, Nr. 1263-67, maa sandsynligt anden symbolsk Betegnelse søges. Adskillige, som have de meest fortrukne, latterlige eller hæslege, Ansigtstræk, have muligt været indgraverede for at tiene til Amuletter (jvfr Indledn.).

1221. Et skiægget Ansigt eller Maske med to store nedhængende Blade, der bedække en Deel af Kinderne og Hagen; smykket med et Pandebaand, der i Tindingerne er slyngt i en Sløife eller omvundet med Löv. Forfra seet. ¹ Karneol.

Angr. af Ilden.

1222. Maske af Silen, Bacchus's Opdrager, bekrandset. Onyx. R.

1223. Maske af en ungdommelig Satyr med to Horn i Panden; forfra seet. Violet Paste. Ov. angr. og iris.

*1224. Maske af en uskiægget Satyr med en Prydelse i Form af tre Horn over Panden ² og langt nedhængende Haar. Granat. R.

1225. Maske af en Silen med Epheu om det skaldede Hoved, fremstilt forfra. Den har lange Dyreören og er af vildt Udseende. Mörk Paste.

1226. En lign. Silenmaske, af mindre dyrisk Udtryk. Karneol. Angr. af Ilden.

1227. En lign. Maske, med Bogst. G G C (retl. paa G.). Heliotrop. R.

1228. En lign. Maske, ubekrandset. Bruun Paste. Ov. angr.

1229. En Silenmaske med viid Mundaabning og Epheukrands, seet halvt fra Siden. Onyx. R.

1230. En lign. Maske. M.bruun Paste.

1231. En lign. Maske med Öienhuller tilligemed Mundgab. Karneol. R.

1232. En lign. Maske. Gul Paste. Ov. hvid.

1233. En lign. Maske. Onyxlign. Paste. Fr.

1234. En lign. Maske, med meget langt bölgende Skiæg; fremstilt forfra. Blaa Paste. Fr.

1235. En uskiægget Maske, med Munden vidt aabnet, som

¹ Jvfr Koehler Ueber Masken i Mém. de l'acad. des sciences de St. Petersb. 1833, Livr. II & III, Tab.

² Jvfr Winckelmann Mon. ant. ined. I, 60; Zoega Bassiril. ant. II, 82, p. 174.

til Skrig, og Udtryk af Skræk; Haaret vildt flagrende. Forfra seet. Karneol. Fr.

1236. En Oldingsmaske, skiægget og mager, fremstillende, som det synes, den 2den Olding i den senere Komædie.¹ Gul Paste. Ov. iris.

1237-38. Lign. Masker. Paster, gul med hvid Stribe og bla.

1239. Maske af en Olding i Komædien, med et langt Skiæg, som danner symmetriske Krøller, og en Haarkrands (*σεφάνη τριχῶν*)². Den har Mundaabning og er fremstilt forfra. Hyazinth. R.

1240. En komisk Oldingsmaske, med Udtryk af Vrede, forfra seet. Den har en høi Haarsætning over Panden, tykke paa begge Sider nedhængende Haarbukler og fremstaaende Skiæg. Mørk Paste med hvid Stribe.

1241. En komisk Oldingsmaske, skaldet, med Skiægget nedhængende i regelmæssige Krøller; halvt forfra seet.³ Gul Paste. L.

1242. Maske af en uskiægget Person i Komædien, med langt Haar; fremstilt halvt forfra. Sort Paste i en antik Guld-Indfatning, hvis Bagside er forsynet med en Ösken.

1243. En uskiægget Maske med stort komisk Mundgab, optrukne Öienbryn og rynket Pande, over hvilken en Haarslyngning (*σπειρα τριχῶν*) er anbragt; forfra seet. Den överste af Slaverne i Komædien⁴. L.bruun Sarder.

1244. En lign. Slavemaske. Karneol. Fr.

*1245. Maske af en mandlig Person uden Skiæg, med op-

¹ See Pollux Onomast. Lib. IV, 144, hvor Personen tillige beskrives som bleg, af slövt Udseende og med ildfarvet Haar.

² Hos Pollux a. St. *ο προσβύτης μακροπύγων* (oyenf. *επισείων*).

³ Kaldet *Ερμιώνειος* hos Pollux a. St.

⁴ *Ο ἡγεμὼν θεράπων* hos Pollux a. St. 149, hvor Beskrivelsen aldeles passer paa nærværende Maske; Haaret betegnes som ildrödt. Samme Slave sees paa Frescomalerierne fra Pompeii og Herculanium, i Mus. Borb. IV, 18 og 33.

trukne Öienbryn, Rynker i Panden og Haarkrands. Den 1ste Yngling i Komediens.¹ Karneol.

1246. En lign. Maske. M.bruun Paste. Ov. angr.

1247. En lign. Maske, med Lokker bagtil. Violet Paste. Ov. iris. L.

*1248. En skiön ungdommelig Maske, med Krands om Haaret. Den har Öienhuller og Mundaabning. Nedenunder er en vinget Mercurstav. Karneol. R.

1249. En lign. Maske med en (phrygisk) Hue, der er omgivet af en Krands, og lange Lokker, som hænge regelmæssigt ned. Karneol. Fr.

*1250. En skiön qvindelig Maske, med frit faldende Lokker; forfra seet. Sardonyx.

1251. En qvindelig (tragisk) Maske med Epheukrands og et nedhængende Bind. M.bruun Paste. Ov. angr.

1252-53. En tragisk Oldingsmaske, hvis Forhoved er prydet med den høie Haarpynt (*ὄγκος*), der hæver sig over Panden og hænger langt ned paa Siderne; med kort Skiæg og Mundgab. Brune Paster.

1254. En lign. Maske. Violet Paste. L.

1255. En lign. tragisk Maske, med Skiæget og Öienbrynene fremstaaende². Karneol. Fr.

*1256. Maske af en ung Heros med en Hielm, af hvilken Overdelen er prydet med en Slange, Kindklappen med en Stjerne og Bagstykket med et Vædderhoved. Nedenunder er et Skiold med en Stiernezirat. Onyx. R. Fr.

1257-58. En ungdommelig Maske, til hvis Baghoved en epheubekrandset Silenmaske, fremstilt halvt forfra, slutter sig. Begge have Mundgab. (Satyrspillet og Komediens eller Tragediens forenede Masker.) Brune Paster. Nr. 1258 med hvid Ov.

¹ Hos Pollux a. St. 146 *ὁ νεανίσκος πάγχρητος*, hvis Maske ganske beskrives som nærværende.

² *Προπετής ὀφρῶς* (Pollux a. St. 134).

1259. Samme Forestilling. M.violet Paste. Ov. angr.

1260. En qvindelig epheubekrandset Maske med tragisk Mundgab, paa samme Maade forbundet med en komisk Oldings-Maske, som har langt Skiæg, optrukket Öienbryn og en Krands af Haar over Panden¹. (Tragediens og Komediens forbundne Symboler.) Onyxlign. Paste.

1261. En skiön ungdommelig Maske, paa samme Maade forenet med den bekrandsede Maske af den överste Slave i Komedien (jvfr Nr. 1243). Karneol. R. Det överste af Hovederne afbr.

1262. En uskiægget mandlig Maske (der synes den samme som paa Nr. 1245), forbundet paa samme Maade med en komisk Slave-Maske, der er skaldet og har optrukne Öienbryn². Den sidste er bekrandsed med Epheu. Gul Paste.

*1263. En skiön ungdommelig Maske med to store paasatte Satyrhorn og frit faldende Haar, og en sokratiske Silenmaske med Epheublade bundne over Issen, begge sammenföiede ved Bagsiderne. Karneol. R.

1264. En ung Herosmaske med Hielm og en sokratiske Maske, ved Bagsiden föiede til hinanden. Plasma.

*1265. En skiön ungdommelig Maske sammenföiet med to sokratiske Masker, af hvilke den ene bedækker Overdelen, den anden Bagdelen af den. Karneol. R.

1266. To ungdommelige Halvmasker, som vendte hver til sin Side foroven ere forbundne ved en Krands. Jasp-Onyx af et rödt Overlag.

1267. To lign. Masker, hængende paa en joniske Söile.³ Blaa Paste.⁴

¹ Formodentlig den af Pollux (a. St. 144) kaldte *ἡγεμὸν προσβύτης*.

² Hos Pollux (a. St. 149) benævnet *ὁ κάτω τριχίας*.

³ Muligt af Grav-Betydning. Ang. den joniske Söile som Gravstötte, see Raoul Rochette Mon. ined. p. 141, Note 4; ang. Masken som Dödssymbol, jvfr Nr. 542 og 1508.

⁴ Masker i forskiellig Forbindelse med andre Gienstande, see i det fölg. Nr. 1508, 1526-27, 1529 f., 1561, 1570, 1572-76.

MUSIKALSKE INSTRUMENTER.

1268. En trestrænget Cithar med kantede Hörner forneden (Phorminx). Hvidbrændt Karneol.

1269. En femstrænget Lyre, hvis Bund er dannet som en Krabbe, Armene som Delphiner. Karneol.

1270. En Lyre med 10 Strænge; Bunden har Form af en liggende Hund og Armene af Delphiner. Sort graaspættet Jaspis.

10. Palæstra og Kampelege.

1271. To Ynglinge brydes, nedsunkne paa Knæene; en hosstaaende Gymnast (Pædotribe) holder en lang Palmegreen med en ved Enden hængende Krands. Ved en Herme i Baggrunden er Stedet betegnet som Övelsespladsen i et Gymnasium (eller Palæstra). Bruun Paste. Ufuldendt i Smeltningen.

1272. En Palæstrit, der över sig. Han er i fremadskridende Stilling, med den ene Arm hævet bag Hovedet, den anden lige udstrakt foran. Sardonyx af 3 Lag.

*1273. Fragm. af en Palæstrit under en gymnastisk Övelse. Onyx. Det nederste af Armene og af Benene fattes.

*1274. En nögen Palæstrit, staaende, holder med begge Hænder en Hakke (*σκαπάνη*, til at afstikke Maalet eller jævne Jorden paa Kamppladsen). Karneol. R. Fr.

1275. To ubeklædte Palæstriter, af hvilke den ene, der staaer med Hænderne støttede paa Knæet, synes at giöre den anden et Forslag af obscoen Art, hvilket denne besvarer ved hurtigt åt fjerne sig, idet han med en betegnende Gestus holder begge Hænderne bagpaa. Stribet Onyx.

1276. En Athlet af fedt Legeme, staaende med en Salvevase i Haanden, indsmører sig med Olie til den forestaaende

Kamp. Paa den ene Side er et Træ, paa den anden en Delphin¹. Karneol.

1277. En Seirherre i Veddelöb. En Yngling af muskulös Legemsbygning, ubeklædt og i Löb, holder en Palmegreen paa den h. Skulder og en Krands i v. Haand. Med Indskr. C-S-CL. Karneol. R. Fr.

1278. En lign. Forestilling. Violet Paste. Ov. angr.

1279. En vedderidende Yngling, som i hurtigt Löb med Pidsken ansporer Hesten. Gul Paste.

1280. En Ridende, som i den oplöftede h. Haand holder en Fakkellöb tilhest.² Grön Paste. Ov. angr. L.

1281. En Seirherre i Vedderiden. I langsomt Ridt holder han i h. Haand den vundne Priisvase (en Amphora), idet han vendende sig om paa Hesten med den anden Haand gör en betydende Bevægelse. Han bærer en kort Chiton og Hue. Gul Paste.

1282. En (Veddekiörsels-)Biga med Styrer; ved Siden en liggende qvindelig Figur (som Local-Genius). Bruun Paste.

Ov. angr.

1283. En Veddekiörsels-Biga, hvis Styrer hæver Pidsken over den ene af Hestene, der synes utaalmodig efter at begynde Löbet. L.bruun Paste.

1284. En Biga i Veddekiörsel. Styreren böier sig ud over de hurtig löbende Heste. Med Indskr. FE TI. Karneol. Fr.

1285. Samme Forestilling. Vognstyreren, i tilbageböiet

¹ Muligt til Betegnelse af de delphiske eller isthmiske Lege.

² Skiöndt det formedelst Pastens ringe Störelse og angrebne Overflade ikke med Bestemthed kan skielnes, om Personen holder en Fakkellöb eller en Pidsk i Haanden, er det første dog rimeligst paa Grund af det mindre hurtige Ridt og Armens forsigtige Holdning.

Stilling, synes i Begreb med at standse de jagende Heste. Heliotrop. R.

1286. En Biga efter endt Veddekiørsel. Styreeren lader Hestene gaae langsomt. M. blaa Paste.

1287. Samme Forestilling. Styreeren holder som Seirherre en Palmegreen i Haanden. M. bruun Paste med hvid Stribe.

1288. Samme Forestilling. Styreeren, der har standset Hestene, rækker en Krands op i h. Haand og holder en Palmegreen i v. Arm; han har Tømmen fastgiort i de om Livet slyngede Remme, som brugeligt var ved de romerske Circuslege. Karneol.

1289. En Quadriga i Veddekiørsel. Styreeren böier sig ud over de jagende Heste. Bruun Paste. Ov. iris.

1290-94. Samme Forestilling. Brune og mørke Paster.

Ov. tildeels angr. Nr. 1292 fr.

1295. En Quadriga efter fuldendt Veddekiørsel. Styreeren lader Hestene, der bære en Hovedprydelse, gaae langsomt. Karneol.

1296. Samme Forestilling. Vognstyreeren holder en Seirskrands i Haanden. Bruun Paste. Ov. angr.

1297. En hurtigt kiørende Quadriga, hvis Styreeren som Seirherre holder en Palmegreen og en Krands i Hænderne. Guul Paste.

1298. Tyrekamp. En nøgen Yngling, formodentlig en Thessaler¹, har fattet en Tyr ved Hornene og bringer den til

¹ Thessalerne vare fra de ældste Tider berømte for deres Færdighed i at indfange eller nedlægge vilde Tyre; de udmærkede sig ogsaa som Tyrebetvingere (*κεραεικτεῖς, κερατεσσειῖς*) ved de Kampe (*ταυροκαθάψια*), som fandt Sted paa de store Feste i Grækenland, og senere ved de prægtige romerske Skuespil i Kaisernes Periode. Den nærværende Fremstilling svarer saavel til den paa de gamle thessaliske Mynter ofte forekommende Typ, som til Beskrivelsen af Tyrekampene hos de gamle Forfattere (Heliod. Æthiop. X, 28-30; Suet. Claud. c. 21).

at styrte ved at sætte sin ene Fod imellem dens Been. Grøn Paste. Ov. angr. Fr. ¹

1299. Hanekamp. To Haner kæmpe mod hinanden foran en Herme, ved hvilken to Palmegrene ere anbragte. Karneol. R.

1300. En seirende Kamphane, med en Palmegreen i den ene Klo. Onyx, i et Stykke af en antik Jernring. ²

V. DYR.

Vilde Dyr.

1301. En Löve, staaende, med Hovedet forfra seet. Mörk Paste.

*1302. En gaaende Löve. Karneol. R.

1303-4. Lign. Löver. Violet og guul Paste.

Paa Nr. 1304 Ov. angr.

1305. En brölende Löve. Guul Paste.

1306. En Löve i angribende Stilling. Guul Paste.

1307. En løbende Löve. Blaa Paste. ¹² Lin. Diam.

1308. En lignende. Karneolonyx. R.

1309. En lignende. Onyxlign. Paste. L.

1310-11. Lign. Löver. Paster, blaa og m.bruun med hvid Stribe.

1312. En Löve, siddende med nedadböiet Hoved (döende). Guul Paste.

¹ Dyrekampe i Circus, see nedenf. Nr. 1321-29, 1335.

² Jvfr de paa Nr. 1513-15 fremstillede Kamphaner.

1313. En liggende Löve. Onyx. R.
1314. Et Lövehoved. Karneol, med Spor af antik Indfatning paa Bagsiden.
1315. Et Lövehoved, fremstilt forfra. Gul Paste. L.
1316. En Löve, som liggende fortærer et Bytte, hvilket den holder mellem Forbenene. M.bruun Paste. Fr.
1317. En Löve, som siddende holder Hovedet af et Dyr mellem Forbenene. Bruun Paste. Fr.
1318. En Löve, som staaende holder et Tyrehoved med det ene Forbeen. Onyx. R.
1319. Samme Forestilling. Bagved Löven er et Træ, under den en Stjerne. Rødbruun spættet Jaspis. Fr.
1320. En Löve, som siddende, næsten opreist, fortærer sit Bytte; forfra seet. M.bruun Paste med hvid Stribe. Fr.
1321. En Löve kæmper med en anden Löve (?), som ligger omkastet paa Ryggen. Bruun Paste.
1322. En Löve paa Ryggen af en Hiort, som den har indhentet i Löbet. Karneol. R.
1323. En Löve sønderriver en paa Flugten indhentet Hiort eller Steengied. Bruun Paste. Ov. angr.
1324. Samme Forestilling. M.bruun Paste med lys Stribe. Ov. angr.
1325. En Löve sønderriver en til Jorden kastet Steengied. Grøn Paste af flere Lag med en blaa og to hvide Striber. Ov. angr.
1326. Samme Forestilling. Bruun Paste.
1327. En Löve sønderriver en nedkastet Ko eller Tyr, paa hvis Ryg den er sprungen op. Onyx lign. Paste.
1328. Samme Forestilling. Violet Paste.
1329. En Löve overvælder et Dyr, af hvilket ikkun Bagdelen er levnet. Karneol.
1330. En Panther, gaaende. Sort Paste.

1331. Samme Dyr med Navnet(Λ)ΩΝΟC¹ nedenunder.
Stribet Onyx. R. Bagdelen afbr.

1332-33. En Hun-Panther, gaaende. Blaae Paster.

Nr. 1333 l.

1334. Samme, med et (Pinie-)Træ bagved. L.bruun Paste.

1335. En Biörn, som sønderriver en til Jorden kastet
Steenbuk. Bruun Paste.

1336. En Ulv, fortærende et Bytte. M.bruun Paste. L.

1337. En Ulv æder paa et Kобеen, siddende. Gulgrøn
Paste. Ov. angr.

1338. En Ulvinde i truende Stilling med et Bytte i Munden.
L.bruun Paste.

1339. To Ulve sønderrive et paa Ryggen liggende Æsel;
ved Siden er et Træ. L.bruun Paste.

1340. To Ulve² sønderrive en Hiort, som de have ind-
hentet paa Flugten. Gul Paste. Ov. hvid.

1341. En Ulv rækker Hovedet op efter de paa en Viinstok
hængende Druer. En anden Ulv bagved, næsten skiult af den
og svagt angivet, nærmer sig et Faar, af hvilket kun Hovedet
sees. Grøn Paste af flere Lag, med en blaa og to hvide
Striber. Ov. angr.

1342. Et Vildsviin, i angribende Stilling. Mørk Paste
med hvid Stribe. Ov. angr. Fr.

1343. Hoved af et Vildsviin, med et Dyrbeen under. Gul
Paste.

1344. Et Vildsvinehoved. Paa Bagsiden. Et Korn, under
hvilket Navnet BACIS (Βάσις). Amethyst. R.

1345. Samme Hoved. Grøn Paste. Fr. L.

* 1346. Fragm. af en gaaende Hiort. Stribet Onyx.

Et Stykke af Fordelen og af Ryggen mangler.

1347. En Steengied, liggende. Grøn Paste.

¹ Muligt nyere indskaaret.

² Muligt Jagthunde, jvfr ovenf. Nr. 1132.

1348. To liggende Steengieder, vendte hver til sin Side. M.violet Paste med hvidt Baand.

1349. En løbende Steengied. Violet Paste. Ov. angr.

1350. En Steengied, gaaende med tilbagevendt Hoved. Mørk Paste. Ov. angr.

1351. Et Egern. Bruun Paste.

2. Huusdyr.

1352. En Hest, frit løbende. Rød Jaspis.

*1353. En Hest med Tøile, staaende med Hovedet bøiet nedad, skraber med det ene Forbeen i Jorden. Nedenunder (i Exergen) er en Græshoppe. Hyacinth. R.

1354. Samme Forestilling. Sardonyx. R.

1355. En Hest i samme Stilling. Bruun Paste. Ov. angr.

1356. En fri Hest, som staaende gnaver sig paa det ene Forbeen. Stribet Onyx.

1357. En græssende Hest. Granat. R.

1358. En Hest, som tumler sig paa Ryggen, med flagrende Tøile. Violet Paste.

*1359. Fire Heste staae halvt skiulte under en Portaabning; de to af dem bøie sig for at drikke af et Kar. Karneol. R.

1360. Et Hestehoved med Hals. Violet Paste. Ov. angr.

1361. Samme Forestilling. Gul Paste. Ov. iris. L.

*1362. Et Muulæsel, gaaende med Oppakning. Paa dens Side hænger en Kurv, over hvilken en Amphora sees; to smaae Fugle sidde paa Kanterne af Saddelen. Karneol. ¹ R.

1363. Et gaaende Æsel (?). Ufarvet Paste. Ov. angr.

*1364. En Tyr, gaaende med løftet Hoved. Karneol. R.

1365. En liggende Tyr; Hovedet sees forfra. M.bruun Paste.

¹ Udg. i Impr. gemm. II, 99.

1366. En staugende Tyr.¹ Karneol. R.
1367. Samme Forestilling. Bruun Paste.
- 1368-70. En Tyr, staaende ved en Viinstok. Brune Paster.
Nr. 1368 med hvid Ov.
1371. En Tyr drikker af et Vand ved Foden af en Klippe, paa hvis Top en *Ædicula* sees med et Træ ved. Karneol.
1372. Tvende Öxne, den ene bag den anden, græssende. Karneol. R.
1373. Samme Forestilling. Karneol.
1374. En græssende Tyr; bagved den en Ko. Bruun Paste.
1375. En Tyr bespringende en Ko. Gul Paste. Fr.
1376. En Ko, gaaende, med sænket Hoved. Onyx af 3 Lag (et mørkt överst), med Spor af antik Indfatning. Fr.
- * 1377. En gaaende Ko, ved hvis Födder Græs sees. Med Indskr. BOYC². Onyx. R.
- 1378-79. Gaaende Köer. Brune Paster. Nr. 1379 l.
1380. En Ko, staaende under et Træ; foran den en Plante. Plasma. Ov. angr. af Ilden.
1381. En græssende Ko. Med k. Rand. Mörk Paste med hvid Stribe. Ov. angr.
1382. Samme Forestilling. M.bruun Paste med hvid Stribe. Ov. angr.
- * 1383. Samme Forestilling. Karneol. R.
1384. Samme Forestilling; foran Koen er et Træ. Grön og blaa Paste af flere Lag, med hvide Striber.
1385. En Ko med en diende Kalv; ved Siden et Træ. Rödlig Quarts. R.
1386. Samme Forestilling. L.bruun Paste.

¹ Jvfr Himmeltegnet Tyren Nr. 714 f.

² Denne utvivlsomt ægte Indskrift maa vel opfattes som Begyndelsen af Eierens Navn (f. Ex. Βούσελος, see Demosth. 43, 49), til hvilket Fremstillingen indeholder Allusion; med mindre den er tilføiet for i Forbindelse med Figuren fuldstændigere at angive Eierens Haandtering eller desl.

1387. En Ko med en diende Kalv; foran dem et Ax. Karneol. Fr.

1388. Samme Forestilling. Koen, bagfra seet, vender Hovedet om; Træet er halvt skiult af den. Bruun Paste.

1389. En Ko, staaende med sin Kalv foran, der slikker den paa Brystet. Bruun og hvid Paste. Fr. Ov. angr.

*1390. En Ko, staaende sammen med to Hiorte. Bagved er et Træ, foran dem en Green eller en Plante (uden Blade). Onyx. R. Fr.

1391. En Vædder, gaaende. Sarder.

1392. En lignende. Bruun Paste.

1393. En lignende, med to Ax foran. Bruun Paste.

1394. En Vædder, staaende, foran to Ax. Onyx. R.

1395. Samme Forestilling. Sardonyx. R.

1396. En gaaende Vædder, paa hvis Ryg en Fugl¹ sidder. Blaa uigjs. Paste af et lysere og et mørkere Lag.

1397. Et Vædderhoved. Paste af ufarvet Glas. L.

*1398. Et Vædderhoved imellem to krydslagte Grene². Karneol.

1399. En Giedebuk, staaende. Med Navnet NONNVS³. Hyacinth. R.

1400. Et Bukkehoved. Karneol. R. Angr. af Ilden.

1401. Et lignende. Grünlig Paste.

1402. En Buk, som springer op efter Druerne i en Viinstok. Bruun Paste.

1403. To stangedes Bukke. L.blaa uigjs. Paste.

1404. En So, staaende. M.bruun Paste med lys Stribe.

¹ En Ravn eller Krage, som ofte i sydlige Lande sees paa Ryggen af Qvæget for at søge Insekter. Jvfr de græske Mynter fra Staden Mende i Macedonien.

² Som det synes, en Laurbær- og en Oliven-Green, saa at Vædderhovedet her er et Symbol paa Offer til Apollo og Minerva.

³ Muligt tilføjet i nyere Tid.

1405. En gaaende So. Karneol. Angr. af Ilden.
1406. En lignende. Bruun Paste.
1407. En lignende. Blaa uigjs. Paste.
1408. En siddende So. Guulgrøn Paste. Ov. angr.
- * 1409. En lignende; bagved den et Træ. Karneol.
- 1410-11. En So, staaende med to Grise. Paster, violet og
bruun. Ov. angr.
1412. En gaaende So, bag hvilken Overdelen af et andet
Sviin sees. Bruun Paste.
1413. Samme Forestilling; foran dem er et Træ. Bruun
Paste.
- * 1414. En Orne bespringende en So; foran et Træ. Karneol. R.
1415. Samme Forestilling. Foran Ornen sees endnu en
So; Træet fattes. Onyx lign. Paste.
1416. En Hund, liggende, med Hovedet paa Jorden.
L.violet Paste. Ov. angr.
1417. En liggende Hund, med opreist Hoved. Violet Paste. Fr.
- 1418-19. Siddende (Jagt-)Hunde. Paster, l.bruun og m.bruun
med lys Stribe.
1420. En gaaende (Jagt-)Hund. Bruun Paste. Fr.
1421. En Jagthund med Halsbaand, gaaende med et fanget
Dyr (?) i Munden. Guul Paste. Fr.
1422. En giøende Lænkehund. Bruun Paste.
1423. En Hyrdehund, gaaende. Violet Paste.
1424. En lign. Hund. Agat.
1425. Hoved af en (Hyrde-)Hund. Bruun Paste.
1426. En liden (Stue-)Hund og en (Sang-)Fugl, staaende
ved Siden af hinanden. Bruun Paste.
1427. En Mynde, i hvis ene Forbeen en Krabbe har greben
fat med Tængerne, hylér af Smerte. M.graa Jaspis. Fr.
- * 1428. Samme Forestilling. Ved Siden sees et lille Kapel

(Ædicula) med en Billedstøtte, liggende paa en Klippe ved et Træ. Grønlig flammert Agat.

1429. En Hund, der har en fanget Hare i Munden, trues af en ovenover svævende Örn. Karneol. ¹

1430. En lign. Forestilling. Hunden, som holder Haren med den ene Fod, hæver Hovedet i Veiret imod Öرنen. Karneol. L.

1431. To Hunde, der have forfulgt en Hare ind i en Klippenhule, holdes tilbage ved Synet af en stor, överst paa Klippen siddende Örn, der truer med at giöre dem Byttet stridigt. Mörk Paste. Fr.

1432. Et Kat, gaaende. Bruun Paste. L.

1433. En Muus, springende. Mörk Onyx. L.

1434. En Muus, gnavende paa et lille rundt Bröd eller en Offerkage². Plasma.

1435. En Muus, som gnaver paa en liden ægformet Gienstand. Onyx. R. L.

1436. En Muus, siddende paa et lille Kar, æder paa noget, den holder mellem Forbenene. Blaa Paste. L.

1437. En Muus, som springer paa et Bord. Den synes at tage fat paa en Lampe (?) for at rane Olien³. Karneol.

3. Fugle.

1438. Overdelen af en Örn med udbredte Vinger. Figuren er ikke rundt fordybet, men graveret paa en Maade, ikke ulig den, som anvendtes ved de ægyptiske Koilanaglypher. Onyx. Af en Oval, der har havt omtr. 1½ T. Höide.

¹ Jvfr Nr. 1443-44. Hunde paa Jagt, see Nr. 1131 f.

² Jvfr Ordspr. *Romæ mures molam lingunt.* (Seneca De morte Cl. Cæs. m.) Lign. Fremstillinger, see Bronzerne Nr. 132-33.

³ Ang. Musen som Olietyv, jvfr *Batrachomyomachien* v. 168; Terracott. Nr. 236; Stoschs Gemmesamml. V, 87.

1439. Et Örnehoved. Karneolonyx af 3 Lag.
1440. To staaende Örne holde Enderne af en ubunden Krands (Girlande) i Næbene. Heliotrop.
1441. En Örn, flyvende med et Oxehoved i Næbet. ¹
Bruun Paste. Ov. iris.
1442. En lignende med et Vildsvinehoved. Bruun Paste.
1443. En Örn, som holder en Hare i Kløerne, trues af en liden giöende Hund. Bruun Paste. Ov. iris.
1444. En Örn, som er ifærd med at sønderrive en Hare, overraskes af en Jagthund. ² Ovenover sees en Syrinx. Röd Jaspis. Fr. ³
- * 1445. En Ravn, staaende. Onyx. R. ⁴
- * 1446. En Fugl af Spurveslægten, staaende paa et Ax, efter hvis Kierner den hakker med Næbet. (Kiernebider, *Loxia*.) Karneolonyx. R.
1447. En Stork eller Heire, staaende; foran den en Valmuestængel. Bruunflammet Chalcedon, med Spor af antik Indfatning.
1448. En lign. Fugl, gaaende. Mörk Paste med hvid Stribe. Ov. angr. og iris.
1449. En Heire, staaende med et Ffirbeen i Næbet. Onyx. R.
- 1450-52. En Hane, gaaende. Paster, brune og sort.
- 1453-54. En galende Hane. Morgenens Forkynder ⁵ (jvfr følg. Nr.). Paster, bruun og m.violet.
1455. En Hane, staaende paa en Valmuestængel, efter hvis Knop den hakker med Næbet. Symbol paa Aarvaagenhed. Karneol. R.

¹ Muligt et Jupiters-Symbol, jvfr ovenf. Nr. 125 f. og Mynterne fra Alexandria i Troas (Eckhel Doctr. num. vet. II, p. 482).

² Jvfr ovenf. Nr. 1429-31.

³ Örne med Jupiters Attributer, som Legiontegn, eller som Varsler fra Jupiter, see Nr. 111 f.

⁴ Ravne med apollinske Attributer, see Nr. 205 f.

⁵ *Ὠρθηριος*, Theocrit. VII, 123. Jvfr Lucians *Ἀλεκτρονών*, Beg.

1456. En Hane paa en Höne. Mörk Paste med en lys Stribe. Ov. angr. og iris.

1457. En liggende Höne med to Kyllinger. L.blaa uigjs. Paste.

1458. En Paaafugl, gaaende. Bruunflammet Chalcedon.

1459. En lignende. Karneolonyx.

1460. En Papegöie. Gul Topas. Fr.

1461. En Papegöie paa en Green. Onyx (Lagene vertikalt tagne). I et Stykke af en antik Jernring.

1462. Samme Fremstilling. Sardonyx af 3 Lag. R. L.

1463. Samme Fremstilling. Amethyst. R. Efterleben.

1464. En Papegöie med to Bær i Næbet, staaende paa en Green. Onyx. R.

1465. En Papegöie, staaende med to Bær i Næbet; bagved den en Green. Onyx. R.

1466. En Sangfugl eller Vipstiert (Jynx). Violet Paste. Ov. angr.

1467. To Fugle snappe efter de fra en Frugtkurv nedhængende Druer. M.bruun Paste.

1468. To større Fugle sidde paa Randen af en Frugtkurv, medens to mindre nedenunder flagrende sætte sig paa de udhængende Druer. Mörk Paste med hvid Stribe.

1469. To Fugle (Duer) siddende paa Randen af en Vase med Druer. Karneol.

1470. En Fugl, flagrende over en Vase. Grön Paste af flere Lag, med en blaa Stribe.

1471. To Spurvelignende Fugle (Sangfugle) sidde paa sammenföiede Stænger (en Deel af et Buur), fra hvilke tre Druer hængende ned; imellem dem sees et rundt Kar (med Föde). M.violet Paste.

1472. De samme Fugle siddende paa en Tverstang, der hviler paa to andre Stænger, med tre smaae ophængte Krukker under sig. Bruun Paste.

4. Södyr, Amphibier, Insekter.

1473. En Delphin. Röd Jaspis.

1474. En Delphin, over Bølger. Moccasteen (*dendrachates*¹).

*1475. En Krabbe (*pagurus*) og en Krebs (*cancer astacus*).
Sort Jaspis. R.

*1476. En Krebs af en anden Art (*crangon*). Karneol.

1477. Samme Dyr. Graabruun Hornsteen.

1478. En Purpursnekke (*murex*). M.violet Paste. Ov. iris.

1479. En Blæksprutte (*polypus*).² Karneol. L.

1480. En Krabbe, en lille Fisk, en Skorpion og en Blæksprutte. Onyx lign. Paste.

1481. En Krebs, en Fisk og to Purpursnekker. Gul Paste.
Ov. hvid.

1482. To Fisk, en Krebs, en Purpursnekke (?) og en Blæksprutte (?). Violet Paste. Ov. angr. og iris.

1483. En Fisk, en Krebs, en Purpursnekke, en Musling og en Blæksprutte (?). L.bruun Paste. Fr. Ov. angr.

1484. De samme Dyr, med Undtagelse af Fisken. L.bruun Paste. Ov. angr.

1485. En Fisk svømmer ind i en Ruse, efterfulgt af to andre; ved Siden sees endnu en Aal og en Musling. Mørk Paste.

*1486. En Tudse.³ Karneol.

1487. En Frø. Grøn- og bruun-spættet Jaspis.

1488. Et Fårbeen og en Flue. Bruun Paste.

¹ Plin. H. N. XXXVII, 54.

² Forskiellig fra de efterfølgende Fremstillinger af dette Dyr og af en paa antike Monumenter, ellers ikke forekommende Art.

³ Formodentlig som *fascinum* imod Trylleri, jvfr Inledn. og Amulet-Kapselen blandt Bronzerner Nr. 225. De fremstaaende Rygmuskler danne tillige Figuren af en Phallus.

2489. En Flue. L.blaa uigjs. Paste.
1490. En Sommerfugl. Foran den er en af Steenskiæreren ikke fuldendt Gienstand. Karneol.
1491. En Græshoppe over en Myre.¹ Karneol.
1492. En Myre med et Korn i Munden. Symbol paa Flid og Forsynlighed². Onyx. R.
1493. Samme Fremstilling. Karneol. Med Rest af antik Jern-Indfatning.
1494. Samme Fremstilling. Onyx. I et Stykke af en antik Jernring.
1495. Samme Fremstilling. Onyx af 3 Lag. L.
1496. En Myre, som holder et Ax imellem de to forreste Been. Karneol.³

VI. SYMBOLSKE OG PHANTASTISKE FIGURER, HANDLINGER OG SAMMENSTILLINGER.

De Forestillinger, som her findes forenede, ere saadanne, som ikke med tilstrækkelig Grund lade sig henføre under noget af de foregaaende Afsnit, dels af en bestemt symbolsk Betydning (hvilken dog oftest paa Grund af Ubekjendtskabet med de Forholde, under hvilke Stenens Eier har befundet sig, er usikker), dels ikkun phantastiske eller spøgefulde Opfindelser. Dyr ere her fremstillede i saadanne Handlinger og i Forbindelse med saadanne Gienstande og Symboler, som ikke passe til dem ifølge deres Natur (Nr. 1497-1523); eller de vise sig under en

¹ Græshoppen (*gryllus*), der baade tjente til magisk Brug og anvendtes som Lægemiddel, blev fanget ved Hielp af Myren, see Plin. H. N. XXIX, 39.

² See Horats Sat. I, 1, 33; Virgil Georg. I, 186; Æn. IV, 402; Plin. H. N. XI, 36. Ovenf. Nr. 151 f.

³ Skorpionen, see under Himmeltegn Nr. 725 f.

phantastisk Skikkelse ved fremmedartede Tilsætninger (Nr. 1524-28). En egen med disse beslægtet Klasse danne de saakalte Chimærer, Gryller, Symplegmer, der ere Aggregater af Masker og Hoveder eller andre Legemsdele af forskellige Dyr, af hvilke besynderlige Dyreskikkelser eller andre hvilkesomhelst Figurer ere dannede (Nr. 1529-52). Nogle af disse ere formodentlig astrologiske Figurer, som betegne Planeternes Stilling til hverandre i Dyrekredsen, og indeholde Horoskoper¹; andre fremstille muligt en Forening af moralske Egenskaber eller modstridende Lidenskaber²; andre endelig synes at være Billeder, som ved det latterlige eller skrækkelige i deres S sammensætning skulde beskyærme mod Trylleri og Paavirkning af det misundelige Blik³. Saadanne Forestillinger findes allerede paa meget gamle italiske og græske Mynter⁴; de fleste af de her samlede synes ifølge den gode Udførelse ikke at kunne hidrøre fra en sildig Kunstperiode. Herefter følge Sammenstillinger af allehaande hyppigt forekommende Symboler (Nr. 1553-68), af hvilke de fleste vel tillige ere af hieratisk Betydning, men anvendte paa en saadan Maade, at disse Fremstillinger bedre synes at slutte sig til nærværende Afsnit end til de forbundne Gudeattributer (ovenf. Nr. 699 f.). Paa nogle ere disse Symboler holdte af en Haand, hvorved enten en Guddoms⁵ Haand kan være betegnet, eller ikkun, at den Person, hvem Seglstenen tilhørte, var i Besiddelse af dem. Paa andre sees de holdte af eller anbragte over to i hinanden lagte Hænder for at antyde de velsignelsesrige Følger, som udspringe af Forbund,

¹ Jvfr Steinbüchels Alterthumskunde p. 242, Note 2.

² Jvfr Quatremère de Quincy Mon. ant. rest. p. 93 f.

³ Jvfr Indledn. Lobeck Aglaophamus p. 970 f.

⁴ Det forbundne Silen- og Vildsvine-Hoved (Nr. 1536 f.) paa Mynter fra Signia i Latium. Et Satyrhoved med eet høit Bukkehorn, sammensat med en Vinge og et Lövebeen (jvfr Nr. 1552), paa græske Mynter fra Himera paa Sicilien (Torremuzza Tab. 35, 11-12).

⁵ En pantheistisk Guddom, see ovenf. S. 81 f. Jvfr de alexandr. Mynter, Zoëga N. æg. Tab. 2, 1.

Kiærlighed og beslægtede Dyder ¹. Til disse Forestillinger ere undertiden Eierens Portraitoved og Segtring foiede (Nr. 1569-71). Rækken slttes af nogle tildeels phantastiske Fremstillinger af uvis Betydning, og nogle bekiendte Symboler.

1497. Fragm. To Panthere, den ene løbende, den anden siddende beredt til at springe op, vende Hovedet i Veiret efter en stor henover dem flyvende Gryph, af hvilken kun et Stykke af Fordelen er levnet. Bruunflammet Chalcedon, hvidbrændt.

Af en Oval, der har havt omtr. 1½ Tommes Br.

1498. En Rhinoceros med to Næsehorn, over hvilke en Krands sees; paa dens Ryg hviler et Overflødighedshorn. (Muligt en Antydning af dette Dyrs Seir i Circuskampe.) Karneol. Fr.

1499. En Elephant med en Palmegreen i Snabelen træder ud af et Sneglehuus (*Ammonshorn*). ² Karneol.

1500. Af et lign. Sneglehuus springer en Hare frem, for hvilken et Æsel og under det endnu en liden Hare synes forskrækkede at tage Flugten. Onyx. Fr.

1501. En Buk springer op efter en Palmegreen, der rager ud af et stort snoet Horn, opstilt paa Spidsen (?). Karneol med hvidbrændt Overflade.

1502. To Bukke, med det ene Bagbeen støttede til en Kugle, springe op efter to Dru eklaser, som hænge ud hver paa sin Side af en imellem dem anbragt Kurv. Symmetrisk Sammenstilling. Bruun Paste.

1503. Samme Forestilling. Bruun Paste. Ov. hvid og angr.

*1504. En Ko, staaende med to Vindrueklaser i Munden; bagved er et Træ, paa hvis Grene to Fugle sidde. Karneol. ³ R.

¹ Jvfr de romerske Mynter med Indskr. *amor, concordia, fides, pietas* etc. ved lign. Typer.

² Ang. denne og den følg. Forestilling, jvfr Koehler Ueber ein Schreiben Rubens an Peiresc. i *Mém. de l'acad. des sciences de St. Petersb.* 1835, T. III, livr. 1, p. 25-27.

³ Udg. i *Impr. gemm.* II, 97.

1505. En Muus, seilende paa en Viin-Amphora. Med Forbenene holder den i Enden af et udspændt Seil, der er fastgjort til Hankene af Karret. Karneol.

1506. En stor Slange, der holder et Pilekogger og en Bue omsluttede af sine Bugtninger, afskyder med Munden en Pii. Karneol.

*1507. En Örn med en Slange i Næbet og en Sommerfugl paa Hovedet skrider med udbredte Vinger hen over en bevinget Mercurstav; foran den er Maanens Tegn og en Stiernekugle (Planettegn), bagved den en Krands. Bruun Jaspis. R.

1508. En Stork eller Heire staaer paa et aflangt Fodstykke foran en stor uskiægget Maske; bagved denne sees en lav Söile med en Vase ovenpaa og et Træ ved Siden. — Formentlig er her en Gravstötte med en Askeurne fremstilt, saa at Masken (som oftere paa Grav-Monumenter) antyder det legemlige Hylle, som Sielen ved sin Bortgang har aflagt, og Storken Kiærligheden til den Afdöde. Karneol, med Spor af antik Indfatning. Fr.

1509. En Heire hidser en Krukke med Vand op af en Brönd, idet den med den ene Klo trækker Snoren, der gaaer omkring et til Enden af en Stang befæstet Hiul. Onyx. Fr.

1510. En Paafugl, som staaer paa Randen af et Vandbassin, betragter studsende en Vaudstraale, der springer ud af den opstaaende Phallus paa en Priapsherme; ovenover flagrer en Sommerfugl. Stribet Onyx. Vandbassinet er afbr.

1511. En Hane, gaaende med en Muus i Næbet. Bruun Paste.

*1512. En Hane, staaende med en Muus i Næbet; foran er et romersk Felttegn. Brændt Onyx af 4 Lag.

1513. En Hane kæmper med en stor Skorpion, der kommer frem bag et Træ.¹ Bruun Jaspis. Fr.

¹ Med Hensyn til Hanen og Skorpionen som Symboler paa Kamp og Krig, jvfr ovenf. Nr. 305, 308, 504, 725, 1299-1300.

1514. En Kamphane, med en Seirskrands og Palmegreen i den ene opløftede Klo, staaer foran en Spurv eller Sangfugl, der sidder paa en Kurv, til hvilken en Thyrsus er lænet. Bruun Paste. Ov. angr. og iris.

1515. En Hane med en Krands i Næbet, staaende foran en brændende Fakkell; bagved den sees Solgudens Hoved. Rød Jaspis.

1516. To store Haner trække en tohiulet Vogn, der kiøres af en Ræv (?). Bruun Paste.

1517. En Papegöie kiører en lille tohiulet Vogn, der er forspændt med to Haner. Heliotrop.

1518. En Delphin, der bugter sig i Rundingen af to sammenföiede Ax, bærer paa Enden af sin opad snoede Hale en Skaal, paa hvilken en Fugl sidder. Onyx. Fr.

1519. En Krabbe holder en Kurv med Viindruer i sine Tænger. M.violet Paste med hvid Stribe.

1520. En stor Græshoppe¹ sidder paa Ryggen af en Olding, der vandrer forover böiet, støttende sig til to Krogstave. Han er ubeklædt og har en meget lang nedhængende Phallus. Lys Sarder.

1521. En stor Græshoppe kæmper med en Löve. M.bruun Paste med hvid Stribe.

1522. En stor Græshoppe staaer med en Medestang, ved hvilken den har fanget en Aal, og har en Fugl hængende paa Enden af en Stok, som den med een af Benene holder paa Ryggen. Ved Siden er en Kurv stillet. Karneol.

1523. En stor Græshoppe overfalder med en Hammer et Fårbeen. Karneol. Fr.

1524. To phantastiske Græshopper bære en Viin-Amphora paa en Stang; den forreste støtter sig til en Stav. Bruun Paste.

¹ Græshoppen er i de fölg. Fremstillinger muligt anbragt som *fascinum* mod Trylleri, jvfr O. Müller Handb. d. Arch. § 436, 1.

1525. Samme Fremstilling. Bruun Paste. Fr.

1526. En flyvende Örn, hvis Bryst er dannet af et Menneskeansigt eller Maske; forfra seet.¹ Bruun Paste.

Ikke fuldendt i Smeltningen.

1527. En Paafugl med et Menneskeansigt paa Brystet. Karneol. Fr.

1528. En Hane med Hals og Hoved af en Stridshest, belagt med Tøile; Hippalektryon, som Symbol paa Kamplyst². Bruun Paste.

1529. En phantastisk Struds med Heste-Hoved og -Hals, en Silenmaske foran paa Brystet og Kroppen dannet af et Vædderhoved med to Ax i Munden. Bag Ryggen sees en Caduceus. Karneol.

1530. En phantastisk Heire med en skiægget Satyrmaske paa Brystet, Kroppen og Halen dannet af et Vædderhoved med et Ax i Munden. Den holder en Muus i Næbet; ovenover sees en Stjerne. Karneol.

* 1531. En phantastisk Paafugl med en Silenmaske paa Brystet og Kroppen dannet af et Elephanthoved, hvis Snabel rækker bagud over Ryggen. Karneol. R.

* 1532. En phantastisk sammensat Skabning, med Overdelen dannet af en Gied, Brystet af et Silenhoved, Kroppen og Halen af et Vædderhoved med Druer i Munden, vandrende paa to høie Fuglebeen. Giedehovedet bøier sig om efter et bagved voxende Ax. Karneol. R.

1533. En phantastisk Skikkelse, sammensat af en Delphin, et Silenhoved og et Vædderhoved med Ax i Munden, paa høie Fuglebeen. Onyx.

1534. En lign. Skikkelse. Fra Silenhovedet hænge to Bær ned og Vædderhovedet holder en Dru eklase i Munden. Bruun Paste. ov. iris.

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. II, 169-71.

² Jvfr Gerhard Gr. u. etr. Trinkschalen des Berl. Mus. Taf. 1, S. 3.

1535. Et Örnehoved, paa hvilket Bagdelen er dannet af en Silenmaske, Underdelen af en anden skiægget Maske. Karneol. R.

1536. Et Silenhoved og et Vildsvinehoved, sammenföiede ved Bagsiden. Bruun Paste. Ov. slidt.

1537. De samme to Hoveder med Tilföielse af en skiægget (Bacchus-)Maske, der nedenunder forener dem. Bruun Paste.

1538. Et Vildsvinehoved og et skiægget Hoved med en Prydelse af opstaaende Fier over Panden, forenede paa samme Maade, hvortil endnu forneden et skiægget Ansigt slutter sig. Ovenover er en Slangestav, nedenunder en Syrinx, ifölge hvilke Symboler de to Hoveder formodentligt ere at ansee for Merkurs (eller Æskulaps) og Bacchus's. Karneol.

1539. Samme phantastiske Sammensætning med Udeladelse af de to Symboler. Karneol.

1540. Et Vildsvinehoved, fra hvilket Overdelen af en Hest hæver sig med Töile og en Palmegreen i Munden; bagved sees det överste af et Skiold (eller et Hiul). Onyx. R.

1541. To Hestehoveder med Halse, forenede ved Bagsiden og hvilende paa et aflangt Skiold, der har en Landsespids (?) til Mærke. Mörk Paste med hvid Stribe.

1542. Et Tyrehoved, et Hestehoved med Bidsel og et Vildsvinehoved, ved Halsene forbundne til een Figur. M.bruun Paste.

1543. Et Tyrehoved og et Bukkehoved sammenföiede ved Halsen. L.bruun Paste. Ov. iris.

1544. En phantastisk Hielm, dannet forneden af et Vildsvinehoved samt et Vædderhoved, foroven af en liggende Hund, paa hvis Ryg Hielmbusken er anbragt. Karneol. R.

1545. Samme Fremstilling. Grön Paste med blaa Stribe, af flere Lag. Fr.

1546. En lign. Hielm, med Tilföielse af et Ffirbeen til at danne Hageremmen. Bruun Paste.

1547. En phantastisk Hielm, dannet af et Tyrehoved, to

Krabbetænger til Kindklapper og smaae Slanger til Hageremme.
L.bruun Paste. Fr.

1548. Samme Forestilling. Gul Paste. Fr. L.

1549. En phantastisk Skikkelse, sammensat af to skiæggede Satyrhoveder og Overdelen af en Paafugl, der holder en Slange i Næbet. Bagved den springe to Ax frem, foran er en Thyrsus. Hvidbrændt Chalcedon (?).

1550. Et Hoved, som har Skiæget dannet af en staaende Örn og istedetfor Haaret en liggende bagud vendt Örn, til hvilken et Vædderhoved slutter sig med en Vægtskaal i Munden; under denne er en Stjerne. Röd Jaspis.

1551. Et Hoved, bedækt med en straaflattet Hat, har Skiæget dannet af en staaende Örn og paa Undersiden et tilføiet Lövehoved. Bruun Paste.

1552. Et Hoved, skiult af en Satyrmaske, som er skaldet og har et Horn over Panden; til Halsen er en Vinge føiet. Lys Karneol.

1553. Et stort med et Baand prydet Overflödighedshorn, som har en Spids dannet af et Bukkehoved med et Ax i Munden, er forbundet med en Palmegreen, ved hvilken et Seirsbind er befæstet. Ved Siden er Forstavnen af et Skib. Paa denne saavel som paa Palmegreenen sidder en Fugl, der snapper efter de fra Overflödighedshornet nedhængende Drueklaser. Gul Paste, i et Stykke af en antik Jernring.

1554. Et Overflödighedshorn imellem et Roer og en Skibstav, paa hvilken en Fugl sidder med en Valmuestængel i Næbet. Sögrön Paste. Fr.

1555. En Haand, som holder et Overflödighedshorn, to Palmegrene, to Ax, en Valmuestængel og en Krands. M.violet Paste med hvid Stribe.

1556. En Haand, som holder en Caduceus imellem to krydslagte Overflödighedshorn, prydede med Baand. Bruun Paste.

Fr. Ov. iris.

1557. En Haand med en Caduceus, en Palmegreen med ombundet Seirsbind, et Ax, paa hvilket en Muus sidder (jvfr Nr. 212), og en Valmuestængel. M.bruun Paste.

1558. En Haand med en Palmegreen, to Ax og fire Valmuestængler. Mørk Paste med hvid Stribe.

1559. En Haand med to Ax, en Krands og en Drueklase. Bruun Paste. Ov. angr.

1560. En opadrakt Haand, paa hvilken en Hane staaer, holder to krydslagte Overflödighedshorn, der ende i Bukkehoveder med Ax i Munden. L.bruun Paste med hvid Stribe.

Ov. angr.

1561. En Haand holder en stor Laurbærgreen, under hvilken paa hver Side en Maske er anbragt. L.bruun Paste.

1562. To sammenföiede Hænder, over hvilke en Caduceus imellem to krydslagte Overflödighedshorn. Bruun Paste.

Ov. angr.

1563. To i hinanden lagte Hænder holde en Caduceus tilligemed et Ax og en Valmuestængel. Sardonyx. R.

1564. De samme, holdende to Ax og to Valmuestængler med Caduceus i Midten. Heliotrop.

1565. De samme, med to Blomstertængler, to Palmegrene, to Ax og en Valmue i Midten. Bruun Paste. Ov. iris.

1566. De samme, med to Valmuestængler alene; ovenover er Maanens Tegn anbragt. Karneol, med antik Guldrand og Rest af Jern-Indfatning paa Bagsiden.

1567. En Örn med Laurbærkrands og Palmegreen i Næbet sidder paa to i hinanden lagte Hænder; paa hver Side er et romersk Feltegn (*signum*). Symbol paa Seir ved Samvirken af flere Legion-Afdelinger. Heliotrop.

1568. Tre Örne sidde paa to i hinanden föiede Hænder. Forbund imellem tre Legioner. Gul Paste.

1569. Ovenover en Fingerring sees et mandligt Portrait-hoved imellem to Overflödighedshorn. Indeni Ringen er et

Barnehoved, paa hver Side af den et Ax, under den to sammenlagte Hænder. Karneol.

1570. En Segtring med et mandligt Hoved over og en Kanin (eller Hare) inden. Paa hver Side er en Maske samt et Ax anbragt, og de sammenlagte Hænder med to Overflødhedshorn nedenunder. Karneol. Fr.

1571. En Segtring med et mandligt Hoved over Pladen, en Kanin i Midten og en Haand med et Ax paa hver Side. Gul Paste. L.

* 1572. Brystbillede af en Yngling, til hvis Hoved paa hver Side en sokratisk Maske er føiet; over Issen hæver et Örnehoved sig. Karneol. R.

1573. En stor Dru eklase, hvis Sider ere dannede af tre ungdommelige Masker; ovenpaa den sidder en Kanin. Rød Jaspis. R.

1574. To Silenmasker og tre ungdommelige Masker, sammenföiede, med Viinranker foroven og Druer forneden, i Form af en stor Klase. Rød Jaspis. R.

1575. Maskerne af en ung Satyr og en Silen ved Siden af hinanden, med en stor Krabbeklo foran, der synes at holde en Green over dem. Bruun Paste.

1576. Samme Forestilling. M.violet Paste med hvid Stribe. Fr.

1577. En Purpursnekke, i hvis Aabning en Caduceus er stillet. Paa Spidsen af denne sees et lidet Dyr, der synes at være en Flue med Skorpionhale. M.bruun Chalcedon (Flint).

1578. En Tunica ophængt paa Stammen af et Palmetræ, som foroven har 3 Grene (Blade) og til hver Side en Stængel med 3 Dadler. Med Navnet $\Phi\Lambda\text{O}\Delta\text{MOC}$ skrevet omkring. Sardonyx. R.

1579. Et Laurbærtræ, ved hvis Fod et Tyrehoved kommer frem. Karneol. Fr.

1580. En Fod, seet under Fodbladet. Symbol paa Besiddelse¹. Med k. Rand. M.bruun Paste.

1581. En Ithyphallus, som Fascinus. Granat.

1582. Samme. M.violet Paste.

1583. Et Dødningehoved, bag hvilket en Landse med en Krands og en Vandringsstav med en Taske hængende paa Enden ere anbragte krydsviis. Ovenover sees et A, fra hvis Spids en Lodsnoer (?) hænger ned. Karneol. Fr.

¹ Jvfr 2det Afsnit, Terracotterne Nr. 312-13, Bronzerne Nr. 221 og 388.

Fierde Klasse.

Værker, som vise Kunstens Forfald.

Til de foregaaende Klasser, der afgave et Billede af Glyptiken under dens Udyikling og igiennem dens blomstrende Periode, slutter sig naturligt som sidste Afdeling en Sammenstilling af Værker, der kunne anskueliggjøre, hvorledes Kunsten fra det 3die Aarhundrede gradeviis nedsank. De lade sig henføre til to Slags, eftersom de enten paa Grund af den slette Udførelse alene bære Præget af den sunkne Kunsts Periode, eller de tillige ved Indholdet af Fremstillingen aabenbare Religionens Forfald.

1. Efterligninger af ældre Værker.

De fleste af disse ere Gemmer, hvis slette Graving synes ikke saameget at have sin Grund i skiödeslös Behandling, som i Steenskiærerens Udygtighed paa en Tid, da Sands og Interesse for Kunsten havde tabt sig, og som overhovedet indeholde Gientagelser af tidligere Arbeider. Der gives ikkun meget faae blandt disse Fremstillinger, som ikke høre til de almindeligen forekommende i en ældre Periode, som: Nr. 1592-93, 1599, 1615, 1654-55. Hist og her findes nogle, som ere saa ufuldkomment udførte, at Figurerne ere blevne uforstaaelige og man lades i Tvivl om Forestillingens Indhold, saaledes: Nr. 1628, 1632, 1646, 1655. Paa adskillige ere Figurerne tildeels frembragte ved runde Indboringer som paa de slet arbeidede

Skarabæer, f. Ex. paa Nr. 1586, 1627, 1639, 1667, 1669; ogsaa den etruske Rand findes efterlignet, paa Nr. 1636-37. Ligesom der i de foregaaende Afdelinger hist og her findes maadelige Værker, som muligt ere at henføre til denne sildigere Periode, da Kunsten overhovedet var i Forfald, saaledes kunne vistnok endeel af de følgende hidrøre fra uduelige Kunstnere eller fra Egne af ringe Cultur i en tidligere Tid; men de lade sig ikke skille fra det større Antal, som utvivlsomt røber den klassiske Kunsts Synken og totale Forfald. Af Glaspaster indeholdes i denne Afdeling kun to, nemlig Nr. 1655 og 1669. — Nogle Indskrifter, som paa Grund dels af deres Indhold, dels af Bogstavernes Form synes at tilhøre den sildigere Periode, udgiøre et Anhang.

1584. Ægina, over hvem Örnen, den forvandlede Jupiter, svæver. Hun sidder med en Kurv foran sig og et Ax paa hver Side. (Jvfr Nr. 106.) Stribet Onyx.

1585. En Örn med en Seirskrands i Næbet. Onyx.

1586. En Trefork, om hvilken en Delphin snoer sig. Karneol, med Rest af antik Jern-Indfatning. Fr.

1587. Ceres, som staaende holder Ax og en Skaal med Frugter. (Jvfr Nr. 148 f.). Karneol.

1588. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Karneol, med Rest af antik Jern-Indfatning.

1589. Samme Hoved. Karneol.

1590. Minerva staaende med Landse og Sværd i Armeue; Skioldet er stillet foran. Plasma.

1591. Minerva, fremadskridende, med Skiold og Landse; Slangen reiser sig ved Siden. Karneol.

1592. Samme med den h. Haand udstrakt, som opfordrende til Kamp; hun har Landsen i v. Haand og Skioldet paa Armen. Karneol.

1593. Minerva, fremstilt paa samme Maade, omgivet af 7

Stierner og Maanens Tegn. (Jvfr Nr. 740.) Hvidbrændt Karneol (?) med Spor af Jern-Indfatning.

1594. Mars Gradivus med Landse og Trophæ; foran er en Stierne. (Jvfr Nr. 251.) Karneol.

1595. Venus Victrix, lænet til en Pille med Hielm og Landse i Hænderne; Skioldet er stillet foran. Plasma.

1596. Samme; Skioldet er støttet til Pillen. Karneol.

1597. Mercur, staaende med Caduceus og Pung. Karneol.

1598. Mercur, siddende paa en Klippe med sin Stav i Haanden; Hanen sees foran. Amethyst.

1599. En Satyr nærmer sig med betydende Haandbevægelse til en Klippe. Karneol, med Spor af antik Indfatning.

1600. En ungdommelig Satyr, som sidder paa et Klippestykke, fylder et Bæger (Cantharus) af en Viinsæk, han holder under Armen. En Thyrsus staaer ved Siden; foran sees en Priapsherne paa en Søile. Karneol. Fr.

1601. En bekrandet Satyr knæler med udstrakte Arme bag en Priapsherne. Karneol.

1602. En Bacchant med en Thyrsus i Armen synes at modtage en Viinkande af en foran staaende Bacchantinde, der holder en Stav med en Krands paa. Sarder.

1603. Amor, staaende med en Stylus og en Brevtavle i Hænderne. Karneol. Fr.

1604. Amor som Circuskæmper. Væbnet med Sværd, Hielm, Skiold og Landse gaaer han løs paa et imod ham springende Dyr. Hvidbrændt Karneol.

1605. Æskulap, støttet til Slangestaven. Karneol. Fr.

1606. Hygiæa (Valetudo), som staaende giver sin Slange Føde af en Skaal. Stribet Onyx.

1607. Clio, staaende med en opslagen Skriftrulle, i hvilken hun læser; bagved hende er en Søile.¹ Stribet Onyx.

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. II, 1276. Muligt Libitina, see Gerhard Kunstbl. 1827, Nr. 70, S. 278; Ant. Bildw. Text, S. 253, Note 18. Ovenf. Nr. 264, Note.

1608. Victoria gaaende med Palmegreën og Krands. Skyet Karneol (?).

1609. Samme Forestilling. Plasma.

1610. Victoria optegner en Seirsbedrift paa et til en Trophæ støttet Skiold. Karneol.

1611. Victoria paa en Biga, langsomt kiørende. Karneol.

1612. Nemesis, staaende med en Green i Haanden; ved Føden sees Hiulet. Bruunflammet Chalcedon.

1613. Fortuna staaende med Roer og Overflødighedshorn. Karneol. L.

1614. Fortunas Attributer: Roer og Kugle. Karneol.

1615. En Qvinde, som staaende holder en Gienstand af Liighed med en Passer (*circinus*) i den v. Haand. Hun bærer et om Hoften nedsunken Gevandt, af hvilket hun holder en Flig med den h. over Skuldren hævede Haand. (En Parce eller anden Skiebnegudinde.) Karneol.

1616. Sommerens Hora, gaaende med Ax i den ene og en Krands i den anden Haand. Plasma. Fr.

1617. De tre Gratier, af hvilke den tilvenstre staaende holder et Ax i Haanden. Plasma.

1618. Solguden paa sin hurtige Quadriga, med den ene Arm opløftet og høitflagrende Chlamys. Forfra seet. (Jvfr Nr. 628, Bags.) Karneol i en svær antik Sølvring.

1619. Samme Forestilling, fra Siden. Guden holder en Pidsk i h. Haand; under Hestene sees en Stierne. Heliotrop. Fr.

1620. Mercur bekrandsende Fortuna, der staaer ved hans Side. Karneol.

1621. En pantheistisk Gudinde, den samme som paa Nr. 690. Karneol.

1622. Zodiakaltegnet Vædderen, staaende, med en Stierne foran. Karneol.

1623. — Tvillingerne, Castor og Pollux, staaende hver med en Landse i Haanden og en Stierne over Hovedet. Karneolonyx.

1624. — Löven, staaende, med en Stierne over. Brændt Karneol.

1625. — Steenbukken, med fiskedannet Bagdeel. Gul Jaspis.

1626. Samme. Karneolonyx (med Lagene vertikale).

1627. Samme med et Scepter ved Siden, Augustus's Horoskop. Stribet Onyx, med Rest af antik Jern-Indfatning.

1628. En Centaur, kæmpende med et Menneske, som det synes. Paa hver Side er en Stierne, ovenover en Kugle (Planettegn). Karneol.

1629. En siddende Sphinx. Karneol. Fr.

1630. Pegasus, flyvende. Karneol.

1631. Pegasus, løbende; foran er en Stierne. Med Indskr. BOCON ALP R. Karneol.

1632. Hercules angriber en Amazone tilhest, som søger at undflye. (?) Ovenover er en Stierne. Flammet Sarder.

1633. Bellerophon paa Pegasus. Karneol.

1634. Achilles undervises af Centauren Chiron i Citharspil. Karneol.

1635. Diomedes, siddende med Palladiet i Haanden. Plasma.

1636. En Heros, som er sunken i Knæene, saaret af en Landse i det venstre Laar; han er væbnet med Skiold og Hielm.¹ (Muligt Sarpedon, efter Iliaden, V, 660.) Med k. Rand. Sarder.

1637. En Heros, staaende med Landse i Haanden og Skiold paa Armen. Med k. Rand. Stribet Onyx.

1638. En Heros, staaende med en Landse paa Skuldren og en Hielm i Haanden. Karneol.

1639. En Heros, rustet med Hielm og Sværd, støtter sig

¹ Samme Forest. i Impr. gemm. III, 78.

med begge Hænder til sin Landse; Skioldet er sat ved Foden. Graa- og hvid-flammet Agat.

1640. Portraithoved af en uskiægget Mand, omgivet af et Spyd, en Skibsstavn, en Delphin og en Søile med en Vase (Askeurne) ovenpaa. Karneol.

1641. Et lign. Portraithoved med et Ax paa hver Side og en Græshoppe nedenunder.¹ Karneol.

1642. En Qvinde, der med begge Hænder holder et Offerbind (Tænia) eller en endnu ikke slynget Krands, nærmer sig en Ædicula, der sees paa en Klippe tilhøire; hun er fulgt af en skiægget Mand, der blæser paa Dobbeltflöite. Hvidbrændt Karneol. Fr.

1643. Bacchisk Offer. En Qvinde böier sig for at lægge Røgelse paa et lille candelaberformet Altar, der er stillet foran en paa et Klippestykke liggende Ædicula med et Træ ved Siden. En bagved staaende Satyr ledsager Handlingen med Tonerne af en Dobbeltflöite. Karneol, i et Stykke af en antik Jernring.

1644. — En knælende Mand offerer foran et brændende Altar; en lille Pan staaer ved Siden med den ene Arm opløftet. I Baggrunden sees en Søile med en Vase (?) paa Toppen. Karneol. Fr.

1645. En Dreng, knælende med oprakte Arme, i hvilke han holder et langt Bind (Tænia). Karneol.

1646. En Mand med omkastet Kappe sidder paa et Klippestykke med en Skaal i Haanden. Bagved er et Træ; foran staaer en tændt Fakkell. Karneol. Fr.

1647. En Mand sidder paa en Steen med Albuen støttet paa Knæet og en Skaal i Haanden; han har en Hat hængende

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. IV, 345; Toelkens Verzeichn. p. 324, Nr. 115.

paa Ryggen. Foran ham er en Söile med en Vase paa Toppen og et Træ. Plasma.

1648. En Jæger med Hat og Chlamys, i angribende Stilling, med Spydet i begge Hænder og en Hund ved Siden. Karneol.

1649. En Person tager fat paa en Gied, bag hvilken han knæler. Ved Siden er et Træ. M.bruun hvidplettet Agat.

1650. To burliske Dandsere med korte Stave i Hænderne.¹ Karneol.

1651. To brydendes Dreng. Med en Krands omkring. Karneol. Fr.

1652. En nøgen Yngling med et Spyd i Haanden böier sig med en betydningsfuld Bevægelse forover. Stribet Onyx.

1653. En Veddekiørsels-Quadriga. Styrreren svinger Pidsken over Hestene, der ere utaalmodige efter at begynde Löbet. Stribet Onyx.

1654. En Tyr staaende med oprakt Hoved; bag den sees en Palmegreen, foran to Landser. (Betegnelse af Tyrefægtning.) Karneol, med Spor af antik Jern-Indfatning.

1655. Samme Dyr (?) med en Palmegreen ved Siden. Bruun Paste.

1656. En gaaende Löve. Karneol.

1657. En Löve, som holder et Dyrehoved under det ene Forbeen. Bruun plettet Jaspis, med Rest af antik Jern-Indfatning.

1658. En Ulv eller en Hund paa Ryggen af en styrtet Hiort. Röd Jaspis. Fr.

1659. En løbende Hiort; bagved et Træ. Flammet Onyx.

1660. En Hest, staaende med nedadböiet Hoved. Onyx.

1661. En gaaende Ko. Karneol.

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. V, 35.

1662. En Ko under et Træ. Graa Quarts.
1663. Samme Forestilling, med en Stjerne foran Koen. Guulagtig Quarts.
1664. En Heire eller Stork, gaaende. Stribet Onyx.
1665. En lign. Fugl, staaende med oprakt Hoved. Lapis-lazuli.
1666. En Paafugl, gaaende. Sarder.
1667. En Paafugl, som bøier sig for at æde. Chalcedon.
1668. En Papegøie, staaende med tre Bær i Næbet (jvfr Nr. 1464-65). Karneol.
1669. En Spurv eller Sangfugl ovenover en stor Myre. Bruun Paste.
1670. En Delphin. Karneol.
-
1671. En Elephant med en Hare paa Ryggen kiører paa en Vogn, der er forspændt med to Myrer; ovenover sees en Delphin, nedenunder en anden Fisk. Karneol.
1672. En Fingerring med et skiægget Hoved paa Pladen. Indeni Ringen er en Stjerne, paa hver Side en Trefork, nedenunder en ubestemt Gienstand. Mørk Sarder.
-
1673. Det græske Qvinde-Navn (ΕΠ)ΙΚΤ (H)CΕΩC (retl. paa G.), *Epiktēsis's* (Seglmærke).¹ Karneol, med Spor af antik Indfatning.
1674. Den latinske Indskrift VTERE FELIX (retl. paa P.), Önske til en Anden om Held til at nyde (en Gave). Onyxlign. Paste.
1675. — AMO, *jeg elsker*. Grøn Paste med blaa Stribe, af flere Lag.
1676. — VIT(A), *Liv* (Livsnydelse). Blaa Paste med hvidt Underlag.
-

¹ Jvfr Boeckh. C. J. 1892; Beckers Anecd. 1193, 2.

1677. — CON SER
VA TIXPIA (*sic*) (retl. paa G.), *den gode Beskytterinde*, som Tilnavn for Luna, med en Halvmaane og en Stjerne imellem Linierne.¹ Afbrudt Plade af en Karneolring.

2. Abraxas og beslægtede pantheistisk-mystiske Forestillinger og Indskrifter.

Under denne Afdeling ere de Gemmer sammenfattede, der ved ægyptisk-orientalske Forestillinger eller ved græske talismaniske Formler og hebraiske Navne tyde paa det Mysterievæsen og den Sammenblanding af de forskellige hedenske Religioner indbyrdes og med Jødedommen, der især i det 2det-4de Aarh. eft. Chr. fandt Sted hos de ægyptiske Secter, af hvilke de christelige Gnostikere udviklede sig. Disse Gemmer findes meest i Ægypten og Syrien med tilgrændsende Lande. Til de Fremstillinger, der hyppigst forekomme paa dem, hører den paa Nr. 1678-83 afbildede halvt ægyptiske halvt græske Gudeskikkelse, som ifølge det oftere tilføiede Navn formodentlig forestiller Guden Abraxas, hvorefter hele denne Klasse af skaarne Stene har faaet Navn. *Abrasax* eller *Abraxas* kaldtes, ifølge Kirkefædrenes Beretning, af Basilidianerne (en i Ægypten fra Begyndelsen af det 2det Aarh. udbredt christelig gnostisk Sect) det høieste Væsen eller Emanationsverdenen som dets Udvikling, efterdi man tænkte sig 365 emanerede Regioner eller Trin af Aandeverdenen, og de græske Bogstaver, der danne Navnet, have en Talværdi, der udgjør en saadan Totalsum. Men ligesom dette Navn synes at være af ægyptisk Etymologi,

¹ Jvfr en lignende Steen i Goris Gemme astriferæ II, p. 41 med Indskrift *CONSERVATRIX PIA*. Diana med Tilnavnet *Conservatrix* findes paa Galliens Mynter, ligesom Artemis under Navnet $\Sigma\Omega\text{TEIPA}$ oftere forekommer paa græske Mynter.

har Guden, der bar det, formodentlig været optaget ogsaa af andre religiøse Secter i Ægypten, idet der ikke paa disse i betydeligt Antal fundne Stene forekommer noget Spor af det christelige. Andre paa lign. Maade af græske og ægyptiske Gudebilleder sammensatte Figurer findes paa Nr. 1683-85, en pantheistisk Dæmon af mere orientalsk Charakter paa Nr. 1686. Desuden forekomme ægyptiske Gudebilleder og Dyr, dels i reen ægyptisk, dels i romersk Opfattelse, paa Nr. 1682-83, 1687-92, og endelig de reent græske Billeder af Hekate og Cerberus paa Nr. 1683 og 1693. Hvad angaaer Indskrifterne, som med græske Bogstaver ere fœiede til disse Fremstillinger, findes, foruden *Abraxas*, Navnet paa Jødernes Gud *Jao*, som Jehova oprindeligen udtaltes, og muligt flere Ord af hebraisk Etymologi, f. Ex. *Abrael* paa Nr. 1685, der har Liighed med de oftere paa denne Slags Gemmer indgraverede jødiske Englenavne, og *Ablanathanalba*¹ paa Nr. 1683. Men de fleste Indskrifter ere uforstaaelige Formler, som enten udtrykte Mysterie-Lærdomme eller antoges at være af magisk Virkning, hvilket især gjelder om de i sig tilbagevendende Ord, der kunne læses fra begge Sider. Paa Nr. 1691 findes Rækken af de græske Vokaler, som bleve afsungne ved den ægyptiske Offertieneste² og muligt betegne de 7 Planeter eller de 7 Himle³. At den egentlige Bestemmelse af disse Stene ikke var den, at tiene til Forsegling, kan allerede skiønnes deraf, at alle Indskrifterne ere retløbende; de fleste have desuden Indgraving paa begge Sider, og de ere undertiden fundne ikke blot indfattede ubevægelige i Fingerringe, men ogsaa som Medailloner med tilsat Ösken. De vare vel dels Symboler og Tegn (*tesseræ*) hørende til religiøse Secter og Mysterier, dels Amuletter, der baade ved

¹ Jvfr Bellermand Ueber die Abraxas-Gemmen, II Stück, p. 35.

² Istedetfor Flöite- og Lyre-Spil, ifølge Demetr. Phal. De elocut. c. 71.

³ Jvfr Barthélemy i Mém. de l'acad. fr. T. XLI, p. 516 f., p. 519.

Hielp af de indgraverede Gudebilleder og magiske Indskrifter¹, og ved den formeentligen i Stenen selv indeholdte Kraft² skulde afvende Sygdom og andet Ondt.

1678. Guden Abraxas med Hanehoved og Slangebeen. Han holder en Pidsk i den h. Arm og et rundt Skiold paa v. Arm; om Lænderne er et kort ægyptisk Skiört (*Schenti*). Grøn Jaspis, i et Stykke af en antik Jernring.

1679. Samme, som løfter Pidsken i h. Haand. Grøn Jaspis, med Spor af antik Indfatning.

1680. Samme, med Pidsken lavere holdt. Heliotrop.

1681. Abraxasguden som paa Nr. 1679. Paa Bagsiden. En Løve med et Ffirbeen (?) i Munden; ovenover ΙΑΩ ΑΒΡΑΧΑΣ. Heliotrop. R.

1682. Fragm. Overdelen af Abraxasguden med Navnet (ΙΑ)Ω paa Skioldet; paa v. Side ere Bogst. ΑΒ og CΑ levnede, ovenover Α og Maanens Tegn. Paa Bags. En qvindelig Gud-
dom, der lægger den høire Pegefinger paa Munden (Isis som Mysteriegudinde), staaende foran en afbrudt Gienstand. I Om-
kredsen Bogst. ...ΕΙΖΖΥΕΞΑ... Heliotrop.

1683. Et firsidet Prisma, afbrudt forneden. 1. Abraxasguden med en Stjerne over; nedenunder Indskr. ΝΙΧΑΡΟΠΛΗΖ ΙΑΩ med Bogstaverne vendte imod Guddommens Födder. 2. Den treformede Hekate-Bubastis med et modiuslignende Smykke paa

¹ Lign. indgraverede Figurer, f. Ex. en Slange med Straaler om Hovedet (Chnubis-Slangen), og ligelydende Formler, f. Ex. ΟΡΥΩ ΟΥΡΩΔΗ (jvfr Bags. af Nr. 1690-91) foreskrives som Midler mod Sygdomme af de sildigere Læger Marcellus Empiricus i det 4de Aarh., Aëtius og Paulus Ægineta i det 6te og 7de Aarh. Jvfr Koehler Ueber ein Schreiben Rubens an Peiresc i Mém. de l'acad. des sc. de St. Petersb. 1835, III, livr. 1, p. 19 f., Note 52.

² Hæmatiten og Magnetten ansaaes for gavnlige Midler imod forskellige Sygdomme, især Öiensvagthed, see Plin. H. N. XXXVI, 25 og 37-38; den første tilskreves ogsaa en egen magisk Kraft, see Plin. H. N. XXXVII, 60. Jaspis blev af de (foreg. Note) nævnte Læger anbefalet mod Mavesmerter.

Hovederne og Pineredskaber, Fakkell, Dolk og Pidsk, i Hænderne¹. Ovenover: XM- VH-; nedenunder: AXIABAPBA med Bogstaverne vendte imod Figuren, og et halvt afbrudt Anker (?). 3. Et mandligt Gudevæsen med et Løvehoved omgivet af Straaler (Osiris som Æon og Solgud), staaende, med det korte ægyptiske Skiørt om Lænderne og Halvstøvler. Han holder i den sænkede v. Haand en utydelig Gienstand; foran sees det nederste af en Stav, som hans h. Haand har fattet og om hvilken formodentligt Chnuphis-Slangen har slynget sig². Ovenover: HAIABPW; nedenunder: ZEA og et afbrudt Symbol. 4. En qvindelig Guddom, som bærer et Kar (?) i v. Haand og hæver den høire imod Hovedet (Isis som Mysteriegudinde). Ovenover: en stor Stjerne; nedenunder: ABΛANAΘANAΛ(BA). Hæmatit. Fr.

1684. En mandlig Guddom med Løvehoved og Kløer paa Hænderne, iført det korte ægyptiske Skiørt, staaer med Armene bedende oprakte ovenpaa de store udbredte Vinger af en siddende Gryph. Paa Bags. Indskriften OΛOΛ. Gul- og grøn-pletet Jaspis.

1685. En qvindelig Guddom med Kohoved, iført en Dobbelt-Chiton, holder staaende en brændende Fakkell i den ene af de udstrakte Arme; den nederste Deel af den anden Arm saavelsom et Stykke af Hovedet ere afbrudte. Ovenover læses: ΘΑ....., under den h. Arm: ABPAHΛ, under den venstre: ΛABICΟΥ. Paa Bags. Indskriften: -- (H)WΦI
-- ECXIGAA
(W)EBOYTO
COYAAHΘ.

Magnet-Jernsteen.

1686. En gnostisk Dæmon, skiægget, ithyphallisk (?), med

¹ Jvfr Stoschs Gemmesaml. VIII, 16 og 17.

² Jvfr Matter Hist. du gnosticisme, Pl. I, F, fig. 3, hvor denne Gud har Tilskriften IAO.

4 udbredte Vinger, en lang Hale og besynderlige Udvæxter paa Hoved, Knæer og Fødder; Armene ere udstrakte og holde hver et langt Scepter. Han staaer paa en Oval, dannet af en Slange, der bider sig i Halen, indeni hvilken nogle utydelige Tegn ere anbragte.¹ Paa Bags. $\Lambda\text{AI}\Lambda\text{AM}$. Blaa Paste (efterlignende Lapislazuli).

1687. Horus Harpokrates med Pegefingern paa Munden, siddende paa Lotusblomstens Bæger. Paa Bags. 3 Falke, 3 Skarabæer og 3 Krokodiler, i 3 Rækker under hverandre. Hæmatit.

1688. Samme med Straaler om Hovedet og en Pidsk i v. Haand, siddende paa Toppen af et Træ i et Slags Rede. Paa Bags. $\text{I}\Lambda\Omega$. Lapislazuli.

1689. Anubis med Schakal- eller Hunde-Hoved, staaende med en Palmegreen paa Skuldren, tæt indhyllet i en Kappe.

Paa Bags. NEIXAPO
 $\text{Π}\Lambda\text{HZ}$. Magnet-Jernsteen.

1690. Den nederste Deel indtages af et omvendt klokkeformet Kar, som hviler paa Stave, formodentlig en Krukke til Vanding med det hellige Nilvand.² Paa de ved Karrets Overdeel anbragte Reb staae to Guddomme ligefor hinanden, nemlig Isis med sædvanligt Hovedsmykke og Dragt, holdende et Overflødhedshorn og et Scepter, og Anubis som Mumie-Skikkelse med Schakal-Hoved. En Slange, der bider sig i Halen, omgiver

det Hele. Paa Bags. $\text{O}\rho\omega\text{P}$
 $\text{I}\Omega\text{B}$. Magnet-Jernsteen.

1691. Paa de øverste Reb-Ender af et lignende Kar staae 4 ægyptiske Guddomme, to paa hver Side, vendte imod hver-

¹ Jvfr Matter a. St. Pl. I. E.

² Den er baade ved den hvælvede Bund og ved den nedadvendte Aabning forsynet med Reb for at fastbindes til Vandingshiulet og paa den ene Side endnu med en Hank til at omdreie dette. Ang. denne Forklaring og disse Gemmer overhovedet, see Koehler i den S. 175 Note 1 citerte Afhandling.

andre. Tilvenstre: Isis med Hovedprydelse, holdende et Overflødighedshorn i h. Arm, den v. Haand udstrakt; foran hende Anubis som Mumiefigur med Schakal-Hoved. Tilhøire: Osiris, ligeledes indviklet som Mumie, og bag ham Nephtys, der holder et Overflødighedshorn i v. Arm og fører den h. Haand til Munden; begge have Hovedsmykke. Nedenfor ere de græske Vokaler A E H I \diamond V W anbragte. En Slange, der bider sig i Halen, danner en oval Indfatning, udenom hvilken følgende Indskrift løber: (\square) ρ \diamond ρ MEP ϕ EPΓAPBAPMA ϕ P I \diamond PH(P I Γ E) ¹.

Paa Bags. \diamond PWP
I \diamond Y \diamond . Hæmatit.

1692. En Ibis med et Scepter eller en Green ved Siden. Bagved er en Vase, af hvilken 3 Blomsterstængler eller Grene springe frem, stillet paa et Altar. Paa Bags. ΠΕΣΣΕ tre Gange gientaget under hverandre. Graabruun Quarts. Ov. angr.

1693. Den trehovedede Cerberus. Ovenover: ΕΥΙΕ, foran: ΛΥΚΥ \square ΛΑΜΑ MM ---PI, paa Dyret: BIT \square V ΛΟΕ. ² Magnet-Jernsteen.

¹ De i Parenthes indeslattede Bogstaver ere afslidte paa Stenen og supplerede efter Kochler a. St. Tab. Nr. 17 og 25.

² En lign. Gemme med forskiellig Indskrift i Lipperts Dactyl. Chil. 2da, I, Nr. 20.

Anhang.

Babylonske Gemmer.

1694. En Amulet af Cylinderform. Solguden (Bel) tilbød af den øverste Præst. Guden staaer med det ene Been fremad og med udrakte Arme, klædt i en til Fødderne rækkende Kiortel og med en Tiara (Kidaris) paa Hovedet; en Straalekreds, hvis Spidser ende i Kugler, omgiver Midten af hans Figur. Maanens Tegn sees foran hans Hoved, en stor Stjerne bagved det. Paa Jorden bag Guden ligger et Dyr med et krumt Horn (den Solguden helligede Gazelle); ved dets Forbeen er et langagtigt fiirsidet Symbol anbragt og over dets Ryg to hellige scepterlignende Redskaber eller Emblemer. Præsten, med samme Kiortel og Hovedbedækning som Guden, staaer med Armene strakte imod ham; under dem sees et Granatæble (?).¹ Bruunflammet Chalcedon, giennemboret paalangs.

12 Lin. h. 6 Lin. Diam.

1695. En Seglsteen, rund og flad, med en staaende vinget Hest.² Karneol. Øv. angr. af Ilden.

¹ Jvfr Münster Relig. der Babylonier, Taf. 1, A og 6-7.

² Jvfr Fundgruben des Orients, IV, p. 86, tab., fig. 23 og 26. Ousely Travels I, Pl. 21, 32.

B.

OPHÆVET SKAARNE STENE

OG TILSVARENDE PASTER,

af græsk og romersk Kunst.

C a m e e r.

De følgende Cameer synes forstørstedelen at være fra den romerske Kaisertid, hvilken ifølge Fremstillingen Nr. 3, 71, 74-5 og 95-107 tilhøre, skiöndt flere af de fortrinligst udförte bære den græske Kunsts Præg og kunne henføres til dennes blomstrende Periode, f. Ex. af Gemmerne Nr. 16, 59, 81; af Pasterne Nr. 4, 85-86 m. fl. Nr. 106-7 ere fra Kunstens Forfalds-Periode. ¹

1. Europa, der föres paa Tyren igiennem Bölgerne. Med den ene Arm fatter hun Tyrens Hals, med den anden Fligen af Gevandtet, der hvælver sig over hende. Chalcedonyx.

2. Leda, der kiærtegnes af Svanen, liggende under et Træ. Chalcedonyx.

3. Brystbillede af Ceres, med Ax om Haaret, et nedhængende Slör over Baghovedet, Örenringe og Halsbaand. (Muligt Portrait af Augustus's Gemalinde Livia.) Violet Paste.

Ov. iris. 9 Lin. h.

4. Brystbillede af Apollo med sænket Hoved og Laurbærkrands. Haaret er bagtil omslynget og hænger i lange Løkker ned paa Brystet og Nakken. Onyx lign. Paste af et bruunt og hvidt Lag. Fr.

5. Den bageste Deel af et Apollo-Hoved med Laurbær-

¹ Jvfr iövrigt ang. Cameerne Indledn. S. XI-XIII.

krands og ophæftet Baghaar. Fragm. af en stor Paste af et mørkt, hvidt og bruunt Lag.

6. Hoved af Minerva med en Olivenkrands om Hielmen. Onyxlign. Paste af m.violet, hvidt og bruunt Lag.

Ansigtet m. m. fr. Af omtr. 18 Lin. Diam.

7. Brystbillede af Minerva med Ægide. Grøn Paste.

Ov. iris. 12 Lin. h.

8. Et lign. Brystbillede. Gul Paste. Ov. iris.

9. Fragm. af samme Brystbillede. Violet Paste.

10. Venus, som afklæder sig til Bad, siddende paa Hug. Foran hende staaer en Vase. Turkis. Fr.

11. Fragm. af Hermaphrodit i hvilende Stilling, med en lyrespillende Erot ved Siden. Sort Jaspis. st.

12. Fragm. af en lign. Forestilling. Brændt Karneol. st.

13. Underdelen af Bacchus's eller Ariadnes Hoved med Epheu i Haaret og lange nedhængende Lokker. M.bruun Paste.

Ov. iris.

14. Ariadne - Libera, drikkende af en Skaal, hun med begge Hænder holder til Munden. Hun staaer imellem to Viinstokke, hvis Grene ere sammenslyngede over hendes Hoved, og er ubedækt, idet hendes Gevandt hænger over den v. Skulder.¹ Sögrön Paste. 9 Lin. h.

*15. Fragm. af en med to Bukke forspændt Vogn (Bacchus's, kiört af Amor²). Chalcedonyx.

*16. Den bageste Halvdeel af en Centaur med et fra Skuldrene flagrende Dyreskind. Chalcedonyx.

17. Hoved af en ungdommelig Satyr med et Dyreskind knyttet om Halsen. Karneolonyx. R.

18. Et uskiægget Satyrhoved. Paste af et sögrönt og et hvidt Lag. Ov. iris.

19. Det samme Hoved. Mörk Paste.

¹ Jvfr ovenf. A, Nr. 346.

² Jvfr A, Nr. 449.

20. Samme Hoved, mindre. Onyx lign. Paste af et mørkt og hvidt Lag. Ov. iris.
21. Et lign. Hoved. Mørk Paste. Fr.
22. Fragm. med Overdelen af et skiægget Satyrhoved; omgivet af en Perlerand og en Epheukrands. Chalcedonyx. St.
23. Brystbillede af en ung Satyr med smilende Mine, Haaret prydet med Epheubær. Fremstilt forfra. Paste af to Lag, et uigjs. grønt med et m.bruunt överst. Underdelen afbr.
24. En liden Satyr gaaer beruset med en Viinkrukke i den h. Haand, en kort Stav og en Kappe i den v. Arm. Onyx. R.
25. En bacchisk Scene. I Midten sidder en ung Satyr, der blæser paa Dobbeltflöite; tilvenstre ligger Silen med en Cantharus i Haanden, tilhöire en Bacchantinde, der gyder Viin i en Skaal af et Horn, som hun hæver höit i Veiret. De ere alle leirede paa en stor udbredt Lövehud. Paa den ene Side er et Træ, paa den anden Side sees et lille Kapel paa en Klippe. Bruun Paste. 16 Lin. br.
26. En dandsende Satyr eller Bacchant, med en fra Skuldrene flagrende Kappe. M.bruun Paste.
27. En knælende Satyr rækker Armene op imod en Bacchantinde, der danser med en Thyrsus i Haanden. M.bruun Paste. Ov. iris.
28. En lysten Satyr søger at drage Gevandtet bort fra en foran staaende Bacchantinde eller Nympe, der sætter sig til Modværge; imellem dem ligger en Viinkrukke. Onyx lign. Paste af et bruunt og hvidt Lag. Ov. af det brune Lag blaaagtig ved Forvitring.
29. Fragm. En bukkebenet Pan nærmer sig en sovende Nympe (?), af hvilken ikkun Benene ere levned. Onyx lign. Paste af et m.violet og hvidt Lag. Ov. angr. og iris. St.
30. Hoved af en Bacchantinde, bekrandset med Viinlöv. Onyx lign. Paste af et m.bruunt og hvidt Lag. Ov. iris. og fr.

31. Brystbillede af en Bacchantinde med Viinløv i Haaret. Paste af et m.bruunt, grønt og hvidt Lag. Ov. angr.

* 32. En dandsende Bacchantinde i exstatisk Bevægelse; halvt bagfra seet. I den v. Haand svinger hun Thyrsusstaven, med den høire løfter hun den lange flagrende Chiton, der er løsnet over den ene Skulder. Onyx. R.

* 33. Underdeel af en lign. dandsende Bacchantinde. Chalcedonyx. St.

34. En dandsende Bacchantinde, ligeledes i heftig Bevægelse, med det ene Bryst blottet og et vidt Overgevandt, som flagrer omkring Hovedet. M.bruun Paste. Ov. iris.

35. En Bacchantinde i roligere Dands. Hun fører en Thyrsus i den ene Haand og holder med den anden sit Gevandt løftet over Skuldren. M.bruun Paste.

36. Fragm. af en blottet Qvinde, som i dandsende Bevægelse med begge Hænder holder et Gevandt bag sig. Onyx-lign. Paste af et mørkt og et hvidt Lag. Ov. angr. og iris. St.

37. Brystbillede af Amor med Hovedbaand. Onyx-lign. Paste af et m.violet, hvidt og bruunt Lag. Ov. angr. 16 Lin. Diam.

38. Fragm. Amor siddende paa en Klippe rækker den Jupiter fravendte Lynstraale (som det synes) i Veiret, idet han halvt bagfra seet vender Hovedet opad; ved Siden er et Stykke af en Vinge. Af en meget stor Camee, paa hvis Midte formodentlig Jupiter med Örnen har været fremstilt.¹ Chalcedonyx.

39. Amor med Hercules's Attributer. Han bærer den store Kølle og Lövehud paa v. Skulder og Pilekogeret i h. Haand.² Violet Paste.

40-41. Samme Forestilling. Amor sidder paa et Klippe-stykke, over hvilket Lövehuden er udbredt, med den v. Haand

¹ Jvfr Digtet i Bruncks Anal. II. p. 227, Nr. 57.

² Jvfr A, Nr. 451.

støttet til Köllen; Koggeret er opstillet ved Siden. Hvide Paster. Fr.

*42. Amor sidder med den ene Fod i en Fælde, i nedslagen Stilling med Haanden under Kinden. Chalcedonyx. R.

43. Samme Forestilling. Onyx lign. Paste af et ufarvet og et hvidt Lag. Fr.

44. Amor siddende med Sommerfluglen (Psyche) i Haanden. L. blaa Paste. Ov. iris.

45. Amor og Psyche, som omarme hinanden, staaende. Klar rödflammet Paste. Ov. hvid og iris.

46. Brystbillede af Psyche (med Nemesis's Haandbevægelse). Onyx lign. Paste af m. violet og hvidt Lag. Ov. fr.

47. Brystbillede af Amor, forfra seet, med en tyk Krands (en bacchisk Gravkrands¹) om Halsen og ziirlig Haarsætning. Karneol. R. Fr.

48. Fragm. af et lign. Brystbillede; Krandsen er besat med Epheublade og Blomster. Paste af et sort og et hvidt Lag, med brune og blaae Stykker indsmeltede i Krandsen. st.

49. Amor lænet til en omvendt Fakkell, med den ene Haand under Kinden. (Gravgenius.) Onyx.

50. To Eroter, som musicere, siddende ligefor hinanden. Den ene blæser paa Syrinx; af den anden, der spiller paa Lyre, er kun et Stykke levnet. Onyx lign. Paste af et m. violet og et hvidt Lag. Ov. angr. og iris.

51. Æskulap staaende med den h. Haand støttet paa Slange-staven, den v. Arm indviklet i sin Kappe. Onyx.

52. Terpsichore eller Erato, som stemmer sin Lyre, lænet til en Söile, paa hvilken en Statuette² sees. Bruun Paste. Ov. iris.

*53. Fragm. En staaende qvindelig Figur, hvis Gevandt er sunken ned under Hoften, holder med begge Hænder foran sig

¹ Jvfr Gerhard Ant. Bildw. Text p. 255, Note 31. Ovenf. A, S. 55, Note 5 og 6, Nr. 481-82.

² Jvfr A, Nr. 531.

en halvt afbrudt Gienstand, der har Liighed med en Dobbeltflöite; muligt Euterpe i Begreb med at overrække denne. Karneol. R. Det nederste af Benene fattes. Kanten er rundtom afsleben.

54. Overdeel af en Person, der har en Skrivetavle i v. Haand og eftertænsom med h. Haand holder en Stylus til Munden; Hovedet synes bekrandsat¹. Hvid Paste.

Fr. Ov. angr. 10 Lin. h.

55. Victoria paa en Biga med galopperende Heste. Hun holder en Pidsk i h. Haand. Paste af et grønt og hvidt Lag.

56. Samme Forestilling. Victoria strækker den v. Arm ud. Karneolonyx af 3 Lag. Fr. Omtr. 10 Lin. br.

57. Solgudens Ansigt, forfra seet, omgivet af en Straalekreds. Karneolonyx.

*58. Overdeel af Lunas Hoved med Halvmaanen i det over Panden opbundne Haar, omgivet af det bølgende Slør som en Nimbus. Chalcedonyx. st.

*59. Luna paa en Biga med galopperende Heste. Gudinden bærer en Dobbelt-Chiton og et Overgevandt, der hvælver sig om hendes Hoved. Chalcedonyx.

Det halve af den forreste Hest m. m. afbr. Omtr. 14 Lin. Diam.

60. Samme Forestilling. M.violet Paste. Omtr. 12 Lin. br.

61. Samme Forestilling. M.bruun Paste.

62. Fordelen af to galopperende Heste, hørende til en lign. Forestilling. Chalcedonyx. st.

63. Fordelen af to lign. Heste. Onyx lign. Paste med et m.violet og hvidt Lag. st.

64. Fragm. af to lign. Heste. Chalcedonyx. st.

65. Luna (Selene), som sidder paa en galopperende Hest, holder med den ene Haand det flagrende Gевandt, der hvælver sig over hendes Hoved.² Bruun Paste. Ov. iris.

¹ Det er paa Grund af Glassets forvitrede Overflade usikkert, om en Forfatter her er fremstilt eller Kalliope (jvfr Stoschs Gemmesaml. II, Nr. 1253).

² Jvfr Streber Numism. gr. Tab. 2, 3. (Bayr. Vidsk. Selsk. Skr. I, 1835, S. 156-57.)

66. Fragm. En vinget Dreng med en Fakkelpaa Skuldren og et Gevandt hængende over Armen fører ved Tøilen en Tyr, af hvilken kun Fordelen er levnet; formodentlig Hesperus foran Lunas med Tyre forspændte Vogu¹. Chalcedonyx. s.

67. Amphitrite eller en Nereide, beklædt, siddende paa en Havhest. Violet Paste.

68. En Nereide, som føres af en Havhest igiennem Bølgerne. Hun er blottet, idet hendes for Vinden flagrende Gevandt hvælver sig bag hende. Onyx lign. Paste af et mørkt og hvidt Lag.

Fordelen af Havhesten afbr. Ov. angr. og iris. St.

69. Fragm. En svømmende Triton holder en Delphin i den ene Haand og omslynger med den anden en Nereide, der kiærtegner ham. Ved Siden sees Benet af en Havhest, ovenover Benet af en Sötyr. Chalcedonyx. s.

70. Hoved med Nakke af en af Bølgerne opdukkende Nereide eller Flodgud.² Bruun Paste.

71. Brystbillede af Isis i romersk Fremstilling, med Ax om Hovedet, den sædvanlige Prydelse over Issen (dannet af Maaneskiven mellem to Kohorn) og lange ziirlige Lokker. Paste af et mørkt og et hvidt Lag. Ov. angr.

72. Medusas Hoved, med skionne Ansigtstræk, halvlukte Öine og Vinger. Onyx, i en antik Guldring.

73. Et lign. Hoved. Onyx af 3 Lag. R.

74. Medusas Hoved, fremstilt forfra, med smertefuldt Udtryk, aabne Öine og Mund, Vinger og Slanger i det lange ombölgende Haar. Paste af forskellige Farver: Ansigtet kiöd-farvet, Haaret bruunsort, Vingerne graae, Slangerne grønne og Grundmassen bruun. Næsen og den ene Vinge fr. 15 Lin. h.³

¹ Jvfr Gerhards Ant. Bildw. Taf. 38-39.

² Jvfr ovenf. A, Nr. 630.

³ Dette skionne og omhygge'igt udförte Hoved hæver sig fra en Plade, hvilken i nyere Tid er afsleben om Kanten og paa Bagsiden, saa at det ikke kan afgiores, om den muligt har udgiort en Deel af noget større, en Vase eller et arkitektonisk Ornament.

75. Medusas Ansigt med Vinger i Haaret. Turkisgrøn Paste. 11 Lin. Diam.

76. En vinget Sphinx, siddende. Onyxligh. Paste af et m.violet og et hvidt Lag. Fr.

77. To uvingede Sphinxer, gaaende ved Siden af hinanden. Deres Hoveder ere paa Siden prydede med en opstaaende Fier. Onyx. R.

*78. Underdelen af en siddende Gryph. Onyx.

79. Hercules kæmpende med Antæus, som han holder løftet fra Jorden i sine Arme. Sögrön Paste.

80. Den for Havuhyret udsatte Hesione eller Andromeda. Hun staaer med Armene bundne paa Ryggen, halvblottet, ved Siden af en höi Klippe. Onyxligh. Paste af et m.bruunt og et hvidt Lag.

*81. Fragm. af en qvindelig Figur med blottet Overdeel, siddende paa en Klippe, paa hvilken hun støtter den v. Haand. Onyx. Angr. af Ilden.

82. Fragm. med Underdelen af to Qvinder. Den ene, blottet og bagfra seet, staaer hævet paa Fodspidserne ved Siden af den anden, der er beklædt og sidder paa et höiere Sted. Af en stor onyxligh. Paste af et m.bruunt og hvidt Lag.

Ov. angr.

83. Fragm. med en blottet Qvinde, som knæler under et Træ, seende sig tilbage. Af en stor onyxligh. Paste af et m.violet og et hvidt Lag. Ov. angr.

84. En ubeklædt Qvinde, halvt bagfra seet, bærer med begge Hænder en stor Vandskaal; hun har Haaret omhyllet; ved Siden ligger hendes Klædning. (En Badende eller en Danaide.) Hvid Paste.

85. Fragm. En siddende Qvinde, der med den h. Haand holder en Kurv eller et Skriin ved Siden af sig, vender sig, med den anden Haand støttet paa Sædet, om til en bagved staaende Qvinde, af hvilken kun Underdelen er tilbage. Den

første har Overdelen blottet og er prydet med Halsbaand og Örenringe; den anden er iført en lang Klædning med Overgevandt. Med en Perlerand. M.bruun Paste. Ov. iris. St.

86. Fragm. med Overdelen af en Yngling, som sidder i böiet Stilling paa en Stol og med den ene Haand fører en Flig af sin nedsunkne Kappe op til Ansigtet. (Achilles, som ynktes over den foran ham knælende Priamus¹.) Af en stor onyx-lign. Paste af et m.bruunt og et hvidt Lag.

87. Fragm. af en rustet Heros, der saaret segner til Jorden med Sværdet i Haanden. Onyx-lign. Paste af et mørkt og et hvidt Lag. Ov. angr.

88. En saaret Heros, ikkun bedækt med en Hielm, gaaer understøttet af en Vaabenfælle, hvilken han med v. Arm holder om Halsen, idet han med den h. Haand støtter sig til sin Landse. M.bruun Paste.

89. En ridende Amazone, som svinger en Dobbeltöxe i Haanden. Hun bærer lange Beenklæder og en phrygisk Hue. Chalcedonyx. R.

90. Fragm. En paa Jorden liggende Yngling hæver den ene Arm, bedækket af sin Chlamys, til Værn, som det synes, mod en angribende Rytter (eller Amazone tilhest), idet Benet af en Hest er synligt foran ham. Onyx-lign. Paste af et sort og hvidt Lag.

91. Fragm. af en Slagscene. En Kriger tilfods giennem-borer med Landsen en Rytter, der styrter med sin Hest. De bære begge runde Skiolde. M.bruun Paste. 12 Lin. br.

92. En Hest oplømmes af en ved Siden staaende Mand. (?) Onyx-lign. Paste af et m.bruunt og et hvidt Lag.

Ov. fr. og iris. 10 Lin. br.

93. Fragm. af et mandligt Hoved med Hielm. Karneolonyx.

94. Fragm. af et ubestemt Hoved, uskiægget, med langt

¹ Jvfr Guattani Mon. ined. 1786, Agosto Tav. 3; p. 65 f.

(bagtil opbundet) Haar. Onyxlign. Paste af et m.violet og et hvidt Lag. St.

95. Brystbillede af Augustus, forfra seet. Stærkt ophævet. Paste af et turkisgrønt og et hvidt Lag.

96. Brystbillede af Samme (?) fra Siden. M.bruun Paste med Rest af Forgylldning.

*97. Fragm. af Tiberius's eller hans Søn Drusus's Brystbillede.¹ Karneol.

Ikkun Underdelen af Ansigtet fra Öict samt Halsen ere bevarede. St.

98. Brystbillede af Vespasian med Laurbærkrands om Haaret og Kappe over Skuldren. Karneolonyx af 3 Lag.

Nåsen fr. 11 Lin. h.

99. Hoved af Alexander Severus (?) med Laurbærkrands. M.bruun Paste. Fr.

100. Fragm. af et romersk Portrait-Hoved. (Af Liighed med Cicero.) Hvid Paste. St.

101. Hoved af en Romer, uskiægget, forfra seet. Onyxlign. Paste af et m.violet og hvidt Lag.

102. Hoved af en Romer, uden Skiæg. Bruun Paste.

103. Hoved af en Romer, med kort Skiæg. Onyx (det mørke Lag överst). R.

104. Fragm. Hoved af en Romer med kröllet Haar og Skiæg, ligeoverfor hvilket formodentlig et andet Portrait-Hoved har været anbragt. Chalcedonyx. St.

105. Fragm. Hoved af en Romerinde, med Örenring; Baghaaret er i en lang Fletning lagt op over Issen, som det bares af Philip d. I.s Gemalinde Otacilia Severa. Hvid Paste.

Underdelen afbr. St.

106. Et skiægget Portrait-Hoved af slet Udförelse, formodentlig fra den sunkne Kunsts Tid. Bruunstribet Agat.

Fr. 12 Lin. h.

¹ Foran Hovedet er af en nyere Haand ΠΥΡΓΟ... indgraveret, formodentlig for at betegne Cameen som et Værk af Pyrgoteles, Alexander den Stores beröimte Steenskiærer, og Hovedet som denne Fyrstes.

107. Et Brystbillede af en uskiægget Person med Krands om Haaret, Halsring (?) og en over Skuldren sammenhæftet Klædning. Af meget raat Arbeide og, som det synes, fra en endnu sildigere Epoke end det foreg. Hoved. Onyxlign. Paste af et mørkt og et hvidt Lag. Fr. 14 Lin. h.

108. Et skiægget Hoved med Hielm, fremstilt forfra, uden Hals (Maske).¹ Onyxlign. Paste af et sort og et hvidt Lag.

109. Et qvindeligt Ansigt, seet forfra, med en Haarfletning bagfra lagt op over Issen. Plasma. R.

110. Et Barnehoved, ligeledes uden Hals og forfra seet. (Amor.) Karneol.

111. Et lign. Hoved. Karneol. L.

112. Et lignende, omgivet af en Kred, paa et rundt Skiold. Karneolonyx af 3 Lag. R.

113-14. Lign. Barnehoveder, fremstilte noget mere fra Siden. Blaa og hvid Paste.

115. Bacchus-Maske med et ziirligt nedhængende Skiæg og Epheu i Haaret, forfra seet. L.grön uigjs. Paste.

116. Fragm. af en Bacchus- eller Satyr-Maske med langt frit bølgende Skiæg og Epheukrands, forfra seet. Onyxlign. Paste. st.

117. Silen-Maske, fremstilt forfra. Grön uigjs. Paste.

118-20. En ungdommelig bacchisk Maske, ligeledes fremstilt forfra. Paster af ufarvet og blaat Glas.

121. En mandlig Maske af alvorlig Charakter, med Haarbaand og bagtil nedhængende Lokker. Karneolonyx.

122. En scenisk epheubekrandset Maske, forfra seet, i den firkantede Aabning af et Vindue eller et Giemmested, hvis to Skaader eller Døre ere oplukkede hver til sin Side. Med Mundgab ligesom de følgende. Chalcedonyx.

¹ Et lign. Hoved i Lipperts Dactyl. Chil. II, P. 2da, Nr. 153.

123. En uskiægget tragisk Maske, bekrandset med Epheu. Chalcedonyx af 3 Lag. Fr.
124. En komisk Oldingsmaske med skaldet Pande og et ziirligt nedhængende Skiæg.¹ Karneolonyx af 3 Lag. R.
125. Maske af den øverste Slave i Komedien.² Granat.
126. Maske af den skaldede Slave i Komedien.³ Amethyst. Fr.
127. En Lyre med en Skildpaddeskal til Bund, prydet med Baand. Chalcedonyx af 3 Lag.
128. En gaaende Löve. Onyx (det mørke Lag øverst). R.
129. Et gaaende Vildsviin. Sardonyx. Hovedet afbr. 10 Lin. br.
130. Fragm. med et bag et Træ fremspringende Vildsviin. Brændt Agat. St.
131. Fordeel af en liggende Hund, ovenfra seet. Paste af et hvidt og et grønt Lag.
132. Bagdeel af samme Hund. Blaa Paste.
133. En Sangfugl. Granat.

¹ Jvfr ovenf. A, Nr. 1241.² Jvfr A, Nr. 1243.³ Jvfr A, Nr. 1262.

Forklaring af fremmede Benævnelser.

Gr. ∴ græsk. Rom. ∴ romersk.

- Ædicula.* En lille Helligdom, et Kapel.
- Ægide.* Brystpantser for Jupiter og Minerva; paa Minerva undertiden som Skindet af det af hende nedlagte Uhyre Ægis.
- Amphora.* Et større tohanket Kar til at opbevare Viin eller Olie.
- Aplustre.* En Zirat paa Bagstavnen af Skibe.
- Archaisk.* Som tilhører den ældre Tid; om det, der röber den græske för Midten af det 5te Aarh. f. Chr. herskende Kunststil.
- Augur.* En rom. Övrighedsperson, hvis Hverv det var, af Fuglenes Flugt, Sang og Æden at forudsige Udfaldet af Foretagender eller forkynde Gudernes Villie, at forklare Varsler og Orakler m. m.
- Auspicium.* Iagttagelse af Fuglenes Flugt eller Æden i det nævnte Öiemed.
- Biga.* En med 2 Heste forspændt tohiulet Vogn.
- Caduceus.* Mercurs af to Slinger omvundne Heroldstav.
- Candelaber.* Opsats til at bære en Lampe eller et Ildbækken.
- Cantharus.* Et bacchisk Bæger med to store Hanke.
- Chiton.* En gr. Underklædning.
- Chlamys.* En gr. kort Kappe, der sammenhæftedes over Skulderen.
- Cista.* En rund eller cylindrisk Kiste eller Kurv, især til bacchisk Brug.
- Diadem.* Et qvindeligt Haarsmykke ovenover Panden, om hvilket ingen anden Benævnelse med Bestemthed lader sig anvende.
- Diademaand.* Et over Panden draget Haarbaand, som Udmærkelsestegn for mandlige Personer (Guder, Regenter, Seirherrer og Fl.).
- Diplois.* En lang qvindelig Underklædning uden Ærmer, med et Overslag, som hang frit ned over Brystet. Gr.
- Diskus.* En Kasteskive, til Brug ved gymnastiske Övelser og Kampege.
- Dobbelt-Chiton.* En gr. qvindelig Dragt, bestaaende i en lang ærmelös Chiton med et Overslag, som fra Skuldrene til Knæene dannede en anden kortere Kiøle, ombæltet under Brystet.
- Extispicium.* Undersøgelse af Offerdyrs Indvolde, til Forudsigelse eller Forkyndelse af Gudernes Villie.
- Haruspex.* En (etrurisk) Præst, hvis Bestilling det var at undersøge Offerdyrenes Indvolde for at forkynde Gudernes Villie.
- Herme.* En Stötte, hvis Overdeel er dannet af en menneskelig Figur eller en Buste.

- Hieratisk.* Som hörer til Guderne og deres Dyrkelse.
- Himation.* Et vidt Overgevandt eller en Kappe, kastet frit om Legemet (baade for Mænd og Qvinder). Gr.
- Histrion.* En Dandser, Mimiker, Giögler.
- Libation, libere.* Drikoffer, udgyde Drikoffer.
- Lituus.* En Augurs Krumstav.
- Modius.* Et rom. Frugt- eller Korn-Maal; ogsaa Hovedprydelse for Jord-Guddomme.
- Palæstra.* Den Plads i Gymnasium, hvor Bryden og andre Kampøvelser foretoges.
- Palæstrit.* En Yngling i Palæstra.
- Palla.* Et vidt Overgevandt for Romerinder.
- Patera.* Offerskaal.
- Pedum.* En i Enden krummet Hyrdestav.
- Plektrum.* Et lidet Redskab (en Pind) til at slaae Lyren med.
- Pullarius.* En rom. Person, ansat til at tage Auspicier af Kyllingernes Æden.
- Quadriga.* En med 4 Heste forspændt tohiulet Vogn.
- Sistrum.* Et til Isis's Tieneste hørende Instrument; af Kobber, og til at rystes for at give Klang.
- Skarabæ.* Torbist, see S. 3.
- Stola.* En lang Underklædning, for Romerinder.
- Strigilis.* Et Redskab til at skrabe Huden med, ved Badning.
- Stylus.* Et spidst Instrument til at skrive (indridse Bogstaver i en Vox-tavle) med.
- Syrinx.* Den af 7 Rör sammensatte Hyrdeflöite.
- Tænia.* Et helligt Bind, Offerbind; Symbol paa Indvielse.
- Thyrsus.* En bacchisk Stav med en Pinieknop paa Enden, undertiden tillige prydet med Epheu eller Viinlöv.
- Toga.* En viid frit omkastet Kappe, for Romere.
- Tunica.* En rom. Underklædning, for Mænd.
- Typ.* Om Mynter: den Forestilling, som udgiör Præget.

Trykfeil.

Side 33, Nr. 236, Linie 9 læs	<i>Hyacinth.</i>
— 37, — 269, — 1	<i>ξροπλος.</i>
— 41, Noterne, — 2	<i>KVINTIA.</i>
— 86, Nr. 714, — 2	<i>til.</i>
